Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 119 (1895) | Силистра, вторник, 2 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ТРУДОВИ УСПЕХИ ПРЕД ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

В непрестанна надпревара

ДВЕ ГОЛЕМИ събития през тези дни обуславят активността на комсомолците от трудовия колектив на завод „Липа" в Силистра — 54-годишнината от ВОСР и XII конгрес на ДКМС. Младежките производствени единици са в непрекъснато съревнование, но една от тях значително се отличава от останалите — бригадата на Вълчо Маринов от подготвителния цех.

Нейната история не е съвсем обикновена. Още преди десет години тя е станала носител на званието бригада за комунистически труд и досега с чест го защитава. Осемнадесетте комсомолци чувствуват голямата и отговорна задача, която стои пред тях — да осигуряват материал за работа на още дванадесет бригади.

Основната дейност на бригадата е швартиране, изправяне, кроене и фасониране на плоскости. Те винаги изпълняват своите дневни графици, движат се напред и с месечния план. Изпълнението на дневните норми през октомври средно е 125 процента, но те не са доволни от това, защото са достигали и много повече. Тук работят и две комсомолки Марина Георгиева и Тодорка Великова. „Отличен работник" — казва за всяка от тях секретарят на дружество „Александър Димитров" Коста Стамов и аз с прави го запитах какво се крие зад тези думи.

— Какво ли? — сподели той. — Тя е работила навсякъде, може да извършва всички операции и каквото пипне, смятай, че е направено по най-добрия възможен начин.

На работното място на тези млади хора има и едно обещание в чест на комсомолския конгрес, което също заслужава внимание — бригадата да стане комсомолска, тъй като в нея работят над 80 процента младежи. С голяма сериозност стои и въпросът за защита на званието „Бригада за комунистически труд", защото конкурентите съвсем не са малко, не е малка и отговорността пред традицията. Още отсега дните преди XII конгрес на ДКМС са обявени за ударни, в които трябва да дават само висококачествена продукция. Ще се проведе и вечер на патрона на колектива. Особено строги са младежите към нарушителите на трудовата и технологична дисциплина.

Достойното посрещане на 54-годишнината от Великия октомври и XII конгрес на ДКМС е въпрос на чест за бригадата на Вълчо Маринов.

Е. ЖЕЧЕВ

Ръководителят на бригада в отдела по поддържане на машините в завод „Хром" — Силистра Алекси Стойчев е удостоен с високото звание „Найдобър в професията".

ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ

С ПРЕИЗПЪЛНЕНА производствена програма изпратиха октомври работниците от ПК „Строителни изделия". Те произведоха железобетонни елементи за 5 000 лева в повече от предвиденото по плана. Надпланова та продукция от началото на годината достигна 110 000 лева. До края на декември годишното преизпълнение по обем ще достигне 120 000 лева. Колективът е уверен, че ще удържи на дадената дума, ще преизпълни плана за производителността на труда с 10 на сто и реализира свръхпланова печалба от 70 000 лева.

А. ДИМОВ

* * *

РАДОСТНИ СА от успехите си за десетмесечието работниците и служителите от „Здрава храна" — Силистра. Тяхното преизпълнение от началото на годината нарасна на 128 000 лв., но колективът отчита, че възможностите в обществото хранене са още по-големи. С най-високо изпълнение за десетте месеца се поздравиха работниците от ресторантите „Златна Добруджа", „Албена", механа „Боряна" и магазин № 1 за полуфабрикати с управители Ангел Сиромашков, Минчо Георгиев, Васил Пенчев и Янка Малчева.

Ст. ПЕТРОВА

* * *

КОЛЕКТИВЪТ на промкомбинат „Дръстър" работи упорито, за да преизпълни месечната си производствена програма. Сега особени постижения отчитат цеховете за автокаросерии с ръководител Марчо Дочев, печатницата с ръководител Никола Кочняшев, бобинажният цех с ръководител Коста Анчев и химическо чистене с отговорник Стела Стоилова. Общо за десет месеца промкомбинатът е реализирал 148 000 лева над плана.

Д. ИВАНОВ

ГОДИШНИЯТ ПЛАН — ПРЕДСРОЧНО

НОВА ПОБЕДА завоюваха телчарите от с. Антимово. В чест на Великата октомврийска социалистическа революция и 60-годишнината на партийната организация в гр. Тутракан, те изпълниха предсрочно производствената си програма.

При годишен план 25 тона, във фермата вече е отчетен 28 тона прираст. Колективът е поел обещание до края на декември да получи още 6 000 кг прираст.

Голям дял за постигнатия успех имат гледачите Ана Котлова, Донка Атанасова, Димитра Борисова и Руси Стефанов. Техни първи помощници са участъковият зоотехник Василка Цонкова и бригадирът Марин Нейчев.

Живко ТРУШЕВ

Продават договореното количество тютюн

ТКЗС — ДУЛОВО

ТАЗИ ГОДИНА полевъдната бригада в кв. Черник отгле да 1 250 дка тютюн. Преди една седмица започна елпезирането му. Работата тръгна добре. Само за няколко дни на дървата са предадени 80 тютюневи бали. При план 1,69, средната изкупна цена на един килограм тютюн възлезе на 2,28 лева. За постигането на този голям успех много допринесоха полевъдният бригадир и звеноводите, които редовно помагат на кооператорите в тяхната работа. Сортирането на тютюна става основно на три групи. При окачествяването му кооператорите спазват указанията на специалистите. За да не се трошат листата, те ги омекотяват с топла вода или пара. Понякога използуват и друг начин — в изкопана яма се слагат тютюневите низи, обвиват се с полиетилен и след това се заравят с пресен оборски тор.

ТКЗС — СЕКУЛОВО

ПЪРВИ с елпезирането в това стопанство се заеха кооператорите от с. Грънчарово. За няколко дни те подготвиха 2 500 кг тютюн. Наскоро елпезирането започна и в останалите села на района. За да се предпазят тютюневите листа от изтрошаване, низите нощем се изнасят навън, като се обвиват с полиетилен.

Кооператорите от ТКЗС — Секулово по план трябва да предадат 132 тона. Те считат, че ще достигнат 200 тона тютюн. Очаква се средната изкупна цена да не е по-малко от 1,80 лева, а това е с 29 стотинки в повече от предвиденото.

З. СЕЛЯМЕДОВ

Училищен празник

Неотдавна учениците от СПТУМ „Димитър Ганев" отпразнуваха седемдесетгодишнината от основаването на училището и 73 години от рождението на своя патрон Димитър Ганев. Доклад за успехите, постигнати от възпитаниците на училището, изнесе Елена Панева. Гордост за колектива са Пламен Антонов, Митхат Османов, Димитър Петков, Йордан Георгиев.

Приветствия поднесоха и Георги Савов, секретар на ОК на ДКМС, директорът Калин Калинов, ученици от други училища в града.

Иван РАДИЛОВ

ЗАСЛУЖЕНА ПОЧИТ КЪМ ДЕЛОТО НА ГЕРОЯ

В събота след обяд зала „Пионер" в Силистра се изпълни с членовете на осма квартална отечественофронтовска организация. Те се събраха, за да отпразнуват тържествено 75-годишнината от рождението на своя патрон — Димитър Дончев — Доктора. Тържеството бе открито от председателя на кварталния комитет Венелин Петров, който даде думата на Иван Недев — завеждащ отдел „Организационен" на ГК на БКП. Той прочете доклад за живота и дейността на Димитър Дончев, в който беше проследен жизненият път на героя, бе изтъкнато голямото му родолюбие, жертвоготовност в името на борбата, всеотдайност към делото на партията на българските комунисти. Докладчикът подчерта, че в чест на патронния празник членовете на осма отечественофронтовска организация са провели редица мероприятия и инициативи, като масово са се включили в благоустрояването и хигиенизирането на квартала, разгледали са документите на XXIV конгрес на КПСС и Десетия конгрес на БКП и др.

Приветствие от името на окръжния и градски комитети на Отечествения фронт и градския народен съвет поднесе председателят на градския комитет на Отечествения фронт Стоян Стойчев. Той поздрави съкварталците с постигнатите успехи, пожела им да бъдат достойни за заветите на героите, паднали в борбата за свобода, и поднесе скромен подарък. Приветствия и подаръци бяха поднесени и от името на предприятията, намиращи се на територията на осма квартална организация — ДТП „Търговия на дребно", ДСК, ДЗИ и други.

Тържеството продължи с богата литературно-музикална програма, в която взеха участие пионерите от училище „Отец Паисий", детската музикална школа и други.

На другия ден в неделя беше организиран автопоход до гроба на Димитър Дончев — Доктора. Над 60 човека сведоха чела пред героизма и себеотрицанието на героя и с едноминутно мълчание почетоха паметта му. Венци бяха положени от осма и петнадесета партийни организации от квартала, ДСК, ДЗИ, съда и други. Спомени за Димитър Дончев от активния борец против фашизма и капитализма Йордан Сарафов, който не можа да присъствува поради здравословни причини, бяха прочетени от секретаря на 15 низова организация Петър Коев.

Честването остави незаличими следи в съзнанието на хората. То е първо по рода си, но вече ще стане традиция и всяка година членовете на осма отечественофронтовска организация ще отдават заслужена почит на своя патрон — доброволческия революционер Димитър Дончев — Доктора.

Али РИЗОВ

Какво показва една проверка?

ПО ИНИЦИАТИВА на окръжния комитет на БКП и ОНС е организирана постоянна нощна проверка на дълбоката оран. Втора седмица членове на бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС и специалисти, разпределени по аграрно-промишлени комплекси, основно проверяват изпълнението на спуснатите графици и качеството на оранта.

КОНСТАТИРАНИТЕ недостатъци в работата и организацията на това основно агротехническо мероприятие с основание будят тревога. В окръга има да се извършва дълбока оран на около 200 000 декара обработваема земя, на която през идната година ще се засеят пролетните култури. Спуснат е ежедневен график за всяка машина, бригада и стопанство поотделно. Но главно по организационни причини този график не се изпълнява. На 28 октомври вместо 17 060 декара са изорани едва 12 311. По добна е картината и през останалите дни на последната десетдневка от миналия месец.

Прави впечатление, че механизаторите губят много ценно време при зареждането на машините, около ежедневните задължителни прегледи, неоснователно удължават обедните и други почивки. Но най-непълно ценно се използува техниката през нощта. Допуснатите слабости не са типични за всички кооперативни и държавни стопанства от окръга, но и не бива те да се отминават с безразличие. Не са единични случаите на явяване на работа в нетрезво състояние, каквито са в ТКЗС — с. Бабук, Кайнарджа, Зафирово и други. В отделни бригади се допуска някои от трактористите да работят повече от дванадесет часа непрекъснато. Това води до преумора на хората и често трактористе от 23 до 3 часа през нощта бездействуват, или поточно работят на място, а механизаторите спят. В някои стопанства на АПК — Алфатар и Ситово механизаторите сами са принудени да търсят части, за да отстранят навреме повредите. До такъв начин на работа се е достигнало именно поради липса на дежурство в ремонтните работилници и бригадните станове. Няма въведен ред и системна проверка на качеството на оранта от страна на ръководствата на ТКЗС. Тези организационни слабости са причина машините да не се натоварват пълно.

В много от кооперативните стопанства механизаторите получават евтина, а някъде и без платна храна. Осигурено е топло облекло, топли и радиофицирани са и фургоните. С подобни грижи обаче не могат да се похвалят ръководителите от бригадата в с. Войново. Тук във фургона няма печка и трактористите са принудени да си палят огън отвън. В проверените фургони на много места не се приготовлява топъл чай за механизаторите, а случаите със закъсняването на храната не са редки. Това са слабости, които са лесно преодолими, но е необходимо те да не се избягват от местните ръководители.

Извършените проверки съвместно с ръководствата и специалистите от АПК са положителен метод в работата ни. Някои от пропуските веднага бяха отстранени. А и всички се убедиха, че за изпълнението на графика решаващо е да се създадат условия за пълно натоварване на машините през цялото денонощие.

Тревогата, която съществува по този повод в партийните и стопански ръководства на АПК, трябва да стане тревога и за ръководствата на всяко кооперативно и държавно земеделско стопанство, за всяка бригада, за всеки изпълнител. Съумеем ли да сторим това, няма съмнение, че в най-близко време поставената задача ще бъде изпълнена.

Михаил АЛЕКСАНДРОВ

Пресконференция в ОК на ДКМС

Вчера в ОК на ДКМС се състоя пресконференция, на която присъствуваха кореспонденти на централния печат и радиото, представители на вестник „Силистренска трибуна".

Атанас Киров, член на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС, информира представителите на печата за успехите на окръжната комсомолска организация в областта на селското стопанство и участието на окръга на V събор на плодородието във Варна от 9 до 19 ноември т. г.

По инициатива на бюрото на ОК на ДКМС в чест на XII конгрес на комсомола на Събора ще бъдат изпратени от 12 общини по 12 представители. Предложението е одобрено от ЦК на ДКМС, то намери широко одобрение и сред комсомолците от окръга. От всички останали общини ще участвуват по 5 представители. За събора ще заминат 234 души. За първи път в него ще вземат участие и представители на комсомолските организации от ДСП „Булгарплод" и ДСП „Родопа".

1 XI — Национален празник на Алжир

АЛЖИРСКИТЕ СЕЛА ПРЕД ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНИ ПРЕОБРАЗОВАНИЯ

След реорганизацията в собствените си редове, която влючваше и нов избор на ръководства на неговите първични организации в селата и държавните стопанства, Алжирският фронт за национално освобождение полага грижи за масовите организации, за да развиват те по-добра и по-ефикасна дейност на село. Към тях се числят: Общият съюз на алжирските трудещи се, Организацията на алжирската младеж, Националният съюз на алжирските жени и Националният съюз на селяните.

През годините на освободителната борба Фронтът за национално освобождение се опираше на трудовото селско население, което искаше да се сложи край на колониалното потисничество и на експлоатацията от страна на местните едри земевладелци. Когато през 1962 година най-после беше ликвидирано колониалното господство, алжирските земеделски работници взеха отчасти в свои ръце модернизираните едри стопанства на колонистите, които бяха напуснали страната.

Оттогава се работи упорито, за да се направи ефективен този сектор. И все пак в селското стопанство останаха открити много въпроси. Въпреки щедрите кредити на правителството в живота на масата дребни и малоимотни селяни не настъпиха големи промени. Освен 2 000-те държавни стопанства, които обработват 2 700 000 хектара селско стопанска полезна площ и се окачествяват като модерен сектор на селското стопанство, съществува и частният сектор с общо 587 000 селски стопанства, обхващащи общо 11 000 000 хектара. Но според официални данни 423 хиляди стопанства притежават по-малко от 10 хектара — прекалено малко, за да могат да бъдат механизирани с необходимия полезен ефект.

Фронтът за национално освобождение и правителството на Бумедиен се стремят да подобрят осезателно жизненото равнище на селското население на базата на модерно уедрено комплексно стопанство. Задачата на сектора, който е на самоуправление, е да прилага съвременни и рационални методи и да укрепва вътрешната демокрация. В частния сектор обаче предстоят основни преобразования. Сегашната обстановка — няколко хиляди едри земевладелци разполагат с повече и по-добра земя от стотици хиляди дребни и малоимотни селяни — има „гибелни последици за този жизненоважен сектор на националното стопанство и създава пречки в процеса на необходимото преустройство на страната" — отбеляза неотдавна централният орган на Фронта за национално освобождение „Революсион Африкен".

Списанието подчертава: „Съществуването на частното едро земевладелие запазва производствени отношения, които противоречат на нуждите на нашата страна." Аграрната реформа „представлява днес една от основните задачи за изграждането на национално и независимо стопанство, което ще се основава на социална справедливост, ще сложи край на експлоатацията и ще осигури еманципация на трудовите маси".

Ето защо едрото земевладение трябва да бъде значително ограничено, с всички средства трябва да се насърчи образуването на големи кооперативи в селското стопанство.

Партията полага големи усилия да подготви почвата за предстоящите преобразования. Изборите за местни народни представителства през 1967 година и през февруари тази година бяха без съмнение важен етап по пътя към демократизирането на селото, както и за мобилизиране на селското население. Сега Фронтът за национално освобождение се опитва да засили влиянието си в селата, като подобрява работата на масовите организации. Основаването на Национален съюз на алжирските селяни е едно от мероприятията за по-дейното участие на народа в социалистическото изграждане на страната и е съставна част на плана за осъществяване на аграрната революция, обяснява „Революсион африкен".

Из дейността на народните съвети

Нужна е инициатива и правилен подход

Неотдавна се проведе поредната сесия на общинския народен съвет в с. Паисиево, посветена на здравеопазването, детската заболеваемост и състоянието на хигиената. В доклада си председателят на съвета Георги Мънчев изтъкна, че изхождайки от важната роля, която са призвани да играят постоянните комисии, изпълнителният комитет полага големи грижи за тяхното укрепване и активизиране. Благодарение на това работата на постоянната комисия по здравеопазването с всеки изминат ден бележи успехи. Тя се състои от пет члена с председател Анка Желева, която не жали труд и сили в областта на здравеопазването.

Въпреки досегашните постижения в доклада преобладаваха критичните бележки, особено за грижите, които се полагат за децата. Изтъкна се, че ръководството на потребителната кооперация въобще не се интересува за доставянето на всякакъв вид детска храна. Незавидно е положението на децата до 6-месечна възраст. За тях няма разнообразна и качествена храна, приготвена в специални детски кухни. Такава съществува само в Паисиево, но и тя е с бедно меню. Продуктите не са достатъчни и не се доставят навреме, помещението не отговаря на санитарните изисквания. Говори се отдавна за даване на безплатно прясно мляко на децата до 1-годишна възраст, но кога ще се осъществи това, никой не знае.

Доставчиците не проявяват никаква инициатива за доставяне то на кисело мляко, което се дава по два пъти седмично, и то нередовно.

Необходимо е търговските работници да доставят детска храна тип „Бебе", с което ще се облекчат майките, заети в производството.

Изтъкна се слабата просветна работа сред населението от страна на здравните работници. Под черта се, че 97 процента от хората живеят в нови къщи. Грижите за учениците са по-големи от страна на училищните ръководства, фелдшери и народния съвет. Правилно се разрешават редица въпроси по хигиената, трудовото и медицинското възпитание, храната в стола и пр. Стопанството дава безплатна храна на децата от целодневната градина и закуска на всички деца от полудневните детски градини. Училищните сгради са в добро състояние. Същите са осигурени с печки и отоплителни материали и са готови за зимния сезон.

Постоянната комисия е извършила доста проверки на магазини, предприятия и учреждения, като на място е давала наставления за подобряване на хигиенните условия, организацията на труда и др.

Отчете се, че стоматологично то обслужване на населението е добро, но д-р Ванков често не спазва работното си време и пациентите се връщат обратно, затова, че лекарят си работи частно в квартирата.

Секретарят на общинския партиен комитет Борис Йовчев подчерта в своето изказване, че комисията може да проявява повече инициатива в своята работа, но е необходимо търсенето на нови, ефективни форми на съвместна дейност с органите на народния контрол и масовите организации.

Доктор Ставрев — заместник-главен лекар на окръжната болница, отправи критични бележки към ръководството за допуснатите слабости в работата на фурната, банята, магазините и предложи да се дават безплатни лекарства на децата до 3-годишна възраст, да се открият млечни кухни и пр.

Налага се изводът, че ако постоянната комисия проявява самоинициативна и правилен подход при решаването на задачите, подпомогната от народния съвет, слабостите ще се преодоляват своевременно и ще се постигнат значителни успехи.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

Пред 90-годишнината от рождението на Георги Димитров

Забележително произведение на мемоарната литература

ЖИВОТЪТ на Георги Димитров, отдаден без остатък на революционната борба за тържеството на социализма, винаги ще бъде за поколенията извор на поука и на вдъхновение. Неговата всестранна дейност, дала смисъл и съдържание на цяла епоха в развитието на българското и на международното комунистическо движение, винаги ще бъде символ на мъжество, на възвишен идеализъм, на горещ патриотизъм и на чист интернационализъм.

Появата на всяка нова книга, посветена на великия син на България, се посреща с огромен интерес не само у нас, но и в чужбина. Неотдавна Партиздат предложи на читателите двутомния сборник „Спомени за Георги Димитров", подготвен от Института по история на БКП при ЦК на БКП, който безусловно трябва да се причисли към най-забележителните произведения на нашата революционна, антифашистка мемоарна литература. Тази оценка се налага сама по себе си, тъй като в сборника се разглежда дейността на един пролетарски водач, чието име от давна е облетяло планетата, като зов за борба срещу фашизма, като олицетворение на непоклатимата съвест на епохата.

Сборникът „Спомени за Георги Димитров" е величав разказ за жизнения път, за колосалното революционно дело на учителя на нашия народ, на строителя на нова България, на ръководителя на Коминтерна през най-тежките години на световното работническо движение. Той се открива с кратката, но съдържателна и емоционална статия на др. Тодор Живков „Безценен национален капитал", в която се дава марксистко-ленинска оценка не само на дейността на Георги Димитров, но и на пътя, извървян от нашата партия и държава след неговата смърт — път на големи завоевания, на дълбоки социално-икономически преобразования, път на истинско тържество на димитровските идеи и завети.

„Днес, когато казваме, че и без Димитров вървим по димитровски път — заявява др. Тодор Живков, — ние имаме предвид, че пътят на Георги Димитров е пътят на всепобеждаващото ленинско учение, ние имаме предвид нашата вярност към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, творческото, съобразено с особеностите на страната и на международното положение, прилагане на закономерностите на социалистическото изграждане, на световноисторическия опит на КПСС и Съветския съюз. Блестящо потвърждение на тази истина е фактът, че под ръководството на Българската комунистическа партия българските трудещи се изпълниха завета на Георги Димитров и за 15-20 години постигнаха това, което други страни и народи при други условия са постигнали за цяло столетие".

Страница след страница авторите на спомените изграждат обаятелния образ на Георги Димитров. Ние го виждаме, ние го чувстваме как се възправя на митинги и на стачки, как вдига хората на въстание през кървавия Септември на 1923 г., как гръми с железната си логика либерите на „Третия райх", как дава мъдри напътствия на борците от трибуната на Седмия конгрес на Коминтерна, как направя пътя на социализма в нова България. Авторите са се „докосвали" до Георги Димитров по различно време, при различни обстоятелства, но в обобщенията си всички са единодушни — дружбата им с великия българин е била голяма политическа школа за тях, истински урок по научен комунизъм.

Сборникът „Спомени за Георги Димитров" е необходимо, незаменимо четиво, което има не само познавателно, но и възпитателно значение. От една страна, книгата ни дава нови знания за великия учител на българския народ и на световния пролетариат, разкрива ни нови черти от обаятелния му образ. От друга страна, тя поражда у нас чувства на гордост, че сме синове на народ, отгледал такъв мъжествен борец за социализъм като него, поражда пориви за дела, достойни за неговата памет. Искрено и непринудено новият сборник ни внушава една голяма истина — човекът е истински човек само тогава, когато се бори за благото на народа. Така, както се е борил безсмъртният Георги Димитров!

Петър ТОНЧЕВ

СПОМЕНИ ЗА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

1882·1934

ПАРТИЗДАТ

СПОМЕНИ ЗА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

1935·1949

ПАРТИЗДАТ

За доброто – добра дума

ТЕЛЕФОНЪТ продължително иззвъня. Както вина ги, седнала на стола, тя сложи слушалките и някак глухо, но уверено каза:

— Ало, кой?

Някой от другата страна настойчиво искаше да бъде свързан с едно от съседните села на света.

Денят на тази жена беше започнал както на всички други хора. Комсомолката Диана Лефтерова от пощенската станция на село Стефан Караджа има много приятели и колко ли още приятелства се дължат на нейната добра работа. Тя е тук само от една година, но вече отлично борави с техниката, което е още едно потвърждение, че всичко в живота се подчинява на волята и умението на младостта. Не за първи път Диана се среща със своите съселяни, макар сега това да става по особен начин. Работата в сладкарницата не беше по-малко от говорна — радостно е да виждаш своите клиенти вънаги с усмихнати, доволни лица. Приятно е и сега да чуваш тяхната благодарност по телефонната слушалка.

— Обичам работата си, обичам и хората, с които работя. Мисля и занапред да остана в този добър колектив, където се надявам, че съм полезна — сподели тя.

А попитате ли в селото за нея, непременно ще ви кажат:

— Кой, момичето от пощата ли? Познаваме го, как да не го познаваме. Добро момиче е то, пък и всичко му идва отръки...

Диана не помни да е имала неизпълнен план, нейните съселяни не помнят да не са им доставяни навреме писма, телеграми, колети. Тя си спомня и времето, когато стана комсомолка, вълнението на младата си душа в този тържествен миг. Сега е денят, когато вече трябва да показва, че и думите непременно стават дела. Сочат я за пример като един от най-активните членове на ДКМС, и с право. Диана Лефтерова заслужава това...

Само няколко минути в стаята с телефонната уредба, а колко много може да се научи за тях. Човекът, който искаше телефонна връзка с Преславци, няколко пъти благодари за бързата услуга. На излизане отново ме догонва телефонен звън. Денят на Диана продължаваше...

Христо МАРИНОВ

За подобряване на комсомолската работа

Неотдавна в завод „Добруджа" — Силистра се проведе разширено съвещание на ЗК на ДКМС съвместно с дружествените комитети и челниците в производството. Разгледани бяха основните задачи, набелязани за подобряване на организационната и производствената дейност през четвъртото тримесечие. Секретарят на ЗК на ДКМС Никола Димитров подчерта, че сега основното задължение на комсомолците е изпълнението на производствената програма, строгото съблюдаване нормите за качеството и спазване на трудовата дисциплина. Важна задача е и активното участие в новата комсомолска учебна година. Трябва да се разгърне масова политическа работа в чест на 54-годишнината от ВОСР, XII конгрес на ДКМС и 90-годишнината от рождението на Г. Димитров. Особено внимание се обърна на изпълнението на комсомолските поръчения от втория етап на комсомолския отчет пред партията. Ще бъде обявено съревнование за най-добра култура на работното място, ще се проведат срещи с новоприети работнички, които ще бъдат взети под отчет от дружествените комитети.

Внимание заслужават и богатите и разнообразни културномасови мероприятия. Запланувана е екскурзия до къщата-музей на Г. Димитров в София, политически двубой между дружествата на тема: „Какво знаем за X конгрес на БКП и конгресите на ДКМС", вечер на младежта, вечер на таланта и младото семейство. По желание на младежите ще се разширят съществуващите връзки с комсомолци от СССР, ще бъде сключено и шефство с поделение от БНА.

Наред с положителните прояви обаче бяха отчетени и някои слабости и се набелязаха мерки за тяхното преодоляване. Така например комсомолските комитети при „червена" и „синя" смяна не са подпомагали навреме новите тъкачки, в „червена" и „зелена" смяна се допуска второкачествена продукция. Критика бе отправена и към отговорниците по производствената дейност за непостоянната им работа с младежките бригади.

Георги НИКОЛОВ

Към дружбата

ВЕЧЕ втора година пионерите от дружина „Митко Палаузов" в село Ножарево редовно си кореспондират с пионерите от украинското село Жердя, Хмелницка област. В чест на 54-годишнината от ВОСР пионерите от отряд „Панайот Хитов", които първи осъществиха връзка със съветските пионери, уредиха кът-изложба на своята кореспонденция. В нея са намерили място много писма, картички, справочници, вестници, получени като подарък от съветските пионери. Тук е и вестникът, в който е отпечатано поздравлението на пионерите от Ножарево до пионерите от Жердя.

Всяка сутрин пионерите от отряд „Панайот Хитов" поставят свежи цветя пред къта, в знак на признателност, като символ на вечната дружба. Тук на 7 ноември ще бъдат приети за членове на ДПО „Септемврийче" третокласниците от училището. Кътът спомага много за патриотичното и интернационално възпитание на пионерите от Ножарево.

Д. АХМЕДОВ

Гражданите на Аделаида, Южна Австралия, взеха участие в една от най-големите демонстрации в света против войната в Индокитай. Над 10 000 души, включително членове на около 40 организации, преминаха по улиците на града, протестирайки против военните престъпления на САЩ във Виетнам.

Изглед от демонстрацията, преминаваща по ул. „Ръндл".

Първата българска

ПРЕДИ 27 години, когато славните съветски въоръжени сили громяха по всички фронтове ненавистните хитлеристки войски, дойде радостната вест за пораженията на фашистите в района на Яш—Кишинев.

След тази сполучлива операция, която бе битка за Балканите, войските от Трети украински фронт, преследвайки стремително разгромените немски части, се спуснаха на югозапад, стигнаха Букурещ и се установиха по североизточната граница на България. Надеждата за близкото освобождение и на нашата родина от омразния капитализъм и фашизъм ставаше съвсем реална. Радиостанциите съобщаваха непрекъснато за победите на Червената армия и за промените, станали в съседна Румъния. Новините се носеха неудържимо от уста на уста и влизаха и в последната българска къща.

Голямата радост бе най-непосредствено до добруджанци. Те нямаха думи, с които да изразят излика на своите топли чувства. Някои до късно през нощта не заспиваха, ослушвайки се в тъмнината на север, други намираха поводи и посещаваха своите близки в пограничните села, за да научат нещо ново. Познати и непознати се срещаха и поздравяваха със светнали лица от близкото щастие, а очите им като че ли разговаряха на свой език. Изпълнени с вдъхновение и трепет, всички очакваха със затаен дъх руските братя. Селата и градовете се оживиха както никога. Какви ли не предположения и тълкувания се приказваха тогава! Коментираха дори и тези, които никога не се интересуваха от политическите проблеми. Често се чуваше: „А сега какво ще стане, на къде ще тръгнат братята руси със своите катюши и червени знамена? Ще дойдат ли и у нас освободителите?"

* * *

През тези напрегнати и незабравими дни, когато на много места в България полицията още разстрелваше прогресивните граждани, ръководството на Втори добруджански революционен район от Десета военно-оперативна зона реши да изпрати в Румъния — Северна Добруджа — четирима души от отряд „Васил Левски", а именно партизаните Васил Михайлов Тодоров, Димитър Панайотов Стойчев, Злати Стоянов Андонов и нашия верен помагач Георги Петров Хаджитинев. Те получиха задача да се явят в щаба на Толбухин, да докладват обстановката в Добруджа, да обрисуват общополитическото положение в България и да предадат картата, специално подготвена от нас с укрепителните съоръжения и дислокацията на българските военни поделения, намиращи се в дълбочина и непосредствено по българо-румънската граница и черноморския бряг на Добруджа, а също така данни за немските войски в този район. Тази карта бе съставена на оризова хартия с черен молив и мастило, с нанесена легенда за поставените знаци. Изработена бе от човек, който нямаше специални военни познания, но носещ в сърцето си горещото желание да помогне на Червената армия при евентуалното ѝ настъпление в Добруджа.

След като бе изработен и приет съответен оперативен план за действие и другарите получиха необходимите подробни указания с евентуални варианти за действие, те започнаха усилено да се стягат за отговорната мисия, която им бе възложена от революционните организационни сили на зоната.

Сложна бе очертаващата се обстановка за осъществяване на среща с щаба на Трети украински фронт вън от пределите на България. Имаше и други предварително неизяснени обстоятелства, които внасяха още по-голямо смущение у нашите хора, изпълняващи за пръв път в живота си подобна задача. Но всичко това се компенсираше от непреодолимия им стремеж да осъществят на всяка цена важното поръчение и се срещнат с представители на непобедимата армия, за която у нас се пее така много боеви песни и маршове, да се видят и прегърнат с тези, които си бяха изкупили с право достойното име освободители и спечелили симпатиите на милионите. Със себе си членовете от групата взеха освен личното си оръжие и суха храна за няколко дни, историческата програма на Отечествения фронт. Други документи те нямаха, с които можеха да удостоверят своята принадлежност към съпротивителния фронт или че са членове на БКП.

В края на август подготовката на групата бе завършена. Другарите заминаха по предназначение. Всички трябваше да се съберат в село Било, Каварненско, при нашия добър ятак Данаил Великов Данаилов. На този етап в изпълнението на задачата взеха участие и другарите Паньо Янлъзов от село Видно и Никола Милков от село Сименово (сега Александър Стамболийски). Преминаването на българо-румънската граница се планираше да стане в района на село Симеоново. Замисълът се изпълни така, както беше подготвен — на 2 септември 1944 година вечерта.

Същия ден Софийското радио оповести, че е сформирано ново правителство начело с Муравиев. Българските управляващи среди, които бяха объркани от настъпилите събития, започнаха своите ходове с надежда, че пак ще успеят да изиграят народа. Но този път това не стана. Беше вече твърде късно.

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

22

— Може би сте сбъркали и той не е извършил никакви особени подвизи? — попита Лобанов. — Например съименник на истинския герой.

— Какво приказвате! Той има единадесет бойни ордена и медала, няколко рани. И после аз открих един стар вестник, „Червена звезда". Там пишат за него. И как само пишат! Наистина, по думите на неговите другари, той и тогава е мълчал. Но аз сега не мога да намеря онези хора! А очеркът за героя е нужен — на! — Той прекара ръка по гърлото си. — Имам задача от главния редактор! И материалът е златен, чувствувам го с цялото си същество. С една дума, днес реших: хайде, мисля си, още веднъж да го посетя. Може би докато летях в Москва, той е размислил, разбрал ме е правилно. Аз направо наопаки се преобръщах, когато го убеждавах. За тези дни станах Цицерон. На такава принципиална висота повдигнах въпроса! Ако ме записваха, то по-добър материал в отдел пропаганда не би имало. И тъй. Тръгнах, значи. И колкото по-близо наближавам, толкова, знаете ли, повече расте в мен такова усещане — напразно идвам! Честна дума, едва не се върнах назад, когато доближих неговия дом. Какво щеше да стане, ако се бях върнал назад!

— Урмански с комично отчаяние се хвана за главата.

— А какво би станало? — с интерес попита Лобанов.

— Ето, слушайте. Влизам в дома, квартирата е на първия етаж. Звъня. Зная: жена му е на работа, а той през това време е в къщи. Той е пенсионер. Изведнъж чувам: топ, топ, топ... Някакви женски стъпки, леки такива. Вратата се отваря и... Никога няма да повярвате! Марина! Аз, знаете ли, се вцепених от изненада.

— Да-а, ето това се казва среща — учудено поклати глава Сергей.

— Именно — разпалено подхвана Урмански. — Е, изобщо, влизам. Старецът бе в къщи. Поканват ме на масата, гощават ме с чай.

— Почакайте. В такъв случай, значи, той й е чичо?

— Излиза, че й е чичо. Макар че тя му говори на „вие", по име и презиме. И още, знаете ли, в началото така се изплаши от мен, че не мога да ви го предам. Наистина, тя се успокои малко, когато узна защо съм дошъл.

— Странно.

— Много даже! Момичета като че ли още не са се плашили от мен.

— А какво стана по-нататък? — намеси се Лобанов.

— Ами пихме чай. Старецът, между другото, не можеше да й се нарадва. Даже стана по-разговорчив. Като че ли се размрази. После аз поканвам Марина да се поразходим, да й покажа града, да отидем на театър. Напразно! И Фьодоров я уговаря. Не иска! И виждам, че се страхува. Казвам й: „Ако искате, ще отидем трима. Със Сергей Павлович. Той е солиден човек". — Урмански намигна весело на Корщунов. — Такава реклама ви направих! „В Министерството, казвам, по охрана на обществения ред в Москва работи. Полковник е".

— Е, да предположим подполковник.

— Какво значение има това! Аз едва не казах „генерал". Тогава знаете ли какво стана? Тя се изплаши още повече. Може би ми се стори. Но Фьодоров се заинтересува от вас. Започна да разпитва. Изобщо, сега всичката ми надежда е във вас, Сергей Павлович — неочаквано заключи Урмански.

— Това го извъртяхте много добре — засмя се Лобанов. — Той е майстор по сърдечните работи. Всичко ще уреди.

Сергей се усмихна.

— Все пак не разбирам какво общо имам аз тук?

— Как „какво общо"? — възкликна Урмански. — Та нали ако отидем заедно там... всичко ще се разреши веднага!

— Е, знаете ли. Само това не ми стигаше.

— Сергей Павлович! Какво ви струва това? Което и да е вечер. Не се откъсвайте от народа, Сергей Павлович.

Известно време спориха още шеговито помежду си. Неусетно вечерята отиваше към края си.

Когато Сергей се качи в стаята си, беше около единадесет часът вечерта. Радиото предаваше от Москва последните новини. Зад прозореца беснееше вятърът. „Как ли са там момчетата? — за кой ли път през тази вечер помисли Сергей. — В такава нощ...". Той премина от единия до другия край на стаята, не знаейки с какво да се залови. После седна до лампата, извади от чантата започната още в Москва книга, но след минута я сложи настрана. Мислите му скачаха от едно на друго и смисълът на прочетеното не стигаше до съзнанието му. Ту мислеше за Семьонов, за неговото загадъчно идване, за полученото от него писъмце, и веднага започваше да мисли за сътрудниците, намиращи се сега в засада; ту си спомняше разказа на Урмански и започваше да мисли за Марина, за това колко странно се държи, за Фьодоров, и отново се връщаше към момчетата, седящи в засада.

Сергей пушеше една цигара след друга, устремил намръщен поглед някъде в пространството. Накрая реши, че трябва да легне да спи и вече бе започнал да се съблича, когато иззвъня телефонът.

(Следва)

25 години Държавен застрахователен институт

ПРЕЗ 1946 г. бяха национализирани всички съществуващи дотогава частни застрахователни дружества и на ДЗИ се възложи монополното право да провежда застраховането в страната. Оттогава до днес неговата дейност бележи постоянен възход. Така например общият брой на застраховките „живот" по обикновеното смесено застраховане са се увеличили четири пъти в сравнение с 1946 г., а застрахователната сума е нараснала 14 пъти. Като се прибавят към тях и вноските по другите видове застраховане, то тяхната цифра се увеличава 22 пъти, а средната застрахователна сума бележи увеличение 2,37 пъти.

За 25 години дейност на ДЗИ широка популярност придоби доброволната застраховка срещу злополука, която с всеки изминат ден обхваща все по-голям брой от населението в страната. След въвеждането на новите тарифи през 1956 г., повишаващи повече рисковите, интересът към тази застраховка силно нарасна. С това се увеличиха и събраните вноски по нея. През 1954 г. техният размер е бил 395 000 лева, а миналата година — 2 714 000 лева.

Силно се развиваше и популяризира застраховането и в нашия окръг. През 1952 г. в силистренския клон е имало 1 297 застраховки „живот" по обикновеното смесено застраховане, а в Тутракан — 730. Сега само до 30 септември тази година броят на застраховките в Силистра е 9 439, в Тутракан — 4 847 и в Дулово — 4 324, което говори за един постоянен прираст през целия отчетен период.

По застраховката „злополука" също има бързи темпове на развитие. През 1956 година в Силистра е имало застраховани 1 409 лица за 4 159 лева, а миналата година тези цифри се изменят съответно на 22 004 и 33 316. Подобно е положението и в клоновете на Дулово и Тутракан. Този голям прираст на сключените застраховки се дължи на новите тарифи, по които ДЗИ изплаща обезщетение за временна и трайна загуба на трудоспособност и за смърт. Съзнавайки голямата изгода от такива застраховки, днес към тях прибягват много кооператори, работници и служители.

След основаването на института доброволната застраховка на земеделските култури на ТКЗС също показва голям ръст. Така например през 1956 година силистренският и дуловският клон са регистрирали подобни застраховки за 77 на сто от всички засети култури, а през 1965 г. са били обхванати всички селскостопански площи. През следващите години досега застраховката на селскостопанските култури продължава да е с пълен обхват. По доброволното застраховане на другите имущества на ТКЗС обхватът също е пълен. Той бележи ръст и при доброволното имуществено застраховане на населението.

За голямата полза от застраховането и по-специално от това на земеделските култури говори фактът, че през почти всички години са изплатени повече обезщетения, отколкото инкасираните вноски. Общо за пет години от 1966 до 1970 г. на стопанствата в окръга са изплатени 7 717 215 лева повече от събраните вноски, което се покрива от запасния фонд на института.

Когато чествува 25-годишния юбилей на ДЗИ, силистренският клон може смело да каже, че е изпълнил и продължава да изпълнява възложените му задачи по охраната на обществената и лична собственост, живот и трудоспособност на населението, за бързото възстановяване на разрушените от стихийни бедствия и нещастни случаи производителни сили, за осигуряване на непрекъснат тост на производствения процес. Успехите, които постигнахме през този период, се дължат на големите грижи на партията и правителството, на подобреното материално състояние на трудещите се и на подобрената квалификация на застрахователните работници. Те и занапред ще увеличават своите резултати.

Е. ЕНИКОВ

Есенни мероприятия в овощните градини

След прибирането на плодовете, овощните градини трябва да се подготвят за презимуване. И от това, как са изпълнени наложителните мероприятия през есента, зависи до голяма степен реколтата за следващата година.

Първата работа, с която овощарите има да се справят, е почистването на короните. Всички изсъхнали клонки трябва да се почистят, а сухите дървета — да се изкоренят. Тази задача е по-лесно изпълнима преди окапването на листата, тъй като повредените клони по-лесно се отличават. Необходимо е след изрязването им те да се изгорят, за да се унищожи заразата от болести.

Друг важен момент е обработката на почвата в насажденията. Не бива да се допуска затревяване. През есента се извършва и торенето, което се дозира според състоянието на овошките. Така например, когато младата градина е създадена при добра предпосадъчна подготовка, от торенето не се чувствува голям ефект. Когато обаче младите овошки се развиват слабо, наред с напояването, те трябва да се торят с по 6-9 кг активно вещество азот, фосфор и калий на декар. При това торовете се внасят околостеблено.

Съвети на специалиста

Плододаващите дървета имат по-голяма нужда от хранителни вещества. Препоръчва се на всеки декар да бъде внесено по 12-15 кг активно вещество от трите основни изкуствени торове. Когато насаждението над хвърли 6-7-годишна възраст, кореновата система на дървета та заема целите междуредия. Затова се тори цялата площ. Тъй като фосфорните и калиевите торове са със слаба подвижност в почвата, те се внасят на по-голяма дълбочина. Препоръчва се това да става по дъното на открити бразди от двете страни на реда, след което те се заравят. Разпръсването на торовете може да стане и с помощта на тороподхранващи култиватори УНЛМ. Чрез фосфорните и калиеви торове дърветата стават по-студоустойчиви. При това те стават и по-малко податливи на зарази от гъбни болести.

В КОС — Силистра в продължение на десет години бяха изпитани 11 варианта с различни дози от органоминерални торове. Най-добър резултат се постигна от тези кайсиеви насаждения, които получиха средно по 2 тона оборски тор, 10 кг азот, 11 кг фосфор и 14 кг калий, внасяни ежегодно.

Някои от кайсиевите градини в окръга пострадаха значително от гъбни болести. За това допринесе едностранчивото торене с азот, както и подценяването борбата с химически средства.

Сега времето благоприятствува качественото изпълнение на задачите в овощарството. Наличната влага ще позволи да се извърши добра есенна оран и торене на насажденията. Всяко закъснение обаче ще доведе до затрудняване на работата, което би се отразило неблагоприятно върху плододобива през следващата година.

Никола СТЕФАНОВ,
директор на КОС — Силистра

Вести от страните-членки на СИВ

ТАЗИ ГОДИНА в Унгария е събрана най-висока реколта от пшеницата в историята на страната. По предварителни данни средно за републиката добивите от тази култура възлизат на 28 центнера от хектар за кооперативите и 35 — за държавните стопанства. През миналата есен в Чехословакия средно на хектар беше получено по 31,8 центнера пшеница. В България средният добив по предварителни изчисления ще превиши 30 центнера от хектар.

* * *

ОТ КОРАБОСТРОИТЕЛНИЦА „Парижка комуна" в полския град Гдиня е спуснат във вода нов плавателен съд, наречен „Шчечински политехнически институт". Това е втори кораб с товароподемност 55 хиляди тона, построен в Полша. Както и първия плавателен съд „Юлски манифест", той ще попълни флотилията на Полското морско параходство.

* * *

ЧЕХОСЛОВАШКИТЕ миньори през миналата година постигнаха голям успех, получавайки 109,5 милиона тона въглища. Та към резултат в историята на чехословашката каменовъглена промишленост е постигнат за първи път. Ходът на изпълнение то на плановите задачи през тази година ще позволи, както съобщава чехословашкият печат, да се разчита, че този рекорд ще бъде надминат, като през 1971 година добивът на каменни въглища ще достигне 112 милиона тона.

Из списание „Новое время"

Добри зеленчукопроизводители

Въпреки застудяването на времето работата в тутраканската зеленчукова градина продължава с ненарушен ритъм. Всеки ден тук идват около 80 кооператори и кооператорки.

Градинарите успяха да разсадят 25 000 сала ти в 100 парника. Те засяха и десет парника с магданоз. Засадиха по пет дка лук и чесън за зелено и др.

Сега усилията на кооператорите от звената на Раданка Бъчварова, М. Узунова и Юнгюлсу Узунова са насочени към прибирането на късните зеленчуци. От няколко дни започна изрязването на зелето. На ДСО „Булгарплод" са предадени вече 40 от предвидените 100 тона зеле.

Не изостава и почистването на площите от домателите и пиперени стебла. Парниците, които заемат близо 20 дка, също се почистват. В най-близко време ще започне есенната дълбока оран в градината — предпоставка за добри резултати и през следващата година.

Живко ТРУШЕВ

Десетмесечният план — преизпълнен

И през настоящия месец колективът на завод „Липа" — Силистра работи неотстъпно за изпълнение на производствената си програма. Продукцията, която дават цеховете на завода, изисква квалифициран труд, затова и през октомври водеща сила в колектива бяха високопроизводствениците от различните бригади и смени. Редом с това успешно се осъществи пълно натоварване на наличните машини. Колективът на завод „Липа" не забравя нито ден, че почти цялата продукция е предназначена за външния пазар, затова изпълнението престижа на заводската марка тук е винаги актуален въпрос. И през октомври за Съветския съюз се изработваха спални „Роза" и комплект „Юност", а за нуждите на вътрешния пазар спални „Дръстър".

Заводът е произвел продукция за 232 000 лева през този месец. Паралелно с това ясна е производствената картина и за десетмесечието. При план да се произведе продукция за 2 639 000 лева се отчита изпълнение от 2 655 000 лева, което представлява 100.60 на сто.

Р. ШИМАБЕЕВ

В очакване на първите агнета

Всички овцевъди знаят, че бъдещите им успехи се залагат още през сезона на агнилната кампания. И от това, дали те я посрещат с готовност, зависи до голяма степен резултатът от целогодишния им труд.

Убедени в сериозността на работата, която им предстои, животновъдите от овцефермата на с. Калугерене навреме ремонтираха помещенията, предназначени за отглеждане на малките агнета. Те са варосани, дезинфекцирани, остъклени.

В непосредствена близост със сградите е съхранено люцерново сено за агнетата. Набавен е и необходимият концентриран фураж.

Ахмед ДЕМИРОВ

Тъкачката Фериде Кадирова от завод „Добруджа" работи на шест стана. Тя е една от най-добрите работнички в предприятието и е избрана за член на пленума на ЦСПС.

Сърцето на завода пулсира

СЛЕД като научих резултатите от трудовата им дейност, след като се срещнах и разговарях с тях, разбрах, че секретарят на заводския комитет на ДКМС Ведико Николов имаше основание да ме насочи именно към тази бригада. „Само до преди две години съм бил работник в бригадата. Зная какво място заема тя в общозаводската производствена дейност, колко интересни и важни неща могат да се разкажат за нея.."

Бригадата „Фидел Кастро" е една от най-малките по численост в Завода за металорежещи машини. Тя обединява само седем работника, които влагат труда си, своето майсторство и умение в производството на хидравлични помпи.

— Хидравличните помпи — споделя бригадирът Пеньо Иванов — са сърцето на основната продукция на завода — хидравличните ножовки „ХН25М". Ето защо по своите функции бригадата заема възлово, може би, най-отговорно място в завода. Нейното ритмично изпълнение на плана и по количествени, и по качествени показатели е необходима предпоставка за изпълнението на общозаводския план. Хидравличните помпи се подават в монтажния цех. Без тях е невъзможен общият монтаж на ножовката. Всяко забавяне, всяка неточност в подаването биха разстроили монтажните процеси, и оттам би се нарушила ритмичността в производството на цялото предприятие. Ето защо в своята работа за изпълнение на плана бригадата не може да разчита на кампанийност, на „форсиране" за изпълнение на плана.

Заедно с бригадира разглеждаме готовата продукция. Тук се работи изключително прецизно, с точност до микрони. Защото и най-малкият дефект в помпата прави негодна цялата машина.

— От две години работим по саратовската система за бездефектна продукция. Изискванията са много строги, но момчетата се стараят. Освен това всички са добри специалисти, имат висока професионална квалификация. Трима са получили пети разряд, двама — шести, и двама — седми — казва Пеньо Иванов.

Високото качество на продукцията не става за сметка на количествените показатели. Когато бригадата била сформирана преди 6 години, десет работника са произвеждали месечно по 80 помпи. Днес седем работника произвеждат за същото време 180 помпи при много по-високо качество. Тия цифри показват нарасналата квалификация на работниците, повишеното им майсторство, което прави техните усилия по-плодотворни, труда им по-полезен.

Благодарение на всичко това и на доброто взаимно сработване, е възможна пълна взаимозаменяемост. Всеки член на бригадата може да извършва всички манипулации от веригата на производствения процес. Предимствата на това качество особено ярко проличават, когато някой отсъствува. Тогава останалите с лекота могат да поемат неговите функции и задължения.

За миналата година бригадата има общо изпълнение на производствения план 120 %. Планът сега се преизпълнява всеки месец. Всяко тримесечие от състава на бригадата се излъчват ударници, най-редовните между които са Георги Бакърджиев, Костадин Данков, Добри Цветков. Задружният и трудолюбив колектив на бригадата вече трета година носи с чест и достойно защитава званието „Бригада за комунистически труд".

Емил ТАБАКОВ

делегация при Червената армия

Отечественият фронт, ръководен от авторитетния Георги Димитров, обявил навреме спасителната Програма за България, успя да обедини трудовите хора срещу машинациите на предателските замисли на разкапалата се буржоазия и спаси отечеството ни от западната заплаха. Всичко това се осъществи благодарение активността на Българската комунистическа партия и енергичната и бърза намеса на Съветския съюз, който на 8 септември 1944 година пусна в ход своите военни сили и помогна на възстаналия народ да извоюва свободата си. За България настъпи отдавна мечтаната пролет.

* * *

Групата пратеници не мислеха за рисковете, а преди всичко как да изпълнят успешно задачата, преодолявайки неизвестностите, които можеха да срещнат по пътя си. С тези мисли те навлизат в румънска територия и само след няколко километра, вървейки в тъмната нощ по посока на Мангалия, се натъкват за щастие на червеноармейско подразделение. След срещата им с командира-сержант и обясненията за целта на своето „пътешествие", те поискват да ги съпровожда, споделя тяхната радост. Той задава въпроси за положението в България, за дейността на партизаните, за живота на техните семейства. Някой от нашите го запитва за неговото семейство. Той казва нещо, след това замълчава, обърнал глава, за да скрие от тях навлажнелите си сини очи и устремява поглед на дясно, там нейде на изток...

Минават Меджидие и се отправят към Черна вода. След много спирания и разпитвания, късно вечерта пристигат. След кратка почивка нашите другари биват поканени в една стая, където ги очакват един полковник, един подполковник и двама майори. Те започват разговор с тях, като им задават различни въпроси. Интересуват се какво е настроението на народа ни към властта, отношението на трудещите се към Съветския съюз и немците, положението в редовете на българската армия, силите и въоръжението на партизанските отряди, стопанското положение на страната и други. След завършване на разговора, биват поканени на вечеря и настанени да спят.

На другия ден към 11 часа един полковник извиква другаря Димитър Стойчев. Състоява се среща с генерал. Разговорът продължава около половин час. Генералът иска да знае някои подробности по нанесените дани ни на нашата малка карта. Митьо разяснява какво означават знаците и цифрите по нея.

На шести след обяд и седми септември нашите хора са свободни. Те наблюдават динамичния живот в щаба на Толбухин, чувствуват мощта на съветската военна машина и си представят как освободителите ще бъдат посрещнати от народа и от онези, които биха посветили целия си живот за светлото дело на комунизма.

А ние в родината нямахме ни какви известия за четиримата. Това ни тревожеше, но бързо развиващите се събития запълваха времето ни в напрегната подготовка към решителните многоочаквани мигове.

* * *

На осми септември преди обяд българските делегати биват поканени в щаба. В стаята, освен един генерал, има група военни и други лица. Генералът съобщава радостната вест, че рано сутринта Червената армия е преминала границата на България и войските са навлезли във вътрешността. Съпротива не била оказана. Напротив, народът се вдигнал на въоръжено въстание и посрещнал възторжено съветските войни с цветя, хляб и сол.

— Точно така, както вие ни разказвахте, драги другари, за положението във вашата страна! Благодарим ви за усилията да ни помогнете. Във вашето лице изказвам благодарност на българския народ, който отново показа своите добри чувства към нашата съветска страна!

След това към групата приближава човек във военна униформа. Генералът му казва:

— Ето, запознайте се с ваши те българи! — И обяснява, че това е Петър Коларов, синът на известния на всички ни Васил Коларов.

Настъпва оживление сред нашите хора. Те не са очаквали такава изненада. След сърдечно ръкостискане Коларов поканва другарите навън да си поговорят. В коридора един от минаващите потупва по рамото Стойчев:

— Димитре, ти ли си?

И тозчас те се прегръщат. Оказва се стар познат на Митьо, с когото преди години са лежали заедно в известния румънски затвор Дофтана. Този случай окончателно уверява съветските хора, че групата българи са действително комунисти и партизани...

Впоследствие нашите другари се запознават с полковник Иван Кинов, който им съобщава, че въпросът за връщането на групата е уреден.

В щаба на фронта в Черна вода на българските партизани бива оказан братски прием.

О. з. капитан I ранг Николай БОЯДЖИЕВ (Валентин), бивш командир на Втори добруджански революционен район от X оперативна зона

ГИГАНТСКИ ГУЩЕР

От няколко години насам полски учени провеждат разкопки в пустинята Гоби. Неотдавна на тях им се удало да открият скелет на тарбозавър, доисторически гигантски гущер от семейството на динозаврите, един от най-опасните хищници през миналите епохи. Намерените останки имали дължина 14 метра.

Главата си хищният тарбозавър можел да издига на шест метра от земята. Челюстите на този звяр са имали дължина почти около метър и са били снабдени с мощни щикообразни зъби.

БЕНЗИН С ВОДА

Австралийският изобретател Лесли Подхацки е предложил своя конструкция на автомобил, в който карбураторът е снабден и с разпръсквач на вода. По този начин в горивната смес, която се състои от парите на бензина и въздух, се прибавя още и водна мъгла. Според уверенията на изобретателя такава смес намалява разходите на бензин с 45 процента, защото при добавянето на вода бензинът изгаря напълно, а в обикновените карбуратори една част от него безполезно се изхвърля в атмосферата. Освен това количеството на въглеродните газове в изхвърляния дим се намалява до 98 процента и моторът си остава чист. Повече от сто автомобила в Мелбърн са снабдени с новите карбуратори и проверяват тяхното действие.

ВИРУСИТЕ И ВЯТЪРЪТ

Неотдавнашните изследвания, проведени в Англия, дават основание да се счита, че за разпространението на много опасни вируси, преди всичко вируса на скорбута, голямо влияние оказват направлението и скоростта на вятъра. Температурата на въздуха, по-ниска от 18 градуса, и относителната му, над 70 процента влажност, както и променливите валежи, способствуват за бързото разпространение на вирусите.

Проведените подробни анализи от преди няколко години са довели до извода, че по-голямото избухване на вирусните заболявания в Англия е сходно с посочените условия — продължителен силен вятър в едно направление и в тесен сектор от територията и променливи валежи.

РИБА — ЛАМПА

Еулахен — това е рибка, живееща в Тихия океан край брегове на Южна Америка. Индианците я ловят не за храна на семействата си, а за да могат да осветяват с нея своите жилища. Работата се състои в това, че тази рибка е много тлъста. Индианците я сушат и след това прекарват фитила на бъдещата лампа така, че той да се показва през устата на рибата — лампата е готова.

РЕСОРИТЕ И ПЪТИЩАТА

Френската автомобилна фирма „Ситроен" е разработила нова конструкция на хидропневматични ресори за леките коли. Те имат електронно управление и сами леко се приспособяват към каквито и да са лоши пътища.

ТАЙНАТА НА КЕХЛИБАРА

Неотдавна е открита тайната на кехлибара. В една от лабораториите на ГФР са достигнали до извода, че кехлибарът представлява от себе си естествен полимер, свързан с етерите на диабетиновата киселина. На несведущия в тънкостите на химията читател такова обяснение не му говори почти нищо, но специалистите веднага са направили извода — сега вече ще може да се пристъпи към производството на изкуствен кехлибар. Химиците са установили също така, че светлокафявата окраска на кехлибара е предизвикана от окисляването, а понякога това е просто само замърсяване.

НОВА КАРТА

Чувствителността на лишеите към вредните газове е добре известна. Английски учени са използували успешно това свойство. В резултат на изследванията на лишеите върху дърветата в различни области на Великобритания вече е създадена карта за замърсяването на въздуха в цялата страна. Ако въздухът е чист, лишеите имат сивозелен цвят и по-ярки тонове на цвета си. С увеличаване замърсяването на въздуха лишеите един след друг умират, а в някои области не се срещат дори и най-устойчивите от тях.

ЛЕКАРСТВА ОТ МОРЕТО

В далечните източни морета обитават много видове морски таралежи, спадащи към типа на иглокожите. Някои от тях са пригодни за приготвянето на много ценен хайвер, в който влизат от 30 до 35 процента мазнини, повече от 20 процента белтъчини и др. Както и другите продукти от морските молюски, този хайвер се счита целебен — той оказва стимулиращо въздействие на човешкия организъм.

Друг морски жител е трепангът. Той се отнася към голотурийте и е типично дънно животно. Трепангът се размножава посредством хайвер. Плодовитостта му е огромна. Един екземпляр може да произведе потомство от два милиона. Тялото му има формата на изтеглен цилиндър, достигащ понякога до 40 см дължина, поради което някои го наричат „морска краставица".

Към тези първоизточници на лекарства от морето спадат и някои питателни молюски, каквито са морските гребенчета и мидите.

1 — 10 ноември 1971 г.

ДЕСЕТДНЕВКА НА СЪВЕТСКАТА КНИГА И ГРАМОФОННА ПЛОЧА

Провеждането на Десетдневката на съветската книга и съветската грамофонна плоча години наред се превръща в ярко културно събитие, което отразява растящия интерес и любов у нас към съветската книга, към културата на съветските народи. И това е напълно естествено и закономерно: родството на двата езика — руския и българския, на идеите, разгърнатата програма на изграждане развито социалистическо общество в България, необходимостта да се черпи и споделя строителен опит, да следим и ползуваме плодовете на усъвършенствуване организацията на труда, да се учим от произведенията на великите руски и съветски творци на духовни ценности издигат неимоверно изключителната роля на съветската книга. Откриването на десетки книжарници за разпространение на съветски книги в България, многобройните абонати на различни съветски издания в цялата страна са едни от най-ярките изрази на големия интерес и любов към съветската книга. По този начин, чрез „Печатни произведения", съветската книга намира своя точен адрес.

За да добием определена представа за огромните размери на съветското книгоиздаване като своеобразен материализиран израз на изключителните по своите мащаби резултати на културната революция в СССР, нека приведем няколко цифри. Ако през периода 1918-1970 година са публикувани 2 356 300 книги и брошури в общ тираж 36,5 милиарда екземпляра, то само през годините на осмата петилетка са издадени 376 000 книги и брошури в общ тираж 6,5 милиарда екземпляра. И още: през 1970 г. в СССР излизат 78 875 книги и брошури в общ тираж 1,3 милиарда екземпляра — 70 процента от книжната продукция се пада на книгите, 30 процента на брошурите. При това главното в насоките на съветското книгоиздаване е количественото нарастване на броя на изданията на обществено-политическата и научната литература, на художествените, в това число на детско-юношеските книги.

Изданията на съветски книги през 1970 година са осъществени на 60 езика на народите на СССР и на 41 чужди езика. Преведени са 10 000 книги от 38 езика в общ тираж 276 милиона екземпляра.

През 1970 година в България са внесени 12 999 издания в общ тираж 2 715 907 екземпляра от всички литературни групи. А само през десетте месеца на 1971 година са внесени 9 560 заглавия в тираж 2,2 милиона екземпляра.

За ръста на разпространението на съветската книга в нашия окръг говорят две изразителни цифри: ако през 1959 година са разпространени книги за 4 000 лева, през десетте месеца на тази година са разпространени книги за 14 249 лева при годишен план 16 500 лева.

Иван ЖЕКОВ,
„Печатни произведения"

СЪВЕТСКИ ПОЕТИ

ОТ 15 ДО 22 ОКТОМВРИ в Ереван се проведе V всесъюзен фестивал на младите поети от братските републики на СССР. Тази проява е под шефството на ЦК на ВЛКСМ и Съюза на писателите на СССР. Тук ви предлагаме стихове на двама от участниците във фестивала.

КЕНШИЛИК МУРЗАБЕКОВ
КАЗАХСКА ССР

КЛЕТВА

Чуй, Родино, аз съм твой син,
аз съм бучка от твоята пръст
и снежинка от твоя сняг,
и от твоя дъжд капчица малка.

Ти си в мен, както аз съм в тебе
мой водител е твоята вис,
паметта ми — сърцето ти живо.

Мой другар става твоят другар,
твоят враг — враг и мой е навек,
твоят път — моя вечна пътека.

И достоен за теб да съм искам.
Слушай, Родино, моя глас.

МАРЧЕЛА БЕНЯ
МОЛДАВСКА ССР

ДЕВОЙКИ ОТ МОЕТО СЕЛО

Девойки от моето село,
отдавна далечно за мен...

Песни пяхте ми вий като птици —
скъп сърдечен товар е това.
В тези песни е скрита тъга
по дружки, отишли войници.

Девойки от моето село,
отдавна далечно за мен...

Украсете селските къщи,
нека влезе във тях пролетта,
да е тесен за радост света,
тя във родния дом да ви връща.

Девойки от моето село,
отдавна далечно за мен...

Бързо дърпат ръце на раздяла,
за да бъде по-малка тъгата,
песента да ни прави богати,
свойте звуци с мечтите ни сляла...
Нека мъката им отминава
в туй селце на брега на реката.

Девойки от моето село,
отдавна далечно за мен...

Кърпа дайте ми с цвят на люляк,
да сияй в нея целият свят,
тази кърпа, кристален сняг,
на гърдите ми да се ветрее,
с нея няма аз да остарея
вечно млада ще идвам пак.

Девойки от моето село,
отдавна далечно за мен...

Превел: Е. ЕНЧЕВ

Червената палатка

1928 ГОДИНА. Милано. Тържествено звучи държавният химн. Дирижабълът „Италия" под командуването на ген. Нобиле започва полет към Северния полюс. Прелитайки над Европа, Нобиле и неговият екипаж, състоящ се от 15 души, спира в Кингсбей, на остров Шпицберген. Оттук ще бъде стартът към полюса. Целта на експедицията е за пръв път в историята да се стигне на полюса за провеждане на научна работа... Така започва новият цветен съветско-италиански филм „Червената палатка", дело на известния съветски режисьор Михаил Калатозов. Целта на този филм е не само да се възстанови историческата истина. Авторите засягат и нравствени проблеми: те изследват фактите и причините за тези факти, показват онези, които са били сред ледовете на полюса, тяхната вяра, самота, самопожертвуване. Филмът поставя въпроса — прав ли е бил Нобиле, когато е подложил на риск своите хора? Имал ли е право да разполага с човешките съдби — даже това да бъде в името на най-високи цели, в името на утвърждаване на човешката воля и разум? Показвайки всичко това, авторите не изказват своето лично отношение към събитията. На нас, зрителите, е предоставено правото сами да размисляме, да се съмняваме, да вярваме или не, да търсим истината.

Съветско-италианският цветен широкоекранен филм „Червената палатка" е вълнуващо произведение за подвига на именитата експедиция на ген. Нобиле към Северния полюс. Нобиле прави грешка при избора на курса на дирижабъла — и той претърпява крушение. Той разрешава на трима души да тръгнат пеш към Кингсбей и заради това загива шведският учен Малмерен. И пръв, когато се представя възможност — Нобиле отлита към спасението. Това са обвинения, но срещу тях се явяват хиляди оправдателни доводи. И главният от тях е този, че Нобиле е избрал в живота си пътя, по който жертвите са неизбежни...

Във филма участвуват актьори от различни националности: руси, грузинци, литовци, италианци, немци, англичани, между които известните Питер Финч, Шон Конор, Клаудия Кардинале, Никита Михалков, Донатас Банионис и др.

Сценаристи на филма са: Роберт Болт, Енио де Кончини, Михаил Калатозов, Юрий Нагибин.
Режисьор на филма — Михаил Калатозов.

ФИЛМЪТ ЩЕ СЕ ПРОЖЕКТИРА В КИНО „МОСКВА" от 1 до 7 ноември 1971 г.

ЕСЕНЕН ЕТЮД

Добри ИОРДАНОВ

С еднакви резултати в съревнованието

Тази година ОП „Кинефикация" — Силистра се съревнова с Варненски окръг. През октомври във Варна бе отчетен първият етап от съревнованието. След изнесените информации и анализирането на постигнатото бе установено, че и двата окръга са с еднакви резултати в първия етап от надпреварата. Варненци имат по-добри успехи в културно-масовата работа, а силистренските им колеги изпълниха по-добре основните показатели — брой на зрителите, оборот и рентабилност.

Георги КИТАЕВ

Абонирайте се за

„Силистренска трибуна"!

И през следващата година ВЕСТНИКЪТ ЩЕ ИНФОРМИРА СВОИТЕ ЧИТАТЕЛИ ЗА ЦЯЛОСТНИЯ ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИ, СТОПАНСКИ И КУЛТУРЕН ЖИВОТ В ОКРЪГА.

В него ще намирате отговор на редица въпроси, които ви вълнуват.

Целогодишен абонамент: 3,12 лева

Една осъществена мечта

Години наред силистренци са обмисляли, преценявали и обсъждали възможността в града да се открие собствена художествена галерия. Не само експозиция с няколко десетки платна от местни автори, а една истинска галерия, събрала и отразила истинските достижения, върховете на националното ни изкуство. А закупуваните в продължение на няколко години със средства на окръжния съвет за изкуство и култура и окръжния исторически музей картини и скулптури, осигурени с помощта на Съюза на българските художници, са не само достатъчни, но и едни от най-ценните в страната. Защото тук едно до друго ще бъдат подредени платна на големите майстори Владимир Димитров — Майстора и Стоян Венев, на народните художници професор Дечко Узунов и Ненко Балкански, Александър Поплилов и И. Петров, на заслужилите художници Светлин Русев, Атанас Пацев, Данаил Дечев. Тук ще има и картини на силистренеца Мирчо Якобов, платна на членовете на групата на художниците в града.

В самата галерия подреждането на платната ще стане на принципа на периодиката в развитие то на нашето национално изобразително изкуство. При откриването на галерията в салоните за периодични изложби ще бъдат подредени художествени модели на приложното изкуство, внедрени в производството на промкомбинат „Камъшит".

На втория етап на галерията са настанени отделите на окръжния исторически музей „Революционно движение" и „Социалистическо строителство". А в приземния етаж на сградата е обзаведен клуб на културните дейци в Силистра.

В момента площта на новата художествена галерия е предоставена на художници-аранжори за подреждане на платната и моделите от временната изложба. А в края на месец ноември галерията тържествено и гостоприемно ще разтвори вратите си, за да покани сред произведенията на изкуството хилядите силистренци и гостите от окръга, за да осъществи една дългогодишна мечта.

Валентин ЧЕРНЕВ

В БЪДЕЩЕ ВРЕМЕ

Читалището в Белица има нов секретар. Неписано правило е, когато нов човек поеме една работа, да се родят нови идеи и замисли, които да затвърдят и продължат хубавите традиции на започнатото в една или друга област на живота. Този път става дума за художествената самодейност в общината.

Спас Драганов сега пряко се занимава с въпросите на самодейността. Неговите планове за бъдещето са хубави, хубаво е, че той амбициозно и с най-голяма сериозност се е заел вече да ги осъществява. Започнал е работа женският хор от 30 жени, който има досега три репетиции, отделно ще бъде съставена мъжка вокална група, в репертоара на която са включени само български възрожденски песни. Вокална група ще имат и работниците от цеха на промкомбинат „Камъшит". Ръководителката на женския хор е ходила на едномесечна школа в Шумен. Добри думи се казват тук за Йорданка Василева и Величка Неделчева, двете девойки, които се грижат за успеха на белишките певчески състави. Са модейците в тази община се радват на отзивчивост от страна на партийните и стопански ръководства, а за да я имат, значи, са я заслужили. Съществува добро взаимодействие и между читалищното ръководство, общинския съвет за изкуство и култура и общинския комитет на ДКМС.

Особено активни са театралните състави. В Белица са се спрели на три пиеси — „Два сърца се млади любили" от Т. Г. Влайков, „От много любов" от Климент Цачев и „Под чуждо име" от Величко Нешков. Съставът в Шуменци ще подготви „Чуден човек" от Васил Мирчовски. Въпреки че във Варненци няма много млади хора, но тук ще бъде изградена театрална трупа. Активизира се и танцовият колектив, но за него няма подготвен ръководител. Това е проблем, който трябва скоро да намери своето разрешаване, още повече, че има младежи, които изявяват желание да отидат на такъв курс. В селото няма и подходящо помещение за провеждане сбирки на съставите. Читалнята, която сега се ползува за тази цел, едва ли е подходяща за такава дейност. По тази причина няма възможност да се открият и да започнат да функционират фотоклубът, кръжоците по изобразително изкуство и художествено слово. Трябва да направи преоценка на своето отношение към художествената самодейност и общинският комитет на Отечествения фронт, който заедно с комсомола и ОСИК да подпомага всестранно нейното развитие.

Хубавите предначертания за развитието на самодейността в района на общината са напълно осъществими. На нещата е погледнато реалистично, направена е преценка на изминатия път. И въпреки че днес ни говорят в бъдеще време, утре ние ще станем свидетели на делата на самодейците, постигнати с много труд.

Е. ЖЕЧЕВ

На синия ЕКРАН

ВТОРНИК, 2. XI

8.15 „В помощ на политическите занятия в армията: „Човекът и техниката в съвременната война", 9.00 Екран „Младост", 10.00 Новини, 10.05 „За красиво и хармонично тяло", 10.10 За вашето здраве: „Тук Кох отстъпва", 10.40 „Братя по дух" (втора серия), 12.00 Информационен дневник, 17.30 За пионерите: „М—Т и Телур", 18.00 Новини, 18.10 Курс по френски език — 63-и урок, 18.40 Концерт народна музика, 19.00 IV национален преглед на ТНТМ, 19.30 „За приятелите на изкуството" (нови изложби), 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Правото да избираш" (ТВ новела), 21.05 Екран „Младост", 22.15 „Именити съветски музиканти": „Свири Леонид Коган", 22.40 Новини.

СРЯДА, 3. XI

9.20 Новини, 9.25 „За красиво и хармонично тяло", 9.30 За учениците (математика за XI клас): „Геометрични преобразувания в равнината"; (история за IX клас): „Англия в началото на века"; (литература за XI клас): „Беседа за творчеството на Л. Леонов", 11.00 „Към развито социалистическо общество" (повторение), 11.30 Серия „ЯО" (повторение на III епизод), 12.00 Информационен дневник, 16.25 За учениците (повторение), 18.00 Новини, 18.10 За децата: „Четири симфонични приказки", 18.20 На спортни теми, 18.30 Футбол: ЦСКА „Септемврийско знаме" — „Бенфика", в паузата — Реклами, 20.15 Лека нощ, деца!, 20.25 По света и у нас, 20.55 „Форсайтови" (IX епизод), 21.45 „София — всеки ден" (премиерен документален филм на БТ), 22.15 „Бележити годишнини" (концерт от творби на С. Прокофиев), 22.45 Новини.

спорт

В СЕВЕРНАТА „Б" РФГ „Волов" — начело в таблицата „Доростол" — в опасната зона

„Волов" — „Ангел Кънчев" — 3:1
„Локомотив" (Г. Ор.) — „Кърпачев" — 1:0
„Септемврийска слава" — „Академик" — 1:0
„Дунав" — „Металург" — 1:0
„Локомотив" (Рс) — „Лудогорец" — 1:1
„Бдин" — „Доростол" — 1:0
„Локомотив" (Мз) — „Добруджа" — 0:0
„Левски" — „Светкавица" — 0:0
„Чавдар" — „Раковски" — 1:0

В единадесетия кръг от първенството на Северната „Б" РФГ се получи ниска резултатност в изиграните футболни срещи. С изключение на лидера „Волов", който победи „Ангел Кънчев" — Трявна с 3:1, останалите мачове завършиха с победа на домакините, и то с единствен гол. В този кръг се получиха и три ремита.

Най-интересната и възлова среща на кръга бе „Локомотив" — Горна Оряховица — „Кърпачев" — Ловеч. Тези два отбора са със сериозни амбиции за атакуване на челото, но след тази среща те просто си размениха местата във временното класиране. Макар и с минимална победа, локомотивци заеха второто място, с две точки по-малко от шуменци.

„Бдин" — Видин, другият фаворит на групата, се срещна с „Доростол". Очакванията за катастрофална загуба на силистренци не се сбъднаха. Но все пак и с минимална победа, видинци са в добри позиции за преследване на многоотдавнашната своя цел — първото място.

„Доростол" продължава да слиза все по-надолу в таблицата, с три точки преднина от аутсайдера „Светкавица".

Ето и класирането след XI кръг:

		м	п	р	г	гр	т
1.	„Волов"	11	7	4	—	23: 7	18
2.	„Локомотив" (Г. Ор.)	11	6	4	1	10: 4	16
3.	„Кърпачев"	11	6	3	2	22:12	15
4.	„Бдин"	11	6	3	2	14: 5	15
5.	„Металург"	11	6	1	4	19:10	13
6.	„Академик"	11	6	1	4	15:10	13
7.	„Чавдар"	11	6	—	5	16:20	12
8.	„Локомотив" (Мз)	11	4	3	4	17:11	11
9.	„Локомотив" (Рс)	11	3	5	3	11:12	11
10.	„Добруджа"	11	3	4	4	9:10	10
11.	„Лудогорец"	11	3	4	4	14:17	10
12.	„Раковски"	11	3	4	4	12:17	10
13.	„Септ. слава"	11	3	3	5	13:17	9
14.	„Доростол"	11	2	4	5	14:15	8
15.	„Ангел Кънчев"	11	2	4	5	12:17	8
16.	„Левски"	11	2	3	6	7:16	7
17.	„Дунав"	11	2	3	6	7:23	7
18.	„Светкавица"	11	1	3	7	8:18	5

Й. ЕНЧЕВ

ЕСЕНЕН КРОС

На 31 октомври в Силистра се проведе есенен крос, в който взеха участие представителни отбори от АПК — Силистра. В тази добре замислена инициатива от физкултурно д-во „Доростол" се явиха, обаче лекоатлети само от училищата на силистренския аграрно-промишлен комплекс, без нито един представителен отбор от селска младеж. Макар и при лоши атмосферни условия състезателите от различните възрастови групи пробягаха определените маршрути.

От най-малките участници (първи и втори клас) на първо място се класираха състезателите от училище „Кирил и Методий" — Бабук. При третите и четвърти класове най-добре се представиха момичетата от у-ще „Христо Ботев" — кв. Айдемир. и момчетата на у-ще „А. С. Макаренко" — Силистра. Победители при петите и шести класове излязоха момичетата на у-ще „Отец Паисий" и момчетата на у-ще „Н. Й. Вапцаров". Борбата между лекоатлетите от седмите и осми класове бе спечелена от момичетата на у-ще „Отец Паисий" и момчетата на „Н. Й. Вапцаров". При средношколците на първо място се класираха девойките на Икономически техникум „Г. Димитров" и юношите на ССТ „Добруджа". Окръжният крос по линия на АПК ще се състои на 14 ноември.

Г. ЛАЧЕВ

ВЕСТИ

В единадесетия кръг на футболното първенство в зона „Черно море" отборът на „Доростол" 2 — кв. Калипетрово записа още една точка към своя актив. В неделната си среща със състава на „Бели Лом" — Разград той постигна равен резултат 4:4 като гост. Това е нов успех на доростолци, които след този мач се нареждат в челната четворка във временното отборно класиране.

* * *

Футболният състав на „Доростол" — юноши старша възраст гостува в неделя на „Бенковски" — Исперих. Нашите представители победиха своя противник с 1:0.

* * *

При лоши атмосферни условия се проведоха срещите между юношеските отбори — младша възраст и деца на „Доростол" и „Етър" — Велико Търново в неделя на стадион „Септември". Юношите постигнаха равен резултат — 2:2, а децата завършиха срещата 0:0.

* * *

За първенство на Северната „Б" РВГ в неделя на градския стадион в Дулово се срещнаха новаците в групата — „Червена звезда" и „Доростол". Силистренските волейболисти се показаха като по-бояк и сплотен отбор и победиха Дулово с резултат 3:1.

* * *

Мъжкият представителен отбор на „Доростол" по баскетбол гостува в неделя на състава на „ЖСК—Спартак" — Варна. Нашите състезатели загубиха срещата с резултат 76:62.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 53-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 120 (1896) | Силистра, **четвъртък**, 4 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ТРУДОВИ УСПЕХИ ПРЕД ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

Ще манифестират с открито чело

Малко дни остават до празника на Октомврийската революция. За колектива на завод „Хром" — Силистра дните до 7 ноември се изпълват с ново съдържание. Сега повече от всякога край машините, в цехове и бригади се чувствува самоотверженост та на производствениците. Та нали всеки желае да заеме почетно място в предпразничната трудова надпревара. Но, както се вижда от резултатите, най-плодотворна е работата на колектива на цех № 3 с ръководител Петър Райчев, който приключи десетмесечната си програма с най-високо изпълнение. Те имат най-голям дял и в реализирането на обещанието за годината. А то не е никак малко. Вместо обещаните 40 000 лева вече е произведе на продукция за 55 000 лева.

В навечерието на празника всички бригади ще отчетат работата през последната седмица. Вече е известен и още един важен факт — трудовият колектив на завод „Хром" в деня на Октомврийската революция ще манифестира втори по ред след колектива на Завода за металорежещи машини.

Не е лек пътят до успехите, но затова и удовлетворението от постигнатото изпълва всеки член на този многобро ен колектив.

Р. РУСЕВ

С преизпълнени планове и обещания

И през октомври колективът на промкомбинат „Камъшит" доказа, че умее да се справя достойно с производствените трудности.

— В предприятието бяха търсени възможности и се мобилизираха всички за изпълнение на поставената задача — сподели партийният секретар др. Стойка Назлиева. — Партийното и административно ръководство грижливо анализираха постигнатото. В цеховете и бригадите бяха изпратени комунисти с поръчения отблизо да следят ежедневните графици. Те помагаха на място за преодоляване на трудностите, създаваха стройна организация на труда, съдействуваха за реализиране на колективните и лични обещания. Усилията ни са възнаградени. Посрещаме достойно 54-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция с преизпълнена програма за десетмесечието.

Вчера в предприятието се състоя тържествено събрание, на което колективът отчете постиженията си в социалистическото съревнование. В доклада на директора Димитър Марков бе изтъкнато, че „Камъшит" е изпълнил 103 на сто плана си за десетте месеца. От началото на годината е произведена надпланова продукция за 278 000 лева.

Особена гордост изпитват новите 69 ударници на комунистическия труд, постигнали високи успехи в труда. Званието „ударник" бе присъдено на 98 работника, 61 бяха обявени за качественици и трима за образцови служители. Отличени бяха бригада „Десети конгрес", произвела надпланово 1 100 сервиза, бригадите „Валентина Терешкова", „Никола Петров", „Малчика", „Антон Иванов", „Васил Левски", „Райна княгиня" и др. Най-високи резултати за десетмесечието имат цеховете за кукли, за фина керамика и камъшитови изделия с ръководители Златка Богданова, Величка Герасимова и Оник Киркорян.

Д. ИВАНОВ

РАДВАЩИ РЕЗУЛТАТИ

Тази година кооператорите от ТКЗС в с. Средище получиха добра реколта от тютюневите площи. Но с това грижите по тютюна не свършиха. Сега започва един от най-отговорните моменти в неговото производство — елпезирането и балирането. Първи с тази производителска манипулация се заеха кооператорите от посевската бригада.

Димитър Гюлев, техник по тютюна, и неговата помощничка Станка Димитрова изкупиха вече част от готовата продукция в района. Първите резултати са радващи. Средната изкупна цена не спада под 1.80 лева. До края на миналия месец кооператорите от ТКЗС в с. Средище предадоха на „Тютюнева промишленост" над 20 тона качествен тютюн.

Г. КИТАЕВ

Юбилейни тържества

Комунистите и всички трудещи се в Тутракан по най-тържествен начин отбелязват 60-годишнината от основаването на градската партийна организация. В резултат на неуморната пропагандистка дейност на учителите тесни социалисти, идеите на социализма овладяват съзнанието на трудещите се от града и през 1911 г. се изгражда градската партийна организация. Под нейно ръководство трудещите се от града водят упорита борба срещу безмилостната експлоатация, за подобряване условията на труда, за социално освобождение.

С победата на Девети септември партийната организация води трудещите се в борбата за укрепването основите на новия строй, за изграждането на социализма. Постигнати са забележителни успехи в икономическия, обществено-политическия и културен живот. Изградени са нови промишлени предприятия, градът стана център на аграрно-промишлен комплекс, преобрази се обликът на Тутракан.

В изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП трудещите се от града под ръководството на градската партийна организация ще завоюват нови успехи в изграждането на развитото социалистическо общество.

Празниците на градската партийна организация започнаха вчера с откриването на паметни плочи на партийната и учителската социалдемократическа организации и митинг-заря. Днес ще се проведе тържествен пленум на ГК на БКП. (СТ)

В дните пред празника на Великия октомври с особено усърдие се труди в мебелния цех на ТПК „Девети септември" комсомолката Ангелина Атанасова. Тя редовно изпълнява трудовите си норми 130 на сто и е удостоена със званието „ударничка".

В КРИТИЧЕН И ТВОРЧЕСКИ ДУХ

Преди два дни в малкия салон на ОСПС комсомолците от техникума по механотехника в Силистра проведоха своята отчетно-изборна конференция. В нейната работа взеха участие кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, членът на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, заместник-завеждащият отдел „Военно-техническа подготовка" на ЦК на ДКМС подполковник Вълков.

Доклад за работата на организацията през изминалата година изнесе секретарката на УК на ДКМС Лидия Ширванян. След като подчерта важния исторически момент, в кой то се провежда конференцията, и големите задачи, поставени пред младежта от Десетия конгрес на БКП, тя направи верен анализ на постигнатите успехи. В дух на комсомолска нетърпи мост бяха разкритикувани носителите на слаби оценки, проявите на лентяйство и безотговорно отношение към учебния процес.

Добри успехи са постигнали комсомолците в чест на X конгрес на БКП. Немалка роля е изиграл в това отношение изграденият комсомолски щаб за контрол и отчетност на съревнованието. Укрепена е дисциплината, повишен е успехът на курсистите. Проблемът за другарството и другарската взаимопомощ стана обект на много и задълбочени изказвания. Добра оценка беше дадена на изградените извънкласни форми на работа за затвърдяване на получените знания и изучаването на фундаменталните науки — физика, химия, математика, и специалните предмети. Особено добре са работили школите по математика при вторите и третите курсове, а също така и двата новоизградени кръжока — по химия и цветно художествено леене. Гордост за техникума е и школата по радиоелектроника, която на IV преглед отново спечели парична награда от МНП. Единственият комсомолски водач в окръга е дал продукция за 30 000 лева и този успех е дело на всички курсисти. Добри са отзивите за летния стаж на курсистите, активно са участвували те в бригадирското движение.

Много по-добре е била организирана тази година и идейно-възпитателната работа. Тук обаче съществуват редица слабости, които новият ученически комитет трябва навреме и решително да отстрани. Нужно е много да се работи за повишаване на политическата активност на комсомолците, против увлечението по западната мода, музика и чуждопоклонничество. Изнесените примери показаха големите възможности на техникума в областта на естетическото възпитание и организирането отдиха на младежите. Достойно място в работата на комсомола заема и спортно-масовата дейност.

По доклада се изказаха много курсисти. Обширно изказва не направи и другарят Георги Кардашев. Като подчерта голя мата роля на техникума като ковачница на млади технически кадри в окръга, той говори за перспективите, които стоят пред нашия край в годините на шестата петилетка. Значително място той отдели на въпросите за мястото на комсомола в осъществяването на реформата в народното образование, организацията на учебния процес, за мястото и ролята на дружеството при организиране само стоятелната работа и укрепването на колектива. Особено силно беше акцентувано на повишаване взискателността по отношение на политическата подготовка и усвояването на марксистко-ленинското учение. Като особено важна задача другарят Кардашев постави пред комсомолците борбата срещу съществуващите недостатъци и укрепването на комсомолската дисциплина.

Е. ЖЕЧЕВ

БЛАГОРОДНА АМБИЦИЯ

Всеки изминал ден за птиче гледачите от ТКЗС в с. Смилец е нов успех в трудовата биография на фермата. Сега те с радост могат да заявят, че в края на годината не само ще изпълнят производствената си програма, но ще предадат на изкупвателните организации 100 000 яйца в повече. Казваме сега, защото през първите месеци на тази година върху плещите им все още тежаха редица пропуски в работата. Но смилянци се заеха „мъжки" да оправят грешките и стремежът им бе насочен към изпълнение на дневния график и плана, към снижаване себестойността на яйцата и птичето месо, към предаването само на качествена продукция. По този начин те на дело се включиха в изпълнение решенията на Десетия конгрес на нашата партия.

— Тази година проявихме по-голямо умение в работата си — сподели главният зоотехник на стопанството. — Миналогодишният опит беше горчив за нас. Но той ни помогна да разберем къде грешим и навреме да се справим с неудачите. На първо място за нас решаващо значение има срочното закупуване и отглеждане на малките пилета. Ние успяхме сравнително добре да се справим с тази задача и през последните три-четири месеца, благодарение на навременното подмладяване на птичето стадо, яйценосът рязко се повиши. И друго нещо е много важно — все така бързайки към фермата, продължаваше той — есенните грижи за презимуването на птиците. В това отношение сме добре. Остава ни само в едно крило да подновим хранилките с тези от типа „айдемирски" и да доуплътним вратите. Свършим ли в тези няколко дни, можем да кажем, че сме се справили успешно със зимата.

Така разговаряйки, неусетно стигнахме до птицефермата. Във всяко от помещенията ни посрещаха засмени птицегледачките. Не са повече от девет, но почти всичките са комсомолки. Тук работят вече доста години. Опитът им помага да се справят добре с работата си. Затова когато запитах главния зоотехник коя е найдобрата, той малко засегнато ми отговори: „При нас всичките птицегледачки са отлични работнички. Не скъпят нито труда си, нито времето си". А и флагчето за група-първенец, получила най-висока средна носливост, трудно се задържа на едно място. Вчера е било при Атанаска Стоянова и Пенка Кънева, днес то е при Стоянка Златева. Претендират за него и останалите. Така съревнованието помежду си, те са още по-старателни, още по-взискателни към своята работа. Ето и сега. Разговаряха с нас и в същото време бързаха да приготвят храната, да оберат и наредят в касите яйцата, да почистят. Сухо и чисто е и при самите птици. Тук като че ли най-добре си личат грижовните стопани. Хранилките са винаги заредени със смески, вентилаторите работят редовно, редовно се внася и суха слама за постеля.

...Напуснахме фермата с чувството на сигурност в бъдещите й успехи. Гарантираха ги съзнателността на нейния колектив и благородната амбиция да осъществят едно високорентабилно производство.

Л. ИКОНОМОВА

На високо идейно и теоретическо равнище

На 1 и 2 ноември се откри партийната учебна година и в селата на окръга. Подготовката за провеждането на първите занятия в семинарите, школите по марксизъм-ленинизъм, началните школи и лекториите, изградени към първичните партийни организации, бе извършена старателно от общинските партийни комитети. Лекциите преминаха на добро теоретическо равнище. Личеше старанието на пропагандистите и лектори те да изнесат задълбочено първите си лекции пред слушателите. Аргументирани и научни лекции изнесоха Радка Баевска от с. Алфатар, Богдан Коцев от с. Окорш, д-р Димитър Минев от с. Стефан Караджа и др. Беше осигурено добро присъствие на участниците в учебните звена. Редица общински партийни комитети, като тези в Окорш, Междан, Стефан Караджа и др., откриха тържествено учебната година, раздадоха награди на проявили се пропагандисти.

Успоредно с тези положителни моменти, при откриването на партийната учебна година и провеждането на първите занятия се допуснаха и някои слабости. Незадоволително се използуваха нагледните пособия и технически средства. На някои от пропагандистите липсваше необходимото педагогическо майсторство и умение да установят по-близък контакт със слушателите. Недостатъчна е литературата, с която разполагат участниците, особено в семинарите и школите по марксизъм-ленинизъм. Някои учебни звена се проведоха при неблагоприятни условия — незатоплени помещения, липса на маси за писане и др.

Никола НАНЕВ

ВЕЧЕР НА ДРУЖБАТА

Неотдавна в Тутракан се проведе вечер на българо-съветската дружба. Нейни органи затори бяха възпитаниците на преподавателката по руски език Люба Крекина.

Гости на тържеството бяха и съветските гражданки Нина Тодорова и Галина Шарбанова. Другарката Шарбанова разказа как още като ученичка проявявала интерес към България, родината на Г. Димитров. Покъсно нашата страна става ней на втора родина. Интересни спомени от двадесетдневното си посещение в Москва и Ленинград разказа учителят Николай Ганев. Ученичката Румяна Станчева прочете доклад за историческите завоевания на СССР, прожектиран беше филм.

Тази вечер тутраканските пионери посветиха на 50-годишнината от създаването на Ленинската пионерска организация и 54-годишнината от победата на Октомврийската революция.

В. ДУКАНОВ

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИТЕ СЪБРАНИЯ В ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

От началото на този месец до 20 февруари 1972 година в окръжната организация на Отечествения фронт ще се проведе отчетно-изборната кампания. След завършване на събранията и конференциите, през 1972 година ще се проведе Седмият конгрес на Отечествения фронт.

Отчетно-изборните събрания и конференции ще се проведат под знака на забележителните решения на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия, на всенародния политически, икономически и културен подем в цялата страна за тяхното изпълнение. 90-годишнината от рождението на вожда на българския народ Георги Димитров и 30-годишнината на Отечествения фронт. На тях ще се направи основен преглед на работата на организациите по изпълнение решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП за повишаване ролята и мястото на Отечествения фронт в нашия обществен живот.

Отчетният период в дейността на Отечествения фронт бе период на творческо търсене и интензивна работа. Сега ще се направи равносметка на извършеното, ще се огледа натрупаният опит и ще се насочат усилията за изпълнение на конкретните задачи на Отечествения фронт, произтичащи от решенията на Десетия конгрес на БКП.

Партийните комитети и организации, колективните членове и масовите организации в окръга да окажат пълно съдействие в подготовката и провеждането на отчетно-изборните събрания и конференции на Отечествения фронт.

БОРБАТА С ГРИПА — ВАЖНА ЗАДАЧА

Грипът е все още непобедено остро заразно заболяване. Той се разпространява епидемично, като обхваща голяма част от населението на отделни страни. Нещо повече, известни са редица пандемии, при които болестта се разпространява в цели континенти.

У нас сегашният вариант на гripния вирус — А 2 (Хонг-Конг)68 причини масова епидемия през февруари — април 1969 година. Тогава по статистически данни преболедуваха 6 % от населението на страната.

Към средата на октомври ежедневните сведения за заболяемостта от остри катарни на дихателните пътища и грип в окръга говореха за бързото им увеличение. Докато на 20 октомври бяха регистрирани 230 заболявания, на 25 октомври те бяха 1 100. Данните за епидемия от грип наложиха издаването на специална заповед на председателя на окръжния народен съвет относно борбата с гripа. При нейното осъществяване сега се създава стройна система от мероприятия, които целят ограничаване на заболяванията от грип, намаляване на гripните усложнения.

Проверките от здравните органи говорят, че сега се поддържа изрядна чистота в индустриалните предприятия, осигурено е добро отопление и проветряване на помещенията. Навреме се отстраняват съмнителните или заболелите от грип. В почти всички предприятия и училища е въведено профилактично облъчване с ултравиолетови лъчи. Провеждат се закалителни процедури.

В окръжната поликлиника функционира специален кабинет за болни от грип и остри катарни на дихателните пътища, увеличен е броят на дежурните лекари по бърза медицинска помощ, като по тоя начин се осигурява възможността за преглед на всички температурно болни по домовете. Осигурени са допълнителни легла в болницата за своевременно приемане и лечение на болни с усложнения от грип. Същите мероприятия се осъществяват и в районните болници — Тутракан и Дулово.

Д-р Н. НЕДКОВ

ШЕСТДЕСЕТ ГОДИНИ ТУТРАКАНСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

СЛАВЕН ЮБИЛЕЙ

Тутраканската градска партийна организация навърши 60 години. Нейното изграждане се предхожда от широка пропаганда на социалистическите идеи. И тук, както на много места в тогавашна изостанала България, най-ревностни разпространители на марксизма са народните учители. Те още през 1905 година основават своя учителска социалдемократическа организация, която е една от първите в страната. В нея са членували такива пламенни борци за светлото комунистическо бъдеще, каквито са Васил Бъчваров, Братован Илиев, Пантелей Игнатов и много други техни сратници. Основаването на организация на БРСДП (т. с.) е логичен завършек на голямата подготвителна работа и начало на организирана тясно социалистическа дейност сред трудещите се в града и неговия район. Партийната организация за кратко време укрепва и се изявява като последователен и верен защитник на интересите на подтиснатите и ограбвани хора. Тя става притегателен център, упование и надежда на експлоатираните и трън в очите на власт вуващите градски и селски буржоа.

Само две години по-късно Тутраканската партийна организация претърпява тежък, съдбоносен удар. Южна Добруджа, в състава на която влиза и Тутракан, е окупирана от чокойска Румъния. Върху населението се стоварва бремето на тежко, многогодишно робство. Най-подготвените партийни членове из средата на интелигенцията напускат града и се заселват в предели те на България, а основната част от работниците и занаятчиите — тесни социалисти, са мобилизирани в армията. Организацията се оказва обезглавена, а поради Балканската, Междусъюзническата и Световната война за дълго време и обезлюдена. След вой ната Южна Добруджа отново е под румънска власт.

Опитът на Пантелей Игнатов — учител, и Димитър Тевекелиев — шивач, да възстановят организацията през 1919-1920 година частично успява, но след изгонването на българските учители от омразната чокойска власт, Пантелей Игнатов се изселва в България. Организационният опит и идейно-политическата подготовка на Димитър Тевекелиев и Иван Енчев, които застават начело на организацията, се оказва далеч недостатъчен за сложната и трудна обстановка. Въпреки това от 1921 до 1924 година в града съществува партийна група, която работи в тясно сътрудничество с Румънската комунистическа партия. След нейното разтуряне, Тутраканската организация престава да съществува. Нейните членове през различните периоди от време се държат добре. Димитър Тевекелиев поддържа връзка и с дейците на ДРО. Те зи и други подобни проявления, въпреки че до месец септември 1944 години на в града са пристигали на работа хора с леви убеждения и отделни членове на БКП и РМС, не до веждат до изграждане на не легална партийна организация.

Поради всичко това и проявленията на местните и пришълци от другаде комунисти в Тутракан, преди победата, имат характер на отделни проблясъци в тъмната непрогледна нощ на фашисткото робство. Липсвал е оня буен комунистически огън, който по същото време навред в Южна Добруджа и фашистка България осветляваше пътя на революционното движение, гореше, закаляваше и увличаше в неудържим устрем всички честни хора на борба против фашизма и капитализма.

Едва с победата на Девети септември Тутраканската партийна организация бе ше отново възстановена трайно и завинаги. Тя сме ло и без колебание встъпи в своите права и пое тежки задължения.

Сега, когато тече 28-та година от оня славен септем врийски ден и празнуваме шестдесетата годишнина на Тутраканската партийна организация, може с удовлетворение да кажем, че под ръководството на ЦК на БКП тя отлично се справя със задачите по укрепване то на народната власт и изграждането на социализма, превръщайки Тутракан в град с напреднала промишленост, оживена търговия и модерно механизирано земеделие.

На достигнатия напредък не бива да се гледа като на предел. Той трябва да служи за основа на следващите още по-големи успехи при изпълнението на величе ствената програма, включе на в решенията на Десетия партиен конгрес.

Само така Тутракан и неговият район ще се превърнат в китен кът на родния наш добруджански край и на Народна република България.

Игнат ДИМИТРОВ,
председател на окръжната контролно-ревизионна коми сия на БКП

Начало на учителското социалдемократическо движение в Тутракан (1905-1913 г.)

В КРАЯ на XIX и началото на XX век България върви усилено по капиталистически път. Непоносимата експлоатация над работниците и служителите, в това число и над учителите, ги кара да изпитват сериозни материални затруднения. Неспазва нето на трудовото законодателство, прекалено тежките условия на работа, произволите на господстващата буржоазна класа довеждат до масови протести.

Наред с работническата класа, в борбата срещу експлоататорския строй участвува и народното учителство, обединено в свои дружества. Усилията за обединяване на всички сили в една масова учителска организация се увенчават с успех през лято то на 1905 г., когато на учредителния конгрес на учителските дружества в София се поставят основите на Българския учителски съюз (БУС).

В Силистренски окръг създава нето на учителска социалдемократическа група е свързано с общото развитие на социалдемократическото учителско движение в България. Между първите учителски групи в окръга е Тутраканската, основана на 18 май 1905 г., със секретар Васил Бъчваров, основен учител в с. Зафирово, член на БРСДП [т. с.], от гр. Силистра. В нея към 30. XII. 1905 г. членуват 12 души — Васил Бъчваров, Цена Илиева, Георги Славчев, Йордан ка Славова, Йона Икономова, Пена Стефанова, Никола Кръстев, Иван Иванов, Никола Чаплаков, Братован Илиев, Дойчин Петров и Гицка Робева.

От създаването на Тутраканската учителска социалдемократическа група до конструиране то на новото й ръководство (1905-1906 г.) тя развива активна дейност сред учителите и работниците-занаятчии в града и села та. Редовно се провеждат организационни събрания, като се изнасят реферати за диалектическия метод, социалното положение на народния учител и др.

През 1906 г. се свиква I конгрес на УСДО. Делегат на Тутраканската социалдемократическа група е Васил Бъчваров, кой то проявява голяма активност в работата му и бива избран в ръководството. На II конгрес на УСДО през 1907 г. Васил Бъчваров е делегат на Тутраканската и същевременно представлява и Силистренската група. От отчета на Бъчваров пред конгреса се разбира, че Тутраканската група през периода 1906-1907 г. е провела 10 събрания в града и селата при много трудни условия.

През 1907 г. групата разглежда въпроса за социалистическата пропаганда и агитация сред народното учителство и излиза с резолюция, която изпраща във в. „Учителска искра". В нея групата апелира към народното учителство за „по-голяма активност и преданост към делото на пролетариата", „повече общуване с партията и синдикални те организации" и издига протест против гоненията и преследването на народните учители от буржоазната реакция.

По дейност Тутраканската социалдемократическа група през този период е съперничела на много други групи, като плевенската, търновската, врачанската и др.

Като делегат на III конгрес на УСДО от Тутракан присъствува Братован Илиев. Неговите статии във в. „Учителска искра" оказват голяма помощ на оние учители, които попадат под влиянието на общоделците.

Братован Илиев остро и аргументирано критикува буржоазните правителства за използуване от тях средства на залъгвания, обещания и репресии срещу народните учители.

Голяма активност развива групата след избирането за секретар на Йорданка Славова. Тя се очертава като добър организатор и агитатор.

През периода 1909-1910 г. групата провежда само 5 събрания. Активността й спада поради приемането в нея на „много млади и неопитни в организационната работа учители. На 25 април 1910 г. групата провежда събрание в с. Царев дол, на което се обсъжда въпросът за социализма и неговите врагове.

През пролетта на 1913 г. учителската социалдемократическа група в Тутракан се разформирова поради заграбването на Южна Добруджа от чокойска Румъния. Но през осемгодишното си съществуване тя представлява едно здраво учителско сдружение, тясно свързано с БРСДП [т. с.], което бе в състояние да защищава интересите на учителството в тази част на страната и да повишава класовото им съзнание.

Димитър ПАНАЙОТОВ

През годините на борбата

спомен

ЕСЕНТА на 1940 година. Група девойки дойдохме на работа в новоосвободените градове и по-големи селища на Добруджа като ръководителки на дневни детски домове. По това време в Тутракан се шире ше безработица. Едни идваха тук, за да избягнат полицейските преследвания, а други заминаваха във вътрешността на страната, за да търсят препитание.

Тогава в града се говореше за един момък, че е комунист. Запознах се с него. В разговора ни той сподели, че е останал сам. След време младежът напусна града.

Продължих мълчаливо да проучвам останалите другари. По-късно стана известно, че Иван Гайдаров е политзатворник, че дядо Пенчо Козарев от Кубрат не стои далеч от партията. Други, като Стефан Голев, тогава лесничей, Симеон Шопов — агроном, не са комунисти, но й симпатизират.

Започнахме макар и малка, но полезна за делото работа. През 1942-1943 г. организирахме изпращане на колети с храна и дрехи за политзатворниците в с. Вардим, Търново и Стара Загора чрез брат ми Веселин Каракоев — политзатворник. Не един път пълният плетен куфар на Иван Гайдаров пътува за затворите и се връща празен обратно. Редовно слушахме предаванията на радио „Христо Ботев". От тях се информирахме за положението по фронтовете и запознавахме и местното население. По време на отпуските научавахме подробности за нарастващото съпротивително движение във вътрешността на страната. След завръщането си в града разказвахме на хората за създадените партизански чети и за техните акции.

Началото на 1943 г. беше време на масови арести и преследвания. Много от учениците с прогресивни разбирания и прояви бяха изключени от гимназията. Един от тях беше и братовчед ми Калчо Христов. За да избегне погледите на полицията, аз го взех при себе си в Тутракан. Активен член на нелегалния РМС, той и тук не скъсти ръце. Добър самодеец, в него се зароди идеята да подготвим пиеса с патриотична тематика. Подготвихме я с голяма амбиция, като използувахме прогресивни учители и служители в града. Главната роля на войводата Страхил игра Калчо. Неговата красива и внушителна фигура, както и силната му жажда за свобода му помогна ха да изгради правдив образ на патриот и революционер. Публиката посрещна с голям интерес пиесата.

Един от привържениците на тогавашната власт рекъл: „Този комунист и на сцената си показа рогата". И наистина на сцената Калчо беше та къв, какъвто беше и в живота — неуморим борец за делото на партията.

Това беше през май 1943 година, а през септември Калчо пое трудния път на народния партизанин с нелегалното име Страхил. Още не навършил 18 г., на 10 ноември същата година той падна пронизан от вражески куршум. В краткия си престой в Тутракан Калчо за сетен път се убеди, че за доброто на народа си струва човек да се бори с оръжие в ръка.

Полицейският терор се засилваше. На крак бе вдигната и полицията в Тутракан. Тя усилено ни следеше. Разговорите в дома на Пенчо Козарев, подслушвани от полицейския пристав, моята обиколка из Кубратска околия и срещите с интернираните мои съселяни, не останаха скрити за полицията. Започнаха постоянните ми повиквания в участъка и предупреждения за напускане на града. Полицаи нахълтаха през една нощ в къщата, в която живеех, блъскаха по вратата и ме заплашваха. Това тормозене не само мен, но и хората, които живееха наоколо.

Изминаха 28 години, откакто съм напуснала Тутракан, но където и да съм била, аз не забравям, че там прекарах три от най-тежките години в живота си. Надвесени над картата на великия Съветски съюз, отначало с тревога, а после с радост отбелязвахме линията на фронта — линия, която чертаеше и нашето светло комунистическо бъдеще.

Даша КАРАКОЕВА

РЕМСИСТИ ОТ ТУТРАКАН

1943 г.

1945 г.

Незабравими мигове

спомен

ПРЕЗ последните дни на месец септември 1944 г. на българска територия започнаха да се оттеглят големи пълчища от разгромената германо-фашистка армия. Те преминаваха река Дунав край Тутракан, търсейки начин да избягат колкото се може по-далеч от Червената армия. Бяха отчаяни и изплашени.

Иван Гайдаров, наш другар, началник на пограничния участък в града тогава, пристъпи към обезоръжаването на всички немски войници, преминаващи Дунав в този участък. С бойците си обезоръжи над 4 000 фрицове, между които и един генерал. Граничарите плениха на остров „Радецки" (Калимок) един вражески шлеп, пълен с муниции. Шлепът бе докаран на Тутраканското пристанище и предаден на червеноармейците.

На 3 септември Дамян Василев, моряк от пристанището, заедно с преводача Григор Калчев, прекосяват с лодка реката и се отправят към град Олтеница (Румъния), за да уведомят командуването на Червената армия за положението в Тутракан. На 4 септември в Тутраканското пристанище пристига съветски боен катер, посрещнат радушно от гражданите. По-късно узнахме, че сред екипажа му е бил офицерът Павел Державин, командуващ Съветския дунавски военен флот.

Скъпите гости бяха посрещнати много сърдечно. Заедно с Дамян Василев, Григор Калчев и други местни другари, гостите посетиха началника на пограничния участък Иван Гайдаров. Той ги прие с военни почести. „Добре дошли, наши освободители!" — бяха неговите думи. След разговора съветските братя бяха нагостени по български обичай.

Червената армия влезе официално в града на 8 септември. В нейна чест и в чест на новоназначения комендант на града Анатолий Трофимович беше организиран общоградски митинг пред щаба на пограничния участък. Същия ден бе изграде на партийна организация. Това стана в помещението на коларопревозната задруга. Взето бе решение за установяването на народна власт в града. Околийските комитети на партията и Отечествения фронт се събраха в общинското управление и обявиха, че властта преминава в ръцете на народа. За околийски управител бе избран Желю Тачев, а за кмет на града — Иван Енчев.

Александър МАРИНЧЕВ

НАШИЯТ ГРАД

Старите му къщи, надвесени една върху друга, са застинали в малко неестествена поза, като че ли се оглеждат във водите на Дунава. Затова са така издадени напред, готови всеки момент да се търколят надолу. Неговите калдъръмени улици още помнят звън на копита и мечове и тъжните скрибуцания на бъчонките, пълни с вода за пиене. А хората? Старите хора от града какви ли неща не разказват за него. Ние си го обичаме такъв, какъвто е, какъвто и да стане.

Тутракан — пристанищен град

Само човек, който не е живял тук, не може да почувства неговата красота. Знаете ли какъв залез има тук? Той е красив късно през лятото. Не сте виждали такава фина мрежа, изплетена от музика и слънчеви лъчи. Няма друг град с такъв залез. А изгревът? Той огрява най-напред покривите на сградите и литналите птици благославят още един радостен ден. Ние, които обичаме красотата, посрещаме и изпращаме от брега корабите и слънцето с пожелание да се завърнат пак. Няма по-хубаво от това — да се завърнеш в родния град.

Нашият град! Преди Девети тук е имало само няколко дюкянчета и занаятчийски работилници. Един грънчар, няколко обущари и шивачи, които се броели на пръсти. Въобще не е могло да се говори за промишленост. Градът е бил предимно селскостопански. И тук, както и другаде, се е орало с дървени рала.

Политическият живот в града е бил доста буден. На 18 май 1905 година е основана учителска социалдемократическа група. През 1906 г. за първи път се провежда организирано честване на 1 май. Избухналата през следващата година стачка завършва с успех за работниците. И една от най-светлите дати из близкото минало на града е 8 септември 1944 г., когато тутраканското население посреща възторжено съветските войски.

Сега градът разполага с предприятия, в които работят над две хиляди работника. И ако направим една съпоставка с постигнатото преди десет-два десет години и сега, ще видим, че обемът на произведената промишлена продукция за 1950 г. е възлизал на осемстотин хиляди лева. През тази година местната промишленост изпълнява производствена програма за 18 милиона лева. През 1960 година в града е имало само един градски рейс, сега те са 9 на брой и извозват годишно двеста хиляди пътника. На 1 януари 1961 г. влоговете на населението от тутраканския район възлизат на 1 552 286 лева, а към 30 септември 1971 г. същите достигнаха 11 573 845 лева. Значително се увеличи и механизацията на селското стопанство. Ако броят на тракторите в кооперативното стопанство (приравнени към 15 к. с.) през 1965 г. е бил 75, сега наброява 126. Промени се и самият живот на тутраканци. Спомнете си колко граждани имаха телевизори преди 10 години. Нито един. А колко са сега? Ами колко са собствениците на моторни превозни средства?

Старите къщи на града

Спомням си един тутраканец — той имаше колело. Яздеше бавно и наперено, понякога спираше до тротоара и само чакаше някой да се появи на улицата. Тогава се втурваше срещу него и дълго звънеше. Вижте, имам велосипед! Ами модата да се снимаме с ръчни часовници. Нима това масово явление ще наречем също самохвалство?

Наистина обзема ни срам, като си спомним тези години. Но и часовниците, и колите, и гардеробите, и телевизорите; всичко това е станало една необходимост за човека, която приемаме вече като нещо нормално.

И ако днес се учудваме на бързия напредък на нашия град, ние го дължим на мъдрата политика на нашата партия и тясното ни сътрудничество с великата съветска страна. Едва ли има смисъл да изброяваме в какво се състои тази помощ.

Денят изгрява и малките деца, скътали в очите си топли огънчета, се отправят към детските домове. Растат бодри и щастливи бъдещите строители на комунизма.

Добри ЙОРДАНОВ

Извършеното не задоволява, а тревожи

ПРЕДИ известно време вестникът отдели голямо място за отразяване картината на производство и качеството на продукцията в ДМЗ — Дулово. Бяха изтъкнати редица организационни и технологични слабости, намаляващи качествените показатели на готовите съоръжения. Последната проверка показа, че извършеното в тази насока все още не задоволява и продължава да буди тревога.

ТРЯБВА да изтъкнем още в самото начало, че денят на качеството не се провежда редовно и саратовската система не се прилага цялостно — застъпени са само отделни нейни положения. Това, разбира се, пряко се е отразило върху цялата дейност на завода, в който качеството все още не е на необходимото ниво.

В складовото стопанство още се съхраняват основни материали на открито и много от тях са корозирали, понеже не са спазени основни положения за тяхното подреждане. Не са поставени на подложки листопрокатни и калибровани материали, липсва маркировка за размерите, няма инструкция за съхраняване на същите. Писах ме преди, че в закритите складове материалите не са стифирани по видове. Това положение не е оправено. Не са консервирани както трябва ролковите и сачмени лагери, не е спазен БДС. И в закритите складове няма изработена инструкция за съхранение на спомагателните и покупни материали.

Задоволи по своя вид и под редба само складът за готова продукция. Изработените машини и съоръжения се съхраняват правилно и по самите тях за разлика от миналия път бяха открити по-малко производствени пропуски.

Не са оправени всички недостатъци в инструменталния склад, служещ за раздаване на инструменти и техническа документация. Тук неправилно се съхраняват режещи инструменти и измерителни уреди с повишена точност, което води до бързото им амортизиране. В този склад няма въведена паспортизация за измерителните инструменти и инструкция за правилното им съхраняване.

Все още заводът не разполага с лаборатория и не се правят контролни анализи. Не са съставени инструкции за приемане на материалите.

Състоянието на оборудването в завода не е добро. Като се прибави към това, че характерът на производството е дребносериен, разпокъсан по партиди, следва да се каже, че няма стройна производствена организация. Голяма част от машините работят неточно. Заводът не извършва необходими те проверки по тяхното състояние. Не са в изправност някои заварочни апарати и устройства за регулиране на ампераж. Не са годни за производствено използуване доста режещи инструменти като циркуляри, стругарски ножове, фрезери, свредла, пили и др.

Качеството на произвежданата продукция общо взето задоволява изискванията на техническата документация, но все още се допускат нарушения в заварките, които не се контролират. Използуват се материали, непочистени от корозия. Нанасят се лакови покрития върху корозирали плоскости, оставят се изработени детайли на открито и те бързо се покриват с ръжда.

Заводът все още не е завел дневник за рекламациите, не са изпълнени, запланувани технически мероприятия, както при изпълняване на служебните си задължения? Ръководството на завода трябва да вземе мерки да се оправи това положение и такива случаи да не се допускат в бъдеще.

Извършеното след първата проверка не задоволява. Необходими са срочни организационни и административни мерки за подобряване на производствения процес, съхраняването на инструментите, оборудването и най-вече на готовите детайли. Заводският партиен комитет съвместно с профкомите га трябва да мобилизират всички комунисти по бригади и цехове за спазване на технологичната дисциплина, като за целта предварително им разяснят значението на качествените показатели в работата на завода. Трябва да се заведе дневник за рекламациите и мнения та на клиентите и със съдействието на ДСО „Агромашина" — София да се оборудват механична и химическа лаборатории. Да се обърне голямо внимание на контролно-измервателните уреди. Не можем да говорим за контрол върху качеството без нужната контролна екипировка, която в завода не отговаря на изискванията. Колективът има възможности да преодолее тези слабости и не е късно да се създаде здрава производствена и технологична организация, която наистина да отговаря на един завод, какъвто е ДМЗ — Дулово.

инж. Борис НИКОЛОВ,
от окр. инспекция по качеството

Драгомир ПАНОВ,
от „Силистренска трибуна"

Четвъртък — ден на качеството

Писма на читателите

Получаваме пощата с голямо закъснение

ПОЩАТА в нашия квартал на с. Гарван тези дни се разнася с магарешка каручка. Това се наложи, защото писмата и вестниците се събраха от шест дни. Раздавачката за района се разболя. Раздавачът от другия район си разнасяше пощата до обяд, а през другото време стоеше в канцеларията.

През лятото бе писано по този въпрос и се изтъкна в „Силистренска трибуна", че вестниците не трябва да служат за амбалаж, а за четене, но тогава началникът бе друг и сега е сменен. Може би нямаше да пиша до този повод, но на 28 октомври получих писмо от Варна, което ми бе връчено след девет дни. Като се прибави към всичко, че и радиоуредбата не работи цяла седмица, а лично аз не съм й чувал гласа по моята радиоточка почти една година, можете да си представите колко са осведомени кооператорите от нашето село за събитията по света и в страната.

Хората с право питат: ще се получават ли редовно и навреме вестниците, списанията и пощата в с. Гарван?

Иван НЕДКОВ

Булевард „Ленин" е също част от града ни!

ЧИСТОТАТА на един град, спазването на правилата и изискванията на обществената хигиена е важен показател за културата и възпитанието на неговите жители. В тази насока ГНС и СП „Комунални услуги" правят необходимото. Те полагат непрестанни грижи за поддържане на градската улична мрежа в завидно състояние. Радват окото чистите и измити улици и площади в централната част на града.

Неприятно впечатление прави обаче фактът, че такава голяма и просторна улица като булевард „Ленин" е винаги замърсена, потънала в прах, а при дъждовно време — в кал и локви. Улицата преминава през един от най-гъсто населените райони на града. През нея преминават стотици коли дневно. През топлите есенни дни облаци прах се стелят над крайпътните жилищни блокове. Живущите в тях не могат през целия ден да проветрят домовете си, нито да простират изпраните дрехи на балконите, защото само за няколко часа се замърсяват.

Булевардът не се почиства изобщо. От двете му страни, непосредствено до бордюрите, лежат пластове кал и пръст. А това е панорамен път. Много от преминаващите коли са от други градове. Какви впечатления ще отнесат те, напущайки града?

Необходимо е час по-скоро ГНС и СП „Комунални услуги" да се погрижат за чистотата и хигиенното състояние на булевард да за да добие той красота та и приветливостта на другите градски улици!

Аркади ИВАНОВ

За нуждите на млечната промишленост бригадата на Петър Иванов от ТПК „Метал" — Силистра започна да произвежда самозасмукващи помпи.

НА СНИМКАТА: Членовете на бригадата обсъждат новото производство.

За повече грижи през студените дни

НЕОБИЧАЙНИТЕ застудявания през последните седмици поставиха с още по-голяма сериозност въпроса за подготовката за презимуване на животните. Времето сега налага час по-скоро да се ремонтират помещенията и да се направи още една равносметка на необходимия фураж за зимното изхранване.

В кооперативното стопанство в кв. Калипетрово комплексните грижи за презимуване на стадата отдавна са поставени на дневен ред. Специална комисия, в която участвуват зоотехници, представители на административното ръководство и ветеринарния надзор, още в началото на есента набеляза най-важните мероприятия за този период. В момента статистиката показва, че в говедовъдните ферми ще презимуват 450 дойни крави, 170 юници и около 400 телета, в овцефермите грижата ще бъде насочена за доброто презимуване на 1 100 овце, а в свинефермата — на 4 000 свине.

Повечето от стопанските постройки, използувани за обори, са в добро състояние. Остъкляването на прозорците е вече към своя край. Усилено се довършват строителните работи по новия краварник, който е с капацитет — 120 юници. В същото време един от старите обори се реконструира и се механизира. В него кравите ще могат да влязат след около една седмица. Докарана е и инсталацията за новия краварник, но тя още не е монтирана.

В овцефермата навреме се ремонтираха кошарите и навесите, завърши се и строежът на нов агнилник.

Един от основните проблеми във връзка с презимуването на животните е и въпросът за обезпечаването на достатъчно фураж. Сега кооперативното стопанство в кв. Калипетрово разполага с 2 429 тона силаж, 850 тона люцернов сенаж и няколко хиляди тона цвекло. Количеството на концентрирания фураж е също задоволително.

Добро е състоянието и на стаите за доячите и останалите животновъди. Малко време остава до зимния сезон, който всякога представлява своеобразна проверка и изпитание за животновъдите за специалистите. И колкото по-отрано се подготвим за него, толкова и сигурността в успеха ще е по-голяма.

Р. РУСЕВ

Добра подготовка за зимата

Зареждането на магазините със стоки за населението, необходими за зимния сезон, вълнува не само търговските работници, а и обществеността в Ситово. На съвместна среща на ИК на СОНС, общинския партиен комитет и общинския комитет на Отечествения фронт бе разгледана работата на търговските работници в Ситово и района по въпросите на снабдяването и обслужването на населението. На преден план бяха изтъкнати зареждането със стоки и подготовката на селкоопа за зимата. Много от търговските работници се изказаха с неодобрение за кръговата система на снабдяване, която предвижда то да става от самите магазинери в рамките на един ден. Това означава да се извърши обиколка на 18 склада, в много от които да се чака ред за изпълнение на заявките. През това време магазините стоят затворени.

Във връзка с предсесийната работа на ИК на СОНС и комитета на Отечествения фронт се предвиждат проверки на магазините, които ще се осъществят от постоянната комисия по търговията към съвета и териториалната комисия за народен контрол. Проверките имат за цел на място да се открият пропуските на някои търговски обекти и да се проучат потребителските нужди на населението. Във връзка с това се предвижда анкетиране на повече от 400 души по този въпрос.

Мерките, набелязани в плана за дейността преди деня на сесията — 19 ноември — целят да се премахнат неудачите в работата на търговските заведения по тяхното снабдяване, за да може селкоопът да посрещне зимата подготвен и да отговори на всички потребности на кооператорите от района.

Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

Да чувствуваш, че живееш...

ГЛЕДАМ ръцете му — широки и яки, твърди от труд и умора. Ръце, през които са преминали стотици тонове бетон. Цели планини от пясък и цимент този човек е превърнал в нещо красиво и полезно, нужно на хората около него, на България. Това му дава самочувствие, законното самочувствие на човек, който знае, че тежи на тая земя, че нищо не е получил даром от нея...

От седем години Кръстю Стоянов е формовчик-бетонджия към ПК „Строителни изделия" — Силистра. Седем трудни години. И достойни. Защото през целия си трудов стаж в предприятието той не е отстъпвал нито веднъж челното място в бригадата, нито веднъж не е изпълнявал личния си производствен план под 150 процента. За миналата година при общо изпълнение на бригадата 112 на сто, Кръстю Стоянов дава индивидуално изпълнение 160 на сто. За изминалите девет месеца на тази година резултатите са още по-красноречиви: изпълнение над 180 при 109 на сто общо за бригадата. А и качествените показатели на изработеното са високи. Ясно е, че през тия седем години той не само много е произвел, но и много е научил. И е разбрал цената на наученото. Затова с такава готовност и всеотдайност го предава на новите работници, на по-младите си колеги и приятели.

Сега разбирам защо с такова искрено чувство на благодарност говорят за своя учител младежите Недялко Петров и Калуш Събев от бетонджийска бригада № 2. Ръцете им стават все по-сръчни, все по-високо — качеството на продукцията. Сам Кръстю Стоянов със своята изискана работа им дава незаменим пример. С гордост говори за това и началникът на цеха Добри Янев: „Когато трябва да се произведе нещо ново, то най-напред минава през ръцете на бай Кръстю. Най-трудната и деликатна работа на него се поверява. След това опитът му се възприема от останалите членове на бригадата. Заслужено носи той званието „качественик".

На събора на строителите, състоял се в Дряново през юли 1969 година в чест на майстор КОЛЮ ФИЧЕТО, на който се открива паметник на големия български строител, той е награден със златен юбилеен медал. Същата година по случай Деня на строителния работник върху гърдите му за блестя среброто на още едно отличие — „Народен орден на труда". За постоянното преизпълняване на плана и по количествени, и по качествени показатели миналия месец ръководството на предприятието взе решение да го удостои със званието „Най-добър в професията".

Забележителен и разностранен е и обществено-политическият актив на Кръстю Стоянов. Той е дългогодишен член на партийното бюро в предприятието, отговаря пред него за дейността на комсомолската организация. До скоро е бил председател на стопанската контролна комисия.

Гледам ръцете му, широки като земята ни, жизнерадостния му поглед и се питам как при тия ежедневни усилия, на тая възраст умората не го е победила. Откъде у него тая неизчерпаема енергия, тая заразителна жизненост? Отговорът му беше прост и кратък, като всяка истина: „Преодолявам съпротивлението на бетона, чувствувам, че живея..."

Димитър БОЧЕВ

БТР за детски играчки — Силистра

търси да назначи

ПАЗАЧ НЕВЪОРЪЖЕНА ОХРАНА

СПРАВКИ: Тел. 27-92, ЛИЧЕН СЪСТАВ

Областна хидромелиоративна служба — Варна

ТЪРСИ

ФИЗИЦИ за синоптично бюро.
Заплата по щат.
СПРАВКИ — местността „Св. Никола", вила № 10 — Варна
Тел. 2-53-96

Промкомбинат „Камъшит" — Силистра

организира професионални курсове
ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛСКИ КАДРИ ПО ФИНА КЕРАМИКА.

Курсът ще бъде четиримесечен и ще започне от 15 ноември 1971 год.

На курсистите се дава безплатна храна, работно облекло и стипендии в зависимост от семейното положение от 10 лв. до 25 лв. месечно.

Желаещите да постъпят в курса да представят следните документи:
МОЛБА
МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ОБРАЗОВАНИЕ

Документите да се представят в стая 66 при ОНС.

Завършилите успешно курса се устройват на работа в предприятието и се задължават да работят три години.

Срок за подаване на документите — 13 ноември 1971 год.

От предприятието

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

23

— Сергей?

Той веднага позна Лобанов.

— Аз съм. Какво има?

— Как си там?

— Тъкмо лягам да спя.

— Аз се готвех също. Чуваш ли как вие?

— Чувам.

Сергей чувствуваше, че Лобанов също нервничи.

— На дежурния звъни ли?

— Звънях.

— Е?

— Последното обаждане било преди един час. Мръзнат момчетата. А било все така тихо. Знаеш ли, имам такова усещане, че сами на себе си устроихме засада. Честна дума. Навярно този гад е намислил нещо.

— Възможно е. Остава само да се чака. — въздъхна Сергей.

— Ех, бих притичал сега при тях...

— Да... Само че не бива

— Точно така.

— Ще звъниш ли пак на дежурния?

— След един час.

— Обади се и на мен тогава.

— Хайде спи.

Сергей постави нервно слушалката. Това е безобразие! Като че ли за пръв път изпращаше хора в засада. „Ето сега ти ще си легнеш и ще заспиш" — отмъстително си каза той и започна да се съблича бързо. След това угаси лампичката до кревата, пъхна се под одеялото, затвори очи и не забеляза как заспа.

Засадата у Семьонов не даде нищо: никой не дойде при него. Веднага бе решено да я оставят и за следващата нощ.

Но сутринта донесе и нови открития.

Един час след започването на работа Лобанов се отби при Сергей и със злорадство попита:

— Ти, струва ми се, говореше, че нещо в поведението на Горлина не ти е ясно?

— Е, говорех — наостри уши Сергей, предчувствувайки нови неприятности.

— Например, защо тя е телеграфирала на Иванова, че ще отиде при нея, а сама е дошла тук?

— Именно. Макар че тук са я извикали с писмо. И тя...

— С писмо ли? И тъй. Получен е актът от експертизата на трите текста — писмото до Горлина, бланката с нейната телеграма до Иванова и листчето, което Горлина е попълнила в хотела.

— И какво?

— Ами това, че и трите текста са написани от една ръка! И трите! Излиза, че е написала писмо на самата себе си. И какво само!

— Да-да — смаяно проточи Сергей. — Ето това е задача...

— И в тази задача колкото по-далеч отиваш, толкова повече неизвестни срещаш. Лично аз не разбирам нищо.

— Аз също. А после, между другото, ще се учудваме: колко просто е било всичко.

— До това „просто" ще тряба да се доживее.

— Аз например се надявам — мрачно отговори Сергей.

Но на разстроеното лице на Лобанов вече се появи усмивка. Неговият жизнерадостен характер вземаше връх над всякакви неприятности.

— Добре—обяви той.—Един древен мъдрец е казал: докато живея, аз се надявам.

— Старецът е бил оптимист.

За Семьонов, който както обикновено отвори сутринта своята сергия, наблюдаваха не отстъпно. Но не беше забелязано нищо подозрително. Едно временно с това продължиха да търсят Сенка. Но търсенията се оказаха безрезултатни, макар че сътрудниците от криминалната милиция претършуваха, както се казва, целия град: Сенка беше много нужен — откраднатите от него паспорти и взелият се неизвестно откъде хапиц можеха да изведат нъж до Семьонов. Засега никакви нови съобщения от Москва по делото на Горлина и от Волгоград за изчезналата Иванова не бяха постъпили, както и от другите градове, където бяха изпратени ориентировки. С една дума, денят изминa с грижи.

Когато се стъмни, групата сътрудници замина отново на Луговая.

И отново непоносимо досадно се проточи вечерта. Този път Сергей отиде при Лобанов. Там се и навечеряха. Те като че ли се страхуваха да се отдалечат от телефона. Но той мълчеше загадъчно и заплашително. Така поне им се струваше.

Но посред нощ, когато Коршунов се бе върнал вече в хотела, телефонът иззвъня.

Докладваше дежурният по управление.

— Другарю подполковник, засадата от Луговая се върна. Задържали са някого. Майор Лобанов тръгна вече. След пет минути ще дойде кола за вас.

Когато Сергей излезе от входа, до тротоара вече стоеше покрита със сняг кола. На улицата бушуваше виелица. Движеха се бавно. В свистящата снежна фъртуна светлината на фаровете потъваше като в памук.

В кабинета на Лобанов се бе събрала цялата оперативна група. Уморените, замръзнали, но възбудени хора, прекъсвайки се едни други, разказваха за случилото се.

Оказа се, че човекът се прокраднал към дома на Семьонов незабелязано. Видели го, когато бил вече на входа, до самата врата и силуетът му изведнъж се откроил върху бялата стена. От засадата изокола мигновено. Човекът бил задържан, преди да почука на вратата. Семьонов така и не узнал за неговото идване. И го задържали напълно квалифицирано, тихо, бързо, макар че момъкът се оказал як и буен. В него нямало оръжие и нищо не успял да изхвърли. И още, той бил сам, ето кое е странното.

В прозорците вече се разви деляваше, когато накрая Лобанов каза:

— Сега си вървете в къщи. Отспете си, другари. След това ще започнем първия разпит.

Но утрото донесе нова изненада.

Съобщението от Москва гласеше: „Снимката на убитата Горлина не е разпозната от колегите й. Изпратете срочно за експертиза нейния паспорт".

След един час научно-техническият отдел даде заключение: снимката на паспорта е заменена, самият паспорт е истински.

И така, убитата не се оказа Горлина.

ГЛАВА V

БИВШАТА НИНА

Първото, което направи Сергей в онова утро, бе да позвъни на Колосков, обаче в стаята никой не му отговори. Като се намръщи, Сергей телефонира тогава на администратора и доста нервно попита заминал ли си е наемателят от четири стотин и седма стая. Изясни се, че още не си е заминал, и Сергей помоли щом се върне, незабавно да се обади на Коршунов, той знаел телефонния номер.

(Следва)

1 — 10 ноември 1971 г.

ДЕСЕТДНЕВКА НА СЪВЕТСКАТА КНИГА И ГРАМОФОННА ПЛОЧА

ПАВЕЛ ЦИБУЛСКИЙ

Повече, отколкото слънцето

Слънчице, слънчице, погледни в прозорчето...

Не иска слънчицето да надникне в прозорчето. На двора се кълби сняг, мятат се белите му опашки. До прозореца на миндера седи малкият Миша, с наметнато върху раменете окъсано кожухче и цървулки на краката. Миша духа върху украсеното със скреж стъкло и внимателно прави с пръст дупчица в него.

— Слънчице, слънчице, погледни в прозорчето...

Миша знае — не може слънцето да надделее такава сняг на виелица, но си мърмори просто така, за да минава по-бързо времето. Майка му оти де сутринта да пере на Мавроцки и ще се върне чак вечерта. Ще напали печката и ще направи зелник. Ех, никак не е за ядене този постен зелник! Вратата към улицата е заключена, за да не излиза Миша бос по снега. Миша няма обувки. Как ще ходи следващата есен на училище? Майка му каза, че ще му купи. Ще има и обувки, и училище, и хляб, защото сега има правда. Ще видим, а засега...

— Слънчице, слънчице...

Върху масата има три печени картофа и парче ръжена питка. Двата по-малки картофа са за закуска, а големият — за обяд. Но майка му не каза какво да прави с парчето питка. Миша не му мисли дълго — изяде ги. А до вечерта е тъй далече. Кога ще замирише на зелник.

— Слънчице, слънчице...

Кожухчето е от баща му, кошината му е изтъркана, гърбът измръзва, краката му са вкоченясали. Край прозореца дълго не се седи. Миша скочи от миндера върху метлата и започна да скача около масата. Ех, че конче — наистина няма копита и опашка, но разбира от „дий“ и „тпру“. Препуска Миша и сече със сабята си белогвардейците. Стопли се — сега може пак да седне на миндера до прозореца.

— Слънчице, слънчице...

Кога ще дойде пролетта?

Тогава не трябват обувки. Под сухите листа се намират миналогодишни орехи, тук-там никне киселец. По дърветата се намират врани гнезда с яйца. Враната е черна, а яйцата ѝ са бели като сняг. Изпечи ги в пепелта на огъня — прекрасна храна са...

След това узряват черешите, черниците, малината. Те са в градината на Мавроцки, а там Миша знае всяка пътечка и има дупка в стобора, кучетата познават гласа му и той знае всяка тяхна привичка. Ех, иска ли дума, през лятото Миша и сам ще се изхрани, през лятото и патицата става перачка.

— Слънчице, слънчице...

На двора вятърът вече не мете снега. Снежните опашки не се мятат, а се въртят лениво като у преситено куче и замръзват в островърхи куп чинки. С бели шалове се завиха стволовете на кленовете. Край един сух стълб затанцува наежен врабец — чик-чирик. Но колкото и да се мъчи, Миша не вижда нищо повече в направената дупчица на замръзналия прозорец. Тръпки побиват краката му, а в празния му стомах къркори, като че ли някой с тръба тръби.

— Слънчице, слънчице...

Кога ще си дойде майка? Все пак и зелникът е храна. Вечер и сламата дори мирише на печен хляб.

Миша отново слиза от миндера и хуква като кон и този път сече със сабята си австрийците. По пътя си войнствено изтръгва смело „съсича“ изгорелите картофени люспи от масата и иска да изяде и тях, но не успява да ги сложи в устата си... Какво е това?

Като стон въздуха пронизват две локомотивни свирки. След тях още една. И още. Засвириха по-високо, изравниха се, сякаш гигантски птици разсичаха въздуха с криле. С прегракнал бас затръби завод „Мотор“, пронизващо като че ли с игла прободе небето дъскорезницата. Бързо се присъедини с приглушения от разстоянието си глас пивоварният завод и почти едновременно с него, сякаш изпод снега, се обади тухларницата.

Миша стоеше насред стаята, ръката му с картофените люспи замръзна във въздуха.

Не беше време да излизат работниците от работа. Когато нещо гори, звънят с камбаната, а заводите не свирят със свирките си...

Металните гласове ту се носеха високо зад облаците, към ясното, чисто небе, ту падаха ниско, до самата земя, сякаш огромен великан си късаше гърдите, за да излее безкрайната своя скръб.

Миша задавено преглътна въздух и се метна към прозореца, започна бързо-бързо да трие замъглилата се вече дупчица в скрежасалото стъкло. Всичко си беше както преди. Пресният сняг блестеше до болка в очите. Врабецът още си танцуваше. Тихо, като че ли заслушани в нещо, стояха заснежените кленове. А скръбно-печалните вълни плуваха и плуваха, заливайки цялото небе наоколо. На момчето му ставаше все по-студено и по-студено. Нещо спираше дъха в гърдите му. Миша не чу как скръц на портичката и се опомни чак когато майка му отвори вратата на стаята.

— Какво, какво е това, майче?...

Жената влезе мълчалива и мрачна като нощта. Без да развърже шала и да снеме ватенката, тя безсилно се отпусна на миндера. Погледна със сухи очи през прозореца и тежка въздишка се откърти от гърдите ѝ...

— Няма го вече Ленин, няма го... И няма никога вече да има такъв като него...

— А какво ще стане с онези деца, които нямат бащи и нямат обувки? Ти нали казваше...

— На тях Ленин им е оставил много, Миша...

Момчето се притисна до коленете на майка си. От ватенката както винаги лъхаше топлина и там, в гърдите, биеше маминото сърце. Миша вече по-смело попита:

— Какво е оставил, майче?

Заводите и локомотивите още свиреха. Над земята пълзяха тежки, снежни облаци. Майката седеше неподвижно, мълчеше и Миша поиска да отвори уста, за да попита още веднъж, но върху главата му падна гореща сълза.

— Какво е оставил?...— повтори въпроса на сина си жената, след като дълго мълча.

Облаците запълзяха по-бързо и в проблясъците между тях се виждаше слънцето, потъмняло и тъжно.

— Слънчице!... — не издържа момчето

— Слънце ли?... — сякаш като на себе си повтори майката в дълбок унес. — Слънце ли?... То свети и на Мавроцки. Дори на Мавроцки свети повече — прозорците им гледат на изток и са високи, и широки... Слънце!... Ленин остави на хората нещо повече. Миша. Повече, отколкото слънцето...

Свечеряваше се. Врабчето отдавна отлетя. Под кленовете лежаха гъсти, синкави сенки. В стаята до прозореца, сгушена върху миндера, още дълго седя неподвижно прегърбилата се жена и към нея се притискаше малчуганът.

Облаците изчезваха зад хоризонта и по небето се разливаше заря — червена и тревожна.

— Оправя се времето, Миша...

Момчето нищо не чу. То беше заспало.

(Превод от руски)

СЪОБЩЕНИЕ

ОКРЪЖНИЯТ СЪВЕТ ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА ПРИ ОНС — СИЛИСТРА

СЪОБЩАВА,

че от учебната 1971-72 година В СОФИЯ СЕ ОТКРИВА НОВ ПОЛУВИСШ ИНСТИТУТ ЗА МУЗИКАЛНО И ХОРЕОГРАФСКО ИЗКУСТВО С ДВЕГОДИШЕН КУРС НА ОБУЧЕНИЕ.

Институтът ще подготвя ПРЕПОДАВАТЕЛИ ЗА ДЕТСКИТЕ МУЗИКАЛНИ ШКОЛИ И КРЪЖОЦИ И РЪКОВОДИТЕЛИ НА САМОДЕЙНИ ХОРОВИ, ОРКЕСТРОВИ И ТАНЦОВИ СЪСТАВИ с полувисше образование по съответния вид изкуство.

ЗА РЕДОВНИ СТУДЕНТИ ще се приемат КАНДИДАТИ, ЗАВЪРШИЛИ СРЕДНО ОБРАЗОВАНИЕ.

ТОЧНИТЕ ДАТИ за полагане на приемните изпити и откриването на учебната година ще бъдат съобщени допълнително.

ЖЕЛАЕЩИТЕ ДА БЪДАТ ПРИЕТИ В ИНСТИТУТА ДА СЕ ОТНАСЯТ ДО ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТИ ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА, където е изпратена Наредбата, или на ТЕЛЕФОН 64-84 — Методически кабинет — Силистра.

СЪВЕТ ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА ПРИ ОНС — СИЛИСТРА

Литературен конкурс

ОКРЪЖНИЯТ ЩАБ НА „ГРАЖДАНСКА ОТБРАНА“ и редакцията на вестник „Силистренска трибуна“ обявяват конкурс за написване на материали, пропагандиращи знания по гражданска отбрана, популяризиране дейността на щабовете, формированията и военно-патриотичното възпитание на трудещите се.

На класиралите се в конкурса ще бъдат раздадени следните награди:

ЗА ОЧЕРК
ПЪРВА награда — 70 лева
ВТОРА награда — 50 лева
ТРЕТА награда — 40 лева

ЗА КОРЕСПОНДЕНЦИЯ
ПЪРВА награда — 60 лева
ВТОРА награда — 50 лева
ТРЕТА награда — 30 лева

Краен срок за получаване на материалите—25. I. 1972 год.

С ПОВЕЧЕ ЧУВСТВО ЗА ОТГОВОРНОСТ

От 25 октомври до 5 ноември Националният съвет на Отечествения фронт, управление КАТ при Главно управление на народната милиция — МВР и Централният съвет на българския автомобилен и туринг-клуб организираха десетдневка за подготовка на личните леки автомобили за есенно-зимна експлоатация. Проверката има доброволен характер. Тя е израз на грижа към водачите на лични МПС, добра предпоставка за намаляване автопроизшествията през този труден сезон от годината. Какво е състоянието то в нашия окръг?

В Силистра са прегледани едва 80 автомобила, а техният брой за района е 860. В неделя ситовци дойдоха организирано с 21 автомобила, но ед на птичка пролет не прави. Същото е положението и в Тутракан.

ТОДОР МЪРОВ, ръководи тел на пункта за проверка: „Имаме да проверяваме над 200 коли, а за двата определени дни са минали само 6“.

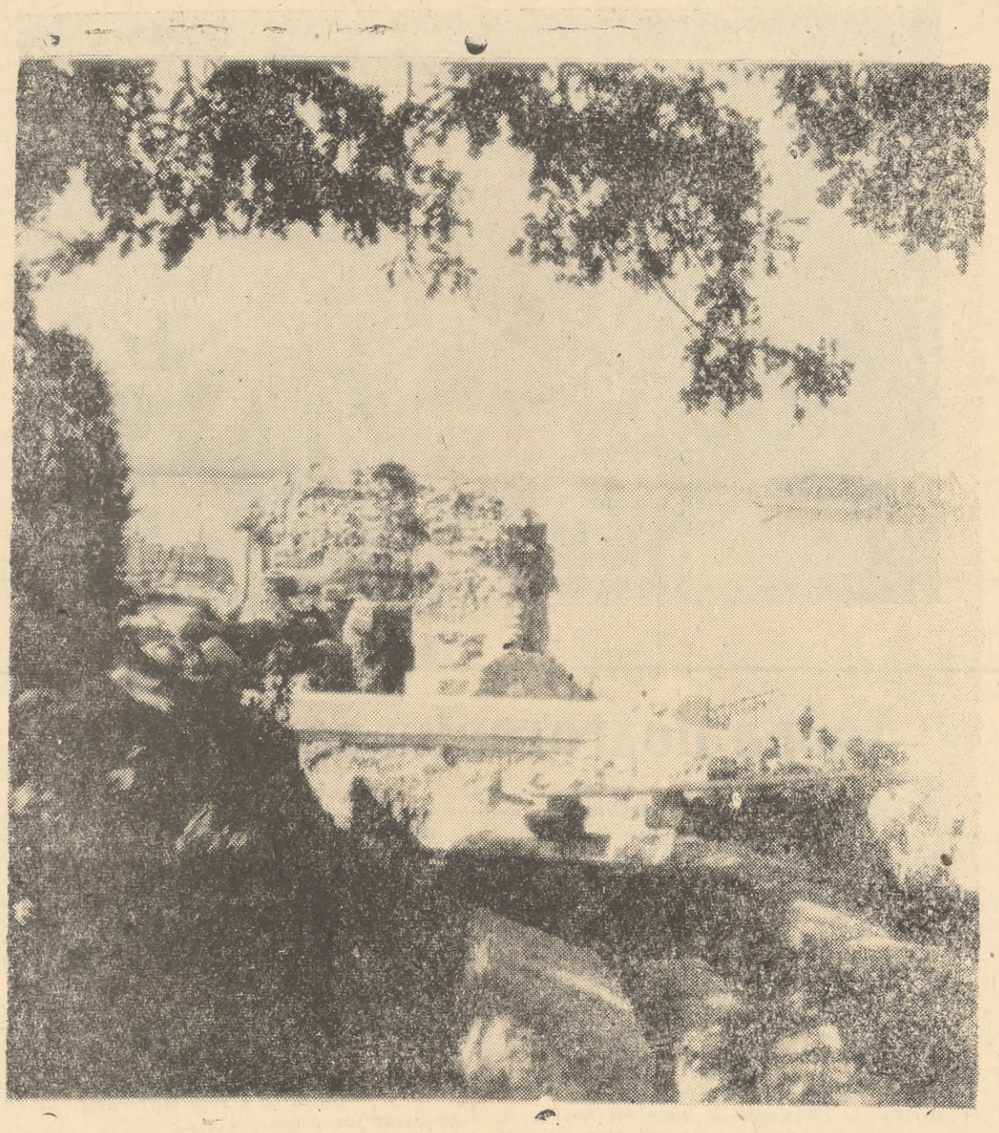
Старши лейтенант ТОДОР КОСТОВ: „За кой ли път ходя да викам хората от Старо село и Нова Черна...“

Тук също не е проведено събрание, на пункта няма представител на Отечествения фронт.

В Дулово резултатите са далеч по-добри. На проведената среща са присъствували 90 водачи и близо 35 от тях чакаха ред за проверка в неделния ден. Тук ръководителят ст. л-т Георги Георгиев е доволен. Макар и не всички, но поне по-голямата част от предвидените 141 автомобила ще бъдат проверени.

Изводите се налагат ясно и категорично. Трябва да се вземат незабавно извънредни мерки, за да не се наредим на едно от последните места в страната в това високоблагородно мероприятие.

Енчо ЕНЧЕВ

И въображението на фантастиците не би могло да ни накара да си представим колко здрава и красива е била крепостната стена на град Силистра.

Преди три години по инициатива на Националния институт за паметници на културата започна археологическо проучване на запазените край брега на Дунава останки от старата крепостна стена.

Абонирайте се за „Силистренска трибуна“!

И през следващата година ВЕСТНИКЪТ ЩЕ ИНФОРМИРА СВОИТЕ ЧИТАТЕЛИ ЗА ЦЯЛОСТНИЯ ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИ, СТОПАНСКИ И КУЛТУРЕН ЖИВОТ В ОКРЪГА.

В него ще намирате отговор на редица въпроси, които ви вълнуват.

Целогодишен абонамент: 3,12 лева

Нови съветски книги

Издателството „Съветски писател“ през месец октомври т. г. пусна в масов тираж на руски език нови интересни книги:

„ДЕН НА ПОЕЗИЯТА 1971“

Преди петнадесет години по инициатива на поета Владимир Луговский излезе за пръв път сборникът „Ден на поезията“. Оттогава такива литературни алманаси станаха традиция. Сегашното издание се състои от пет раздела: „На път“, „Начало“, „Редица“, „Памет“, „Светът на поезията“.

Съставител на сборника е Т. Жирмунская.

Главен редактор В. Цибин.

М. ТУРСУН-ЗАДЕ

„ОТ ГАНГ ДО КРЕМЪЛ“

Темата за Индия е вълнувала всякога таджикския поет лауреата на Ленинска премия Мирзо Турсун-заде. За цикъл стихотворения за Индия той бе удостоен през 1967 г. с премията Джавахарлал Неру. Широко и ярко въплъщение тази тема е намерила в новата поема.

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 4. XI

8.15 „В помощ на политическите знания в армията“ (повторение), 9.00 За учениците (физика за IX клас): „Основни закони на динамиката“ — I част, (химия за VIII клас): „Серен двуокис и сериста киселина“, 9.55 Реклами, 10.00 Новини, 10.05 „За красиво и хармонично тяло“, 10.10 За учениците (история за VII и X клас): „Славяни“, 10.30 За учителите: „Нов тип учебници“, 11.00 „Прогрес“, 11.25 „Атлас“, „В облаци и пера“, 12.00 Информационен дневник, 16.25 За учениците (повторение), 18.00 Новини, 18.10 IV национален преглед на ТНТМ, 18.30 „В света на животните“: „Разходка из зоопарка“, 18.55 Реклами, 19.05 „Първото условие“ (предаване за българо-съветското сътрудничество в областта на машиностроенето), 19.50 „Лека нощ, деца!“, 20.00 По света и у нас, 20.30 “Семена в браздите“, 20.50 Народна музика и танци, 21.15 „Руски характер“ (драматизация по Ал. Толстой), 21.50 “Световна естрада“: „Пее Ева Пиларова“, 22.20 Новини.

ПЕТЪК, 5. XI

10.00 Новини, 10.05 „За красиво и хармонично тяло“, 10.10 Детски филм: „Гривко“, 10.30 За учителите: „Научна организация и управление на учебния процес“, 11.00 „Руски характер“, 11.35 Документален филм за Кремиковци, 11.55 Реклами, 12.00 Информационен дневник.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

От 19.00 програма на Българската телевизия: Тържествено събрание и концерт по случай 54-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

спорт

Новата учебно-спортна година започна

На 2 ноември вечерта в спортната зала „Дръстър“ бе тържествено открита новата учебна година в спортните школи на Силистра. Под звуците на духовия оркестър с бодри и стегнати стъпки в залата се построиха в стройни редици спортно-състезателните и подготвителни групи на школите от различните видове спорт.

Приветствено слово към младите спортисти, състезатели, треньори и преподаватели поднесе заместник-председателят на ОС на БСФС Иван Явашев. Утрешната спортна смяна на град Силистра бе поздравена и от секретаря на ОК на ДКМС Георги Савов. От името на бюрото на ОС на БСФС директорът на Дирекцията за детско-юношески спорт Любомир Кустев награди с почетни грамоти много изтъкнати състезатели, проявили се в републиканските и международни шампионати, а на преподавателите и треньорите, постигнали най-добри успехи, поднесе парични награди. Тържествено бе връчен орденът „Кирил и Методий“ — трета степен на старши треньора по лека атлетика Тефик Насъфов. Директорът на спортната школа Ганчо Желязков по линия на Министерството на народната просвета награди също много състезатели и преподаватели, постигнали забележителни спортни успехи.

Призив-обещание от името на всички спортисти от школите на града прочете националната състезателка по лека атлетика Росица Христова. Пред многобройните присъствуващи на това спортно тържество накрая бе проведена баскетболна среща между представителния юношески отбор на града и мъжкия състав на „Доростол“.

И. ТОДОРОВ

Републикански крос „Златна есен“

Тазгодишният републикански крос „Златна есен“ се проведе преди няколко дена в Благоевград. В него взеха участие 52 отбора от различни училища на страната, класирали се на първите места в зоналните кросове. Нашият окръг бе представен от четири отбора от Икономически техникум „Георги Димитров“, СПТУМ „Димитър Ганев“ и у-ще „Кирил“ и Методий“.

Пионерите пробягаха маршрут, дълъг 1 000 метра, момичетата — 800 м, девойките — 1 000 м, а юношите 3 километра.

Отлично се представиха в този крос състезателките от Икономически техникум. Те набраха най-много точки и се класираха на първо място в страната. Лекоатлетите на СПТУМ „Димитър Ганев“ се наредиха на второ място, а пионерите на у-ще „Кирил и Методий“ заеха шесто място.

Г. ЛАЧЕВ

Футболното първенство в „А“ окръжна група

Тринадесетият кръг от първенството на „А“ окръжна група премина при изключително лоши атмосферни условия. Студеното време и непрекъснатият ръмящият дъжд не попречиха, обаче, да се получи висока резултатност. В този кръг бяха отбелязани 27 гола от домакинстуващите отбори, срещу 14 на гостите. Таблицата на временното класиране претърпя промени в челната тройка и в дъното. След загубата си от Сокол, Дулово отстъпи третото място на Кайнарджа.

Безспорно сериозна среща бе тази между съставите на Секулово и Ширково. Двата отбора си размениха по една точка, а с това ширковските футболисти запазиха водачеството си в групата. Искра победи Чернолик и е на една точка разлика от лидера. Единствена победа като гост постигна отборът на Зафирово. След успешните си игри в последните няколко кръга, този състав се очертава като един от сериозните претенденти за атакуване на челото. Последните няколко състава в таблицата чувствително се активизират. Така например аутсайдерът Попина надигра по всички линии доростолци и постигна най-големия резултат досега в първенството.

Като се има предвид, че времето сериозно се застудява, а много от домакинствуващите отбори не осигуряват подходящи съблекални за гостуващите състави, то ръководството на окръжната футболна секция обръща сериозно внимание на тези физкултурни дружества, които още не са създали подходящи условия, за да могат следващите няколко кръга да преминат при добра организация и ред.

Класиране след 13-ия кръг:

		м	п	р	з	гр	т
1.	Ширково	12	9	1	—	37:15	19
2.	Искра	12	8	2	2	38:20	18
3.	Кайнарджа	12	8	1	3	29:14	17
4.	Дулово	12	7	2	3	36:19	16
5.	Добротица	12	6	2	4	34:16	16
6.	Зафирово	12	7	1	4	25:21	15
7.	Паисиево	12	7	—	5	22:30	14
8.	Сребърна	12	6	1	5	38:27	13
9.	Алфатар	12	5	1	6	29:32	11
10.	Чернолик	12	4	3	5	25:28	11
11.	Сокол	12	4	3	5	20:29	11
12.	Мерден	12	4	2	6	20:28	10
13.	„Доростол“—3	12	3	3	6	21:45	9
14.	ДЗС „Я. Забунов“	12	3	2	7	15:23	8
15.	Секулово	12	2	4	6	17:30	8
16.	Нова Черна	12	4	—	8	25:41	8
17.	Главиница	12	3	1	8	24:27	7
18.	Попина	12	3	1	8	24:34	7

И. ЕНЧЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор—32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

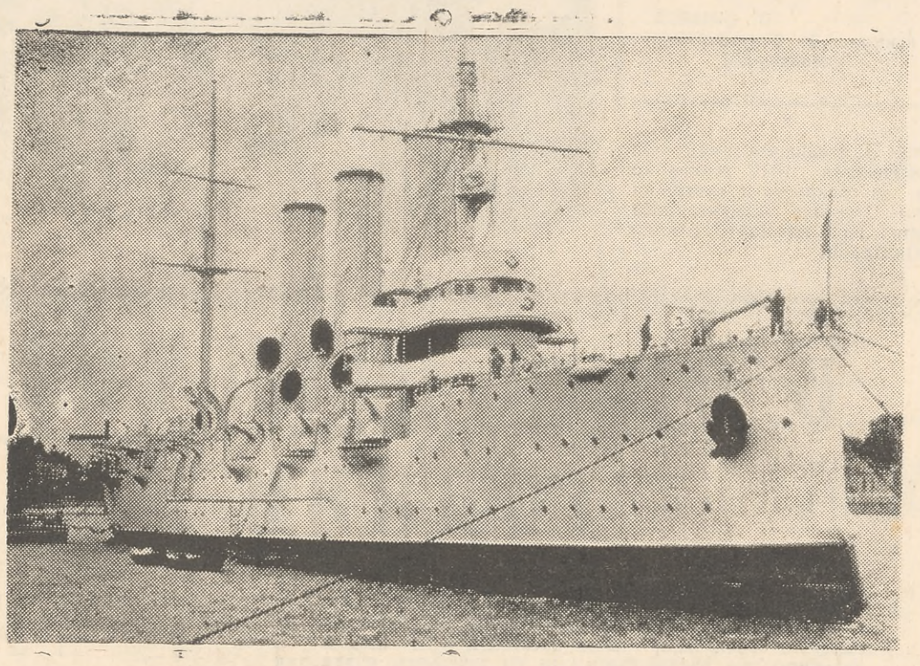
СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 121 (1897) | Силистра, събота, 6 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

Идеите на Великия октомври побеждават и тържествуват

ИЗМИНАХА 54 години от онния славни октомврийски дни, в които руските работници и селяни, ръководени от партията на болшевиките и великия Ленин, първи в света съборихa господството на капиталистите и помещиците и започнаха да градят новия обществен строй — социализма.

В деня на великата годишнина съветският народ и народите на другите социалистически страни правят равносметка на изминалите под знака на революционните преобразования повече от пет десетилетия. Най-забележителният и най-оптимистичният обществено-исторически факт, най-тясно свързан с Великия октомври, сега е всестранният подем на социалистическата общност начело със Съветския съюз — неговата все повече нарастваща икономическа, политическа и военна мощ, неговите все по-ускоряващи се темпове на развитие, неговата здравина.

Съветската страна премина зловещи кървави борби, преодоля хиляди и хиляди препятствия и трудности, осуети много заговори и ста на могъща социалистическа държава, пълна с неизчерпаема творческа енергия, с блика щи животворни сили, разгърнала огромно строителство, поела вече пътя към комунизма с небивал в историята на народите творчески размах.

Грамадните богатства, героичният труд на съветските народи — всичко това открива реална перспектива Съветският съюз да надмине САЩ по количество на основните видове продукция на глава от населението в близките години. Основание да се мисли така дават историческите решения на XXIV конгрес на КПСС, които утвърдиха нови планови задачи за развитието на съветската страна през деветата петилетка, изпълнението на които ще тласне съветската икономика далеч напред и ще превърне Съветския съюз в още по-богата и по-мощна опора на световния социалистически лагер.

Октомврийската социалистическа революция откри нова страница във взаимоотношенията между държавите, провъзгласи принципа на мирно съвместно съществуване между държавите с различен обществен и държавен строй, оповести, че социализмът и мирът са неделими.

От първите дни на своето съществуване и до днес Съветският съюз и другите социалистически страни водят последователна принципна политика на мир и взаимно сътрудничество с държавите от капиталистическия лагер, правят всичко, което е по силите им, за да се намали напрежението в света, да се ликвидират постепенно последиците от Втората световна война, да бъдат разрешени с мирни средства неуредените международни проблеми. За това говорят предложенията на Съветския съюз за мирното изграждане на Европа като континент, за атомно разоръжаване, за превръщане на ООН в орган, който ще служи на мира и разбирателството между народите.

В мирното съревнование с капитализма страната на сияйния Октомври дава не само големи постижения в областта на икономиката и културата. Тя записа най-славните страници в борбата на човека за овладяване то на Космоса.

В наше време милиони са тези, които вървят по пътя на Великия октомври и преобразяват в живо дело безсмъртните марксистко-ленински идеи. Трудещите се в Чехословакия и Полша, в ГДР и Унгария, в Румъния и Куба, във всички други народнодемократични страни посрещат годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция с нови успехи в социалистическото строителство, с нови планове за още по-големи победи във всестранното развитие напред.

С особена радост и голямо въодушевление посреща 54-та годишнина на Великия октомври и нашият народ. За 27 години свободен живот той завоюва под ръководството на Българската комунистическа партия големи успехи в изграждането на социализма. С разгърнати сили, с увеличена енергия сега трудещите се у нас работят за изграждане на развито социалистическо общество, за изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес и Програмата на партията.

Хубавите резултати, постигнати от нашата страна в годините на народната власт във всички области на живота ни, станаха възможни благодарение на победно развиващото се дело на Великия октомври, на братската и безкористна помощ на Съветския съюз и сътрудничеството с останалите социалистически страни. Затова нашият народ държи високо знамето на Октомври, на българо-съветската дружба, стои непоклатимо в световната социалистическа система, като дава принос за нейното по-нататъшно издигане и укрепване.

Петдесет и четири годишната равносметка на Октомврийската революция показва, че империализмът отслабва непрекъснато. Един след друг се надигат народите от всички континенти, трошат веригите на капитализма и империализма и поемат пътя на своето свободно развитие. И напразно империалистите се опитват да задържат неумолимия ход на историята. Нищо повече не може да спаси тяхната система. Историята непрестанно потвърждава верността на комунистическите идеи, научните предвиждания на нашето марксистко-ленинско учение.

Юбилеен пленум на ГК на БКП – Тутракан

4 НОЕМВРИ. На сцената в читалищния салон върху син фон са опънати червено и трицветно национално знамена с едър надпис „60 години Тутраканска партийна организация".

Посрещнати със ставане на крака и бурни овации и възгласи „БКП — БКП!", „С БКП напред!", на сцената заемат места секретарят на ЦК на БКП Иван Пръмов, кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, секретарите на ОК на БКП Калин Димитров, Станчо Николов и Виктор Ганев, първият секретар на ГК на РКП и председател на ИК на ГНС в Олтеница Николае Йосин, заместник-председателят на ИК на ГНС Петре Анастасе и др.

Юбилейният пленум бе открит от кандидат-члена на бюрото на ОК на БКП и председател на съвета на секретарите на общинските партийни комитети при АПК — Тутракан Ангел Върбанов.

Първият секретар на ГК на БКП в Тутракан Иван Георгиев изнесе доклад за дейността на градската партийна организация от основаването ѝ до наши дни.

С топли думи към тутраканските комунисти се обърна Николае Йосин.

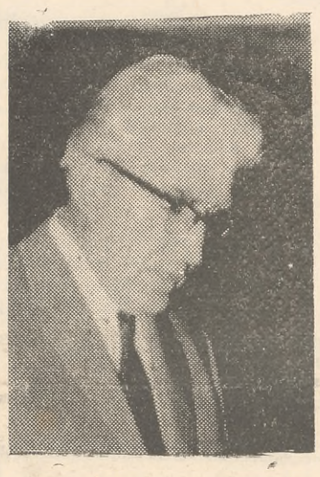
С голямо внимание и интерес бе изслушано приветствието на ЦК на БКП до Тутраканската партийна организация, прочетено от др. Иван Пръмов. (Приветствието поместваме отделно).

Приветствени адреси бяха поднесени от името на бюрото на ОК на БКП, на Силистренската, Дуловската, Кубратската, Исперихската градски и Алфатарската районна партийна организации.

Пленумът изпрати поздравителни телеграми до ЦК на БКП и ЦК на КПСС. Изнесен бе поздравителен концерт.

Никола НАНЕВ

ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО
НА ДР. ИВАН ПРЪМОВ, СЕКРЕТАР НА ЦК НА БКП,
по случай 60-годишнината на Тутраканската партийна организация

СКЪПИ ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,
УВАЖАЕМИ ГРАЖДАНКИ И ГРАЖДАНИ НА ТУТРАКАН,

С ГОЛЯМА радост и желание приех поръчението на Секретариата на ЦК да поднеса на комунистите и гражданите на Тутракан и на всички вас, участници в днешното тържество, пламенните боеви поздрави на Централния комитет на Българската комунистическа партия и лично на първия секретар на Централния комитет и председател на Държавния съвет др. Тодор Живков по случай 60-тата годишнина от основаването на Тутраканската партийна организация.

Честването на 60-тата годишнина от основаването на партийната организация в Тутракан събужда скъпи спомени за десетилетните класови битки, които героичното население от вашия град и района му води за социално и национално освобождение. Това честване ни напомня преди всичко за подвига на онези пионери на социализма и комунизма от Тутракан, които преди 60 години първи сред населението във вашия град започнаха историческата битка за новия социалистически строй, за техния неугасващ пламък, за тяхната непоколебима вяра във великото дело на социализма, която оставиха като най-скъп завет на днешното поколение. То ни напомня за десетките и стотици техни последователи, за онези, които дадоха всички свои сили, знания и енергия за тържеството на светлите комунистически идеали.

Шестдесетгодишният юбилей на вашата партийна организация се провежда в забележителна година, година, в която се състояха XXIV конгрес на КПСС и Десетият конгрес на БКП, година, в която нашата партия отбеляза тържествено 80-годишнината от своето основаване.

Двадесет и четвъртият конгрес на КПСС и Десетият конгрес на БКП са големи между народни събития. Духовната връзка и родственост между двата конгреса произтичат преди всичко от непоколебимата вярност на КПСС и БКП към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, от общите велики комунистически идеали, които двете партии осъществяват, от крепката дружба и братство, които свързват нашите два народа.

Двадесет и четвъртият конгрес на великата партия на Ленин има огромно международно значение. Той издигна на нов етап борбата на съветския народ за изграждане на комунистическото общество и за укрепването на съветската държава като най-мощна опора и щит на световната социалистическа система. В решенията на конгреса на КПСС отново намери ярко потвърждение ленинската политика на мир и дружба между всички народи. КПСС и съветското правителство, в тясно единодействие с другите социалистически страни, при поддръжката на всички демократични и миролюбиви сили в света извършват сега огромна дейност за укрепване на световния мир. Мирната офанзива на великата съветска страна намира най-активна поддръжка от страна на народните маси в цял свят, защото миролюбивата политика на СССР отговаря напълно на техните съкровени стремежи да живеят в мир помежду си, да работят спокойно за своето благоденствие.

Историческите постижения на съветския народ, огромният принос на Съветския съюз за разведряване на международната атмосфера са триумф на всепобеждаващите идеи на Великата октомврийска социалистическа революция, чиято 54-годишнина нашата партия и целият наш народ само след два дни ще честват заедно с КПСС, заедно с братския съветски народ и всички прогресивни хора по света. Тези идеи ни вдъхновяваха в тежките и неравни борби против капитализма и фашизма, в трудните години на социалистическото обновление, вдъхновяват ни и днес за нови творчески дела в социалистическия градеж на Родината, в борбата за запазването и укрепването на световния мир.

Българският народ живее и твори в обстановка на голям политически и трудов подем, породен от решенията на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия. Програмата, която конгресът прие, има историческо значение за нашата партия и страна. Тя ясно и проникновено чертае пътищата за изграждане на развито социалистическо общество в Народна република България.

Изработването на партийната програма стана възможно благодарение на големите успехи, които нашият народ постигна под умелото ръководство на партията след победата на Деветосептемврийската социалистическа революция и особено в изпълнение решенията на историческия Априлски пленум на Централния комитет на БКП през 1956 година. Това бе период на непрекъснат възход, на ускорено икономическо развитие, на повишаване на жизненото и културно равнище на народа. За кратък исторически срок нашето отечество коренно измени своя облик.

В Програмата на партията е разработен научно проблемът за доизграждане на материално-техническата база на социализма, като ускорено се развиват производителните сили чрез прилагане на най-новите открития на научно-техническия прогрес, смело и бързо се усвояват нови технологии, като се засилва социалистическата интеграция и преди всичко нашето всестранно сътрудничество с великия Съветски съюз.

Десетият конгрес даде мощен тласък и на по-нататъшното разгръщане на социалистическата демокрация в нашата страна, за развитие и усъвършенстване на системата за социално управление. Новата Конституция, която българският народ единодушно прие, предвижда по-нататъшно засилване участието на трудещите се в управлението на държавата и икономиката, обезпечава гаранции за правата и свободите на гражданите.

Десетият конгрес на БКП утвърди Директивите за шестия петгодишен план за социално-икономическото развитие на Народна република България през периода 1971-1975 година. През годините на петилетката ускорено ще се осъществява интензификация на народното стопанство и повишаване на неговата рентабилност на основата на комплексната механизация, автоматизация и кибернетизация на производствените процеси и технологии, ще се извършват по-нататъшни подобрения на отрасловата структура на общественото производство.

Изграждането на зряло социалистическо общество изисква усилията и вдъхновения труд на целия наш народ — на работника и селянина-кооператор, на инженера и агронома, на научния работник и културния деец — на всички.

Това е една истинска битка, колкото велика, толкова и благородна, която под ръководството на партията се води във всички сектори на нашия обществен, политически и икономически живот, славна битка, чието начало започна от Бузлуджа преди 80 години.

От Бузлуджанския конгрес, когато под ръководството на бележития марксист-интернационалист Димитър Благоев шепа възторжени последователи на Маркс и Енгелс положиха основите на марксистката партия на българската работническа класа, до днешната 700-хилядна наша любима Комунистическа партия, изминаха 80 години, наситени с безпримерен героизъм и слава, често съпроводени с много кървави жертви. В борбата против експлоататорите и потисниците, против реакционните режими, против различните видове опортюнисти, партията се закали като здрава марксистка организация, вярна безпределно на интересите на работническата класа, на марксизма и пролетарския интернационализъм.

Под благотворното влияние на Великата социалистическа революция и близката помощ на Ленин нашата партия се преименува в комунистическа и започна да се превъоръжава с идейните оръжия на ленинизма. В славните дни на Септемврийското антифашистко въстание през 1923 г., в условията на тежките битки против фашизма и капитализма партията набираше сили и израсна в закалена партия от нов, ленински тип. За това огромна роля изигра великият син на българския народ Георги Димитров, един от найвидните дейци на международното комунистическо движение.

През годините на Втората световна война партията организира мощно съпротивително движение, смело ръководи въоръжената борба за освобождаването на нашия народ от буржоазно-фашисткото робство. Под нейното ръководство трудещите се в нашата страна на 9 септември 1944 г., с решаващата помощ на Съветската армия-освободителка, сринаха веднъж завинаги това робство и взеха съдбините на родината в свои ръце.

Опирайки се на братската помощ на великия съветски народ, в тясно сътрудничество с народите от другите социалистически страни, нашият народ превърна за кратък срок родината в социалистическа държава с развита промишленост и едро кооперирано селско стопанство, с напреднала наука и култура.

(Продължава на IV стр.)

Тържествено събрание

Снощи в салона на окръжния съвет на Българските професионални съюзи се състоя тържествено събрание, посветено на 54-та годишнина на Великата октомврийска революция. Посрещнати възторжено, в деловия президиум заеха места кандидат-членът на ЦК и първи секретар на окръжния комитет на БКП Георги Кардашев, секретарите на окръжния комитет на БКП: Калин Димитров, Станчо Николов, Яким Петков, първият секретар на ГК на БКП Ганка Андреева, членове и кандидат-членове на бюрото на окръжния комитет на партията и изпълнителния комитет на ОНС, ръководители на масовите организации, активни борци против фашизма и капитализма, общественици. Гост на тържеството бе и капитан I ранг от запаса Генадий Бартев, участник във Великата отечествена война и освобождението на България, старши научен сътрудник на крайцера „Аврора".

Събранието бе открито от кандидат-члена на бюрото на ОК на БКП Руси Славов. Доклад за историческото дело на Великия октомври изнесе секретарят на градския комитет на БКП Йордан Парушев. Той се спря на грандиозните завоевания на съветския народ в изграждането на комунизма, овладяването на Космоса, внушителната програма, начертана на XXIV конгрес на КПСС за по-нататъшното строителство на комунизма, широката външнополитическа програма за укрепването на мира и дружбата между народите, политика на укрепване на всички сили, борещи се против империализма, реакцията и войната.

Вълнуващо слово пред участниците в събранието произнесе др. Генадий Бартев.

От името на събранието бе изпратена телеграма до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

Тържеството завърши с литературно-музикална програма, изпълнена от работническия хор „Дунав", вокалната студия при образцовото народно читалище „Доростол", танцовия състав при ансамбъла за народни песни и танци, самодейци. (СТ)

Сърдечни поздравления

По покана на окръжния и градския комитети на БКП гост на Силистра и окръга е др. Генадий Павлович Бартев, заедно със съпругата си Тамара Василевна Бартева. Като офицер от Съветския флот той участвува във Великата отечествена война. В първите дни на свободата е бил в Силистра, взема участие в изгонването на немско-фашистките войски от България. Сега др. Бартев е старши научен сътрудник на крайцера „Аврора".

По случай 54-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и посещението му в България той се свърза с Александър Викторович Белышев, първи комисар на крайцера „Аврора", отдал заповед за залпа срещу „Зимния дворец", възвестил началото на Октомврийската революция.

Чрез вестник „Силистренска трибуна" др. Белышев поздравява трудещите се от окръга и страната с великия празник.

ДРАГИ ДРУГАРИ!

В деня на 54-та годишнина на Великия октомври изпращам на Вас, братя и сестри на социалистическа България, своите поздравления и добри пожелания!

ДА ЖИВЕЕ СЪВЕТСКО-БЪЛГАРСКАТА ДРУЖБА!

1 НОЕМВРИ 1971 Г. АЛЕКСАНДЪР В. БЕЛЫШЕВ,
КРАЙЦЕР „АВРОРА" ПЪРВИ КОМИСАР
НА КРАЙЦЕРА „АВРОРА",
ЧЛЕН НА КПСС ОТ 1917 Г.

ДА КРАЧИМ С МАРША БОЕН НА ОКТОМВРИ!

В ДНИТЕ НА ОКТОМВРИ

Петроград, февруари 1917 г.

Преди Великата октомврийска революция бях в лагер за военнопленници в Чистопол. Известието за най-епохалното събитие в света възприехме като тържествено провъзгласяване края на войната и сигнал за освобождение. С голяма радост посрещнахме бързото преминаване на властта в ръцете на Съветите на работническите и войнишките депутати в този далечен град. Образувахме наш съвет на военнопленниците.

Моите земляци, българите, ме изпратиха за делегат, като ми поставиха задачата да уредя въпроса за връщането в родината.

Дебел сняг покриваше пътя. До Казан пътувах с обоз от шейни за превозване на жито. В този град властта вече бе ше в ръцете на Съветите. До Москва се добрах лесно. Но от Москва до Петроград директни те вагони бяха претъпкани с бежанци от намиращите се близо до фронта райони — военни, граждани, жени, старци и деца. Не можах да намеря място дори по покривите на вагоните и пътувах на буфера между вагоните, треперейки от студ.

В Петроград пристигнах, когато контрареволюцията се опитваше да надигне глава. В Смолни денонощно се провеждаха заседания и съвещания. Реакцията още не се беше примирила с поражението. Една от формите на съпротива бяха религиозните шествия.

Запътих се да търся из града българската делегация, която водеше преговори с революционното правителство. Неочаквано на Невския проспект се натъкнах на църковно шествие. Отпред вървяха свещеници и висши духовници с митри, а след тях — царски генерали, офицери, набожни старици и старци, вдигнали високо кръстове с разпятия и хоругви, наконтени дами.

Няколко души излязоха от колоната и грубо ми викнаха: „Защо не сваляш шапка пред иконите и хоругвите!" Повалиха ме на земята. Щяха жестоко да ме пребият, ако не ми се бяха притекли на помощ червеногвардейци. Отрядът им бързо разпръсна „демонстрацията"... След това можах да стигна до хотела, в който се бе настанила българската мисия.

Водачът на делегацията Чапрашиков веднага ме прие и каза, че още не е постигнато споразумение с болшевиките и затова е рано да се мисли за евакуация на българските военнопленници.

Парите, които бях спестил, се топяха бързо. Тъй като не можех да намеря работа в Петроград, реших да се промъкна на изток, към местата, от които бях дошъл. Реших да замина за Омск. Добрахме се до Екатеринбург; недалеч от града же лезопътната линия бе вдигната във въздуха от колчаковците и белочехите, поради което не можах да се придвижа по-нататък.

Отидох в Градския съвет на работническите и войнишките депутати и заявих, че оставам на тяхно разположение. Като разбраха, че съм механик, предложиха ми да се заема с организиране на работилница за ремонт на селскостопански инвентар. Още в онези неспокойни дни болшевиките мислеха за възобновяване на селскостопанските работи през идващата пролет. С радост приех предложението. Завеждащият селскостопанския отдел на Съвета ми възложи да организирам производството на около 20 000 нови плуга и 10 000 брани...

„За бъдещата работилница намерих голямо помещение недалеч от центъра на града. Оставаше да се намерят работници специалисти и най-важното — машини, инструменти и материали, чийто недостиг през войната беше много голям. Градският съвет ми предостави луксозен автомобил, с който заминах да търся всичко това...

Скоро ми се удаде да намеря ценни помощници специалисти и да открия склад с необходимите инструменти и материали... Преди всичко обзаведохме ковашкия цех на работилницата. Скоро бяха готови и другите цехове. Но тогава дойдоха тревожни вести, че Колчак е предприел широко настъпление срещу Червената армия, за да завземе Екатеринбург и да освободи намиращия се тук в плен цар Николай и неговото семейство. Наложи се отново да грабнем оръжието. Можете да си представите моите преживявания, когато се разделях с работилницата, която след такива големи усилия вече беше готова да започне производството на оръдия на мирния труд. Зачислиха ме в редовете на червеногвардейския отряд, който охраняваше арестувания цар Николай II, неговото семейство и свитата му от 40-50 души. Бяхме разквартирувани в училището, което то се намираше срещу разкошната къща на Апатиев, където бяха настанени височайшите пленници...

Червената армия нямаше достатъчно сили, за да спре колчаковци, които започнаха да обкръжават града. Нашето командуване реши временно да се оттегли без бой, като предварително ликвидира царското семейство. Преди да оставим града, ние се обърнахме към населението с възвание, в което бяха изложени причините за нашето временно отстъпление. Възванието завършваше с думите: „Сега си отиваме, но скоро ще се върнем".

Така и стана. След пристигането в Перм нашите червени отряди се укрепиха достатъчно, за да преминат в неудържимо контранастъпление срещу бандите на Колчак и да се върнат в Екатеринбург.

Но аз не можах да се върна в любимата си работилница, защото бях изпратен на друга работа в Москва. Тук имах щастие то да бъда един от основателите на местната българска комунистическа група и във връзка с това имах сърдечен разговор с великия вожд на революцията Ленин.

През есента на 1918 г. Ленин ме прие още веднъж във връзка със заминаването ми за България със специално поръчение...

Сега заедно с цялото прогресивно човечество аз се радвам на огромните успехи, на удивителното развитие и всестранния прогрес на съветските народи. И едновременно с това не мога да потисна в гърдите си приятното чувство — чувството на човек, който е положил една макар и малка тухличка в основата на грандиозното здание. Тази тухличка е готовността, с която организирах скромната работилница за селскостопански оръдия в Екатеринбург, радостта, с която се присъединих към благородните стремежи на Съвета на работническите и войнишките депутати в града да уреди мирния живот още през първите месеци на революцията.

П. СМИЛОВ
(Из книгата „За Октомврийската революция")

Още в дълбоката зима на историческата 1917 година хората от градовете и селата на Русия усетиха живителната топлина на идващото слънце на Октомври.

ПЕТРОГРАД

Христо ЯСЕНОВ

Ти грееш, Петроград, все тъй непобедим
след толкоз тежки дни и пристъпи безплодни —
и сякаш чувам аз през твоя прах и дим
победната тръба на робите свободни.

И ти стоиш сега над хиляди съдби —
символ на крепката десница неуморна,
и не един нападе по тебе се разби,
и не една вълна престъпна и позорна.

Аз виждам твоя стан в желязо окован
и твоя легион — възмогнати и горди.
Припада тъмна нощ и върху твоя стан
налитат варвари на многоброй ни орди.

Припада тъмна нощ и меден рог звучи:
нападат варвари гранитните ти брони,
но... в бойния напев с усмихнати очи
летят железните червени ескадрони.

Нападат варвари... и ето — страшен гръм!
Звучи победен марш по твоите площади;
желязна крепост е тук всеки камен дом
и всяка улица — море от барикади.

И твоите деца, о беден Петроград,
умират и мълвят молитва словословна —
и всеки паднал син е наш загубен брат,
и всеки гроб — символ на правдата световна.

Бъди, о, Петроград, над всяка суета —
неуязвим и чужд за мрачните прокоби —
да се разбива в теб позора на света
през тоя тъмен век на хищници и роби!

В ОНИЯ ПАМЕТНИ ГОДИНИ

Октомври 1917 година! Едва ли има човек, който си припомня тази дата без вълнение, без оня трепет на сърцето, подсказващ нещо преломно, нещо велико в историята на човечеството. Да си припомни човек тия паметни години, а още повече да разговаря с жив свидетел на тези исторически събития, едва ли може да остане равнодушен.

Тези мисли ме споходиха, когато разговарях с дядо Сюлейман Алиев от село Бистра, който е имал щастието да бъде в Русия през 1917 година и да бъде очевидец на Великата октомврийска социалистическа революция.

Историята на дядо Сюлейман започва през август 1916 година, когато румънската власт заедно с други селяни го подбира от Силистра, където те са си донесли житото. Нареждат им да изхвърлят житото и с един шлеп ги прекарват оттатък Дунава и ги предават на един чокоин като общи работници. За своя труд те получават малко качамак и много псувни. 17-годишният младеж не е в състояние да търпи това и заедно с двама свои другари решават да преминат в Русия. Прекарват много премеждия и през октомври 1917 година достигат град Могилевск-Подолск, където ги заварва Великата октомврийска революция.

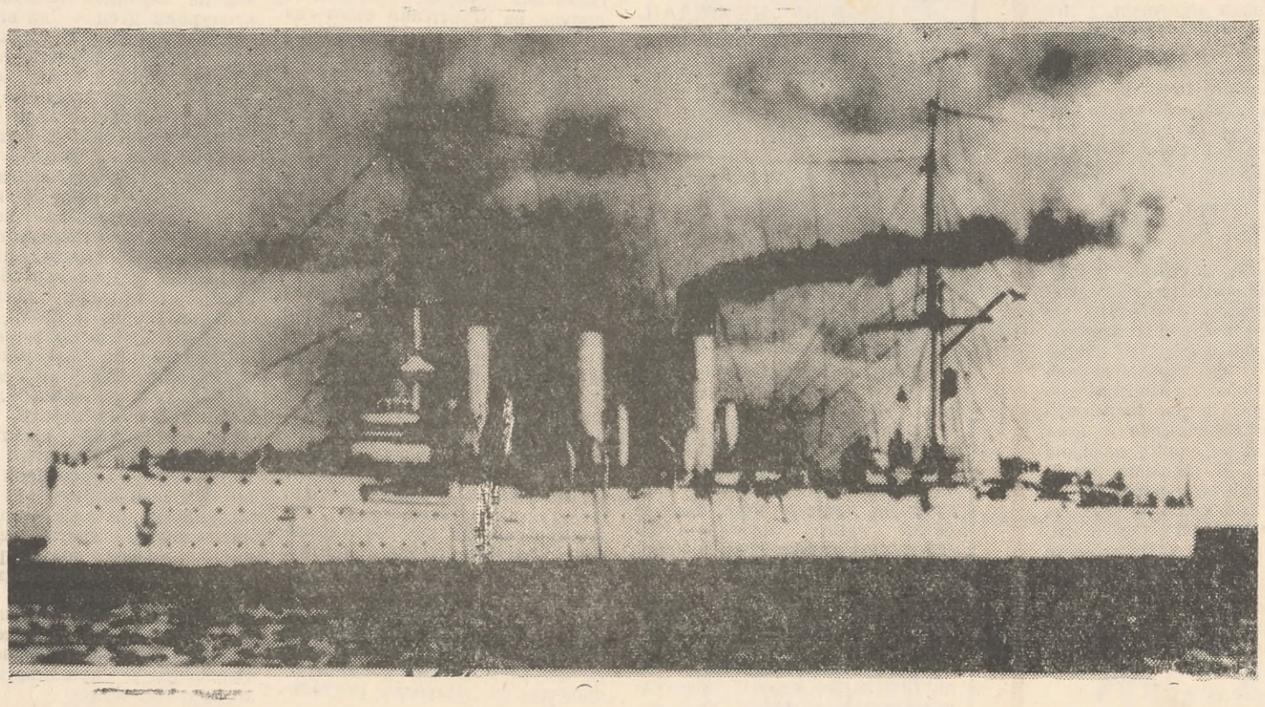
Началникът на обоза на Червената армия Володя (второто му име дядо Сюлейман не може да си спомни) му предложил да се включи в обоза като каруцар, като обяснил подробно за какво се бори армията, която той ще обслужва. Той приема с радост и в разстояние на три месеца вози продоволствие за бойците. Заедно с тях влиза в Петербург, където му разрешават три дни отпуск. Той останал възхитен от този град.

След това, с разрешението на Володя, той тръгва към своята родина, преминава през Рязанска губерния, през Казан и се установява в Таврическа губерния, където работи в продължение на 10 месеца.

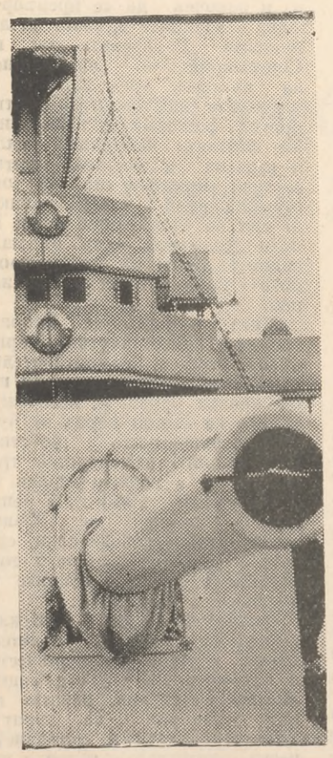
Седемдесет и две годишният добруджанец с вълнение си спомня ония бурни години, когато се раждаше първата в света държава на работниците и селяните, не може да намери думи, за да изрази удивлението си от жаждата на руския човек за свобода, мир и равенство. „През тия години, когато съм бил там — разказва той, — просто всичко вреше и кипеше, говореше се само за предстоящия свободен живот и хората до един се включваха във всяко начинание. През двете години, които прекарах там, най-голямо впечатление ми направи гостоприемността и сърдечността на руските хора. Да попаднеш в някое село и да останеш на улицата или да те оставят гладен — туй никога не се е случвало. Винаги се намира някой, който макар и беден, да те покани на своята трапеза. Широка и добра душа има руският човек..."

За тях, за руските хора, дядо Сюлейман може да разказва дълго. И с право, защото те, обединявайки се около партията на болшевиките, създадоха първата работническо-селска държава в света и дадоха достоен пример на останалите народи.

Али РИЗОВ

„АВРОРА"

КРАЙЦЕРЪТ „Аврора" — безсмъртен кораб на Великия октомври, революционна реликва на световната история, знаменосец и първооткривател на нова ера в историята на човечеството, ерата на социализма и комунизма.

Революционното командуване на крайцера „Аврора", ръководено от болшевишките и ленинските идеи, вписа в историята героична и революционна страница. Комунистическата партия и съветското правителство пазят легендарния крайцер, грижат се да бъде запазен навеки за бъдещите поколения.

Както се намираше преди 68 години, в деня на своето рождение, крайцерът „Аврора" и днес стои на пост до Петроградската гранитна крайбрежна улица на голямата Нева, в града-люлка на Великия октомври, блестящ със своята традиционна, флотска чистота.

Устремен, готов всяко време с „пълен напред" да тръгне на далечно плаване.

Драги читателю!... Да се изкачим по широката корабна стълба на борда на крайцера. Да помълчим! Да послушаме! На „Аврора" трябва да се слуша особено внимателно. Всичко, което ние тук виждаме, и всичко, което ни обкръжава, диша и говори за историческите революционни октомврийски дни на 1917 г., за славните боеви и революционни събития и традиции на нашите деди, бащи и по-стари братя.

Ежедневно, от ранно утро до късна вечер, по всяко време на годината по широката корабна стълба се изкачват на борда на кораба на революцията съветските хора и многочислени чуждестранни гости, за да се запознаят с реликвите на „Аврора", да видят историческото оръдие, чийто изстрел на 25 октомври (7 ноември) 1917 г. съобщи на света за победата на Великата октомврийска социалистическа революция в Русия.

Народната пътека към легендарния „Аврора" става все по-многолюдна и все по-пълноводна. Освен многочислените екскурзии, стана хубава традиция да се провеждат на крайцера „Аврора", в присъствието на ветерани от Великия октомври и гражданската война, тържествени ритуали: пионерски проверки, полагане военна клетва от млади войници, връчване на комсомолски билети и други.

Интересна е биографията на този кораб. Бронепалубният крайцер бил построен и сглобен в корабостроителницата „Новое Адмиралтейство" в Петербург. Спускането на кораба във вода станало в тържествена обстановка на 23 май 1897 година. Строителството на крайцера се водело по проекта и под ръководството на инженера К. М. Токаревский. Новият крайцер нарекли „Аврора" — в чест на героичната фрегата, прославила се в Кримската война 1853-1856 г.г. при отбраната на Петропавловск на Камчатка. През юли 1903 година крайцерът „Аврора" влиза в състава на бойните кораби на руската военна флота. В началото на XX век той бил мощен боен кораб. Неговата водоизместимост била 6 731 тона, дължина — 123,7 метра и ширина — 16,8 метра.

Крайцерът можел да развие скорост до 37,2 км в час. Съставът на крайцера наброявал 570 човека. Въоръжението му се състои от осем 125-милиметрови оръдия, двадесет и четири 75-милиметрови, две десантни оръдия и три торпедни апарата.

Първото бойно изпитание на крайцера станало в периода на Руско-японската война. Той участвува в Цушимското сражение на 14 май 1905 г. В Цушимския бой авроровци се сражават мъжествено и твърдо. Героичен подвиг извършва в този бой матросът Андрей Подлесний. Случило се така, че по време на боя вражески снаряд пробива бронирания кабел на електрическото управление на кормилото. Корабът загубва управление, ставайки мишена за японците. В критичния момент Андрей Подлесний, сам при това ранен, напуска кабината на кораба и одирайки ръцете си в разкъсаната броня, за няколко минути отстранява повредата.

За този мъжествен подвиг при спасяването на крайцера в бой Андрей Подлесний бил награден с Георгиевски кръст. Този участник и герой на Цушима, авроровецът Андрей Павлович Подлесний, 94-годишен, сега живее близо до Ленинград. Макар и на преклонна възраст, той често ходи на своя роден кораб.

Намирайки се далеч от родината, авроровци бяха известени за революционните акции на руската работническа класа против царското самодържавие. И още тогава, в 1905 год., те проявиха класова и политическа солидарност с тези, които се сражаваха на барикадите на революцията.

През февруари 1906 г. крайцерът се връща в Балтика. Царските власти, вместо достойно да посрещнат цушимските герои, обявяват състава на „Аврора" за политически неблагонадежден. Той бил разформирован. Но дошлите новобранци били още по-революционно настроени.

Минавали години... Крайцерът „Аврора", останал в състава на отряд учебни кораби от Балтийския флот, посещава много пристанища в Средиземно море и Индийския океан.

В началото на Първата световна война крайцерът взима участие в бойни операции в Балтийско море, в изграждането на минни заграждения, в разузнаване и други операции.

По призива на партията във флотата настъпва все ново и ново попълнение. На крайцера „Аврора" отслужиха военната си служба работниците Александър Белишев, Николай Лукичев, Пьотр Куров — болшевики, бъдещи ръководители на революционното командуване. През 1916 г. крайцерът бил на ремонт в Петроград. Връзката с работниците и влиянието на болшевишката партия оказали своето положително въздействие върху умовете и съзнанието на моряците.

Авроровци взеха участие в революционните акции във Февруарската революция, а на 28 февруари 1917 г. над крайцера се развяален флаг, за пръв път в Балтийския флот беше избран корабен комитет.

Огромно въздействие на моряците оказа идването на В. И. Ленин в Петроград на 3 април 1917 г. Те посрещнаха вожда на революцията заедно с петроградските работници на Финландската гара.

На 12 май 1917 г. авроровци отново се срещнаха с В. И. Ленин. През този период много моряци встъпиха в редовете на болшевишката партия. За кратко време партийната болшевишка организация на „Аврора" нарасна на 42 души.

В навечерието на Великия октомври крайцерът „Аврора", намиращ се в Петроград, представлява могъща опора на болшевишката партия и въоръжените сили на пролетарската революция. Авроровци оправдаха надеждите на болшевишката партия. Моряците, ръководени от болшевиките, взеха активно участие в подготовката и провеждането на Октомврийското въоръжено въстание.

Г. БАРТЕВ,
старши научен сътрудник на крайцера „Аврора", капитан I ранг от запаса

(Следва)

ДОКОГА ПО ТОЗИ НАЧИН?

*** КОЙ СЪЗДАВА УСЛОВИЯ ЗА СТРОИТЕЛНИ СПЕКУЛАЦИИ?**
*** НЕКАЧЕСТВЕНО СТРОИТЕЛСТВО ПО СТОПАНСКИ НАЧИН**
*** НАБЕДЕНИ „ТЕХНИЧЕСКИ РЪКОВОДИТЕЛИ“ ОЩЕТЯВАТ ГРАЖДАНИТЕ**

СТРОИТЕЛСТВОТО в нашия окръг се увеличава с всеки изминат ден. До края на петилетката застроената жилищна площ на човек от населението ще достигне 11-13 кв. м. Всеки иска да живее в нов, удобен дом, но не всички имат възможност да строят с помощта на Строителното управление в Силистра или чрез СП „Комунални услуги“. Много зина от нуждаещите се прибягват към строителство по стопански начин.

Строителството по стопански начин в повечето случаи се възлага на пенсионери от града и околните села, които открито спекулират, извършват некачествени строежи, трупат незаконни доходи, а ГНС — Силистра не прави необходимото за пресичане на тази дейност. Отдел „Архитектура и благоустройство“ към съвета изцяло подценява приложението на § 197 от правилника за приложението на Закона за ПИНМ, в който се казва:... **„При всички строежи, изпълнявани по стопански начин, след издаване на строително разрешение и преди започване на работите инвеститорът е длъжен да съобщи писмено на техническата служба името и адреса на техническия ръководител. Технически ръководителите ли могат да бъдат лица, които имат надлежната правоспособност“.**

А каква правоспособност имат долупосочените лица, съдете сами. Единият бил моторист в строителното управление и е самозван майстор-предприемач. Другият, бивш строителен работник в ТКЗС, е също некомпетентен, а третият извършвал текущи ремонти в някаква мина и сам се преквалифицирал за майстор-строител.

При строеж на двуетажна жилищна сграда на Миню Славов Бойчев от квартал Айдемир „ръководителят“ на строителството, Пеню Атанасов Пенев от Силистра, изменил проекта и зидарията на стълбищната клетка. Същият допуснал бетониране на носеща греда, без да има в нея надлъжно желязо освен седем стремена, в резултат на което тя се пукнала. Поради недобре укрепен кофраж на гаража бетонната плоча, натоварена с допълнителна зидария, увиснала с 8-10 см и се напуква в краищата.

Не само като ръководител, а и като предприемач със своя група пак в квартал Айдемир Пеню Атанасов построи на Георги Павлев масивна ограда от бетонни блокчета с дължина 30 м и взе само за бетоновите работи 300 лева. На Борис Киров от същия квартал построи лятна кухня 6 на 4, покрита с бетонна плоча, и взе без довършителните работи 400 лева, а за всичко извършено са вложени 20 надници. Установихме съгласно единните норми и разценки, че е вложен труд за 45 лева. Сами преценете какви доходи получава Пеню Атанасов. Полученото той не разпределя правилно между работниците. На едни плаща по 5, на други по 7 или 10 лева, а лъвския пай прибира за себе си.

Друг неквалифициран майстор-градостроител е Георги Маринов Куртев (Балабана), също от Силистра. Той е пенсиониран по болест. В решението на ТЕЛК с точка 3, буква „Б“ му се определя лека работа в строителството, без изкачване на височина, което не е съпроводено от падане и нараняване. Препоръчва му се работа в частния сектор. Въпреки решението на ТЕЛК Георги Маринов строи жилищни кооперации на четири етажа, без да се страхува от височината. Той е по-голям предприемач от първия. Разполага с много работна ръка — все такива пенсионери като него, които разпределя едновременно на няколко обекта. Всеки обект му носи ежедневно по 12 лева доход. Съставяни му са актове и понеже са действителни, той не е възразявал срещу тях, но продължава да работи, както си знае. При строежа на жилищна кооперация „Вихър“ по улица „Страцин“ в Силистра Георги Маринов остави завинаги кухните на обитатели те без предвидените врати за балконите. На същия обект той измени котата на цокъла така, че избените прозорци от южната страна на сградата ос танаха по-ниски от уличния тротоар.

Подобни на горепосочените „специалисти-строители“ са Русан Цонев Пенев, Тодор Стоянов Драгнев, Атанас Димов Хърватев, Райчо Менчев Райчев, Яким Леонтиев Николов и други.

До известна степен, за да се създадат условия за такава дейност, вина има СП „Комунални услуги“ — Силистра, което не увеличава състава на строителните си работници и не поема изцяло строителство то по стопански начин. Но докато там все пак има известни обективни причини, то нищо не може да оправдае отдел „Битово-комунални услуги“ при ГНС, който раздава разрешителни на желаещите да строят по този начин под предлог, че няма кой друг да извършва подобен род строителство.

Изнесените факти будят недоумение сред квалифицирани те технически ръководители и строителни работници от СУ — Силистра и СП „Комунални услуги“, тъй като те, притежаващи нужната правоспособност и трудов стаж, имащи много по-голяма отговорност и организаторска натовареност, получават заплати 150-160 лева, а Георги Маринов Куртев (Балабана) взема по 300 лева освен пенсията си. През някои месеци на миналата година той е „докарвал“ и по 600 лева.

Надяваме се, че изчесеното ще заинтересува съответните органи на ГНС и СП „Комунални услуги“, за да се пресекат веднъж завинаги възможностите самозвани технически ръководители и строители да вършат спекулации за сметка на гражданите и да трупат незаконни доходи.

Иван РАЙКОВ
Георги ЦАНЕВ

СТРОИТЕЛНИ ДЕЛНИЦИ

Един истински фронт, на който кипи битка — това представлява в тези дни обектът на новата железопътна гара в Силистра. И малката стаичка на ръководителите е негов боеви щаб. На масата лежат разтворени сините карти, върху които засега единствено живее в стъкло и бетон бъдещата постройка. Напрежението е голямо — строежът на гарата е обявен за национален обект. И строителите от железопътни войски, военнослужащите от поделението на офицера Стоилов, които работят тук, отлично разбират цялата от говорност, която лежи на плещите им. Те бързат да изпревърят снега, да излеят бетонните стъпки на сградите, за да имат работа, когато над Дунава се спусне зимата.

Фронтът кипи и иска точно разпределение на силите. Нужни са гвоздеи и дъски. Двата котлована на брега на Дунава с вместимост общо 12 000 кубически метра са вече пълни с пясък. Земснарядът „Бдин“, който работи по 12 часа в денонощието, има капацитет 500 кубика на смяна, а ДАТ още бави обещаните мазове, багерът-драглайн е в престой... И изведнъж като че ли е дадена тревога — на рампата в Алфатар са разтоварени шест вагона цимент. Бетоновият възел, който снабдява целия обект, вече иска суровина. А ако завали... И силите се насочват нататък!

За несвикналия с това напрежение човек е трудно да се ориентира тук. Но за строителите това е ежедневие. И ако аз смътно мога да си представя всичко в готов вид, тези момче та отчетливо виждат и високите колони, и венецианската мозайка на пода, и мрамора, и гипса по стените, и тавана от видим бетон, работен със специални тавански панели в СПП — Силистра. За тях не е трудно да посочат местата, където ще минават деветте коловоза, които след година-две ще се увеличат на двайсет, и перона, и рампата, която ще бъде със 700 квадратни метра паваж. И неволно се заразяваш от такъв оптимизъм, от тоя устрем, който помага на строителите да поставят за основа на изпълнението на плановете си онези „обикновени, ежедневни“ 130 процента. И това не е само в бригадите на Кръстю Кръстев и Петко Петков, не само нормата на редниците Петров, Мирчев, Стоянов. Това е средното изпълнение на един колектив, за когото днешният ден е само стъпало към утрото на бъдещето.

Кипи битката на строежа. Пристигнали са двата котела за парното, но монтажът им не може да започне веднага. Котелното е напълно завършено, но паропроводът за блок „А“, където ще бъде големият ресторант, ед ва сега се излива, а работата трябва да върви ритмично. Напрежението е голямо. През ден тук пристигат проверяващи, контролиращи. Самият генерал Митрев е идвал вече три пъти.

А пясъчният насип приближава. Той няма да се сляга като земленте, върху него релсите ще стоят по-здраво, по-сигурно. Трасето приближава крайната си точка. И вече е близо денят, когато, разбудил тишината на Добруджа със свирката си, в белия град ще се втурне влакът. Ще го посрещне новата кокетна гара, кацнала на брега на реката, ще го посрещне утрото, ще го посрещнат хората на Силистра, усмивките им, в които има нещо от бялата лястовица на дързостта и надеждата.

Валентин ЧЕРНЕВ

ПО СЛЕДИТЕ
НА НАШАТА КРИТИКА

„Зад витрините на универсалния магазин“

Под такова заглавие в бр. 116 вестникът помести критичен материал за рекламата и излагането на стоките за есенно-зимния сезон в силистренския универсален магазин. В редакцията се получи отговор от ръководството на ДТП „Търговия на дребно“, в който се казва, че „статията се разглежда от ръководството на предприятието и служителите, които работят по търговската реклама. Споделяме критичните бележки, отправени по рекламата в предприятието и излагането на стоките за есенно-зимния сезон.

Взети са бързи мерки всички витрини в универсалния магазин да бъдат заредени със стоки за сезона. Щандовете се подреждат с изделия за есента и зимата, като в последните дни се доставиха балтони, дамски и мъжки трикотаж, конфекция, обувки и ботуши“.

Дейно участие в наторяването на площите в землището на ТКЗС — Иширково взеха механизаторите Сали Ниазиев и Ахмед Рахниев.

Любима професия

Още привечер времето се намръщи. Неусетно облаците се накамариха все по-плътно и по-плътно и до сутринта заваля. Отначало капките кротко шумоляха, а после забарабаниха шумно по стъклата. В такова време ти се иска да си постоиш по-дълго под топлата завивка, да помечтаеш, заслушан в мелодичната песен на капчуците.

Есенният дъжд почука и по стъклата на Йордановия дом. Младият мъж погледна часовника — време е! Той стана бодро и се изправи до прозореца:

— Вали! Пътят ще бъде труден...

— — — — —

Постепенно дъждът се усилваше и миеше стъклата на колата. По наводнищата из канавките се стичаха мътни порои. На един кръстопът го спряха за проверка на документите.

— Йордан Иванов от село Попина, Силистренско — чете ше на глас милиционерът.

— Да — машинално отговори Йордан.

— Доста път имате още. Карайте внимателно.

— — — — —

Едва завърши седми клас и трябваше да се раздели с близките си, за да продължи да учи в Силистра. Тогава, преди двадесет години, малко бяха селянчетата, които отиваха в града. За коравата и обширна земя на Добруджа бе необходима работна сила. Почти всичко в онези дни се обработваше на ръка.

— Иди, пък ние както можем, така ще се справяме — дадоха благословията родителите му.

Двугодишният курс на обучение в училището за трудови резерви в Силистра мина неусетно. Завърши го с добър успех и се завърна на село. Заработи като зидар. По-късно, в казармата, усвои професията, която сега толкова обича. Малко бяха тогава шофьорите, но и автомобилният парк на кооперативното стопанство току-що се създаваше.

Не напусна селото. Дълго време не работи като шофьор, но знаеше че ще бъде необходим за стопанството, и чакаше с търпение, когато ще влее и той сили за укрепването му.

Този ден дойде. Неусетно минаваха месеците, годините. Много трудности преодоля през това време и много щастливи мигове преживя. Мигове, които и сега топлят сърцето му.

... Събранието беше в разгара си. До слуха му стигнаха твърдите, но бащински думи на стария комунист, който се изказа по кандидатурата му:

— Заради неговата честност, заради трудолюбието му и затова, че служи за пример на всички шофьори в стопанството, предлагам Йордан Иванов да бъде приет в редовете на партията!

Оттогава заработи с удвоени сили. Обикнаха го още повече хората от селото. Спечели доверието им, признанието им.

... Свечеряваше се, когато се отби от централния път. Десетте километра до Попина винаги са били най-дългите за него. Виждаше му се, че ги преминава много бавно, защото с нетърпение очакваше срещата със семейството си, с децата си.

Увлечен в мислите си, Йордан без малко не отмина човека, вдигнал ръка срещу колата. Спря. Продължиха заедно.

— Награда си получил, Данчо. Вярно ли е?

— Получих.

Не му беше удобно да разказва, че наградата е заслужена, защото и сега отдавна изпълни годишния си план, че през последните години е реализирал икономии от авточасти и ремонт, колкото да се закупи нова кола за стопанството.

Заслужена награда за човека, посветил младостта и енергията си на една обична професия.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра

организира професионални курсове
ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛСКИ КАДРИ ПО ФИНА КЕРАМИКА.

Курсът ще бъде четиримесечен и ще започне от 15 ноември 1971 год.

На курсистите се дава безплатна храна, работно облекло и стипендии в зависимост от семейното положение от 10 лв. до 25 лв. месечно.

Желаещите да постъпят в курса да представят следните документи:
МОЛБА
МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ОБРАЗОВАНИЕ

Документите да се представят в стая 66 при ОНС.

Завършилите успешно курса се устройват на работа в предприятието и се задължават да работят три години.

Срок за подаване на документите — 13 ноември 1971 год.

От предприятието

Дирекция „Монтажи“ — гр. София

Школата за монтажни кадри към „Хим. комбината“ — гр. Девня, която се намира в с. Езерово, окр. Варненски, СЪОБЩАВА, че набира за най-големия младежки обект в Девненската низина — Химическия комбинат и Новия содов завод, кандидати за следните специалности:

1. МАШИННИ МОНТЬОРИ ЗАВАРЧИЦИ — Срок на обучението 4 месеца, на възраст от 18 до 40 години.

2. ЕЛ. МОНТЬОРИ — Промишлен монтаж — Срок на обучението 4 месеца, на възраст от 18 до 40 години.

3. МОНТЬОРИ ПО ТОПЛИННА И ХЛАДИЛНА ИЗОЛАЦИЯ — Срок на обучението 3 месеца, на възраст от 18 до 40 години (може жени и девойки).

4. ШЛОСЕР-МОНТЬОРИ — Срок на обучение то 4 месеца. Курсистите ще се подготвят за работа в „Предприятието за монтажни заготовки“ — гр. Варна до Домостроителен комбинат. Ще се приемат 25 курсиста — мъже от 18 до 35-годишна възраст.

На всяко 1-во и 15-то число от месеца се открива нов курс, а документи се приемат постоянно (диплом, медицинско, трудова книжка, ако има такава, личен паспорт) лично или по пощата.

На всеки курсист се осигурява пълна материална издръжка: храна, облекло, квартира и издръжка от 25 до 50 лв. месечно, а след това, като завърши курса, работа по специалността в продължение най-малко за три години, като освен заработката на всички работници на обектите в гр. Девня се заплаща и 30 % за национален обект.

За продължителна работа в системата на Дирекция „Монтажи“ и по обектите в гр. Девня се осигурява и жителство в гр. Варна.

5. Школата търси да назначи на постоянна работа шофьор на ЗИЛ и възпитател на работническо общежитие по щатна таблица №3.

СПРАВКИ: тел. 2-51-92, с. Езерово, окр. Варненски

От дирекцията

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

24

— Става нещо странно — каза той на Лобанов. — Колкото по-нататък се придвижваме, толкова делото става все по-забъркано. Не намираш ли, че е така?

— Да-да — поклати глава онзи. — Аз ти казах от самото начало: гатанка! Макар че със Семьонов сега все пак ще изясним нещо. Онзи нощен гост е при нас. А ето с убийството... Излиза, че паспортът е на Горлина, а убитата не е тя. Ето къде е гатанката. Коя е убитата се пита? Как е попаднал у нея чуждият паспорт? И къде е самата Горлина?

— И какво отношение има към всичко това Семьонов? — добави Сергей. — А може би няма никакво?

— Има. В това съм сигурен.

— Хм. А аз започвам да се съмнявам нещо.

Лобанов приближи към големия сейф в ъгъла на кабинета и започна да изважда папки с документи.

Те бяха прочетени не един път. Само от пръв поглед върху всеки от тях Сергей и Лобанов веднага си спомняха тяхното съдържание едва ли не дословно. И все пак се заеха търпеливо да ги четат отново.

Постепенно се възстановява ше познатата верига на фактите.

И така, всички паспорти, с които бяха извършени мошенически действия, бяха получени от Семьонов. Това не предизвикваше съмнение. Излиза, че Семьонов е участвувал и в престъпленията. Но едно от тях беше извършено с паспорта на ограбения във влака човек. Следователно Семьонов имаше отношение и към това дело. Още повече, че именно по това, по последното мошеничество, Колосков разпозна Семьонов. Тук като че ли всичко беше ясно.

Сега — убийството в хотела. Там бяха действували с помощта на същото приспивателно, както и във влака. Затова от само себе си се натрапваше изводът, че и тук бе замесен Семьонов. Още повече, че чрез сестра си можеше да получи такова приспивателно. Това, че Скляревская не позна в него спътника на убитата след това жена, ни най-малко не снемаше подозрението от него. Даже обратното: Сергей беше убеден, че Скляревская излъга.

— Сега не е ясен дори моти вът на убийството — с досада забеляза Лобанов. — В Горлина е имало откраднати пари, а в тази...

— В тази също е могло да има пари.

Стигнали в своите разсъждения до това място, те, без да са се уговорили, затвориха папките и ги наредиха на висока планина в края на масата. Беше решено веднага да разпитат задържания през нощта човек.

След известно време в кабинета въведоха висок, слаб младеж в зелена порлонова куртка. Върху тясното му мургаво лице с тънки, грижливо избръснати покрая мустачки се виждаха следи от умора.

— Седнете — каза Сергей, внимателно оглеждайки младежа.

Онзи седна мълчаливо.

— Вашето име и презиме?

— Алек... Александър. А презиме — Хамидов.

— Местожителство?

— Да допуснем Баку. Да допуснем улица „Комисари“, пет.

Младежът се усмихна безочливо, но Сергей се престори, че не забелязва неговия предизвикателен тон.

— Къде са документите ви?

— Изгубих ги. Сам, разбирате ли, преживявам.

— Заявихте ли за изгубването в милицията?

— Напълно официално ви заявявам.

— Защо сте дошли в този град? Познати ли имате тука?

— Че как инак? — отново, този път някак си странно, се усмихна младежът. — Различни хора, разбирате ли. Има добри, има и не много добри. Но това, знаете ли, не ви засяга.

— Грубичко отговаряте.

— И с мен също се отнесоха грубо. Така че сме квит.

— Как се нарича човекът, при когото дойдохте тази вечер?

— Не зная — с безгрижен тон отговори той.

— Не намирате ли, че това звучи доста глупаво?

— За вас може би е глупаво. А за мен, разбирате ли, обратното.

Младежът явно се превземаше. Но в големите му изразителни очи прозираше тъга.

Иззвъня телефонът. Сергей вдигна слушалката и веднага възкликна зарадвано:

— Да, да, аз съм! Здравейте! Много искам да дойдете при нас. Ще изпратим кола за вас... Какво приказвате чи най-малко!... Зелена „Волга“, номер....

Той погледна въпросително седящия встрани Лобанов и онзи подсказа:

— Тридесет и едно, петнадесет.

Сергей повтори номера и като постави слушалката, почти весело попита задържания младеж:

— Значи, отказвате да отговаряте на моите въпроси?

— Не мога. — Онзи разпери широко ръце. — Искам да спя.

— В такъв случай ще посе дите в коридора. Там може и да подремнете.

Когато отведоха младежа, Сергей погледна Лобанов.

— Какво ще кажеш?

— Интересен младеж. Даже бих казал перспективен. Ще го покажем ли на Колосков?

— За всеки случай. Изпрати кола. А ти може би ще се зае меш засега със Семьонов?

...Малко след това в кабинета на Сергей се втурна развълнуваният, задъхващ се Дмитрий Петрович. Той, изглежда, бе бързал много. Палтото му беше разкопчано, шалчето му се беше измъкнало от яката. Шапката му беше отместена от потното чело на тила. На хлътналите му бузи бяха избили червени петна.

Дмитрий Петрович изтича към масата и възбудено прошепна, навеждайки се към Сергей и поправяйки очилата си:

— Знаете ли кой седи при вас в коридора? Това е ужасно... Това е този същият... Той беше при нас в учреждението... Да, да, да... Запомних го прекрасно. Много по-добре от онзи, втория...

(Следва)

Приветствено слово на др. Иван Пръмов

(Продължение от I стр.)

Днес делото на Благоев и Димитров, на Българската комунистическа партия, е дело на целия български народ.

Другарки и другари,

Запаленият на Бузлуджа от Димитър Благоев пламък на социалистическите идеи озари и равна Добруджа. Пър ви във вашия град издигнаха червеното комунистическо зна ме учителите-социалисти. С искреността и неподкупността на истински народни апостоли Васил Бъчваров, Братован Илиев, Цена Илиева, Георги Славков, Йорданка Славова, Йона Икономова, Пена Стефанова, Никола Кръстев, Иван Иванов, Никола Чолаков, Дойчин Петров и Гицка Робева започнаха да будят съзнанието на тутраканци, да засяват семе ната на социализма. Те се свързват с работници и служе щи, подготвят почвата за изграждане на партийна орга низация. И преди 60 години, през 1911 г., слагат нейното начало, като за първи неин секретар е избран младият и енер гичен учител Пантелей Игнатов.

Младата партийна организация веднага застава начело на борбите на работниците про тив жестоката експлоатация, за осемчасов работен ден, за подобряване условията на труда в малките занаятчийски работилници. Тя развива енергична организационно-политическа дейност, нейните членове обикалят селата в бившата Тутраканска околия, будят народното съзнание за борба.

През много трудности и тежки изпитания премина революционното движение във вашия град, но комунистите никога не склониха глава. Те водиха активна антивоенна патриотична дейност от класови позиции. Иван Станев, Богдан Богданов, Георги Милетеров, Димитър Арабаджиев и други взеха участие в антивоенните бунтове.

Комунистите бяха в първи те редици на борците против терора на тогавашната буржоазно-чокойска власт. Димитър Тевекелиев, Иван Енчев, Кирил Филчев и други тутракански комунисти подкрепиха лявото крило на Румънската социалистическа партия. Заедно с румънските комунисти те се бориха против реакционните режими в Румъния, заедно с тях лежаха в румънските затвори, а кога то Южна Добруджа се върна към майката Родина, тутра канските комунисти се включи ха и в борбата против вилнеещата в България монархофашистка диктатура.

Тутраканските комунисти и жителите на Тутракан имаха щастието едни от първите в страната да посрещнат просла вените войни на легендарната Червена армия и да ги привет ствуват с цветя и песни, с нашето братско „добре дошли“ като освободители на българския народ за втори път и като освободители на цяла Европа от варварския хитлерофашизъм.

След 1944 г. тутраканската партийна организация възпи та десетки синове и дъщери на нашата партия, поведе ги по нейния славен път за изграждане на свободното и щастливо социалистическо общество.

Под ръководството на пар тийната организация укрепна народната власт в града и района, бе разгромена съпротивата на реакционните елементи, започна коренното социалистическо преустройство на живота в Тутракан и неговия район.

Този обновителен процес, кой го за 27 години измени облика на страната, се чувствува осезаемо и във вашия град. Не може да се сравнява старият, неблагоустроен, изоста нал във всяко отношение Тутракан, с днешния, все повече оформящ се социалистически град. Тутракан, който в минало бе известен като рибарско градче с няколко дребни занаятчийски работилници, с тесни, криви и кални улици, без електрическо осветление, днес се развива като средище на промишлено-аграрно производство. Изчезнаха малките схлупени работилнички. В града бяха построени няколко промишлени предприятия, в които работят около 2 000 работника. Сега дневното промишлено производство надхвърля обема на целогодишната продукция през 1944 г. Тутракан е център на аграрно-промишления комплекс „Дунав“ с повече от 250 000 дка обработваема земя, който се развива като мощна, съвременна промишлена селскосто панска организация с големи перспективи.

Вашите завоевания в социалистическото строителство са част от бурното социалистическо строителство в нашата страна. Те са плод на вашия неуморен труд, на организаторската работа на градската партийна организация, която е моторът на социалистическия кипеж в Тутракан. Вашата партийна организация, която се утвърди като зрял и надежден ръководител на цялостния живот в града, спечели уважението, любовта и доверието на всички граждани.

Централният комитет на Българската комунистическа партия вижда в Тутраканската градска партийна организация, във всички тутраканци верни наследници на славните герои-революционери от град Тутракан, основатели на партията в града, борили се всеот дайно за светлото дело на пар тията, за делото на социализма и комунизма. Той е дълбоко убеден, че както досега, така и занапред тутраканци ще следват твърдо и непоколебимо начертания от нашата партия път, ще работят неуморно за осъществяване на партийната програма за изграждане на развито социалистическо общество в нашата родина.

Като ви поздравявам още един път със славния 60-годишен юбилей на вашата тутраканска партийна организация, аз ви пожелавам от името на Централния комитет на партията и лично от името на др. Тодор Живков още по-големи успехи в социалистическото строителство, по-нататъшно процъфтяване на вашия хубав град, здраве и щастие на всич ки вас и на вашите семейства.

ДА ЖИВЕЕ И КРЕПНЕ ЕДИННАТА И СПЛОТЕНА ТУТРАКАНСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ, ТРУДОЛЮБИВОТО И ПАТРИОТИЧНО НАСЕЛЕНИЕ НА ГР. ТУТРАКАН!

ЗА НОВИ, ВСЕ ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО ПРОПЪФТЯВАНЕ НА ГРАД ТУТРАКАН И НА ЦЯЛАТА НИ РОДИНА!

ДА ЖИВЕЕ НАШАТА ЛЮБИМА И ГЕРОИЧНА БЪЛГАРСКА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ!

УСПЕШЕН ДЕБЮТ НА МЛАДИТЕ

От първата премиера на Силистренския театър нахлу свежият полъх на младостта. И не случайно залата откликна възторжено. Зрителите бяха завладени от чистотата на актьорските пориви, от умната и професионална режисура, съюзена така плътно с идеите на автора. А с „Малко е да си добър“ съветският драматург В. Розов поставя ред интересни проблеми. „Малко е да си добър, необходимо е да бъдеш и силен“ завършва краткия си анализ в програмата към спектакъла младата режисьорка Маргарита Младенова и го доказва убедително: с доб ре разчетената пиеса и с худо жествената й реализация.

Без да дели героите на „добри“ и „лоши“, „прави“ и „греш ни“, младата дебютантка ясно заявява симпатиите си към Сергей, Галина и стария Селищев. Конфликтите са логи чно градирани, преминават през психологическа борба, която моделира образите и разкрива нравствените им стойности. Режисьорката очертава не са мо характери, но и мотиви. Не скрива дискусионния строй на пиесата, но го предпазва от тезисна оголеност. В начало то, особено разговорите между Сергей и Валентин, са зареден с вътрешно неспокойствие. Излишният темперамент на Валентин би могъл и мизансценно да бъде ограничен. А разговорът да се води по-сдържано, на по-чиста психологична основа. Важното е, обаче, че режисьорката осмисля късното решение на Галина да се върне при Сергей. Тя е успяла добре да обрисува егоцентричния Валентин, да го свърже със сходния манта литет на майка му, да улови контрапунктиращата тема на младите Едуард и Тамара, които сами „се грижат“ за любовта си. Режисурата не върви по буквалното разкриване на сюжета, а прониква в парадоксите на живота и любов та. С какво Валентин е заслужил да бъде по-щастлив от Сергей? Така е „нареден“ светът, или такива са някои хора? А нима обстоятелствата не могат да се преодоляват?... Тия въпроси намират отговор в постановката. И ако в нея се прокрадват и тъжни нотки, те само повишават нейната жизненост, придават й мъдрост и дълбочина. Що се отнася до оптимизма — той е оплоден от осъзнатите грешки и от волята да бъдат попра вени!

Дебютът на младия художник Нейко Нейков показва вкус към асоциативно внушение. (Битовата конкретност е решена с характерни елементи, но по-важни са сфетофарът (с драматургическа стойност) и конструктивната простота, която позволява леко преливане от ретроспекция в действителност.

Младенова умее не само да композира действието, но и да го насища с актьорско присъствие. Макар че именно тук не й достига професионално умение. Някои епизоди минават емоционално и психологически снижени (напр. тия с майката, лишени от тънкото движение на подтекста), други са пластически претоварени или психологически разлети (част от разговорите между Сергей и Валентин, където неловкостта бива илюстрира на, а не преживяна). Не всич ки ретроспекции идват естествено... Но в общата оценка на спектакъла тия недостатъци се губят, защото са компенсирани с будна мисъл и съвременен вкус.

Дебютът на двамата млади възпитаници на ВИТИЗ Иван Стефанов и Ева Шаркова е срещнал още в началото сери озна бариера — възрастта на героите (тяхната колежка, Христина Русева е облагодетелствувана от това, че героинята е нейна връстница). Валентин Селищев е мъж „на 37“ и немислимо е да търсим жизнения му опит в една мла дежка интерпретация. Но Иван Стефанов не се и стреми да навакса годините. За него е важен моралният облик на Валентин, похабената душевност на кариериста, нехайното му отношение към любовта като голямо и сериозно чувство. Стефанов разиграва прекале но самодоволството на Вален тин, преексплоатира някои хубави находки в началото (в ритъм и жест), но постига основната характеристика на образа. В драматичните ситуации обаче, когато се разклаща почвата под нозете на „сигурния“ съпруг, актьорът не намира потребните психологически средства.

Галина е изградена от автора в два плана. Особено труд ни са задочните срещи със Сергей. Те нахлуват като спомен или мисъл в потока на съзнанието и изискват богата психотехника, каквато младата Ева Шаркова още не притежава. Нейното присъствие се изчерпва с примирението и скептицизма. Тя всичко разбира, но няма сили да промени нещата. Когато научава, че Сергей е жив, образът навлиза в дълбока драматична борба, за която актрисата няма достатъчен жизнен опит. Тя се задържа повече върху иронията, фиксира резкия прелом у Ева, решението й да се върне при Сергей.

За да приключим с дебюта на младите, нека оценим сценичния темперамент на Христина Русева. Нейната Тамара, необременена от излишни ком плекси (макар авторът да загатва за нерадостното й детство), се отдава на бликащата си жизненост. Щастието тряв ва да се завоюва, без да се ча ка благословията на възрастните! Под тоя девиз играе Александър Петров своя Едуард, дозирайки умело сериозното и веселото. В образа няма заразяваща динамика, но и вътрешна целенасоченост. Актьорът защитава правото на самостоятелност. Но със съ щата непримиримост би тряв вало да брани и нравствената чистота на Едуард (а обвинението в кражба не го впечатлява особено...).

Христо Дерменджиев движи образа в една малко песимистична тоналност. Но върхо вите точки в конфликта му с Валентин показват, че той не е примирен... Именно тук, с иронията си и разобличителната логика, Дерменджиев постига нравственото извисяване на Сергей, превъзмогвайки първоначалните нотки на пасивност и сантименталност. Сърдечната топлота, с която Васил Абаджиев играе Алексей Селищев, не противоречи на строгия му нравствен критерий. Тихо, но твърдо, той изпраща Галина при Сергей, разбирайки щастливия семеен уют на собствения си син. Без патетика и драматизъм. И ако в тая вярна актьорска линия имаше и някои по-категорични акценти (особено във финала)... По-интересно би могла да бъде изградена Беляева на Елена Манчева, за да каже и своя дума в спектакъла...

„Малко е да си добър“ на Розов е успешно издържан изпит за младите в Силистренския театър и хубав старт на колектива през новия театрален сезон.

Никола БОЗДУГАНОВ

МОСКВА ДНЕС

До края на деветата петилетка капиталното строителство в СССР ще се увеличи с 36-40 на сто. Усилено се строи и разхубавява Москва, която ще се превърне в истинска столица на страната на строящия се комунизъм. Обсъжда се генералният план за преустройство на града, в който се предвижда ново, модерно строителство и по най-оживения проспект — Ленинградския. В дните пред 54-годишнината на Великия октомври той диша и живее с радостта и благодарността на съветските хора към любимата КПСС.

НА СНИМКАТА: Изглед от Ленинградския проспект със сградата на Държавния институт по проектиране.

спорт

Туристически марш „С идеите на Димитров“

В чест на 90-годишнината от рождението на бележития българин-комунист и патриот Георги Димитров и на предстоящия Четвърти конгрес на БТС, окръжния съвет на Българския туристически съюз организира туристически марш „С идеите на Димитров“.

Вчера деветдесетте участници в марша, комсомолци и комсомолки, профсъюзни деятели и туристи от градовете Силистра, Дулово и Тутракан, потеглиха с автомобили коли по предварително набелязания маршрут. В продължение на шест дни участниците ще преминат през Бяла, Плевен, Михайловград, хижа „Ком“, София, Ковачевци, Радомир, Перник, Карлово, Калофер, Бузлуджа, Габрово, Търговище, Шумен, Варна и ще се завърнат на 10 ноември в Силистра.

Групата, символизираща юбилейната годишнина, ще посети забележителни места, свързани с живота и дейността на вожда на българския народ, и ще се запознае с редица исторически, социалистически и туристически обекти, които са гордост за нашата Родина. А посещенията на музея на Септемврийското въста ние в Михайловград и къщата-музей на Георги Димитров в с. Ковачевци ще бъдат за всички участници незабравими срещи с нашето историческо минало и с трудния, героичен път, по който е минал великият син на работническата класа.

Организаторите на туристическия марш са предвидили и интересни срещи на туристите с активни борци против капитализма и фашизма от страната. В определени градове те ще се запознаят с дейността на отделни туристически дружества, постигна ли особени успехи в туристическия спорт през тази година.

Когато се завърнат от този голям туристически марш, прате ниците на отделните предприятия и учреждения от трите града ще разкажат подробно за всички онези забележителни места, свързани с името и дейността на големия деец на международното пролетарско и революционно движение.

Тази проява е една от поредицата мероприятия, които окръжният съвет на Българския турис тически съюз ще осъществява в чест на 90-та годишнина от рождението на Георги Димитров.

И. ЕНЧЕВ

Достойно представяне на алфатарските стрелци

Преди няколко дни на спортното стрелбище край с. Търнава, Врачанско се състоя републикански преглед на стрелковата подготовка на комсомолската селска младеж. В него взеха участие 240 комсомолци от 11 окръга на страната.

В крайното отборно класиране юношеският отбор на Алфатар завоюва трето място в страната в дисциплинатa летен отбранителен трибой. На класическа дисциплина алфатарските стрелци се наредиха на второ място, но тъй като във военноприложната дисциплина не бе осигурено участие на състезатели, то комплексно отборът не можа да се класира в шесторката.

Въпреки това нашите състезатели се завърнаха с два златни, 14 сребърни и един бронзов медали. Двата златни медала бяха спечелени от юношата Зарко Павлов. Много добре се представиха стрелците Димитър Черналиев, Стоян Данчев, Минка Димитрова и Димитър Симеонов.

Веска КОЖУХАРОВА

Училищен празник

Вчера в Силистра се проведе есенният спортен празник на у-ще „Отец Паисий“, който бе посветен на празника на Октомврийската революция. С тържествен марш под звуците на училищната музика на стадион „Септември“ пристигнаха всички ученици и преподаватели. С вдигането на почетния олимпийски флаг празникът бе открит.

След прегледа на строевата и маршова песен, в различните лекоатлетически дисциплини взеха участие над 1 000 души.

На спортната площадка в училището след обяд се проведоха финалите по ъглова топка и баскетбол.

Л. КОСТОВ

ВЕСТИ

Днес от 15 часа на стадион „Септември“ ще се състои футболната среща между „Доростол“ и „Локомотив“ — Мездра за първенство на Северната „Б“ РФГ.

* * *

За първенство на Северната „Б“ РВГ днес от 15 часа ще се проведе волейболен мач между мъжките състави на „Доростол“ и „ЖСК — Спартак“ — Варна.

* * *

Утре от 9.00 часа в спортната зала „Дръстър“ ще се срещнат женските баскетболни отбори на „Доростол“ и „Локомотив“ — Горна Оряховица. Мачът е за първенство в Северната „Б“ РБГ. От 10.00 часа пак тук ще играят мъжките представителни състави на „Доростол“ и „Светкавица“—Търговище.

* * *

В неделя от 13.30 на стадион „Септември“ ще се състои футболният двубой за първенство в зона „Черно море“ между юношеските отбори — старша възраст на „Доростол“ и „Ватев“ — Белослав.

* * *

Представителните футболни състави на „Доростол“ за деца и юноши, младша възраст, гостуват утре в Тутракан, където ще се срещнат с отборите на „Панайот Хитов“.

Градско първенство по борба

Преди няколко дни в чест на Великата октомврийска социалистическа революция в Силистра се състоя градско първенство по борба за пионери. В него взеха участие над 80 състезатели от всички основни училища от града. След много оспорвани схватки между най-младите борци на първо място се класираха представителите на у-ще „А. С. Макаренко“, следвани от състезателите на „Н. И. Вапцаров“ и „Отец Паисий“.

Г. ЛАЧЕВ

ТЕХНИЯТ УТРЕШЕН ДЕН

Напоследък все по-настойчиво и по-тревожно се говори за състоянието на музикалното възпитание при младежта, за лошия вкус на младите хора, за ниската им музикална култура, за оная недостатъчна основа и слаба подготовка, която те са получили в училище то и извън него. И все по-големи са грижите за онези, които утре ще заемат техните места, ще предявят своите изисквания към изкуството, с разбиранията си ще определят критерия за една нова музикална култура на обществото.

* * *

Те едва ли ще станат музиканти. Едва ли ще заемат места зад пултовете в големи оркестри, под светлините на прожекторите, едва ли ще чете мената им по афишите, съобщаващи за самостоятелни концерти. Много от тях няма дори да отидат по-далеч от любителското познаване на един инструмент. Но достатъчно е, че те, днешните ученици в детската музикална школа при образцово народно читалище „Доростол“ в Силистра, ще имат едно оформено начало, една основа в познаването и любовта към музиката, една по-богата душевност, по-разнообразна култура. Достатъчно е, че те ще бъдат онези, които ще пълнят концертните зали не от снобизъм, а за да слушат музика и да получат удоволствие от тази музика.

И всеки ден десетки деца отвара вратите на детската музикална школа, за да потънат в света на онова чудно изкуство, което най-пряко и силно влияе върху човека, върху чувствата и възприятията му, което оформя неговия мироглед, неговата душевност. Школата е създадена преди единадесет години като школа за цигулари, преустановявала е дейността си, започвала е отново с класове по цигулка и виола, обучавала е на кръжочни начала децата на Силистра на пиано, живяла е и е дишала с изискванията и духа на времето, за да достигне до своя днешен ден. За да посреща и изпраща над двеста деца с нотни тетрадки и инструменти, за да учи и възпитава, за да дава на хората богатство то на музиката. Два класа по цигулка, два — по акордеон, четиридесет пианисти, ученици по чело и виола, любители на китарата, приятели на народните инструменти... Една богата дейност, един сложен живот кипи зад тези стени и неговата цел е не днешният, а утрешният ден на всички, които идват тук. Детската музикална школа има възпитаници, които в момента са в музикални гимназии, има възпитаници, които следват в Консерваторията, има записани чудни страници в музикалния живот на града и окръга. Но не това е основното! Основно е дребното, незабележимото, което капка по капка се утаява в съзнанието на децата и през което се пречупва музиката, за да стане близка, разбираема, за да достигне до сърцето. И сега възпитаниците на детската музикална школа в Силистра имат немалко обществени изяви. Техните концерти при годишния акт на школата, за Нова година, пролетните концерти, класовите продукции са винаги добре посетени. Малките изпълнители са аплодирани и бисирани, те имат свое самочувствие на артисти.

А желаещите да идват тук са все повече. Школата става тясна. Трябва да се помисли за нейното разширение. На дневен ред е и въпросът за нейното отделяне от читалище то, за нейната самостоятелност. Защото това е едно училище за утрешни хора, един институт, чийто влог в бъдещето е толкова голям, че смело може да се каже, че резултатите от неговия труд се наричат „бъдеще“!

В. ДИМИТРОВ

На синия екран

СЪБОТА, 6. XI

10.00 Новини, 10.05 „За красиво и хармонично тяло“, 10.10 За децата: „Страниците оживяват“, 10.50 „Научна организация на труда“, 11.00 „Братя по дух“ (II серия), 11.50 Спорт на мозайка. 12.00 Информационен дневник, 14.55 За пионерите: „Бързи, смели, сръчни“, 15.55 Интервизия: Тържествено събрание по случай 54-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция (предаване от Москва), 17.30 Новини, 17.35 Документален филм, 18.00 Интервизия: Тържествен концерт по случай 54-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция (предаване от Москва), 19.45 „Лека нощ, деца!“, 20.00 По света и у нас, 20.20 Слово на извънредния и пълномощен посланик на СССР у нас Александър Пузанов по случай 54-та годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция, 20.30 „Семейство Коцюбинских“ (I серия), 21.45 „Панорама“, 22.15 „Фантазия“, 23.05 Новини, 23.20 Хумористични миниатюри: „От различна гледна точка“, „Вундеркинд“ и „Свободно падане“.

НЕДЕЛЯ, 7. XI

8.50 Военен парад и част от манифестацията от Москва, 10.00 Манифестацията на софийските трудещи се от площад „Девети септември“, 11.10 „Братя по дух“ (III серия), 12.00 За пионерите: „Бързи, смели, сръчни“, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 „Форсайтови“ (повторение на два епизода), 15.15 За децата: „Страниците оживяват“, 15.50 Телевизионен театър за децата: „Аленото цвете“ (по руска приказка), 17.10 Руска народна музика, 17.30 ТВ серия „ЯО“, 18.00 Новини, 18.15 „Среща със съветското изкуство“, 18.35 Концерт народна музика, 19.10 „Атлас“: „Молдавска земя“, 19.50 „Лека нощ, деца!“, 20.00 По света и у нас, 20.30 Публицистично предаване, 20.55 „Семейство Коцюбинских“ (втора серия), 22.35 „Жилбер Беко в СССР“, 23.05 Новини.

ПОНЕДЕЛНИК, 8. XI

17.55 Обявяване на програмата, 18.00 Новини, 18.10 За пионерите: „Разговор в света на мълчанието“, 18.40 Реклами, 18.50 За Народната армия: „Българи червеноармейци“ (първа част), 19.20 „Призивът в действие“ — предаване за изпълнение призива на 15-те столични предприятия, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 „Лека нощ, деца!“, 20.00 По света и у нас, 20.30 Телевизионен театър: „Таня“ от А. Арбузов, 22.15 Музика и танци на народите, 22.25 Новини.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01, икономически отдел — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XVII) брой 122 (1898) | Силистра, вторник, 9 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПОД ПОБЕДНОТО ЗНАМЕ НА ОКТОМВРИ!

Тържествена манифестация в Силистра

Трибуната с официалните лица на манифестацията

Има дни, дати, които минават незабелязани като тихия делничен ден. Но този ден, на който в седемнайсета година руският пролетариат с идеите на Ленин тръгна на щурм срещу Зимния дворец, символ на руското самодържавие, не ще избледнее в историята на човечеството.

Петдесет и четвъртата годишнина на Октомврийската социалистическа революция Силистра посрещна с ведра утрин ка на слънчев ден, с окичени със знамена и плакати притихнали предприятия и оживени улици. Празнично променени ученици, работници, служители се отправяха нетърпеливо към своите училища, заводи, учреждения, откъдето потеглиха техните колони. Площадът „Карл Маркс" трепнеше в тържествено очакване. В 9 30 часа към празничната трибуна се отправиха ръководителите на окръга и града, придружени от ветерани на революционното движение — активни борци против фашизма и капитализма, ръководители на предприятия, знатни хора на труда, гости. Тук бяха другарите Георги Кардашев, кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП, секретарите на ОК на БКП Калин Димитров, Станчо Николов, Яким Петков, членовете на бюрото на ОК на БКП Иван Русанов, Атанас Киров, Велю Максимов, първият секретар на ГК на БКП Ганка Андреева, Александър Чолаков, председател на ОР на БЗНС, ръководители на масови организации, представители на окръжния комитет за българо-съветска дружба. На трибуната зае място и скъпият гост на тържеството, участникът при освобождаването то на Силистра и България през 1944 година капитан първи ранг Генадий Бартев.

За значението на Великата октомврийска социалистическа революция кратко слово изнесе членът на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров. Той приветствува участниците на манифестацията с 54-та годишнина на Октомврийската революция.

Студентки от Полувишия институт за прогимназиални учители манифестират.

Тържествени звуци на фанфари и барабани обявиха началото на манифестацията на трудещите се и учащите се от Силистра. Към трибуната, където то стояха ръководителите на окръга, потеглиха пионери с плакат „Слава на Великия октомври!" След тях следва друга редица пионери, носещи широко платно с две полукълба, с обозначения на местата, където на нашата планета тържествуват идеите на Октомврийската революция. След ва колона от стройни редици със знамена.

Знамена, знамена — червени, трицветни, сини! — всички вие днес се свеждате под оно ва победно знаме, на което работници, селяни, войници, революционери-болшевики за първи път написаха с кръвта си: „Вся власть Советам!".

Край трибуната отминават с бодри, празнични стъпки и развети знамена бъдещите строители на комунизма.

След колоната от знамена шествуват портретите на ония, които осветиха със своите идеи пътя към комунизма — Маркс, Енгелс, Ленин, след тях са и портретите на създателите на БКП — Д. Благоев и Г. Димитров. В общи редици на пионери преминаха и портретите на членовете на Политбюро на ЦК на КПСС и Политбюро на ЦК на БКП. На червени макети пренасят пред трибуната и символите на XXIV конгрес на КПСС и X конгрес на БКП. Преминават редици, облечени в носии на народите от Съветския съюз. А ето и макет на прославения крайцер „Аврора" с придружаващи го „моряци".

Пред тържествената трибуна се нниже едно тържествено шествие, постоянно огласяно от маршови песни и възгласи „Слава на Великия октомври!", „Слава на КПСС!", „БКП — КПСС!", „Ура!".

В първите редици на манифестацията крачат с уверени стъпки пионери и комсомолци, редуващи се с редиците на преподавателите от училищата. Върви под песни и музика учащата се младеж от училищата „Н. Й. Вапцаров", „Кирил и Методий", „Отец Паисий", „Макаренко", ПТУ по градостроителство, ПТУ по текстил, СПТУ „Димитър Ганев", от Техникума по механотехника, Селскостопанския техникум „Добруджа", Икономическия техникум. С вълнуваща овация шпалирът посреща преподавателите и студентите от Полувишия учителски институт. Отекват стъпките на учащата се младеж, на бъдещата интелигенция и специалисти в народното стопанство. Над стройните редици се веят знамена, отминават плакати, на които най-често се четат основните лозун-

Шествуват символите на единството между работници и селяни.

(Продължава на IV стр.)

Промишлено кайсиево производство

На 4-ти ноември т. г. в заседателната зала на окръжния народен съвет се състоя втората научна среща на групите, които разработват проблемите на промишленото кайсиево производство в Силистренски окръг.

На срещата присъствуваха секретарят на ЦК на БКП Иван Пръмов, кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, секретарят на ОК на БКП Виктор Ганев, заместник-председателят на ИК на ОНС Тодор Димитров, директорът на Института по овощарство в гр. Пловдив проф. Велко Велков, научни сътрудници, членове на групите, председатели и специалисти от АПК и други.

Другарят Георги Кардашев приветствува присъствуващите, пожелавайки им ползотворна работа. Дневният ред бе обявен от професор Велков. Ръководителите на групите докладваха за извършеното.

Интересни въпроси постави другарят Иван Пръмов. Той подчерта, че работата на колектива трябва да бъде насочена към изграждане на такива масиви, при които наистина ще могат да се внедряват нови, прогресивни технологии. Във връзка с това той обърна внимание на сортовия състав, на опрашването то, на произвеждането на посадъчния материал. Той подчерта, че съчетанието на кайсиевите с вишневи насаждения би довело до по-ефективни резултати.

Другарят Пръмов се спря и на въпроса за кадрите. За подготовка на механизатори и специалисти, които ще могат да провеждат всички мероприятия, спазвайки умело изискванията на новите технологии. Той изтъкна още, че трябва да се създадат такива условия за преработката на плодовете, гарантиращи цялостното им оползотворяване.

В изказванията на присъствуващите пролича истинска загриженост за най-правилно решение на поставените проблеми. За тяхното пълно проучване и прилагане в практическото изграждане на кайсиевите масиви, които до края на петилетката ще заемат площ от 55 000 дка.

Обобщавайки извършеното от отделните групи, професор Велков говори за бъдещата им работа.

Другарят Георги Кардашев закри срещата, като благодари на научните работници. Той изказа увереност, че и в бъдеще всички те ще работят със същото чувство на отговорност, за създа ване не само на масивите от кайсиеви насаждения, но и за получаване на планираните от тях доходи.

Ст. СТАНЕВА

С трепет и вълнение

С трепет и вълнение пристъпиха прага на клуба на българо-съветската дружба в петък двадесет и седемте новоприети комунисти от градската организация. Те се събраха тук в навечерието на 54-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция да получат червените партийни книжки — едно символично тържество, съчетаващо встъпването им в редовете на закалената партия на българските комунисти и 54-та годишнина на най-великата революция в историята на човечеството.

Особена задушевност и тържественост придаде и присъствието на другаря Генадий Павлович Бартев — старши научен сътрудник на крайцера „Аврора", капитан първи ранг от запаса. Младите комунисти още с встъпването си в редовете на Българската комунистическа партия се срещнаха с представител на великата партия на Ленин, пламенните и вълнуващи думи на когото оставиха незаличима диря в съзнанието им, накараха ги да почувствуват гордост, че стават неделима частица от голямото семейство на комунистите.

„Берегите звания коммуниста!", „Будьте достойными членами Болгарской коммунистической партии!" — тези искрени пожелания на скъпия гост младите комунисти няма да забравят през целия си живот. С вдъхновената си трудова дейност, с активното си участие в обществено-политическия живот, със своето достойно държание и пример те ще оправдаят голямото доверие, ще бъдат в челните редици на строителите на развито социалистическо общество в нашата страна.

С топли думи към младите комунисти се обърна и първият секретар на ГК на БКП Ганка Андреева, която им пожела успешна и ползотворна работа за изпълнение решенията на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия. (СТ)

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ

Колективът на Горско стопанство — Силистра посрещна 54-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция с голяма трудова победа. За най-добри постижения в съревнованието през третото тримесечие на тази година той получи преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦСБПС и бе обявен за национален първенец.

На тържественото събрание, състояло се във вилата на предприятието в „Ореховата гора", директорът на стопанството, инж. Иван Вачков, прочете доклад за високите производствени успехи на работниците и служителите.

За отчетния период стопанството е изпълнило плана си за дърводобива 112,97 на сто. Високи резултати постигнаха комплексните бригади на Иван Дечев, Марин Христов и Галиб Ибрямов и ръководителите на обекти Харалан Бабуклиев, Димитър Христов, Бейджет Кьосев и Гаврил Кунев. Мероприятията по залесяването бяха изпълнени 126,45 на сто.

От името на Министерството на горите и опазване на природната среда и по поръчение на ДСО „Стара планина" Александър Жаров, заместник-генерален директор на обединението, поздрави колектива с голямата награда и му връчи преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦСБПС и парична сума от 1 000 лева. Получиха парични награди 27 души от колектива.

Др. ПАНОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 5 ноември т. г. в АПК и ТКЗС

АПК и ТКЗС	Дълбока оран в %	Получени за деня яйца в %	Получено за деня краве мляко в %
Айдемир	72	90	91
Калипетрово	68	x	80
Бабук	66	82	76
Иширково	64	x	89
Смилец	67	86	91
Срацимир	87	x	77
ДСС-Силистра	58	x	88
АПК-Силистра	71	87	84
Алфатар	87	68	96
Алеково	94	56	79
Кайнарджа	81	73	72
Голеш	80	x	71
Средище	82	57	93
АПК-Алфатар	84	63	81
Ситово	84	84	82
Сребърна	83	75	88
Попина	63	88	84
Добротица	83	86	85
АПК-Ситово	78	82	84
Главиница	95	89	84
Паисиево	100	92	89
Сокол	90	86	87
Зафирово	86	70	69
Ст. Караджа	77	80	84
ДЗС „Я. Заб."	91	98	88
АПК-Главиница	91	86	84
Тутракан	99	82	78
М. Преславец	88	119	84
Белица	92	103	89
Нова Черна	72	114	79
АПК-Тутракан	84	102	82
Дулово	79	x	83
Межден	82	71	77
Окорш	88	79	78
Секулово	73	93	89
Чернолик	88	107	90
ДЗС-Окорш	80	x	73
АПК-Дулово	80	95	84
Всичко за окр.	81	86	83

Тревожен сигнал!

ДЪЛБОКАТА ОРАН — ПОД ГРАФИКА

Темповете, с които се изпълнява графикът за дълбоката оран, будят основателна тревога. Не само са изпуснати благоприятните агротехнически срокове, но съществува реална опасност някои площи да орем през пролета.

Още при започване на това мероприятие на аграрно-промишлените комплекси и кооперативните стопанства бяха спуснати графици. С тях се предвижда ежедневно в окръга да се изорават дълбко по 16 000 декара. Средното натоварване на трактор да достига около 50 декара. Задачата е реална и съобразена с техническите възможности на машините. Но какво показва анализът на данните?

Към 5 ноември все още механизаторите предстоеше да изорават около 150 000 декара. Най-зле са стопанствата от Силистренския аграрно-промишлен комплекс. За един период от десетина дни те са изостанали от графика с 8 000 декара. Неудоволетворяват темповете и в АПК — Дулово. А кооперативните стопанства в Бабук, Смилец, ДСС — Силистра, ДЗС — Окорш, ако продължават със същата организация, ще са необходими още много дни, за да завършат дълбоката оран.

Къде трябва да търсим причините за изоставането? Преди всичко в несъздаване фронт за работа на машините. Техниката е в състояние да се справи срочно със задачите, но липсата на освободени площи се явява сериозна пречка. От 49 500 декара царевица в АПК — Силистра са освободени от стеблата само 35 300 декара. Неосвободени площи има и от коноп, зеленчукови градини и други. Проверките в някои стопанства показват неизползуване на мощностите на машините не само през дневните, но и през нощните смени. Подценява се сериозно и качеството на оранта. Много малко внимание се обръща на фигурната оран. Сега има бло кове от царевица — втора култура, които също могат да се орат фигурно.

Ръководствата на стопанствата и аграрно-промишлените комплекси трябва да създадат необходи мата организация, да отстранят причините, които спъват изпълнението на плана. Преодолеят ли се слабостите, съществуват реални възможности най-много за 7-8 дни да се приключи с дълбоката оран.

Петър ГРИГОРОВ

10. XI — 10. XII — Месец на трайните насаждения

Предстоят важни задачи

Традиция стана месец ноември да се посвещава на есенно-зимните мероприятия в трайните насаждения. И тази година със заповед № 5 946 на председателя на окръжния народен съвет времето от 10-ти ноември до 10-ти декември се обявява за месец на овощарството.

Кои моменти третира заповедта, кои мероприятия трябва да имаме предвид през този период?

На първо място е правилното разрешаване на въпроса за засаждането на нови градини. През тази година в окръга ще бъдат създадени 7 300 дка нови кайсиеви насаждения. Посадъчният материал е почти набавен. В близките няколко дни ще бъдат доставени последните партиди кайсиеви дръвчета. Необходимите площи са риголвани и сега се подравняват. Остава най-важното — да се създаде такава организация на техника и хора, която ще благоприятствува засаждане на колкото се може повече от определените площи. Инструкция и указания за най-правилното провеждане на засаждането са изпратени в стопанствата.

Не бива да се отминава и друг важен момент от работата на овощарите. Те трябва да попълнят празните места в създадените млади градини, за да се създадат условия за най-рационално използуване на земята.

Много задачи очакват овощарите и в старите градини. Всички изсъхнали, болни и неплододаващи дървета от тях трябва да се отстранят. Необходимо е да се извърши резитба за почистване короните на дърветата, да се приберат и унищожат мумифицираните плодове.

Пръсканията в кайсиевите и праскови градини против сачмянка и къдравост на листата трябва да се осъществят с двупроцентов бордолезов разтвор или сероваров — 1:10. В насажденията, където има нападение от Калифорнийската щитоносна въшка, да се пръска с 15-процентов разтвор от динозол, непосредствено след листопада.

Трябва да се направи необходимото и за запазване на дърветата от гризачи. За тази цел техните стволове да се обвият с подръчни материали.

Наложително е да се проведе докрай борбата с плевелите в насажденията. Междуредията да се изорат, а останалите ивици да се окопаят на ръка. Да се извърши необходимото наторяване на почвата и пр.

Всички мероприятия, които ще се провеждат през настоящия месец в овощните градини, трябва да бъдат определени и контролирани от агрономите на стопанствата. Не бива да се прави нищо без тяхното знание и ръководство.

След приключване на месеца и отчитане на извършената работа, управление „Земеделие" при ОНС предвижда следните награди за първенците: АПК — една награда от 100 лева, ТКЗС — една награда от 150 и друга от 100 лева, две награди за бригади — от 100 и от 80 лева. Предвиждат се и пет индивидуални награди — две по 80 и три по 60 лева.

На основание заповедта на председателя на ОНС, в кооперативните стопанства следва да се разработят и приемат програми за провеждане месеца на трайните насаждения. Да се предвидят материални и морални стимули.

КОМУНИСТЪТ – В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ

В завод „Стомана“ — Силистра присъствувахме на една от сбирките на партийната група към механичния цех. На зелената маса в заседателната зала се бяха събрали и четирима от членове на групата. Те представляват почти половината от състава на бригадата, в която работят. Поводът за сбирката беше интересен и наистина, както очаквахме, се проведе един оживен и дълбоко принципен разговор по поставените въпроси. Първата точка от дневния ред беше приемане плана за съревнованието в чест на 90-годишнината от рождението на Георги Димитров, и втората — разглеждане на производствената дейност на групата и работата на отделните комунисти.

Съревнованието ще се проведе на два етапа. До края на годината и от първи януари до годишнината. Резултатите ще се записват в специални щафетни тетрадки, което е една много добра форма както за информация, така и за контрол на изпълнението на задачите, които се поставят на всеки комунист. Най-голямо място е определено на изпълнението на производствения план на територията на партийната група. Вторият важен въпрос, който се поставя, е въпросът за качеството на продукцията. В групата той е вече почти традиционен, за което говорят и резултатите. От началото на годината досега не е допусната лошокачествена продукция. Следенето на този въпрос е и едно от задълженията на груповия отговорник. В завода се работи по саратовската система, а това задължава много. Груповият отговорник Ст. Орлински и останалите комунисти следят за спазването на технологията при изработката на отделните детайли, грижат се за успеха на другарите си. Поне делник е определен за ден на качеството, през който се решават много от възникналите текущи въпроси. И не само груповият отговорник, но и всеки комунист от групата има да говоря за определена дейност. Така например по въпроса за трудовата дисциплина отговаря Димитър Иванов, който е председател на комисията за народен контрол в цеха. Комунистът Иванов е в помощ и на цеховия профкомитет по производствените въпроси. Той следи за изпълнението на трудовите задания на отделни хора и при необходимост докладва в групата за регулиране на трудовите норми, за преустройването на даден работник на друга работа, а също така и за дейността на курсовете за преквалификация. Голямо значение се отдава в групата на Орлински и на популяризирането на челния опит и политическата информация на колектива. Всеки член съобразно неговата политическа и общообразователна подготовка има поръчение за изнасяне на политинформации пред бригадата.

За втория етап на съревнованието условията са малко променени. Първите три точки са еднакви, но в следващите три се поставят условия, които комунистите ще изпълняват допълнително към условията за съревнованието между партийните групи. Със собствени сили групата ще си изработи подходяща украса в района на бригадата, особено много се акцентува на бдителността по отношение на разхищаването на материалите, които се ползуват в производството, опазването на техническата документация и работните инструменти.

Създаването и укрепването на другарските отношения в бригадата и групата е закон за четиримата комунисти. В механичния цех един от майсторите напуснал и имало вероятност да се затрудни сериозно работата. Партийната група се събрала и поставила партийно поръчение на Кирил Кулев да отиде и да смени за 45 дни напусналия майстор, докато се назначи нов човек. Комунистът с чест изпълнява своето поръчение. По време на летните отпуски значително се намалил съставът на бригадата. Отново партийната група се събира и обсъжда положението, застава начело на инициативата, въпреки всичко, да се произвежда навременно заплануваната продукция и да не се отстъпва и по отношение на качеството. А докато Кирил Кулев работил извън своята бригада, неговото поръчение в групата се поема от двамата комунисти Стоян Орлински и Райчо Тодоров.

Партийната група тук отчита своята работа всеки месец, има и специална тетрадка за водене на отчет при всяка сбирка. Именно в нея е записан и резултатът от работата на комуниста Райчо Тодоров, който се грижи новопостъпилите млади работници да навлязат по-бързо в спецификата на работата, да усвоят по-бързо избраната професия. Негова грижа са и нискоквалифицираните работници.

Къде не са комунистите от групата на Стоян Орлински. Те са в началото на всяка инициатива, те са сърцето на всяко начинание в бригадата.

Енчо ЖЕЧЕВ

Партиен живот

ВЕРНИ НА ЗАВЕТИТЕ ИМ

С. СТЕФАН КАРАДЖА

„А там, където скърцат ръждиви окови, където зловещо свистк бичът на свирепия палач и се слага върху изнемощелите плещи на трудолюбивия селяк, където гладът и мизерията впиват костеливите ръце и изтръгват живи сърца, там отиде и той и сред тях и чрез тях заживя нов живот!“...

Дълго и старателно се готвиха пионерите от дружина „Олег Кошевой“ при основното училище в с. Ст. Караджа за отпразнуване на кръглите годишнини на падналите в борбата революционери от Добруджа Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора.

По звена и отряди Маргарита Петкова — дружинен ръководител, постави задачата, пионерите да се запознаят и изучат живота и делото на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора — гордите орли на добруджанската свобода, символ на неувяхваща слава.

Добре работиха в това отношение пионерите от отряд „Дочо Михайлов“ — VI клас, отряд „Митко Палаузов“ — IV клас и други, които проведоха отрядни сборове с подходяща литература на програма.

На видно място в училището се направи кът с материали и снимки от живота на двамата революционери. По местната радиоуредба се подготви и изнесе предаване, посветено на техния живот.

Най-после настъпи дългоочакваният ден. С пионерска униформа и развяващи се от вятъра червени връзки, пионерите се огласиха с бодри песни светлата октомврийска утрин. Строени по отряди, те с едноминутно мълчание почетоха паметта на падналите в борбата против фашизма и капитализма борци. Доклад за живота и делото на двамата добруджански орли прочете комсомолецът Георги Иванов.

Накрая пионерите заявиха, че ще се учат от предаността и безстрашието на Дочо Михайлов, от пламенността, твърдостта и смелостта на Димитър Дончев — Доктора, от героизма на стотиците народни синове, загинали в огъня на борбата за правда и свобода. Те ще бъдат верни на техния пример, на тяхната борба, на тяхната правда — ТАКЪВ Е ЗАВЕТЪТ, КОЙТО ТЕ НИ ОСТАВИХА!

Трифон КУТЕВ
(наш кореспондент)

С. ЧЕРНОЛИК.

По случай 75-годишнината от рождението на добруджанските революционери Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора, пионерските отряди от село Чернолик се запознаха с техния живот и дейност, проведоха юбилейна вечер. Експедиционният пионерски отряд проведе еднодневен поход до любите им места. За подвизите на героите пред пионерите говори дружинната ръководителка Зекия Ибрямова. Походът завършви пред паметника на добруджанските революционери в Силистра, където бяха положени венци и свежи цветя.

Лазар ЙОТОВ,

Първите кълнове на самоуправлението

Доскоро въпросът за самоуправлението в пионерската организация съществуваше само на книга. Трудно можеха да си представят пионерите и учителите тази „самостоятелност“ на децата. Нали бяха свикнали ръката на учителя да води навсякъде — и в учение то, и в труда! А ето че наскоро ситовските пионери доказаха, че могат сами да се справят с всички въпроси. Показаха го по най-неочакван и удивителен начин.

Дойде есента, а с нея и есенните бригадни дни в помощ на ТКЗС. И тогава дружинният съвет взе решение: бригадата да се организира и ръководи изцяло от пионерската организация. Подето беше съревнование между отряди и звена. Всеки клас определи свой отговорник за бригадата, който тряб ваше да осведомява класа за мястото на работа на следващия ден. На всеки отряд бяха раздадени листовки-ведомости за отчитане работата на отрядите за всеки ден. Тези листовки, подписани от звеновода, при който отрядът работеше през деня, се събираха от ръководителя на бригадата Тодорка Денева. Тя и дружинният ръководител всеки ден обикаляха обектите на бригада та, която работеше на няколко места...

А по-късно дойде и въпросът за бригадния ден в полза на общинската комсомолска организация. Трогателно беше да се вилят децата, работили цяла седмица, в неделния ден отново на работа. И нито един класен ръководител с тях. Всеки отряд със своя отряден ръководител отиде на обекта...

Един ден дружинният съвет се събра на заседание, за да реши въпроса за построяване на училищна ограда: всеки пионер (от началния курс) ще набере по петнадесет низи тютюн, а от средния курс по 25 низи. Ще съберат 2 тона старо желязо. Количеството желязо беше разпределено по отряди. Всеки отряд се зае самостоятелно да изпълнява поетото задължение.

Резултатът беше неочакван: всеки пионер набра и нанизи определеното количество низи тютюн, а предвиденото количество 2 тона старо желязо нарасна на 8 тона. Особено старателни се показаха в това отношение V „б“ клас. Те предадоха най-много старо желязо.

Много други инициативи ще проведат още ситовските пионери. Мечтата на дружинния съвет за в бъдеще е да организират всички инициативи самостоятелно.

Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

Из нравите на Запада

Комсомолецът Димо Гайдаров от ДПП „Електрометал“ работи като стругар от три години. Той е постоянен качественик в инструменталния цех.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

ДВУЕТАЖЕН ЧАДЪР

Френският художник и скулптор Жак Карелман, решавайки, че предметите, които хората ползуват в бита, твърде много са уеднаквени и не всякога отговарят на индивидуалните наклонности на човека, изобретил маса вещи за маниаци и чудаци. За ония, които се оплакват от бързотечността на времето, той предлага пясъчен часовник със запушено отвърстие по средата. За любителите на разходка под дъжд той конструирал „двуетажен“ чадър. За домакините, изморени от тежката ютия, той предлага ютия на колела, за любопитните — специален телевизор за ключова дупка. Всички тези предмети Ж. Карелман разглежда като плод на своята творческа деятелност и иска за тях съответната цена.

КОЙ КАКТО МОЖЕ

Сайгонската полиция е арестувала някой си Нгуен Ван Хау и му предявила обвинение за това, че откраднал от един американски склад за ламарина сумата 35 000 долара. Арестуваният не отрекъл това и даже казал за какво му трябва толкова много ламарина. Работата е в това, заявил той, че аз възнамерявам да поставя своята кандидатура в поредните парламентарни избори, а средствата ми за предизборна кампания не достигат. Аз исках да продам ламарината и да попълня своя предизборен фонд...

С ДВЕ ПРОФЕСИИ

Свещеникът Ларош от парижката църква „Света Ирена“ успешно упражнява две професии. Прочитайки проповедта си от амвона, то снема черното расо и се отправя в един от модните салони, където по съвместителство той работи като художник-модельор за дамски рокли.

ВОЙНА ПО ПЪТИЩАТА?

В интервюто на председателя на медицинския съвет на организацията „Френската пътна помощ“, професор Крейсел, публикувано във вестник „Монд“, се привеждат такива данни. За последните десет години в автомобилните катастрофи по пътищата на Франция са пострадали 2 800 000 души — толкова, колкото са били ранени през годините на Първата световна война. Само през миналата година са пострадали 319 544 човека — 50 хиляди от тях за цял живот са останали инвалиди. Сега всеки час в такива катастрофи умират двама французи. Отделяйки, че катастрофите от година на година стават по-ужасни, Крейсел изтъква следните причини: безотговорност и „агресивност“ на водачите, превишаване на установените скорости, алкохолизъм, лошото състояние на пътищата и др.

ЕДИН ДОБРЕ РЕШЕН ВЪПРОС

Осигуряването на редовна, питателна, качествена и висококалорична храна за работниците в едно предприятие е един от важните фактори, влияещи както върху производителността на труда, така и върху другите показатели за изпълнението на производствената програма. Когато се посети работническият стол на завод „Стомана“, веднага се вижда, че партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство, оценявайки добре този въпрос, са направили много в това отношение. Наскоро е завършено разширението на стола и сега той представлява едно малко заведение с умивалня по последните изисквания на хигиената, обширен салон, побиращ на един път около двеста столуващи, просторни кухненски, сервизни, подготвителни и други помещения.

В стола се дава закуска, обяд и вечеря в часове, съобразени с работното време на редовните и другите смени. От всичките работници и служители на завода, наброяващи 850 човека, в стола се хранят над 500. Това показва, че заведението задоволява изискванията на столуващите и техният брой се увеличава. За тяхно улеснение е премахната системата на предварителните заявки и е въведен принципът на ресторантски начала. Всеки столуващ с идването си избира какво да си поръча, двете каси работят бързо, от съответните гишета се получава ядението и хранението не отнема много време. Помолихме управителя на стола да ни покаже менюто за 27 октомври. В този ден ето какво е било предложено на работниците: закуска — супа от месо, чай, прясно мляко, сирене, макарони със захар, кашкавал, масло с конфитюр. За обяд — супа от пиле, супа от риба, руло „Стефане“, овнешко със зеле, пиле с домати, печен сафрид, студена пача, кисело мляко, сок от кайсии и пресни ябълки. Разнообразието и в останалите дни бе почти същото. За това допринася и усърдната работа на 18-членния персонал на стола и най-вече съзнателната работа на готвача Георги Калчев, работниците Стоянка Чернева, Иванка Кирова, Йова Атанасова, Юлвия Мехмедова, Ганка Кулева и други.

За контролиране дейността на стола е изградена комисия на обществени начала, която периодично или по сигнали проверява качеството, грамажа на храната, дали се спазват редовно санитарните изисквания при подготвянето на ястията. Тази комисия с дейността си е спечелила доверието на работниците и почти всички спорни въпроси се отнасят до нея и винаги се решават бързо и с необходимата компетентност.

Заводският профкомитет редовно следи работата и на комисията, и на стола и полага големи грижи за нормалното им функциониране. За това спомага и правилното отношение на административното ръководство на завода при решаването на въпроса за храненето на работниците. Така например годишно се отпускат 35 000 лева за издръжка на стола и са отделени от фонда за социално-битови и културни мероприятия 10 000 лева за поевтиняването на храната. Това е израз на разбиране на ония изисквания за грижа за работника, които са поставени от решенията на Десетия конгрес на партията.

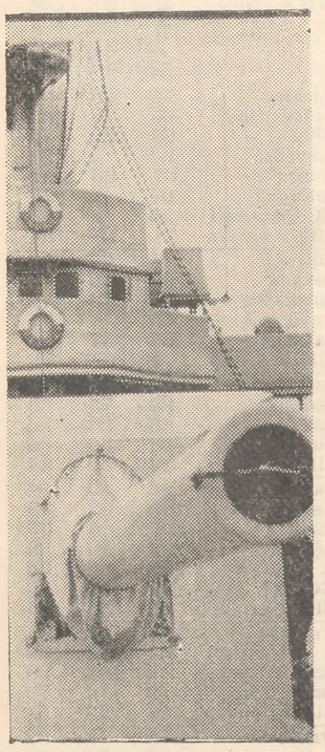
За пълноценното хранене на работниците спомагат много и лавките на „Здрава храна“, открити при предприятията. Но какво се е получило в МЗ „Стомана“? Ръководството на завода е констатирало, че през деня се консумира голямо количество бира. А тъй като в завода има отговорни операции и се работи изключително с машини, дошло се до извода, че това ще увеличи броя на трудовите злополуки. Изхождайки от това, ръководството предложило на „Здрава храна“ да преустанови продажбата на бира, в резултат на което лавката преустановила продажбата изобщо. С една дума, била закрита с лека ръка от страна на „Здрава храна“.

Ръководството на завода е решило да открие собствена лавка за закуски, но прогнозите в това отношение не са много оптимистични, защото вече имат горчив опит. Зареждане то става пак от „Здрава храна“, и то нередовно, защото първо се доставят закуски на собствените им лавки, а в завода — каквото остане.

Необходимо е „Здрава храна“ добре да огледа работата си в това направление и да подпомага заводското ръководство при разрешаването на този важен проблем — пълноценното и редовното хранене на тези, които произвеждат благата за обществото.

Али РИЗОВ

„АВРОРА“

(Продължение от миналия брой)

През деня на 24 октомври 1917 г. председателят на корабния комитет, болшевикът-машинист Александър Белишев, доложи в Смолни на Я. М. Свердлов за готовността на авроровци да поддържат болшевишката партия и революционните петроградски работници и че крайцерът е готов да изпълнява задачи, поставени от революционния щаб.

Тогава по поръчение на Военно-революционния комитет Я. М. Свердлов връчи на А. В. Белишев назначение за комисар на крайцера „Аврора“. Дадени бяха и съответни разяснения на комисаря за по-нататъшните действия на авроровци по плана за въоръженото въстание, изработен от В. И. Ленин.

По нареждане на военно-революционния комитет на Петроградския съвет, през нощта на 25 октомври 1917 година „Аврора“ беше установен на Нева до Николаевския мост (сега моста на лейтенант Шмидт).

Радиостанцията на „Аврора“ беше първа в служба на пролетарската революция. През деня на 25 октомври 1917 година дежурният радиотелеграфист предаде в ефира историческото възвание на Ленин „Към гражданите на Русия!“, а в 21 часа и 40 минути по заповед на комисаря А. В. Белишев от Нева проехтя първият оръдеен изстрел — условен сигнал за началото на щурма на Зимния дворец.

Този изстрел влезе в историята на Великия октомври като залп на Аврора, възвестил на света, че в Русия се извършва пролетарска социалистическа революция, че от днес започва нова ера в историята на човечеството — ерата на социализма и комунизма.

Ние сега живеем по закона и правилото — никой не е забравен и нищо не е забравено. Всички нас интересува и вълнува въпросът за съдбата на участниците във Великия октомври и Гражданската война. С помощта на нашата съветска общественост и неуморните червени следотърсачи ояха открити много авроровци.

Авторът на очерка Генадии Бартев сред борци против фашизма и капитализма от Силистра и страната пред крайцера „Аврора“.

Сега в разни градове на нашата страна живеят 67 ветерани-авроровци от участниците в Октомврийския щурм. Те живеят в Москва, Украйна и Белорусия, в много градове и села на нашата страна.

Всички те са вече пенсионери, но макар и на преклонна възраст, вземат активно участие в обществения живот. Те са чести и желани гости в заводските цехове, на колхозните полета, в училищата, във войсковите части.

След победоносния край на гражданската война крайцерът „Аврора“ беше ремонтиран и през 1923 година възвден в строя на Военноморския флот.

Активна роля в ремонта на кораба на революцията, както и в строителството на съветския флот, изиграл Ленинският комсомол, който пое шефството над Военноморския флот.

Крайцерът „Аврора“, вклучително до Великата отечествена война, беше учебно-боеви кораб, ковач на командни кадри за флота.

Във всички страни са известни имената на съветските флотоводци, герои на Съветския съюз, адмиралите С. Г. Горошков, Ф. С. Октябрьский, А. Г. Головко, В. А. Кастанов и много други.

Дълги години крайцерът „Аврора“ в качеството на учебно-боеви кораб плава в мирни условия и извършва неведнократно задгранични походи.

В 1927 година стана голямо събитие в историята на крайцера „Аврора“. Във връзка с 10-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и за забележителни революционни заслуги пред историята крайцерът беше награден с орден „Червено знаме“.

Течеше 1941 година. Започна Великата отечествена война. Комунистическата партия се обърна към народа с думите: „Социалистическото отечество е в опасност! Всичко за фронта, всичко за победата!“. По решение на командуването, легендарният крайцер „Аврора“ беше поставен в системата на противовъздушната от брана на Ленинград в приста нището Ораниенбаум (сега Ломоносов).

Голямокалибрените оръдия на „Аврора“, смъкнати от кораба, бяха поставени на високите брегове край Ленинград, откъдето авроровци стреляха по фашистите. Те се биха с фашистите до смърт. С цената на големи загуби и обилно пролята кръв корабът на революцията беше запазен и защитен. Във великата историческа победа над фашистка Германия имаше дял и авроровци. След деня на победата крайцерът „Аврора“ беше ремонтиран и в навечерието на 31-та годишнина от Великия октомври — 1948 година — беше поставен на вечен пристан на Нева в Ленинград. И вече повече от 20 години, от ранно утро до късна вечер, всеки ден от гранитната крайбрежна улица хората се качват на борда на „Аврора“. Несвършващ поток от посетители. Тук бяха вече няколко милиона. Но особено много гости на „Аврора“ имаше в ленинския юбилей през 1970 година. Достатъчно е да се отбележи, че за миналата година на крайцера са били 600 000 човека, в това число 100 000 чужди гости — представители от 124 страни на света.

Това е много повече, отколкото предната година. Несвършващият поток от посетители и сега расте от ден на ден. Стана хубава традиция на крайцера „Аврора“ да се провеждат ритуали на пионерските организации, проверки, връчване на комсомолски билети и др. Младите войни на Съветската армия тук приемат военната клетва — клетва за вярност на нашата социалистическа родина. Често стават срещи на многочислените посетителите с ветерани на „Аврора“, участници във Великия октомври.

Г. БАРТЕВ,
старши научен сътрудник на крайцера „Аврора“, капитан I ранг от запаса

(Следва)

Поредният детайл е формуван отлично и удовлетворението от вложения труд е изписано по лицето на Димо Тодоров. В леярния цех на ДПП „Електрометал“ дългогодишният работник се ползува със сърдечно и искрено уважение.

Успехите зависят от добрата организация

• ВНЕДРЕНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ ВЪВ ФЕРМАТА ДОПРИНАСЯ ЗА УВЕЛИЧАВАНЕ НА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

• СЕБЕСТОЙНОСТТА НА ПОЛУЧЕНАТА ПРОДУКЦИЯ ЧУВСТВИТЕЛНО Е СНИЖЕНА

Дойните крави в секуловското стопанство се отглеждат в механизираната ферма. С оглед да се използува работната ръка и от двете села, тя бе построена между Секулово и Прохлада. Концентрирането на животните на едно място много подпомогна създаването на добра организация. Особено се улесни снабдяването на фермата с фураж, а въведената механизация значително увеличи производителността на труда. Доенето на кравите се извършва с немската доилна инсталация „Импулс“, с централен млекопровод. Зареждането на хранилките със сочен фураж става с помощта на самоподаващи ремаркета. Торът се изхвърля с бланков транспортьор. Всичко това намалява до минимум ръчния труд. Кон центрираният фураж се разпределя съобразно продуктивността на животните. Колкото животното е по-продуктивно, толкова по-висока е и дажбата му.

При така създадената организация на работа, животновъдите от секуловското стопанство тази година постигнаха добри успехи. Годишният план те смятат да преизпълнят с не по-малко от сто тона. Радващ е фактът, че средният млеконадой на крава в сравнение с миналата година е повишен с двеста литра. Добри са успехи те и в снижаването на себестойността на продукцията. За отчетения период 100 литра мляко струва на стопанството 17,45 лв. Това е резултат на увеличената производителност на труда. Докато един гледач преди се грижеше за петнадесет животни, сега техният брой достигна четиридесет и три. Пестеливото изразходване на фуража също допринася за поевтиняване на продукцията. От три години се води упорита борба за подмладяване състава на основното стадо. Старите и нископродуктивни крави постепенно се бракуват. Сега повече от половината животни тук са юници и крави второтелки. Големи грижи полагат ръководителите и специалистите от това стопанство за подрастващите животни. Заплождането на кравите се извършва навреме, броят на мъртвородените телета значително е намален.

Не на последно място в завоюването на добри резултати е и подготовката на доячите. Тук този въпрос е разрешен сравнително добре. Седемдесет процента от животновъдите са преминали курса за машинно доене на кравите в гр. Русе. Преди известно време в школата са изпратени да се учат още двама младежи, които се подготвят за заменяне на евентуално напусналите работата доячи.

Във фермата, макар че е отдалечена от селата, няма текучество сред гледачите. Повечето от тях са дългогодишни, опитни в професията си. За това допринасят и постоянните грижи към тях от страна на стопанското ръководство. Специална кола всяка сутрин закарва животновъдите до фермата и вечер ги връща в село то. Създадени са добри условия и за почивка. В клуба на животновъда има телевизор и радиоапарат. За четене те винаги могат да намерят в него вестници, списания, брошури и други.

Перспективите на фермата са още по-обещаващи. Новото помещение за сухостойните крави почти е готово за използуване. В него ще бъдат настанени сто и двадесет животни, които досега са били в стари обори. Предвидено е да се построи и телчарник. По този начин концентрирането на всички животни на едно място ще даде възможност още повече да се подобри организацията на труда. А за животновъдите ще се построи битова сграда с баня и клуб на животновъда.

Въпреки срещнатите трудности при набавянето на сочен фураж ръководството на стопанството съумя да създаде добра фуражна база за зимния период. Натрупва се и царевичак, който при евентуален недостиг на груб фураж ще се преработва. За да се осигури на животните още през ранна пролет зелена маса, хиляда декара площи са засети с ечемик и пшеница.

Целият наличен фураж е за числен на животновъдните бригадири, които редовно следят за правилното му изразходване и спазване на дажбените таблици.

В кравефермата на ТКЗС — Секулово е създадена здрава основа за изпълнение на плана и обещанието.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

Истински творци на керамични изделия

Още от входа на новия цех за фина керамика в промкомбинат „Камъшит“ се подразбира, че тук завършва последният процес по изработването на финитe керамични изделия. Срещата с топлия плътен въздух, смесен със специфичния мирис на изпечена глина, е убедително доказателство за това.

В просторното помещение на цеха, където работи спомагателната бригада „Дочо Михайлов“, погледът ми се изгубва в богато то разнообразие от красиво моделираните глинени предмети и украшения. Подредени на разно калибрените касетки, те търпеливо чакат своя ред за двете огнени електрически пещи. А една след друга оттук вагонетките бавно се плъзгат по тесните рел си и носят със себе си изпечената и полуготова продукция. Старите и опитни пекари Бедри Хасанов, Никола Петков и Владимир Димитров внимателно зареждат празните вагончета и контейнерното производство не пресеква. Оттам то преминава в следващия етап, където се извършва глазирането. Квалифицираните работнички Добра Филева, Марийка Митева и Пенка Драгнева успешно се справят с тази операция. А за да получат напълно естетически завършен вид, преди да постъпят за втори път в пещите, керамичните изделия трябва да преминат през шлайфмашината. Ръцете на Тодорка Колева и Руска Боянова пъргаво шарят по транспортьорната лента, обираща последните грапавини, и предават подготвената продукция отново на пекарите. Този малък технологически кръговрат, който извършва бригадата, започва от тях и завършва при тях.

— Трудна беше работата тук някога — споделя дългогодишният работник Бедри Хасанов. — Сега този физически труд, който ние влагахме в старите помещения на предприятието, се извършва от автоматичните електрически инсталации в пещите. Те спомагат за по-голям икономически ефект и за действително по-качествено производство.

Бедри не без гордост разказва за особеностите на своята професия, за интересните случаи в дванадесетгодишната си практика. Не е трудно да се разбере, че работата му сега в керамичния цех се е превърнала в негова истинска същност, в негова неотменна съдба. Тази бригада няма пряко определена производствена програма да изпълнява, затова се води и спомагателна, но дейността ѝ в общото производство на фините керамични изделия е изключително важна и отговорна. Единственият критерий, по който се отчитат постиганите ѝ успехи, е високото съзнание на всички.

Между многото гланцирани предмети и съдове на другия край на помещението изпъкват различни керамични изделия с интересна моделировка.

— Тези изделия са от новото ни производство, което започна само преди два месеца — бързо да добави ръководителят на бригадата Марина Йорданова. — Те са изработени от шамот и са много търсени на вътрешния пазар. С тази суровина се снабдяваме от Нови Пазар и въпреки че това е свързано с повече средства, отколкото осигуряването ни с глина, производството на шамотни предмети и съдове е по-рентабилно, защото те са по-устойчиви, по-модерни и по-бързо се пласират. Затова ние за в бъдеще ще увеличим тяхното производство.

И наистина, вглеждайки се малко по-подробно в разнообразните лампиони, свещници и вази, изработени от тази материя, човек разбира колко голямо е предимуществото на шамота пред глината. Моделирани с естетически вкус и майсторство, те приличат на истински произведения на изкуството.

А техните творци са най-обикновени хора, силно влюбени в своята керамична професия, чийто плод разнася славата на силистренското предприятие в целия свят.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ

Вълнуващо тържество

Четвърти ноември бе радостен празник за служителите от окръжния клон на Държавния застрахователен институт. Отчетено бе социалистическото съревнование между клоновете, бригадите и индивидуалните деятели на института в чест на двадесет и пет годишнината от основаването на ДЗИ.

Тържеството започна с доклад на директора на ДЗИ — Силистра Тодор Кондов. Той проследи историята на предприятието, като направи разграничение между дейността на бившите акционерни дружества, преследващи в застрахователното дело преди всичко високи печалби, и между днешното застрахователно дело в нова социалистическа България, където се цели максимална застрахователна закрила на кооперативното имущество, на транспортните средства, както и на индивидуалните граждани от природни бедствия и нещастни случаи. Сега ДЗИ отделя годишно около 200 милиона лева за социалистическото строителство в нашата страна.

По-нататък докладчикът проследи етапното развитие на силистренския окръжен клон на ДЗИ от основаването му през 1946 година до ден днешен.

Накрая в своя отчет др. Кондов направи равносметка на социалистическото съревнование за третото тримесечие на текущата година. Първенец за деветмесечието е дуловският районен клон с директор Янаки Неделчев. От бригадите на първо място се класира трета силистренска с отговорник Димитър Тодоров. Колективите-първенци, както и индивидуалните отличници за тримесечието бяха наградени с похвални грамоти, парични и предметни награди.

В юбилейното тържество взе участие и членът на Управителния съвет на ДЗИ Станко Златков. Той приветствува колектива на окръжния клон с достигнатите успехи, честити двадесет и пет годишнината на института и от името на Централния управителен съвет връчи похвални грамоти, нагрудни отличия и парични награди на отличили се дългогодишни служители от окръжния клон на института. С похвална грамота и златна значка „25 години ДЗИ“ бяха наградени главният счетоводител на окръжния клон Борислав Талигаров, директорът на тутраканския районен клон Тодор Костов, главният счетоводител на същия клон Йосиф Капелов, счетоводителките при силистренския районен клон на ДЗИ Атанаска Чумпалова, Занка Андреева и Христа Станева. Със сребърни юбилейни значки на института бяха окичени гърдите на 5 души, с бронзови — на 9.

М. ТОДОРОВ

На качеството — особено внимание

Една от срочните задачи, стоящи пред механизаторите, е извършването на дълбоката оран. Оценявайки нейната важност, ръководството на ТКЗС — с. Сокол взе необходимите мерки за срочното и качественото провеждане на това мероприятие. От общо 20 500 декара, определени за дълбока оран, вече са останали около 1 500 декара, които ще бъдат завършени в разстояние на няколко дни.

Особено внимание се обръща на качеството на извършената работа от механизаторите. Лично ръководителят на бригадата за комплексна механизация Кръстю Великов следи редовно за точното спазване на всички агротехнически изисквания и допуснатите отклонения се отстраняват оперативно и на място. На всички площи се извършва фигурна оран, с изключение на тези, които се намират на стръмни места.

Ръководството на стопанството обгръща механизаторите с грижи и внимание, което спомага както за подобряване качеството на работата, така и за срочното завършване на дълбоката оран. Редовно се вписват бележки от страна на специалистите и винаги се намира начин за изтъкването на първенците. Обещаните три екскурзии в СССР още повече активизират механизаторите и дават импулс в съревнованието за срочното приключване на селскостопанските задачи. Трактористите Костадин Мирчев и Февзи Рушидов със своята съзнателна и качествена работа винаги са за пример на своите другари и са начело в социалистическото съревнование.

Създадените добри условия за труд и почивка също имат голямо значение. Механизаторите до един са снабдени с топло облекло. По тяхна заявка им се доставя храна. Осигурен е редовен транспорт до работните места. Във всички фургони има печки, запасени с необходимото гориво. Подходящата организация спомага механизаторите да не губят ценно време при зареждане на машините, при ежедневните задължителни прегледи, през обедната почивка и др.

Преди да се извърши дълбоката оран, особено местата, освободени от фуражна царевица, се наторяват със супер фосфат. Наличната влага в почвата, както и извършената според изискванията на агротехниката оран ще допринесат за получаване на по-евтина и по-изобилна селскостопанска продукция през следващата година.

Димитър АНГЕЛОВ

Монтажниците Васил Колев и Лако Тодоров от обединения завод „Балкан“ в Ловеч, след специализацията си в Московския завод „Москвич“ с още по-голямо старание проверяват монтажа на всички детайли, с което допринасят за по-доброто качество на колите, сглобени в завода.

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

25

— Вярно ли е това, Дмитрий Петрович? — без да скрива радостта си, попита Сергей.

— Това е също така вярно, както... както и това, че ви виждам. Мога да го потвърдя под клетва, ако обичате.. Боже мой, само не го изпускайте, умолявам ви...

— Бъдете спокоен.

Когато Дмитрий Петрович си отиде, Сергей отново повика арестувания.

— Е, Алек, хайде да поговорим сериозно.

Онзи вдигна тревожно към него кадифените си очи. В тях нямаше предишната наглост. Настроението на младежа се бе явно променило. „Навярно е познал Колосков — помисли Сергей. — Разбрал е, че няма къде да се дене“.

— Сега ми е все едно! — Алек безнадеждно махна с ръка. — Затворете ме. Може даже да ме застреляте. Един глупак по-малко ще има на света. — Очите му се напълниха със сълзи. — Ако искате да знаете, жалко само за моите старци. Те така вярват, че по-добър от техния Алек няма никъде. — Като направи усилие над себе си, той се усмихна: — Свещена простота, разбирате ли.

— Ще можете да ги видите.

— Какво приказвате, драги! Значи: синът е изчезнал — и край. А така: син — престъпник. Това моите старци няма да преживеят, няма.

— Те все едно ще научат за това — с неволна досада възрази Сергей. — За какво сте мислили по-рано, Алек?

— А! Две опасности винаги причакват мъжа — глупавата гордост и красивата жена.

— Нито едното, нито другото не могат да тласнат към престъпление. Към това тласкат алчността, грубата жестокост. А гордостта и любовта подтикват към подвиг.

— Красиво говорите.

— Говоря вярно. Макар че казахте „глупавата гордост“, а за жената, че е красива. Това, разбира се, променя работата.

Алек вдигна към него големите си тъжни очи.

— Сега това вече няма значение, разбирате ли. И това няма да промени положението ми.

— Главното е да промениш себе си — отново възрази Сергей. — Тогава ще може да се промени и положението. Но ние пак ще поговорим за това. А сега кажете: защо дойдохте при Семьонов?

— Не познавам никакъв Семьонов.

— Но вие чукахте през нощта на неговия дом.

— Нима? Не знаех това.

— Не ви вярвам — поклати глава Сергей. — Не може да бъде.

— Това е истината. Не познавам такова фамилно име.

— Да допуснем. Но защо дойдохте тази нощ?

— Да взема една вещ.

— Каква?

— Да допуснем, че не зная.

— Алек се намръщи. — Аз ви казах: затворете ме, съдете ме, застреляйте ме, ако искате. Все ми е едно. Но за други няма да разказвам. Всеки, разбирате ли, плаща своята сметка. И аз ще платя. Но само своята.

— Какво пък, прав сте — съгласи се Сергей. — Но аз не кам всеки да плати. Всеки, а не само вие един. Това изисква законът. Хората искат да живеят спокойно. Но и за това също ще поговорим пак. — Той вдигна слушалката на телефона и набра номер. — Володя ли е? Отбийте се при мен.

След минута в кабинета влезе Жаткин.

— Нека този човек — Сергей кимна към Алек — постои във вашата стая. Аз ще позвъня.

— Слушам.

Жаткин с движение на ръка посочи вратата. Онзи, въздъхвайки, стана.

— Моля ви да вземете под внимание — каза той на Сергей. — За себе си мога да ви разкажа още нещо. Но само на вас. Вие кой знае защо ми харесахте.

Той вдигна гордо красивата си глава и излезе.

Жаткин го последва, разменяйки със Сергей усмивка. И в неговата усмивка Сергей почувствува съчувствие. Той позвъни на Лобанов.

— При тебе ли е Семьонов?

— Да.

— Говори ли нещо?

— Не.

— Ще дойда при тебе.

В кабинета на Лобанов седеше Семьонов, почервенял и потен. Топлото му палто беше разкопчано, на коленете му лежеше пухкава шапка.

Като видя влизащия Сергей, той възкликна:

— Другарю началник, ами какво е това? Кога ще свърши този шантаж? Какво искат от мен?! Аз не знам нищо! Нищо! И въобще... Това навярно е грешка! Сам виждате, че така и не дойдоха... До сега!

— Но вие бяхте уверен, че ще дойдат.

— Да, бях. Но сега... Сега се съмнявам.

— А те дойдоха, Семьонов.

Сергей погледна съсредоточено неговите закръглени от ужас очи.

— Дойдоха ли?!... — веднага с внезапно пресипнал глас попита Семьонов. — К-кога дойдоха?...

— Тази нощ...

— Н-не м-може да бъде... Защото аз... тоест ние... н-не чухме нищо?

— Това е друг въпрос. Но те дойдоха. И ги задържаха. По-точно, задържаха го. Дойде един човек.

(Следва)

ПРОДАВАМ „Вартбург-Делукс“

Справка: ул. „Георги Дамянов“ 22 Силистра

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра

организира професионални курсове ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛСКИ КАДРИ ПО ФИНА КЕРАМИКА.

Курсът ще бъде четиримесечен и ще започне от 15 ноември 1971 год.

На курсистите се дава безплатна храна, работно облекло и стипендии в зависимост от семейното положение от 10 лв. до 25 лв. месечно.

Желаещите да постъпят в курса да представят следните документи:

МОЛБА

МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ОБРАЗОВАНИЕ

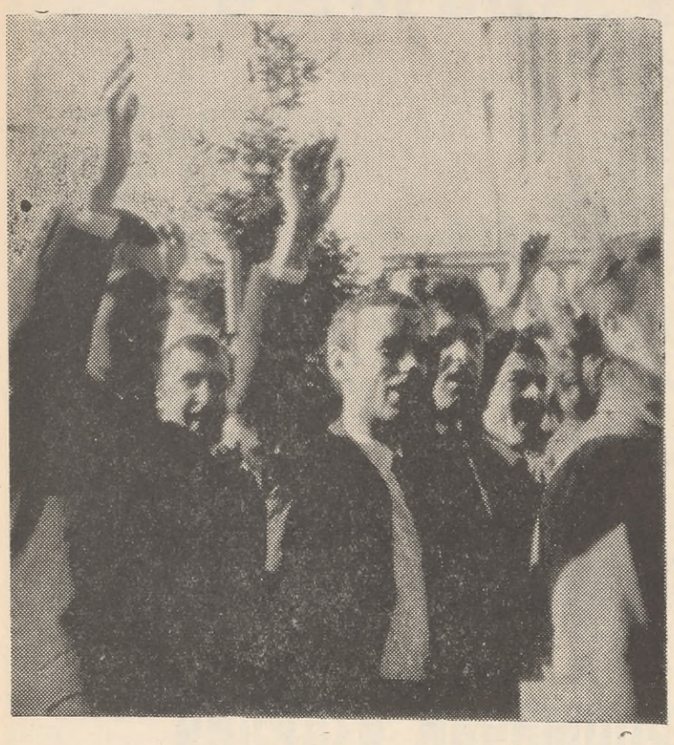
Документите да се представят в стая 66 при ОНС.

Завършилите успешно курса се устройват на работа в предприятието и се задължават да работят три години.

Срок за подаване на документите — 13 ноември 1971 год.

От предприятието

Под победното знаме на Октомври!

„Ура!“ за партията и Великия октомври

(Продължение от I стр.)

ги на днешното тържество „Да пребъде във вековете великото дело на Октомври!“, „Вечна дружба със съветските народи!“, „Да живее комунизмът — светлото бъдеще на човечеството!“.

След колоните на учащите се преминаха пред тържествената трибуна колективите от предприятия и учреждения. И отново песни, музика, дружни скандирания, взаимни приветствия от шествуващите колони и трибуната, от аплодиращия шпалир.

Крачат уверено в своето днес и утре работниците и специалистите от заводите „Хром“, ЗММ, „Оргтехника“, „Стомана“ и наред с тях, от плакати, шествуват образите на руски работници, селяни, войници, Ленин, тръгнали първи на щурм срещу капитализма и мрака. Редят се в стройни редици колоните на колективите на ДСП „Винпром“, на горско стопанство, на маслодобивна фабрика „Дунав“, на Месокомбината, завод „Добруджа“, на пром комбинатите „Текстил“, „Камъшит“, „Дръстър“, на трудовопроизводителните кооперации „Дунав“, „Девети септември“, „Добруджанка“ и др.

Днес няма трудов колектив от силистренските предприятия, учреждения или творчески организации, от здравните заведения или предприятията от строителството, транспорта и търговията да не участвува в тези колони на величествения празник — 54-та годишнина на Октомврийската социалистическа революция. Крачат рамо до рамо и млади, и стари в спонтанни редици, увлечени от общия ритъм на музика и песни.

Вървят, вървят дружните колони на силистренци с бодри стъпки, окриляни от руски революционни песни, славейки великото дело на Октомври, под чието победно знаме върви целият наш български народ и цялото прогресивно човечество.

Под победното знаме на Октомври днес вървят и милиони от всички краища на земята, към комунизма устремени. И затуй така ни е скъп този празник велик, извоюван от народите на братска Русия, и затуй сърцето някак си леко поема песента на сплотените редици и се препълва от радост и възторг, че има на света страна могъща, чиито народи първи развяха знамето на Великия октомври, чиито идеи като пресен отекват и днес по всички кътове на нашата планета, отекват и побеждават навред, и с тях сме и ние!

Михаил ТОМОВ

Резултати, които не задоволяват

Културен живот

Градският съвет за изкуство и култура в град Тутракан съществува вече четири години. През този период той показа възможности да изпълнява и претворява в дело поставените от партията задачи в областта на културата и изкуството.

Придобитият опит способствува вече по-компетентно да се решават проблемите, попълноценно да се координира дейността на читалището, киното, радиовъзела, което е стъпка напред за създаването на активен културен живот в града, свързан най-пряко с комунистическото възпитание на трудещите се и учащите се. С трайно възпитателно въздействие преминаха проведените „Дни на старинния Тутракан“, прегледите на художествената самодейност. Редица въпроси от патриотичното възпитание на населението решава музейната сбирка.

За организационното укрепване на градския съвет за изкуство и култура голямо внимание отделят бюрото на ГК на БКП и ИК на ГОНС, които са поставяли на обсъждане редица страни от дейността на съвета. Изключително важно значение за бъдещата дейност на този орган има да играе помощта на окръжния съвет за изкуство и култура. Положителните резултати вече се чувствуват. При съдействието на ОСИК правилно бяха подбрани младежи, които преминаха през различни курсове за подготовка, където получиха необходимата квалификация като ръководители на различни самодейни състави: хорови, танцови, театрални. За пръв път през тази година три девойки от града завършват института за културно-масови кадри във Варна, които ще намерят широко поле за изява в града.

Но все още незадоволителна остава дейността на читалището. Въпреки постигнатото неговият живот е непълнокръвен, бледнее възпитателната работа, масово-културната му дейност. Градският съвет за изкуство и култура много пъти не съумява да подпомага усилията на читалищното ръководство в изпълнение на набелязаните задачи, затова се работи кампанийно със съществуващите самодейни състави. Това се отнася особено много за представителния градски хоров колектив. Неправилно се преустановява изявата на съставите през лятото, а изграждането на нови става в много късна есен. В момента репетира само младежкият танцов колектив, ръководен от Ванко Валянов. Но Валянов като секретар на читалището не обръща сериозно внимание на останалите читалищни състави. Поради липса на ръководител все още не репетира представителният градски хор. Театралният колектив преди години развиваше много интензивна дейност и се класираше на едно от първите места в окръга. Но и той сега мудно се ориентира към подбор на пиеса, подготовката на която граждането очаква с интерес.

Незадоволителна е оценката и на библиотечната дейност към читалището. Не е попълнен щатът на библиотеката, има текучество.

Материалната база, която е съвсем недостатъчна, дава също своето отражение. Години наред се протака преустройството на парното отопление, оборудването на сцената, разширяването на сградата с помещения за репетиции на танцовия състав. Не се спазва и министерското постановление за подпомагане на читалището от предприятията и кооперативното стопанство. През годината само ТКЗС отпусна 8 000 лева за селските читалища, средства, които са заделени за заплати на читалищните отговорници и някои малки подобрения в сградите и обзавеждането.

Постигнатите досега резултати в областта на културата и изкуството не отговарят на изискванията на партията, на трудещите се. Необходимо е и градският комитет на комсомола, и градският съвет на профсъюзите да потърсят форми, чрез които да бъдат в помощ на градския съвет за изкуство и култура. Защото в неговата дейност има да се решават още много важни проблеми.

Стоянка БОЕВСКА

ХРИЗАНТЕМА

Цветята се повтарят всяка пролет
е казал тихият вълшебник Чехов...
П. МАТЕВ

Ти неусетно остани
на лятото едничко ехо.
И като сноп от светлина
се залюлей над пустите дворове.
Аз много дълго с тебе ще оставам —
забравен спомен, моя късна пролет.

Цветята не умеят да говорят,
но дълго, много дълго пазят чудото
на топлата земя, на семената си,
до погледа ни дето ги довеждат.
Те никога не дават плодове,
но дълго светят над градините
във есента, останала без птици,
в очите ми, останали без слънце,
в сърцето, зажъдняло да обича...

Една студена нощ ще дойде вятърът
и сухото стъбло ще се пречупи.
И може би ти само чуваш как
под теб земята вече сбира сили
кокичета отново да роди.

Енчо ЕНЧЕВ

Може би това са последните слънчеви дни на годината. И затова те са донесли толкова много радост и весело настроение на възпитаниците от детската градина „Щастливо детство“ в град Дулово.

Снимка: Методи КОСТОВ

ЗМИЙСКА СТРАЖА

Грабежите в магазините на Далас (щат Тексас) станали толкова чести, че един от търговците в отчаяние се решил на следната мярка: купил дузина гърмящи змии и денем поставял клетката с тях на витрината, а вечер змиите разпълзявали по целия магазин, предизвиквайки у крадците уважение към частната собственост.

Примера на находчивия търговец последвали и други даласки собственици на магазини, в резултат на което цените на змиите се повишили рязко.

И все пак крадците се оказали по-хитри: отивайки на поредния грабеж, те взимат със себе си няколко мангусти — зверчета, които, както е известно, неизменно побеждават в двубоите със змиите.

Абонирайте се за

„Силистренска трибуна“!

И през следващата година ВЕСТНИКЪТ ЩЕ ИНФОРМИРА СВОИТЕ ЧИТАТЕЛИ ЗА ЦЯЛОСТНИЯ ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИ, СТОПАНСКИ И КУЛТУРЕН ЖИВОТ В ОКРЪГА.

В него ще намирате отговор на редица въпроси, които ви вълнуват.

Целогодишен абонамент: 3,12 лева

Океан от мелодии

В наши дни никого не можеш да удивиш с грамофонен или магнитофонен запис. И все пак, когато влизаш в залата на фондовата фонотека на Държавния дом за звукозапис и радиопредаване в Москва, при вида на безкрайните редици кутии с ленти не можеш да не останеш поразен — виж колко много музика има на света.

Фондовата фонотека притежава около 250 хиляди записа. Тук има не само музика — има и драматични спектакли, и литературни четения, и „шумове“. Това е само малка част от онова, което се излъчва в ефира: най-хубавото, най-интересното...

Ето „Норвежко сватбено шествие“, презаписано от грамофонните восъчни цилиндри на Вел те — Миньон (едно от „най-древните“ средства за звукозапис), в авторско изпълнение на Едуард Григ, датиращо от 1906 г. На толкова почетна възраст са и много арии и песни, изпети от знаменития руски певец Фьодор Шаляпин. Малко „по-младо“ е изпълнението от Сен—Санс на неговия марш из „Алжирска сюита“.

Обаче основната част на фонда се е появила значително покъсно, приблизително от края на 40-те години, когато магнитофонната лента постеснила грамофонната плоча. Сред оперите, изпълнени от най-добрите съветски и чуждестранни оркестри и певци, болшинството са записани в последните 20-25 години.

Вероятно няма музикален жанр, който да не е представен в московския фонд. Огромна е неговата колекция от записи на съвременната съветска песен. В раздела на народната музика е представен фолклорът от всички части на света. Мелодия на южноамериканските индийци кечуа, песента „Златните токчета“, изпълнена на ширазкото наречие на иранския език, 25 записа на руската народна песен „Лучинушка“. А съвсем неотдавна библиотеката на звуци се попълни със своеобразни мелодии на народни ансамбли от Забайкалието.

Фонотеката се попълва непрекъснато. За радиото работят 11 собствени музикални колективa, в това число два симфонични оркестра и три хора, десетки солисти-певци. Освен това в пет студии в Дома за радиопредаване постоянно се правят репетиции и записи на най-добрите музикални колективи и солисти на Москва и на гости, гастролиращи в съветската столица.

Много ленти със записи фонотеката получава от чужбина в рамките на културния обмен. Това са песни за Ленин на композитора Е. Лереску (Румъния), В. Лесер (ГДР), Фан Ни Нгок (Виетнам), К. Паласио (Испания), получените от ГДР плочи в десет папки — голяма част от произведенията на Бетховен, издадени за 200-годишнината от рождението на великия немски композитор.

Не само по Централното радио звучат фонограмите на златния фонд. Техни копия се разпращат по заявки на 370 радиокомитета и телевизионни студии в СССР.

Нашите читатели ни пишат

Химическо чистене или...

ТПК „Съединение“ в гр. Тутракан има клон за модно шивашко ателие в с. Шуменци, както и в много други селища на района. Това е похвално. Към това ателие ръководството на кооперацията е открило и пункт за химическо чистене и парно гладене. Именно за пропуски в дейността на този пункт искам да изкажа някои мисли.

С квитанция № 03055 съм предал мъжки костюм за химическо чистене, а заедно с моя са предадени още и тринадесет други. Квитанцията носи дата 8. X. 1971 година. Обявата, а и уговорката е, че всеки петък кола ще минава и ще прибира дрехите от пункта, а в следващия петък ще ги доставя на клиентите. Но вече сме в началото на ноември, а дрехите ни все още не са доставени. Като се има предвид, че настъпиха студени есенни дни, то на хората не им остава нищо друго, освен да се топлят с надеждата, че в някой ден ще притежават добре почистени дрехи.

Необходимо е ръководството на ТПК „Съединение“ в Тутракан да разгледа дейността си в тези пунктове, за да бъдат отстранени пропуските, които се допускат в битовото обслужване на населението.

Георги ДИМИТРОВ,
икономист в ТКЗС

„Доростол“ — „Локомотив“ — Мездра — 5:1

В дванадесетия кръг за първенство на Северната „Б“ РФГ гости на „Доростол“ в събота бяха състезателите на „Локомотив“ — Мездра. Хубавото слънчево време и неубедителното представяне на нашите футболисти в последните няколко кръга привлякоха доста любители на футбола на градския стадион „Септември“.

Началото на срещата предвещаваше победа за доростолци. След две леки слизания пред вратата на гостите, в седмата минута Добрев (№ 10) изведе умело левия краен нападател Стефанов в удобна позиция и последният със силен и отмерен удар, през плонжа на вратаря, порази целта. След гола настъпи известно спадане на темпото в играта на нашите момчета. Откъслечните атаки на нападателите ни през тези минути биваха добре парирани от снажните бранители на гостите Данов (№ 4), Трайков (№ 5) и вратаря Коцев. Няколкото самостоятелни рейда на Густинов (№ 7) и мелето в 36-та минута едва не промениха резултата, но точността и този път изневери на нашите стрелци. При резултат 1:0 за вършци първото полувреме.

През вторите 45 минути нашите футболисти заиграха настъпателно, бойко и обсадиха вратата на гостите. Чрез голове на Добрев, Гълъбинов (влязъл на мястото на Стефанов (№ 11), Младенов и Василев „Доростол“ извоюва убедителната победа с 5:1. Гостите постигнаха своя почетен гол в 70 минута.

В този мач отлична похвала заслужават защитниците ни Младенов и Йорданов, които бранеха не само вратата на Курдоманов, но се включваха и в нападение.

Въпреки голямата победа на „Доростол“ все още има какво да се желае от нападателите ни по отношение на точността и пробивността.

КЛАСИРАНЕ СЛЕД 12-Я КРЪГ:

		м	п	р	з	гр	т
1.	„Волов“	12	7	5	—	23: 7	19
2.	„Локомотив“ (ГО)	12	7	4	1	11: 4	18
3.	„Кърпачев“	12	7	3	2	25:12	17
4.	„Бдин“	12	6	4	2	14: 5	16
5.	„Металург“	12	6	2	4	21:12	14
6.	„Академик“	12	6	2	4	15:10	14
7.	„Добруджа“	12	4	4	4	12:10	12
8.	„Локомотив“ (Рс)	12	3	6	3	13:14	12
9.	„Чавдар“	12	6	—	6	16:21	12
10.	„Локомотив“ (Мз)	12	4	3	5	18:16	11
11.	„Лудогорец“	12	3	5	4	14:17	11
	„Септ. слава“	12	4	3	5	14:17	11
13.	„Доростол“	12	3	4	5	19:16	10
14.	„Раковски“	12	3	4	5	12:18	10
	„Ангел Кънчев“	12	3	4	5	14:20	10
16.	„Левски“	12	2	3	7	7:19	7
17.	„Дунав“	12	2	3	7	8:26	7
18.	„Светкавица“	12	1	3	8	8:21	5

Х. ШАНОВ

ВЕСТИ

Представителният волейболен мъжки отбор на „Доростол“ победи в събота на спортния комплекс „Истър“ състава на „ЖСК — Спартак“ — Варна с резултат 3:1.

* * *

Срещата между юношеските отбори на „Доростол“ и „Ватев“ — Белослав за първенство на североизточната зона „Черно море“ завърши при резултат 2:0 за силистренци.

* * *

Футболистите на „Доростол“ — младша възраст при своето гостуване завършиха срещата с резултат 2:2, а мачът между детските отбори бе спечелен от силистренци с 2:0.

В ЗОНА „ЧЕРНО МОРЕ“ СЛЕД 12-Я КРЪГ

„Черноморец“ — Балчик — „Б. Желев“ — Провадия — 1:1
„Септември“ — Тервел — „Малчика“ — Кубрат — 1:2
„Ватев“ — Белослав — „Вихър“ — Завет — 5:0
„Бенковски“ — Исперих — „Корабостроител“ — 2:1
„Спортист“ — Ген. Тошево — „Калиакра“ — Каварна — 1:2
„Орлов“ — Житница — „Бели Лом“ — Разград — 2:2
„П. Хитов“ — „Ботев“ — Нови пазар — 1:3
„Доростол — 2“ — кв. Калипетрово — „Девня“ — Девня — 0:0

Класиране:

		м	п	р	з	гр	т
1.	„Ватев“	12	7	5	—	37: 7	19
2.	„Девня“	12	6	4	2	25:12	16
3.	„Бели Лом“	12	6	4	2	24:14	16
4.	„Черноморец“	12	6	3	3	26:14	15
5.	„Ботев“	12	6	3	3	21:11	15
6.	„Доростол“ — 2	12	5	5	2	21:14	15
7.	„Спортист“	12	6	2	4	24:13	14
8.	„Калиакра“	12	5	3	4	17:14	13
9.	„Малчика“	12	5	2	5	15:17	12
10.	„Септември“	12	4	4	4	15:19	12
11.	„Орлов“	12	4	3	5	20:16	11
12.	„Бенковски“	12	3	5	4	17:23	11
13.	„П. Хитов“	12	4	2	6	16:22	10
14.	„Корабостроител“	12	2	1	10	16:30	5
15.	„Вихър“	12	—	4	8	7:40	4
16.	„Б. Желев“	12	1	2	10	10:32	4

Баскетбол

Убедителни победи

Наши гости в поредния кръг за първенство на Северна „Б“ РБГ в неделя бяха женският отбор на „Локомотив“ — Горна Оряховица и мъжкият състав на „Светкавица“ — Търговище. На съдийската бригада от Вар на в спортната зала „Дръстър“ първи се представиха женските състави на „Доростол“ и „Локомотив“. Първите минути на мача показаха, че гостите не са за подценяване и треньорът Атанас Здравков бе принуден често да се намесва със своите указания. Първото полувреме завърши с една точка преднина за нашите представителки. След почивката инициативата премина изцяло в полза на домакините. С точни и разчетени действия в нападение и добре синхронизирана защита те нанесоха своя удар и победиха с резултат 71:45.

През първите 20 минути на мача между мъжете на „Доростол“ и „Светкавица“ бяхме свидетели на равностойна игра. Треньорът Здравко Дренчев и този път разчиташе само на пет състезатели — Стоев, Недев, Бакърджиев, Чонков и Батанов, които изнесоха и 40-те минути игра на своите плещи. А това бе твърде тежко. През второто полувреме равенството на играта бе поддържано от противниците ни само през първите минути. Постепенно играта на „Доростол“ доби облик и разликата започна да расте. Наблюдавахме интересни и добри ходове на нашите баскетболисти. Крайният сигнал дойде при резултат 63:51 за „Доростол“.

Ангел КАЛИНОВ

ВТОРНИК, 9. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За децата: „Разговор в света на мълчание то“, 10.40 Мигове, 11.05 За Народната армия: „Български червеноармейци“, 11.45 За младежта: „Коронката“ — филмова импресия, 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 17.55 Обявяване на програмата, 18.00 Новини, 18.10 Курс по френски език, 18.40 За малките ученици: „Звънче“, 19.00 За децата, 19.10 За селската младеж, 19.30 „Внимание, музика“ — документален филм, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Съвременно съветско кино: „Твоят съвременник“, 21.35 „Какъв искате да бъде вашият край“ — Троян, 22.00 Музикален преглед, 22.20 Новини

СРЯДА, 10. XI

9.30 Новини, 9.35 За красиво и хармонично тяло, 9.40 За учениците (математика за IX клас), 11.00 За селската младеж: „Спортът на село“, 11.30 Серия „Яо“ — четвърти епизод, 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 16.40 За учениците, 18.00 Новини, 18.10 Курс по руски език, 18.40 На спортни теми, 18.50 За вашето здраве: „Лечение край морето“, 19.10 Реклами, 19.20 За младежта: „Приятели завинаги“, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Актуално студио, 20.40 „Форсайтови“ — десети епизод, 21.30 Симфоничен концерт, 21.40 „Измамници“ — публицистично предаване, 22.10 Новини, 22.30 Футбол: Франция — България, предаване от Нант

ЧЕТВЪРТЪК, 11. XI

9.50 Новини, 9.55 За красиво и хармонично тяло, 10.00 За учителите: „Съвременни изисквания към учебните методи“, 10.20 За учениците (физика за девети клас), 11.20 Атлас, 12.00 Информационен дневник, 16.40 За учителите, 17.00 За учениците, 18.00 Новини, 18.10 Детски филм, 18.30 В света на животните — пети епизод, 18.55 Реклами, 19.00 „Шампионат на красотата“, 19.20 „Тилът на корабостроенето“, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.50 „Гласове от Копривщица“, 21.10 Мигове, 21.45 Съвременно съветско кино: „Твоят съвременник“ — втора серия, 22.45 Новини, 23.00 Мелодии и танци от Колумбия

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 123 (1899) | Силистра, четвъртък, 11 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

ЩЕ УДЪРЖАТ НА ДАДЕНАТА ДУМА

Работниците от Строително управление се готвят да посрещнат достойно пленума на ОК на БКП по строителството. Представител на редакцията се срещна с главния инженер др. ГЕОРГИ СТОЙЧЕВ и разговаря с него по някои въпроси от дейността на строителите.

— Др. Стойчев, управлението трябва да завърши предсрочно пусковите обекти читалище-театър, жилищните блокове „Аврора" 2 и 3 и подобект от свинекомплекса край с. Сребър на. Какво се върши в тази насока?

— Пусковите обекти ще бъдат предадени както сме обещали. Вече сме завършили и предали трафопоста в свинеком плекса, където строителите пре изпълниха за десетмесечието годишната си програма. До края на ноември ще бъде завършен театърът, подготвят се за предаване жилищните блокове „Ав рора". Пусковите обекти за второто полугодие на тази година са 25. От тях не ще бъдат предадени в експлоатация здравният дом в Секулово и банята в Калипетрово. На тези обекти строителството, което се извършва по стопански начин, изостана поради липса на фронт за работа на монтажниците.

— А какво е качеството на извършваните строителни работи?

— Строителите ни с всеки изминат ден придобиват все поголям опит. Обектите се предават с добро качество, но оценките „отличен" са все още малко. С отлично строителство се отличават жилищен блок „Кольо Фичето", където работи бригадата на Ради Пенчев, външната мазилка на блок „Аврора 3", извършена от мазачите на Иван Станков, и жилищен блок „Пакетно-повдигани плочи 9".

— Среща ли управлението трудности в своята дейност и от какъв характер са те?

— Трудности срещаме, и то най-вече с доставката на някои материали и строителни елементи. Предприятията-производители, промкомбинатите „Трансмариска" — Тутракан, „Прогрес" — Дулово и предприятие „Албена" — Генерал Тошево не ни доставят навреме необходимата дограма за много обекти. Липсват ъглови и прави радиаторни вентили за отоплителните инсталации. Това са вносни материали и липсата им спъва работата на монтажниците. Изма заният блок „Космос 6" отдавна чака дограма. Чакаме ПК „Строителни изделия" да уреди редовната доставка на подови елементи за строящите се детски заведения.

Обаче най-големи трудности срещаме от подизпълнителя ДМУ — Русе, чиито монтажници забавят инсталациите на фабрика „Добруджа", месокомбината „Родопа" и завода за биосмески в Дулово. На последния обект сега трябва да работят сто монтажника, а те в момента са четиридесет. Забавянето на подизпълнителската дейност стана причина управление то да не реализира плана за десетмесечието като главен изпълнител. Строителната програма със собствени сили бе изпълнена.

Всички усилия на колектива сега са насочени към осъществяване на годишната програма и предаването на пусковите обекти, за което смятаме, че ще удържим на дадената дума.

Преходни червени знамена за „Дръстър" и ДПП „Капитан Мамарчев"

На съвместно заседание на Колегиума на Министерството на вътрешната търговия и услугите и Централния комитет на профсъюза на работниците от търговията и услугите бяха отчетени резултатите от съревнованието за третото тримесечие на тази година и се присъдиха награди на работническите колективи-първенци.

Радостен факт е, че сред наградените са и силистренските предприятия промкомбинат „Дръстър" и ДПП „Капитан Мамарчев" от стопанска дирекция „Местна промишленост и комунално-битови услуги", които ще получат преходни червени знамена на Министерството на вътрешната търговия и услугите и Централния комитет на профсъюза. (СТ)

Вълнуващи срещи

Повече от една седмица в Силистра и окръга бе на посещение др. Генадий Павлович Бартев, капитан първи ранг, старши научен сътрудник на крайцера „Аврора", участник във Великата отечествена война, в освобождението на Силистра и България от немско-фашистките поробители.

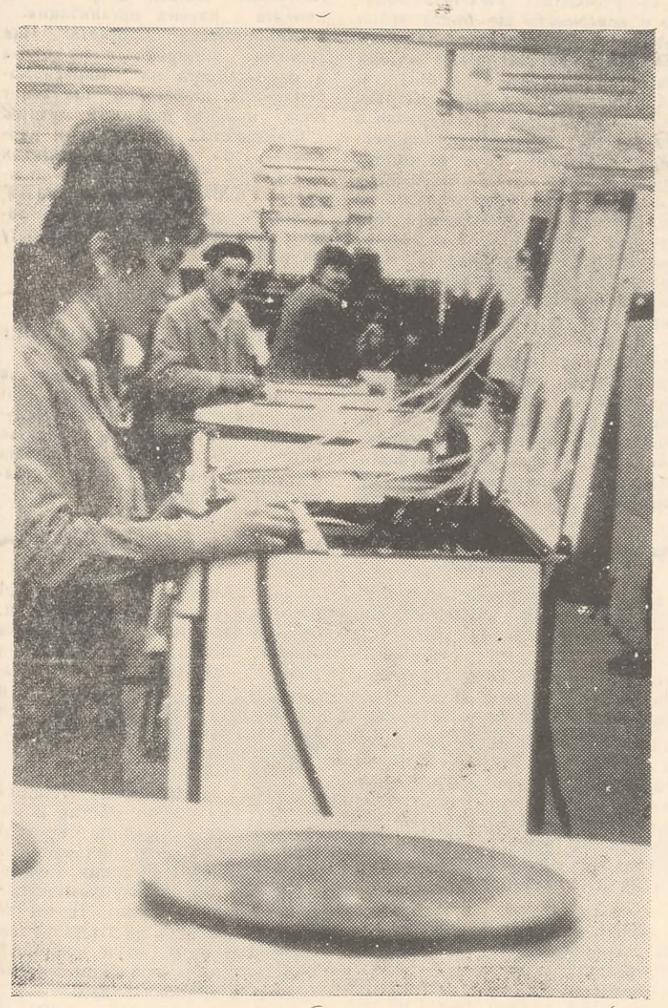
На срещи с трудови колективи от промишлени предприятия, кооперативни стопанства, пионерски дружини и комсомолски организации др. Бартев разказа героичната история на крайцера „Аврора", говори за героизма на съветските народи в Отечествената война, за строителството на комунизма в Съветския съюз.

Посрещан сърдечно, завладявани от вълнуващия разказ, участниците в тези срещи изпращаха с бурни аплодисменти своя гост. Навсякъде те се превръщаха в искрени празници на вечната и нерушима българо-съветска дружба.

Напущайки окръга, др. Бартев изпрати сърдечни благодарности до окръжния и градския комитети на БКП, до ръководствата на масовите организации, и всички трудещи се от окръга за сърдечното гостоприемство, пожелавайки нови успехи в строителството на социализма. (СТ)

Комсомолците Васил Тодоров и Али Матемов от ДПП „Електрометал" — Силистра са постоянни ударници в предприятието. Те първи сред младежите откликнаха на обещанието да се дава висококачествена продукция и предават готовите детайли с първо представяне. Затова постоянно си помагат един на друг в работата край струговете.

В монтажния цех на ЗГУ „Терма" — Тутракан работничката Петранка Иванова извършва последни проби на газовите комбинирани печки, преди те да бъдат предадени за окачествяване.

ПРИ ТЪКАЧКИТЕ ОТ ЧЕРВЕНА СМЯНА

Работният ден е завършил отдавна за редовната дневна смяна. Над завод „Добруджа" се разстила бавно есенен вечерен здрач, който спокойно и властно поглъща всичко наоколо. Той се разстапя постепенно в многобройни светлини и създава чувството, че денят е започнал отново. Това чувство се подсилва от непресекващите удари на тъкачните станове, които се преливат един в друг.

За посетителя, който за пръв път се среща с този необразен шум, е колкото интересно, толкова и непоносимо да стои по-продължително време в този цех. Трепещият въздух отеква лудо в ушите му и неговият поглед търси настоятелно изхода. А понесени в ритъма на своите станове, тъкачките от червената нощна смяна с пъргави движения сноват между редиците и сякаш съзнателно поддържат този непрекъсващ екот.

В хода на самата работа е много трудно да се разбере коя от бригадите е с най-голямо производство. Резултатите се узнават в края на смяната, а дотогава има още много време, почти цяла нощ. Отправих се към другия край на цеха с намерението да открия най-добрите. Бях посрещнат от строен младеж със стеснително, усмихнато лице. Съвсем неясно долових онова, което той ми каза, но през отчетливите удари на станове разбрах, че това е секционният майстор на осма тъкачна бригада Тодор Дечев.

— На тези последни две редици работи нашата бригада, която се състои от шест души — навеждайки се към мен, произнесе той. — През този месец напрежението бе твърде голямо, защото две от старите тъкачки се разболяха. В състава на бригадата се наложи да работят начинаещите Юлвия Ахмедова и Салимер Руфадова, а Фердия Адилова е само от три месеца при нас. Тези три тъкачки са още неопитни и работят на 5 стана. За да достигнем изпълнението на производствения план през миналите месеци, ние трябваше да поддържаме темпа, създаден от бригадата, когато беше комплектована с квалифицирани и опитни тъкачки. Затова дългогодишните работнички Димитра Иванова и Недялка Романова с готовност се съгласиха да обслужват по осем стана.

Наблюдавам работата на двете сръчни тъкачки и се възхищавам от техния „тих героизъм", в резултат на който са изтъкани 503 метра плат в повече за месец октомври.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ

ЗА „СЪБОРА НА ПЛОДОРОДИЕТО"

Във вторник, при тържествена обстановка, бяха изпратени 234 комсомолци-активисти от Силистренската комсомолска организация на организирания от ЦК на ДКМС „Събор на плодородието" в град Варна. В състава на групата влязоха младежи и девойки, първенци в селското стопанство — полевъди, животновъди, механизатори.

Преди заминаването с участниците бе проведена среща със ст. н. сътрудник на крайцера „Аврора", капитан I ранг Генадий Бартев и неговата съпруга Тамара Бартева.

Заместник-председателят на ОНС Тодор Димитров поднесе приветствие. Той говори за перспективите на селското стопанство в окръга.

Първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров поздрави заминаващите с високата чест да представят Силистренската окръжна комсомолска организация на предстоящия грандиозен форум на селската младеж в страната.

Участниците в „Събора на плодородието" поднесоха венец пред паметника на добруджанските революционери, след което обкичените с лозунги и знамена автобуси поеха пътя към слънчева Варна.

М. БРЕНИШКИ

КОИ СА ПРИЧИНИТЕ ЗА ИЗОСТАВАНЕТО?

В ТКЗС — Окорш се отглеждат голям брой животни. Работата в кравефермата тук обаче изостава. От една страна, планът за мляко не се изпълнява, а от друга — себестойността на получената продукция е чувствително по-висока от предвидената. Защо? Една от причините е незадоволителната развъдно-подобрителна работа. Голяма част от кравите са стари, нископродуктивни. Някои от тях дават изключително малко мляко. А изразходваният фураж за тях е толкова, колкото и за останалите. Големите усилия, които ръководителите на стопанството полагат в момента за подмладяване на стадата, не могат да компенсират изцяло изоставането. Ако този въпрос беше разрешен по-рано, картината в кравефермата на ТКЗС — Окорш щеше да бъде съвсем друга. Отрицателно влияе върху работата и текучеството сред специалистите.

В края на десетмесечието надоеното мляко е по-малко от заплануваното. Средният дневен млеконадой от крава достига едва 7 литра, а това е резултат, далеч по-нисък от този за окръга. Самите специалисти в стопанството считат, че засега не могат да направят нищо повече за увеличаване на млеконадоя. При това положение годишният план няма да може да се изпълни.

Зеленият фураж, с който се хранеха животните през летните месеци, също беше лошокачествен. Овчите стада на кооперативна и тези от личните стопанства безразборно газеха площите, засети с люцерна. Не бяха взети навреме необходимите мерки за предотвратяване на нехайното отношение на овчарите към кооперативното имущество. Едва преди няколко седмици някои от тях бяха наказани. Затова от предвиденото количество сено за зимата е набавено едва 55 на сто. До преди известно време по чисто субективни причини в кравефермата не се доставяше и меласа. Изразходваният концентриран фураж през отчетния период бе далеч повече от предвидения. А това причини чувствителното увеличаване на себестойността на млякото.

За да се изпълни планът за месото, в стадото на дойните крави изкуствено бяха прехвърлени двадесет телета за угояване. Това завиши плана на млякото с около шестдесет тона. Като се има предвид продуктивността на наличните крави, изпълнението му става почти невъзможно.

Наистина напоследък стопанското ръководство взема енергични мерки за подобряване на работата във фермите. На проведеното съвещание на управителния съвет е разгледано състоянието на животновъдството. От четени са слабостите и причините за ниския млеконадой. Набелязани са и мерки за предотвратяването им. За да се компенсира неизпълнението на плана за сеното, се търсят и допълнителни резерви. Набавено е до статъчно количество слама и царевичак.

Но за превръщането на кравефермата в рентабилна, специалистите и ръководителите трябва да работят още много. Пред тях стоят още много въпроси за разрешаване.

З. СЕЛЯМЕДОВ

Нашата реплика

Неосведоменост или несъобразителност?

Приятно се пътува с експреса „Синият Дунав", който тръгва от София в 16.55 часа. Композицията е озвучена добре, предаването на влаковия радиовъзел е с богато съдържание и съчетано с приятна музика.

Неприятностите за тези, които пътуват за Силистра, започват на гара Русе, където влакът пристига към 24 часа. Тези, които нямат роднини или приятели в Русе, са изправени пред въпроса: как да „оползотворят" времето си до първия автобус в 6,30 часа сутринта. Защото, като се слезе от влака, автобус до Силистра няма, коли от таксиметровия клон на Русе има, но в 24 часа им изтича работното време и за Силистра не могат и не искат да пътуват. За да се търси хотел, трябва пеша да се слезе до града, а не е сигурно пък дали ще се намерят свободни легла. При това положение единственият изход е нощуването в чакалнята на ж. п. гарата.

При запитването ни до началника на пътническата автостанция в Силистра отговориха, че не знаят за съществуването на такъв експрес, тръгващ в 16.55 часа от София за Русе. Човек се чуди кой би трябвало да знае разписанието на влаковете, ако не ръководствата на автостанциите. Нали трябва да се съобразяват с това и да преустроят такса работата, че да има необходимите връзки между отделните звена на транспорта? И ако знаят, нима трябва някой да им напомня за нещо, което те са задължени да направят според служебното си положение?

Тъй като вече времето се разваля и самолетът от София не излита редовно, тези пътници, на които им връщат парите, хукват на гарата и първият влак за Русе е експресът „Синият Дунав". Наложително е в най-скоро време да се помисли за прибирането на пътниците за Силистра от този влак. Може би ще бъде достатъчен един микробус или няколко таксиметрови коли, но разрешаването на този въпрос не търпи никакво отлагане.

Али РИЗОВ

СВЕДЕНИЕ
за хода на най-важните селскостопански работи към 8 ноември т. г. в АПК и ТКЗС

АПК и ТКЗС	Изорани овощни градини в %	Обща продукция яйца в %	Обща продукция кр. мляко в %
Айдемир	100	91	92
Калипетрово	100	x	81
Бабук	100	87	77
Иширково	97	x	89
Смилец	40	86	92
Срацимир	80	x	78
ДСС-Силистра	12	x	91
АПК-Силистра	86	88	85
Алфатар	0	68	97
Алеково	100	56	83
Кайнарджа	0	73	72
Голеш	0	x	71
Средище	0	58	84
АПК-Алфатар	40	64	82
Ситово	9	84	83
Сребърна	100	76	89
Попина	100	89	79
Доброгица	100	87	86
АПК-Ситово	61	83	84
Главиница	61	90	85
Паисиево	26	92	91
Сокол	48	88	91
Зафирово	90	71	70
Ст. Караджа	x	81	86
ДЗС „Я. Заб."	x	99	89
АПК-Главиница	63	86	85
Тутракан	0	83	79
М. Преславец	57	120	85
Белица	0	103	90
Нова Черна	57	115	80
АПК-Тутракан	42	103	82
Дулово	60	x	84
Межден	0	71	78
Окорш	100	80	79
Секулово	22	96	89
Чернолик	0	108	90
ДЗС-Окорш	0	x	77
АПК-Дулово	23	96	85
Всичко за окр.	58	87	84

Авангардната роля на комунистите

Отчети и избори в партията

На своето отчетно-изборно събрание комунистите от първичната партийна организация при училище „Отец Паисий" в Силистра обсъдиха едногодишната си дейност. Мобилизиране творческите сили на колектива за повишаване на идейно-политическата, научната и методическата подготовка на учителя; внедряване в практиката на най-новите и ефективни форми и методи на обучение; популяризиране на педагогическия челен опит чрез различните форми на методическа работа в училище; разучаване материалите на Десетия партиен конгрес и свързването им с реформата в образованието — това са най-важните проблеми, стояли на вниманието на партийните членове през отчетния период. Те бяха подложени на оценка в съдържателния и аналитичен доклад на бюрото на първичната партий на организация, прочетен от неговия секретар Мария Петрова.

Анализът на работата недвусмислено показва, че комунистите в организацията са си извоювали авторитет и уважение сред останалите учители. Голям е техният дял за повишаване успеха на учениците. Политическата информираност на учителите-комунисти, задълбочените информации, изнесени от тях пред учениците; органи зираните честувания на исторически дати; семинарните занятия по политическа просвета; работата на пионерското политическо информационно бюро; организираните политически кръжоци с комсомолците от VII и VIII класове — всичко това допринася за повишаване идейно-политическата просвета на учители, пионери и комсомолци.

С особена загриженост първичната партийна организация се е отнесла към комунистическото възпитание на подрастващото поколение. Голямо внимание през отчетния период е обърнато на патриотичното и интернационалното възпитание, възпитание в комунистическа нравственост. В това отношение допринасят проведените митинги и събрания с учениците. Клубът за интернационална дружба укрепва още повече приятелските си връзки с пионери от други социалистически страни — Куба, СССР. Опит и знания черпи клубът от 16-то средно училище в град Хмелницкий — УССР.

Комунисти са оглавили и методическата работа в училището, в центъра на която стоят новите форми и методи за преустройство на учебно-възпитателния процес: „Алгоритмизация на учебния процес", „Програмираното обучение", „Психологическото проучване на ученика — важен фактор за правилното училищно и професионално ориентиране". Всеки учител се е стремил решително да преустрои своята работа, да усъвършенствува формите и методите на обучение така, че да се създават условия за развитие на активно и самостоятелно творческо мислене на ученика.

В работата по професионалното ориентиране комунистите са се стремили към изучаване, формиране и развиване интересите, наклонностите, способностите и особеностите на учениците от V до VIII класове; към организиране работата за по-задълбоченото запознаване на учениците с професиите и училищата, които съответствуват на техните интереси и нуждите на града и окръга от кадри.

Изказванията на партийните членове засегнаха много въпроси. Най-голямо внимание бе отделено на научната организация на педагогическия труд, на работата по самоуправлението в училище. Разгледана бе трудовата дисциплина на членовете на първичната партийна организация, работата им като класни ръководители, участието им в извънкласните форми на работа — школи, кръжоци, клубове и др. Разгледан бе въпросът за участието на комунистите в мероприятията за отдих и култура, организирани от учителската организация. На оценка се поставиха борбата на колектива за завоюване званието „Колектив за комунистически труд", за изпълнение на договора за дружба и взаимопомощ с членовете на колектива от училище „Черноризец Храбър" в с. Кайнарджа и др. Не бяха отминати въпросите по организирането и използването на техническата база — лаборатории, кабинети, хранилища, въпросите на работата на организацията с останалите организации — учителската, пионерската, комсомолската, на укрепването и разширяването на партийната демокрация и т. н.

От събранието комунистите излязоха още по-единни и сплотени около партията, готови да превърнат училището в могъщ идеологически институт за комунистическо възпитание на подрастващото поколение — процес, в който учителите-комунисти играят авангардна роля.

Цветанка ГРИГОРОВА

ЗА ВСИЧКИ ХОРА!

„Ние възрастните само тогава разбираме цената на детето, когато го загубим, когато не чуваме вече неговия глас, когато не го виждаме и съзнаваме, че никога вече не ще го видим..." — това са споделени мисли с един родител, на когото детето стана жертва на автомобилна катастрофа.

Данните от статистиката, водена от контролните органи, показва, че за 1971 година 50 на сто от убитите и 25 на сто от ранените са деца до 14-годишна възраст, а автопроизшествията, които са допуснати по вина на деца, са много повече.

Ние отглеждаме своите деца не за да ни гледат на стари години. Ние ги отглеждаме заради самия живот, за цялото общество. А хората са застроили, стеснили са територията на градовете си. Ако погледнем между блоковете, ще видим: навеси, гаражи, градинки с цветя, пейки за пенсионери... Разбира се, стотици площадки са обезпечени за детски площадки, най-живописните места в околностите са отделени за детски лагери. И когато е нужно, градът дава всичко за своите деца. Но случва се така, че когато улица се определи за площадка за игра на децата, много от живущите по нея искат „гаранция", че няма да се нарушава спокойствието им или че няма да бъде счупено стъкло на прозореца.

Предвиждайки увеличението на моторните превозни средства през следващите години, хората се замислиха за безопасността на децата. В много селища на окръга са сформирани отряди „Млад регулировчик" от същите тези деца, които играят на топка или „дама".

Всички трябва да осъзнаят необходимостта от това. Директорите на всички училища трябва да излязат на улицата, да разберат, че тя е също „клас", само че тук незнанието трае секунди и се заплаща много скъпо... Нека да се поставят по училищните площадки пътни знаци, нека децата в училище, в процеса на играта придобият знания и навици за поведението си на улица та. Всичко това може да стане. Може, ако комсомолците се вдъхновят от решенията на ЦК на ДКМС за сформиране на отряди „Млад регулировчик" за оказване помощ на органите, заангажирани в осигуряване на безопасно движение, може, ако народните съвети отделят средства за построяване на повече детски площадки на безопасността; може, ако всички съвети последват примера на новочерненци и стараселци за приемане на специални мероприятия по работата с пионерските отряди „Млад регулировчик".

Лекарите често пъти казват: „Ръцете на децата трябва да се опазят от взривни вещества, трябва да се научат да плуват, за да не се давят, трябва да се научат да спортуват и да се трудят..." Но въпреки това тях всеки ден ги застрашава улицата.

От две-три години правилата за движението се преподават в училищата. Но това се посреща от много учители като тежест. Те не съзнават, че с немарливото си отношение към този въпрос още от ранна възраст „приучват" децата към неуважение на правилата за движение и всичко това става формално, без отчет и контрол, без методически пособия, или откровено казано, нелюбим предмет. Десет часа извън разписанието!

На всички е ясно колко е загрижено общообразователното училище да отговори на съвременните изисквания в програмата на такива предмети като: химия, физика, колко трудно е да се внесат нови методи в преподаването. А какво е положението с неотменимата повеля на времето: от най-ранните години да затвърдим у подрастващите правилата за безопасно движение, тъй като таблицата за умножение.

Нужни са методически пособия, написани увлекателно и живо. Нужен е специален курс преди започване на учебната година за уеднаквяване метода на преподаване в това отношение. Нима в часовете по рисуване при най-малките ученици не може да се нарисува светофарът с трите му цвята? Нима в диктовката или съчинението не може да намери място въпросът за правилното пресичане на уличното платно или движението по улицата? Нима ще пострада аритметиката, ако в нея се появи нова задача — например да се изчисли дължината на спирачния път на автомобила при скорост 70 или 100 км в час? Разбира се, може, но трябва желание!

Всичко казано до тук е вярно и е много добре, ако се помисли върху него. Но все още има много деца, които на въпроса „Преподава ли се във вашия клас правилникът за движение?", отговарят кратко и ясно: „Не!".

А осигуряването на безопасно движение през последните години стана обществен въпрос, въпрос, защото пред законите на движението няма малки и големи, а всички са равни.

Трифон КОСТОВ

Човек като дялан камък

Утрото се стича по клоните на дърветата и тревата дълго пази бистрите му сълзи. Градът още не се е събудил, но пред портала на завод „Оргтехника" — Силистра денят отдавна е започнал. Работният ден на хората. Тук не всички дори се познават—предприятието е още младо, пък и повече от две хиляди души заемат местата си в блесналите в белота зали и работни помещения на завода. Но него всички го поздравяват — едни с усмивка — това са навярно колегите му — други с кимване, трети с едно уважение, което невolно личи във всеки жест. А той се мъчи да отговори на всички, никого да не отмине. На пръв поглед по нищо не се отличава от младежите наоколо — в завода повече от половината работници са млади хора. Нищо особено няма у него. И все пак, когато инженер Васил Йоргов мине по алеите в двора, всички се обръщат към него с оная смесица от уважение и обич, която е най-сигурният белег, че този човек е близък всекиму, че той си е извоювал мястото в сърцата на хората. Не спечелил, а именно извоювал!

Знаете ли какво значи АСУ?... Автоматизирани системи за управление. Ония сложни пултове и уредби, които позволяват да се намали до минимум участието на човека в производствения процес, които позволяват на един висококвалифициран работник да поеме управлението на цял завод или на един възел от него. Това е първата „обич" на двадесет и осем годишния инженер от малкото градче над Дунава.

А втората му „любов"? Това са часовете, когато той застава пред притихналата аудитория, за да обясни на хората онова, което отдавна е станало негово убеждение, негова същност. Пропагандист на комсомола, пропагандист на партията! Човекът, когото познават като един от най-добрите не само в града, но и в окръга, който е получил награда за дейността си като пропагандист от ЦК на ДКМС.

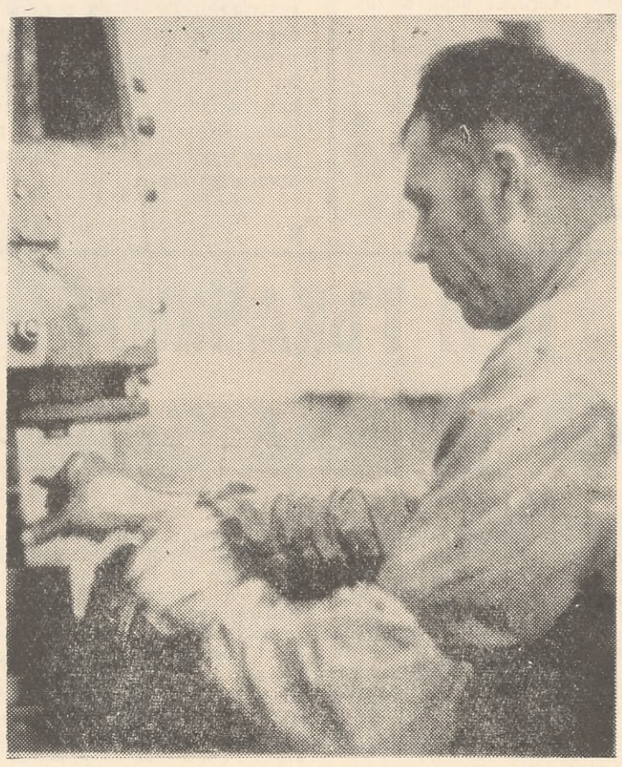
Обикновено и ясно е всичко, свързано с него. Роден е в Тутракан, там е завършил гимназия. Кандидатствувал в МЕИ, приели го. Завършил висшето си образование и веднага дошъл тук. Със себе си донесъл едно куфарче и такъв куп идеи, които само чакали да бъдат посети, за да дадат резултати, на каквито той самият не се надявал. Тук намерил подходяща почва. Открил и помощници. Младостта на завода била едно от необходимите условия. Ентусиазмът, вътрешният заряд — второто. На първо време това било достатъчно. И той, членът на заводския комитет на ДКМС, заедно с колегите и приятелите си осъществил първата идея — в завода основали комсомолски университет. С ректорат, с деканат, с три факултета—технически, политически и по изкуствата. На момчетата било интересно, идвали с удоволствие. В началото били малко, минало време — започнали да пристигат по толкова, че „преподавателите" изнемогвали. Потърсили помощ от партийното ръководство. Така се родило и третото условие за отлична работа — вътрешното убеждение у хората, че всичко това е хубаво, че е необходимо. Не навикът, а желанието събирало тук младежите. Започнали да се отбиват и онези, които казвали, че е мина ло времето им за учене. А от заводския партиен комитет все по-често се вглеждали в работата на младия инженер. След това му предложили да стане член на партията. А само малко по-късно — и член на партийния комитет.

Но инженер Васил Йоргов не изоставил университета. Лекциите продължили, все по-интересни и по-масово посещавани. Времето, и без това оскъдно, едва стигало да се подготви. Но той не се оплаквал. Защото чувството, че си полезен на обществото, на хората край тебе, е в състояние да ти плати за всички преодолени трудности. После младият инженер направил още една крачка — съгласил се да стане пропагандист на едно от партийните звена в завода. Не, това не е просто замяна, защото Васил Йоргов продължава да се числи навсякъде и като пропагандист на комсомола в завод „Оргтехника". Като един от най-добрите пропагандисти. Натоварването се увеличило двойно, но този човек просто умее да работи, да работи с хората и със себе си. А и навикът започнал да помага. И сега, когато учебната година е в разгара си, инженерът от завода, началникът на отдел АСУ, пропагандистът на комсомола и партията Васил Йоргов, човекът, когото всички уважават и обичат, носителят на наградата на ЦК на ДКМС, членът на заводския партиен комитет все пак успява да бъде навсякъде, където има нужда от него. И това не е само раздаване на хората. Това е горене, истинско горене в работата!

Валентин ЧЕРНЕВ

За изящния вид на артикулите, произведени в завод „Хром", допринася работата на всеки работник. И тези, които кроят, и тези, които работят на пресите, стругарите, фрезистите, шлайфистите, шлосерите... всички влагат частица от себе си.

Един от тях е дългогодишният работник Слави Енчев, който се отличава с високо съзнание и трудолюбие и изпълнява трудовите си норми 120 процента. Той е постоянен ударник на завода.

Абонирайте се за „ПОЛИТИЧЕСКА ПРОСВЕТА"

списание на ЦК на БКП

Централно място на страниците на сп. „Политическа просвета" заемат научните, теоретико-методическите статии и други материали по темите от учебните програми за системата на марксистко-ленинското образование на комунистите и безпартийния актив.

За учебната 1971/1972 година в списанието ще бъдат публикувани статии по всяка тема от програмите за изучаване материалите на X конгрес на БКП и XXIV конгрес на КПСС. Първите статии и други материали в помощ на изучаващите конгресните документи вече са отпечатани. Едновременно списанието ще публикува поредица статии по проблеми, поставени в Програмата на партията и в отчетния доклад пред Десетия конгрес, по важни въпроси на теорията и практиката на социалистическото строителство.

„Политическа просвета" ще продължи да публикува статии по актуални проблеми на марксистко-ленинската икономическа теория, на философията, на научния комунизъм, на марксистко-ленинската етика и комунистическото възпитание, на международното комунистическо движение и световния революционен процес, на борбата против буржоазната идеология, по история на БКП и история на КПСС и пр.

Особено внимание списанието ще отделя на въпросите на теорията на партийната пропаганда, ще разработва нейните философски, психологически и педагогически основи, въпросите на нейната научна организация.

„Политическа просвета" ще увеличи материалите из опита в пропагандата на марксизма-ленинизма, по-широко ще осветлява нейните форми и методи.

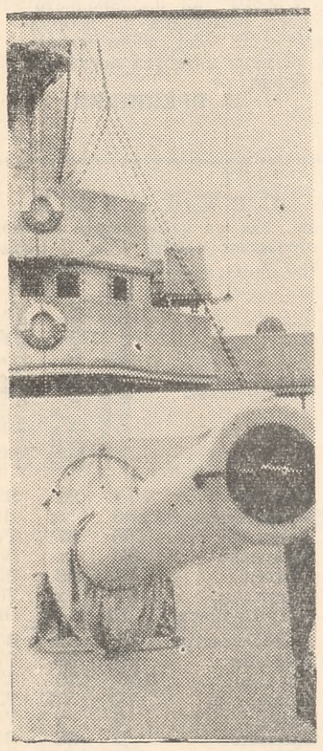
Списанието ще разшири публикуването на информативни материали, факти, цифри, диаграми, библиографски справки, отзиви и др. за новоизлязла обществено-политическа литература и пр.

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТ — 3.80 лв.

АБОНАМЕНТ ЗА ШЕСТ МЕСЕЦА — 1.90 лв.

Абонирането се извършва във всички пощенски станции, от пощенските раздавачи, от междуселските куриери и обществените пълномощници по печата в учрежденията, предприятията, организациите.

„АВРОРА"

(Продължение от миналия брой)

При честването на 50-годишнината на въоръжените сили на Съветския съюз с указ на Президиума на Върховния съвет на СССР от 22 февруари 1968 година, крайцерът „Аврора" беше награден с ордена „Октомврийска революция".

При връчването на високата награда, което стана на 18 април 1968 година на палубата на „Аврора", членът на Политбюро на ЦК на КПСС и председател на Президиума на Върховния съвет на СССР др. Н. В. Подгорни каза:

„...Дълбокият смисъл се заключава в това, че световно известният кораб е награден именно с ордена „Октомврийска революция", на който е изобразен крайцерът „Аврора" като символ на революцията, зората в историята на човечеството, зората на социализма и комунизма.

Крайцерът има славна бойна и революционна история. „Аврора" е рожба на петроградските работници — членията отряд на руския пролетариат.

Тук се изкова и скрепи навеки дружбата между моряци и работници. Безсмъртни са подвизите на военните моряци, а в това число и героичните авроровци, сражавали се самоотвержено за великото дело на комунизма — това е незалязващата флотска слава на Съветските въоръжени сили!

Това е наше велико духовно богатство, възпитава днешното поколение съветски войници и цялата съветска младеж. В паметта на народа свято е съхранен споменът за синовете на „Аврора", падналите по фронтовете на гражданската и Великата отечествена война, защищавайки съветската Родина!"

ПОЩАТА НА „АВРОРА"

На крайцера „Аврора" ежедневно пристига голяма поща. Корабният пощальон доставя от градската телеграфопощенска станция десетки писма, телеграми и колети. Техният адрес е лаконичен, само от две думи — Ленинград, „Аврора".

На пликовете се четат пощенските печати от Москва, Рига, Свердловск, Новосибирск, Мурманск, Севастопол, Магадан и много други села и градове от нашата страна.

Много писма пристигат и от задгранични приятели от София, Берлин, Варшава, Прага, Париж, от всички паралели и меридиани на земното кълбо. Не могат да се четат без вълнение писмата от старите авроровци. Един от малкото ветерани на „Аврора", участник в Цушимското сражение от 14 май 1905 г. Андрей Павлович Подлесний пише: „Радва ми се сърцето, че нашите съветски моряци са верни на традициите на своите деди и бащи. Пазете славата на съветския флот! Още по-активно се учете и трудете! Пазете мира и завоеванията на Великия октомври!"

Ветеранът, участник в щурма на Зимния дворец, Григорий Павлович Таратинов от Куйбишев споделя своята радост от удостояването му с висока правителствена награда и изпраща привет и благопожелания на личния състав на крайцера.

Спомени за своята комсомолска работа изпратиха бившите комсомолци от 20-те и 30-те години, запасните полковници Николай Иванович Смирнов от Волгоград и Алексей Сергеевич Кочуев от гр. Липецая.

Много писма пристигат от червените следотърсачи. Например от 90-то училище от гр. Ростов на Дон пристигнал доклад и албум с материали за издиреното лобно място на загинали със смъртта на героите през 18 год. командир на историческото оръдие на „Аврора" Е. П. Огнев. А децата от 52 училище в гр. Киев разказват в писмата си как са създали музей, посветен на „Аврора" и авроровци.

Традиционна стана кореспонденцията на авроровци с червените следотърсачи от гр. Луза, Кировска област и село Лупохопки, Ломоносовски район на Ленинградска област. Заедно с писмата на кораба пристигат много рисунки, фотографии и макети, изкусно изработени от детските ръце. Спомням си новата 1970 година, когато юношите и девойките от Кировска област изпратиха на кораба красива новогодишна елха, а колхозниците от колхоз „Аврора", Калининска област изпратиха скъп дар на крайцера — малки целофанени чувалчета със семена на житни растения, които отглеждат в техните колхозни поля.

Пишат писма и нашите задгранични приятели. Ето например писмото на българските деца от гр. Сливен, членове на клуба за интернационална дружба. „Ние, членовете на клуба за интернационална дружба, получихме вашето сърдечно писмо и този ден стана истински празник за нас. Благодарим за снимките на легендарния „Аврора".

Ние продължаваме изучаването на историята на вашата страна. Решихме в пионерския дом да оформим кът за Съветската армия. Скоро разбрахме, че тук, където се намира нашият пионерски дом, през 1945 година в същата сграда се е помещавал щабът на войскова част от Съветската армия".

КНИГА, КОЯТО НЯМА КРАЙ

Тази книга има хиляди автори: миньора от Донец Н. Шевченко, колхозника от Кировска област Д. Волков, трипъти героя на Съветския съюз генерал-полковник И. Кожедуб, народния художник, лауреат на Ленинска награда С. Коненков, министър-председателя на Цейлон С. Бандарайке, Фидел Кастро, гвардейския сержант Н. Н. Мамадиев и пионера С. Иванов.

Тази книга се пише вече повече от 47 години и тя няма край. Уникална и естествена по рода си, наброяваща много томове. Ще дойде време, когато нейният текст ще бъде преведен на всички езици в света, а сега, с изключение на последния том, тя се съхранява в държавната библиотека на Военноморския музей.

Нейният последен том, в който продължават да се пишат все нови и нови вълнуващи текстове на всички езици в света, стои на масата в една от моряшките каюти на легендарния „Аврора".

Интересна е историята на книгата.

Беше 1924 година...

Крайцерът „Аврора", тогава, беше крайцерът „Аврора".

И ето в това време се родила идеята за създаването на кораба — „Книга за посетители". Със съгласието на командира на крайцера Л. А. Полянов и комисаря А. Н. Утенкин, на 1 юли 1924 година в ленинската каюта се появи тази книга. Това бил първият том от 50 страници с твърди картонени корици. На лицевата страна под заглавието „Аврора" било писано „Книга за отзиви и пожелания".

Първо по пътя на учебното плаване било норвежкото пристанище Берген. В продължение на няколко дни през юли 1924 година гости на авроровци били хиляди норвежци, много от които написали първите свои възторжени отзиви.

В числото на първите, споделили впечатления от посетите ли на „Аврора" през 1924 година в пристанище Берген, било и това на съратницата на Ленин, посланик на Съветския съюз А. М. Колонтай. Тя написала: „С велика гордост и светла радост винаги ще си спомням за посещението на нашия революционен кораб.

Образцов ред, дисциплина, служебна и другарска спойка между матроския състав и командуването, а политсъставът е направил тази плаваща територия на Съветския съюз, образец на комунистическия революционен флот. Всеки моряк е длъжен да бъде не само моряк-боец, но и комунист, работещ и изграждащ новия живот в Ленински дух!"

Г. БАРТЕВ,
старши научен сътрудник на крайцера „Аврора", капитан I ранг от запаса

(Следва)

Моряци от крайцера „Аврора", участници в Октомврийската революция.

Четвъртък — ден на качеството

Недостатъците са оставени без внимание

Тутраканският промкомбинат „Трансмариска“ прилага в производствената си дейност саратовската система, която дава добри резултати. Значително е повишено качеството на отделни видове продукция. За това спомага много и редовното провеждане на деня на качеството, което става във вторник за цеховете и в четвъртък за цялото предприятие. Но все още не се чувствуват решителни подобрения в производството на някои цехове и не се изпълняват както трябва мероприятията, набелязани в дните на качеството. Редица въпроси от организационен и производствен характер чакат конкретно разрешение.

Общият вид на промкомбината е нехигиеничен, площадките в двора са затрупани с отпадъци и съоръжения за цеховете, които стоят неправилно консервирани и корозират. Работните помещения са в безпорядък, не са подредени инструментите и готовата продукция. Въпреки че има определено място, моторите и велосипедите се гарират в цеховете и увеличават още повече безредието.

Председателят на заводския профкомитет Васил Манчев изтъкна, че денят на качество то се провежда редовно, но липсват протоколи за проведените заседания за периода от 23 септември до 14 октомври. Рекламациите са често явление, и то предимно за лошокачествени отливки на лярския цех. Само за две седмици на октомври са бракувани 4 484 кг отливки. Отделът за технически контрол е констатирал нарушения на технологичните изисквания и БДС в механичния цех, в който липсва всякаква култура на работното място. Това се е отразило в лошокачествени ръчни колички за строителство.

В цеха за дограма не се спазва производствената дисциплина, допускат се некачествени сглобявания и слепвания на каси за врати, експедира се готова продукция, без да е приета и окачествена. Формовчиците в леярския цех не пресяват формовъчната смес, която е в лошо състояние и се е отразила пряко върху отливките, за които има рекламации от СТЗ „В. Коларов“ — София.

Тези слабости са известни на ръководството на промкомбината. Те се знаят и от специалистите и началниците на цехове, но не се вземат решителни мерки за тяхното отстраняване. Като се прибави към всичко, че складовете също са в лошо състояние и са пълни с немаркирани и корозирали материали, нормално е да се направи следното заключение: дните на качеството имат формален характер и не са станали действена форма за контролиране и повишаване качеството на продукцията.

Нека добавим и това: направо върху земята лежат вилкели, силно изкаляни и корозирали. Закритият склад не се използува по предназначение — в него са складирани етернитови плочи. Варели с бензин и нафта са оставени на открито върху калта. Неправилно са съхранени автомобилни и тракторни гуми, листова стомана, матрици, детайли за печки с твърдо гориво, командно табло, различни цветни метали. Складът на леярския цех е тревясал. За същия цех е доставено ново оборудване, което е неправилно съхранено. Техническата документация не се съхранява добре и не е заверена за тази година. Всичко това се подсилва от факта, че се работи с износено производствено оборудване, за чийто ремонт отдавна не е мислено. С това може да се обясни, че рекламациите и бракът в предприятието растат, а не се прави почти нищо за подобряване организацията на производствения процес. Работниците не пазят инструментите, но те се държат в лошо състояние и в инструменталния склад, без да са сортирани по видове. Щом не се полагат грижи за материалната база, резултатите могат да бъдат само тревожни. Те наистина са такива в предприятието и констатациите не говорят, че се върши нещо конкретно за оправяне на производствените слабости. Изглежда в дните на качеството те само се отчитат, а не се търси отговорност от набелязаните изпълнители, чиито задачи се повтарят в протоколите за почти всяка седмица.

Изтъкнатите недостатъци са повлияли не само на качествените показатели. Те са дали своето отражение и върху изпълнението на общата производствена задача. Докато планът за септември е преизпълнен с 5,1 на сто, то за октомври с голяма трудност е постигнато стопроцентово изпълнение.

Тревогата, която предизвикват производствените слабости на промкомбината, а и на някои други тутракански предприятия, като че ли не създава загриженост сред другарите от ГК на БКП, който трябва отблизо да следи тяхната дейност, да им помага активно за създаване на по-голяма организация в производството, както и в прилагането на саратовската система. В някои заводи на града е под съмнение изпълнението на годишната програма. А в Тутракан има сили и възможности промишлеността да се изведе на челно място сред този отрасъл на окръга и не бива да се дава повод за изтъкване на недостатъци, които пречат за общото изпълнение на плановите и качествени показатели.

Инж. Борис НИКОЛОВ
Драгомир ПАНОВ

ЗА ТРИ ДНИ 2 ЕТАЖА, ЗА МЕСЕЦ ЦЯЛА СГРАДА

ДА СЕ УЧИМ ОТ СЪВЕТСКИЯ ОПИТ!

Влакът пристига в Ленинград. Броени минути — и той спира на перона на Московската гара. Пътниците разглеждат панорамата на новите строежи. И тук отляво по посока на влака се възвишава многоетажен корпус от стъкло и бетон. От това здание започва нисък блок, където се четат големите букви на Домостроителния комбинат № 2.

Не всички знаят за славата на това предприятие. Само през миналата петилетка Домостроителният комбинат № 2 е построил цял град — 472 сгради (със средна големина на 180 жилища) и домостроителният комбинат отдавна е прекрачил своята проектна мощност. Всеки четвърти апартамент в Ленинград се построява със силите на Домостроителния комбинат № 2. Комбинатът изготвя и превоза сглобяемите конструкции на строителните площадки, където се монтират от неговите бригади. От строителни работници на комбината сградите се довеждат в готовност до предаването ключовете на апартаментите на новодомците. А неотдавна тук стана събитие, чието значение е трудно да се оцени.

На окрайнините на Колпин — града на ижорските металурзи и машиностроители — посред множество нови строежи току-що израсна девететажен трисекторен дом. За изграждането на такъв дом преди се отделяше пет и половина месеца. Преди три години домостроителите на комбината се научиха да ги извисяват за три месеца. Това стана в реда на нещата. И из веднъж такъв дом построиха за 30 дни!

Рекордът не бе случайност. За него се готвеха, и то доста щателно. Мисълта за скоростното строителство възникнала на едно от заседанията на партийния комитет на комбината, където се разговаряло за пътищата за повишаване производителността на труда. В главното ленинградско строително управление утвърдили предложението. Наскоро след това в кабинета на ръководителя на предприятието В. Усов се събрали представители на всички строителни подразделения, от чиято работа зависи крайната продукция — готовият дом. Василий Усов ни разказа за експеримента.

За опита избрали обикновен за тукашните понятия дом далеко от основните пътища. Монтирането на сградата поръчали на общостроителната бригада на Василий Моторний. Единствена „привилегия“ на ударния обект било своевременното осигуряване с детайли и материали. Пристъпили към работа на 1 септември. Ритъмът в съревнованието задавали монтажниците. На първо време те се оказали в трудно положение. Техните предшественици — бригадата от нулевия цикъл — не направили фундаментите в определения от графика срок, не завършили в определения срок подземните комуникации. Пречили на работата също така лошите пътища за превозване и подаване с крановете сглобяемите конструкции. Наложило се да се преодоляват тези трудности. Ето къде се проявиха с пълна сила големите способности на бригадира и неговите звеноводи Николай Линик, Алексей Белевцев, Михаил Иванов. Всеки от 22-та работника владее по няколко професии. Това помогнало да се организират хората, та те да обслужват не един кран както преди, а два.

Началото на работата съвпадна с публикуването в печата постановление на ЦК на КПСС „За по-нататъшното подобрение организацията на съревнованието“. Новаторите се почувствуваха по-уверено и съревнованието се разгоря с нова сила.

Всеки ден бригадата знаеше какво й предстои да направи за денонощие. При сменяването на сменните звената докантората на майсторите, запознаваха се с показателите, сравняваха. Радваха се, огорчаваха се. И, като че ли получили допълнителен заряд от енергия, бързаха за работното си място, за да продължат работата на своите другари. На стените на растящото здание ги срещаха призоваващи лозунги и плакати.

По петите на монтажниците вървяха водопроводчиците, мазачите. Девизът „Нито минута престой!“ стана закон за всички звена от строителния колектив. Обикновено специалистите от асансьорното стопанство пристъпваха към монтаж на своето оборудване, когато сградите биваха почти под покрив. Този път те се присъединиха към общия строителен поток, когато сградата бе изградена към шестия етаж. Мазачи и паркетчии започнаха по-рано от петия етаж. Безпокоихме се ще издържат ли на високия темп випускниците от професионално-техническото училище, неотдавна дошли в бригадата на мазачите. Над новаците поеха шефство опитни производственици.

Началото не мина без скептици. Казваха някои: „Къде се е видяло на строителството без престой!“. Но в зависимост от бързия растеж на строежа укрепваше и вярата в успеха. Може би за първи път, особено младите, почувствуваха, че всичко им се удава, всичко е възможно. Преди понякога изказваха с въздишка своето желание: ето, ако няма задръжки по снабдяването, с транспорта, как бихме развърнали своите сили! А сега се убедиха, че това е напълно достатъчно. Забележително е това, че на този обект не отсъствуваше никой от работа, няма ше и нарушения на трудовата дисциплина.

Бригадирът Василий Моторний счита сега, че срокът на монтажа могъл да се съкрати поне с още три дни. Та нали пречеха и отделни несъгласувания в ритъма на строежа.

Обаче всеки път нередностите се ликвидирваха със задружни усилия. Дирекцията на комбината, партийният комитет не изпускаха от погледа си ударния строеж. Та нали не се касаеше въпросът само за рекорда, а и за по-нататъшното движение напред, за подобрата организация на съревнованието.

През всеки три дни жилищният дом се извисяваше с нови два етажа. През деня на 22 септември съобщиха от строежа: „Зданието е до покрива“.

Усов веднага пристигнал в Колпин, прегледал всички етажи, проверявайки детайлно качеството на изпълнението. Нямало на какво да обърне внимание.

Ние бяхме на ударната строителна площадка, когато в жилищния дом се изпълняваха само довършителни работи. Бригадата на В. Моторний вече работеше на друг обект. Събираха своите вещи, за да заминат на друг обект, и крановиците. По повишеното самочувствие личеше, че ударната работа се е харесала на всички. А на 30 септември „новороденият“ проблясваше вече с чисти прозорци.

Опитът по скоростното строителство бе сполучлив по всички показатели. Построяването на девететажния трисекторен жилищен дом за един месец нагледно продемонстрира с какви огромни резерви разполага съветското жилищно строителство.

Същевременно експериментът разкри недостатъците, които ни пречат в строителството да строим по-бързо, по-качествено и по-евтино. А тези недостатъци са много. На строежите в града се срещат нередки престои на техниката, губи се работно време, недостатъчна организация при съгласуване различните графици, не навсякъде е на необходимото ниво трудовата дисциплина. Когато на ударния обект кипяла работа, монтажниците на съседния обект често престоявали. Техните престои били поради нередовно докарване на сглобяеми детайли.

— Характерно явление за строежите — поясни В. Усов. — Работим за един строеж с хората от транспорта, а стимулите са различни. Ние сме готови с жилищния дом, а на тях им давай тонкилометри. За съжаление, още не сме приели опита на московчани, намерили ефективен път за добро взаимодействие между домостроителните комбинати и транспорта. Има задръжки и поради това, че производството на строителни материали изостава от темповете на строителството.

С други думи, има над какво да се помисли. Ние затова и проведохме този опит, за да разкрием резерви и смело да открием недостатъците. „Защо ви е този ярем на шията?“ — полушеговито, полусериозно ни казваха някои, когато комбинатът предложи скоростното строителство на този обект.

Комунистите от Домостроителния комбинат № 2 не са и искали лек живот. Те ясно са си представяли колко ще се увеличат изискванията към тях и тяхната отговорност след успеха на експеримента.

Пътека към скоростното строителство е прокарана. Сега задачата е тази пътека да се превърне в широк път към много други строителни колективи.

А. БЛАТИН
Ю. ЗАХАРОВ
От в. „Правда“

В ТПК „Добруджанка“ бригадата „Дочо Михайлов“ с ръководителка Станка Георгиева произвежда само висококачествена продукция. Високо е и изпълнението на количествените показатели — 117 на сто.

Извършеното не е достатъчно

Пред ръководството на ГПК „Наркоопе“ — Тутракан стои важна и отговорна задача — да осигури необходимите стоки за задоволяване на потребителското търсене през зимата. В тази насока се извърши необходимото, но то все още не задоволява. Досега са лагерувани десет тона картофи за нуждите на общественото хранене в града и населението от съставните села, доставени са различни видове туршии, лук, сирене, бранно, зеленчукови консерви. Голям е асортиментът от тестени изделия, но не достигат компотите, чието разнообразие е бедно. Взети са мерки за навременното доставяне и предлагане на вълнен трикотаж, текстилни изделия, обувки и боти.

Тревога предизвиква въпросът с доставката на кюнци. Сезонът е такъв, че те сега се търсят най-много. За съжаление, никой в града не знае кога ще има кюнци по магазините. Налага се бързо и енергично да се намесят и ръководството на кооперацията и отдел „Търговия“ при ГОНС.

Тодор ДРАГАНОВ

ПРОДАВАМ „Вартбург-Делукс“

Справка: ул. „Георги Дамянов“ 22
Силистра

ДО БЪЛГАРСКА КИНЕМАТОГРАФИЯ — КЛОН КИНЕФИКАЦИЯ — СИЛИСТРА
търси да назначи пазач невъоръжена охрана.
Заплата съгласно щатната таблица

МЛЕКОЦЕНТРАЛА „СЕРДИКА“ — СИЛИСТРА

е затруднена с прибирането на стъкления амбалаж, необходим за производството на кисело мляко.

Умоляват се гражданите-консуматори да връщат излишните буркани в магазините, за да се подобри зареждането на търговските обекти с необходимото количество мляко в града.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра

организира професионални курсове
ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛСКИ КАДРИ ПО ФИНА КЕРАМИКА.

Курсът ще бъде четиримесечен и ще започне от 15 ноември 1971 год.

На курсистите се дава безплатна храна, работно облекло и стипендии в зависимост от семейното положение от 10 лв. до 25 лв. месечно.

Желаещите да постъпят в курса да представят следните документи:

МОЛБА
МЕДИЦИНСКО СВИДЕТЕЛСТВО
СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ОБРАЗОВАНИЕ

Документите да се представят в стая 66 при ОНС.

Завършилите успешно курса се устройват на работа в предприятието и се задължават да работят три години.

Срок за подаване на документите — 13 ноември 1971 год.

От предприятието

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

26

Сергей видя, че Семьонов е изплашен, истински изплашен, това беше съвършено ясно. Но защо?

— Един човек — с ударение повтори Сергей. — Значи, не е дошъл да убива.

— А з-защо?

— Това искаме да попитаме вас.

— Но... Аз не знам!... Нека той сам каже!...

— Той вече каза.

— А аз повтарям: не знам!

— Е какво пък. Сега ще ви устроим очна ставка с този човек. Може би тогава ще си спомните нещо.

— Не, не! — в страха си Семьонов вдигна ръце, сякаш се защищаваше от удар. — Не желая да го видя! В края на краищата се страхувам, това е всичко!

— От какво се страхувате? Той е вече арестуван.

— Все едно... Все едно...

Семьонов отново започна да трепери, дебелите му почервенели бузи се затресоха.

— Ние можем да разберем това само в един смисъл — подчертано, спокойно възрази Сергей. — Страхувате се, че той ще ни каже онова, което вие не искате да ни кажете.

— Нищо подобно! Чувате ли?... Нищо подобно! Аз... Е добре! — изведнъж в отчаяние възкликна той. — Заставяте ме!... Подигравате се!

— Значи сте съгласен на очна ставка?

— А какво мога да направя?

— Можете да откажете — сигна рамене Сергей. — Вие сте арестуван. И към вас не са отправени обвинения.

— Е, разбира се! Ще откажа, а вие после... Не, не! Съгласен съм! Заповядайте! И ще видите...

След няколко минути в кабинета въведоха Алек. Той огледа с безразличен поглед Семьонов, после за миг в очите му се мярна усмивка.

— Седнете тук — Сергей му посочи стола срещу Семьонов и предупреди двамата: — Моля ви да отговаряте само на моите въпроси, да не си задавате един другиму въпроси, да не разменяте думи и да не спорите. Ясно ли ви е?

Семьонов бързо закима глава. Алек, усмихвайки се, вдигна рамене.

— Въпрос към вас, Семьонов. Познавате ли този човек?

— За пръв път го виждам — решително отговори онзи.

— Погледнете по-внимателно.

— Не, не, не познавам този дру... гражданин.

— Така — Сергей записа неговия отговор и със същия въпрос се обърна към Алек.

— Тази малко симпатична личност ми напомня на някого — насмешливо отговори той. — Ако престане да се гърчи, може би ще си спомня. Успокой се, драги — обърна се той към Семьонов. — Заедно да седим ще бъде по-весело.

— Ще ви помоля да отговаряте сериозно. Това не е комедия — строго го предупреди Сергей.

— Щом е сериозно, то, за съжаление, не съм го срещал.

— Така. — Сергей сдържа усмивката си. Положително този Алек му харесваше с нещо, особено в сравнение със Семьонов. И той зададе нов въпрос на Алек:

— Защо дойдохте снощи при Семьонов?

— Да взема една вещ. Вече ви казах.

— У мен няма никакви вещи!... — закрещя Семьонов, по червенявайки отново. — Кълна се, че у мен...

— Гражданино Семьонов! — прекъсна го Сергей. — Засега не ви питам нищо.

— Но... Но аз протестирам!... Той лъже!... Нагло лъже!

Алек, стискайки юмруци, скочи от стола.

— Аз ли лъжа, кучи сине!?

Лобанов сложи ръка на рамото му. И Алек, треперейки целият от възбуждение, отново седна на стола.

— Добре — със заплаха каза той. — Тогава пишете. Познавам това куче, разбирате ли? И трябваше да взема от него... един куфар!

Но нищо повече не можаха да получат от него. Той отказваше упорито да отговаря.

Семьонов пък, подозрително гледайки Алек, упорито повтаряше:

— За пръв път го виждам... Кълна се, че за пръв път... И никакъв куфар няма у мен! Няма и не е имало!...

И на Сергей започна да му се струва, че той говори искрено.

Най-сетне очната ставка завърши. Отведоха Алек. В пълно изнемощение Семьонов стана от своето място и изтривайки с кърпа мокрите си от пот лице и шия, попита:

— Мога ли... да си вървя?...

Като получи утвърдителен отговор, той се отправи бързо към вратата.

— Е, какво ще кажеш? — попита Сергей, когато останаха сами с Лобанов.

— Интересно що за куфар е това. Не е ли онзи?

— От влака ли? Но Алек сам го посрещна, с онази девойка в шубката. И Семьонов...

— Изглежда, че Семьонов наистина не го познава.

— А този го познава, а?

— Да — въздъхна Лобанов.

— Но това е нелепост!

— Нелепост, но факт.

— Е, знаеш ли. Едно от двете.

— Повече ли ще ти допадне, ако кажа, че нищо не разбирам?

— Разбира се — невесело се усмихна Сергей. — Поне ще бъдем в еднакво положение — и като се позабави, добави: — Но изобщо Семьонов не прилича на главатар на шайка.

— Макар че напълно може да бъде в състава й.

— Това е друга работа. Но главатар... Трябва да има опасен главатар. — Той погледна многозначително Лобанов. — Според мен, Семьонов никога няма да се реши на убийство. Не е такъв характер.

— М-да, може би си прав — със съмнение се отзова Лобанов.

В края на краищата те решиха, че е необходимо да си починат и поне веднъж да се наобядват навреме. При това, както винаги, се уговориха: нито дума повече за работата. Като ще почиваш, почивай както трябва.

Изяждайки с апетит обеда си сред общия шум и движение — столовата този път беше пълна с хора, — Сергей каза:

— Знаеш ли, харесва ми твоят Жаткин.

— На всички се харесва. Перспективен момък.

Това беше любимата думичка на Лобанов, останала му от онова време, когато беше извънщатен треньор по самбо в московското „Динамо“. И Сергей, усмихвайки се, попита:

— И резултативен ли?

Това беше втората любима думичка на Лобанов.

— Ще видим — лукаво отговори той.

Двамата се придържаха твърдо към условието да не говорят за работите. Но нима можеше да не мислят за тях? Особено когато при такъв шум е трудно да говориш и повече мълчиш. И Сергей помисли за Алек. Що за младеж беше, откъде е? И как се е случило, че се оказа замесен в престъпления? Нали е грамотен, не глупав момък, обича своите старци. Разбира се, той е избухлив, самолюбив и горд. Алек каза днес: „Глупавата гордост“. Както изглежда, жали за нещо, със нава някаква своя несполука. Но каква? Поради „глупава гордост“ такъв не е трудно да се улови — млад, неопитен и изглежда току-що изхвръкнал изпод родителското крило. А родителите са в Кавказ. Защо се е озовал толкова далеч? Престъпните му връзки не са могли да възникнат още там, в родния град, и да го доведат тук. Явно е, че Алек е от добро, честно семейство. Значи, те са възникнали едва тука. Но как сам Алек се е озовал тук? Избягал ли е от къщи? Защо? Той обича родителите си. Може би се е забъркал в някаква история? Или нещастна любов? Не, за това не бягат от къщи. Алек каза: „Красива жена“. Но той я нарече „опасност“. Така не говорят за любовта, даже и за нещастната. Изглежда е срещнал по-късно „красивата жена“. И така, защо Алек се е озовал толкова далеч от къщи? Ако не е избягал от къщи, то може би е пристигнал в Москва или в Борск на гости някому? Или да се учи, да постъпи в институт?

(Следва)

Културен пост

Важен етап в преустройството на читалищата

От първи ноември до 20 декември т. г. по указание на Комитета за изкуство и култура и Централния комитет на Димитровския комунистически младежки съюз ще се проведат отчетно-изборните събрания в читалищата. И веднага трябва да се отбележи, че отчетите и изборите в тези културни институти са първият етап в подготовката на Втория конгрес на българската култура, който ще се проведе през май идната година.

Решенията на Десетия партиен конгрес, като генерална програма за изграждането на развито социалистическо общество, предявяват изключително високи изисквания към културните дейци и институтите на този фронт. Именно отчетно-изборните събрания на читалищата могат да бъдат онзи форум, където да се направи отчет на извършеното досега в изпълнение решенията на Десетия конгрес и Декемврийския пленум на ЦК на БКП. Особено важно е да се разбере, че цялостната подготовка и провеждането на събранията трябва да бъдат свързани с понататъшното преустройство на читалищата в духа на тезисите на др. Тодор Живков за работа сред младежта. Именно в тази насока е необходимо да се планира и дейността на читалищата през идните две години.

Ръководствата на народните читалища вече са получили указанията за провеждането на събранията. Според изготвения график в някои съставни селища те би трябвало да са се състояли. Но впечатленията от миналата отчетно-изборна кампания дават право да се мисли, че организационните слабости ще се повторят отново, което не е никак желателно. От съветите за изкуство и култура и комсомолските организации трябва да се разбере, че им предстои осъществяването на една изключително важна задача, към която не бива да се подхожда формално и с нехайство. Събранията трябва да привлекат вниманието на населението в селищата — защото анализират своята дейност институти с вековни традиции, чието творческо развитие през идните години в тон със съвременните изисквания е повече от наложително.

На отчетно-годишните събрания на народните читалища в окръга има какво да се анализира, има какво да се отчита в положителен и отрицателен аспект. Проблемите, върху които трябва да спрат вниманието, са много и от най-различно естество: състояние и по-нататъшно подобрение на материалната база, работата по идейно-естетическото възпитание на младежта и трудещите се, ролята на книгата в патриотичното и естетическото възпитание, пътищата за бъдещото развитие на художествената самодейност. И в никакъв случай не бива да се отминават въпросите около организационното укрепване на читалищата, състоянието на кадрите. В отчетните доклади особено много трябва да се наблегне на задачата за търсене и утвърждаване на нови форми на дейност в противовес на формализма и консерватизма, който не е чуждо явление в ежедневното съществуване на някои читалища в окръга.

Отчетно-изборните събрания на народните читалища се провеждат в период, когато се осъществяват историческите решения на Десетия конгрес. Този факт трябва да намери своето присъствие в отчетните доклади, в програмата за работа през идните две години, като потвърждение за правилното разбиране на огромните задачи, които има да решават народните читалища.

150 години от рождението на Достоевски

Великият руски писател Фьодор Михайлович Достоевски е един от най-забележителните представители на световната литературна класика. Неговото огромно, сложно и дълбоко вълнуващо творческо дело отдавна е получило всеобщо признание, отдавна му е обезпечило неувяхваща слава и историческо безсмъртие.

Изказвайки се за Достоевски, Максим Горки изтъква, че този проникновен руски художник на словото се изравнява с хората от най-великата редица в литературата, с хората, чиито имена са Шекспир, Данте, Сервантес, Русо и Гьоте. „Гениалността на Достоевски — подчертава Горки — е безспорна, по сила на художествена изобразителност неговият талант може да бъде сравняван само с тоя на Шекспир". Тази висока оценка на Достоевски се споделя от неговите безбройни читатели от всички страни на света.

Достоевски е един от малцината писатели в световната литература, които обладават голямото умение да обхващат читателя с огромна сила, да разтърсват до основи неговото съзнание, да говорят с голяма искреност, сърдечност и вълнение по най-трудните проблеми на живота. Най-хубавите страници из повестите и романите на Достоевски звучат като мощен протест срещу жестокостите и престъпленията на подтисническите класи, като пламенна защита на хората от социалните низини, като защита на тяхното благородство, на поруганото им човешко достойство.

Родил се е Достоевски през есента на 1821 година в Москва, в семейството на Михаил Достоевски, лекар в болница за бедни. В тая мрачна болница, с чугунена ограда и два каменни лъва на вратата, е минало цялото детство на бъдещия писател. Животът в семейството е бил оскъден и скромен, впечатленията от околната обстановка — тягостни.

Достоевски се формира като художник през един от най-трудните периоди от руското обществено развитие. Това е времето на „жестокия век" на император Николай I, време на груб военен деспотизъм, на страшен политически терор, време на нечувани издевателства над народа и най-добрите негови синове.

В литературното поприще Достоевски навлиза през тежкия период на 40-те години. Двадесет и пет годишният писател през 1846 година публикува в редактирания от Некрасов „Петербургски сборник" своята първа творба — повестта „Бедни хора". Повестта бива посрещната възторжено от демократично настроените читатели. „Чест и слава — пише Белински — на младия поет, чиято муза обича хората от мансардите и приземията и говори за тях на обитателите от позлатените палати: ето това са също хора, ваши братя."

Културен календар

В ранния период на своята литературна дейност Достоевски често изпада в мрачни настроения. В мирогледа на писателя започва да се промъква възгледът, че тъмните начала са заложени дълбоко у човека, че те преобладават у него. Белински, който с най-голяма прозорливост следи развитието на руската литература, забелязва с чувство на тревога тия обезпокоителни черти в творчеството на писателя, на когото той е предсказал блестящо бъдеще. Развитието на Достоевски обаче по пътя на песимизма и мистицизма не се предотвратява. Някои нови и твърде тежки обстоятелства изиграват голяма роля в личната съдба на писателя.

Когато обаче се говори за творчеството на великия писател Достоевски, то в никакъв случай не бива да се преценява под знака на проповядваната от него политическа платформа. Тази необходимост изпъква толкова по-ярко, колкото по-задълбочено се вземе предвид оная огромна и много образна жизнена правда, намерила внушителен израз в монументалното творчество на писателя.

През 60-те години Достоевски написва произведенията си „Унижените и оскърбените" и „Записки от мъртвия дом", в които върху основата на лични преживявания и наблюдения той пресъздава и показва с голяма реалистична сила жестоката руска действителност, потъпкваща всичко най-хубаво у човека.

През 60-те и 70-те години Достоевски навлиза в период на голяма творческа активност. През това време именно той написва най-крупните си художествени произведения — романите „Престъпление и наказание", „Идиот", „Бесове", „Юноша", „Братя Карамазови". Тия бележити романи носят на Достоевски всемирна слава. Той е вече един от най-четените писатели в родината си и в чужбина.

Романите и повестите на Достоевски разкриват високо и оригинално художествено майсторство. Достоевски е създал богата галерия от незабравими художествени образи, разкрил е с шекспировска дълбочина сложни характери.

С целия хуманистичен пафос на своето творчество, със своите размисли за съдбата на човечеството, за неговото освобождение от веригите на всяка робия, с възгледите си за дружбата между народите, със стремежа си към красотата Достоевски е близък и на съвременните прогресивни хора от целия свят.

Проф. Симеон РУСАКИЕВ

Обнадеждаващо начало

Преди година и половина по инициатива на градския съвет за изкуство и култура и ръководството на завод „Добруджа" — Силистра бе изграден театрален колектив. Още от самото начало той започна интензивна подготовка, но се оказа, че трисменното работно време в завода ще бъде една от пречките, която ще спъва развитието на състава, намеренията на неговия ръководител Александър Петров. При активното съдействие на ръководството на завода всички слабости бяха отстранени. Репетициите започнаха да се провеждат нормално, самодейците обикнаха своя колектив. До късно в дирекцията се водеха спорове, провеждаха се упражнения по правоговор и пластика. Започна подготовката на рецитала „Към партията" и пародията „С него на пиесата „Писмото" от Панчо Панчев. Участието на театралния колектив в проведената „Вечер на таланта" и доброто му представяне укрепи още повече младия състав, увереността на самодейците в собствените им сили.

Напрегнатата работа по подготовката на пиесата се „нарушаваше" от паузи за отдих и развлечения. Самодейците посетиха спектакъла „Рози за д-р Шомов", постановка на русенския драматичен театър „Сава Огнянов". След представлението те се запознаха с някои от актьорите, с режисьорката Иванка Кръстева. Колективът редовно посещаваше и спектаклите на Драматичния театър в Силистра.

Рециталът „Към партията" бе още изнесен пред работническия колектив на завода, а също така и в завод „Липа". Подготовката на самодейците за градските прегледи не бе нарушена, макар че ръководителят им заболя — репетициите продължиха в болницата, където бе още осигурено подходящо помещение. На градските прегледи съставът се нареди на второ място, успешно се представи и на окръжните. С постановката си самодейците гостуваха и в село Грънчарово.

Последваха нови изяви на заводските самодейци в различни прояви, пряко свързани с живота на работническия колектив. Ръководството на завода оценява високо положените усилия от самодейците, техния труд и прави много за неговото морално признание. През идните месеци театралният колектив ще има възможност да посети спектакли в някои други градове, ще сключи шефство с Драматичния театър в Силистра. В момента съставът подготвя рецитал по повод 90-годишнината от рождението на Георги Димитров и съвременната драма „Без лице" от Божидар Божилов. Работниците от завода очакват, че и в бъдеще колективът ще работи все така всеотдайно, достойно ще защищава онова, което е постигнал досега.

Георги НИКОЛОВ

спорт

Заслужена награда

В неделя в Тутракан на футболната среща между отборите на „П. Хитов" и „Ботев" — Нови пазар се извърши тържественото връчване на наградите на местното физкултурно дружество, класирало се на второ място в съревнованието „Образцова спортна публика" сред шестте зони в страната.

Наградите поднесе Ангел Ангелов, отговорен секретар на в. „Футбол". Той награди дружеството със специална купа за постигнатите успехи в съревнованието, 1 000 лева и 10 абонаментни карти, които бяха раздадени чрез жребий на зрителите. Ръководството на физкултурното дружество връчи други 10 абонаментни карти на отделни ревностни привърженици на хубавия почин, породил се преди две години. Бяха раздадени и предметни награди на много спортни деятели за добрата им работа в съревнованието.

Другарят Ангелов призова присъствуващите и занапред да се борят още по-упорито за спечелване на съревнованието и отправи призив към тутраканската публика да отстоява първото място във временното класиране.

Неговото приветствие бе изпратено с бурни аплодисменти, което бе израз, че тутраканци са решили твърдо и през тази година да спечелят призово място в този хубав почин, носещ ведра и спортсменска атмосфера по стадионите и игрищата.

Тодор ДРАГАНОВ

Спортен празник на у-ще „Н. Й. Вапцаров"

Преди няколко дни на стадион „Септември" пионерите от у-ще „Н. Й. Вапцаров" проведоха есенен спортен празник. Младите физкултурници от училището посветиха своите постижения на Великата октомврийска социалистическа революция. В лекоатлетическите състезания взеха участие над 1 100 пионери и комсомолци. При тържественото откриване приветствие поднесе заместник-директорът на училището Георги Ламбов. Посочвайки примера на най-добрите спортисти, той призова всички ученици на благородно съревнование. В тържествена обстановка бе вдигнат олимпийският почетен флаг.

В бягането на 40 метра за пионерите от началния курс най-добри резултати постигнаха Румен Пенев, Георги Иванов, Добринка Цанкова, Дичка Иванова и други. От прогимназията най-добре се представиха Любомир Михайлов, Коста Недев, Димитър Колев, Атанас Димов, Галя Цонева, Снежана Тодорова, Румяна Русева и други.

Бягането на средни разстояния създаде отново най-големи емоции. В тази лекоатлетическа дисциплина се наложиха Росица Тодорова, Ирина Пенчева, Здравка Димитрова, Любомир Михайлов, Валентин Иванов, Тошо Христов, Веселин Петков и други. Добре се представиха и състезателите от останалите дисциплини. В хвърлянето на малка топка първи станаха Георги Василев, и Росица Тодорова. Най-високо скочиха Митко Бацинов и Недка Александрова, а в дългия скок се отличиха Красимир Илиев и Виолета Георгиева. В дисциплината тласкане гюлле на първо място се класираха Димитър Тодоров и Антоанета Иванова.

Празникът бе закрит при тържествена обстановка и с награждаване на първенците.

Стоян ЦОНЕВ

ВЕСТИ

ВИЕНА ЩЕ ОПРЕДЕЛИ СЪПЕРНИЦИТЕ

Европейският съюз на футболните асоциации проведе на 6 ноември жребий сред командите — участници в третия етап на състезанията за купата на УЕФА. Съперниците от четвъртфиналните срещи за купата на шампионата и носителите на купата ще станат известни едва на 12 януари. Жребият за двата именувани турнира, а така също и четвъртфинала за шампионата на Европа, ще се състои същия ден във Виена. Както е известно, в спора за купата ще продължи носителят на националната купа московският „Динамо", а в числото на осемте най-силни участници в първенството на Европа — сборната команда на СССР.

Ще напомним на любителите на спорта, че заедно с московските динамовци в четвъртфиналните състезания за купата на УЕФА ще участвуват и носителите на националните купи, футболните отбори на „Црвена звезда" (Югославия), „Динамо" (ГДР), „Спортинг" (Португалия), „Торино" (Италия), „Стяуа" (Румъния), „Бавария" (ГФР), а така също и „Атвидаберг" (Швеция).

Празник на съветския филм

През последните години в село Паисиево се поддържа една хубава културна традиция — пред дните на Великата октомврийска социалистическа революция да се провежда празник на съветския филм. Празник, свързан с най-светлите страници на съветското киноизкуство, родено в огъня на революцията, пресъздало на екрана нейната историческа роля и галерия от незабравими образи.

На 4 ноември по инициатива на общинския комитет на Отечествения фронт и съвета за изкуство и култура бе уредено скромно тържество, посветено на съветския филм. Пред присъствуващите бе прожектиран филмът „Необикновената реликва", който се оказа изключително подходящ, като се има предвид съставът на населението от района.

След прожекцията бе организирано обсъждане на тази съветска кинотворба. За нея, за проблемите, които застъпва, говори учителят по история Иван Стоянов.

За зрителите през тези дни ще се прожектира друг съветски филм, който третира проблема за ръководната роля на партията по време на последната война.

М. ВАНКОВ

С ОБЩИ УСИЛИЯ КЪМ ГОЛЯМАТА ЦЕЛ

По инициатива на градския комитет на партията в Тутракан се проведе среща на стопанските ръководители, партийните, комсомолски и профсъюзни ръководства от основните предприятия, трудово-производителните кооперации и ТКЗС с ръководствата на училищата от града. Бяха отчетени резултатите от поетите шефства през миналата учебна година и се подписаха договори за нови шефства. Ръководителите на предприятията споделиха мисли за извършеното през миналата учебна година за възпитанието на подрастващите и работниците.

В своето изказване секретарят на градския комитет на БКП Гинка Пецова изтъкна изключителното значение на тези взаимни връзки между училище и общественост за подобряване на резултатите от учебно-възпитателния процес. Бяха посочени редица образцово проведени инициативи от училищата „Ст. Караджа", „Л. Каравелов", „М. Горки", а също така и от страна на ГПК „Наркооп", фабрика „Славянка", ТПК „Нов живот" и други. Хубава е инициативата на фабрика „Славянка" за уреждане на кът на честта и арка на входа на предприятието. Това говори за грижата на партийното и стопанското ръководства настойчиво да се работи за поведението и възпитанието на децата, на техните родители.

Препоръки за подобряване на работата по сключените договори направи първият секретар на ГК на БКП Иван Георгиев.

Ръководителите на предприятията в своите изказвания предложиха по-често да се провеждат срещи с ръководствата на училищата, на ръководители с ученици; учащите се да изнасят добре подготвени програми пред работниците, да се провеждат по-разнообразни и повече инициативи. Така ще се създават предпоставки те децата да се учат от поло жителния пример на най-добрите работници, от първенците в производството. А родителите ще бъдат подпомогнати в големия си дълг да бъдат добри възпитатели на утрешната смяна.

Проведената среща подсказва колко много градският комитет на партията настойчиво търси пътища и средства, за да укрепват връзките на училището и обществеността в тях ната обща цел — пълноценна подготовка на подрастващите за утрешния ден, за големите изисквания, които ще прояви към тях нашият живот.

Стоянка БОЕВСКА

И през ноември е приятно да си на разходка, когато има слънце.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 11. XI

9.50 Новини, 9.55 За красиво и хармонично тяло, 10.00 За учителите: „Съвременни изисквания към учебните методи", 10.20 За учениците (физика за девети клас), 11.20 Атлас, 12.00 Информационен дневник, 16.40 За учителите, 17.00 За учениците, 18.00 Новини, 18.10 Детски филм, 18.30 В света на животните — пети епизод, 18.55 Реклами, 19.00 „Шампионат на красотата", 19.20 „Тилът на корабостроенето", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.50 „Гласове от Копривщица", 21.10 Мигове, 21.45 Съвременно съветско кино: „Твоят съвременник" — втора серия, 22.45 Новини, 23.00 Мелодии и танци от Колумбия

ПЕТЪК, 12. XI

9.55 Обявяване на програмата, 10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Къде е трети кръг" — полски игрален филм, 11.30 „Тилът на корабостроенето" (повторение), 12.00 Информационен дневник

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

15.50 Новини, 16.00 „Под виг" — предаване, посветено на героичната отбрана на Москва, 16.30 Футбол: „Динамо" (Тбилиси) — „Спартак", 18.00 „Началото" — игрален филм, 19.30 „Време" — информационна програма, 20.00 Програма на цветната телевизия: „Терем теремок" — приказка за възрастни, 21.25 Пее Евгени Нестеренко, 21.55 Новини

СЪБОТА, 13. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За малките ученици: „Звънче", 10.30 За децата, 10.40 „Диапазони на порива" — филм, 11.10 „Боянският майстор" — филм, 11.30 Реклами, 11.40 Спортна мозайка, 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 15.55 За пионерите, 16.45 Спортна мозайка, 16.55 Новини, 17.05 Серия „Яо", 17.30 Футбол: „Тракия" — „Славия", 19.15 Панорама, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 150 години от рождението на Ф. М. Достоевски, 22.20 Новини, 22.35 „Зиг-заг" — забавна програма, 23.15 Филми на големия екран

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 124 (1900) | Силистра, събота, 13 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ГЛАВНА ЗАДАЧА — ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ГОДИШНИЯ ПЛАН!

ИЗВЪНРЕДНО ЗАСЕДАНИЕ НА БЮРОТО НА ОК НА БКП

ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ НА ПАРТИЙНИТЕ И СТОПАНСКИТЕ РЪКОВОДСТВА, НА КОМУНИСТИТЕ И ВСИЧКИ ТРУДЕЩИ СЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЕДИННИЯ ПЛАН ЗА СОЦИАЛНО-ИКОНОМИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА ОКРЪГА ЗА 1971 ГОДИНА

На 11 октомври т. г. бе проведено извънредно заседание на бюрото на окръжния комитет на БКП. На отчет бяха извикани партийните и стопанските ръководители на Завода за металорежещи машини, завод „Оргтехника", Завода за резервни части и нестандартно оборудване, МЗ „Стомана", ЗГУ „Терма", Керамична фабрика, Горско стопанство — Силистра и Дулово, ДСП „Родопа", КК „Нектар", фабриката за пиво, Търговско обзавеждане, ДПП „Капитан Маларчев", ТПК „Домостроител", „Добруджанка" и „Съединение", ДТП, ОКС, Строително управление, председателите на съветите на секретарите на общинските партийни комитети при аграрно-промишлени комплекси и председателите на АПК в Силистра, Тутракан, Дулово, Алфатар, Главиница и Ситово, които сринаха изпълнението на плана за месец октомври и десетмесечието.

Заседанието бе открито и ръководено от кандидат-члена на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев. Той подчерта, че заседанието е предизвикано от тревожното изоставане в изпълнението на плана в редица промишлени предприятия и селското стопанство, което поставя в сериозна опасност изпълнението на единния план за социално-икономическото развитие на окръга за 1971 година.

Информация за изпълнението на плана за десетмесечието в промишлеността, строителството, търговията и за изоставащите предприятия изнесе Иван Петков, зав. отдел „Промишлено-стопански" на ОК на БКП.

Анализът на резултатите в промишлеността показва, че темпът на увеличаване на промишлената продукция от началото до края на десетмесечието показва една тенденция на снижение, която, ако не се спре, заплашва окръга от неизпълнение на плана за годината. С всеки изминат месец натрупаното от предшествуващите тримесечия преизпълнение се стопява и от няколко милиона се снижи на няколко стотици хиляди лева. Главна причина за това е неизпълнението на плана от ЗММ със 157 хил. лв., „Оргтехника" с 570 хил. лв., ЗРЧНО — 121 хил. лева, МЗ „Стомана" — 83 хил. лв., ЗГУ „Терма" — 138 хил. лв., КК „Нектар" — 562 хил. лв., Строително управление — 337 хил. лв., ДТП — 336 хил. лева и ОКС — 867 хиляди лева. Неизпълнението на плана от тези предприятия се отразява и върху изпълнението на качествените показатели.

За изпълнението на плана в селското стопанство информация изнесе Благовест Пешевски, зав.-отдел „Селскостопански" при ОК на БКП.

В сравнение с 1970 г. окръгът дава ръст от 5.35 на сто, който е с около един пункт повисок от средния темп по директиви. Въпреки това в резултат на неизпълнението на плана за общата продукция — пшеница, слънчоглед, фасул, кайсии, грозде, се очаква едно неизпълнение от над осем милиона лева. Недобрата организация, несвоевременното изпълнение на агротехническите мероприятия, неспазването на технологическата и трудова дисциплина са главните причини за неизпълнението на плана в растениевъдството. Най-големи неблагополучия са допуснати в АПК — Алфатар, който дава повече от половината от очакваното неизпълнение.

Макар и да е постигнат ръст в общата животинска продукция, в средния млеконадой и средния прираст, то планираната продукция краве мляко и месо не ще бъде получена поради недостатъчен брой и високия процент на яловост на кравите в АПК — Дулово, Алфатар, Тутракан и ниския среден прираст в свинеугоителните бази в Дулово и Калипетрово. И тук основна причина за неизпълнението е неспазването на технологията при отглеждането на животните, недостатъчната зоотехническа и ветеринарна помощ, занижен контрол от страна на партийните и стопанските ръководства на ТКЗС и АПК.

Отчет за изпълнението на плана дадоха: Георги Колев, началник на Строително управление, инж. Стефан Райчев, зам.-председател на ИК на ОНС, Георги Георгиев, директор на завод „Оргтехника", инж. Димитър Димитров, директор на МЗ „Стомана", д-р Станко Иванов от управление „Земеделие" към ОНС, Петър Недялков, директор на ЗГУ „Терма", Руси Илиев, директор на ДСП „Винпром", Милан Ангелов, директор на ДТП — Силистра, Илия Димитров, зам.-директор на КК „Нектар", Гроздю Йорданов, председател на АПК—Алфатар, и др. По обсъждания проблем взимаха отношение членовете на бюрото на ОК на БКП Яким Петков, Димитър Михайлов и Велю Максимов.

В своето изказване другарят Георги Кардашев говори с голяма тревога за изоставането в изпълнението на плана от предприятията и стопанствата, извикани на отчет. С изоставането си те дърпат назад развитието на окръга, което не е в съответствие с решението на партията и правителството за неговото ускорено икономическо развитие. Изпълнението на плана има жизнено значение за по-нататъшното развитие на окръга. Ето защо всеки ръководител трябва да намери своето място в решаването на зада чите, произтичащи от единния план за социално-икономическото развитие. Наред с материално-техническото обезпечаване в промишлеността, трябва да се използува пълният капацитет на производствените мощности, да се подобри трудовата и технологическа дисциплина, да се издига чувството на отговорност за поръчаното дело. Големите задачи в областта на строителството през годините на шестата петилетка налагат да се вземат бързи мерки за създаване то на собствени строителни кадри. Тук трябва решително да се подобри работата с хората, да се издигне организаторската и политическата дейност на партийната, комсомолската и профсъюзната организации, да се оказва системна помощ от градския комитет на БКП.

За задоволяване потребностите от предмети за широко потребление, промкомбинат „Камъшит", „Текстил", ТПК „Добруджанка" и други предприятия в окръга да организират тясно то своевременно производство и ги предадат на търговските организации за реализация.

В селското стопанство неизпълнението се дължи на грешки по отглеждането на културите, заниженото внимание към животновъдството, на нарушение на технологическата и трудовата дисциплина. Лошо е организирана работата при храненето и отглеждането на животните, фуражните кухни не работят, фуражът се пилее, увеличават се разходите за производство. Ето защо тревогата на бюрото на ОК на БКП за изпълнението на годишния план трябва да обхване градските и общински партийни комитети, първичните партийни организации, ръководствата и организациите на профсъюзите и комсомола. В социалистическото съревнование да се включи всяка производствена единица, да се подобри моралното и материално стимулиране и с общи усилия да се изпълни и преизпълни планът по всички показатели. Това ще бъде достоен отговор на окръга за грижите на партията и правителството за неговото ускорено икономическо развитие.

Н. ГРИГОРОВ

СРЕЩА С ПАРТИЙНИЯ АКТИВ

Миналата вечер кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП другарят Георги Кардашев проведе среща с комунистите от района на градския комитет на партията в Дулово. В присъствието на повече от 500 комунисти той говори по някои основни моменти на съвременното международно положение.

Присъствуващите изслушаха с голямо внимание съдържателната беседа и зададоха редица въпроси, на които другарят Кардашев отговори. (СТ)

В СЪЗВУЧИЕ С ВРЕМЕТО

На 11 ноември окръжният съвет за изкуство и култура проведе разширен пленум, на който присъствуваха заместник-секретарите на общинските партийни комитети, председателите и секретарите на координационните съвети за изкуство и култура, секретарите на общинските комитети на ДКМС, председателите на общинските комитети на Отечествения фронт, председателите на общинските съвети за изкуство и култура, културни дейци. Пред тази широка аудитория съветът си беше поставил за цел да постави с цялата им отговорност онези задачи на културния фронт, които произтичат от решенията на Десетия партиен конгрес. В работата на пленума взеха участие председателят на окръжния съвет за изкуство и култура Татяна Тихчева, завеждащият отдел „Пропаганда и агитация" при ОК на БКП Димо Бъчваров, представителят на КИК Асен Асенов.

В доклада си заместник-председателят на ОСИК Иван Лазаров се спря на редица проблеми, които лежат в основата на бъдещото преустройство на живота в културната сфера, в създаването на нови духовни ценности за идейно-естетическото възпитание на новия човек. Сега е абсолютно ясно, че новите задачи, тяхната сложност диктуват нов подход и нови методи при осъществяването им от съветите за изкуство и култура, от читалищата, от всички други организации и институти, които имат отношение към тях. В доклада критично беше подходено към редица слабости, произтичащи от мудното преустройство на цялостната организация, от липсата на достатъчна мобилизация на силите при осъществяване новите изисквания, залегнали в партийните решения. Необходимо е да се създадат чрез упорита всекидневна работа условията, които ще доведат до още по-тясното свързване задачите на културния фронт с потребностите на социалистическото общество, до по-нататъшния разцвет на духовната култура на народа ни.

Докладът даде пълна представа каква огромна съзидателна работа се изисква от дейците на културния фронт в окръга, за да се постигне онзи прелом в тяхната дейност, който ще доведе до създаване на настъпателна система за идейно-политическо и естетическо въздействие върху трудещите се.

Информация за новите задачи в развитието на художествената самодейност изнесе завеждащият методическия кабинет при ОСИК Георги Калимеров. През новия сезон предстои провеждането на Димитровски празници на художествената самодейност, което предявява изключително високи изисквания към съставите от различните жанрове, към всички, които са свързани с развитието на художествената самодейност. В информацията бяха изнесени редица проблеми, отнасящи се преди всичко до дейността на съветите за изкуство и култура.

В редица от станалите изказвания задълбочено се анализираха новите явления. Но за съжаление някои от изказалите се твърде традиционно подходиха към партийните изисквания, без достатъчно съвременно тълкуване.

Завеждащият отдел „Пропаганда и агитация" при ОК на БКП Димо Бъчваров оцени като положителна и навременна инициативата за провеждането на настоящия пленум. Но с изключителна сериозност той постави въпроса вече да се говори не само за плановете и перспективите, а за резултатите, които сме постигнали в периода от Десетия конгрес досега. Време е да се пристъпи към удар на работа, към решаването на проблеми, които се поставят всяка година и се повтарят на редица пленуми и съвещания. Когато се говори за собствената ни работа, най-вярната мярка трябва да бъдат резултатите. Базата, от която може да се тръгне към осъществяване на перспективните планове.

Сава ХРИСТОВ

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ГОДИШНИЯ ПЛАН — ПОД ВЪПРОС

Наближава краят на тази производствена година. Трудовите колективи влагат всичките си сили и възможности за изпълнението и преизпълнението на производствената програма на първата година от шестата петилетка. Много от тях работят по ясни разчети за всяка десетдневка, месец и тримесечие и имат реални възможности за изпълнение и преизпълнение на годишния план.

Но в МЗ „Стомана" този въпрос стои съвсем другояче. От месец септември нормалният ход на работата е нарушен, не се изпълняват и се очаква едно неизпълнение на годишния план на завода с около 283 000 лева. За що се е стигнало до това положение? Къде се крият причините? Какво се прави за нормализирането на положението? По тези въпроси представител на редакцията се срещна и разговаря с директора на завода инж. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ.

Колективът на завода през тази година има да изпълнява една програма от 7 милиона лева. Още от началото на годината ние започнахме работа с неговорирана продукция за два милиона лева, тъй като през ноември 1970 година излезе 26-то постановление на Министерския съвет и средствата на отделните предприятия, с които ние преди сключвахме договори, се прехвърлиха към обединенията. До месец юли включително ние работихме договорирана продукция и редовно си изпълнявахме плановите показатели. През август и септември се наложи да изтеглим материали, предвидени за последното тримесечие. Миналия месец успяхме да сключим договори за 600 000 лева, но се оказахме без материали.

Главната ни задача сега е доставянето на 303 тона прокат от различни видове и различни марки. Разпратили сме много хора из цялата страна и ако не се намери достатъчно количество от тази суровина, ще имаме неизпълнение по 100 хиляди лева за месеците ноември и декември и като се вземе предвид, че с 83 хиляди лева не изпълнихме плана за десетмесечието — ще посрещнем Нова година с едно неизпълнение от 283 000 лева.

На пръв поглед причините са обективни. Но само на пръв поглед. Защо? Голям пропуск е започването на производството на година с недоговорирана продукция, и то за два милиона лева. Но това не зависи от ръководството на завода, защото средствата на предприятията по силата на 26 постановление са прехвърлени към обединенията. Но 17 точка на същото постановление гласи: „Въз основа на утвърдените им нормативи, лимити и показатели държавните стопански организации да разработят своите планове и да утвърдят не по-късно от 15 януари 1971 година нормативи, лимити и показатели на поделенията си по реда и начина, указани в нормативните актове". Като се има предвид, че постановлението е излязло на 20 ноември 1970 година, ръководството на завода можеше да предвиди затрудненията за договориране в началото на годината и да направи предварителни сондажи с предприятията и веднага след утвърждаването на лимитите да сключи необходимите договори. За това обаче е било необходимо перспективно виждане на нещата, съобразяване с изискването на настоящето и бързо преустройване на работата.

Главното сега е доставянето на прокат, решително подобряване на вътрешната организация, мобилизиране силите на колектива и създаване на голяма оперативност в решаването на възникващите задачи. Завод „Стомана" има хубави трудови традиции и тяхното нарушаване намалява престижа на колектива и особено на ръководството.

Али РИЗОВ

В промкомбинат „Дръстър" с най-добри успехи за десетмесечието се поздравиха печатарските работници. Цех „Печатница" с ръководител Никола Кочиняшев вече изпълни годишната си производствена програма от 97 000 лева. До края на декември ще бъдат реализирани 20 000 лева надпланово.

НА СНИМКАТА: Работниците от машинното отделение Кирил Русев, Стефан Ангелов и Георги Иванов обсъждат поредния брой на вестника.

С нарастващ темп

Малкият, сплотен колектив на маслодобив на фабрика „Дунав" приключи десетмесечната си производствена програма с блестящ успех. При запланувани 2 750 000 лева за този период е изработено промишлено производство за 3 034 000 лева.

В резултат на непрекъснатото подобряване организацията на труда в отделението за бутилиране бяха отчетени 770 000 бутилки в повече. Повишено усърдие и ентусиазъм проявиха бригадите на Дона Дочева и Мита Лечева. Използувайки капацитета на пълначната машина, дневното производство тук възлиза на 7 000 бутилки. Благодарение на подобрената техника в пресовото отделение се увели чи с 15 на сто повече извлеченото масло. Голям дял за този резултат има дългогодишният работник Петър Калинов, който обслужва и поддържа в отлична изправност двете шнекови преси.

За спазване на безупречната поточност в цялостната технология на производство големи заслуги имат Братан Костов от лющачното отделение и рафиньорите Александър Василев, Кръстю Кунев и Димитър Вълков. И за да няма нито една рекламация досега, това се дължи най-вече на тяхното съвестно отношение в поддръжката на машините.

Най-добрият залог за постигнатите досегашни успехи е редовното ежедневно отчитане на социалистическото съревнование.

Младият трудов колектив навлезе уверено в предпоследния месец на годината с обнадеждаващи резултати. Единствената цел на всички работници от петте бригади е предсрочното изпълнение на годишния план.

И. ЗЕБИЛЯНОВ

Решаващата дума

Обеззаразяването на торовата покривка за лехите е важен момент в работата на тютюнопроизводителите през есенния сезон. В аграрно-промишления комплекс в с. Главиница почвено-климатичните условия позволяват производството на ориентални тютюни да нарасне значително. През 1972 година площите ще достигнат 7 000 декара. Това изисква много качество на подготовка най-напред на тора, изисква отглеждането на здрав и чист от плевели разсад.

С тази задача добре се справят кооператорите от ТКЗС в с. Паисиево и ТКЗС в с. Главиница. В паисиевския кооперативен растително-защитната бригада се занимава изцяло с обеззаразяването на торовата покривка и е подготвила вече половината от нея. Качествена подготовка осъществяват и сформираните за тази цел групи в ТКЗС — с. Главиница. Но фактът, че в тези две стопанства е съсредоточено повече от 70 на сто от цялото производство на тютюн в комплекса, както и добре организираната работа в тях в настоящия момент, не може да компенсира едно общо изоставане. Така в ТКЗС в с. Зафирово едва сега се създава организация за отпочване на обеззаразяването с формалин. Почти същото е положението и в с. Стефан Караджа. А самият процес на подготовка на тора може напълно да се механизира и не изисква особени условия. Машини има в наличност, осигурени са и достатъчни количества тор. Не е проблем да се отделят и двама-трима кооператори, нужни за размесване на тора с препарата. Ясно е, че в този случай решаващата дума трябва да се отреди на организацията на работата, на онази гъвкавост и находчивост от страна на стопанските ръководители и специалисти, която вина ги се съпровожда с успешното разрешаване на задачите.

Не може да бъде обективна причината и липсата на препарат. По-точно, трябва да се говори за ненавременното му доставяне. Защото още преди повече от месец управление „Земеделие" в ОНС и Растително-защитната станция са подсигурили необходимите количества. Но почти всички стопанства от този комплекс едва в тези дни са се погрижили за осигуряването на формалина.

Всичко това говори за известно подценяване на въпроса за срочното обеззаразяване на торовата покривка в тютюнопроизводството. Необходимо е стопанското ръководство в АПК в с. Главиница и специалистите по села да мобилизират сили и в близките няколко дни кооператорите да приключат с третирането на тора. Това ще гарантира и по-високи добиви от тютюневата култура през идната година.

Е. КИРОВА

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански задачи към 10 ноември т. г. в АПК и ТКЗС

АПК и ТКЗС	Изорани овощни градини в %	Обща продукция яйца в %	Обща продукция кр. мляко в %
Айдемир	100	91	92
Калипетрово	100	x	81
Бабук	100	88	77
Иширково	100	x	90
Смилец	40	87	92
Срацимир	100	x	78
ДСС-Силистра	12	x	91
АПК-Силистра	91	88	85
Алфатар	54	68	98
Алеково	100	57	83
Кайнарджа	0	73	73
Голеш	0	x	72
Средище	60	60	89
АПК-Алфатар	59	65	83
Ситово	9	85	84
Сребърна	100	77	92
Попина	100	93	83
Добротица	100	88	89
АПК-Ситово	61	84	84
Главиница	61	90	85
Паисиево	28	93	95
Сокол	48	88	91
Зафирово	100	71	71
Ст. Караджа	x	81	87
ДЗС „Я. Заб."	x	99	89
АПК-Главиница	69	87	85
Тутракан	0	85	79
М. Преславец	57	121	85
Белица	0	103	94
Нова Черна	58	115	80
АПК-Тутракан	42	104	86
Дулово	60	x	87
Межден	0	71	78
Окорш	100	80	82
Секулово	22	95	93
Чернолик	0	108	89
ДЗС-Окорш	0	x	77
АПК-Дулово	34	97	85
Всичко за окр.	62	87	84

ТРИ РАЗЛИЧНИ ГОДИНИ

Първата от тях бе 1943-та. На мирах се по него време в Сливенския военен затвор. На 7 ноември, преди обяд, с политичес ките затворници от северното крило на петия етаж бе честувана 26-тата годишнина на Велика та октомврийска социалистическа революция. Събрахме се в 21 килия около 60 души, струпани човек до човек. В доклада бяха засегнати три главни въпроса: историческото значение на рево люцията от 1917 година, тогаваш ното международно положение и големите победи на Червената армия. Най-силно впечатление ми направиха изводите. Като ана лизира съкрушителната сила на следващите се един други круп ни удари на Съветската армия срещу немските пълчища и очак ващите се такива през следва щия период, докладчикът каза, че през месец септември или най-късно месец октомври 1944 година частите на Червената ар мия ще бъдат в България. Спо ред него 27-та годишнина на Ок томврийската революция ще се чествува в България свободно. След доклада имаше песни, ли тературни четения, декламации и хумористични, но изводите на док ладчика се извисиха над всичко. Този неделен ден бе мрачен, вре мето бе облачно. Сивата затвор ническа униформа подчертаваше бледостта на изпитите лица и из мършавелите тела. Само очите горяха с неукротим огън, а вяра та в крайната победа бе непрео долима. Тогава за пръв път при съствувах на празника на Октом врийската революция заедно с толкова много другари. Може би затова така дълбоко в паметта ми се е врязала всяка подроб ност от него ден...

На 9 септември 1944 година тежките врати на затвора се раз твориха с трясък и ние излязох ме на свобода. Изпратиха ме на работа в Тутракан. Предвиждане то на нашия докладчик в затво ра се сбъдна. 27-та годишнина на Великата октомврийска социа листическа революция празнувах ме свободно. В навечерието на празника, по инициатива на РМС, проведохме литературно-музикал но утро с реферат за Октомврий ската революция. На самия 7 ноември бе организиран митинг, а след него манифестация. Наре дихме хората в походен строй, поставихме най-отпред знамената, след тях музиката (с народни инструменти) и поведохме коло ната по ул. „Д. Благоев" към „Чатала", оттам към сегашния пазарен площад, рейсовата спир ка и пред сградата на ГК на БКП закрихме празненството. На три места бяха издигнати трибуни. На площад „Чатала" от името на РМС произнесох поздравления към хората. На пазарния пло щад държа реч Петър Колев — секретар на ОК на партията, а на рейсовата спирка говори Мит ко Хаджимаринчев. Бе хубав слънчев ден. Сякаш и природа да се радваше на големия праз ник. Хората бяха облечени бед но. По каменната настилка моно тонно тракаха дървените подмет ки на грубите военновременни обувки. Духът обаче бе ведър и в очите греше особена светли на. Може би не всички разбира ха точно по какъв път сме вече тръгнали, но избавлението от тежкото фашистко робство кара ше хората да считат, че лошото е минало. Бъдещето разпалваше надежди, укрепваше вярата...

Оттогава изтече много време. Някогашните пеленачета сега са зрели хора. Нашето поколение сме вече 50-годишни, а на по-въз растните редиците оредяха. Животът се промени коренно. Изчезна експлоатацията на чове ка от човека, а мизерията, глад, политическото безправие, масовите арести, побоищата, раз стрелите, бесилките, някогашно ежедневие, сега са непознати не ща. През този период бяха чест вувани много годишнини, в това число юбилейни, както на нашата, така и на Октомврийската ре волюция. Те славят победите и възхода на марксистко-ленинските идеи, успехите на световната пролетарска революция. Напомнят, че в света е имало Октомври, откъдето започва крушене то на стария свят и възниква начало на новия живот. Ето че на 7 ноември т. г., 27 години след първото свободно честувa не, отново празнувахме деня на Великата октомврийска социалистическа революция. И сега бе неделен ден както през 1943 го дина, а слънцето пръс каше своите сияйни лъчи навред по нашата стра на, както бе преди 27 години. Ли куващите силистренски граждани маршируваха бодро както всяко га. В очите им грееше същият оня огън, който някога видях в очи те на нашите политически затвор ници, а след една година у тут раканските трудещи се. Само че този път редиците са неколко кратно по-многобройни, а стъпка та още по-твърда и непоколеби ма. Вярата в бъдещето е вече реално очертана в Програмата на БКП. Различни са от онова време и лицата, и облеклото на манифестантите. Но най-голямо впечатление прави осезаемото чувство у хората, че са господари, които властвуват над живота. Ето това е вече нещо съвсем но во, породено и утвърдено от но вия живот през изтеклите 27 го дини. Такова чувство у народа може да се появи и укрепи само в социалистическото общество. При капитализма, за трудещите се, то е непознато. И като помис ли само човек, че всичко това е [illegible] за 27 години, съвсем естествено е да се запита: „А ка къв ли ще бъде животът след още двадесет и седем?"

Игнат ДИМИТРОВ

Пред пленума на ОК на БКП по партийното ръководство на народните съвети

ДОБРА СЪВМЕСТНА ДЕЙНОСТ

ВМЕСТО ЗА ЧЕТИРИ ВОДОСНАБДЯВАНЕТО НА СЕЛОТО ПРИКЛЮЧВА ЗА ЕДНА ГОДИНА * ПОЛОЖИТЕЛНИЯТ ПРИМЕР НА КОМУНИСТИТЕ * ЗАДАЧАТА НА КОМИСИИТЕ ПО ХИГИЕНИЗИРАНЕТО И БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО

ОСНОВНИТЕ въпроси, които разрешават в своята съвме стна дейност общинският наро ден съвет и общинският комитет на Отечествения фронт в с. Сокол, имат предимно благоуст ройствен характер. Двете ръко водства приемат план в начало то на годината, който бива об съден и на събрания на отече ственофронтовските организа ции. И правилно му се дава такава гласност, защото задачи те, които залягат в него, не мо гат да се изпълнят без участие то на населението с доброволен труд.

Предвижда се водоснабдяване то на с. Сокол да се извърши за четири години — срок, кой то се вижда твърде дълъг на хората. Възприема се всеки коо ператор да изкопае по 20-25 м канал пред дома си, без да му се заплаща. Всъщност общин ският народен съвет осигурява само тръбите и тяхното поставя не. За една година бива во доснабдено цялото село. Хуба ва питейна вода получава вся ко домакинство за задоволява не на своите нужди. „Заразени" от примера на соколци, избира телите от с. Дичево водоснабдя ват 1 000 м без участието на съвета със средства.

Постигнатите успехи във во доснабдяването са дело на це лия актив от партийни секрета ри и групови отговорници, пред седатели на отечественофронтов ски организации, избиратели и съветници. На тях се опират при нужда общинският народен съвет и общинският комитет на Отечествения фронт. Голямо участие в изкопните работи взе мат средношколската бригада от Тутракан, профгрупите при училището, пощата, здравната служба, ветеринарната лечебни ца, съвета, като организират трудови дни със служителите. Не остава настрана и местната радиоуредба.

Определен успех имат двете ръководства в озеленяването, асфалтирането и шосирането на улиците. През годината са засадени 1 200 дръвчета, ас фалтирани са 4 000 и шосирани 8 000 кв. м улици.

Някои могат да запитат: „А какво е било отношението на комунистите към изпълнението на тези задачи и каква помощ са оказали първичните партий ни организации на общинския народен съвет и общинския ко митет на Отечествения фронт за тяхното реализиране?"

От общинския народен съвет се обаждат на секретарката на териториалната първична партийна организа ция в с. Сокол Добринка Симеонова да запознае комуни стите с плановете по хигиенизи рането и озеленяването. Тя вед нага ги свиква и информира. И получава техния отговор: „Ще участвуваме..." Всеки пар тиен член се самозадължава да засади по десет дръвчета пред своя или пред дома на други. Комунистите от тази ор ганизация дават пример на дру гите, като най-напред се включ ват в почистването на улиците и подреждането на домовете си. Последват ги и партийните членове от организацията на Желязко Димитров в животно въдството. Фермите, в които те прилагат своя обществено полезен труд, правят приятно впе чатление с поддържаната в тях хигиена.

Завладяващ е примерът на комуниста Тодор Калинов. Той сам изкопава 50 м канал, а Маринка Бонева, председателка на женсъвета при общин ския комитет на Отечествения фронт, поема цялата разясни телна работа сред жените по хигиенизирането, благоустрояването и озеленяването.

По хигиенизирането на се лищата общинският народен съ вет и общинският комитет на Отечествения фронт използуват отделна програма. В осъщест вяването ѝ достоен дял имат комисиите по хигиенизирането и благоустрояването, изградени към общинския комитет на Оте чествения фронт. Те провеж дат срещи с домакинствата, раз насят листовки, в които се по пуляризира опитът на новоопре делените образцови домове, да ват указания и съвети на сто панките как да подредят градин ките и дворовете си.

В чест на Десетия партиен конгрес избирателите поемат обещания за една година да водоснабдят жилищата си, да изградят удобни торища и по мийни ями, да създадат при ветливи градинки. Осемдесет на сто от тези поръчения са вече изпълнени.

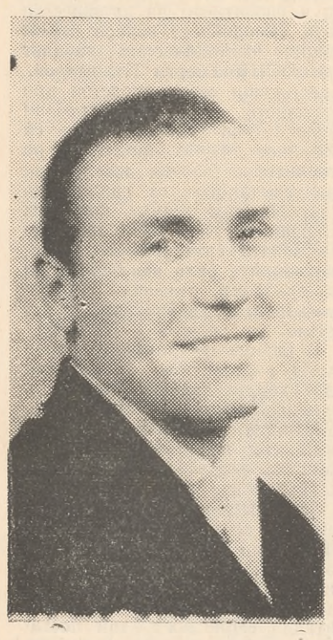
Разглежданите проблеми сис темно се обсъждат на заседа ния на общинския народен съ вет и общинския комитет на Отечествения фронт. Вземат се хубави решения.

Няма обаче да бъде правил но, ако не посочим, че положи телните резултати в съвместна та дейност на двете ръководст ва по тези въпроси се съпътст вуват и от някои слабости. Не приятно впечатление прави на пример обстоятелството, че снабдяването с тухли, цигли, цимент и дървен материал за благоустройствени мероприя тия от страна на потребителна та кооперация се забавя, макар и не по нейна вина. Поради проя вено неразбиране от администт ративното ръководство на учи лището не е завършена физкул турната площадка в училищния двор, тъй много необходима за правилното физическо раз витие на децата. УС на ТКЗС неоснователно протака обезпръс тяването на торището в стопан ския двор и то продължава да представлява огнище на зараза.

Дружните усилия на общинс кия народен съвет и общинс кия комитет на Отечествения фронт за разгръщането на ши рок фронт на своята съвмест на дейност неминуемо ще дове дат до нови постижения, до за воюването на нови хоризонти в работата с хората, в изпълне нието на благоустройствената програма.

Никола НАНЕВ

СВЕТЛИНА

БИЛИ ли сте вечер на „Кре поста" над Силистра? Едва ли някой, който е имал щастие то да изживее такива красиви мигове, е поглеждал с безраз личие към чудната картина на обсипания със светлини град. Долината сякаш е приютила хиляди звезди, които са се съб рали тук, уплашени от мрака на заспалите околни ниви. Светлините на Силистра — те завинаги са останали в душата ми.

И може би, след всичко каз ано, да звучат странно следва щите ми думи, но аз наистина винаги, когато съм бил тук, си мисля и за него. Сега той е сед нал до малката масичка в кух нята и бавно прелиства страни ците на някаква книга. Обича да чете, интересува се буквал но от всичко, без това да е празно и глупаво любопитство. Никога не съм срещал техник с толкова разностранни интере си. Впрочем, за кого става дума, ще кажат някои? Да се запознаете с него е най-лесната работа. Просто вдигате телефонната слушалка и набирате телефон № 37-00. От другия край на жицата ви отговаря един споко ен и твърд глас:

— Подстанция Силистра. Де журният електротехник Георги Раданов слуша.

Но той умее не само да слу ша. Не за първи път стоим един срещу друг и не за първи път се убеждавам, че той умее и прекрасно да разказва. Особе но за работата си. С часове ми е обяснявал непознати и далеч ни за мене неща и вярвайте, дори за миг не съм се отегча вал. Трудно е да се скучае със събеседник като Гошето.

Днес обаче нашият разговор имаше по-друго естество. Пак седим един срещу друг, но аз мълча, а той е вперил поглед през прозореца, със замечтани и малко тъжни очи. Трудно е, дявол да го вземе, да те карат да разказваш за себе си, а още по-трудно е да разкажеш на другите за това. Просто имам чувството, че най-важното, най-съществения остава в този за мечтан поглед, пък да си играе ш на предположения не се и опитвай, все едно нищо няма да излезе.

Всеки е обичал и обича нещо на този свят. Георги обик нал най-напред физиката. В ран ните години на детството това трудно се забелязва, но заслу жилият учител Аврам Василев правилно оценил наклонностите на своя ученик. Още по-добре е, че бай Христо Раданов му повярвал, послушал го. Да за пише момчето в русенския елек тротехникум, добре, защо пък да не го запише. Сигурен съм и в друго — доволен е бил, че синът продължавал пътя на ба щата. Дванадесет години от жи вота си той прекарал в ДЕЦ — Силистра, дванадесет пъти по-силна била вярата му във въз можностите на сина — той ще се справи, друго и не бива.

И как мислите, прави ли из лезнали сметките на стария електротехник? Тук вече, който иска да спори, има черно на бяло. В дипломата на Георги Раданов е записано точно и яс но — много добър 5.12. Без малко отличен, ако не са били онези мъчнички странични зани мания по радиодело, ако не са били десетките томове техничес ка литература, в които е има ло толкова интересни неща, които отнемали времето за уро ците.

Предложили му работа в ТЕЦ — Русе. Примамливо, но добруджанци трудно напускат земята си. В казармата — ново предложение и отново същия резултат. А през 1968, само когато чува, че в Силистра се строи подстанция, взема рейса и... пада на мястото си...

...Едва ли мога да не му вяр вам, че заниманията по слаботокова техника извънредно мно го му помагат в работата. Под станцията в нашия град е на пълно автоматизирана, често се случва да се намери приложе ние и за такива знания. А ре зултатите, все пак, пита недо верчиво скептичният читател. Виж, когато стане дума за тях, тук вече думата имат двама души, Георги и колегата му Шефкъ Галибов. Никакви ава рии на силистренска територия, никакви прекъсвания на тока по тяхна причина. Там, в тяхно то „царство", има една грамота и един юбилеен медал за Де сетия конгрес на партията — силистренската подстанция е образцовият обект в Североизт точна България.

...Сега, драги читателю, ти влизаш в своята стая, завърташ електрическия ключ и знаеш, лампата послушно ще светне. Но ако само за миг светлината угасне, ти ще изпиташ страшна необходимост да си я възвърнеш. Тогава ще оцениш усилия та и на онези двама мъже, кои то спокойно отговарят:

— Ще имате ток след две минути и тридесет секунди.

А казват, че вълшебници ве че не съществували.

Е. ЕНЧЕВ

Жечка Михалева е член на партията. Тя работи в цех „Кук ли" на промкомбинат „Камъшит" — Силистра и редовно презизпълнява трудовите си нор ми. За последното тримесечие на т. г. бе удостоена със звание то „Качественик".

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

АКТИВНА ДЕЙНОСТ

Неотдавна, по инициатива на градския комитет на партията в Тутракан, в Завода за резервни части и нестандартно оборудване се проведе ден на народния контрол. Освен председателите на комисиите за народен контрол тук присъствуваха и секретарите на първичните партийни организации в града. Срещата се ръководи от първия секретар на градския комитет на партията Иван Георгиев.

Подробна информация за работата на комисията за народен контрол при ЗРЧНО изнесе Агоп Зенопов. Изнесеното в информацията се допълваше от фототабло за нередностите в завода.

Присъствуващите се запознаха с дейността на тази комисия и споделиха свой опит. Констатирано бе голямо активизиране дейност га не само на тази, но и на останалите комисии за народен контрол. Под ръководството на градския, заводските партийни комитети и първичните партийни организации добра дейност развиват комисиите за народен контрол в Промкомбината с председател Тодор Пейчев, в ЗРЧНО с председател Агоп Зенопов, в един от кварталите на града с председател Шюкрю Акифов и други. За добра дейност тези и други комисии бяха наградени от Инспекцията за държавен контрол в Силистра.

Отношение по обсъжданите проблеми на срещата взе и другарят Тодор Димитров — началник на Инспекцията. Той направи оценка за досегашната дейност на комисиите за народен контрол в града и постави някои задачи за по-нататъшната им работа.

Постигнатите успехи на комисиите за народен контрол в Тутракан са резултат на конкретната помощ и ръководство, които те получават от градския комитет на партията. През октомври комитетът изслуша оценка за работата на градската комисия за народен контрол и взе решение да издигне за неин председател Ст. Димов — авторитетен и принципен другар. Заводските партийни комитети и първичните партийни организации също не изпускат от поглед работата на комисиите за народен контрол. Отблизо я наблюдават и навреме се намесват за изправянето на допусканите слабости и недостатъци.

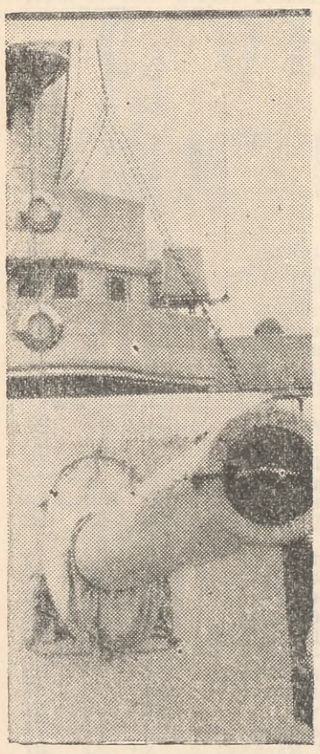
Ферад ЗЕКЕРИЕВ

ПРЕГЛЕД НА МПС

За зимния сезон, когато капризите на времето са много и пътищата стават опасни за движение, са нужни изправни в техническо отношение превозни средства както за правилната им експлоатация, така и за осигуряване на безопасно движение по пътищата на окръга. На прегледа на личните превозни средства от Ситово присъствуваха всички водачи. Всеки собственик се беше постарал кола та му да няма нередности. И собствениците, и контролните органи са доволни.

Желанието на притежателите на лични превозни средства е през пролетния сезон да се организира отново такъв преглед, който да приучи всички шофьори на постоянна бдителност и дисциплина.

Красимира ОРЛОЕВА
(наш кореспондент)

(Продължение от миналия брой)

През 1924 година крайцерът „Аврора" посети и север ните съветски пристанища Мурманск и Архангелск. За няколко дена „Аврора" и учебният кораб „Комсомолец" би ли посетени от десетки хиляди трудещи се от градовете и селата.

В книгата за отзиви и пожелания написали вълнуващи отзиви архангелските дърводели и мурманските рибари.

„АВРОРА"

„Октомври, Ленин, „Аврора", ние сме винаги с вас!" — пишат младите работници от Соломбал.

Изтъкнатият деятел на нем ската работническа класа Ернст Телман посети „Аврора" на 7-ми септември 1928 годи на. Преди заминаването си той написал следните редове:

„Делегатите на Първия све товен конгрес Ви предават сър дечен революционен привет! Възможността да постоим ня колко часа сред червенофлот ците на „Аврора" за всички нас е голямо събитие!

...Нашият боеви призив, на шият боеви сигнал, нашата парола ще бъде думата „Авро ра"!

Записи, записи... И в прочувствени кратки редове и це ли страници, а даже и в стихове.

Твърдият и уверен почерк на ветерана се сменя с криволичещ почерк на ученика. И ти се струва, че всички писме ни системи, съществуващи в света, са представени в тази книга: руски букви, японски йероглифи, заплетеното слож но писмо на арабите и индий ците, развлечената славянска кирилица и разтегнатите зна ци на английския, немския, монголския и много други езици.

Писаха прекрасни редове за „Аврора" изтъкнатите деяте ли на комунистическото и ра ботническото движение, сърат ниците на великия Ленин: Ернст Телман, Георги Димитров, Морис Торез, Хо Ши Мин, Уилям Галахър, участникът-ве теран на Парижката комуна Густав Инар и народният ко мисар А. В. Луначарский.

Бързо започна изпълването на книгата от много автори в момента, когато в 1948 година крайцерът „Аврора" остана на вечен пристан (пост) до гранитната крайбрежна улица на Нева, ставайки революцио нен и исторически музей.

Първият космонавт Юрий Гагарин, заедно със своите другари, посети крайцера „Аврора" на 25 април 1965 го дина и записа в книгата веч ните думи:

„Аврора"... Колко е скъпа тази дума за всеки съветски човек!

С голямо вълнение ние посетихме легендарния крайцер, възвестил на света нова ера в историята на човечеството. На палубата на „Аврора" влезе в историята като стартова пло щадка на успехите на Съвет ския съюз във всички области, в това число и в развити ето на космонавтиката".

Поетът Н. Фролов написа:

„Опазващ просторите,
флот — предан на своята
Родина,
от неостаряващия „Аврора"
до реактивните кораби."

„Ние, представителите на индустриалния Урал, казваме: от „Аврора" до Космоса!"

„Ние, делегация от пионери телманци от град Дрезден — побратим на Ленинград..."

„Кооператорите от социали стическа България провъзгла сяват: „Дружба навеки!"...

„Тук много ни хареса. Пак ще идваме. Ние искаме да станем моряци и много да при личаме на авроровци".

„До историческото оръдие на „Аврора" ние, водолазите от червенознаменния Съветски флот, даваме клетва да жи веем, да служим и да се учим по ленински!"

„Аврора" — незабравимо, ве личествено завоевание!"

„Ние, делегация студенти от 32 страни в света, стоим на палубата и чувствуваме ато че ли „Аврора" плава по планетата. Завръщайки се в родината, ние ще продължим делото, започнато от авроров ци, ще се борим всеотдайно за светлото бъдеще на нашите народи".

„Посещаването на кораба е мечта на всеки революционер. Бъдещето е на „Аврора" и авроровците!"

„Ние, ленинградци, смятаме „Аврора" не само като релик ва на съветския народ, но и революционен паметник на цялото комунистическо и ра ботническо движение в света!"

„В знамената на „Аврора" — диша Октомври".

„Руският „Аврора" и ку бинският „Гранма" са родни сестри!"

„Кълнем се да бъдем верни на Родината, както и бяха вер ни авророци!

Учениците от VII клас на 150 училище, Ленинград".

„Драги мои синове! Аз съм радостна и щастлива, че посе тих и видях „Аврора"!

Майка на десет деца — стро ители на комунизма".

„Ние — татко, майка, Ан дрейка и Альонка, в това май ско утро на ленинската 1970 година от палубата на „Авро ра" провъзгласяваме: Нека бъде над света винаги слънце и утринна зора!"

„Благодаря ти, вечно жив крайцер „Аврора"!"

„Гордеем се със своята Ро дина; с нейната велика исто рия. Слава на „Аврора"!"

„Крайцерът „Аврора" — това е символът на победно то шествие на съветския на род към комунизма. Това е гордостта, честта и славата на руската земя".

„Ние свято тачим паметта на нашите бащи, гордеем се с техните славни революционни дела, щастливи вървим по този път, който те начертаха за нас, техните потомци.

Прекрасен пример за всички е мъжеството и храбростта на „Аврора" и неговите револю ционни моряци.

СТУДЕНТИ ОТ ПОЛИТИЧЕСКИ ИНСТИТУТ — ГР. ХАРКОВ

„Аз съм особено развълну ван, че се намирам на крайце ра „Аврора" и отбелязвам фак та, че мечтите на неговите мо ряци станаха реалност. Мирът — вековна мечта на човечест вото — все повече укрепва и не е далеч времето, когато хора та ще бъдат свободни, ще се радват на живота и на всички човешки блага".

М. ГЛЕЗОС

„Борбата на живите и мърт ви членове от екипажа на „Ав рора" ще живее във вековете. Техните усилия ще вдъхновят милиони в борбата за свобода и щастие на хората".

Хенрих УИНСТЪН

„Ние, старите болшевики от Калининска област, с чувство на велика гордост сме възхитени от революционния подвиг на авроровци през 1917 година".

**Д. П. МАЛОВ,
В. С. ШЕВРИГИН,
С. Н. АНДРИАНОВ**

„Ние, гвардейците от военно морския Балтийски флот, носи тели на два ордена „Червено знаме", винаги ще носим висо ко, старателно ще пазим и ще умножаваме боевите и революционни традиции на авроровци от 1917 година".

Гвардейски матрос ХАСАНОВ, УТКИН, КОВАЛ

Пишат учениците от Якутия, пишат учениците от Новоси бирск, спортистите от Северодо нецк, войниците от Подмоско вието, партизаните от Мозамбик и герои от Виетнам. Пишат го сти от ГДР, България, Фран ция, Италия. Многоезична е тази уникална книга. И никога няма да бъде запълнена нейна та последна страница.

ДНЕС НА „АВРОРА"

Още в навечерието на 50-годишнината на Великия ок томври колективът на Ленин градския корабостроителен и ремонтен завод пое шефство то над крайцера „Аврора". Потомствените майстори-кора бостроители поеха задължение то да извършват постоянен тех нически контрол, за да се съх рани легендарният „Аврора" за бъдещите поколения.

Градският комитет на КПСС в Ленинград одобри тази патрио тична инициатива.

От деня на влизането на крайцера в строя, в продълже ние на 65 години, за гориво бяха използувани каменни въг лища. По време на плаване 24-те котли поглъщаха голямо коли чество от това гориво.

В последните години, когато крайцерът стана революционен мемориален музей и се намира на вечен пристан, за 1 годи на са необходими 800 тона твърдо гориво. На 66-годишни ната от своята биография „Авро ра" премина на течно гориво.

Подменена бе около 1 000 кв. метра дървена настилка на горната палуба. Както и през октомври 1917 година и сега палубата на „Аврора" е облицована с рядкото южно дърво тик. И още едно забележително събитие стана неотдавна на „Аврора".

Както е известно, крайцерът вече три десетилетия не пътува. Трите парни машини бездействуват, а в периода на Великата отечествена война бяха подложени на опасност и разрушение.

Налагаше се да се възстанови една от трите машини — главното сърце на крайцера като експонат.

Главната първа машина на „Аврора" представлява не само уникална техническа реликва. Тук, далеч от чуждите погледи, започнаха от 1905 година срещи и явки на революционни те матроси, четяха се болше вишки листовки.

През 1917 година при глав ната машина стояха на пост машинистите-болшевики и ръ ководители на революционните моряци А. В. Белишев, П. И. Курков, Н. И. Лукичев, А. Н. Златогорский.

Безкраен е потокът от посе тители. Хубава традиция ста на на крайцера да се провеж дат тържествени ритуали: по лагане на военна клетва, връч ване на комсомолски билети, пионерски проверки и др.

Приятно е да се отбележи, че с голям интерес преминават срещите на посетителите с ве тераните на „Аврора".

В тези срещи и беседи участ вуват ветераните авроровци, участници във Великата ок томврийска социалистическа революция, гражданската и Великата отечествена война — А. В. Белишев, Д. И. Ващук, И. Г. Марушкин, М. П. Синозерский и др.

Г. БАРТЕВ,
старши научен сътрудник на крайцера „Аврора", капитан I ранг от запаса

(Следва)

Диспечеризацията — прогресивен метод на ръководство в АПК

АГРАРНО-ПРОМИШЛЕНИТЕ КОМПЛЕКСИ В ДЕЙСТВИЕ

Решенията на Априлския пленум на ЦК на БКП през 1970 година разкриха нови, много по-големи възможности за повишаване ефективността от нашето селско стопанство. В съответствие с тези решения в отделните кооперативни стопанства се изграждат животновъдни комплекси, големи масиви от трайни насаждения, от зеленчукови, зърнени и технически култури. Внедряват се промишлените технологии, комплексната механизация и автоматизация на технологическите процеси. Изграждането на аграрно-промишлените комплекси създаде и необходимите условия за осъществяване и направляване процеса на специализация, концентрация, интеграция и на научно-техническия прогрес на селскостопанското производство в голям мащаб.

При тези условия, за да се осъществи оперативно управление, е необходимо да се събира, обработва и предава голяма по обем информация и пренася на значителни разстояния. Ако при това не се използуват съвременни технически средства за ускоряване пренасянето на информацията и за нейното по-бързо обработване, ще се наложи увеличаване на административно-управленческия апарат. От друга страна, няма така бързо да се въздействува върху производството за неговото нормално, непрекъснато и ритмично протичане. Ето защо при условията на висока степен на специализация и концентрация на селскостопанското производство е необходимо да се изгражда и квалифицирано и механизирано оперативно управление. Неговото ниво в настоящия момент е значително ниско. Причините за това са и от обективен, и от субективен характер. За да се отстранят те и да се постигне по-голямо усъвършенстване на оперативното управление, трябва да се решат широк кръг от въпроси, свеждащи се главно до: внедряване на технически средства за оперативно ръководство и от тях на средствата за оперативна връзка — телефонни и радиотелефони; изграждане на специализирани звена за управление — Централен диспечерски пункт „ЦДП“ и диспечерски пунктове „ДП“ в по-големите селища или обекти; подобряване организацията на работата по събирането и обработката на оперативната информация и рационализиране на нейните потоци; разработване на подходящи форми и документи за отразяване на оперативната информация; внедряване на нови методи за вземане на оптимални решения — математически методи, методи за мрежово планиране и управление и др.

Диспечеризацията като форма на централизирано оперативно управление се основава изключително на използуване то на съвременни средства за връзка, контрол и сигнализация. Приложението им в селскостопанските предприятия е свързано с проектиране то и реализирането на комплексна мрежа от връзки с подвижни и стационарни обекти в стопанството и съответна апаратура. Затова и изграждането на всяка диспечерска система трябва да се предшествува от преценка на нейната роля за повишаване ефективността на производствата. Изхождайки от структурната схема и задачите на всяко звено, се определя и неговото място — разположение върху територията на предприятието и се прави преценка за необходимостта от свързването му с радиотелефонна или проводна мрежа. При определяне характера на връзките е необходимо да се спазват известни принципни положения: с радиотелефони да се свързват като правило подвижни обекти (машино-тракторни агрегати, автомобили и др.) и стационарни обекти, които са отдалечени от проводната мрежа и не е икономически изгодно да се построява нова до тях (бригадни станове, филиали, животновъдни ферми, отдалечени зеленчукови и овощни градини, лозя); с радиотелефони ще се свързват и такива стационарни обекти, с които често трябва да установяват връзка подвижните обекти. А те са диспечерският пункт, информационните пунктове, управлението на по-големите производствени подразделения на стопанството или населените места, стационарната ремонтна работилница и други; абонатите на радиотелефонната мрежа в бригадите за промишлено производство могат да бъдат един агрегат или фургон, при даден към всяка от агрегатните групи, бригадира, механика на бригадата; с радиотелефони е целесъобразно да бъдат снабдени и личните превозни средства на председателя, зам.-председателя и главните специалисти. Те трябва да бъдат на разположение и в ремонтната работилница, в горивозареждащата кола, в колата за извозване на кооператорите до обектите, в диспечерската кола, в колата за бърза помощ, в една от товарните коли на всяка група и на диспечера по транспорта.

Изпълнителният комитет на ОНС на заседание от 24 септември 1971 година взе решение за изграждане на такива диспечерски системи за оперативно управление на аграрно-промишлените комплекси и в нашия окръг. Разработването на идейните проекти бе възложено на проектантски колектив с ръководител главния инженер на Дирекция НОПТУ — Илия Герасимов. За рекордно кратък срок, с много желание и упорит труд групата се справи успешно с поставената задача. Разработен в два варианта, идейният проект бе приет от експертния съвет, в който участваха и представители на МЗХП и Научния институт по радиоелектроника — София. На територията на окръга в бъдеще ще работят десетки стационарни, мобилни и джобни радиотелефони.

Какъв е ефектът от внедряването на диспечеризацията? Него няма да измерваме с цифрите, а ще го търсим в намаляване престоите на машините, в освобождаването на специалистите от пътуване до обектите, с което се намалява загубата на производително време, в повишаване качеството на управлението, в пренасяне на голям обем информация за кратко време.

Илия ГЕРАСИМОВ

Срочно извозване на износните товари

Есенните дни са напрегнати и за транспортните организации. Наред с другите проблеми, които има да решава ръководството на клон „Трансспед“ — Силистра, е и срочното извозване на износните товари от окръга. Държавното автомобилно предприятие бързо преустрои своята работа с автомобилите и богатото плодородие от грозде, пшеница и други продукти се извозва навреме и в срок из страната. Чрез създадената технология при обработва не на товарите през пристанищата, с одобрените реални план-графици за износа се спестяват хиляди левове на народното стопанство.

На отчет се водят и износните стоки, които се извозват чрез гара Дулово. Установеният регламент гарантира ритмичност на товаропотоците за износ от окръга. Вагоните се товарят с предимство, като се осигурява достатъчно продукция от промкомбинат „Камъшит“, „Зърнени храни“ и други. Качеството на заготовката е в изискванията с регламентите и международните норми. Денонощната работа по плановия износ на стоки от страна на транспортните предприятия осигурява бърза обработка на шлепове и вагони.

Стремежът на всички работници от товарния транспорт е да се извърши износът с малки разходи, а качеството на транспортните услуги непрекъснато да се подобрява.

Транспортните организации съзнават своята отговорност и заслужено дават своя принос за експедиране зад граница на определените по план товари от окръга. Пълната съгласуваност и координация на различните видове средства е от решаващо значение. Недопускането на денгуби, намаляването на престоите и пълното използуване на товароспособността им са показателен пример за голямото внимание, което ръководството на клон „Трансспед“ отделя на тази важна кампанийна задача.

Атанас ВИТАНОВ

Строителната бригада на Кръстьо Кръстев работи на обекта товарна гара в Силистра. Заедно с военнослужащи от строителните войски бригадата в момента излива бетонната плоча на втория етаж.

Проблеми на нашия град

Улица „Седми септември“ — да стане булевард

Става въпрос не за преименуване на тази важна пътна артерия в гр. Силистра, станала необходима съставка на панорамния път в нашия обновяващ се окръжен център, а за известно разширение и реконструкция. Улица „Седми септември“ е във вид на разцепена дъга от широк открит канал. Тя продължава булевард „Ленин“ откъм улица „Военна“ в направление към двора на ДАТ и пристанище — Силистра.

Какво представлява сега тази улица? Ония от шофьорите, на които се налага да превозват товари, идващи било от калипетровското шосе или Айдемир в направление за пристанището, или пък са тръгнали да излязат на шосето за гр. Толбухин, са почувствували неведнъж своята несигурност в движението. Когато навлизат в тази улица, особено пред детската градина „Щастливо детство“ и край СПТУМ „Димитър Ганев“, макар и да е еднопосочно движението и от двете страни на канала пътят е тесен, видимостта поради дъговидността на улицата и дърветата край канала е ограничена. После и вероятността от внезапно изтичане на деца от детската градина или машиностроителното училище и препречване на пътя е голяма. Несигурността на шофьорите се увеличава още повече и от това, че каналът и близките сгради не позволяват никаква маневреност при такива евентуални случаи. В този участък на панорамния път транспортните средства не могат да се изпреварват, още по-трудно е да се прави среща с велоси педисти и пешеходци.

От друга страна, изтичащите се промишлени отпадъци от новите помещения на промкомбинат „Текстил“ тук текат по канала в открит поток и през лятно време стават благоприятен развъдник на мухи и комари.

Затова целесъобразно е и в интерес е не само на хората от транспорта и минаващите пешеходци от този интензивно благоустрояващ се район на нашия хубав окръжен център, но и от санитарно-хигиенично гледище, пък и от гледна точка на общото благоустройство на града, този широк открит канал да бъде покрит. Към това предложение пред ГНС — Силистра би следвало да се присъединят и санитарно-епидемиологичните органи и КАТ.

Едно реализиране на такова предложение ще скрие не само течащите сега нечистотии пред важния туристически обект „Римска гробница“, но ще се създаде и реална възможност улица „Седми септември“ да стане широка и удобна транспортна артерия, без всякакъв риск за човешки жертви и автомобилни катастрофи.

Михаил ТОМОВ

Безспорен помощник

Между базите на ДП „Зърнени храни“ в окръга Тутраканската е една от най-добрите. Подходящата организация, създадена в нея, е безспорен помощник на колективa за постигане на положителните резултати. Началникът Леонид Димитров, отговорниците на складовете Никола Димчев и Парашкев Рацов, както и техникът Тодор Славов, с дългогодишния си опит оказват благоприятно влияние за качественото и срочно изпълнение на всяко мероприятие.

Работниците и служителите от базата са обединени в две бригади, удостоени с високото звание „Бригада за комунистически труд“. Колективът е в постоянно съревнование с Алфатарската база. През първите две тримесечия на годината тутраканци заслужено завоюваха първото място.

Тук навреме завършиха приемането на слънчогледа. Сега част от тази продукция се изнася за Югославия. В последните седмици започна усиленото изкупване на царевицата. Подготовката за това е отлична. Работи се на две смени. Почти всички процеси по приемане на зърното са механизирани. Така кооперативните стопанства се улесняват твърде много и могат по-пълно да използуват капацитета на товарните автомобили.

Подходяща организация е създадена и по заготовката на фасула. Известно е, че тя се извършва ръчно. Хората, заангажирани в чистенето на фасула, идват редовно на работа, защото се трудят при сравнително добри условия. Досега те подготвиха 330 тона при 97 процента чистота. Напоследък е поето задължение чистотата да достига 99 процента. Технологът Милка Митева следи най-отблизо заготовката на продукцията и не допуска отклонения от изискванията.

ГОЛЯМОТО ДОВЕРИЕ

Ако искате да поговорите с Иван Стойчев, не разчитайте да го срещнете в село. Твърде рядко се спира главният агроном и в канцеларията на кооператива. Неговото обичайно работно място е полето — плодородното паисиевско поле.

Среден на ръст, с широко, смугло лице, той ще ви посрещне с поглед, в който прелива обичта към живота. А животът на младия мъж не е от най-леките. Той не помни война та, но последиците от нея го съпътствуват още от най-ранно детство. Баща му се връща от фронта без един крак и тежестта за прехраната на семейството по-късно пада върху плещите на Иван и на по-големия му брат.

Иван е вече ученик, когато стават членове на кооперативното стопанство. И въпреки всичко, въпреки трудностите, той остава верен на голямата си обич към науката. Завършва селскостопански техникум и тогава се завръща на работа в село.

Няколко години младежът е специалист в стопанството. След казармата заработва като участъков агроном и е такъв до 1968 година. Тогава той става ръководител на сформираната се бригада за комплексна механизация в Паисиево. Много умение, подход и търпение са нужни на Иван Стойчев, за да обедини хората, да засили в тях любовта към техниката, да ги научи да работят само качествено.

... И те му повярваха. Механизатори и монтьори почувствуваха голямото му желание да създаде една образцова бригада. Доверяваха му се. Споделяха с него намеренията си, идеите си, съмненията и тревогите си. И за всекиго бригадирът намираше верни думи, намираше път към сърцата на хората.

Заредиха се успех след успех. Неведнъж паисиевската бригада бе сочена за пример, неведнъж бе първенец в една или друга кампания.

Напрежението, безсънните нощи влошиха здравето на бригадира. Лекарите го посъветваха да си почине, но той не намери сили да ги послуша. Неспокойната му натура, свикнала дръзко да търси, да се бори с трудностите, не се успокои. За тези няколко години Иван можа да създаде образцова и дисциплинирана бригада, зад чиито успехи стои и неговата твърдост, готовността му да се пребори с трудностите, голямата му вяра в хората, тяхната обич.

Още по-голямо доверие гласува на Иван Стойчев партийното и стопанско ръководство на стопанството. След като прецениха правилно цялостната работа на младия комунист, те му възложиха отговорната задача да бъде главен агроном на кооператива. Като такъв Стойчев помогна през тази есен стопанството да се нареди между първенците в сеитбата. Първо да завърши прибирането на царевицата, първо да приключи дълбоката оран.

Много са наградените за тези успехи. И може би най-голямата морална награда се пада на главния агроном Иван Стойчев. Заслужена награда за голямата му обич към професията и към хората, гласували му доверие и уважение.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

С МНОГО

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

27 НЕИЗВЕСТНИ

Но ако е пристигнал на гости, то би останал в някакво семейство или у приятели; тук случайните, а още повече пространствени връзки, може да възникнат трудно. А ако е пристигнал да постъпи в институт, сам, в чужд град, всичко може да се случи. Колко такива случаи той, Сергей, познава! Къде е пристигнал Алек: в Москва или в Борск? Къде неговият път изведнъж се е пресякъл с пътя на онзи, главния, най-опасния, но засега неизвестен човек? И за какво са го закачили Алек, за каква куйчка? Ето тук, може би, твърде на място ще дойде „красивата жена“, и „глупава та гордост“ естествено.

— Ама ти чуваш ли ме? — обърна се към него Лобанов.

— Какво казваш? — отзова се Сергей.

— Казвам, искаш ли още компот?

— Не, не, да вървим.

— Тук ми хрумна една мисъл — каза Лобанов. — Според мен, перспективна. Ето този куфар, за който дойде Алек... И онези двамата с куфара, на гарата... Така ли?

— Възможно. А по-нататък?

— Заинтересува се Сергей.

— А по-нататък ето какво се получава. Семьонов, когото разпозна Колосков, е следил от гарата онези двамата. А след това Алек отива при него за куфара? Не е ли нелепост?

— М-да. Непонятно.

— В такъв случай може би не Семьонов ги е следил? Може би Колосков е сбъркал?

— За всеки случай, после той го разпозна неуверено. Там, на пазара, А ето на гарата... Иначе те не биха тръгнали след него.

— Именно така — „те“!

— Да, това е интересно. При това трябваше да му поставим два въпроса — мечтателно произнесе Сергей.

— А какъв е вторият?

— Алек... За да се убедим още веднъж, че той е бил на гарата.

— Стой, стой. Онези двама та с куфара били посрещнати от висок младеж и девойка в еленова шубка. Така ли?

— Така казва Колосков. А ги е видял още и онзи, шишкото. Още повече, че младежът бил в дълго черно палто и с шапка. А Алек...

— Е! — с упрек произнесе Лобанов.

— Да, разбира се, — съгласи се Сергей. — Именно затова.

Те се бяха научили да се разбират много добре един друг, тези стари приятели от МУР.

Сергей въздъхна:

— Ех, вървим редом с нещо, но никак не можем да го уловим!

— Значи, аз ще се заема с този, шишкото — заключи Лобанов. — Как го пропуснахме.

— Непременно. А аз засега ще поговоря с Москва. И още веднъж ще поприказвам с Алек. Перспективен момък! — Сергей намигна.

Той се отби в кабинета си и като че ли чакайки само неговото влизане, незабавно зазвъня телефонът. Сергей вдигна слушалката.

— Другарю подполковник — чу той гласа на дежурния. — При вас тук е дошъл един гражданин. Разрешете да го пуснем.

— При мен ли?

— Тъй вярно. Назовава вашето фамилно име.

— А как е неговото?

— Фьодоров.

— Хм. Не познавам такъв. Е, пуснете го.

— Слушам.

Фьодоров, Фьодоров.... Като че ли познато фамилно име. Къде го е слушал? През тези дни се мярнаха толкова фамилни имена, преминаха толкова хора. Фьодоров... Определено някой бе назовал това фамилно име пред него... А-а, спомни си! Ох, ами че този Урмански, нима той го е пратил? Все пак нахален момък и старецът е също добър... Намерили начин да го канят на гости.

Сергей се разсърди. И когато се почука на вратата, той извика недоволно и строго:

— Влезте!

(Следва)

ПРОДАВАМ „Фиат-850“
с. Житница — Толбухинско
Жоро

ПРОДАВАМ „Запорожец“ — стар модел.
Справка: кв. Айдемир, Никола Велев

Продавам лека кола „Запорожец“.
Справка: ул. „Черно море“ 2, Силистра

Окръжно помощно училище „Сава Доброплодни“ — Силистра
търси да назначи 2 мъже по поддръжка

Строително управление — Силистра
набира зидаро-мазачи за работа в АССР — Коми както следва:

2 души — VI разряд
3 души — V разряд
5 души — IV разряд

Заплаща се по съветски норми и разценки, със 110% увеличение.
Заминаването ще стане между 20 и 30 ноември 1971 година.
Необходимите документи следва да се представят най-късно до 15. XI. 1971 година в школата за строително-монтажни кадри — ул. „Димитър Дончев“ № 23, тел. 52-11, 68-71.

Дирекция „Монтажи“ — гр. София

Школата за монтажни кадри към „Хим. комбината“ — гр. Девня, която се намира в с. Езерово, окр. Варненски, СЪОБЩАВА, че набира за най-големия младежки обект в Девненската низина — Химическия комбинат и Новия содов завод, кандидати за следните специалности:

1. МАШИННИ МОНТЬОРИ ЗАВАРЧИЦИ — Срок на обучението 4 месеца, на възраст от 18 до 40 години.

2. ЕЛ. МОНТЬОРИ — Промишлен монтаж — Срок на обучението 4 месеца, на възраст от 18 до 40 години.

3. МОНТЬОРИ ПО ТОПЛИННА И ХЛАДИЛНА ИЗОЛАЦИЯ — Срок на обучението 3 месеца, на възраст от 18 до 40 години (може жени и девойки).

4. ШЛОСЕР-МОНТЬОРИ — Срок на обучение то 4 месеца. Курсистите ще се подготвят за работа в „Предприятието за монтажни заготовки“ — гр. Варна до Домостроителен комбинат. Ще се приемат 25 курсиста — мъже от 18 до 35-годишна възраст.

На всяко 1-во и 15-то число от месеца се открива нов курс, а документи се приемат постоянно (диплом, медицинско, трудова книжка, ако има такава, личен паспорт) лично или по пощата.

На всеки курсист се осигурява пълна материална издръжка: храна, облекло, квартира и издръжка от 25 до 50 лв. месечно, а след това, като завърши курса, работа по специалността в продължение най-малко за три години, като освен заработката на всички работници на обектите в гр. Девня се заплаща и 30 % за национален обект.

За продължителна работа в системата на Дирекция „Монтажи“ и по обектите в гр. Девня се осигурява и жителство в гр. Варна.

5. Школата търси да назначи на постоянна работа шофьор на ЗИЛ и възпитател на работническо общежитие по щатна таблица №3.

СПРАВКИ: тел. 2-51-92, с. Езерово, окр. Варненски

От дирекцията

ОСА

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

АХ, ТЕЗИ МОДНИ СТИЛОВЕ

Фейлетон

Срещна ме онзи ден един стар познат и вместо поздрав се хвана за главата.

— Ти — вика ми — да не си заболял от рак случайно — на какво си заприличал. Я се погледни. А аз махам нехайно с ръка.

— То е от модния живот — казвам му и за да му стане още по-ясно, взех, че му разправих всичките си премеждия през последната година. Не скрих нищо. Така ще сторя и сега.

От десет години сме жени и право да си кажа, живеехме си смирено като почтени хора. Някои наричат това скука, но за мен беше в реда на нещата — вечеря, след това преглед на спорта от четвърта страница, след това телевизия. Но ето че назначиха жена ми в отдел „Пласмент" на завода и започнаха нейните командировки в чужбина. Първо стъкми куфара си за Италия. Стоя що стоя, и ето върна се, влезе в хола и постави ръце на хълбоци:

— Извикай — вика — още след обяд носачи, нека да опразнят стаята от тези ненужни предмети. Ще обзаведем хола „а ла Помпиду". Това сега е ужасно на мода в Италия.

На следващия ден надникнах вътре. Стаята беше заприличала на склад за театрален реквизит. Бяха подредени тежки огледала и масивни столове от онези, които преди двадесетина години можеха да се видят във вся ка селска бръснарница; потъмнели от годините, нашарени от стотици поколения мухи и със сладникаво извити орехови апликации. От този стил „а ла Помпиду" холът придоби тежък музеен дух.

Следващата командировка беше в някаква ориенталска страна. Когато се върна, жена ми влезе във всекидневната, постави ръце на хълбоци и каза:

—Повикай, моля ти се, същи те носачи и изпразни от тези просташки неща стаята — ще си я обзаведем в национално-битов стил. Това при арабите е ужасно на мода.

Опразних стаята, а жена ми изписа от провинцията родопски халища, овчарски ямурлуци с гугли, криваци, увековечени със самодейна резба. Донесе още конски муниции — комплект с два резервни хамути, и всичко това за декорация на стените. А за пода с голяма мъка закупи четири кози кожи и се оплака, че в днешно време е по-лесно да спечелиш апарта мент от държавната лотария, отколкото да намериш такава дефицитна стока. И така всекидневната заприлича на каракачанска къшла с всичките му подробности. Имаше там и цедилка за мътеница, и буренце за биене на масло, и всички останали овчарски салтанати.

Преместих си походното легло в банята. Единствено там намирах непокътната старата атмосфера на жилището ни. Но ето че в деня, когато ме срещна моят приятел, жена ми потегли за Финландия. Сега усилено си търся някаква квартира, защото, съгласете се, че имам право. Предчувствувам, че като се върне оттам, ще влезе в скъпоценната ми баня, ще поста ви ръце на хълбоци и ще ре че:

— Донес веднага хора, разбийте тези бойлери и тази ужасна вана. Ще направим финландска баня, та нека то гава роднините ни да си глътнат езиците от завист.

Р. ШИМАБЕЕВ

ЕПИГРАМИ

ТЕЖЪК СЛУЧАЙ

— Братко, на голям съм зор! Шефът ни е бивш боксьор...

НЕВЕРОЯТНО

За било и не било
хаби мастило —
пише, драска, черни
с клевети неверни,
додето ни слиса —
под донос се подписа!

СИНЪТ НА КЪРТИЦАТА

Вместо да копа
служба докопа...

Б. К.

КУЧЕШКО ИЗКАЗВАНЕ

Другари,
нека дебело подчертая:
зная
кого да лая!

ЛЪВ В ЦИРКА

Лъв,
но с връв...

М. К.

Диалози

— Колко изкара на конкурсния изпит?

— Четири.

— Значи и аз имам четворка, защото преписах всичко от тебе.

— Видях в списъка, че имаш двойка.

— ???

— Имам вуйчо в комисията.

* * *

— Мила, за тебе съм готов на всичко! — мълви влюбеният в жена си младоженец.

— Иди тогава в кухнята да измиеш чиниите!

Иван ПЕТРОВ

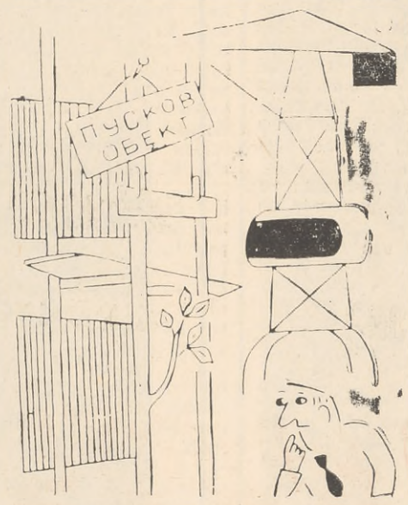
НЕОБИКНОВЕНО ЧУДО

Ако вземете шепа слънчоглед и го посеете в земята и на другата пролет видите, че е поникнал слънчоглед, няма да се учудите, нали! А ако вземете няколко бобени зърна, също ги посеете, а на другата пролет видите, че са поникнали мушмули, няма да повярвате. И никой не би повярвал. Пред подобна ситуация се е оказал пазачът на стопанството от Таслаково Юсуф Арифов.

Минавал той рано сутринта покрай лозето на Еюб Якубов и като видял, че той товари нещо на каруцата, просто го съжалил. Защото хората откога са си налели виното, а Еюб сега се е сетил да прибере гроздето. Но като се огледал по-внимателно, пазачът си помислил дали не сънува. Защото вместо грозде, товарел... царевица. Наближил още малко — не го лъжат очите — царевица и нищо друго! И тогава той застанал пред оная ситуация, за която загатнахме в началото — как, аджеба, лозе може да роди царевица!

Поканил пазачът бригадира Низамедин Сюлейманов и заедно претеглили чудната реколта — оказало се, че лозето на Еюб родило 450 кг царевица. Някои предполагат, че в близостта на лозето и натрупаната царевица на стопанството има някаква връзка. Засега нищо не се знае. Наскоро чудотворецът Еюб ще разкаже за своя необикновен опит пред... другарския съд в селото.

Стефан ТРИЧКОВ

— Не дочака пустото му дъ рвено скеле пусковия срок ами пусна корени.

Подводни пирати

В Рим, Неапол, Палермо прие мат от морето сигнали за бедствие. Става дума обаче за кораб, който съвсем не е катастро фирал и уверено държи курс към бреговете на Италия.

Известно е, че този кораб е построен от така наречената Археологическа корпорация на САЩ, чийто повишен интерес към националните ценности на други държави отдавна предизвиква тревога в света. Несметните богатства, които лежат на дъното на Средиземно море, не дават мира на тази корпорация. Нейни представители на конгреса на подводничарите-археолози в Ница заявили, че възнамеряват заедно със западногерман ски колеги да започнат изследвания на дъното на Тиренско мо ре. Понеже изследователите от ГФР отказали помощ, американ ците решили да действуват само стоятелно.

Корпорацията не се спряла пред големите разходи за експедицията: корабът бил снабден със съвременна електронна апа ратура, радиолокационни устройства, подводни телекамери. Американците се готвят да „опи пат" значителен участък от морс кото дъно между Сицилия, Сардиния и Апенинския полуостров. В антични времена тук са мина вали търговските пътища на древните гърци, римляни, финикийци. Под дебелия слой пясък на дъното лежат ценни образци от скулптура, бижутерийни изделия, амфори. Американците са решили да „прочистят" подводните джунгли, оборудвайки своя кораб със свръхмощен землекоп. Той ще мине по дъно то, чупейки и трошейки всичко, което природата е пазила хилядолетия. Затова пък на пазара за древни предмети в САЩ ще се появят отломки от амфори и статуи, части от оръжия, и печалбата ще покрие с лихва разходите на „научната експедиция".

СЪБОТЕН СПЕКТЪР

Намерили съкровище

Три деца на предучилищна възраст от село Такмик, Омска област (СССР) — Саша Черенков, Миша Иванов и Саша Гусилетов, влезли в траншея, изкопана за слагане на топлофикационни тръби, и видели тъмен предмет, стърчащ от земната стена. Отворили го — това бил тежък полуизгнил кожен чувал, в който намерили три златни кюлчета.

Намереното съкровище предали в районния клон на държавната банка, където определили общото тегло на златото — 7 килограма и 306 грама. Служителите от банката предполагат, че златото е скрито през 1917 година от някой местен търговец.

Експедиция за мамонти

Три черепа на мамонти, хиляди кости на тези доисторически животни — такива са първите научни трофеи на обединената експедиция палеонтолози, геолози и други специалисти, работеща сега в басейна на река Индигирка (Якутия). Там, в дебелата почва, скована от вечен студ, се намира едно от най-грандиозните гробища на мамонти. Разкопките се извършват с помощта на водни помпи, чиито мощни струи размиват и срязват слоевете речни наноси в замръзналата почва. На дълбочина 3-4 метра, както се оказало, са разположени скелети на мамонти на различна възраст.

По предположение на учените, гибелта на мамонтите и на други животни е станала преди 9-10 хиляди години. Не е изключено костите на измрелите гиганти да са се използували от хората за направа на колиби.

Палеонтолозите от индигирската експедиция открили също каменни оръдия. По тяхно мнение, това е изключителен случай на толкова далечно проникване на север на първобитния човек в края на епохата на съществуване на мамонтите.

Еманципация по американски

Статистиката показва, че в Съединените щати престъпността сред жените нараства далече по-бързо, отколкото сред мъжете. Например в района на Лос Анжелос през миналата година чис лото на мъжете, арестувани за различни престъпления, се е уве личило десет процента, а на же ните — с 23 процента. По данни на ФБР от 1960 до 1969 година чис лото на арестуваните за сериозни престъпления мъже е нарас нало с 61,3 процента, а при же ните със 156,2 процента. Американ ките все по-често започват да участвуват в грабежи, в побоища, престъпления. Специалистите виждат причините за това в широкото разпространение на наркоманията. Но има и такива, които виждат в това явление.. последствия от еманципацията.

Сайгонските нашественици в Камбоджа срещат твърдата съпротива на патриотичните сили в тази страна.

НА СНИМКАТА: Момент от ожесточено сражение. На преден план — свален от патриотите хеликоптер на агресорите.

спорт

Баскетбол

БОРБАТА ЗАПОЧВА!

Утре в Силистра ще бъде даден стартът на III републиканско първенство за юноши и девойки — старша възраст в „А" елитна баскетболна гру па. Любителите на баскетбол ната игра още в първия кръг ще могат да наблюдават инте ресни срещи между отборите юноши и девойки на „Доростол" и „Спартак" — Плевен.

В тази връзка разговаряхме с треньорите на отборите на Силистра. Директорът на спе циализираната спортна школа по баскетбол Атанас Здравков, треньор на отбора девойки ст. възраст, сподели: „В групата ще участвуваме с млад и перспективен състав — миналогодишните пионерки, които спечелиха второто място на републиканския фестивал".

Имахме възможност да наблюдаваме последните тренировки на отбора юноши старша възраст. Отборът, който през тази година ни донесе много радости и наслада. На нашите въпроси треньорът Ангел Калинов отговори: „Класирането през тази година ни задължава изключително много. Ние за това първенство много сериозно се готвим. И през тази година ще разчи таме изключително много на колективизма, на отличните ка чества на отделните състезатели, съчетани в едно и подчине ни на колектива".

Програмата предвижда утре, неделя, от 9 часа — девойки — „Доростол" — Силистра — „Спартак" — Плевен и от 10.30 часа юношеските отбори на двете дружества. Срещите ще се проведат в спортната за ла „Дръстър". В следващия кръг отново нашите отбори ще бъдат домакини — този път ще ни гостуват девойките на „ЖСК — Спартак" — Вар на и юношите на „Дунав" — Лом.

П. ИВАНОВ

Обещаващи резултати

Завчера в ЦК на ДКМС бяха отчетени резултатите от втория етап на националното съревнование по спортно-масовата и спортно-състезателна дейност на комсомолските организации в основните и средни учи лища на страната за купата „Буз луджа".

На първо място от основните училища бе класирано у-ще „Кирил и Методий" — Силистра, а комсомолската организация на ПГ „Климент Охридски" зае трето място.

Третият и решителен етап от националното съревнование за купата „Бузлуджа" ще премине изцяло под знака на XII конгрес на ДКМС.

Стоян ЦОНЕВ

ВЕСТИ

Утре от 8.30 часа в Дунавския парк в Силистра ще се проведе окръжен лекоатлетиче ски крос по линия на АПК.

* * *

По същото време утре в за лата по борба ще започне и градското първенство по борба за юноши — старша възраст.

* * *

В неделя от 12.00 часа на стадион „Септември" в Силист ра ще се състои футболната среща между детските отбори на „Доростол" и „Светкавица" — Търговище. След тях ще иг раят юношеските състави — младша възраст на същите дружества.

* * *

Мъжкият футболен отбор на „Доростол" ще играе днес в град Лясковец срещу местния „Левски".

* * *

Футболният състав на „До ростол" — юноши старша въз раст гостува утре на „Лудого рец" — Разград в мач за пър венство на зона „Черно мо ре".

* * *

Волейболните отбори на „До ростол" и „Червена звезда" — Дулово заминаха за град Варна, където в продължение на три дни ще вземат участие в турнира за първенство на Се вероизточната „Б" РВГ.

* * *

Утре в Бабук ще се състои волейболен мач за окръж но първенство между женски те състави на „Доростол" и местния „Вихър".

В „А" окръжна футболна група

Колкото по-малко срещи остават до завършване на есенния полусезон, толкова по-оспорвана става борбата за първото място. Отборите от оформеното челно ядро имат напълно реални възможности да го атакуват. Засега ширковските футболисти оглавяват таблицата за временното класиране само с една точка повече от състава на с. Искра. Голямата им победа с 8:5 над паисиевските състезатели е още едно доказателство, че те са със серизни амбиции за запазване на водачеството до края на полусезона. Успешни игри изнасят в последните няколко кръга и отборите на Кайнарджа, Дулово и Зафирово.

Всички състави имат по една към брой изиграни мачове, с изключение на Дулово и Сокол. Поради допуснати груби съдийски грешки в срещата от 13-я кръг между тези два отбора мачът е опорочен и ще се изиграе отново.

Без резултатите от отложения единадесети кръг, проведен завчера, временното класиране след 14-я кръг е следното:

	м	п	р	з	гр	т
1. Ширково	13	10	1	2	45:20	21
2. Искра	13	9	2	2	39:20	20
3. Кайнарджа	13	9	1	3	32:14	19
4. Дулово	12	8	2	2	42:17	18
5. Зафирово	13	8	1	4	28:21	17
6. Добротица	13	7	2	4	37:18	16
7. Паисиево	13	7	—	6	27:38	14
8. Сребърна	13	6	1	6	39:29	13
9. Алфатар	13	5	2	6	31:34	12
10. Мерден	13	5	2	6	22:27	12
11. Чернолик	13	4	3	6	25:35	11
12. Секулово	13	3	4	6	17:33	10
13. Главиница	13	4	1	8	26:28	9
14. ДЗС „Я. Забунов"	13	3	3	7	17:25	9
15. Сокол	12	3	3	6	18:31	9
16. „Доростол"—3	13	3	3	7	22:47	9
17. Нова Черна	13	4	—	9	27:44	8
18. Попина	13	3	1	9	26:28	7

И. ЕНЧЕВ

На синия ЕКРАН

СЪБОТА, 13. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За малките ученици: „Звънче", 10.30 За децата, 10.40 „Диапазони на порива" — филм, 11.10 „Боянският майстор" — филм, 11.30 Реклами, 11.40 Спортна мозайка, 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 15.55 За пионерите, 16.45 Спортна мозайка, 16.55 Новини, 17.05 Серия „Яо", 17.30 Футбол: „Тракия" — „Славия", 19.15 Панорама, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 150 години от рождението на Ф. М. Достоевски, 22.20 Новини, 22.35 „Зиг-заг" — забавна програма, 23.15 Филми на големия екран

НЕДЕЛЯ, 14. XI

10.20 Новини, 10.25 За красиво и хармонично тяло, 10.30 Шахмат, 10.50 Курс по френски език — 64 урок, 11.20 „Форсайтови" — повторение на 9 и 10 епизод, 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 За пионерите: „Сладкарница „Захарно петле", 14.25 Интервизия — футбол: Румъния — Чехословакия, В паузата — реклами, 16.15 В света на животните: „Разходка в зоопарка", 16.40 Младежко тв състезание: „Познай какъв съм" — трета част, 17.25 Творци на българския анимационен филм, 17.45 Усмивки от старите ленти, 18.00 Новини, 18.10 За децата: „Сенките на стария замък", 19.10 Атлас: „Осло", 19.50 Лека нощ, деца, 20.00 По света и у нас, 20.25 „Форсайтови" — XI епизод, 21.15 БТ за Интервизия — концерт на самодейни колективи, 22.00 Новини, 22.15 Световна естрада — Хана Хегерова

ПОНЕДЕЛНИК, 15. XI

17.30 Обявяване на програмата, 17.35 Към развитото социалистическо общество, 18.00 Новини, 18.10 За децата, 18.30 Спортен екран, 18.45 За Народната армия: „Един учебен ден", 19.20 „Семейство Димитър и Вела Благоеви" — документален филм, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца, 20.00 По света и у нас, 20.30 Театър „Хикс", 22.00 „Светофар" — тв журнал, 22.30 Реклами, 22.40 Новини

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 10 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 125 (1901) | Силистра, вторник, 16 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ГЛАВНА ЗАДАЧА — ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ГОДИШНИЯ ПЛАН!

ЗА ДЪЛГА, ЗА ОТГОВОРНОСТТА

Преди няколко дни се състоя извънредно заседание на бюрото на окръжния комитет на БКП по повод неизпълнението на плана за месец октомври и десетмесечието на 1971 година, първата година от шестата петилетка, първата години от Десетия конгрес на БКП. Публикувана бе обширна информация за работата, за духа на заседанието, за тревогата, създадена от това изоставане. Посочени бяха предприятията, кооперативните стопанства, аграрно-промишлените комплекси, които не изпълняват плана. Затова на имена няма да се спираме. И ако все пак се връщаме на този проблем, на заседанието, на неговия дух, на неговите решения, то е преди всичко поднасянето на дълга, на отговорността, която ние носим за възложеното ни поръчение от партията и правителството, за голямото доверие, гласувано ни от трудещите се, за това, доколкото ние като ръководители на малки и големи предприятия, на първични и общински партийни организации, на окръга, оправдаваме това доверие.

Не! Не става дума за провал, за връщане назад. И с неуспехата на отделни предприятия ние като цяло се движим напред, и то с немалък темп — средно с повече от двадесет процента. И все пак, ако всички предприятия, всички кооперативни стопанства, аграрно-промишлени комплекси работиха с еднакво напрежение, ако всеки даваше това, което трябва да даде, резултатите биха били далеч по-големи.

Да! Нашето израстване, а ние растем и извисяваме снага, нашата тежест като окръг би била по-голяма. Защо? Защото, ако деветте предприятия бяха изпълнили плана за десетмесечието и единадесетте за месец октомври, ние бихме произвели продукция за още 1 431 000 лева. А зад всеки лев стои заплатата на всеки работник, на всеки кооператор, бихме задоволили далеч по-добре нашите потребности от обувки и дрехи, от мляко и месо. Да, колкото повече дадеш на обществото, толкова повече имаш право и да получиш от него.

Причините за изоставането? Те са винаги обективни и субективни. Главното сега е да се види това, което зависи от нас — ръководителите на цеха и предприятието, партийните, комсомолските и профсъюзните органи и организации.

Ние, казва Георги Колев, началник на Строителното управление, ще изпълним плана, но подизпълнителите не го изпълняват. Ще предадем обектите в пусковия срок. Но ще останат неусвоени над сто хиляди лева. И когато се анализира неизпълнението, излиза, че то е от строителството на жилища, учлищни салони, детски градини. Това, което най-много ни тряба, опира до мен, до теб, до всеки човек.

„За да изпълним производствената програма, трябва да организираме двусменна работа". Да, трябва! Но кой? Не един път е ходено в Хмелницка област, видяхме как съветските строители и в пек, и в студ до минус тридесет градуса работят не на две, а на три смени. Това е хубаво, предизвиква възхищение. Но то е недостатъчно. Защо не организираме работата не на три, а на две смени. Трудно е! Тук трябват повече усилия, срещи, работа с хората, обучение и създаване на строителни кадри, по-близка и конкретна помощ на партийната организация, активната намеса на специалистите от окръжния народен съвет.

Не изпълняваме плана... Недостатъчен е стоковият фонд, казва директорът на ДТП Милан Ангелов. Всичко ли е направено, всичко ли, което има в складовете, е предложено на потребителя.

Няма кюнци, лопатки, чаршафи, възглавници. А всичките се произвеждат в нашите предприятия — ТПК „Добруджанка", промкомбинат „Металик", „Камъшит".

„Ние, казва зам.-директорът на ТПК „Добруджанка", до края на годината ще им дадем чаршафите". Кога, на 31 декември? Промкомбинат „Камъшит" има собствени магазини в страната, организира изложби в чужбина, а в неговия щанд в универсалния магазин няма какво да се купи. И не само за този щанд. На втория етаж незаетата търговска площ е толкова голяма, че може преспокойно тенис да се играе. А ръководството на търговските организации обмени опит в СССР, ГДР, Чехословакия и други страни. Какво е внедрено от това, което е видяно?...

„Очакваното неизпълнение на общата селскостопанска продукция се дължи на неизпълнението на плана за средните добиви и планираната продукция от основните зърнени култури: пшеница, ечемик, фасул, слънчоглед; от трайните насаждения: кайсии и лозя в Дуловския АПК, Алфатар, Попина, Сребърна, ниските добиви от царевица в АПК — Алфатар и АПК — Дулово." А защо, кой стои зад неизпълнението? Нали хората работят, ръководство и специалисти има по места? „Кравето мляко не ще бъде изпълнено поради висока яловост от 18 до 30 процента". А къде са ветеринарните лекари, бригадирите, ръководителите на ТКЗС, АПК, специалистите от управление „Земеделие". Защо трябваше сега да се констатира тази яловост, неправилно изхранване на фуражите, за ниженото внимание към животновъдите. „Ние ще изпълним плана за стоковата продукция" — казва д-р Станко Иванов от управление „Земеделие". Достатъчно ли е това? Недостатъчен е броят на кравите, а на ли в окръга се раждат и телета, които при едно правилно гледане и хранене биха дали възможност да се извърши нормален ремонт на говеждото стадо. Прирастът в угоителната база Дулово и Срацимир е 300 грама, докато в ТКЗС — Нова Черна и ДЗС „Янко Забунов" е над 500 грама. Две по две стопанства, само на 60-70 километра едно от друго. Защо не се изучи опитът и се приложи. И тук има специалисти, партийно и стопанско ръководство на ТКЗС и АПК.

Неизпълнение! Причините — те винаги са комплексни и във всички случаи субективните са решаващи. Главното е да се осъзнае, да се видят и анализира създалото се положение, да се насочи развитието в интерес на обществото, на колектива, на индивида. И тук решаващо е сега чувството за дълг, за отговорност за изпълнението на поръчаното ни дело. За него ние носим отговорност пред партията и правителството, пред хората, които са ни избрали. И съвсем правилно в този тревожен за окръга момент бюрото на ОК на БКП потърси отговорност от директорите на предприятията, на АПК и ТПК, на партийните секретари за допуснатото неизпълнение на плана.

Остават броени дни до края на годината. Решаваща е организаторската и политическата дейност, на партийните и стопанските ръководства, на комсомолските и профсъюзните организации за изпълнението на годишната производствена програма за 1971 г. И няма съмнение, че сили ще се намерят и окръгът с чест ще изпълни своето задължение, ще даде своя скромен принос в изпълнението на решенията на Десетия конгрес на БКП.

Николай ГРИГОРОВ

Мобилизация на силите

Според ръководството на ТПК „Добруджанка" една от основните причини за изоставането е усвояването на ново изделие — бродирани блузи за износ в Съветския съюз. Вместо предвидените 8 000 бройки през октомври са произведени 5 000, което е дало отражение върху изпълнението на месечната програма. Закрива нето на цеха за юргани е една от другите причини.

Можеха ли да се избягнат някои от тези фактори, за да не се наруши нормалният ход на работата? Безспорно, можеше. Например за усвояването на новото изделие. Залага се един план от 8 000 бройки, когато хората, които ще ги произвеждат, още не са запознати напълно с технологията, не са квалифицирани добре и производителността на труда рязко спада. Можеше да се направи така, че работниците да се запознават постепенно с артикула и когато се почне серийно производство, всичко да върви нормално. За закриването на цеха за юргани ръководството има решение още в началото на годината, но това не е конкретизирано в кой месец ще стане. Когато това производство е прехвърлено в промкомбинат „Прогрес" — Дулово, планът на този цех трябва да се разпределя върху другите производствени единици. Това, естествено, нарушава ритмичността на работата. Ако съществуваше вътрешна организация с перспектива, ако се прилагаше своевременна оперативност при някои възникващи трудности, можеше да се избегне и липсата на материали и, което е най-важно — да не се допусне неизпълнение на плана в натурално изражение.

Всичко това е създало тревога в колектива на кооперацията и особено в ръководството. В началото на ноември е проведено партийно събрание, където са анализирани всички причини и са набелязани конкретни мероприятия, по които се работи усилено. Всички производствени единици също са провели събрания, къде то е говорено за мерките, които трябва да се вземат за изпълнението както на плановете за ноември и декември, така и за годишната програма от 2 300 000 лева. Резултатите от първата половина на ноември показват, че всичко това вече дава добри резултати. През месеца ще бъдат произведени 11 хиляди блузи за износ, с което ще се компенсира непроизведеното през октомври. Най-важното е, че са осигурени всички материали за производството до края на годината. За месец ноември планът е 221 000 лева заедно с изоставането от миналия месец. До 15 ноември вече е произведена продукция за повече от 120 000 лева. Създадената организация и мобилизиране на силите на целия колектив ще спомогнат за изпълнението на плановете за последните два месеца и годишната програма на кооперацията.

Али РИЗОВ

ГОДИШНИЯТ ПЛАН — ПРЕДСРОЧНО

Още в началото на годината колективът на ДЗИ — Тутракан си постави задачата: да води борба за ритмично изпълнение на плановите показатели по месеци и тримесечия. Това се осъществяваше благодарение на добре организираното съревнование сред служителите и застрахователните деятели.

Успехите не закъсняха. Сега колективът отчита, че е реализирал с 65 дни предсрочно годишния си план, постигайки изпълнение 101 на сто. Най-голям дял за това постижение имат участъковият инспектор Стоян Леков, застрахователните деятели Сашка Николова, Мариана Балашева, Кирил Минчев от Нова Черна, Караани Фейсалов от Суходол, Борис Дечев от Сокол и други.

Тодор ДРАГАНОВ

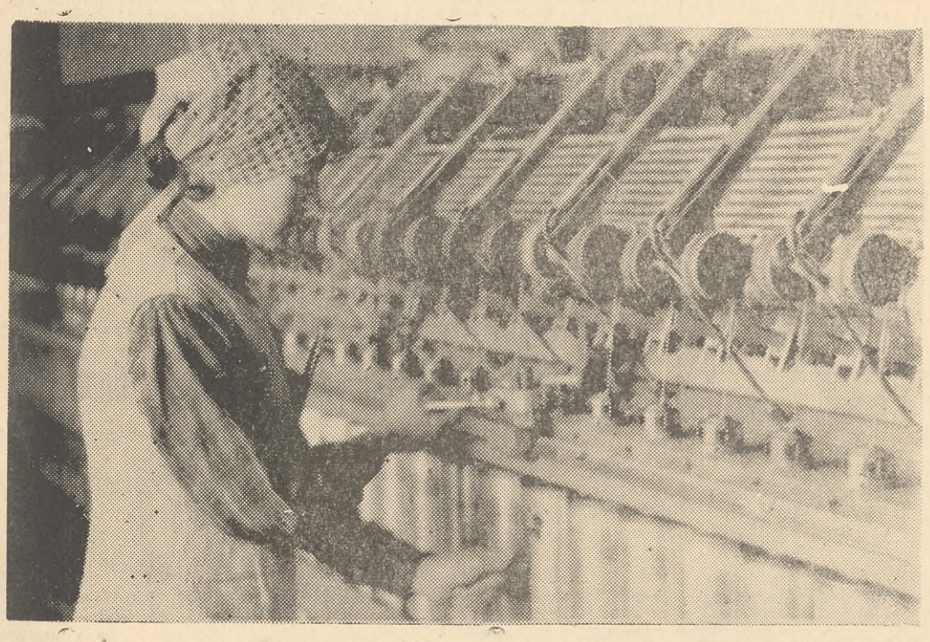
В продължение на три години Георги Николов работи в мебелния цех на ТПК „9-ти септември". Младият производственик постига винаги средно изпълнение на трудовите си норми 130 на сто.

С един месец по-рано

Пристанищните работници в Силистра работят неуморно за предсрочно изпълнение на годишната си производствена програма. Въпреки тежките условия сега — ниското ниво на реката забавя корабоплаването — те използуват хубавите ноемврийски дни за бърза обработка на товарите. Бригадите на Вейсал Алиев и Халил Бейтулов се съревновават по разтоварването на суперфосфатни торове. Кранистът Петър Александров пълни непрекъснатия поток от камиони, дошли от кооперативните стопанства. Товаро-разтоварните бригади обработват дневно до 400 физически тона.

Работниците от пристанището приключиха десетмесечието с радостна равносметка. При общ годишен план 515 000 постигнаха изпълнение 485 000 обработени физически тонове товари. Остават им още 30 000 тона, които те са обещали да обработят до края на ноември.

Ст. ДИМОВА

В предачния цех на фабрика „Славянка" — Тутракан работи комсомолката Кръстинка Бонева, която е постоянна ударничка в производството. Младата тъкачка редовно изпълнява трудовите си норми над 150 на сто.

Снимка: Васил ТОНЕВ

С УВЕРЕНОСТ КЪМ ГЛАВНАТА ЦЕЛ

Колективът на ДПП „Капитан Мамарчев" не изпълни плана си за октомври с 15 000 лева. Това разтревожи ръководството на предприятието и цеховите бригади. Набелязаха се конкретни, действени мероприятия за изпълнение на производствената задача през този месец, за изпълнение на общата годишна програма.

Какво се върши сега в предприятието?

— Всички сили са насочени към главната цел — реализиране годишния план — каза директорът Богдан Бойков. — При нас съществуват известни трудности, но те не могат да бъдат пречка в осъществяването на тази задача. Предприятието изпитва недостиг от материали — поливинилхлорид, полиетилен ниско налягане и някои химикали. Взехме мерки за осигуряване и доставяне на необходимите суровини. Когато преразгледахме плановете, оказа се, че за последното тримесечие на тази година 63 000 лева остават необвързани поради липса на заявки. Свързахме се с други предприятия и този недостатък в плановостта бе отстранен.

Колективът има възможности да изпълни годишната си производствена програма и работи неуморно за нейното реализиране. Това е наш законен дълг пред партията и правителството, които ни гласуваха голямо доверие. От 8 ноември тази година с решение № 368 на Бюрото на Министерския съвет нашето предприятие стана клон към ДСО „Тежка химическа промишленост" и в бъдеще ще се нарича Завод за технически каучукови изделия „Капитан Мамарчев". Това въодушевява работниците за постигане на нови успехи в труда.

Малвина Петмезян, председател на заводския профкомитет, изтъкна, че социалистическото съревнование се разгаря с нова сила.

— Пред комунистите, комсомолците и безпартийните по бригади и цехове широко бе разяснена важността от изпълнението на производствения план. Увереността на всички е обща — ще се справим със задачата. За това ни импулсира и преходното червено знаме на Министерството на вътрешната търговия и услугите, което ще ни бъде връчено за успехи през третото тримесечие. Социалистическата надпревара е обхванала всеки производственик и за ноември резултатите са радващи. Само за единадесет дни цеховете за пластмаси, за каучукови и бакелитови изделия реализираха 60 на сто от месечната си програма. Предприятието трябва да изпълни до края на годината още 171 000 лева по план. Тази цифра ще бъде надвишена, защото колективът е обещал да даде 60 000 лева надпланово и се труди достойно да удържи дадената дума.

Др. ИВАНОВ

БИЕМ ТРЕВОГА!

ЗАСАЖДАНЕТО НА КАЙСИИТЕ ИЗОСТАВА

Есента е най-благоприятното време за засаждане на овощните градини. Сега в окръга предстои да се създадат 7 300 дка нови кайсиеви насаждения, разпределени в седем масива.

От 25 октомври започна получаването на посадъчния материал. Получени са над 150 000 фиданки. Всички стопанства са снабдени с материал. Нерешен остава обаче въпросът за площите. Много от тях все още не са подготвени. Такъв е случаят в ТКЗС — Сокол. Нериголвани площи има и ТКЗС — Алфатар. Не са напълно готови за работа и кооператорите от ТКЗС — Попина. В ТКЗС — Нова Черна земята е риголвана, но не е подравнена, а в ТКЗС — Средище всичко е готово, но засаждането още не е започнало.

Единствени стопанствата в Дуловския аграрно-промишлен комплекс започнаха да създават новите градини, но и тук работата не се върши с необходимия темп. От определените 1 500 декара, едва 150 са засадени. Тъй като създаването на целия масив е възложено на АПК, кооперативното стопанство в гр. Дулово въобще не чувствува задължение към изпълнението на тази отговорна задача. Стига се, дотам, че ръководството не осигурява дори необходимата работна ръка.

Като не подценяваме значението и срочността на другите селскостопански задачи, ние сме съгласни, че ръководствата на посочените кооперативи не са се отнесли с необходимата сериозност към поставения проблем. Та с какво биха могли да се оправдаят стопанства като ТКЗС — Средище, Нова Черна и Зафирово например, където има готови площи и доставен посадъчен материал, и въпреки това градините не се създават! Ще се повтори ли старата практика за засаждане на дърветата през пролетта?

А преимуществата на есенното засаждане са известни. Затова е недопустимо такова отношение, което пречи да се достигне поставената цел — превръщането на Силистренски окръг в кайсиева градина на България.

И. ТОДОРОВ

ЗА НАЙ-ДОБРИ СТОПАНИ НА ТЕХНИКАТА

В нашия окръг есенните полски работи са на привършване. Сега пред механизаторите, партийните и стопански ръководства на АПК, ТКЗС, ДЗС и РЗС стои важна и непосредствена задача — организиране и извършване на правилното съхранение и зазимяване на техниката, която ще вземе участие в пролетната кампания.

Есенният технически преглед на тракторите, съхраняването и зазимяването на селскостопанските машини ще се извърши през месеците ноември и декември. За образцовото изпълнение на тази задача да се организира социалистическо съревнование, което да съдействува за приключване на ремонта и зазимяването на машините в правителствените срокове.

Съревнованието „за най-добрите стопани на техниката" ще се води по показателите, спуснати от МЗХП и Централния комитет на профсъюза на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост. Те са:

най-добре оформени бригадни станове;

най-добре съхранени и зазимени селскостопански машини;

най-добри условия за поддържане на техниката;

най-добри битови и производствени условия на механизатори те;

най-добра масово-политическа и профсъюзна работа всред колективите на бригадните станове.

За колективите, постигнали най-добри успехи, ИК на окръжния народен съвет и ОС на Българските професионални съюзи обявяват следните награди:

ЕДНА ПЪРВА НАГРАДА за ТКЗС или ДЗС — 200 лева и екскурзия до СССР.

ЕДНА ВТОРА НАГРАДА за ТКЗС или ДЗС — 100 лева и екскурзия до СССР.

ЕДНА ТРЕТА НАГРАДА за ТКЗС или ДЗС — екскурзия до СССР.

ЗА АПК-ПЪРВЕНЕЦ — награждава се главният инженер — ед на екскурзия до СССР.

Определянето на аграрно-промишлен комплекс, кооперативно или държавно стопанство — окръжни първенци ще се извърши от окръжната комисия по съревнованието в селското стопанство въз основа на материалите на комисиите по прегледите, представени най-късно до 15 декември, за съхранението на МТП и до 10 февруари 1972 година за ремонта на машините.

Изпълнителният комитет на ОНС и ОС на Българските профсъюзи и ОК на ДКМС изразяват увереност, че механизаторите и специалистите ще направят всичко необходимо за правилното съхранение, зазимяване и ремонтиране на машинно-тракторния парк, за да можем спокойно да посрещнем пролетните полски работи през 1972 година. (СТ)

Отчети и избори в партията

С КРИТИЧЕН ПОГЛЕД КЪМ НЕДОСТАТЪЦИТЕ

ПОВЕЧЕТО от механизаторите, членуващи в първичната партийна организация към бригадата за комплексна механизация в с. Стефан Караджа, са бивши работници на МТС — Главиница. От онези години на развитие на селското стопанство те са съхранили в сърцата си своите първи впечатления от колективната си работа.

Механизаторите-комунисти слушаха притихнали отчетния доклад на партийното бюро, следяха всяка дума на неговия секретар Цвятко Минев. Страниците ги връщаха назад, през годините, когато бяха длъжни сами да се грижат за всичко.

В такива моменти този, който слуша отстрани, започва да прави изводи — туй не достига, онуй не е в ред... Това не е засегнато, онова е изпуснато... С мен този път това не се случи. Защото съобразих, че всеки доклад, колкото и пълен и хубав да е той, си има своите недостатъци. В доклада на партийното бюро се прави преглед повече на стопанската страна на въпросите („изорано", „засято", „наторено", „прибрано"), на съревнованието като политическа форма на работа с хората. По-малко място се отделя на организационната дейност на комунистите, на останалите форми и средства на политическата агитация. Понататък конкретно се говори за плановете, успехите и неуспехите на бригадата. Изреждат се кампании, селскостопански задачи, имена, дава се оценка за мястото на комунистите в извършването им. Усещах как партийните членове живеят с тях, като че ли в момента ги извършват. По 630 кг царевица и по 230 кг слънчоглед от декар е прибрала бригадата. Можело е и повече, ако климатичните условия са били по-благоприятни.

Когато ставаха да се изказват, комунистите говореха с болка за допуснатите грешки в есенната сеитба и дълбоката оран. С тревога говореха те за техническото поддържане на машините, за отчетността в бригадата, за качеството на работата, за направените материални разходи при отглеждането на пшеницата и царевицата. Техните изказвания не претендираха за „най-хубави", но бяха полезни за общата работа с конкретността и обективността си. И Кръстьо Цеков, и Димитър Манев, и Крум Петров, и Идирис Шакиров, и Христо Стоянов — всички те преценяваха, че трябва да се видят нерешените проблеми в стопанската и партийната дейност.

Секретарят на общинския партком комитет Коста Атанасов изрази незадоволството от анализа на партийната работа.

На отчетно-изборното събрание на организацията присъствува и секретарят на ОК на БКП Калин Димитров. В неговото изказване пред комунистите прозвуча високата оценка, която ОК на БКП дава на механизаторите като специалисти, на които е предоставено да решават една от главните задачи по преустройството на социалистическото селско стопанство на промишлена основа — машинната обработка на земята. И от това, как те разбират своите задачи като механизатори, как използуват доставената им техника, зависи в най-голяма степен себестойността на продукцията. Другарят Калин Димитров подчерта важността на въпроса механизаторите непрекъснато да повишават своите знания и квалификация, своята комунистическа съзнателност и трудова дисциплина. Това са изисквания на партията, с които те трябва винаги да се съобразяват. Приключвайки, другарят Калин Димитров изрази увереност, че механизаторите-комунисти в с. Стефан Караджа ще бъдат и занапред носители на новото, на прогресивното в работата на ТКЗС, че ще отдадат всички сили за претворяване в дела решенията на Десетия партиен конгрес, отнасящи се за преустройството на селското стопанство на промишлена основа.

Никола НАНЕВ

Големият дял на комсомолците в производството

С всяка измината година нараства броят на младите работници в ДМЗ — Дулово. В предприятието работят 121 младежи, разпределени в три комсомолски организации. В цеховете „Механо-монтажен" и „Ковашко-пресов" са изградени и комсомолски групи. В разгърналото се социалистическо съревнование по случай Деня на машиностроителя комсомолската група от ковашко-пресовия цех спечели флагчето „Цех-първенец". Сега младежите работят с голям ентусиазъм за достойно посрещане на XII конгрес на комсомола. Секретарят на II дружество Панчо Стоилов има голям дял в организирането на съревнованието сред младите работници. След работно време той често остава в цеха, където работи. Помага на младежите, обучава ги, предава им своя опит. Ето защо второ дружество е за пример на останалите не само с производствените си успехи, но и с добрата си организационна дейност. Особено похвала заслужават комсомолците от ковашко-пресовия цех. Те живеят задружно. След работно време организират колективно посещение на филми, четене на интересни книги, празнуват рождени дни и пр. Ентусиазираният колектив се стреми да не изпусне и занапред преходното флагче. Социалистическото съревнование взема все по-голям размах и в останалите дружества и групи.

Младежите от инструменталния цех често използуват обедната си почивка за прочитане на материали, имащи връзка с тяхната професия, слушат беседи по международни въпроси. В това отношение много им помага секретарят на първичната партийна организация в цеха Георги Михайлов.

Изучаването на челния опит много допринася за нараства не на успехите. Сашо Ковачев от инструменталния и Йордан Кралев от механо-монтажния цех, стругарите Неделчо Иванов, Димитър Илиев и още много добри работници предават своя опит на по-младите си другари.

По инициатива на партийната и комсомолската организации в завода наскоро е проведена вечер-портрет на дългогодишния и опитен работник Драгни Петров, който работи тук още от създаването на МТС. В организираната вечер-портрет комсомолците изразиха благодарността и признателността си към Драгни Петров.

Голямо внимание в завода се отделя за повишаване образованието на младежите. Заводският комитет на комсомола изпрати един от работниците да учи в икономическия институт — Варна. Много са тези, които учат във вечерна гимназия, други са задочници в различни техникуми.

Изучавайки опита на първенците и повишавайки знанията си в специалните училища, комсомолците полагат големи усилия за преизпълнението на плана на завода, за изпълнение на поставените задачи от Десетия партиен конгрес.

З. СЕЛЯМЕДОВ

Комсомолецът Стефан Великов е формовчик в леярския цех на ДПП „Електрометал". За високо преизпълнение на трудовите норми — той редовно постига 205 на сто — младият работник е удостоен със званието „Ударник".

Обичана от всички

Наскоро ми се удаде случай да посетя един от цеховете на завод „Добруджа". Това е подготвително-бобинажен цех с около 50 работници, предимно жени. Условията за работа тук са толкова добри, че човек просто не усеща как тече времето. В този цех работи и бобинарката Димитричка Брезоева. За нейното трудолюбие дълго разказва началникът на цеха Златан Иванов. В професията ѝ няма нищо особено — казва той, — но за кратко време постигна такива успехи, че всички ѝ се възхищаваме.

Тя е едва от пет години на работа в цеха, но след постъпването си толкова бързо усвои новата професия, че стана известна в целия завод. Благодарение на своята възприемчивост и сръчност, тя редовно изпълнява трудовите си норми 115 процента и дава най-висококачествени бобинарни прежди. При план 130 кг прежди тя бобинира по 160-165 кг. А по условията на саратовската система Димитричка набира най-малко наказателни точки и е с най-добра хигиена и култура на работното място.

Избирана е многократно в ръководството на профгрупата, а малко по-късно е издигната и за профгрупов отговорник. Винаги услужлива и готова да предаде своя опит и знания и с това да помогне за укрепване на колектива, тя създава дружески отношения между членовете на профгрупата, а заедно с това и подобряване качеството на произведената от тях продукция.

Димитричка Брезоева спечели уважението и симпатиите на своите колежки, винаги е между тях, редовно помага на изоставащите, не жали труд и време за обучаването на новопостъпилите работнички.

През петгодишния си труден стаж Димитричка нито веднъж не е закъснявала за работа или безпричинно да отсъствува, не е получавала нито едно служебно наказание или мъмрене от страна на преките си началници. И в къщи е тахаза — грижи се за възпитанието на двете си деца и въпреки претоварената ѝ със семейни и обществени задължения намира време за всичко и с всичко се справя отлично.

За нейния неуморен труд многократно е получавала званието „Най-добър в професията", „Ударник на комунистическия труд". В тия напрегнати дни профгрупата на Димитричка се готви да посрещне Седмия конгрес на Българските професъюзи с изпълнени производствени задължения.

Георги НИКОЛОВ

ПРЕДКОНГРЕСНИ ДНИ

Комсомолската организация в Смилец е една от най-малките общински организации в силистренския аграрно-промишлен комплекс. Но и тук се чувствува оживлението, настъпило в целия окръг пред XII конгрес на ДКМС. Ето какво сподели с нас секретарят на общинския комитет на ДКМС Иван Вълков:

— Нашата организация наброява 70 члена, повечето от които са в централното село. Основната наша задача в настоящия момент е изпълнението на поръчения на комсомолците в чест на конгреса. А младежите от Смилец имат решаваща дума в изпълнението на плановете на стопанството. Имаме изградени две младежки производствени единици — една в кравефермата и една младежка комплексна бригада, която обработва 21 000 декара обработваема земя от общо 25 000 за целия кооператив. И всичко това го вършат шестнадесетте момчета от бригадата на Христо Драгнев. Гордост за организацията е Христо Андонов, който за деветте месеца има постигнати 10 791 декара (мека оран) и е реализирал 3 467 литра икономии на гориво. При тежките машини начело е Борис Добрев с трактор ДТ—54, който има 21 626 декара обработени площи и 2 786 литра икономии на гориво. Отлично работят и младежите от кравефермата. Най-добра тук е комсомолката-доячка Вела Йорданова.

Е. ЕНЧЕВ

С ПОВИШЕН ЕНТУСИАЗЪМ

Пред Седмия конгрес на Българските професъюзи

Богата и разнообразна е дейността на профкомитета при завод „Стомана" — Силистра. Сега тя още повече се разнообразява в чест на предстоящия Седми конгрес на Българските професъюзи. Всички цехови профгрупи вече са приели свои мероприятия за достойно посрещане на конгреса и за изпълнение решенията на Десетия конгрес на БКП. В тях са залегнали разнообразни задачи за изпълнението и преизпълнението на производствените планове, за повишаване квалификацията на работниците, за включването им в най-различни форми на културно-масова и политико-просветна дейност.

По инициатива на заводския профкомитет сега се подработват нови условия за социалистическото съревнование, главната цел на което е да се внесе по-голяма научност, сравнимост на резултатите, гласност и масовост. Отделя се голямо внимание на обмяната на положителния опит както между работниците от завода, така и сродни предприятия като корабостроителния завод във Варна и други.

Съвместно с партийната организация и административното ръководство заводският профкомитет е поел инициативата за провеждането на срещи с работниците, които не си изпълняват производствените задачи. Тъй като повечето от тях са млади, последната среща е била проведена заедно с техните родители, което е дало голям ефект. Сега всеки работник знае, че ако не си изпълнява трудовите си норми, ще последва такава среща, и влага всичките си сили и възможности, за да не се посрами пред своите родители и семейство.

Профкомитетът обръща сериозно внимание на класово-партийното и патриотичното възпитание на работниците и служителите от завода. Във всички начинания и инициативи главната цел е да се формират такива качества у работниците, които ще ги направят способни да подхождат в своите действия от позициите на работническата класа и комунистическата партийност. Незабравими остават в съзнанието на хората тържества и празници като приемането на млади работници за членове на работническата класа. В общоградското тържество, състояло се неотдавна, участвуваха много работници от завода, защото двадесет комсомолци, заедно с други младежи от града, бяха приети в редиците на работническата класа в „Стомана". Комсомолците никога няма да забравят оня миг, когато хората им направиха път, за да ги пуснат по червената пътека под знамената. Няма да забравят никога думите на работническата клетва, радостта в очите на по-старите работници в завода, които им засвидетелствуваха своята обич и доверие...

Ще бъдат признателни на своите другари и колеги и семейство Добри и Маринка Узунови и други млади семейства, защото тяхната радост от раждането на дете става обща радост, защото профкомитетът организира малки празници в тяхна чест, колективно се отива на ритуала за даване име на новородените в градския съвет.

Тържествено се провеждат изпращане на новобранци в редовете на БНА, вечери-портрети на юбиляри, дългогодишни работници, различни честувания, които сближават членовете на колектива, повишават класовото им съзнание.

В чест на предстоящия Седми конгрес на Българските професъюзи колективът на завода с повишен ентусиазъм изпълнява производствените си задачи. В челните редици на социалистическото съревнование са комсомолската бригада „Димитър Благоев" с бригадир Иван Хаджиев и бригада „Юрий Гагарин" с ръководител Иларион Канонов от механичния цех, втора, първа и трета бригади от леярния цех и други. Постоянни те ударници и най-добри в професията като Стоян Карпов, Февзи Юмеров, Георги Добрев, Марин Станев и други със своята съзнателна и качествена работа увличат другарите си, дават добър пример при изпълнението на трудовите норми. Колективът на завода, постигнал немалко успехи в своята производствена история, и сега е решен да посрещне Седмия конгрес на Българските професъюзи с високи трудови дела.

Димитър АНГЕЛОВ

Откриха учебната година

На територията на гр. Силистра първи откриха учебната година по гражданска отбрана в ДСП „Булгарплод". При тържествена обстановка заместник-директорът по икономическите въпроси Васил Янчев откри събранието, на което бе изнесен доклад-отчет за мината учебна година. Бяха направени интересни изказвания и предложения от присъствуващите.

След изказванията бе прочетена заповедта на началника на гражданската отбрана в предприятието инж. Г. Калчев във връзка с откриването на новата учебна година. ДСП „Булгарплод" постави началото. По техен пример понастоящем са подготвени събранията за откриване на учебната година в заводите „Оргтехника", „Стомана", „Хром", промкомбинатите „Камъшит", „Текстил" и други.

В. КОЖУХАРОВ

СЪДЕБНО-ПРАВНА КОНСУЛТАЦИЯ

ВЪПРОС: Допустим ли е съдебен контрол върху решението на изпълнителните комитети на народните съвети за продажба на жилища от жилищния фонд?

ОТГОВОР: С наредбата за продажба на жилища от държавния фонд, предоставен на народните съвети, се предвижда нов ред за прехвърляне правото на собственост на жилища от държавния фонд. Новото, което внася наредбата, е, че се изисква решение на изпълнителния комитет на народния съвет за определяне жилището, което ще се продаде, и гражданина, който ще го купи. Преценката, направена с това решение, кой имот да се продаде и на кого, не подлежи на съдебен контрол. С оглед на горното съдът не е компетентен да преценява дали е извършено нарушение, като например — да се предпочете друг гражданин вместо наемателя на жилището или гражданин с помалка привилегия от тези, предвидени в наредбата, в сравнение с другите кандидати.

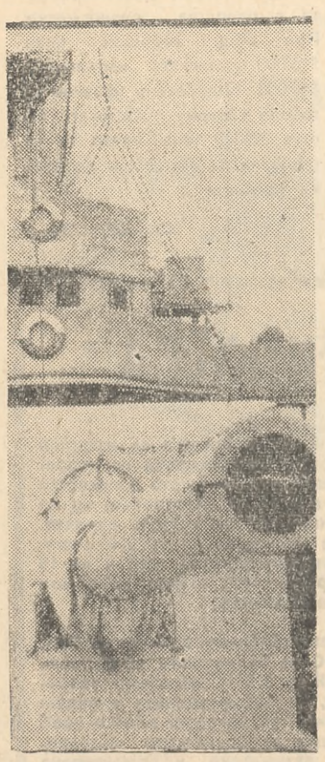
На съдебен контрол подлежи обаче въпросът, дали между купувача и продавача е постигнато съгласие и дали това не е засегнато от други обстоятелства. Например дали купувачът има правоспособност да купи или за него съществува забрана съгласно член 2 от закона за реда за прехвърляне върху някои недвижими имоти.

Що се отнася до продажбата на малоценни имоти, участието на държавата при тези сделки е само да определи като административен орган цената за купувача. Участието на държавата не изменя характера им на гражданско-правни сделки и като такива те могат да бъдат предмет на съдебен контрол. При този контрол може да се проверява от съда дали съществува съгласие между купувача и продавача и неговата валидност.

В заключение може да се каже, че решението на изпълнителния комитет на народния съвет за продажба на жилища от държавния фонд и на малоценни имоти и на кого да се продават не подлежи на съдебен контрол, освен когато се касае за продажба в противоречие на член 2 от закона за реда за прехвърляне вещни права върху някои недвижими имоти.

Людмил НЕВСКИ

„АВРОРА"

(Продължение от миналия брой)

Много от посетителите на „Аврора" се интересуват за сегашния състав на кораба, за неговия живот и дейност.

Както на всеки кораб от военноморския флот, на легендарния крайцер „Аврора" има команда военни моряци. Това е малък екипаж от младото по коление съветски моряци. Личният състав на крайцера „Аврора" представлява едно дружно семейство от матроси, старшини и офицери, които изпълняват дадената им голяма чест.

Като всички войни от Съветската армия, въодушевени от решенията на XXIV конгрес на КПСС, авроровци постигат високи успехи в бойната и политическа подготовка.

Моряците на „Аврора" съхраняват и умножават славните бойни и революционни традиции на своите деди, бащи и по-големи братя.

Скъпи български братя и сестри, на мен и моите другари, работещи на крайцера „Аврора", винаги е било радостно и приятно да посрещаме и приемаме скъпи гости от братска България. И всеки път на срещите между съветски и български граждани на палубата на „Аврора" звучат думите: „София и Москва — родни сестри — родни сестри, а съветският и българският народ—родни братя!"

Приятно е да съобщя на читателите на в. „Силистренска трибуна" за това, че в различно време на крайцера „Аврора" са били почетни гости Георги Димитров, Тодор Живков, Георги Трайков, Цола Драгойчева, Добри Джуров и други изтъкнати ръководители на българския народ.

Всеки път, когато на крайцера „Аврора" се изкачват наши братя и сестри от България, аз изпитвам радостно чувство.

В годините на Великата отечествена война на мен се падна честта да служа в състава на Дунавската военна флотилия.

Заедно с моите другари взех участие в освобождението на Силистра, Русе, Видин, а след победата над фашистка Германия участвувах в почистването на р. Дунав от мини. Нами райки се на българска земя, ние, съветските войни, се чувствувахме както у дома. Оттогава в България аз имам много приятели. В гр. Силистра живее моят добър приятел и другар Симеон Жеков.

Октомври стана традиционен месец на съветско-българската дружба. Чрез в. „Силистренска трибуна" изпращам на Вас, скъпи български братя и сестри, привет и поздравления. Желая Ви крепко здраве и благополучие.

Ф. БАРТЕВ,
старши научен сътрудник на крайцера „Аврора", капитан I ранг от запаса

Предстои да бъде открит монументален мемориал в чест на героите от Брестката крепост, които при нахлуването на хитлеристките армии в СССР на 22 юни 1941 година първи посрещнаха удара и мъжествено отбранявали крепостта. Проектът за мемориал е дело на скулптора Александър Кибалников.

НА СНИМКАТА: Фрагмент от мемориала.

Латинска Америка: нов етап на борбата

На 13 октомври беше публикувана съвместна декларация на комунистическите партии на Аржентина, Боливия, Бразилия, Чили, Парагвай, Перу и Уругвай. В този документ се прави анализ на сегашното положение в южната част на Латинска Америка, на перспективите за по-нататъшната борба на целия континент.

Латинска Америка, се подчертава в декларацията, преживява нов поврат в своята историческа борба за освобождение от игото на империализма на САЩ и на реакционните, антинационални олигархии. Характерните черти на развитието на събитията на континента сега са подемът на освободителната борба и забележимото олевяване на народните маси. Все по-нови патриотични среди, виждайки как империалистическото грабителство накърнява националното достойство на техните страни, се присъединяват към боевите действия на работническата класа, които свидетелствуват за нейната нарастваща зрелост, към зачестилите демонстрации на селяните, студентите, средните слоеве на населението и на интелигенцията, която е на прогресивни позиции.

Новото положение на континента води до важни промени в църковните среди, изостря националното и социалното съзнание в различните кръгове на въоръжените сили. Този процес на радикализация, в резултат на който възниква широко движение в рамките на единния демократичен, антиолигархичен и антиимпериалистически фронт, подкопава основите на политическото господство на империализма и местните олигархии в Латинска Америка.

Десет години след победата на революцията в Куба, която ознаменува дълбока качествена промяна в общото положение на континента, процесът на революционното движение навлезе в нова фаза на своето развитие — това стана, след като в Чили победи Блокът на народното единство. Победата на чилийския народ и неговите славни дела, които създават предпоставки за изграждането на социализма, представляват прекрасен стимул за целия континент.

Империалистите не искат да се помирят със своите поражения. В отговор на активизирането на демократичните, народни действия в Латинска Америка империализмът на янките с помощта на най-реакционните правителства се опитва с всички средства да наложи изменение на този неблагоприятен за него ход на събитията.

Острието на действията на империализма, се отбелязва в декларацията, е насочено сега против прогресивното перуанско правителство, против Андския пакт, против „салтанската декларация" — документ, публикуван по време на срещата на Алиенде с Ланусе, която разби схващането за „идеологическите граници" и изостри кризата в ОАД. Действията на империалистите са насочени главно против революционния процес в Чили, защото постигнатите там завоевания укрепват вярата на народите в собствените им сили. Империализмът на янките не се отказа също от домогванията против Куба, която извоюва своята свобода и изгражда социализма.

ПРЕДИ ДА ТРЪГНЕМ ПО ПОБЕЛЕЛИТЕ ПЪТИЦА

Най-пряко се чувствува влиянието на зимните условия в автотранспорта. Мъглите, поледиците и снеговалежите обременяват до крайна степен нормалното функциониране на пътническия и товарен транспорт. Затова дните, предшествуващи зимния сезон, са предопределени за пълноценна подготовка на необходимия инвентар и други пособия.

Вчера завърши окончателно проверката на петте автобази за зимната им подготовка. Представител на редакцията се срещна с инж. Васил Калпакчиев, началник технически отдел при Държавния автомобилен транспорт — Силистра, и сподели неговото мнение относно въпросната подготовка.

— Др. инженер, стана известно, че в продължение на четири дни вие участвувахте в комисия, която имаше за задача да оцени подготовката на базите за зимата. Кои въпроси стояха в центъра на вниманието по време на тези прегледи?

— Комисията бе съставена от компетентни технически лица. В нея участвува Любен Димитров от товарна дирекция при Държавното стопанско обединение „Автотранспорт“ — София. Последователно посетихме автобазите в Силистра, Дулово и Тутракан. Всъщност оборудването на колите за зимата бе работа, която трябваше да се свърши досега. Ръководствата на базите в трите града не пожалиха сили и изпълниха поставените задачи. Общо взето трябва да кажа, че мнението на комисията е положително. Това показват и поставените отлични оценки. Проверявахме преди всичко дали колите са снабдени с вериги всички размери, имат ли в наличност достатъчен брой автогрейки за топла вода, работят ли парните инсталации в пътническите автобуси. Освен това проверявахме как е снабден персоналът с топли дрехи, има ли достатъчен брой мангали за подгряване на колите, приспособени ли са акумулаторите за работа при ниска температура.

— Др. Калпакчиев, известно е, че доста от пътническите коли са с неизправно парно отопление. Това създава неудобство при пътуването А през зимата пътуват и деца и болни граждани. Как вижда те вие разрешаването на този проблем?

— При проверката се оказа действително, че парните уредби на някои коли не са в изправност. Това ни беше известно и преди. Знаехме, че причина за това са някои детайли, които са вносни и доставянето им на практика се оказа трудна работа. Но не е никак рентабилно да спрем тези коли. Затова сега направихме необходимите постъпки за производството на тези детайли в заводите в Силистра. Така че пътниците могат да бъдат спокойни. Те имат нашето уверение, че ще пътуват по всички линии в затоплени автобуси.

— А какво е състоянието на таксиметровите леки автомобили. Те извозват доста голяма част от пътуващите.

— Наистина в нашите бази разполагаме с около 120 таксиметрови коли. Трябва да ви успокоя, че главоболията, които имахме с тях през първите години, намаляха. Сега 50 коли са нови, а останалите са също добри. Колите са отоплени до една. Те разполагат с необходимия инвентар за пътуване при сняг и поледица. Затова всичко предвещава тази зима да бъде един спокоен за транспорт сезон.

Руси ШИМАБЕЕВ

За повишаване културата на търговията

Хубава инициатива на ДСО „Булгарплод“, изкупвателен търговски клон — Силистра бе проведената среща-разговор за обмяна на положителен опит по културното обслужване на населението и увеличаване на стоковите фондове през тази и следващата година. Такива срещи бяха проведени в Дулово и Тутракан, а след това и в окръжния център, където участниците посетиха магазините за плодове и зеленчуци № 1 и № 20 с магазинери семейство Калчеви и Стоян Мирчанов. Работниците от търговската мрежа на предприятието се изказаха по подреждането на магазините, по навременното снабдяване с плодове и зеленчуци, а също така и по културното обслужване на клиентите.

Срещата-разговор бе ръководена от директора на „Булгарплод“ Марин Минков. В нея взе участие и Енчо Василев, зав. отдел „Организационен“ към ДСО „Булгарплод“ — София.

Бе изнесена информация за предстоящите големи задачи през петилетката. Стоковите фондове трябва да се увеличат двойно и да достигнат през 1975 г. 2 430 000 лева, за да се осигурят по 135 кг зеленчуци и 175 кг плодове за всеки трудещ се. Значително е подобрен асортиментът и разфасовката на стоките, с които търгува предприятието. Набавени са в достатъчни количества основните видове плодове и зеленчуци за зимата, с което ще се задоволят потребителските нужди. Основната задача е да се подобри културата на обслужването и начинът на предлагането. По този въпрос се изказаха и гостите от Дулово и Тутракан. Всички бяха единодушни, че извършеното не е на степента на изискванията.

В края на срещата-разговор бе прието обещание за решително подобряване състоянието на търговията с плодове и зеленчуци в целия окръг.

Др. ИВАНОВ

Комсомолката Иванка Стоянова работи като кроячка в цех „Кукли“ на промкомбинат „Камъшит“. За редовно изпълнение на трудовите си норми през третото тримесечие тя бе удостоена със званието „Ударник“.

Подготовката трябва да се доведе докрай

Овчарите от с. Искра тази година изпълниха производствения си план по всички показатели. В резултат на упорит труд те успяха да реализират печалба от 15 000 лева. Опитните животновъди знаят, че навременните мерки за правилното презимуване на овцете са гаранция за бъдещи успехи. Ето защо ръководството на стопанството още отрано се погрижи за набавянето на необходимото количество фураж. Подготвените силаж и сенаж са достатъчни. За агнетата са осигурени 115 тона люцерново сено. Край овцефермите са натрупани и големи количества бобена слама и царевичак. Завеждащ фермата Саби Зюлкяров счита, че през зимния период те няма да срещнат никакви трудности поради липса на фураж. Но трудността може би ще дойде от друго място. Двете фермите са отдалечени една от друга на голямо разстояние. Край едната от тях е съхранен силажът, а край другата—сенажът. При това разпределение транспортирането на сочния фураж през зимата съвсем няма да бъде лесна задача. По този въпрос е необходимо ръководството серизно да помисли.

В подготовката за агнилната кампания обаче в с. Искра се изостава по най-важния въпрос. Тютюневите низи, които се съхраняват в наличните агнилници, още не са изнесени. Време е подготовката за кампанията да се доведе докрай, защото в най-скоро време се очакват и първите агнета.

М. ИВАНОВ

Задочен семинар по животновъдство

Особености в храненето на кравите в промишлените комплекси

Храненето на кравите в уедрените говедовъдни комплекси се отличава коренно от традиционното хранене в дребните ферми. То се налага по редица промени, настъпващи в резултат на научно-техническия прогрес. Независимо от начина на отглеждането — вързано или свободно — храненето е ефективно, когато е пълноценно. Съществува стремеж дажбите да се съставят от малък брой фуражи и да бъдат еднородни. Индивидуалното хранене отстъпва място на груповото и нормирането му става в групите според продуктивността на кравите и физиологическото им състояние. Доставянето на храната е автоматизирано. Предварителната подготовка на фуражите също е на основата на съвременната механизация. Вижда се, че към храненето се поставят съвсем нови изисквания, които трябва да се спазват точно, ако искаме да се осъществи набелязаната цел в млечното говедовъдство.

Пълноценното хранене е необходимо и от икономическа гледна точка. Като се има предвид, че в едрите комплекси за промишлено производство на мляко се използуват крави с висока млечност (4 000-5 000 л годишно), то пълноценното хранене е необходима предпоставка за осигуряването на достатъчно хранителни вещества за развитието на наследствените и биологически възможности на животните. С оглед на това при балансирането на дажбите се вземат под внимание много повече показатели за състава на фуражите. Освен кръмните единици (енергетичното равнище), смилаемия протеин и минералните вещества, вземат се под внимание и съдържащите се въглехидрати (лесносмилаеми захари), суровите влакнини и количеството на някои важни микроелементи и витамини.

Трябва да се отбележи, че с постъпването на необходимото количество енергия с дажбата се осигурява по-добро оползотворяване и отплащане на храната. За нейното регулиране голяма роля играе апетитът на животните. При понижаване на апетита на кравите, което се забелязва при изхранване на силажи с висока влажност, се включва постепенно в дажбата сено или тревно брашно. В случай, че се допусне приемане на повече енергия, отколкото е необходимо, което се наблюдава при изхранването на големи количества зърнени храни, кравите затлъстяват, повишават живото си тегло, но млечността им се понижава.

Задоволяването на нуждите на кравите по отношение на протеина става с включването на белтъчни фуражи — шротове, бобови храни или люцерново сено и с използуване на синтетични азотни съединения (карбамид, амониев сулфат и др.). Сега вече е установено, че оптималната граница на използуване на тези вещества може да бъде 50 на сто от необходимия протеин, ако дажбата се балансира по отношение на лесносмилаемите въглехидрати. В практиката това се осигурява най-често и най-лесно с прибавката на меласа, която същевременно подобрява вкуса на грубите и отпадъчни храни, които се включват в дажбата на животните. Нуждата от въглехидрати е почти колкото на смилаемия протеин и в границите на 1:1 или 1:1,5. Това означава, че на 100 г смилаем протеин в дажбата трябва да има 100-150 г смилаеми захари. При намаляване на въглехидратите се наблюдава по-висока смъртност у новородените телета, вследствие на прекарана кетоза през бременния период на кравите. Оптималното количество суровини влакнини се намира в границите от 18 до 22 процента от сухото вещество на дажбата. То създава благоприятни условия за дейността на полезната микрофлора в търбуха на животните. В промишлените комплекси е много важно да се осигури типизирано хранене на кравите, т. е. да се приготвя храната с постоянни физически качества, което има значение за отстраняване на неблагоприятното влияние на сезонното хранене. Храносмилателните разстройства в резултат на храненето с бедни на целулоза храни (млада зелена трева) предизвикват силно намаляване на млечността.

Твърде важно значение за правилното хранене на кравите имат минералните вещества и витамините. Обикновено в дажбите има достатъчно калций и калий, а недостиг на фосфор и натрий. Количеството на калция не трябва да превишава 3 процента от сухото вещество на дажбата, когато нуждата от натрий е задоволена. При хранене с люцерна кравите приемат до 300 г калций дневно, което е около 3 пъти повече от нуждата. При това се изменя съотношението между този елемент и фосфора и се наблюдава нарушаване на възпроизводителните функции и понижаване на млечността.

При промишлено отглеждане кравите изпитват остра нужда от витамини А и Д, поради което е необходимо да се прибавят препарати, съдържащи тези два витамина в достатъчно количество.

Индивидуалното хранене не е удобно и нецелесъобразно при промишленото отглеждане на кравите от икономическа гледна точка, но преразходът на фуражи също води до понижение на стопанския ефект. Как се осъществява нормирането на храненето? То може да се извършва по няколко начина, но за широката практика два от тях намират най-голямо приложение. В зависимост от начина на механизиране процесите на доставяне на храната в някои комплекси се ограничава само концентрираната храна, а на воля се предоставят грубите и сочните фуражи. В такива случаи концентрираната храна се залага в доилната зала според млечността на кравите. В тях се включват липсващите и недостигащите хранителни вещества. Другият начин за нормиране на храненето е като се разпределят кравите в групи според млечността и физиологическото им състояние. Тогава те се хранят с целодажбени смески, които имат определено смилаемост и осигуряват достатъчно количество приети хранителни вещества за задоволяване на техните нужди. Храненето става на воля, ако в смеските участвуват повече обемисти фуражи и нормирано за цялата производствена група, ако участието на зърнените храни състав лява 40-50 на сто.

Доставянето на храната до животните се облекчава много, ако дажбата е еднородна. Затова съществува стремеж тя да бъде приготвена в еднаква физическа норма с участието на малък брой фуражи. Според състоянието си фуражите са сочни (зелени, силажирани и кореноплодни), полусухи (сенаж), сухи (сено), нарязани, ненарязани, смлени, гранулирани и брикетирани. Последните две състояния могат да бъдат във вид на топки, кубове и др. В зависимост от това в естествен или преработен вид се дават храните, съществуват две системи на хранене: а) хранене със сухи дажби и б) хранене със смесени дажби — изсушени и в естествен вид храни.

При първата система са известни два начина на хранене: с дажби, състоящи се от концентрати близо около 70 на сто, и с дажби, в които преобладават обемистите храни. Първият начин се прилага в някои стопанства в САЩ, където се произвеждат големи количества евтини зърнени фуражи и при условие, че кръмната единица от тях е значително по-евтина от грубите фуражи, за транспорта на които се изразходва повече труд и средства. Вторият начин намира приложение в едрите ферми в Англия и други страни, където зелените и тревни фуражи превъзхождат по добив зърнените храни, струват по-евтино, а стопанствата са съоръжени със сушилни и други машини за прерабо тването им. Тук концентрираните фуражи се използуват в минимални количества, а обемистите се дават на воля до насищане. Практикува се гранулиране на цялата дажба или само на грубите храни. За поддържане на тази система се организира конвейерно производство на зелени храни от многогодишни фуражни култури, изкуствени или естествени ливади. По този начин се постига най-ефективно използуване на механизацията в стопанството. Засега тя е в ограничени размери, но с голяма перспектива за в бъдеще. Изследванията в тази насока показват, че гранулираните храни, както и брикетираните, оказват положително влияние върху млечната продуктивност на кравите и са пригодни за лесно транспортиране и съхраняване.

Смесената система на хранене на кравите е по-разпространена в настоящия момент. Основни фуражи са зелените, сочните и тревните. Концентрираните храни балансират дажбата. Те се изхранват самостоятелно или заедно с другите храни в една обща смесена маса, подходяща за транспорт. Не е изключена и възможността за даването на неизкуствено изсушени фуражи във форма на гранули и др. Като по-подходяща храна все по-голямо разпространение намира сенажът — приготвен от полуизсъхнала зелена маса (с 40-50 на сто сухо вещество) и съхраняван в метални кули или циментови вместилища с добре изолирана покривка. За настоящия етап на развитие у нас тази система за хранене на кравите е по-подходяща за масовата практика.

В някои стопанства на Чехословакия основната храна на дойните крави е царевичният силаж — по 35 кг дневно на крава с високо съдържание на протеин в сухо вещество (14 на сто). Към него се прибавят концентрирани фуражи и карбамид според нуждата. В полските райони на СССР основна храна за кравите също е силажът и зелените фуражи. Количеството на сеното и кореноплодните се ограничава до 8-10 на сто. Делът на концентрираните храни не превишава 30 до 40 на сто.

Петър ПАНАЙОТОВ,
ст. н. сътрудник при ИЖ — гр. Шумен

Да се учим от съветския опит

УПРАВЛЕНИЕ НА КАЧЕСТВОТО

В нашия комбинат с първо предаване се приема до 99,4 на сто от цялата изработена продукция. Повечето от цеховете предават продукцията си по данните, изработени от цеховите лаборатории, а заводският ОТК осъществява само крайния контрол и следи за изпълнение на мероприятията по подобряване на качеството.

Този начин за приемане на продукцията получи оправдание и през последните години комбинатът не е имал нито ед на рекламация по качеството на производите. Годишните разходи за покриване на вътрешнозаводския брак при нас съставляват по-малко от една стотна част от процента на целогодишната ни продукция.

През миналата година Държавната атестационна комисия ни присъди почетна значка за качеството на малеиновия анхидрид. Сега се извършва подготовка за представяне за такава значка на още два вида продукция, които също се отличават с отлично качество. Миналата година в комбината бяха утвърдени 24 типови еталона и за тридесет и шест изделия бяха преразгледани техническите условия. През последните пет години са усвоени и внедрени в производството 79 нови производа.

Вече имаме натрупан известен опит по материалното стимулиране. Работниците от основното производство, на които в течение на тримесечието им се приема продукцията с първо представяне, се премират от фонда за материално стимулиране. Размерът на премиите е до десет процента от тарифната ставка за тримесечието.

Друг вид премии се дават на основните работници за доверяване качеството на отделни видове продукция до нивото на най-добрите световни образци, а също така и когато изработените от тях изделия получат държавната почетна значка за качество. Тези видове премии се разпространяват и обхващат и спомагателните работници.

Размерът на премиите е диференциран. Той достига до петнадесет процента от месечната тарифна ставка. Аналогични положения се отнасят и за инженерно-техническите работници от цеховете и отделите, които осигуряват подобрено качество на продукцията.

Процесът за усъвършенстване на качеството е непрекъснат. Това е важен резерв, който ние, разбира се, имахме предвид при разработката на петилетния план на комбината. Още през тази година ще бъдат преразгледани техническите условия и типовите образци на двадесет номенклатурни изделия. Цялата работа в тази насока ще бъде завършена през следващата година.

В. ЮДИН,
главен икономист в Тамбовския химкомбинат

С МНОГО

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

28 НЕИЗВЕСТНИ

Огромен човек в полушубка и груби валенки влезе с рамото напред в кабинета, смачкал шапката си в ръка. Побелелите му коси бяха щръкнали безпорядъчно на всички страни и небрежно сресани назад, откриваха широко, нарязано от дълбоки бръчки чело. Кръглото му мустакато лице беше почервеняло от вятъра. Човекът се спря нерешително на прага, закривайки с мощната си фигура едва ли не цялата врата.

„Охо — с неволно възхищение си помисли Сергей, — дали наистина е той! Такъв във войната е могъл, разбира се, да стане герой“.

— Минете, другарю Фьодоров, седнете — покани го Сергей.

Тежко, клатушкайки се, старецът приближи до стола. Под него той застрашително заскърца. Едва сега Сергей забеляза, че в загрубялата му, много широка ръка е стиснат паспорт, изглеждащ непривично малък в нея.

Като постави шапката на коленете си, Фьодоров измъкна ранрана кърпа, изтри потната си, червена шия и изкашляйки се, произнесе дрезгаво:

— Ето паспорта... Може би ще потрябва... за това.

Внимателно, дори сякаш недоверчиво, той постави паспорта на масата.

Сергей все по-ясно чувствуваше, че не без причина е дошъл при него този огромен човек, че не нищожната молба на Урмански го е довела тука, че всичко е далеч по-сложно и затова толкова е смутен Фьодоров, толкова е развълнуван и явно подтиснат от нещо, и веднага си спомни думите на Урмански, че старецът изведнъж се заинтересувал за него, Сергей.

Между това Фьодоров въздъхна шумно и светлите му очи изпод гъстите, рошави вежди погледнаха Сергей изпитателно и малко объркано. Сергей взе паспорта, разтвори го и каза, прочитайки бегло написаното в него:

— И тъй, с какво мога да ви услужа, Степан Григориевич?

— Иван Григориевич съм аз...

— Излиза, че има грешка в паспорта, а? — усмихна се Сергей. — Искате да се поправи ли?

— Искам...

— Ами в такъв случай не трябва да се обръщате към мен.

— Точно там е работата, че трябва да се обърна към вас.

Сергей долови в неговия дрезгав глас някакви странни нотки, които го накараха да застане нащрек.

— Каква е работата... Иван Григориевич?

— Работата ли?... — Фьодоров вдигна най-сетне глава и скръбно погледна Сергей. — Моята работа е такава... сми тай, тридесет години се точи и никакъв живот нямам. Ето каква е работата. На пътя кокошката ме гледа, а аз вече виждам в кръглите й очи ехидство. Познавам те тебе, казва, познавам те... А за хората да не говоря. Ако бях знаел какво е това страхът пред всеки човек...

Бавно, с дрезгаво усилие Фьодоров изцеждаше думите от себе си. И странно, даже страшно беше да се види как се премрежиха очите му, как движеше вдървените, непослушни устни.

И Сергей, за да разсее обхващащата го тревога пред онова, което щеше още да каже този странен побелял великан, с преувеличена бодрост произнесе:

— Какъв страх пред хората, Иван Григориевич? На фронта, казват, сте били здраво фашистите.

— Онова е фронт — махна с ръка Фьодоров. — Аз говоря за нашите хора. Този страх ме отучи да спя. Целия живот ми отне. На фронта... Там аз срещу куршумите сам се навирах. „Убий ме, моля те, хайде, убий ме, направи тази милост. Сила нямам!“ А после реших така: руски човек ли съм аз, или кой? Не друг, а руски. А щом като е така, трябва да бия гадовете. След това ще се разберем кое как е. Така че за смъртта вече не мислех. Да... спокойно за душата време беше — с неочаквана тъга обобщи Фьодоров.

Сергей слушаше мълчаливо, чувствувайки как в душата му расте тревога. Нещо страшно стоеше зад онова, за което говореше сега Фьодоров, и Сергей, нямайки сили да разбере нещо, се страхуваше да не попречи на този човек с погрешна, фалшива дума...

(Следва)

Окръжен народен съвет, окръжен комитет на ДКМС, Строително управление — Силистра

Школата за строително-монтажни кадри при Строително управление — Силистра провежда на основание 10-то Постановление на МС и 356-то Разпореждане на Комитета за стопанска координация

К У Р С О В Е

за обучение на строителни кадри по следните специалности:

1. Зидаро-мазачи
2. Зидаро-кофражисти
3. Бетонджии
4. Мозайкаджийство
5. Топломонтаж
6. Строително дърводелство и стъкларство
7. Фаянс и настилка

Срок на обучение от 3 до 4 месеца.

Поредният випуск ще отпочне занятия на 6. XII. 1971 година, курсистите са на пълна държавна издръжка. Осигурява им се безплатна храна, работно облекло и общежитие. Освен това се дават ежемесечно стипендии по 25 лв. на неженени, по 40 лв. на женени без деца и 50 лв. на женени с деца плюс детските надбавки. Заработката при учебната практика се плаща 100%.

След завършване курсистите се уста-

новяват веднага на работа, като работят през първите 4 месеца с 30% намалени норми и при следващите 4 месеца с 20 % намалени норми. На всички от тях се осигурява общежитие и отначало временно, а след това и постоянно жителство.

В Школата се приемат мъже и жени от 17 до 45-годишна възраст.

От обучените ще се изпращат на работа в СССР.

Кандидатите за СССР ще се ползуват от следните привилегии: заплащане по съветски норми и разценка с 80 % увеличение, получаване на 40 лв. задгранична заплата, построяване на жилища без тиражиране при внасяне на 1/3 от стойността им в рубли, право да станат веднага жители на гр. Силистра.

Кандидатите да са отбили военната си служба.

ДРУГАРИ,

Възползувайте се от голямата възможност, която ви се представя, да си осигурите за кратко време една високопочетна и благородна професия.

СПРАВКА: ул. „Д. Дончев“ 23

телефон 52-11

СТРАНИЦА за жената, бита и семейството

Пълноценна храна за подрастващите

Една от главните задачи, поставена от Десетия конгрес на Българската комунистическа партия, е повишаване благосъстоянието на народа. Така ще се създаде по-добра възможност за отглеждането на подрастващите, за израстване на поколение, годно да отговори на сложните проблеми на нашето съвремие, на бъдещето.

Затова ние, жените и майките, приветствуваме от все сърце всеки документ на партията и правителството, в който е изразена голямата грижа за децата ни. И не само грижа, но и голяма отговорност лъха от разпореждане № 534 от 3-ти ноември 1971 г. на Министерския съвет за развитие и подобряване на общественото хранене на учащите се.

Съвременната майка, която има много трудови и обществени ангажименти, кърми своето дете средно 5-6 месеца. Нараства и случаите, когато посоченото време е още по-малко. Това налага добра организация на храненето на децата от 3—5-месечна възраст, за да растат те здрави, жизнени.

Каква е картината в нашия окръг!

През миналата година са родени 3 200 деца. От тях само за хиляда е ползвана храна от млечните кухни. За града — от 800 родени деца за същото време храна е вземана за 100 -150 кърмачета. При това условията, при които се подготвя менюто, са примитивни, не отговарят на изискванията, а в Силистра храната е много скъпа — почти един лев за ден.

Да допуснем, че жената, която е в отпуск по майчинство, намира време да нахрани детето си, но би могло в нейна помощ да се уреди в супермаркета специален щанд с най-голямо разнообразие от готови и полуготови детски храни, качеството на които да бъде контролирано от здравните органи. Така неопитните майки ще бъдат улеснени, а грешките, допускани при храненето на децата — ограничени.

Много лошо е организирано храненето на учениците, и то тъкмо когато те са в оная възраст, изискваща най-много грижи за правилното им физическо и умствено развитие. Една бегла проверка показва, че половината от възпитаниците на основните и начални училища в Силистра не получават закуска. Така например в училище „Вап царов", „Отец Паисий" и „Кирил и Методий", в които се учат по над 1 000 деца, ежедневно на лавките се доставят по 300-400 закуски. Обикновено те са студени, еднообразни. Децата губят много време пред единствените лавки и често пъти това е причина да се лишат от закуска.

Поради организационни недъзи все още не е насърчителен опитът на у-ще „Макаренко", където на учениците се дава топла закуска. От общо 1 130 деца само 30 ползуват такава.

По-добре е решен въпросът там, където има общежития и по-специално в техникумите, където учениците получават редовно пълноценна закуска, обяд и вечеря.

Когато става въпрос за храната на учениците, не става дума за безплатни закуски, а за тях ното организирано доставяне и пълноценност. Сухата баница и кифла биха могли да се заменят с топло мляко, варени яйца, сандвич с кашкавал и масло и други, които предприятието „Ученически столове" или „Здрава храна" могат и трябва да предлагат. При това стойността на закуските не бива да надминава 15 стотинки, а организацията на раздаването им трябва да се подобри. Опит в това отношение има вече в много градове и той трябва да се изучи и приложи и в нашия окръг. Време е да се помисли и за осигуряване обяд на ученици те, тъй като работното време на много от майките не им позволява да се справят сами с тази толкова важна задача.

За да се установят по-точно причините, условията и възможностите за подобряване храненето на децата в училищата и ученическите общежития, по инициатива на окръжния съвет на жените, съвместно с ОК на Отечествения фронт и Инспекцията за държавен контрол, от 15-ти ноември до 15-ти декември в окръга ще се организират проверки. За тяхна основа ще послужи разпореждането на Министерския съвет от 3 т. м., което задължава Министерството на народната просвета, окръжния народен съвет и всички ведомства и организации, имащи отношение по проблемите за храненето на учениците, да осигурят и обхванат 40-50 на сто от тях в мрежата на общественото хранене.

Големи задължения се възлагат на търговията, на АПК и на родните съвети, които до края на януари 1972 год. трябва да разработят подробна програма за преустройство на организацията и материалната база, така че тя да отговаря на нуждите на учащите се и на задачите на образователното дело.

В предстоящата масова проверка на училищата е необходимо да се включат активистки на градските и общински съвети на жените, ръководството на Отечествения фронт и родителските комитети, на териториалните комисии за народен контрол. Да се обсъдят най-реални и резултатни форми на организация и ред, за да се осигуряват децата с пълноценна и питателна храна.

Милка ГИНЕВА,
председател на окръжния съвет на жените

До следващия влак

ЧАКАЙ МЕ!
ЕДНА ДАЛЕЧНА ГАРА
НАШАТА ЛЮБОВ
ЩЕ ПРИЮТИ.
ЧАКАЙ МЕ
ДОКАТО ОЩЕ ВЯРВАШ
В ПРИКАЗКАТА
„АЗ И ТИ"!
АЗ ЩЕ ДОЙДА.
ЧАКАЙ НА ПЕРОНА!
ЧАКАЙ МЕ
ДО СЛЕДВАЩИЯ ВЛАК!
НЕКА ВЕЧЕРТА
НАД ТЕБЕ РОНИ
КЕСТЕНИ, ЗВЕЗДИ И МРАК.
НЕКА БЪРЗА
ТЪЖЕН КОЛОВОЗА
И САМОТНИ
ВЛАКОВЕ ЛЕТЯТ!
НЕКА ТИЧАТ
ВЕТРОВЕ И РОЗИ
ПОДИР ЗВЪН НА КОЛЕЛА!
ТИ МЕ ЧАКАЙ!
СБИРАЙ В ШЕПИ
КЕСТЕНИ
И ПАДНАЛИ ЗВЕЗДИ!
СТОПЛЯЙ ГИ
СЪС ВЛЮБЕН ШЕПОТ
И ЗА МЕНЕ
СТИХОВЕ РЕДИ!

Красимира ОРЛОВА

ПРИРОДАТА И ЕСТЕТИЧЕСКИТЕ ЧУВСТВА НА ДЕЦАТА

Природата, съчетала в себе си всички багри, форми, цялата земна красота, е основен източник за изграждане на личността, за събуждане на естетическите чувства още от ранна възраст. Всичко в нея — и пъстрите цветя, и тревата, и интересните птици и животни — привлича вниманието на детето, в чиито учудени очи прелива радостта от неповторимото съчетание на цветовете.

Разнообразните явления в природата са загадка за малките и те задават какви ли не, твърде често изненадващи въпроси: „Защо дърветата шумят?", „Защо падат листата?", „Защо врабчетата не отлитат?"... Ние не трябва да отминаваме този интерес, а внимателно и търпеливо да отговаряме, като се стремим не да подтискаме, а да засилваме детското любопитство, наблюдателност. Защото така децата се запознават с характерните белези на всеки сезон, изживявайки радостта на есенния пейзаж, на веселия танц на снежинките, на първото кокиче, разлюляло камбанка от нежния порив на южняка, на безкрайното злато през жарките летни дни.

При разходка сред природата децата долавят хармонията на форми и багри, учат се да различават красотата. Те изпитват естетическа наслада от великолепието на пейзажа, обикват всичко свързано с родната природа.

Чувствата и настроенията от преживяното сред природата те влагат в своите игри, използувайки творчески богатите си впечатления. С колко радост децата плетат венчета от маргаритки и метличини, какви огърлици от ярки есенни листа нижат сръчните пръстенца. А рисунките? А лодките и къщичките, направени от пръчици и кора, гирляндите от снежинки, с които палавниците обичат да кичат новогодишните елхи. Възприели ка то прекрасно яркото, забележителното, привлекателното от природата, децата се учат не само в игрите, но и по-нататък, в първите наченки на своята трудова дейност, да ѝ подражават, да имат вкус към хубавото.

В своето общуване с природата момченцата и момиченцата се срещат с цветята и птиците, стават им приятели и другари. И никак не е чудно, че те искат и в къщи да имат лехичка с кокиче и синчец, да се грижат за стайните цветя, да ги поливат и пазят и най-възторжено да отбелязват развитието на всяка пъпка, на всеки лист.

С интерес и обич се отнасят малките палавници към птиците. Тяхната песен е за тях като майчина милувка, багрите на техните крилца — истинско откритие. И децата обичат да ги хранят. Да се грижат за врабчетата през лютата зима, да гледат със захлас полета на щъркелите, сви ли гнезда в градове и села.

Известно е, че от най-ранна възраст малките обичат да рисуват. Блокчетата и моливите са техни най-добри приятели. И тук ние, родителите, и учителите в детските заведения трябва да насочваме, да контролираме, да изграждим в децата точно виждане и любов към красивото, на което ги учи природата, която те с интерес наблюдават. Една пъстра пеперуда, едно прекрасно цвете, една калинка или отрупано с плод дръвче — има ли по-добър учител за децата в опознаването на прекрасното?

Донка ДИМОВА

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

ОКРЪЖНИЯТ СЪВЕТ НА ЖЕНИТЕ, ЖЕНКОМИСИЯТА ПРИ ОСПС — СИЛИСТРА и редакцията на вестник „Силистренска трибуна" обявяват конкурс на тема: „ЖЕНАТА — ГЕРОИНЯ И ТВОРЕЦ".

Най-хубавите творби ще бъдат отпечатани във в. „Силистренска трибуна" и списание „Жената днес".

Ще бъдат раздадени следните награди:

ЗА РАЗКАЗ

ПЪРВА награда — 60 лв.
ВТОРА награда — 50 лв.
ТРЕТА награда — 40 лв.

ЗА ОЧЕРК

ПЪРВА награда — 50 лв.
ВТОРА награда — 40 лв.
ТРЕТА награда — 30 лв.

ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ

ПЪРВА награда — 40 лв.
ВТОРА награда — 30 лв.
ТРЕТА награда — 20 лв.

Крайният срок за представяне на материалите е 8 март 1972 година. В тях трябва да е отразен героизмът на българката, проявен в борбата за установяване на народната власт, и нейният принос за изграждането на социализма в свободната ни Родина.

Ще успеят ли да закусят, докато звънецът удари?

НЕЙНИТЕ ГРИЖИ И РАДОСТИ

Какъв щастлив ден! Получи писма и от тримата си сина. От всяка Анчова дума лъхаше увереността на един млад инженер, който има смели мечти за бъдещето. Петко и Ицко, разбира се, пишеха за студентските си неволи. Но това не я тревожеше — беше научила децата си да прекрачват несгодите и да вървят напред. Виждаше ги вече и тях двамата: средният — математик, най-малкият — архитект...

Та има ли по-голяма награда от тази? Награда за онези години от младостта, изпълнени само с детски плач, с будни нощи. Не отидоха напразно си пекъл на огън и усеща, че от литѐ ѝ — ето ги стократно върнати в забързаната ѝ походка, в неугасващата топлота на кестенявите очи.

Както всякога Величка бързаше към „нейния" цех. Колко далеч остана онзи първи ден! Как плака тогава!... Три дни не ходи на работа. Изпращаха я на най-трудния участък. Цяла година керамичният цех креташе. По-голямата част от продукцията му беше брак. Нима ще има сили да оправи всичко това?...

Сега, напомнят ли ѝ за онези дни, Величка се усмихва сдържано, като човек, който се е това е станал по-корав. Ако преди десет години някой ѝ беше казал, че цехът ще се разсрасне толкова много, не би повярвала за нищо на света. Двадесет и шест работника завари тогава — днес са 450! Колко неподходящо беше единственото им помещение! С каква мъка произведоха през първата година продукция за 24 000 лева.

Най-голямото удоволствие за Величка сега е ежедневната разходка из четирите просторни помещения. Разбира се, много е да се каже, че това е обикновена разходка, защото отвсякъде я обграждат с безброй въпроси, навсякъде я очакват, за да развърже един или друг заплетен възел. Но тук, сред кипящата от труд обстановка, ръководителката на цеха усеща голямото щастие на потребния човек.

Ето усилено се строи още едно помещение. Двете тунелни пещи — най-модерните засега в България — са винаги пред очите ѝ. От тяхното сполучливо изграждане до голяма степен зависи дали през идващата година ще могат да изработят продукция за два милиона лева. Погледът ѝ се плъзга по наредените на лавиците сервизи, вази, украшения. Може ли да каже някой точния им брой? Повече от 2 000 станаха моделите. Величка се вглежда в хората. Тези хора с майсторски ръце, завоювали преди две години диплом и златен медал на изложбата в Москва, хората, които с трудолюбието си направиха цеха за фина керамика неоспорван първенец в промкомбината...

А защо така са подпухнали очите на тази млада жена? Плакала ли е?

— Другарко Герасимова, помогнете ми да настаним детето в яслите — пак в съседите съм го оставила...

Оплакването на работничката ѝ напомни за едно друго нейно задължение. Трябваше да събере общозаводската комисия за народен контрол, за да се обсъди планът за проверките. Тригодишният опит като председател на комисията ѝ помага доста за правилното ориентиране към най-актуалните въпроси.

Утрешният ден и той се е задал с нови грижи. Грижи, от които Величка Герасимова не се бои, защото умее да ги превръща в радости.

К. МЪРОВА

За вашата трапеза

РИБЕНА ЧОРБА ПО ТАТАРИШКИ

Продукти: За пет порции са необходими 300-400 г замразена или язовирска риба, две глави лук, шест супени лъжици олио, два картофа, две супени лъжици ориз, три лъжици доматена консерва, един морков. За подправка подхожда: смлян чер пипер, лимонцян, винена киселина, сол на вкус, люта чушка.

Приготвление: В тенджера наливаме два литра студена вода. Към нея прибавяме нарязания на ситно лук, моркова и картофите — нарязани на кубчета, ориза, червените домати. Докато зарастват врц, почистваме, измиваме и нарязваме рибата на порции. Прибавяме я към врящия зеленчук заедно с олиото и солта. Така приготвената чорба ври още 10-15 минути на тих огън. След това се подправя с винена киселина, лимонцян и чер пипер на вкус.

ЗАКУСКА ОТ РИБА

Продукти: За пет порции са необходими 800-1 000 грама замразена, язовирска или реч на риба, осем супени лъжици олио, две супени лъжици брашно, една кисела краставица, един морков, една лъжица доматено пюре, глава лук, малко целина, сол, чер пипер и магданоз.

Приготвление: Рибата се почиства. Измива се и се нарязва на порции. След това се осолява и се оставя за кратко време да престои. В отделен съд се вари почистеният морков и парче целина. Рибата се овалва в брашно и се полуизпържва в нагорещена мазнина. След това в същата мазнина се запържва сито нарязаният лук, към който се прибавя доматеното пюре, малко брашно. Запръжката се разрежда с топла вода. Към така получения сос се прибавя свареният зарзават и киселата краставица, нарязани на дребни кубчета и полуизпърженатa риба. Подправяме със сол и чер пипер на вкус. Ястието ври на тих огън до пълното омекване на продуктите.

Петър ЧАНКОВ

На синия ЕКРАН

ВТОРНИК, 16. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За децата: „Има ли на луната зайци", 10.30 За вашето здраве, 11.00 „Семейство Димитър и Вела Благоеви" — документален филм, 11.35 „България, родино мила" — поетичен рецитал, 12.00 Информационен дневник, 17.30 За пионерите: „В света на книгите", 18.00 Новини, 18.10 Курс по френски език, 18.40 За вас, добронамерници, 19.10 Хоров концерт, 19.20 За младежите, 19.40 Национален панаир на занаятите — „Орешака", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Сенки: „С държавна — може", 21.05 От ръкописа на писателя Илия Волен, 21.35 В света на прекрасното — „Женските образи на Хр. Станчев", 21.50 „Раждането на танца" — филм-балет, 22.40 Новини

СРЯДА, 17. XI

9.55 Новини, 10.00 За красиво и хармонично тяло, 10.05 За учениците (математика за X клас): „Прогресии" — I част; 10.20 (история за X клас): „Прабългари"; 10.35 (литература за XI кл.): „Георги Стаматов" — беседа, и „Вестовой Димо" — тв драматизация, 11.00 „Към развитото социалистическо общество", 11.30 Серия „Яо" — V епизод, 12.00 Информационен дневник, 16.50 За учениците (повторение), 17.05 За децата: „Есенна разходка" и „Разкази на стария моряк" — филм, 17.20 На спортни теми, 17.30 Футбол: България — Гърция, 19.15 За младежта: „Първото условие", 19.25 „Промяната" — предаване за Добруджа, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Актуално студио, 20.40 „Форсайтови" — тв серия: 12-и епизод, 21.30 Пъстър концерт, 22.00 „Катя Попова" — документален филм на БТ, 22.30 Реклами, 22.40 Новини.

ЧЕТВЪРТЪК, 18. XI

9.25 Новини, 9.30 За красиво и хармонично тяло, 9.35 За учителите: „Електронни представи в органичната химия", 10.20 За учениците: (история за X клас): „Германия в края на XIX век"; 10.40 (химия за XI клас): „Скорост на химичните реакции", 11.20 Атлас, 12.00 Информационен дневник, 16.15 За учителите (повторение), 17.00 За учениците (повторение), 18.00 Новини, 18.10 В света на животните, 18.35 Клуб „Електрон", 18.55 Реклами, 19.00 Естраден концерт, 19.25 Ден на съветските ракетни войски, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.50 „Майстори на народното музикално творчество" — з. а. Мита Стойчева, 21.20 Панорама на световното кино, 23.00 Новини.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

ДЕПОЗИТ

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 126 (1902) | Силистра, четвъртък, 18 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ГЛАВНА ЗАДАЧА — ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ГОДИШНИЯ ПЛАН!

ВЪЗМОЖНОСТИ ВСЕ ОЩЕ ИМА

Според предварителни разчети КК „Нектар" тази година може да произведе продукция за 6 659 000 лева, осигуряваща стопроцентово изпълнение на плана. Обаче редица причини от обективен и субективен характер спъват производството на предприятието и то ще приключи годината с чувствително неизпълнение. Ето какво споделиха с нас

ИЛИЯ ДИМИТРОВ, зам.-директор по производствено-техническите въпроси:

— За да реализираме годишния си план, вакуумният и стерилният цехове трябва да произведат до края на декември продукция за 1 323 000 лева. Разполагаме с необходимите суровини за производството на сушен лук, нектар „Роса", рачел от тикви, консерви зрял фасул и конфитюр от малини. „Винпром" обаче не може да ни осигури договорираните 1 450 тона гроздова мъст и това е главна пречка да не изпълним поставената ни задача. От гроздовата мъст следва да добием 240 тона гроздов мед за „Винимпекс", към който не ще изпълним договорните си задължения. Поради неизпълнение на плана за изкупуването договорихме се с „Винпром" да ни отпусне поне 1 000 тона мъст, но ни обещаха само 500 тона. От цялото количество можем да компенсираме 450 тона с производството на нектар „Роса", консерви зрял фасул и ябълков мармелад. Въпреки това 500 тона гроздова мъст остават открити, некомпенсирани.

ПАВЕЛ ВЕЛИКОВ, секретар на партийната организация:

— Перспективата да не изпълним годишния си план тревожи всички в предприятието. Комунисти, комсомолци и безпартийни работят с необходимата висока съзнателност и трудова дисциплина, преизпълняват дневните норми. Обаче все още срещаме редица трудности. На първо място стои липсата на работна ръка в заготовката. През летните месеци много ни помогна ГК на БКП в организирането на бригади. Изглежда сега отново ще потърсим тяхната помощ. За заготовката ни трябват дневно по 150 работника, защото до 15 ноември следва да изнесем 1 500 тона готова продукция, която стои в складовете.

Стегнаха редиците си младежите. Заедно с комунистите те работят на най-трудните участъци в производството. Комсомолците-техници осигуряват нормална работа на всички машини и съоръжения. Утвърдиха се с труда си бригадите за комунистически труд на Борис Бонев и Йовчо Трифонов.

Набелязаните мероприятия на партийната организация заздравиха дисциплината, продукцията се увеличи и за октомври постигнахме изпълнение 165,5 на сто.

Съществува тревога в ръководството за изпълнението на годишния план. Още не е късно да се потърсят всички възможни ресурси и суровини за производството. Нужна е само по-голяма организация и експедитивност в издирването на извънпланови количества суровини за преработка, за да се поздрави колективът в края на годината с изпълнена програма.

Др. ПАНОВ

Грижи за трайните насаждения

Кооператорите от бригадата на Манол Цачев от ТКЗС — Главиница се отнасят с необходимата сериозност за доброто презимуване на трайните насаждения.

В бригадата се отглеждат 547 дка лозя и 370 дка овощни градини. Всеки ден в тях работи по едно звено. Извършва се резитба и заприбване на лозята. Повече от полсвината от тях са вече подготвени за зимата.

Овощните градини са изорани. Стволовете на дърветата са варосани. Младите овошки са привързани към колчета, за да бъдат неуязвими от ветровете. Започна попълването на младите насаждения.

Кръстю Петров, Янко Симеонов, Джевдет Ахмедов и други се справят най-добре, отличавайки се с качествената си работа.

Грижите за трайните насаждения в бригадата ще помогнат да се постигнат от тях по-високи добиви през идващата година.

Ахмед ДЕМИРОВ

В ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

Снощи се състоя среща на министъра на земеделието и хранителната промишленост Вълкан Шопов, първия заместник-министър Иван Димитров и заместник-министъра по растениевъдството Димитър Юруков при МЗХП с членове на бюрото на ОК на БКП, ИК на ОНС и ОР на БЗНС по въпроси, свързани с повишаване резултатите от селското стопанство в окръга. Присъствуваха още председателите на аграрно-промишлените комплекси и директорите на предприятията от системата на хранителната и вкусова промишленост.

Срещата бе ръководена от кандидат-члена на ЦК и първи секретар на ОК на БКП другаря Георги Кардашев. Информация за изпълнението на производствената програма и очакваните резултати за тази година на изнесе другарят Димитър Михайлов — член на бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС.

Той изтъкна, че въпреки ръста на селскостопанската продукция, който бележим в сравнение с миналата година, резултатите преди всичко в растениевъдството са незадоволителни. С голяма сериозност другарят Михайлов постави редица въпроси, стоящи за разрешение в селското стопанство до края на шестата петилетка. Той говори по проблемите на зърнопроизводството, по увеличаване техниката за отглеждането и прибирането на царевицата, по структурата на тревните и сочни фуражи. Особено внимание обърна на тютюнопроизводството в нашия окръг. В областта на животновъдството другарят Михайлов постави за изясняване редица проблеми по концентрацията при угояването на телетата, отглеждането на разплодния материал и други категории животни. Той настоя да се оборудват фуражни цехове във всички аграрно-промишлени комплекси.

Членът на бюрото и секретар на ОК на БКП Виктор Ганев говори за необходимостта от изграждане на напоителни системи в нашия окръг и целесъобразната разстановка на зеленчуковите комплекси.

Другарят Вълкан Шопов се отнесе с разбиране към поставените проблеми. Той увери окръжното ръководство за помощта, която Министерството на земеделието и хранителната промишленост ще окаже за положителното разрешение на повечето от тях.

Другарят Димитър Юруков обърна внимание върху текущите задачи в растениевъдството.

Закривайки срещата, първият секретар на ОК на БКП отбеляза, че тя ще съдействува за издигане на още по-високо равнище селското стопанство в нашия окръг. (СТ)

СРЕЩИ С първенците

На 15. XI. 1971 година във Варна участниците в Събора на плодородието от Силистренски окръг имаха среща със секретаря на ОК на БКП Виктор Ганев. На нея присъствуваха и първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, завеждащият отдел „Селска младеж" в ЦК на ДКМС Николай Паскалев, Господин Митев от ЦК на БКП и др.

Другарят Виктор Ганев говори пред младите първенци в селското стопанство на окръга за задачите, които стоят пред тях във връзка с осъществяването на концентрацията и развитието на селското стопанство върху промишлена основа. Привет ствия поднесоха Н. Паскалев и Г. Митев.

Е. ЖЕЧЕВ

Бригадата на Сийка Костова от ТПК „Дунав" е изпълнила своите трудови норми през последното тримесечие на тази година 115 на сто.

Семинар с дописниците и кореспондентите

На 16 ноември се състоя среща-семинар с дописниците и кореспондентите от АПК — Главиница.

Заместник-председателят на Главинишкия аграрно-промишлен комплекс др. Александър Бонев в обширна информация запозна участниците в срещата със задачите по изграждането и укрепването на Главинишкия аграрно-промишлен комплекс, разказа за неговото перспективно развитие, за близките задачи в растениевъдството, животновъдството, за промишленото развитие на селищата от района на комплекса.

От страни на съвета на секретарите в агрокомплекса и редакцията на в. „Силистренска трибуна" бе направена оценка на досегашната работа на дописниците и кореспондентите, запознати бяха с основните изисквания на вестникарските жанрове, за отразяване на живота и трудовата надпревара на хората от съставните селища на агрокомплекса.

Гинка ЦАНКОВА
(наш кореспондент)
с. Главиница

Все повече избуяват младите растения в оранжерията край гр. Силистра.

НА СНИМКАТА: Момент от работата на Стоянка Димитрова и Здравка Георгиева.

С творческата интелигенция

Преди два дни в салона на българо-съветската дружба в Силистра се състоя среща на бюрото на ОК на ДКМС с младата художествено-творческа интелигенция от окръга. Тя беше открита и ръководена от първия секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров. Беседа за задачите, които стоят пред младежта, изнесе секретарят на ОК на комсомола Васил Стоянов. Беше направено обсъждане на статута за клуб на младата художествено-творческа интелигенция, станаха оживени разисквания.

Е. ЕНЧЕВ

Занижение на всички показатели

Говедовъдството е важен отрасъл в ТКЗС — Нова Черна. Тази година то създаде много грижи на ръководството на стопанството. Въпросът за състоянието му отново бе поставен неотдавна за обсъждане пред стопанския съвет. Защото, ако направим сравнение с миналогодишните резултати, ще констатираме занижение на всички показатели.

Кои са причините за тези несполуки?

След обединение на ТКЗС — Нова Черна и ТКЗС — Старо село се наложи известна концентрация в животновъдството. В Нова Черна бе създадена ферма за отглеждане на телета. Съществуващите условия обаче не отговарят на изискванията. Пренаселеността в помещенията е твърде голяма. Така влагата се увеличава и хигиената не може да се поддържа. Затова животните често боледуват, а нормалното им развитие изостава. Сериозна причина за допуснатото изоставане е и неправилното хранене на животните. Тяхното отглеждане е съвсем примитивно.

Не изпълнява производствената си програма и кравефермата в Нова Черна. Лошите резултати започват тук още от момента, когато животните са в сухостойната група. Тогава те се хранят непълноценно, което се отразява върху продуктивността им, особено на първо телките.

Голяма пречка за изпълнение на поставените задачи в говедовъдството в новочерненското стопанство е яловостта в стадата. Във фермата на централното село тя достига 39 процента. Висок е процентът и на маститните заболявания. Това оказва влияние върху продуктивността на животните, явява се като сериозна пречка за повишаване на млекодоя.

От две години в с. Цар Самуил има модерен краварник. Но и тук работата изостава. Високата яловост и непълноценното хранене на животните от родилното помещение и сухостойната група са фактори, които пречат за ритмичното изпълнение на плановите показатели.

Единствено в староселската кравеферма се работи по-добре. Ръководството на стопанството правилно преценява неспулуките и търси път за премахване на сериозните пречки. Това ще помогне на животновъдите да подобрят работата си, да намалят загубите и донесат печалба за кооператива.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански задачи към 15 ноември т. г. в АПК и ТКЗС

АПК и ТКЗС	Изорани овощни градини в %	Обща продукция яйца в %	Обща продукция кр. мляко в %
Айдемир	100	92	93
Калипетрово	100	х	82
Бабук	100	89	79
Иширково	100	х	91
Смилец	100	89	93
Срацимир	100	х	79
ДСС-Силистра	12	х	91
АПК-Силистра	93	90	86
Алфатар	69	69	99
Алеково	100	57	84
Кайнарджа	100	74	74
Голеш	80	х	73
Средище	60	61	89
АПК-Алфатар	85	66	83
Ситово	79	86	85
Сребърна	100	78	94
Попина	100	94	80
Добротица	100	89	90
АПК-Ситово	91	85	85
Главиница	100	92	87
Паисиево	100	94	97
Сокол	75	99	92
Зафирово	100	72	72
Ст. Караджа	х	82	89
ДЗС „Я. Заб."	х	101	91
АПК-Главиница	90	88	86
Тутракан	64	87	80
М. Преславец	100	122	86
Белица	75	104	95
Нова Черна	100	117	81
АПК-Тутракан	91	105	84
Дулово	60	х	88
Межден	0	71	79
Окорш	100	82	83
Секулово	22	96	94
Черноли к	0	109	92
ДЗС-Окорш	100	х	77
АПК-Дулово	36	98	86
Всичко за окр.	85	89	85

БОГАТИЯТ ОПИТ НА НОЖАРЕВЦИ

☆ Годишният план — за 10 месеца ☆ Традициите на един колектив

Късната есен ни посрещна със сивотата на пейзажа си. Но ето че сред мъглата се открояха белите сгради на ножаревската свиноферма. В нея за дванадесет месеца работниците отглеждат по 5 000 свине. И което е най-важното — успехите на ножаревци са трайни. Те са станали неотменно начало в производствената им дейност.

Данните за десетмесечието още веднъж потвърждават тази истина. Защото годишният план във фермата е вече изпълнен и до края на декември се очаква да се реализира още 82 тона прираст.

Като филиал на ДЗС „Янко Забунов", стопанството години наред отчита добри резултати в животновъдството. Първоносителите на успехите са хората, тези неуморими труженици, станали истински майстори в професията си. Повече от половината от тях имат над десетгодишен стаж в свиневъдството. За работата си те разказват с разбиране, с интерес. И от всяка дума на Кица Александрова, на Исмаил Халилов, на Христо Лазаров и на останалите първенци се чувствува онази голяма отговорност към изпълнение на задачите, която е присъща само на добрите стопани. Би ли могла в противен случай Кица Александрова от двадесет и петте животни, за които се грижи, да получи само от едно прасило средно по 10.1 прасета и да ги отбие при 21 килограма живо тегло? Добрата, опитна свиневъдка не знае отдих. При всички възможни случаи тя намира време и място да разходи животните, което е от голямо значение за тях, особено през периода на бременност. Винаги помещението, в което е настанена групата й, е чисто, проветрено. Гледачката зарежда храната в малки количества. Водата в поилките се подменя по-често.

— Напразно говорят — разказва Александрова, — че свинята е мръсно животно. Ако оставим храната и водата на прасетата да се замърси — те не я докосват. И за да се развиват добре животните, аз винаги се грижа около тях да бъде чисто.

При свинете за разплод във филиала работят жени. И никак не е чудно, че във всички помещения, където израстват здрави и хубави прасенца, е така подредено. Като прибавим и настойчивостта на жените, можем да си обясним причините за успехите им.

Гледачките поставят началото за добрите резултати на хората от свиневъдството. При годишен план 400 грама среднодневният прираст за десетмесечието в тези групи достигна 565 грама. Всеки килограм прираст е добит от 4,800 кг концентриран фураж — с шестстотин грама по-малко от планираното. В дневника на първенците, който зоотехничката Стоянка Венева води така коректно, има отбелязани учудващи резултати. През февруари например Христо Лазаров постига 770 г среднодневен прираст от групата си, а при подрастващите от 2—4 месеца първенството се пада на Исмаил Халилов. През февруари и август той получава от тях съответно по 645 и 622 грама прираст на ден.

Създадената организация във фермата гарантира доброто развитие на категорията подрастващи животни. За тях се грижат същите хора, които отглеждат и свинете за угояване. И тъй като те са най-много заинтересовани подрастващите прасета да се развият колкото се може по-добре, те удвояват грижите си.

Всяко заболяване в групите е истинска тревога за гледачите и ветеринарните органи. Вземат се енергични мерки, за да се ограничи до минимум смъртността, профилактиката е на висота.

За отбелязване е, че в цялата ферма няма изоставащи. Всички преизпълняват плановете си, стремят се да догонват първенците. Стоянка Венева, която е в Ножарево от 20 години, познава хората, проявява разбиране към техните грижи и тревоги. Заедно с бригадира Коста Янков, тя е винаги готова да помогне за отстраняване на пречките.

Постоянен метод на работа при тридесетчленния колектив е социалистическото съревнование. Саратовската система подсилва още повече желанието на хората да постигат по-значителни резултати, помага да се заздрави дисциплината. Предвижданите стимули съдействуват за намаляване на смъртността при животните. Средното месечно възнаграждение на гледачите е между 150-180 лева. Текучеството между тях не е проблем за ръководството.

Въпреки че условията, при които се отглеждат животните в ножаревската свиневъдна ферма, не са идеални, хората в нея умеят да работят така, че успяват да съкратят срока на угояването. Затова всеки килограм месо е добит с 20 стотинки по-малко от предвиденото. Ако във фермата има винаги подходящи смески, свиневъдите считат, че техните резултати биха били много по-добри.

Ст. СТАНЕВА

Пред окръжната научно-практическа конференция за издигане самодейния характер на комсомола и ръководната роля на партията

С ГРИЖА ЗА МЛАДИТЕ

В новия цех на промкомбинат „Текстил" — Силистра е светло и просторно. Заедно с партийния секретар на предприятието влязохме в една от страничните стаи, за да почакаме, докато намерят партийния групов отговорник на цеха Георги Попов. Пред нас имаше черна дъска, а по нея бяха начертани различни схеми и чертежи. Веднага разбрахме, че се намираме в някакъв учебен кабинет, за същество до нашето идване тук. Но за това щеше да стане дума по-късно, и то много по-надълго и нашироко.

Георги Попов започна разказа за си доста отдалече, но това беше необходимо, за да навлезе в темата. Ненапразно са го избрали за партиен групов отговорник. Като ръководител на партийна група в предачния цех той има много добри резултати на прегледа в чест на Десетия партиен конгрес. А тук цехът е нов, трябва работата да се води от опитен човек. Повечето от работниците са млади, тепърва се учат на много неща, а това от само себе си говори за ролята, която има да играят комунистите в цеха. Ето такъв беше и нашият единствен въпрос: „Как се работи с комсомолците в новия цех?"

— Първото нещо, на което ние трябва да научим и учим младите хора — започна Георги Попов, — това е те да станат стопани на този цех. Голямо значение отдаваме на личния пример на комунистите. Почти всички комунисти от нашата група са изпратени тук с партийно поръчение. Още когато дойдохме през месец юли, ние се събрахме и прочетохме заедно една статия от вестник „Работническо дело". Тя беше озаглавена „Какъв трябва да бъде комунистът?" и ни помогна много. После проведохме събрание с целия колектив и обсъдихме редица въпроси, свързани със спецификата на работата, на новото работно място. Сериозно внимание беше отделено на трудовата дисциплина. Макар да сме малко далеч и още не е осигурен редовен транспорт до цеха, всички комсомолци се отнасят с чувство на отговорност към своите задължения и не сме имали закъснения за работа. Редовно следим и за уплътняването на работното време. Особено актуален при нас е въпросът за икономията на материали и хигиената на работното място. Под прякото ръководство на комунистите от групата се стремим да осигурим максимума в това отношение. Решихме, че е целесъобразно и още от самото начало избрахме комсомолски групови отговорници. Резултат от това има: Всеки член на комсомола почувствува, че е лично отговорен за изпълнението на поставените му задачи, а така и контролът над работата се осъществява по-лесно.

Малко по-особено стои въпросът с кадрите. Първо, те са недостатъчни. По предложение на партийната група се организира курс за преквалификация. Намерихме подкрепа от страна на партийния секретар на предприятието и за ръководител на курса беше поканен преподавател от техстилния техникум в Сливен. Ето това е кабинетът, където се провеждат занятията. Найнапред решихме да се опреснят знанията на майсторите, а след това започна и курсът с младите работници. Въпреки че това е само една елементарна основа, то има пол за за нас. Предприели сме и допълнителни мерки, за да помагаме на младите тъкачки. Становете са обърнати един срещу друг. На единия работи стара тъкачка, а срещу нея нова работничка-комсомолка. Така взаимопомощта е много по-ефективна. Комунистките Мария Войкова, Иванка Вълкова и Стойка Чолакова са постоянно в помощ на новите работнички. При нас е сформирана и отделна младежка бригада. Това повишава самочувствието на младите и комунистите се грижат то да дава резултати в интерес на производството.

Под ръководството и контрола на партийната група нашите комсомолци участвуват активно във всички общозаводски мероприятия. Ние виждаме, че те се чувствуват отговорни за изпълнението на решенията на Десетия партиен конгрес, всеки от тях има и лично обещание за втория етап на комсомолския отчет пред партията, и ние, комунистите, въпреки трудностите на пионерското начало в новия цех, ще се стремим с всички сили да им помогнем да укрепне тяхната организация, да се разшири кръгът на тяхната дейност във всяко отношение.

Енчо ЖЕЧЕВ

ЗАСЛУЖЕНА ПРИЗНАТЕЛНОСТ

очерк

Да съществува един постоянен стремеж у човека да научи повече, системно да повишава своите знания, да търси все нови неща, е полезно и похвално. Но когато този стремеж е съчетан с желанието да помогнеш на другите, да предадеш своите знания на повече хора и това ста не втора цел в живота на някого, заслужава и повече хора да го познават. Такава е и нашата цел — да ви запознаем с пропагандиста Димитър Димитров...

...Първите дни след всенародната победа на Девети септември 1944 година. Свободата доне се както жажда за един по-щастлив, мирен живот, така и жажда за повече знания, особено в младежите. И шестнадесетгодишният Митко, заедно със своите съученици-активисти на РМС, започва да посещава първите кръжоци, където изнасят лекции бивши политически затворници. И днес още се чуди Димитър как политическите затворници, въпреки отделени от света, са на трупали такива дълбоки знания по въпросите на марксизма-ленинизма, по въпросите на социалистическото строителство. Това разпалва още повече стремежа на младия човек за повече и по-трайни знания и заедно с още десетина свои съученици, като Иван Неделчев, Димитър Кунев, Добри Тонев, Иосиф Лазар, Иван Николов и други, организират собствен кръжок в училището. Разбира се, тогава няма учебници, няма помагала, не може да се говори за нагледни пособия. И можете да си представите радостта и възторга на младежите, когато намират книгата на В. И. Ленин „Държавата и революцията".

През следващата година любознателният младеж бива изпратен на лагер-школа по линия на ЕМОС в околностите на Троянския манастир. Зареждат се дни на упорито и системно учене, дни на усвояване на основите на марксизма-ленинизма, на международното работническо движение, на социалистическото строителство. Като отговорник на ремсова група, Димитър винаги е начело — и в събеседванията, и в спорове те.

Завърналите се ремсисти организират първите кръжоци сред младежите. Идват повече хора, отколкото са записани. Младите пропагандисти ги приемат с открити обятия — колкото повече са слушателите, толкова по-бързо ще достигне правдивото слово на партията до сърцата на хората...

Млад е още Димитър — едвам на 43 години, но има близо 25-годишен стаж като пропагандист. 25 години! Четвърт век през политическата учебна година всяка седмица или през седмица той е заставал пред своите слушатели и разяснявал политиката на партията и правителството, основите на марксизма-ленинизма, на политическата икономия, на философията, на дълбоката същност на партийната правда. И може би това е спомогнало за увеличаването на сребърните нишки в още младежката му коса, но той не съжалява, а се радва, че е могъл да допринесе с нещо за политическата просвета на своите другари и колеги. Нима може да забрави той признателните думи на своите състуденти от Вар на, войниците от неговата рота, механизаторите от Алфатар и много други, при които е ръководил кръжоци? Това е морална награда за неговия труд и той не иска повече...

...Когато през 1959 година го изтеглят на работа в окръжния народен съвет, учебните звена там вече са комплектовани. Но Димитров, свикнал всяка година да застава пред хора, не е спокоен. Чувствува, че му липсва нещо, че не достига нещо в живота му, чувствува някаква празнота в себе си и един ден се озовава в градския комитет на партията. Стеснявайки се, разказва за своето желание — да води някакъв кръжок, макар и в друга партийна организация. И го изпращат в Материално-техническо снабдяване да ръководи учебно звено по политическа икономия.

Когато му възлагат да води двугодишната школа към ГК на БКП по икономика на промишлеността с челници от производствените предприятия, той започва работа с желание.

Успешно приключва и двугодишният семинар по марксистко-ленинска философия при ОНС. Димитров и тук срещнал трудности, но така успял да увлече слушателите, че някога бивал принуден да прекъсне насила спорове те, защото определеното време се удължавало повече от два пъти. За да активизира някои участници, той ги натоварвал да развият самостоятелно отделни въпроси и да ги разяснят пред другите. Някога провеждал кратък писмен изпит, за да провери доколко се усвоява предаденото. При тези изпити той разрешава да се ползуват и бележките, водени от присъствуващите, когато той предавал лекцията. Имал та къв интересен случай: Когато ведна ж провеждал подобен изпит, един от участниците се оказал без тетрадка — бил я забравил в къщи. „Нищо — казал пропагандистът, — пиши само това, което си запомнил!", и се оказало, че той схванал основното в предадения материал.

Което и учебно звено да води Димитров, винаги създава атмосфера на другарски отношения между себе си и слушателите, винаги е далеч от парадиране на знания, не говори на висок и не разбран стил — той просто разговаря с тях. Затова той винаги завършва с успех учебната година, много често се посещава от работници на градския комитет на партията, от други пропагандисти.

Всеки понеделник след 5,30 часа един прозорец остава да свети в дирекция „Местна промишленост и комунално-битови услуги". Директорът на това предприятие в тези вечери се превръща в пропагандист, защото и тази година той ръководи семинар по изучаване материалите на Десетия конгрес на БКП. Работниците и служителите на предприятието с необикновен интерес слушат за значението на решенията на историческия Десети конгрес, коментират някои пасажи, всяка измината вечер вникват подълбоко в същността на голямата правда и грижата за човека, залегнали в основата на конгресните решения.

Четвърт век да отделяш от свободното си време, за да помогнеш на хората, да им разясниш основите на най-прогресивното учение в света, да им помогнеш да станат съзнателни строители на развито социалистическо общество в нашата страна — за всичко това почитта, уважението и признателността на хората са напълно заслужени, другарю Димитров.

Али РИЗОВ

Търговската работничка Тодорка Салай практикува вече 17 години своята професия в ГПК „Наркоопе" — Тутракан. Тя е отговорник на партийната група в централния магазин и винаги е учтива и вежлива с многобройните клиенти.

ПРОВЕДЕН СЕМИНАР

В продължение на два дни в ОК на СБУ — Силистра се проведе семинар с ръководствата на учителските организации от града и окръга.

На семинара се отчете работата на педагогическия кабинет по квалификацията и самообразованието на учителите, основна форма за издигане на идейно-методическата подготовка на учителя.

Направена беше оценка и споделен опит за дейността на групите и колективите, включени в движението за комунистически труд.

Дадоха се указания за методическа работа в учебно-творческите комисии. Изясниха се формите и начините за провеждане на производствените съвещания, семинари, научно-теоретически и научно-практически конференции, открити уроци и др., съобразени с новите изисквания за преустройство на образованието.

Изясниха се формите на културно-масова работа в учителските организации.

Председателят на ОК на СБУ др. Георги Николов постави нови задачи пред ръководствата на организациите за изпълнението решенията на X конгрес, свързани най-тясно с образованието и приноса на съюзните организации за предстоящия XXII конгрес на Съюза на българските учители.

Цв. ГРИГОРОВА

Комсомолците се учат

Грижата за повишаване образованието на младите хора, които по една или друга причина не са успели да завършат началния курс, е една от основните задачи на общинския партиен комитет, общинския комитет на Отечествения фронт и общинския комитет на ДКМС в с. Паисиево.

Решението да се открие паралелка за повишаване на образованието се посрещна с голямо одобрение от младежите. Вместо предвидените 16 души сега занятията се посещават от над 20 човека. Те се водят от най-добрите учители от местното училище, а това ще спомогне през есенно-зимния сезон много млади хора да завършат основно образование успешно.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

Пред 90-годишнината от рождението на Георги Димитров

Георги Димитров за литературата, изкуството и културата

В навечерието на Десетия конгрес на БКП партийното издателство пусна от печат книгата „Георги Димитров за литературата, изкуството и културата". Това издание е посветено на 90-годишнината от рождението на великия син на България, който стана вожд и учител на българския народ, всепризнат деец на международното работническо и комунистическо движение. Паралелно със своята многостранна организаторска и практическа революционна дейност Георги Димитров се изяви и като крупен теоретик на пролетарската революция и последователен марксист-ленинец.

Георги Димитров остави незабравимо и незаменимо наследство в областта на цялостното партийно строителство, изградено върху основите на една завършена концепция за действителността, за развитието и закономерностите на обществото, основаваща се на принципите на марксизма-ленинизма и класово-партийния подход. Неоценими са неговите заслуги и в областта на културната революция, в борбата за изграждането на социалистическото съзнание на работническата класа, за съединяване на работническото движение със социализма, на практическата дейност на хората с идеали на комунистическото бъдеще. Като истински марксист-ленинец той високо ценеше ролята на художественото творчество за революционното възпитание на пролетариата, на трудовия народ.

В новоиздадения сборник са включени всички трудове, писма, изказвания, телеграми и документи на Георги Димитров по въпросите на литературата, изкуството и културата, включително и значителен брой непубликувани и неизвестни досега материали. Това е първата по обемност и всеобхватност на съдържанието си книга, в която са събрани най-значителните статии, доклади, спомени и мисли на Г. Димитров за характера и същността на художествените явления, за партийността и народността на социалистическото изкуство, за концепциите на новия естетически вкус, за субективния и обективния критерий в творческия метод на художника, за класовия характер на борбата в областта на идеологията и културата, за творческата свобода и социалистическия хуманизъм.

Когато разгръщаме страниците на този сборник, ние не можем да не се удивим на яркостта на съжденията и идейните убеждения, на полемичната и гражданската страст, на безграничната любов и дълбокото уважение и грижите, които великият вожд на българския народ е проявявал спрямо българската национална култура и нейните истински творци и създатели.

Материалите и документите в сборника са подредени в хронологически ред и това е особено полезно и ценно негово качество, понеже дава възможност да се обхване и цялостното развитие на нашата революционна мисъл по въпросите на културата и изкуството в нейния историко-хронологичен ход. Още първите материали ни запознават с дейността на младия Димитров като общински съветник в София в областта на просветното дело. Първите му мисли по въпросите на изкуството срещаме в писмата му до Люба Димитрова. Отпечатана е неизвестната досега на широкия кръг читатели статия на Димитров „Из кой път" (1923 г.), в която той е изразил отношението си към социалната и политическата съдба на творческата интелигенция в капиталистическа България, поместени са много негови писма, телеграми и записки до известни наши и чужди писатели: Анри Барбюс, Ромен Ролан, Я. Маршак, М. А. Нексьо, Н. С. Державин, Людмил Стоянов, Г. Белев, до хора от изкуството А. Будевска, Ст. Бъчваров, Ст. Македонски и др., откъси от речта му на Лайпцигския процес, речта пред конгреса на съветските писатели през 1935 г., статиите „Към младия читател", „Името на Горки ще вдъхновява милиони", широко известните му писма до Съюза на българските писатели и до Съюза на българските журналисти от 1945 г., изказвания и речи по въпросите на участието на младежта в художествения и културния живот на нова социалистическа България, беседи със септемврийчетата и членове на ЦК на РМС и много други материали.

Книгата „Георги Димитров за литературата, изкуството и културата" е издание с голямо идейно-възпитателно, художествено и културно, политическо и обществено значение за развитието на нашата творческа младеж, за нейното марксистко-ленинско израстване, за цялостната културна политика на партията.

Тодор ЯНЧЕВ

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

29

— Е, а след войната се върнах в къщи, както бях и преди, чужд. Чужд на самия себе си, ето кое е главното — глухо, без да повдигне глава, продължи Фьодоров. — Жена ми ме чакаше. А аз и на нея бях чужд. Затова и дечица си нямахме. Боях се от тях, от своите бъдещи дечица. Защото и те... — Фьодоров с усилие преглътна напиращата към гърлото му буца и още по-глухо, едва чуто продължи: — Те също биха били чужди. Колко тя, жената тоест, сълзи проплака за това, само аз и възглавницата знаем. А и аз й говорех: „Напусни ме". И да се самоубиех исках. Не ми даде. С мен остана, злочестницата...

Фьодоров млъкна, гледайки в пода.

Сергей попита тихо:

— А разказахте ли й каква е работата?

Фьодоров поклати глава.

— Не. Не й разказах. На никого. Не ми стигнаха сили за това. А и късно беше за мен да се разкайвам пред хората. Сам на себе си се чудя как живях досега с този камък на шията... Но ето сега... появи се у нас това девойченце...

— Марина ли?

— Тя... И вие тъкмо тогава пристигнахте тук от Москва. Ето че се и реших... — той въздъхна шумно и вдигна глава, в светлите му очи се появи някаква скръбна решителност. — Заради себе си не бих се заел. Да бях дочакал само по-скоро смъртта. Но ето заради нея, заради тази птичка...

— Какво се е случило с вас, Иван Григориевич?

— Отдалеч трябва да започна. Значи така. Това се случи още в тридесет и седма. Бях млад, седем класа учих грамота, в колхоза работех. Веднъж ме изпратиха за зърно за семе. Докарах го. А то се оказа такова, че не да го сееш — на кравата го дай и тя няма да го плюска. С една дума, бяха ми пробутали негодно. А аз от глупост вече навсякъде, където се полагаше, бях поставил своя подпис. И естествено, оказах се само аз виновен. Съдиха ме. И ми дадоха десет години за вредителство. Ето така...

Фьодоров млъкна. Смаяно мълчеше и Сергей. За миг в кабинета се възцари тишина. Като въздъхна, Фьодоров продължи:

— Да-а... Попаднах, значи, където се следва, в студен край. И една такава мисъл заседна в главата ми: ще избягам. Няма за какво да стоя тука. Година или повече прекарах там, с различни хора се срещах. А после... с една дума, избягах. Бях млад и още силен. Голяма сила имаше в мен, а в главата пусто. Не ме хванаха. Цялата тайга преминах пешком. Вълци с ръце душех, кора ядех. Но достигнах, без да мисля, без да гадая, в град Ростов. Там един ме посъветва: залови се, казва, със селскостопанска работа, там има нужда от хора. Е, и постъпих в совхоза. Работех за десети на. Все съвестта си успокоявах. Като видяха какъв работник съм, хората ме придумаха да остана. По думите ми съставиха каквито трябва документи и аз се спасах с това стопанство. Работех там и със страх, и със съвест. На червената дъска поставиха портрета ми. Отглеждах цвекло. За него отидох на изложба в Москва. Стана знаменито цвекло. Още покойният ми баща го отглеждаше, а аз като момче му помагах. Ето че това ми послужи. В Москва и медал получих. И диплом. А всички тези документи и дипломи горяха ръцете ми. Нали там измислих чуждо фамилно име. Хората се отнасяха към мен с почит и уважение, а аз ги бях излъгал подло. И, естествено, в мен още живееше страхът. Не дай боже да узнаят, че съм избягал. А тук тъкмо преди самата вой на срещнах една девойка. Влюбих се в нея до полуда, ожених се.

Совхозът организира сватбата. А аз седя, помня, зад една зи грамадна маса, смея се и плача и сълзите ми текат, и душата ми се разкъсва. Да... сам унищожих най-хубавия час от живота си... А след сватбата ми стана още по-тежко. Почти бях готов да отида да си призная, но тогава започна войната. Е, за войната вече ви казах — с въздишка заключи Фьодоров, — и за онова после — също...

Той отново млъкна.

Мълчеше и Сергей, безсилен да събере мислите си, да се ориентира в целия този объркан, трагичен живот. Той разбираше, че Фьодоров чака от него не прошка, не някакви утешителни думи, а избавление, избавление на всяка цена, защото вече не можеше по-нататък да носи в себе си този страшен гнет; че е настъпил пределът на неговите сили. И Сергей си спомни изведнъж каква каза Фьодоров за Марина. Появи се тя и ето че той се обърка и дойде тук, при Сергей. Но защо? Как се появи тя? Коя е тя?

И сякаш отгатвайки всички тези въпроси, Фьодоров се изправи, погледна строго в очите Сергей и твърдо, като че ли нещо бе вече безвъзвратно решено, каза:

— Ние нямахме деца, не смеех да ги имам, щом като живеех с лъжа. А тук се появи в края на живота ми тази девойка. Кръгло сираче е тя и също немалко мъка е изпитала. И ето ние с жената реших ме да я вземем при себе си. Но тук вече трябва без лъжа. Затова и се реших. Не трябва да й дам чуждо, а своето фамилно име.

— Тя е голяма, Иван Григориевич, трябва да й остане нейното фамилно име.

— Няма значение — твърдо възрази Фьодоров. — Щом ще живее с нас. А и изобщо... Ето че дойдох при вас. Може би три десетте години мои мъки... — гласът на Фьодоров трепна и той отново преглътна напиращата в гърлото му буца... — Мо же би нашата власт ще ги зачете — и тихо, едва чуто добави: — По рождение съм Егоров...

— Предполагам, че ще ги зачете. Иван Григориевич — кимна с глава Сергей. — Предполагам, че съдът ще преразгледа вашето дело — и решително добави: — Сам ще отида при прокурора на републиката, давам ви дума. Само че всичко това трябва да се напише.

Фьодоров безпомощно разпери ръце.

— Ама къде аз ще мога да напиша това?

— А ние ще го напишем заедно. Сега — запали се Сергей, чувствувайки как отстъпват някъде всички негови работи и грижи пред тази страшна човешка драма и че ако не се на меси, не помогне, то никога няма да си прости това и ще изгуби уважение към самия себе си.

Вече в самия край, когато заявлението до прокурора на републиката беше почти написано, Сергей каза:

— Иван Григориевич, трябва да се напише също и за вашето желание да осиновите Марина, просто за да бъде по-ясна ситуацията.

— То се знае. Непременно. Желая, значи, да осиновя Марина Владимировна Иванова.

— Какво?! — слисвайки се, Сергей вдигна глава и с изумление погледна Фьодоров. — Как се казва тя?...

— Казах: Марина Владимировна Иванова.

— Ние също я търсим!

Сергей все още не можеше да дойде на себе си от неочакваното откритие.

Фьодоров се намръщи обезпокоено.

— Какво е направила?

— Ами нищо не е направила! Изчезнала е. Заминала от своя Волгоград и това е всичко. А там я търсят.

(Следва)

Окръжно състезание по пожароприложен спорт

Неотдавна в Силистра се проведе окръжно състезание по пожароприложен спорт, което се явява заключителен етап на обществения преглед по противопожарна охрана. Неговата цел беше да се повиши активността и подготовката на доброволните противопожарни единици, тяхната подготовка за опазване на народното имущество от пожари. От всички участници се изискваше много ловкост, смелост и съобразителност, борбата за първите места беше твърде много оспорвана. В първото упражнение — поставяне на шлангова линия — най-добре се представиха мъжкият отбор на село Окорш и женският отбор на квартал Калипетрово. Калипетровци заеха първите места и при действието с кофпомпата. Това е моралната награда и за труда на техния ръководител, инспектора от районната противопожарна охрана в Силистра Йордан Димов. При погасяването на пожар призовите места заеха Никола Чорбаджиев от Силистра и Анка Маринова от Тутракан.

На първенците бяха раздадени награди с пожелание за още по-добра работа в това високоблагородно дело.

Ст. л-т Христо ИЛИЕВ

НА СНИМКАТА: Момент от състезанието

Действени органи за управление на производството

За привличане на повече работници в управлението на производството в нашия окръг са изградени 58 стопански комитета. Създадоха се два стопански съвета за местната промишленост и търговията.

В предприятията с над 300 души персонал действени органи са събранията на пълномощниците, осъществяващи избора на стопански комитет. В окръга има 15 събрания на пълномощниците. Обаче ръководствата на КК „Нектар", завод „Добруджа", завод „Липа", промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан, ДПП „Електрометал" и СП „Комунални услуги" провеждат общи събрания без събрания на пълномощниците, което е нарушение на 26-то Министерско постановление за приложение на икономическия механизъм.

В изградените стопански комитети участвуват 672 производственика, инженерно-технически работници и служители. Общо взето в стопанските комитети участвуват нормален брой работници, но това изискване не е спазено навсякъде. В „Оргтехника" работниците са 4 от 21 члена на стопанския комитет, в ПК „Строителни изделия" от 11 души двама са работници, в „Добруджа" от 17 само седем са производственици. Такива пропуски има в млекоцентрала „Сердика", маслодобивната фабрика „Дунав" и горските стопанства в Силистра и Дулово. Ръководствата на предприятията се стремят да привличат повече специалисти в стопанските комитети и това е правилно. Обаче не бива да се забравя, че половината от състава трябва да е работнически.

В сравнение с миналите години в работата на стопанските комитети и събранията на пълномощниците се забелязва подобрение. Работи се по планове, в които основните въпроси за разглеждане са икономическите показатели, подобряване качеството на продукцията, повишава не ефективността на производството. Така работят комитетите и събранията на пълномощниците в ЗММ, ДПП „Електрометал", „Хром", „Камъшит" и др. В ЗММ и ДПП „Електрометал" е осъществена хубава инициатива. За упражняване действен контрол върху изпълнението на решенията е създадена специална картотека по дати, месеци и отговорници, което улеснява длъжностните лица, проверяващи сроковете за изпълнение.

Обаче наред с добрите страни в работата на комитетите все още се срещат и недостатъци. Често се допуска формализъм и заседателщина. Вместо по едно-две на тримесечие се провеждат по седем-осем заседания. На съвместните заседания на стопанския комитет и профкомитета от последния присъствува само профпредседателят. Често на заседанията се разглежда предимно всичко изпълнението на плана. Това не е необходимо. То се налага само когато има неизпълнение на някои показатели. Такива слабости допускат керамичната фабрика, МЗ „Стомана", фабрика „Славянка" — Тутракан и др. В промкомбинат „Дръстър" неправилно е изградено оперативно бюро, което взема решения и на практика напълно изолира стопанския комитет като орган на управление. Оперативното бюро е незаконосъобразен орган и то не може и не бива да взема никакви задължителни решения.

Поради претрупване на плановете с много заседания често някои от тях не се провеждат или се отлагат с по 15-20 дни. Такива случаи има в промкомбинат „Текстил", ДПП „Металик" — Дулово и др.

В приложението на новия икономически механизъм стопанските комитети са органи за управление на производството и техните решения следва да бъдат законосъобразни, да се създават условия за изпълнението им. Не бива да се допускат неправилни решения, какъвто е примерът в ЗММ. Тук стопанският комитет решил да се пре отстъпи сумата, присъдена заедно с преходното червено знаме на ОНС и ОСПС за предприятие-първенец на профкомитета, който да я изразходва не за целта, за която се определят тези суми, съгласно правилника за преходните червени знамена.

Общите събрания, събранията на пълномощниците и стопанските комитети са най-сполучливата форма за привличане на работниците в управлението на производството. Това е най-правилният път за преминаване към самоуправление в отделните предприятия и организации. Затова трябва да се създават от ръководствата на предприятията и организациите условия за по-голямо участие на производствениците в управлението. След ва да се обърне сериозно внимание за подобряване работата на събранията на пълномощниците и стопанските комитети, да стане тя проблемна и перспективна, за да бъде дейността им в духа на решенията на Десетия партиен конгрес.

Илия СПИРИДОНОВ

По следите на нашата критика

„Получаваме пощата с голямо закъснение"

„В брой 120 от 4 ноември т. г. във в. „Силистренска трибуна" беше публикувано писмо на читател под заглавие „Получаваме пощата с голямо закъснение", отнасящо се за работата на пощенските служители в село Гарван. По този повод направих проверка и установихме, че изнесеното във вестника отговаря на истината. На виновните служители е потърсе на отговорност.

Ръководството на Районната станция на съобщенията в Силистра ще вземе мерки за в бъдеще подобно нередовно разнасяне на писмата и вестниците, да не се допуска".

Н-к Районна ПТТ станция — Силистра
Д. ШАРБАНОВ

Шивачите Димитър Стоянов и Георги Шиков работят в ТПК „Дунав" над дванадесет години. С прецизната си работа те са спечелили обичта на многобройните клиенти от окръга, защото влагат много творчество в професията си.

Из опита на Яломицки окръг

Преди месец работна група от специалисти посети окръг Яломица от Социалистическа република Румъния. Тя се запозна с въпросите на животновъдството, строителството и местната промишленост.

Окръг Яломица с център град Слобозия е разположен в югоизточната част на страната. Има 110 кооперативни стопанства и 8 държавни земеделски стопанства. Това е типичен селскостопански район със силно развито зърнено производство и животновъдство. Зърнените култури тук заемат над 56 на сто от обработваемата земя, а люцерната — 10 на сто. Договорната продукция месо е разпределена между държавния, кооперативния сектор и личното стопанство. Главен дял, около 65 на сто, се осигурява от ДЗС. През тази година само 33,7 процента от обработваемата земя се напоява, но предвижданията са до края на петилетката цялата площ да се оросява с водите на река Дунав.

В окръг Яломица има построени три свинекомплекса за угояване на свине. Средно дневно във всеки от тях се отглеждат по 100 000 свине от всички категории. Свинекомплексът край град Калараш е построен върху площ от 700 декара. Той получава ремонтния материал и нерезите от племенната инспекция в гр. Тургомогурели, където се отглеждат свине-майки и получават кръстоски от породи „голяма бяла", „ландрас", „дюрок", и „бяла честерка". Средно от едно опрасване животновъдите получават по десет прасета, а на всеки два десет и пет дни отбиват по девет прасенца със средно живо тегло по 5-6 килограма. За хранението на различните категории свине тук се използуват шест вида смески. Среднодневният прираст в угояването достига 580 грама, а от всеки килограм свинекомплексът реализира печалба. Процесите са механизирани. Шест фуражни кухни приготвят и изпращат храната по тръбопроводи в помещенията. Ветеринарните мероприятия се провеждат редовно, поддържа се добра хигиена, строг ред и дисциплина.

Както свинекомплексът край гр. Калараш, така и новостроящият се край с. Г. Лазар са построени с готови железобетонни елементи. При новостроящия се комплекс покривните панели са заменени с железобетонни ребра. Топлинната изолация на покрива се постига с базалтова вата, наредена между двата пласта етернитови площи — първият, предствляващ плоскост на тавана, а вторият — отвежда покривните води. Боксовете в помещенията с изключение на вратичките са изпълнени от бетонови сглобяеми елементи. Много практично и без оскъпяване се изпълнява грапавата циментова замазка на пода. Тук храненето на подрастващите и угояването ще бъде сухо. Прилага се частично пусковата експлоатация. Щом дадени помещения се завършат, веднага се зареждат със свине.

Птицевъдните стопанства, които посетихме, разполагат с 12 до 30 хиляди носачки от междулинейни хибриди легхорн с годишна носливост над 230 яйца. Носачките са настанени в обикновени помещения, в които е внедрена евтина и практична механизация за разнасяне на храната и лента за събиране на яйцата. Себестойността на едно яйце се движи около 6 стотинки, а се продава по 10. Както за свинете, така и за всички категории птици се осигуряват ежедневно необходимите смески.

Посетените стопанства разполагаха с по 300-400 крави с годишна млечност от 2 000 — 2 500 литра. Ръководителите и специалистите считат, че оптималният размер на кравефермата е този, който позволява отглеждането на 500-600 крави. Новостроящите се помещения се изграждат с такива размери, като строителството се извършва с тухли (блокчета), а покривите с дървен материал, асфалтова мушама, базалтова вата и етернитови площи. Угояването на телетата в стопанствата и там, където са концентрирани повече, става в обикновени помещения, които са започнали да преустройват на скаров под.

Голям успех в окръга е постигнат с угояването на агнетата. Построени са леки и практични помещения, в които агнетата се поставят за угояване на около 12 килограма и се предават на 30-32 кг. Основна храна на животните са смески от завода, които се разтоварват от ремаркетата направо в хранилките. През лятото към основната храна се прибавя и зелена люцерна. Създадената организация и технология позволява един овцевъд да се грижи за 3-5 хиляди агнета. Построяването на такива помещения не е свързано с много капиталовложения и този опит още през следващата година можем да приложим в нашия окръг. Това ще съдействува за получаването на повече и по-евтино месо.

В Яломицки окръг заедно със строителството на крупни животновъдни комплекси чрез преустройства най-рационално се използуват и старите помещения. Създават се условия през настоящата петилетка животновъдството да се концентрира, специализира и превърне във високодоходен отрасъл.

Йордан РУСЕВ,
зоотехник

Устремени към нови успехи

В ръководството на промкомбинат „Камъшит", а и в самите работници дълбоко е залегнало убеждението, че да се постигат нови успехи е необходимо непрестанно да се разнообразява производството, да се подобрява качеството. В това отношение се отбелязват хубави резултати.

За четири месеца моделистите създадоха и разработиха нови 400 модела. Още в първите дни на август техните производи получиха висока оценка. На изложбата за плетена мебел и осветителни тела в Москва изяществото на експонатите на „Камъшит" демонстрира своето превъзходство. Наградите — парична сума от три хиляди лева, диплом и златен медал — бяха заслужено признание за усърдието на творци и ръководство.

На XXIV международен панаир в Пловдив и на последвалата го непосредствено след закриването му изложба, на която се извърши договориране с търговските организации за следващата година, това признание бе отново утвърдено. Тази радост не бе отшумяла, когато производствениците на промкомбината изпитаха ново чувство на удовлетворение от своя труд. Дни наред през изминалата седмица гости на предприятието бяха видни търговски деятели, представители на „Новый експорт" — Москва и на „Коопимпекс" — София. Гостите си заминаха, като оставиха доказателство за своето внимание към производите на промкомбината, изразяващо се в договори за доставка на продукция на стойност 950 000 рубли. През следващата година „Камъшит" ще изнесе за Съветския съюз значителни количества декоративни свещи, пирографирани изделия, фина керамика и др.

Наградите и осигуреният пласмент окрилят колектива за нови творчески дръзновения и успехи.

Минчо ДИМИТРОВ

Есенно-зимните пръскания в овощните градини и лозята

През месеца на трайните насаждения

Навременното и качествено извършване на растително-защитните мероприятия в трайните насаждения е основен фактор за получаването на високи добиви. Една голяма част от тях се провеждат през есента и зимата след листопада до започване на вегетацията. Те са решаващи за унищожаването на редица болести и неприятели по овощните култури и лозята, като сачмянката при кайсията, брашнестата мана, къдравостта и сачмянката при прасковата и др. Но за да е успешна борбата, необходимо е специалистите много добре да познават особеностите в биологията на причинителите. Най-често те презимуват по леторастите и между люспите на пъпките. Със затопляне на времето започва тяхното развитие и нанасянето на пораженията. Борбата с тези болести се извежда чрез двукратно пръскане. Първото се извършва през есента с двупроцентов бордолезов разтвор, а второто късно през зимата, преди започване на сокодвижението, с бордолезов разтвор 1 на сто. Когато прасковените градини се нападнат от брашнеста мана, нужно е да се третират със серовароз разтвор 1:10.

Важен момент в провеждането на отделните пръскания е тяхното качество. По отношение на него изискванията от страна на специалистите трябва да бъдат много големи. Механизаторите по време на работа трябва да обливат много добре целите дървета — стволовете, клоните и разклоненията.

Опасен неприятел на овощните дървета е Калифорнийската щитоносна въшка. Срещу нея задължително да се извършват есенно-зимни пръскания с 2-процентов разтвор от динозол. Зимните пръскания при останалите овощни видове с динитроортокрезолови препарати срещу овощните акари, ябълковия молец, листните и щитоносни въшки и други могат да се провеждат след предварителни обстойни обследвания на градините.

Едновременно с провеждането на химическата борба трябва да се извършва и механическа. Още през м. ноември е необходимо да се отстрани старата и напукана кора на дърветата, да се изрежат изсъхналите клони, а мумифицираните плодове да се съберат и изгорят. Стволовете на дърветата, за да се запазят от напукване и измръзване, да се варосат. Зайците често нанасят големи вреди на младите дръвчета, като изгризват кората им. Затова те трябва старателно да се обвият с подходящи материали или да се намажат с карнофер, но само когато са в покой.

Голям бич за лозарството е все по-широкото разпространение на бактериалния рак. Пред загрибването на лозята те трябва да се напръскват с 3-процентов разтвор на динозола. Но не всички стопанства спазват тези указания. В някои лозя заразените с бактериален рак лози достигат до 70-80 на сто.

Необходимо е преди пръскането да се отгрибе почвата около главините. С разтвора да се напръскат главината, надземното стебло, раменете, чеповете и плодните пръчки на всяка лоза. С третирането се унищожават едновременно и лозовият акар, гроздовият молец, лозовата краста, антракнозата, чернилката и плевелите.

Добри резултати в борбата с бактериалния рак могат да се получат, ако тя се води цялостно и системно.

В. ДРУМЕВА

Ритмично, при подобрена организация

Още от януари работата в говедовъдството в ДСС — Силистра придоби нов облик. Планът за млякото бе чувствително преизпълнен. За отбелязване е, че и през дъждовните септемврийски дни млеконадоят не спадна. Ритъмът, с който се работи дотогава, не бе нарушен и даде възможност да бъде запазен постигнатият аванс.

До първи ноември тук бе надоено 35 тона мляко над очакваното за десетмесечието. Преизпълнението на дневния график за млеконадоя дава основание да се счита, че колективът ще посрещне новата година с още по-добро постижение. Стефан Янков изпълни вече личния си план. Това е нова победа за орденоносеца и всички споделят радостта му. След него се редят Мария Пенева, Марин Антонов, Руска Петкова.

През тези дни животновъдите изживяха радостта на един нов успех. Те предадоха на държавата последните тонове договорирано месо.

Говорейки за подобрените резултати в говедовъдството, не бива да отминаваме ролята на главния зоотехник Никола Александров и на колегата му Димитър Панджаров. Те направиха твърде много, за да се ограничи текучеството между доячите. Преодоляха редица трудности, за да осигурят пълноценно хранене на животните. Диференцираното разпределение на концентрирания фураж стана неотменна практика. Грубите храни се дават в преработено състояние. През нито един месец фуражната кухня не преустанови работата си. Значително се повиши маслеността на млякото. Телесното състояние на животните не спадна под нормалното. Подобри се хигиената на инвентара. Яловостта се движи между 5—6 процента.

Редовно се отчитат и резултатите от труда на хората. Всеки понеделник се провежда съвещание с колектива, на което се изтъкват положителните и отрицателни страни от дейността му. Прави се обективна оценка на всичко. Дават се препоръки. Данните от ежедневния млеконадой стават достояние на хората и те знаят кой преизпълнява или изостава под графика.

Отчели през миналата година 3 594 литра средна млечност от фуражна крава, животновъдите ще направят всичко възможно сега тя. да достигне 3 800 литра. А перспективите? Те са още по-добри. Гаранция за това е преди всичко решеният фуражен баланс. През 1972 година в Станцията ще бъдат отглеждани 290 крави. Постигната е 97 на сто задоволяемост с фуражи. Приготвен е около 5 000 тона силаж. Сенажът достигна 700 тона. Направените проби показват, че неговото качество отговаря на изискванията. Фермата разполага с кръмно цвекло, люцернено сено и необходимото количество концентриран фураж.

Животновъдите от ДСС — Силистра посрещат уверено зимата. Тяхната цел е през следващата стопанска година да достигнат 4 000 литра мляко от крава.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ВЕСТИ ОТ СТРАНИТЕ. ЧЛЕНКИ НА СИВ

В ГДР през миналата година повече от 70 процента от учениците, дошли в производството, са имали десетокласно образование. Тази година тяхното число се увеличи. През настоящата петилетка 900 000 от випускниците на средните училища ще получат работнически професии и ще специализират в областта на електрониката, измерителната и регулиращата техника.

* * *

В ПРЕДПРИЯТИЯТА на редица градове на ГДР работят няколко хиляди унгарски граждани. Тези младежи и девойки са заети в машиностроенето, електротехническата, химическата, леката промишленост, където те едновременно усвояват специалности, които ще упражняват в своята родина. Подобна практика принася полза както на икономиката на двете страни, така и на самите млади хора. До края на тази петилетка на тригодишна командировка в ГДР ще бъдат 30-35 хиляди унгарски младежи и девойки.

* * *

ЗА ПОСЛЕДНИТЕ десет години 1 600 000 полски труженици са завършили начални школи за работници, а 300 000 — гимназии за работници. От година на година расте в Полша числото на випускниците от задочните институти.

(Из „Новое время")

Стабилни финансови резултати

Ръководството на „Трансспед" — Силистра, съобразявайки се с изискванията на действуващите нормативи на новия икономически механизъм, полага големи грижи за изпълнение на главните икономически показатели. Преди всичко се осъществява строг контрол върху материалните разходи, използуването им е целенасочено. Постигнати са чувствителни икономии от осветление, командировки и транспортни разходи, а също така и от фонд работна заплата. Икономиите са постигнати, въпреки че ежемесечно се начисляват премии на работници, изпълнили количествените и качествени показатели. Плановата себестойност на клона бележи снижение с 15 на сто. Всичко това говори за рентабилна дейност на предприятието.

Важен показател в работата на колектива е производителността на труда, която постоянно нараства. При запланувана средна изработка на едно лице от производствено-технически персонал 1 420 са постигнати 1 850 лева. Този ръст е най-голям преди всичко в експлоатацията на товарните автомобили и автотек. Преценявайки правилно възможностите в тази област, ръководството насочи своето внимание към разширяване на тази дейност с оглед най-рационално да се използуват ведомствените автомобили при празните им пробези.

Спазено е изискването производителността на труда да изпреварва средната работна заплата, което създава предпоставка за разширяване дейността на клона — база за постигане на още по-добри финансови резултати в бъдеще. Пре изпълнява се също така и планът за печалбата, като са реализирани 5 350 лева повече от предвиденото. Това даде възможност да се увеличат отчисленията към държавата и да се преведат допълнително на стопанското обединение 3 067 лева.

Атанас ВИТАНОВ

Мустафа Кадиров работи вече седемнадесет години в конопочукачния цех на фабрика „Славянка" — Тутракан. За добрата си работа той е удостояван неведнъж с награди и е ударник в производството.

ОТГОВОРНИ ЗАДАЧИ ПРЕД ХУДОЖЕСТВЕНАТА САМОДЕЙНОСТ

- ☆ За по-високи художествено-творчески постижения
- ☆ Репертоарът първа наша грижа
- ☆ Кадрите — проблем от изключителна важност
- ☆ Предстоят сериозни изпитания

Програмата на българските комунисти, приета от Десетия конгрес, оценява огромното значение на художественото творчество и културната дейност, част от които е художествената самодейност.

През последните няколко години художествената самодейност в окръга постигна безспорни идейни и творчески успехи. Самодейните колективи показаха редица положителни постижения по време на Третия републикански фестивал, Ленинските празници, Празниците на художественото майсторство.

Задачите, които стоят за разрешаване пред нашата художествена самодейност, се определят от перспективната програма за развитието на културата и изкуството в Силистренски окръг. Организационното състояние на колективите, ръководните кадри, активният концертен живот, целенасоченият репертоар — това са проблеми, които трябва постоянно да са под нашето внимание и към чието разрешение трябва да се стремим.

Трябва веднага да кажем, че в селищата колективите не са в добро организационно състояние. Тревожи фактът, че голяма част от тях не са започнали още своя творчески живот, а други нямат дори и перспективни планове. Въпреки неколкократните напомняния все още не са изпратили репертоарните си планове в ОС за изкуство и култура мнозинството от колективите в общините на Бабук, Иширково, Кайнарджа, Средище, Алеково, Главиница, Зафирово, Ст. Караджа, Попина, Нова Черна, Малък Преславец, Междан, Секулово, Добротица, Сребърна, Срацимир. Това показва неразбиране на факта, че репертоарът е онази основа, от която започва изграждането не само на колектива, но и на самото дееца като творец и гражданин. Всички инстанции в общините трябва да вземат незабавни мерки за своите самодейни състави, да ги активизират за своевременно започване на репетициите.

Един от основните въпроси в нашата работа е проблемът с кадрите. Години наред той си остава проблем номер едно. Малкият брой висококвалифицирани специалисти по различните видове изкуства продължава да бъде сериозна пречка в усилията ни за издигане художествения уровен на колективите.

Какво е положението в нашия окръг?

Едва около 30 процента от колективите имат квалифицирани ръководители, като 3 на сто от тях са с висше образование. Задоволяването на нуждите на самодейните колективи може да стане по два пътя — насищането на окръга със специалисти, завършили висшите и средни учебни заведения по изкуствата, и чрез изпращане на самодейци, показали данни, в различните квалификационни мероприятия (школи, курсове), организирани от Института за художествена самодейност.

За съжаление, пречките, които ОСИК среща при набирането на курсисти за различните квалификационни форми, са твърде големи. Причините трябва да се търсят в две насоки. Общият недостиг на кадри в окръга се отразява косвено и на художествената самодейност. Обикновено ръководителите на различните състави са на възлови работни места и при тяхното откъсване от производството за по-дълъг период от време става невъзможно заменянето им. Все още има ръководители на предприятия, учреждения по съвети и общини, които не проявяват разбиране и добро желание при решаването на кадровите въпроси на самодейността в собствените им ведомства.

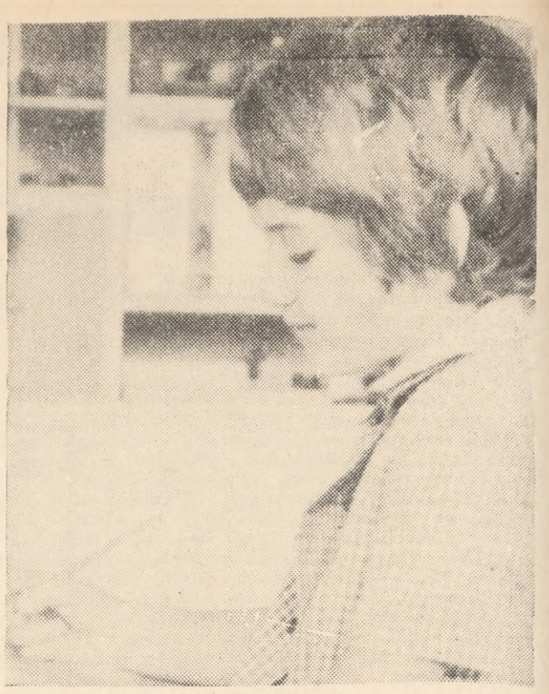
Селищата, центрове на аграрно-промишлени комплекси, в близко бъдеще трябва да имат колективи не само от всички основни жанрове, но и да се превърнат в методически центрове за състазите от техните райони. Затова е необходимо не само правилно разбиране на въпроса за кадрите, но и активно съдействуване за тяхното осигуряване. За съжаление, съветите в Главиница и Алфатар не са направили нищо досега, за да осигурят свои собствени специалисти. Въпреки извършеното, все още много има да се желае от градовете Дулово и Тутракан. И тук именно искаме да срещнем подкрепа от страна на административните ръководства. А обществените организации трябва да засилят грижите си за издирването и обучението на млади и талантливи танцьори, певци, инструменталисти и артисти. Без насищането на окръга с хореографи, диригенти и режисьори ние не можем да постигнем желаното високо равнище на самодейността, а откриването на тези таланти и подпомагането им за творческо израстване зависи само от обединените усилия на ОСИК и обществените организации.

Предстои провеждането на Димитровски празници на художествената самодейност, посветени на 90-годишнината от рождението на великия син на българския народ Георги Димитров. Цялата дейност на самодейните колективи в окръга трябва да бъде подчинена на тази крупна проява. Отчитането на постиженията ще стане по показателите — идейна насоченост на репертоара, художествено майсторство и обществени изяви и концертна дейност. Затова е необходимо да се изгради такъв репертоар, който да способствува за правилното комунистическо и естетическо възпитание и да е съобразен с политическите и културни стремежи на нашето общество, да възпитава самодейци и зрители в дух на патриотизъм и интернационализъм, на вярност към делото на партията, на преклонение пред делото на Г. Димитров. Повишеното художествено майсторство е неотделимо от репертоар с високи художествени качества, талантливи изпълнители и още по-талантливи ръководители (а тях ние само трябва да открием и създадем). Търсенето на много разнообразни обществени изяви трябва да осъществи още по-тясно връзката самодеец—зрител.

През 1974 година ще се проведе IV републикански фестивал на художествената самодейност. Димитровските празници ще бъдат първата проверка на готовността на колективите да участвуват на фестивала. Изискванията за участие в него ще бъдат много завишени. А това означава още отсега къртовска работа в достигане на онези върхове в художественото майсторство, които ще ни осигурят достойно представяне.

Проблемите, свързани с развитието на художествената самодейност, са много. Те могат да се решат само с обединените усилия на съветите за изкуство и култура, комсомола, професионалните съюзи и активната подкрепа на партийните организации.

Георги КАЛИМЕРОВ,
завеждащ методическия кабинет по художествена самодейност при ОСИК

А може би когато пораснат, те пак ще бъдат художници?...

Удивително явление

Жителите на Дагестан — малка автономна република в Кавказ, неотдавна станали свидетели на удивително, почти фантастично явление. Много векове стояла на мястото си планината и изведнъж... тръгнала на път заедно с посевите ечемик, картофи, с пасбищата и къщичката на местния овчар. За осем денонощия планината „извървяла" почти два километра По пътя си тя покрила планинската рекичка Мачох. На това място сега има изкуствено езеро.

Ето как учените обясняват това рядко природно явление: в навечерието на произшествието в планините на Дагестан паднали проливни дъждове. Те увеличили подземните води и подронили основата на една от планините. Подхванатата от подземния поток, тя „заплавала".

НА ЗДРАВНИ ТЕМИ

Планината – извор на здраве

Много често назоваваме нашия живот динамичен и напрегнат. И не грешим. Защото едва ли ще се намери опонент с друго мнение. От първия учебен час в училище до неговото завършване — интензивен труд. От първия работен ден в предприятието и учреждението — повишени изисквания и лична отговорност за успеха на възложеното дело. Едно динамично ежедневие за всички.

След всеки трудов ден и трудова седмица се налагат часове за отдих, часове за възстановяване на силите. Но въпреки това настъпва умора, която изисква нова форма на почивка. Явява се потребност от продължително откъсване от работната и битова среда.

Понятно е да зададем въпроса — къде човек най-бързо би възвърнал своите сили? Отговорът е само един — в планински курорт! Няма по-подходящо място за комплексно физиологично и нервно-психично въздействие върху умората на организъм от планината. Значителната надморска височина, по-ниското атмосферно налягане, разходките в района на почивната станция въздействуват положително върху дихателната и кръвотворната системи. Осъществява се пълноценна вентилация на бронхите, предявяват се по-големи изисквания към обема на дишането. В резултат на това идва по-доброто насищане на кръвта с кислород, по-пълноценната обмяна на веществата в организма.

В планинските курорти кръвотворният апарат засилва своята дейност. При анемични хора след пребиваване в планина броят на червените кръвни телца в кръвта се увеличава и нормализира. Затова планинският отдих за тази категория хора е много подходящ.

Кратките или по-дълги преходи до отделни излетни места ангажират дихателните мускули и преди всичко сърдечния мускул. Получава се една неусетна, но много полезна тренировка. Нейн резултат е подобреното оросяване на сърцето и мускулите, повишаване продължителността на тяхната работоспособност. Активната мускулна дейност, повишената нужда от калорична храна водят и до друг ефект — подобряване на апетита.

Почти всички системи чувствуват върху себе си обновителния полъх на планината. Но все пак най-голям обновителен заряд получават клетките на нервната система. Тези „неуморни" нервни клетки! От най-ранните дни на живота те възприемат неизбройте дразнители на външния свят. Затова всеки, който разбира значението на нервната система, трябва най-активно да се стреми към планината. Там е изворът на нейното укрепване!

А може би сега се двоумите и се питате — подходящ ли е есенно-зимният сезон за отдих? В планината всеки сезон е различно красив, но всеки от тях еднакво добре укрепва човешкия организъм. Затова — нито миг колебание!

В уютните станции на професионалните съюзи ви чакат приятни дни и вечери, отмора. Възползувайте се от това, че все още много хора плащат данък на стари предубеждения и по-малко търсят карти за почивка в планината през тези зони.

А колко прекрасни курортни места предлагат своите условия за отдих — Люляците, Троян и Тетевен в Стара планина, Велинград и Пещера в Родопите, Говедарци и Боровец в Рила, почивните домове на Витоша.

Но дори и сега, когато споделяме мисли за значението на планината, не може да не се добави и още нещо: тя е не само най-богатият извор на здраве — тя буди у нас най-чисти емоции, укрепва и възвисява духа!

Д-р Недко НЕДКОВ

НОВИ КНИГИ

Книга за Георги Караславов. Критически оценки, спомени, разговори. Г. Константинов, Е. Константинова.

Поручик Бенц. Роман. Димитър Димов.

Критика на теоретичните концепции на Мао Цзе-дун. Ф. Константинов и др.

Кратък наръчник по въдичарство. Георги Алексиев.

Земя ненагледна. Избрани пътеписи. Димитър Осинин.

ВСТАРО СЕЛО

УЧИЛИЩЕН ПРАЗНИК

Не е известно откога училището в Старо село носи името на известния български възрожденец Атанас Михайлов — Антим I, макар че то съществува повече от 100 години. Но в селото много знаят за богатия, наситен с родолюбие живот на патрона. Първоначалното си образование той завършва в родния си град Лозенград, после учи занаят при българите в Цариград. По-късно престоява в Атонския манастир, където приема монашеското име Екзарх Антим I. Завършвайки Московската духовна академия, той получава степен магистър по богословие. Именно в този утвърден славянски център Антим I се оформя като голям родолюбец и патриот. Навсякъде защищава българския народ, затова турското правителство го предупреждава да не стигне до бесилото. На тази заплаха Антим I отговаря: „Дано думите ви излязат прави. Когато врагът обеси гръцкия патриарх Григорий II, създаде се гръцко кралство. Ако обесят мене, може пък да се създаде българско царство." Турското правителство го сваля от поста и го заточва в Ангора, но само след година той се завръща в освободеното си отечество. През 1878 година е избран за председател на Великото народно събрание във Велико Търново. На 2 май 1879 година Антим I полага основния камък на паметника на връх св. Никола, който признателният български народ издига в чест на руските освободители.

Тази година за празника на училището в Старо село се готвиха всички пионери и чавдарчета. Поканени бяха много гости — бивши възпитанници на училището, ръководители, родители. Пионерите изнесоха рецитал, разказаха моменти от живота на патрона, за нашите успехи във възпитателната работа. По успех през минала година училището се нареди на второ място в окръга, високи са постиженията на пионерската дружина. Програмата продължи два часа, беше разнообразена от успешното представяне на чавдарчетата, които пяха за своето щастливо детство.

Празникът отмина. Учители и възпитатели продължиха своята напрегната работа за претворяване на дело партийните решения за преустройство на учебно-възпитателния процес.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

спорт

На тепиха — с младежка борбеност

В неделя на градското първенство по борба за юноши старша възраст участвуваха тридесет и трима състезатели от различни училища на Силистра. В продължение на четири часа зрителите наблюдаха с голям интерес отделните двубои между младите борци. В резултат на това се получи следното индивидуално класиране:

До 48 кг първото място зае Раим Муталибов (СПТУМ „Д. Ганев"), до 52 кг — Ахмед Яков (Сградостроително училище), до 56 кг — Михал Митев (СПТУМ) и Урал Ешрефов (ТМТ „В. Комаров"), до 60 кг — Кръстю Николов (СПТУМ), до 65 кг — Христо Славов (СПТУМ), до 70 кг — Хасан Сюлейманов (СПТУМ), до 75 кг — Радослав Радев (ТМТ), до 81 кг — Станчо Вълчев (СПТУМ), до 87 кг — Венелин Тодоров (ТМТ) и над 87 кг — Атанас Георгиев (СПТУМ).

Първо място в отборното класиране завоюваха състезателите на СПТУМ „Димитър Ганев" с общо 54.5 точки, следвани от представителите на ТМТ „В. Комаров". На трето място се наредиха борците на училището по сградостроене.

Като се има предвид, че тридесет от срещите завършиха с категоричен туш, интересно бе да чуем мнението на преподавателя в школата по борба Цветан Костов.

— На пръв поглед това е радостно — сподели той. — В борбата основната цел на всеки състезател е да победи противника си по най-бърз и ефикасен начин. Но това е наше състезание, с наши възпитаници и фактът, че повече от срещите завършиха с туш, е колкото радостен, толкова е и тревожен. От тук става ясно, че половината от състезатели те все още не са усвоили основните изисквания и опитност. Затова на нас ни предстои много работа с младите борци.

Тревога поражда положение то, че много от училищата са представени или с по няколко състезатели, или само с по един. Пример за това е ССТ „Добруджа", чиито борци през миналата година се представиха отлично в градския шампионат и на зоновото първенство отбелязаха добри резултати, а на това градско първенство тяхното участие бе незадоволително.

В неделя гонгът отново ще призове на тепиха този път юношите от младша възраст. Отново ще се вплетат в здрави схватки младежките мишци, бъдещото поколение борци, които ще защищават престижа на този народен спорт.

Р. ШИМАБЕЕВ

Накратко

Футболният отбор на „Доростол" — юноши старша възраст победи като гост в неделя състава на „Лудогорец" — Разград с 1:0.

* * *

За първенството в „А" елит на юношеска група по баскетбол представителите на „Доростол" победиха като домакини в неделя състава на „Спартак" — Плевен с резултат 73:42. Отборът на девойките загуби от баскетболистките на същото дружество със 70:38.

* * *

В тридневния турнир за първенство на Североизточна „Б" РВГ мъжкият състав на „Доростол" загуби и трите си срещи срещу „Локомотив" — Г. Оряховица, „Етър" — В. Търново и „Черно море" — Варна с по 3:0. Представителният отбор на „Червена звезда" — Дулово загуби също трите си мача срещу „Спартак" — Варна, „Черноломец" — Попово и „Локомотив" — Г. Оряховица.

За да бъдат винаги млади

Всичко било като на обикновено състезание — почетна стълбичка, фанфари в чест на победителя, грамоти и цветя. Само разстоянието, което преодолявали участниците в състезанието в талинския басейн „Калев", било по-кратко за плувците с посребрели коси.

За пръв път в републиката били проведени състезания за плувците-ветерани. Участвували 140 физкултурника от 40 колектива. Победата си оспорвали не само бащите и майките, но също така бабите и дядовците. Най-възрастен бил 67-годишният пенсионер Георг Рахнуло.

Състезанията протекли при участието на различни възрастови групи. Най-младите участници били от 35—39 години. До 55 години били 32 от участниците. Всички се състезавали на 20-метрово разстояние.

Известната работничка от трикотажното производствено обединение „Марат", герой на социалистическия труд Айно Тамисту, се наложила като най-силна в своята група.

Общото мнение е, че ветераните и за в бъдеще трябва да провеждат подобни състезания. Още по време на тяхната подготовка възрастните получават заряд от бодрост, значително се подобрява тяхното здраве, повишава се работоспособността им.

Не случайно наричат плуването най-леката гимнастика.

На синия ЕКРАН

ЧЕТВЪРТЪК, 18. XI

9.25 Новини, 9.30 За красиво и хармонично тяло, 9.35 За учителите: „Електронни представи в органичната химия", 10.20 За учениците: (история за X клас): „Германия в края на XIX век"; 10.40 (химия за XI клас): „Скорост на химичните реакции", 11.20 Атлас, 12.00 Информационен дневник, 16.15 За учителите (повторение), 17.00 За учениците (повторение), 18.00 Новини, 18.10 В света на животните, 18.35 Клуб „Електрон", 18.55 Реклами, 19.00 Естраден концерт, 19.25 Ден на съветските ракетни войски, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите, 20.50 „Майстори на народното музикално творчество" — з. а. Мита Стойчева, 21.20 Панорама на световното кино, 23.00 Новини

ПЕТЪК, 19. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Детски филм: „Операторът Кипс на необитаемия остров", 10.30 За пионерите: „В света на книгите", 11.00 За Народната армия: „Първи полет", 11.30 От ръкописа на писателя Илия Волен, 12.00 Информационен дневник

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 20. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За пионерите: „Разкази за стария моряк", 10.30 „Светофар", 11.05 „Промяната" — предаване за Добруджа, 11.35 Хоров концерт, 11.45 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.10 Детски филм: „Ние с Вулкан", 17.20 Серия „Яо" — VI епизод, 17.45 Спорт на мозайка, 18.00 Новини, 18.10 За младежта: „Мар шрути", 18.25 Мелодия на месеца, 18.30 Панорама, 19.00 Радио-телевизионно студио „Събота", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Игрален филм, 21.50 „Мозайка" — забавна програма, 22.20 Новини, 22.35 „Вълшебницата от град Китеж" — музикален филм

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 127 (1903) | Силистра, събота, 20 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ДРУГАРЯТ ИВАН АБАДЖИЕВ НА ПОСЕЩЕНИЕ В СИЛИСТРА

В ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

Непосредствено след пристигането си вчера в града кандидат-членът на Политбюро и секретар на ЦК на БКП Иван Абаджиев и заместник-министърът на народната просвета доц. на партията. Кандидат-членът на ЦК на БКП и първи секретар на окръжния комитет на партията Георги Кардашев информи икономически план на окръга през тази година, а секретарят на окръжния комитет на БКП Станчо Николов — за работата в областта на образованието.

Другарят Иван Абаджиев посочи, че трябва да има стабилност в нашата икономическа политика и да се използуват ефективно капиталните вложения. В аграрно-промишлените комплекси следва да се върви по икономически път, а не чрез декретиране, да се направляват внимателно вътрешните процеси. Необходимо е в концентрацията и интеграцията да се предпазваме от максималистични тенденции. Ние създаваме АПК на базата на укрепнали кооперативни стопанства, които също са по своята същност комплекси.

Във връзка с реформата в образователното дело кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП подчерта, че тя трябва да бъде първостепенна задача на окръжния комитет на партия та и обществеността. При изграждането на единното средно учи лище на базата на политехническите гимназии и професионалните училища трябва да имаме разработени ясни концепции. Другарят Иван Абаджиев обърна внимание на присъствуващите, че при концентрацията на учебното дело също не бива да има увлечения. (СТ)

С ВЪЛНЕНИЕТО НА ГОЛЯМАТА ПРИДОБИВКА

За обновена социалистическа Силистра вчерашният ден ще бъде запомнен с едно голямо събитие — тържественото откриване на Учителския институт за подготовка на учители за V — VIII клас на общообразователните трудово-политехнически училища!

Събитие, което дойде с една щедра радост и с вълнението на голям празник. Защото Силистра вече може да се гордее с прекрасна придобивка, така неразривно свързана с по-нататъшните постижения в преустройството на образователното дело в окръга, превърнала се в дело благодарение на големите грижи на партията и народната власт.

Тържеството, посветено на откриването на института, събра в салона на окръжния народен съвет студентите, преподавателите, представители на различни организации, учители, граждани. Скъп гост на тържеството беше кандидат-членът на Политбюро и секретар на ЦК на БКП др. Иван Абаджиев. Освен него в президиума заеха места членовете на бюрото на ОК на партията, начело с кандидат-члена на ЦК и първи секретар на ОК на БКП др. Георги Кардашев, заместник-министърът на народната просвета доцент Александър Гьонов, секретарят на ЦК на СБУ Тотка Спиридонова, гости от съседни окръзи, младежи от които се учат в силистренския институт.

Присъстващите притаиха дъх, когато първият секретар на ОК на партията прочете Указа на Държавния съвет на Народна република България за откриването на института. Но цялата зала избухна в аплодисменти тогава, когато др. Кардашев прочете решението на Изпълкома на окръжния народен съвет Учителският институт да носи името на видния добруджански революционер Дочо Михайлов. Това беше най-силен израз на дълбоки патриотични чувства, на обич към свидната за нас Добруджа, отгледала такива предани на народното дело чада като Дочо Михайлов. Така от вчерашния ден, приел името на Дочо Михайлов, институтът ще продължи да развива най-ярките традиции на българската прогресивна интелигенция, свързала своите идеали с революционните борби на партията.

С топли думи директорът на института Велик Димитров изрази благодарността на силистренската общественост, на преподавателския колектив и на студентите към Централния комитет на партията за решението именно в крайдунавска Силистра да бъде открито това учебно заведение. Пред него сега стои колкото благородната, толкова и сложната задача да възпитава учителски кадри, които да посветят себе си на голямата цел — обучението и възпитанието на подрастващите. Именно на тези кадри партията поверява младостта на родината, нейния утрешен ден. Затова от тях се очаква и творчески огън, и такова владеене на професията, което да бъде в пълен унисон със съвременните изисквания.

Директорът на института увери другаря Абаджиев, че преподаватели и студенти напълно осъзнават колко много се изисква от тях, за да бъде учебният процес на такава висота, както в най-утвърдените институти на страната. Наследили добра материална база, обогатили я с нови технически средства и ново оборудване, те полагат всички усилия работата в института да протича при нормални условия още от първите дни на неговото създаване. Това е гаранция, че в това учебно заведение ще получат подготовка млади хора, които ще влеят своите сили в по-нататъшното развитие на учебното дело.

Приветствие от името на Централния комитет на Съюза на българските учители поднесе Тотка Спиридонова. Към възпитаниците на института тя се обърна с пламенни думи — те са щастливи, че имат възможността да се учат в социалистическо учебно заведение, да развиват своите способности, да се изграждат като хора. Тя изтъкна, че дълбокото съдържание на тържеството определя характера му, превръща го в един вълнуващ празник за силистренската общественост. В заключение изрази увереността на ЦК на СБУ, че преподаватели и студенти ще отдадат всички сили за утвърждаване името на института, за най-достойна защита на учителската професия.

Посрещнат с бурни аплодисменти, приветствие от името на Централния комитет на партията поднесе др. Иван Абаджиев. (Пълният текст на приветствието ще поместим в следващия брой на вестника).

> Към присъствуващите на тържеството преподаватели, студенти, представители на силистренската общественост по повод откриването на института се обърна с приветствие др. Иван Абаджиев, кандидат-член на Политбюро и секретар на ЦК на БКП. Посрещнат много радушно, той ги поздрави от името на Централния комитет на партията и лично от другаря Тодор Живков, честити им голямата придобивка и изрази своето удовлетворение, че новото учебно заведение се открива тук, в Силистра.

(Продължава на IV стр.)

Кабинетът по физика е предоставил своята добра уредба за пълноценното протичане на занятията.

С чувство на признателност и преклонение

Ако се върнем мислено или прочетем нещо за онова страшно време, когато вилнееше фашисткият терор, когато сред нечовешки условия народните сили нове водеха бой за освобождението на изстрадалото ни Отечество, винаги изпитваме едно дълбоко преклонение пред подвига и саможертвата на хилядите герои — нелегални, партизани, ятаци, партийни функционери.

От същото чувство бяха обладани миналата вечер участниците в заключителния етап на читателската конференция на тема: „Участието на българския народ в борбата против фашизма и капитализма, отразено в мемоарната литература“. Тя бе организирана от ОС на БПС, окръжната библиотека, окръжния и градски съвети на работа сред жените. Скъп гост на конференцията беше членът на ЦК на БКП, първи заместник-министър на народната отбрана и началник на генералния щаб генерал-полковник Атанас Семерджиев.

Основният доклад, посветен на участието на българския народ в борбата против фашизма и капитализма и неговото отражение в художествената и мемоарната литература, беше изнесен от учителката Димитричка Баснарова. В доклада — написан и прочетен с голямо емоционално чувство, с искрени и топли думи, проникващи до сърцето на всеки присъствуващ, бяха разгледани образите на героите от антифашистката борба, пресъздадени от писатели и останали живи участници в партизанското движение. Мария Стоянова, Димитрина Филипова, Гергана Георгиева, Борислав Стоянов, Златан Иванов и други изказали се споделиха свои мисли и вълнения по книгите „За да има живот“ от Атанас Семерджиев, „Мургаш“ от Елена и Добри Джурови, „В името на народа“ от Митка Гръбчева и други.

Посрещнат с ръкопляскания, на трибуната застана другарят Семерджиев. Той благодари за поканата, отправена към него за участие в такава конференция, и подчерта, че подобни мероприятия винаги го връщат неволно в онова страшно и диво време, когато при нечовешки условия се е водила борба на живот и смърт с омразното фашистко робство. Истинската признателност и преклонение — каза той — трябва да се адресират не към нас, които разказваме в спомените си за това време, а за тези, които падна ха със смъртта на храбрите и не дочакаха първите лъчи на свободата.

В отговор на запитването от група младежи за участието на девойките в партизанското движение авторът на книгата „За да има живот“ разказа за живота, борбата и геройската смърт на Вела Пеева и Сийка Кръстева. След това той прочете новия си разказ за живота на партизанина Стою Калпазанов, за неговата преданост към делото на партията, за твърдостта му пред фашистките палачи и героичната му смърт.

На края на скъпия гост бяха подарени свежи цветя и Милка Гинева — председател на ОС на работа сред жените, му благодари от името на присъствуващите и го помоли тази среща да не бъде последната, и друг път да се отзове на поканата на силистренци.

Али РИЗОВ

За по-задълбочена подготовка на актива

На 18 ноември в салона на ОНС беше открит задочният университет на ОК на БКП с партийния и стопанския актив от окръга. Секретарят на окръжния комитет на партията Калън Димитров с кратко слово очерта задачите на университета, значението му за по-задълбочената подготовка на партийния и стопанския актив за решаване задачите, поставени от Десетия конгрес на БКП.

Първия ден на тема „Етапи на социалистическото строителство. Характерни черти на социалистическото общество“ и по някои други въпроси говори кандидатът на философските науки полковник Ангел Ставрев. След занятията пред партийните секретари и председателите на ТКЗС беше прожектиран филм за състоянието на нагледната агитация в окръга.

На следващия ден доцент Сава Арабаджиев от ВМИ — София изнесе лекция на тема „Новата програма на БКП — програма на творческия марксизъм-ленинизъм и измененията в социално-класовата структура на нашето общество.“ Лекциите бяха изслушани с голямо внимание от присъствуващите, зададоха се редица въпроси, на които лекторите отговориха изчерпателно.

Едногодишният задочен университет ще има три факултета: по философия, по икономика на промишлеността и по икономика на селското стопанство. През месеците януари, края на февруари, март, април и май ще се провеждат семинарни занятия с участниците. Успешното приключване на университета ще спомогне на партийния и стопанския актив за по-задълбоченото усвояване марксистко-ленинската философия, за творческо решаване на задачите, стоящи пред промишлеността и селското стопанство в окръга. (СТ)

Учредителна конференция

Вчера преди обяд в салона на ОНС се проведе учредителната конференция на най-младата вузовска комсомолска организация в страната — комсомолската организация при института за прогимназиални учители в Силистра. В нейната работа взеха участие членът на бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, секретарите на ОК на ДКМС Петър Костов, Васил Стоянов, Георги Савов и Грета Петрова, директорът на института Велик Димитров и др. Залата червенееше от стотици студентски фуражки. Официалните лица бяха посрещнати с нестихващи възгласи: „Комсомол — БКП“.

Конференцията ръководи секретарят на ОК на ДКМС Георги Савов. Избран бе вузовски комитет със секретар Йордан Андонов, приветствие поднесе Велик Димитров. От името на партийната организация и преподавателския колектив беше подарен албум, в който да се събират снимки из историята на новосъздадената комсомолска организация. Атанас Киров предложи за патрон на организацията апостола на добруджанската свобода Дочо Михайлов. Той разказа накратко за неговия живот и дейност, вдъхновено говори за перспективите на днешния Силистренски окръг. В своя отговор-обещание Йордан Андонов увери, че силистренските студенти няма да пожалят сили и време и ще се наредят на едно от първите места сред българската академична младеж в съревнованието в чест на XII конгрес на комсомола. Атанас Киров тържествено връчи на комсомолците знаме на организацията, на което бе изобразен техният патрон — легендарният Дочо Михайлов. Избрани бяха и делегати за градската комсомолска конференция. (СТ)

ВИСОКИ НАГРАДИ

ЗА ЗТКИ „КАПИТАН МАМАРЧЕВ“...

Заводът за технически каучукови изделия „Капитан Мамарчев“ постигна високо преизпълнение на основните икономически показатели през третото тримесечие на тази година. Това го нареди заслужено сред челните колективи в страната.

Завчера в предприятието се състоя тържествено събрание, на което трудовият колектив получи високи отличия. За постигнати големи успехи в социалистическото съревнование от името на Министерството на вътрешната търговия и услугите и ЦК на профсъюза на работниците от търговията и услугите преходно червено знаме, грамота и парична награда връчи на ръководството на завода Симеон Иванов, нач. отдел в Министерството на търговията и услугите. Благой Йорданов, представител на ЦК на профсъюза на работниците от търговията и услугите, благодари за постигнатите успехи и удостои колектива с грамота.

Тодорка Тонева, секретар на ОС на българските профсъюзи, приветствува сърдечно производствениците от завода. Присъствуващите единодушно изпратиха телеграма до ОК на БКП, в която изразиха готовността си да работят с ентусиазъм и през четвъртото тримесечие, за да изпълнят с чест годишната програма.

И. ЗЕБИЛЯНОВ

...И ПРОМКОМБИНАТ „ДРЪСТЪР“

За третото тримесечие на тази година промкомбинат „Дръстър“ постигна високи успехи в социалистическото съревнование, за което му бяха присъдени преходно червено знаме, грамота и парична награда от 500 лева.

На състоялото се събрание по случай връчването на заслужените отличия присъствуваха Александър Гешев, секретар на ГК на БКП, Симеон Иванов, нач. отдел в Министерството на вътрешната търговия и услугите, Благой Йорданов от ЦК на профсъюза на работниците от търговията и услугите, Йордан Пенев, зав. отдел „Стопански“ при ГК на БКП, Йовчо Николов, зав.-отдел „Социално-битов“ при ОС на българските профсъюзи, много първенци в съревнованието и производственици.

Доклад за постигнатите резултати през третото тримесечие на годината прочете Иван Димитранов, директор на промкомбината. Той изтъкна, че хубавите успехи са дело на всички работници и служители, подобрили значително органи зацията на труда и най-вече разгърнали масовата социалистическа надпревара. Симеон Иванов връчи високите отличия и прочете приветствие до колектива лично от министъра Георги Караманев.

Сърдечни приветствия поднесоха Благой Йорданов, кой то предаде грамотата на български профсъюзи, и Йордан Пенев.

Др. ИВАНОВ

РЕШЕНИЕ

на изпълнителния комитет на окръжния народен съвет—СИЛИСТРА

На основание чл. 1, ал. III от Указа за наименуване на обекти от национално и местно значение и с писмо № III-504 от 29. X. 1971 година на Държавния съвет на НРБ, изпълнителният комитет на окръжния народен съвет — Силистра

реши:

Наименува Учителския институт за подготовка на учители за V — VIII клас на общообразователните трудово-политехнически училища в Силистра, открит с указ № 305 от 31. VIII. 1971 година на Държавния съвет на Народна република България, на Учителски институт за подготовка на учители за V — VIII клас на общообразователните трудово-политехнически училища „ДОЧО МИХАЙЛОВ“.

Председател: Д. МИХАЙЛОВ
Секретар: Т. ТИХЧЕВА

20 ноември — Международен ден на учителя

Достойни за благородното дело

За учителите от цял свят двадесети ноември е светъл ден, защото той е свързан с приемането на Хартата за правата на учителя. В нея е подчертано, че учителите трябва да обучават и възпитават нови граждани в демократичен дух на дружба и мир между народите. Основните принципи, залегнали в Хартата, помагат на учителите от всички страни не само да изпълнят своя професионален дълг на съвременния етап на развитие, но и да осъществят висшите цели на образованието: свободно развитие на човешката личност, икономически, социален и културен прогрес на обществото, гарантиране на човешките права и свободи, взаимно разбирателство между народите и запазване на мира в целия свят.

Честването на Международния ден на учителя мобилизира учителството от социалистическите, капиталистическите и независими страни да засилят борбата за създаване на по-добри жизнени условия, за постигане на максимални резултати в учебно-възпитателния процес.

Учителството в нашата страна полага всички усилия, влага цялата си творческа енергия за правилното обучение и възпитание на подрастващите. Решенията на Десетия конгрес, на Юлския пленум на ЦК на БКП по въпросите на образованието поставят огромни задачи за преустройството на учебното дело, за привеждането му на научни основи. Прави се изключително много за обзавеждането на училищата със съвременни технически средства, което позволява на учениците да получават по-голяма информация, да се развиват техните познавателни способности и интереси.

Учителите от нашия окръг са изпълнени с решимост да повишават своята научна, педагогическа и методическа подготовка, да внедряват положителния наш и съветски опит в учебно-възпитателната работа. Изключително много се прави за повишаване знанията, уменията и способностите на учащите се, за възпитанието им в комунистически дух.

В резултат на подобрената класно-урочна и извънкласна дейност значително е повишен успехът. Намален е броят на изоставащите във всички видове и степени училища от 7.33 на сто през миналата учебна година на 5.44 на сто за тази година. Добри са резултатите от зрелостните изпити. От 185 зрелостници през юнската сесия успешно завършиха средното си образование 163.

Под грижите на народната власт непрекъснато се подобряват жизнените условия за учителите от окръга. В трудните райони през тази година бяха привлечени редовни учители, за което съдействува 445 разпореждане на Министерския съвет, а други 250 учители, жители на окръжния град и от други окръзи, бяха командировани в различни села.

Името на българския учител е неразривно свързано с най-светлите страници от историята на родината ни. Той винаги е бил онази фигура, която е била пример на родолюбие и всеотдайност към народното дело; винаги се е нареждала сред най-достойните синове на партията и народа с безрезервната си готовност да служи на най-светлите идеали. И днес пред българския учител стоят задачи от изключителна сложност, продиктувани от партийните решения за по-нататъшно развитие на учебното дело, които той ще изпълни с чест и достойнство.

Георги НИКОЛОВ,
председател на ОК на СБУ

Общественото поръчение се приема присърце

Общественото задължение — народен контрольор — не е професия на Агоп Зенопов от Завода за резервни части и нестандартно оборудване в Тутракан. Той е качествен контрольор в шлосерския цех и заместник-партиен секретар на заводския комитет. Има си човекът и достатъчно семейни задължения и грижи. Но на дейността си като председател на комисията за народен контрол при завода гледа със задълбоченост и нужната сериозност.

Не са единствената грижа — участието в проверките на комисията за народен контрол и на останалите членове от комисията, шлосерите Петър Петров, Христо Марков, леяра Тодор Христов и счетоводителката Цонка Шалева, които също участвуват в изпълнението на това си обществено задължение с желание и умение. И не случайно неотдавна се събраха председателите на кварталните комисии за народен контрол и тези от останалите промишлени предприятия на гр. Тутракан да обменят опит в тяхното предприятие.

Как работи комисията за народен контрол в ЗРЧНО?

Първото впечатление, което прави дейността ѝ, е, че тук се работи с необходимото желание, подготовка и плановост. За това говорят не само готовността на председателя на комисията Агоп Зенопов да ви посвети във всичките тайни в работата на комисията, но и резултатите от проверките на комисията.

Комисията за народен контрол работи по предварително разработени и утвърдени шестмесечни планове. Всеки месец се извършва в завода по една планова проверка. Но край портала на заводския двор е поставена кутия за сигнали към комисията за народен контрол и ако постъпят през месеца такива тревожни сигнали, то веднага се извършват извънредни проверки. В зависимост от характера и спецификата на проверяваните обекти комисията привлича за всяка своя проверка и съответен специалист.

Протоколите от извършената проверка със съответните препоръки за отстраняване на допуснатите слабости поместват в бюлетин, редовно окачван на достъпно за всички табло. За по-ярко илюстриране на своите проверки комисията си служи и с фотоапарат и снимките от проверката също излага на таблото край бюлетина.

Когато се запознавахме с опита и дейността на комисията, последна проверка бе извършена на 30 октомври т. г. — за готовността на предприятието за работа през зимата. В бюлетина-протокол на комисията бяха изнесени на таблото редица констатации за невзети още мерки по отопляване на помещенията, за непотегнати врати и прозорци в някои от цеховете, за недостатъчно окомплектуване на съблекалните стаи с дървени стелажи и др. В своите изводи комисията препоръчваше и напомняше на стопанското ръководство на завода да се вземат по-енергични мерки за набавяне на достатъчен резерв от материали за осигуряване нормалната работа през зимата.

И ефект от проверката, макар че бе изминало само седмица, вече имаше. Поставени бяха врати и отоплители на бояджийското помещение и склада за готова продукция.

Е, не може да се каже, че стопанското ръководство всякога приема охотно съветите на комисията, какъвто е случаят с препоръката да се оползотворят ламаринени изрезки за изработване на оградни врати. Но и тук реагирали своевременно, като побързали да очистят двора от тях, продавайки ги на „Вторични суровини".

За успеха в работата на комисията има решаващ дял и първичната партийна организация, която на всяко тримесечие изслушва отчет за дейността на народните контрольори, разисква по техните предложения.

Михаил ТОМОВ

С грижите на всички

Да се оглави цеховият профкомитет в цех „Фина керамика" на промкомбинат „Камъшит" — Силистра не е никак лесно. Нужни са авторитет, умение да се ръководи, познаване на производството, обща култура и още нещо — инициативност, но такава, че не само да се предлагат идеи, а да се вземе лично участие при осъществяването им. С открито сърце може да се каже, че Елена Йорданова притежава всички изброени качества.

И ето — аз проследявам нелъгия ѝ живот (всичко на всичко 30 години). Възрастта ѝ само ми подсказва от къде идва енергията, а другото е дошло от участието ѝ в обществения живот на работническата класа. Живот — много обикновен. Бащата — кооператор, майката — също. Той е пролял кръвта си във втората фаза на Отечествената война — ранен в боевете при Драва за честта и свободата на България, тя — отдала себе си на вярност към семейството и възпитанието на децата си. И едно от тези деца, като всички, излитва от родното гнездо в с. Коларово, и сама свива свое огнище в Силистра едва 17-годишна.

И заедно със своя другар се залавя за работа, защото тя стои в основата на всички успехи. Първата година в консервния комбинат тя работи успешно, но нещо не я удовлетворява. Потърсва работа на друго място и през един мразовит ден на януари 1960 година постъпва в „Камъшит" — цех „Ракита". Не след дълго се прехвърля в стъкларския цех. Тук по ѝ „мирише" на индустрия, към което тя се стреми, но еднообразната продукция от бурканите и дамаджани все още не я задоволява. Стъкларският цех е в съседство с новоучредения цех „Фина керамика" и тя често се отбива там. Много ѝ харесват производите от гъвкава глина. Пленяват я техните причудливи форми и ярки багри. На 1 юли 1964 година тя е вече керамичка. Възложената ѝ работа като ретушьорка ѝ се харесва много. Тя я заобиква и споделя със съпруга си — майстор в стъкларския цех, че е намерила мястото си.

Избират я за член на дружествения комитет на комсомола. Цели четири години е профгрупорг на I бригада. Паралелно с трудовите успехи — ударник, качествник, ударник на комунистическия труд, най-добър в професията — вървят и профорганизационните прояви. В началото на 1970 година става групов майстор и председател на цеховия профкомитет. От началото на следващата година е член на стопанския съвет и на заводския профкомитет.

Вече две години цехът, на който тя е профпредседател, е две тримесечия на първо място и две тримесечия на второ място в предприятието. Така е и тази година. И как няма да е! По нейно предложение в цеха, където колективната норма все пак дърпаше назад, се въведе точковата система. Това въведение тласна значително работата напред — разгърна личните стремления да дем простор. Днес във всяка бригада има тетрадка със списък на работниците и всеки ден срещу всяко име се вписват зелени точки — за лоша хигиена на работното място, закъснение за петминутка, за кръжок, за събрание, неуплътняване на работния ден, неизпълнение на нормата, пък даже и за неучастие в културно мероприятие. Броят на зелените точки занижава категорията на работника, заплатата и престижа му в колектива. Тази система е въведена единствено в този цех и дава своите резултати. Еленка е доволна. Доволен е и целият профкомитет и ръководството на предприятието.

Културно-масовите мероприятия се провеждат успешно пак под ръководството на цеховия профпредседател. Та нали тя беше капитан на отбора при провеждане на викторината „Придобивки на работническата класа при народната власт". Отборът смая със своите познания, стана грандиозен и окръжен първенец.

На първо място се нареждат и отборите на цеха по волейбол и баскетбол в градските състезания и в художествената самодейност на предприятието. Познати са на силистренската публика са модейците Мария Чернева, Драгни Савов, Йордан Петров и др.

Приятелските връзки с други колективи са на първа линия, на завидна висота. Втора бригада от цеха носи името на съветския космонавт Андриан Николаев и поддържа най-тесни връзки с него. Пазят като най-скъпи реликви неговите писма и телеграми. Пишат му за успехите си и му изпращат малки сувенири.

В цеха упорито си пробиват път и се утвърждават нови ритуали — приемане на нови членове в редиците на работническата класа, ден на производственика, честуване патронните празници на бригадите, на рождените дни на отделни хора. Тържества, които сплотяват огромното семейство на колектива и утвърждават задушевната близост на хората. И хората стават нови, по-добри — носители на социалистически добродетели. Осемдесет работнички и работници изявиха желание да участвуват в движението за комунистически труд. От тях вече 69 са представени на заводския профкомитет за одобрение. Всички бригади поеха обещание за преизпълнение на плановете си в чест на VII конгрес на българските профсъюзи, а дните до конгреса са обявени за ударни.

И зад всичко това стои упоритата работа, неуморната дейност и творческата инициативност на Еленка Йорданова.

Минчо ДИМИТРОВ

Помогнете...

В ДПП „Капитан Мамарчев" близо една четвърт от трудовия колектив са млади хора. И те както всички комсомолци от градската комсомолска организация би трябвало да се мобилизират за достойно посрещане на голямото събитие в живота на нашия съюз — XII конгрес на ДКМС. Но разговорът, който проведох ме със заместник-секретаря на заводската организация, буди и недоумение, и тревога.

— Комсомолски поръчения за втория етап от комсомолския отчет пред партията? Не, нямаме — отговаря Стоян Петков. — Съревнование също не можем да организираме, просто характерът на работата не позволява, хората са пръснати по различни звена...

— ?!..

Някои ще кажат: „Защо търсите заместника, вижте секретаря, може би той знае по-добре."

— Секретарката Янка Бохорова напусна още през август. Нито лист архива не ми е оставила. Спомням си, че за X конгрес имахме поръчения... Членският внос не знам до кога е събиран...

В ГК на ДКМС замениха думата „напуснала" с още по-силна — „избягала". Ами ако всеки започне така да бяга, където си иска? Да, те са знаели за положението, но как во е направено, няма информация. Чакат да се избере нов секретар. Но не е ли твърде дълго да се чака цели три месеца? Обърнахме се с такъв въпрос и към секретарката на заводската партийна организация Ветка Петрова. Но и при нея никой от комсомола не е идвал да търси съдействие по организацията на тези неща. И в крайна сметка какво излиза — комсомолците от ДПП „Капитан Мамарчев" са игнорирани от съревнованието. А те не заслужават това!

Един пример. Разговаряхме с бригадира на инструменталната група Иван Кулев. В нейния състав има и 5 комсомолци, които заедно със своите колеги полагат максимум усилия за усвояване на техническата екипировка на новата „Волга", на „Жигули" и товарни коли. Сериозно внимание се обръща на качеството, отлична е трудовата дисциплина. Имената на фрезиста Никола Коларски, на младия Димитър Леков, Ангел Тодоров са в листата на най-добрите...

Тогава какво липсва? Нужна е активната намеса на ГК на ДКМС, на партийното и стопанско ръководство на предприятието, за да може тази организация да заеме мястото, което заслужава в съревнованието пред комсомолския конгрес.

Енчо ЕНЧЕВ

Вече 8 години работи в ОТП „Топливо" комунистът Георги Недялков като помощник управител на склад. Той неведнъж е удостояван със званието „Ударник".

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Книга за въоръжената борба против фашизма

Издателството на Българската комунистическа партия ни предоставя научно-популярния очерк на Никифор Горненски „Въоръжената борба на българския народ 1941-1944 год.".

Пресъздавайки борбата на българския народ, неговите революционни добродетели и безпределна любов към свободата, авторът методично проследява ръководната роля на партията в различните етапи на въоръжената съпротива, правилните и навременни решения, които са вземали нейните ръководни органи, както и твърдостта, решителността и неотклонната последователност при тяхното провеждане. Ярко се откроява марксистко-ленинската зрелост на нашата партия, нейните неразривни връзки с работническата класа и трудещите се, нейният патриотизъм и интернационализъм, любовта ѝ към Съветския съюз и неговата Комунистическа партия.

Въоръжената борба на българския народ за свобода и независимост е неразривно свързана с борбата на съветските народи срещу хитлеристките варвари, с народите на окупираните страни, в това число и с нашите съседи. Умението на партията да свързва и координира борбата на нашия народ с единния антихитлеристки фронт, да съчетава националните с интернационалните интереси и задачи, любовта на народа ни към Съветския съюз, благотворното влияние на победния ход на Червената армия върху освободителната борба на нашия народ — всичко това авторът е показал убедително.

Книгата на Никифор Горненски представлява интерес и е нужна на всеки български гражданин и особено на нашата младеж. Нейното прочитане събужда чувство на национална гордост и достойнство, на любов и преданост към родната комунистическа партия, към нашия велик освободител и закрилник Съветския съюз. Тя е особено необходима за историци, преподаватели, лектори, обществещици, за всички, които изучават и пропагандират героичната история на нашия народ.

ИЗ НРАВИТЕ НА ЗАПАДА

Единадесетата заповед на прокурора Вит

През време на една църковна служба пред вярващите в град Хунген (ГФР) с назидателна проповед е излязъл прокурорът Вит. Той заявил, че известната библейска заповед „Обичай ближния като себе си" от само себе си е неприемлива в отношенията между енориашите—пешеходци и водачи на коли. От „ближните" водачи, предупредил той, следва да се държи колкото се може по-далече, щото числото на нещастните случаи по улиците на града бързо расте. „Обичай ближния си... от разстояние!" — такава е най-новата заповед, провъзгласена от Вит.

Опитът на Милгрейм

Професорът от Иелския университет (САЩ) Стенли Милгрейм провел в своята лаборатория опит — проверка „на жестокост". Той заповядал на участниците в опита да наказват опърничавите и безгарните „ученици", подлагайки ги под действието на ток с високо напрежение. 60 процента от изпитваните на „жестокост" без възражения изпълнили неговото искане. Изводът на Милгрейм е: В Съединените щати се намират достатъчно „морал но кретени", годни за работа в концлагери.

Удар! Гол!

Според съобщението на английския вестник „Гардиян" свещеникът от една английска църква бил принуден да изпълни категорическото искане на децата от църковния хор — да сложи телевизор в църквата. Сега малките следят за хода на футболните мачове през време на църковна служба.

ОКРЪЖНИЯТ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА ПОЗДРАВЯВА ВСИЧКИ УЧИТЕЛИ ОТ НАШИЯ ОКРЪГ ПО СЛУЧАЙ МЕЖДУНАРОДНИЯ ПРАЗНИК НА УЧИТЕЛЯ, КАТО ИМ ПОЖЕЛАВА КРЕПКО ЗДРАВЕ, УСПЕХ В БЛАГОРОДНОТО ИМ ДЕЛО, ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ РЕШЕНИЯТА НА ДЕСЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП И ПРЕУСТРОЙСТВОТО НА ОБРАЗОВАТЕЛНАТА СИСТЕМА И ОЩЕ ПО-ГОЛЯМО УЧАСТИЕ В ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИЯ ЖИВОТ.

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

30

— Та тя е сираче!

— В службата ѝ започнали да се безпокоят. Нали е работела.

— Е, това е друга работа. Напишете им, че се е намерила, значи.

— Това ще направим непременно. Но би трябвало да поговоря с нея, Иван Григориевич.

— Заповядайте у нас — сдържано отговори Фьодоров.

— А защо не? — оживи се Сергей. — Това не е лоша идея.

Те свършиха с писането на заявлението и се уговориха, че вечерта Сергей ще отиде у Фьодорови.

— Само не предупреждавайте Марина — помоли Сергей. — Работата е дребна, а тя ще се развълнува. По-добре ще бъде сам да ѝ обясня всичко. Съгласен ли сте?

— Нека бъде както желаете.

— А що се отнася до това — Сергей сложи ръка върху заявлението, — що направя всичко, бъдете спокоен. Само че ще ви се наложи после да отидете в Москва.

— Господи, та аз ще отида където искате — тъжно се усмихна Фьодоров. — И всичко, което присъдят, ще приема като избавление. Не се съмнявай ве.

С това те се и разделиха.

Сергей позвъни на Лобанов, обаче той не се оказа в кабинета си. Беше вече краят на работния ден и Лобанов не можеше да си отиде, без да се видят със Сергей. Искаше му се незабавно да сподели с приятеля си своето неочаквано откритие. Помисли си само, намери се Марина Иванова! Сега най-сетне ще им се удаде да изяснят коя е убитата в хотела жена, нали тя е подала до Марина телеграма, готвела се е да отиде при нея. Навярно те са близки приятелки. И Марина може би ще назове онзи мъж. Трябва непременно да ѝ покажат Семьонов.

Тук Сергей си спомни, че не научи от Фьодоров как Марина се появи в неговия дом. Може би те са били познати от по-рано? Или той е познавал нейните родители? Или са има ли общи приятели? Всичко това предстоеше да се изясни. Но Сергей беше така зашеметен от необикновената съдба на този човек, че не можа да събере мислите си, не можа да се съсредоточи върху нищо друго. Ех, нищо. За Марина ще научи тази вечер.

Сергей стана, направи няколко крачки из кабинета, погледна разсеяно през прозореца затрупания със сняг пустинен двор, след това излезе в коридора и тръгна бавно към втория етаж, в криминалната милиция.

Спускайки се по стълбите, той видя Жаткин. Онзи се изкачваше стремително насреща му с разкопчано палто и тикната на тила шапка, почервенял, оживен, видимо току-що пристигащ отнякъде. Виждайки Сергей, Жаткин се усмихна радостно и като направи последен, по момчешки ловък скок, се озова до него. И на Сергей за миг се стори, че това е самият той, само че с десет години по-млад, когато едва що бе започнал работа в криминалната милиция. Тогава той бе също така лек, запален, весел, също така се перчеше със своята младост и енергия.

— Здравейте, Сергей Павлович, тъкмо отивах при вас — оживено заговори Жаткин. — Току-що пристигнахме. Александър Матвеевич — той се огледа — идва след мен.

Сергей се усмихна.

— Да предположим, че още не идва.

— Но аз нали тичам... А ето го и него!

Действително долу се появи Лобанов с палто и шапка.

— Какво, има ли новини? — заинтересува се Сергей.

— Разбира се! Да отидем у нас.

Те дочакаха Лобанов и тримата се отправиха към неговия кабинет. По пътя Сергей каза шеговито:

— Само не си придавайте голяма важност. Все едно аз имам по-важна новина. И въоб ще нямам време: днес съм поканен на гости.

— Така ли? — Лобанов го погледна с интерес. — Ако не е тайна, то при кого?

— При Марина Владимировна Иванова.

— Какво?! Нима това е тази, която търсим?

Сергей кимна важно с глава.

— Съвършено вярно.

Когато влязоха в кабинета, Лобанов заяви енергично:

— По дяволите, говори първо ти.

— Моля.

И Сергей разказа с всички подробности разговора си с Фьодоров. Когато свърши, в кабинета за миг настъпи мълчание. Най-после Лобанов каза:

— Да-а... История... Просто не се побира в главата. Но все пак, както искаш, а аз бих... — той поклати глава — прове рил първо този Фьодоров.

— Може би. Но днес ще отида на гости у него.

— Разбира се!

След това Лобанов съобщи своите новини. Иван Осипович Дубко — така се казваше шишкото, пристигнал заедно с Дмитрий Петрович — запомнил добре човека, с когото се бяха сблъскали първата нощ от своето пребиваване в Борск. Но когато на пазара му показали Семьонов, той не познал в него онзи човек.

— И тъй — разпери ръце Лобанов. — Излиза, че показаната не си схождат.

— Колосков не го разпознава уверено — забеляза Сергей. — Е, а какво има още?

— Другата новина е по-хубава. Дубко разпозна сигурно Алек. Макар че той бил на гарата с палто и шапка.

— Младежът с девойката в еленовата шубка ли?

— Да, това е бил Алек.

— Слушайте. — Сергей поклати глава. — Тази девойка започва все повече да ме интересува. Тя е позната с Алек и със Семьонов. Излиза, че Семьонов трябва да познава Алек. Още повече, че Алек го познава.

— Ами то се знае! Трябва да се намери тази девойка.

Лобанов погледна Жаткин.

— Тя не се е появявала повече при Семьонов — виновно въздъхна той. — Нито в къщи, нито на пазара. А не ни е известно къде на друго място да я търсим.

В края на краищата беше решено „да прекратят разискванията", както се изрази Лобанов, и Сергей да се приготви бързо за отиването си на гости.

След един час Сергей вече вървеше по дългата, залята със светлини улица, застроена изцяло с нови светли домове. На широките тротоари беше многолюдно. Сергей помнеше добре адреса и сега вървеше без да бърза, поглеждайки номерата на домовете. Но колкото повече се приближаваше към нужния му дом, толкова повече се вълнуваше. „Като че ли отивам на среща" — усмихна се той на себе си.

Но ето го най-сетне и дома, в който живее Фьодоров. Сергей зави в голям полутъмен двор и уверено влезе в първия от вратата вход. Квартирата на Фьодоров се намираше на първия етаж. Сергей се изкачи по стълбището и позвъни пред тапицираната с кафяв дерматин врата.

Вратата му отвори самият стопанин. Той беше в широко, леко смачкано палто и с вратовръзка. Този път побелелите му коси бяха акуратно сресани. Като видя Сергей, Фьодоров бързо допря дебел пръст до устните, давайки изглеждайки да се разбере, че жените нищо не знаят и не трябва да знаят. В отговор Сергей кимна с глава и за да няма у Фьодоров съмнение, че го е разбрал, каза високо:

— Добър вечер, Степан Григориевич — назовавайки Фьодоров с името, което той си беше измислил някога.

В този момент от стаята излезе снажна, румена четиридесет и пет годишна жена, гъстите ѝ коси бяха събрани в голям кичур. Под черните, сраснали големи вежди, също черни очи гледаха госта с нескриван интерес.

— Минете, добре дошли — с лек поклон, напевно каза тя, посочвайки с ръка вратата към стаята. — Мариночка сега ще дойде.

— Моята стопанка, Галина Захаровна — малко смутено представи жена си Фьодоров.

Започна се най-обикновен разговор — за града, в който Сергей не бе идвал по-рано, за студа, който се задържа така необикновено дълго, за Москва, където нито веднъж не бяха ходили стопаните.

Галина Захаровна се зае да покрива масата. Минавайки със съдовете край прозореца, тя каза, като се усмихваше:

— Ето и Мариночка. Сбогува се с приятелката си.

Сергей се приближи до прозореца. На улицата, край вратата, стоеше Марина в своето черно палтенце и голямата пух кава шапка, а редом с нея... Сергей не повярва на очите си. Редом с Марина стоеше и нещо разпалено ѝ говореше девойка в светла еленова шубка. Онази същата девойка!... Сергей трябваше да направи усилие над себе си, за да не изскочи стремглаво ей така, само по палто, на улицата. Спря го само мисълта, че щом като девойката е позната на Марина, то сега вече няма да се скрие от него. Но как са се запознали?

Той едва успя да се отдръпне от прозореца и с усмивка, която не му се удаде лесно, каза:

— Ние с Марина сме стари познати, още от Москва, така да се каже.

— Да, да, тя ни разказа — оживено отговори домакинята, нареждайки съдовете на масата. — И Гоша така много ви хвалеше...

Сергей не съобрази веднага че тя има предвид Урманский.

Скоро дойде Марина. Като видя Сергей, тя веднага се сви някак си уплашено и боязливо му подаде студената си, леко трепереща ръка. Нейната уплаха не учуди Сергей: сега тя беше лесно обяснима, както и поведението на Марина в самолета. Непонятна беше само причината на нейното бягство от Волгоград. Но главното, което трябваше да се изясни на първо място — това беше какво е известно на Марина за жената, убита в хотела, и, разбира се, коя е неговата ѝ приятелка.

Следвата Фьодоров и жена му отидоха в кухнята и Сергей каза на Марина:

— Хайде да поговорим.

— Моля..

— Само че не се страхувайте от мен, Марина. Аз ее онитам да ви помогна — искрено заговори Сергей. — Искате ли да останете в това семейство?

— Да...

(Следва)

Главната цел: задоволяване нуждите на трудещите се

(БЕСЕДА С ДР. МАРИН МИНКОВ, ДИРЕКТОР НА ИТК „БУЛГАРПЛОД" — СИЛИСТРА)

— Главният въпрос, който стои сега, а ще стои в бъде ще за разрешаване пред нашия колектив и ръководството на предприятието, е увеличаване на стоковите фондове. В директивите на Десетия партиен конгрес ясно са поставени задачите за развитието на търговията през шестата петилетка, които са свързани с постоянно задоволяване ежедневните нужди на всеки трудещ се в нашата страна. Стокооборотът в края на 1975 г. трябва да се увеличи двойно повече в сравнение с миналата година. Ние ще изпълним тази задача, като подобрим търговската мрежа и повишим културата на обслужването и квалификацията на продавачите.

С какво ще търгуваме през зимния период?

Въпреки неблагоприятната година успяхме да осигурим повече от заплануваните стокови фондове, което се изрази в преизпълнение на плана за десетмесечието. Продадохме на населението от окръга надпланови количества плодове и зеленчуци и нови видове консерви. Доставихме за зимата 600 тона ябълки, ще получим още 100 тона от Пазарджишки окръг. С тях ще задоволим по-добре от миналата година нуждите на населението. Осигурени и лагерували са 350 тона картофи. От нашите кооперативни стопанства ще получим още 200 тона и 150 тона от Ловешки окръг. Набавени са необходимите количества зеле, моркови, лук, праз, тиквички, мушмули и др.

Срещаме трудности в доставката на някои видове консерви — гювеч, компоти от кайсии, череши и вишни, малко е мленият червен пипер. Сега нашите представители преговарят с 12 консервни предприятия в страната за набавяне на други видове зеленчукови и плодови консерви. Напълно ще задоволим нуждите от южни плодове — смокини, портокали, банани, маслини. Вече получихме пет тона лимони.

Главна задача за нас до края на петилетката е да преодолеем съществуващото несъответствие между търсенето и предлагането на всички видове плодове и зеленчуци от нашата номенклатура.

Какво се върши в тази насока?

Концентрацията и специализацията в консервната промишленост води до увеличаване на производството и асортимента. Това се почувствува осезателно още тази година. В нашите магазини продаваме 15 нови видове консерви, повечето от които в нова разфасовка. Догодина ще предлагаме 30 нови асортимента. Ще се увеличи производството на специални консерви, детски храни, полуготови и диетични ястия, месозеленчукови консерви, компоти и конфитюри. Новите технологии в консервната промишленост осигуряват добро качество на продукцията. До края на петилетката разфасовката ще обхване 90 на сто от приготвяните туршии. Следващата година ще бъде доставена нова машина за разфасоване, която ще облекчи ръчния труд в този процес. Значително ще се увеличи продажбата на пакетирани стоки, за да се създаде предпоставка нашите магазини да преминат към самообслужване. Увеличаването на стоковите фондове ще доведе до разширяване на складовите площи. За базата в Силистра вече са доставени два железни сглобяеми навеса с 1 500 кв. м полезна площ.

Ръководството на „Булгарплод" съвместно с ГНС в Дулово и Тутракан е приело програма за строителството на нови магазини за плодове и зеленчуци до края на петилетката. Такава програма ще бъде приета и за Силистра след утвърждаването на градоустройствения план. До края на това тримесечие в новия силистренски квартал „Детелините" ще открием магазин с модерно обзавеждане от ГДР. В Тутракан се строи магазин, за който също се предвижда такова обзавеждане.

Главно и постоянно наше задължение си остава ритмичното зареждане на магазините, повишаване културата на обслужването, изучаването на потребителското търсене. В това направление много ни помогнаха срещите-разговори с продавачите от търговските обекти. Набелязаните мерки за подобряване на работата с клиентите, увеличените стокови фондове и разширената търговска мрежа са добра предпоставка колективът да изпълни още през тази година своето обещание — да реализира 70 000 лева над плана до края на декември.

Повече стоки за първостепенни потребности

Осем години вече обществеността от Силистренски окръг се радва на една особено важна придобивка — промкомбината „Текстил". Неговата продукция присъствува в нашия бит, в нашето ежедневие. Двуцветните и трицветни килими, детският трикотаж и многото разнообразни модели фъкана бродерия са наша гордост не само в прилож но отношение, но и в естетично, ала малцина познават процеса на това производство.

Промкомбинат „Текстил" на то зи етап от своето развитие произвежда стоки за широко потребление само в рамките на окръга. Това, обаче, не изключва възможността на предприятието да търгува и с други окръзи при условие, че задоволява първостепенните потребности. Друг е въпросът, доколко то се справя с тази задача.

Така например при преизпълнение на общия промишлен план за десетмесечието с 264 000 лева стоките на предприятието са все още дефицитни на окръжния пазар. Това се дължи преди всичко на недостатъчното изследване на документацията при сключване на договори с „Търговия на едро". Логично последствие на тази слабост е фактът, че търговската организация е оправдана да прави поръчки, икономически неизгодни за промкомбината.

Ето защо въпреки снижената себестойност с 2,90 лв. за 100 лв. стокова продукция, въпреки реализираната печалба от 157 000 лева и повишената рентабилност на производство, неговите стоки са все още недостатъчни. Дребните поръчки са неизгодни за производителя. Наложително е тяхното съгласуване да бъде и с интересите на промкомбинат „Текстил", за да могат да се премахнат досегашните слабости в дейността му. Иначе вътрешните търговски спогодби ще се превърнат в самоцелни предпоставки за изпълнение на личните стопански планове.

Засега производственият ритъм в текстилното предприятие е нормален и ръководството на промкомбината счита, че ако се поддържа този темп, в първата половина на месец декември годишната производствена програма ще бъде предсрочно изпълнена.

Гео ДОНЕВ

И. ЗЕБИЛЯНОВ

Шлосерите Георги Трифонов и Марин Керанов работят в механичния цех на промкомбинат „Трансмариска" в Тутракан. Двамата комунисти са дисциплинирани производственици и редовно изпълняват трудовите си норми 145 на сто.

Една проверка показа

Все повече вагони с товари пристигат на гара Дулово. И това е естествено. Необходимо е през тези есенни дни предприятията да се запасят със сурови ни и материали за студените зимни дни, за да не спира ритъмът на машините.

Необичайните количества товари вече затрудниха работата на обществения транспорт, а нали задачите на последния са да подпомага селското стопанство, строителството, горските стопанства и др.

С разпореждане 290 на Комитета за стопанска координация се утвърдиха правилата за използуване на транспортните средства. Изрично се забранява автомобилите на ведомствата, ТКЗС и др. да пътуват празни. Необходимо е те да минават през пунктовете на „Трансспед" в Силистра, Дулово и Тутракан, за да им се осигуряват товари.

Нашата проверка имаше за задача да установи спазват ли се горните разпоредби. Тя беше направена в района на Дулово, където има да се извозват за Силистра много товари. Констатира се, че все още автомобилите на кооперативните стопанства от районите на Дулово, Секулово, Паисиево, Окорш и др. пътуват празни. Много от шофьорите отговарят, че знаят, но нямат време или бързат.

Въпросът е кой губи? Губят самите шофьори, губи ведомственото и ТКЗС, губи и народното стопанство в крайна сметка. Отежняват се транспортните разходи на транспорта, защото не се търси ефективното му използуване. Може ли да се оправдят в случая някои ръководители на предприятия или съответните отговорници по транспорта — механици, диспечери, и др., след като е публикувано това разпореждане и всеки получава държавен вестник? Освен това писани са и писма до всички ръководства по този повод за напомняне и спазване.

Необходима е намесата на ръководствата на предприятията не само от посочените райони, но и въобще в окръга, за да се използува двупосочността на всички автомобили и да се повиши тяхната ефективност.

Атанас ЦОНЕВ

Мисли на глас

В СЕЛАТА на сокълски район са открити достатъчно магазини, за да могат те да обслужват добре клиентите с търсените от тях стоки. Освен това в търговската мрежа са назначени продавачи, на които не липсва желание за работа и опит в професията. По преценка на местните ръководства магазините са настанени в удобни сгради, които позволяват да се държи сметка за естетическите изисквания на съвременната социалистическа търговия. Поне на такъв извод ни навеждат мислите за търговията в района и на жителите от селата Сокол, Дичево, Бащино, Суходол и Коса ра, с някои от които имахме възможност неотдавна да разговаряме. И все пак те вдигат рамене, когато към тях се поставят въпроси като този: „А каква е подготовката на потребителната ви кооперация за работата на магазините при зимни условия?" Те и знаят, и не знаят какво е свършило по този въпрос ръководството на кооперацията, защото ня кои от тях вече са потърсили нейните услуги за набавяне на необходимото им и едни са го намерили, други — не. Впрочем да видим какво ни подсказват тези мисли на глас, изречени пред нас. В трите магазина на с. Сокол се намират туршии, снабдени са със зимно ватено облекло, но липсват гумени обувки, най-често търсени от животновъдите. И причините не са в ръководството на потребителната кооперация, което проявява разбиране по този въпрос. Гумени обувки няма в складовете на Тутраканското търговско предприятие, откъдето се снабдяват магазините на с. Сокол и останалите села в района на общината.

На магазинерите не са създадени условия за зимна работа. Дърва и въглища в склада на кооперацията има, но не са разнесени по магазините. Не са им закупени зимни дрехи. Разнасянето на стоките по селата става с един автомобил „ГАЗ—51", който не е в състояние да обслужи всички магазини навреме.

Тревога е обхванала всички ръководства в общината. На свое заседание преди няколко дни общинският партиен комитет е изслушал информация от председателя на постоянната комисия по търговията към общинския народен съвет. И основателно е поставен въпросът пред отговорните лица да избързат със снабдяването на магазините с необходимите търсени стоки за през зимата. Но причините, според секретаря на общинския народен съвет и председателя на общинския комитет на Отечествения фронт, са по-дълбоки за това ненормално състояние. Снабдяването на потребителната кооперация със стоки от висшестоящата търговска организация в Тутракан става по централизирания способ. Той е нов и трябва да мине време, за да се утвърди в практиката. Недостатъците идват от проявеното неразбиране за използуването на този способ от страна на ръководството на Тутраканската търговска организация. И затова именно всяко неблагополучие в снабдяването се приписва от негова страна на този способ.

Подготовката на магазините за работа при зимни условия трябва да предизвика размишления у всички. И преди всичко трябва да се усетят и оценят слабостите, произтичащи от работата на потребителната кооперация, която пряко отговаря за снабдяването на своите потребители с най-търсените стоки през зимата. Иначе ръководството на кооперацията ще бъде атакувано както от страна на своите продавачи, така и от многобройните си клиенти. Нека то само се избави от това неудобство.

Никола НАНЕВ

ТРУДОВО-ПРАВНА КОНСУЛТАЦИЯ

ВЪПРОС: От първия си брак имам едно дете, което е на 18-годишна възраст, живее при мен и не учи. От втория си брак имам две деца под 16 години. До месец май миналата година ГНС в Тутракан ми изплащаше месечни добавки за две деца в размер на 50 лева, а до 30 юни ми изплатиха добавки само 20 лева. От 1 юли тази година започнах да получавам отново добавките в размер на 50 лева. Следва ли да ми се заплати разликата за времето от месец май миналата година до 30 юни тази година?

ЗАПИТВА: Пенка Костадинова Радева, служителка при училището в ДЗС „Янко Забунов".

ОТГОВОР: От ГНС — Тутракан неправилно са ви изплащали месечни добавки за две деца до май 1970 г. в размер на 50 лева — съответно за първо дете 15 и за второ 35 лева. От 1 януари 1969 г. до 30 юни 1971 г. децата от предходни бракове (доведени и заварени), които са навършили 16-годишна възраст и не са учащи, не се включваха в поредността на децата в семейството при определяне размера на месечните добавки. За споменатия период от време следвало е да получавате добавки само в размер на 20 лева.

От 1 юли тази година доведените и заварени деца се включват в поредността на децата на този родител, на когото е възложено упражняването на родителски права върху тях. Установяването на това обстоятелство при разведени родители става с влязло в сила съдебно решение. Когато бракът е прекратен поради смъртта на единия от родителите, родителските права по право се упражняват от останалия жив родител, поради което не се изисква представянето на съдебно решение. За да включат в поредността на децата доведеното ви дете и увеличат размера на месечните добавки, вероятно родителските права върху същото са били възложени на вас.

Поради това не следва да ви бъде изплатена разликата в месечните добавки за деца от месец май 1970 до 30 юни тази година. Ако в декларацията за получаване на месечни добавки за деца сте посочили, че детето от първия ви брак е доведено, няма да връщате надвзетата сума за месечни добавки до края на май миналата година.

ВЪПРОС: От бившия си съпруг имам три деца под 16-годишна възраст. Той сега работи в ТКЗС — Тутракан и е осигурен по Кодекса на труда. Аз работя в кооперативното стопанство в с. Хърсово, а вторият ми съпруг от три години не работи. Никой от нас не получава месечни добавки. Следва ли първият ми съпруг да получава месечните добавки и да ги привежда на мен.

ЗАПИТВА: Гинка Драганова Георгиева от с. Хърсово, Разградски окръг.

ОТГОВОР: Не можете да получавате месечни добавки за деца чрез бившия си съпруг, защото сте сключили втори брак и сте създали ново семейство. Щом вторият ви съпруг не работи, месечните добавки, и то само за третото по ред дете, в размер на 10 лева следва да получавате от ТКЗС, ако се считате за осигурена по Правилника за социално осигуряване на земеделските стопани-кооператори или по дял III от Кодекса на труда.

СПРАВКА: т. 4, ал. XI от окръжно № I—3 на ЦСПС (ДВ бр. 32 от 1969 г.), § 2 от Изменението и допълнението на Правилника за прилагане на Указа за насърчаване на раждаемостта (ДВ бр. 52 от 1971 г.)

СПРАВКА: § 2 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори (ДВ бр. 67 от 1967 г.), §§ 15 и 18 от Правилника за прилагане на Указа за насърчение на раждаемостта (ДВ бр. 30 от 1968 г.).

Николай КРУМОВ

ПО СЛЕДИТЕ НА НАШАТА КРИТИКА

„СИСТЕМАТА НА САРАТОВЦИ В НАШИЯ ОКРЪГ"

Под такова заглавие в бр. 114 на вестника поместихме на трета страница материал от М. Чиколов, икономист при ОСПС. По този повод получих ме следния отговор от директора на ДПП „Металик" — Дулово инж. З. Бачев.

„В статията се третира неправилното изплащане на премиални по саратовската система, което не отговаря на истината. Премии за качеството се начисляват в леярския цех 4,5 на сто, в механичния цех, цветни метали, тенекеджийски и заваръчен цех 4 на сто междинни ОТК — 10 на сто, на шофьорите — 10 на сто, на общи работници — 10 на сто и поддържането — 20 на сто. Горните проценти са одобрени от ОНС — СД „МДКПКБУ" и са съгласувани с ОСПС. Еже месечно се водят нужните отчетни форми и протоколи за начисляване на премии и налагане санкции, които своевременно се прилагат според „Вътрешни правила".

Механизираното сушене на царевично зърно в ТКЗС — Калипетрово допринася за правилното съхранение на продукцията.

НА СНИМКАТА: Кооператорът Жечко Михалев работи край елеватора.

БОЛЕСТИТЕ ПО ПШЕНИЦАТА И БОРБАТА С ТЯХ

ОСНОВНИТЕ заболявания, от които зависи пшеничното производство в настоящия момент за нашата страна, са: брашнянката, фузариозата по класовете, бактериозата и кореновите и базични гнилежи. Засега ръждите по пшениците поради значително високата устойчивост на сортовете, които засяваме, по своето значение остават на втори план за практиката.

Причина за катастрофалното спадане на добива през настоящата година специалистите считат фузариозата. Истината обаче е тази, че за да се развие болестта в такива размери, съществуваха предпоставки от субективен и обективен характер. Едно от основните условия, за да се прояви тя в масови размери, е слаборазвиващите се пшенични растения. Както е известно, есента на 1970 година благоприятствуваше навременното и редовно поникване на посевите. Топлото и влажно време през целия есенно-зимен период съдействуваше за една непрекъсната вегетация. Получиха се много гъсти и буйно развити посеви. Всичко това създаде идеални условия за масовото развитие на брашнянката, която обуслови още от пролетта едно намаление на добива от пшеницата приблизително с около 10-15 на сто. Нейният голям отрицателен ефект обаче е, че тя физиологически отслаби растенията и ги направи крайно податливи на нападението от останалите болести — особено фузариозата по класовете.

Друг основен фактор, който подпомага развитието на брашнянката и засилва нейния отрицателен ефект, е неправилното азотно торене (използуването на високи норми, несъобразени с развитието на пшениците). Ако през пролетта на 1971 година беше се приложило едно целесъобразно подхранване с азот, можеха да се намалят загубите от фузариума поне с 50 на сто.

Продължителното хладно и влажно време през периода май—юни подпомогна появата и на едно друго заболяване — бактериозата.

Какви мерки могат да се вземат срещу тези заболявания? Най-сигурното и най-радикално средство е създаването и използуването на устойчиви сортове. Това обаче е твърде трудна и продължителна работа, която все още не е изляла напълно от селекционните учреждения. Използуването на химическите средства, които познава сега практиката, е също мъчно приложимо средство, и най-важното — икономически неоправдано мероприятие. Единственият възможен начин за защита на пшениците от болести в този етап е прилагането на подходяща агротехника и спазването на редица фитосанитарни мероприятия. Независимо от своя непретенциозен характер те са от първостепенно значение за успешното водене на борбата. Необходимо е всичко в технологията на отглеждането на пшениците да бъде насочено към получаването на нормални и добре развити растения. За тази цел основно значение придобива правилното провеждане на някои мероприятия, а именно: за да се избегне внасянето на заболели от фузариоза семена, да се отбира за посев само най-едрата фракция, да се спазва оптималният срок за засяване, установен за различните райони и предшественици. Увлечението за завишаване на посевната норма е крайно погрешна практика от гледна точка на фитопатологията. Гъстите посеви спомагат за развитието на етиолирани растения, които са силно податливи на заболяване. Необходимо е строго да се спазват установените норми на торене по почвени типове и предшественици. Прехранените посеви са силно податливи на болести. Прекомерно високите дози, особено на азота, повишават процента на нападение от фузариозата по класовете от пет до десет пъти. Подхранването на пшениците през пролетта трябва на всяка цена да е съобразено с гъстота та и развитието ѝ.

Източник на зараза както за брашнянката, така и за някои други болести по пшениците като бактериоза, фузариоза, септории са и разпилените растителни остатъци от предишната реколта. Ето защо унищожаването на разпиляната слама и стърнищата чрез изгаряне и заораване е основно средство за намалява не плътността от първичната инфекция.

Климатичните условия през настоящата есен дават основание да се предполага, че и тази година ще се получат буйни и гъсти пшенични посеви, което ще благоприятствува развитието на болестите по начин, подобен на този през изтеклата стопанска година. Единствената възможна мярка за извеждане успешно борбата с тях е подхранването с азот през пролетта да се извършва много внимателно, като нормата се съобразява с развитието на посевите.

Н. ДОНЧЕВ,
Ж. КУНОВСКИ,
научни сътрудници при ИПС — гр. Толбухин

ПРОДАВАМ кола „Москвич" 408
СПРАВКА: с. Йорданово, Сали Кафалиев

Др. Иван Абаджиев на посещение в Силистра

С вълнението на голямата придобивка

(Продължение от I стр.)

Благодарствено слово поднесе студентката Светла Драганова. Тя още веднъж убеди присъству ващите, че в института ще израс нат кадри, всеотдайни на своята професия, възпитани в духа на най-добрите бонсови традиции.

Секретарят на ИК на окръжния народен съвет Татяна Тихчева обяви онези организации, инсти тути, предприятия, аграрно-промишлени комплекси, кооперативни стопанства, които даряват новото учебно заведение с различни пособия, предмети и парични средства.

От името на присъствуващите беше изпратена приветствена телеграма до Централния комитет на БКП.

Закривайки тържеството, другарят Кардашев изказа голямата благодарност към ЦК на БКП и Министерския съвет за откриването на института именно в нашия окръжен център. Той изрази убеждение, че новото учебно заведение ще продължи традициите на бившето педагогическо училище в Силистра, дало много кадри за цялата страна.

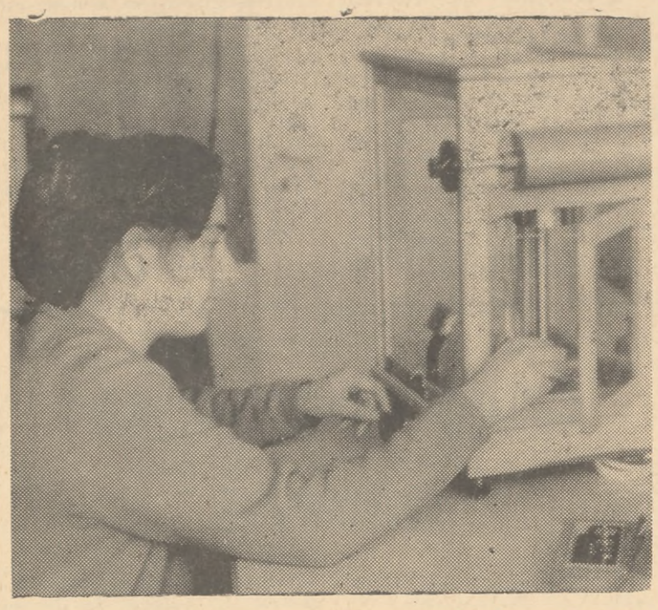
Когато дойде вълнуващият момент за изпращането на знамето, цялата зала запя „Тих бял Дунав...".

* * *

След това другарят Иван Абаджиев и придружаващите го лица посетиха института, където разгледаха кабинетите, в които сега протича учебно-възпитателната работа.

Гостите посетиха след това училище „Отец Паисий", разгледаха постоянната изложба в промкомбинат „Камъшит" и експозицията на окръжния исторически музей, уредена в „Крепостта".

Сава ХРИСТОВ

Всеки час внася нещо ново в подготовката на утрешните учителски кадри.

Съботен спектър

ЛОВ НА ЗАЙЦИ... С ТРАНЗИСТОРИ

Полицаите, преследващи бракониери в гората Ландел, недалеч от френския град Брест, открили няколко транзистора, свирещи с пълна сила. Транзисторите били поставени пред скривалищата на зайците. Бракониерите плашели по този начин нещастните животни, които се мъчели да се спасят от преследвачите си в дупките, изровени в земята. Изплашените зайци се паникьосвали и ставали лесна плячка на ловците.

Полицаите конфискували транзисторите, смятайки, че техните притежатели ще дойдат да си ги получат. Това обаче не станало и имената на новите ловци с транзистори останали неизвестни.

СЛЕПИ ВОДОЛАЗИ...

Край шведското крайбрежие във винта на един риболовен кораб попаднала голяма рибарска мрежа. На помощ на рибарите дошъл седемнадесетгодишният водолаз Андерсон. Когато работата била завършена и капитанът протегнал ръка да му благодари, той останал смаян: момъкът бил сляп. Изяснило се, че Андерсон и още четиридесет души съставлявали една команда от слепи водолази. Те са възпитаници на института на слепите в Стокхолм и неведнъж вече доказвали, че могат да работят под водата не полошо от виждащите си колеги.

...И ВОДОЛАЗИ НА ВЕЛОСИПЕДИ

Ако някой аквалангист се спусне под водата край новостроящото се пристанище на остров Сардиния, той може да срещне водолази, които се движат по дъното с велосипеди. Водолазите са поканени на острова от Холандия. Те решили да ускорят придвижването си по дъното чрез велосипеди и на дълбочина от 30 метра започнали „да въртят педали". Дължината на такива пътувания постоянно се увеличавала, за да стане „веломатон под вода", достигащ до два километра.

ВЪЗРАСТ ПОВЕЧЕ ОТ 300 ГОДИНИ

В село Бутканиха, Пермска област (СССР) сега няма нито един живеещ колхозник. Населението е преместено в ново колхозно селище. Миналата вайки през запустялото село, работникът Вадим Берсенев открил в един от празните дворове дебела и много стара на вид книга. Сигурно не една година се е мокрила под дъжда и е съхнала под слънцето. Страниците били здраво слепени. Берсенев ги отлепял внимателно и дълго с нож. Търпението му било възнаградено — той най-напред успял да прочете послесловието: „Започната бе да се печати тази книга при именития, славен, царуващ в Москва град, цар Алексей Михайлович, господар на цяла Русия. Започната бе през третото и завършена през четвъртото лято от неговото царуване..."

Излиза, че книгата е на повече от 300 години.

Сега произведенията на родното машиностроене се изнасят за повече от 70 страни.

НА СНИМКАТА: Експедиция на новопроизведени трактори „Болгар — ТА—45" в Карловския тракторен завод.

Теоретична конференция

„Въпросите на себестойността в промишленото предприятие"

Вчера завърши своята двудневна работа теоретичната конференция по въпросите на себестойността в промишленото предприятие. В нея участвуваха повече от 250 души от страната и окръга.

В работата на конференцията взеха участие инж. Яким Петков, секретар на ОК на БКП, професор Васил Ранков от Висшия институт за народно стопанство във Варна, Михаил Михнев, зам.- генерален директор, и Михаил Михнев, зам.- генерален директор на ДСО „Изот", Димитър Римков, началник отдел „Финансово-счетоводен" при ДСО „Изот", Стефан Йорданов, председател на окръжното ръководство на Съюза на икономистите, Стефан Куртев, зам.- директор по икономическите въпроси на завод „Оргтехника", и Стефан Георгиев, секретар на заводския партиен комитет в „Оргтехника".

Програмата на конференцията бе обявена от Тодорка Тонева, секретар на ОС на българските професъюзи, след което група курсистки от техникума по икономика „Георги Димитров" приветствуваха присъствуващите и поднесоха букети свежи цветя на президиума. От името на ДСО „Изот" приветствено слово произнесе Михаил Михнев, зам.- генерален директор на обединението. Той благодари на домакините за прекрасната инициатива да свикат настоящата конференция по такива проблемни въпроси.

Деловата работа започна с доклад на Богомил Ангелов, нач. отдел „Ефективност" при ДСО „Изот", който се спря обстойно върху ролята и мястото на нормативната себестойност в новия икономически механизъм. За отчитането на себестойността в завод „Оргтехника" доклад прочете главният счетоводител на завода Петко Дочев. Участниците в конференцията посетиха историческия музей на „Крепостта" и разгледаха завода за електронни калкулатори, където им бе изнесена художествена програма.

Деловата работа продължи вчера с доклада „Нормативният метод на отчитане разходите за производство", прочетен от Стефан Куртев, след което започнаха изказванията и обсъжданията. В следобедното заседание на конференцията проф. Васил Ранков обобщи направените предложения и в заключителното си слово даде хубави насоки за подобряване на работата по себестойността на продукцията в промишлените предприятия.

(СТ)

ВЕСТИ

спорт

Днес от 15.00 часа на стадион „Септември" ще се състои футболната среща за първенството на Северната „Б" РФГ между отборите на „Доростол" и „Светкавица" — Търговище.

* * *

Утре по същото време на стадиона в Калипетрово ще се проведе футболният мач за първенство на Североизточната зона „Черно море" между съставите на „Доростол" — 2 и „Калиакра" — Каварна.

* * *

За първенство на „А" елитна юношеска група по баскетбол утре от 10.00 часа в спортната зала „Дръстър" ще се срещнат представителните състави на „Доростол" и „Дунав" — Лом.

* * *

Футболистите на юношеския футболен отбор на „Доростол" — старша възраст, гостуват утре на „Бойчо Желев" — Провадия.

* * *

За първенство на зона „Дунав" утре в Русе представителите на „Доростол" ще се срещнат с футболистите на дружество „Дунав".

* * *

Днес и утре в Силистра ще се проведе окръжното първенство по волейбол за мъже и жени.

* * *

Утре от 8.30 часа на стадион „Септември" ще започне градското първенство по лека атлетика на АПК — Силистра.

* * *

По същото време в залата по борба ще започне и градското първенство по борба за юноши — младша възраст.

* * *

Утре преди обяд в закрития плувен басейн ще се състои градско първенство по плуване за средношколци.

Часовете по физическо възпитание спомагат за формиране на здраво и хармонично тяло.

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

Обещание без изпълнение

В началото бяха малко. Само един вагон. Пристигнаха на гара Дулово. Стовариха ги как да е. Направо върху земята. Ама после станаха много. Натрупваха ги както дойде. От дъждовете почвата се разкаля. И ги замърси. Толкова ги замърси и изкаля, че сега никой не може да каже в долните редове бутилки за сокове ли има или нещо друго.

От гара Дулово изпратиха известие на КК „Нектар":

— Имате толкова и толкова бутилки, пристигнали на гарата! Изпратете транспорт да ги прибере!

— Добре, в най-скоро време ще си ги вземем.

„Нектар" се обади на ДАТ:

— На гара Дулово има един вагон стъклен амбалаж за плодови сокове, който молим да извозите за нашия консервен комбинат. Много ни са необходими, затова настояваме... молим...

— Без молби, моля, ние нали сме за това — отвърнаха от ДАТ. — Смятайте, че стъклария та е вече при вас в предприятието.

Междувременно „стъкларията" продължи да пристига. През ден, през два все нови вагони идват. И без това задръстените площадки на гара Дулово станаха кажи-речи тесни за бутилките. Там толкова други машинарии и строителни материали стоят без стопани, та за едни шишета ли ще мисли някой. А вагоните с бутилки за сокове идват ли идват. Гаровото началство звъни на „Нектар". „Нектар" звъни по телефоните на ДАТ.

— Готово бе, още утре ги извозваме тия джамени бутилки — отговарят от автомобилното предприятие.

Така отговаряха в началото. Сега въобще нищо не чуват. Телефоните им ли се повредиха!

Нектарци прибягнаха до телекса. Нали той е по-съвременен и по-отговорен съобщителен апарат. Над десет телексови писмена им изпратиха. Но пак не би...

Комбинатът и до днес не е получил бутилките за сокове. Цвета им не знае дори. А шишетата станаха вече 450 000 на брой. И както върви, още ще се увеличават. И ще чакат камионите на ДАТ...

Зима иде. От студа бутилките те ще се напукат. „Нектар" ги очаква, за да ги инвентаризира. Как ще стане това, никой не знае. Инвентаризира ли се счупен амбалаж! И колко ще струва всичко това на консервния комбинат! Не е известно. Но тъй като е известно какво е обещанието на ДАТ по този въпрос, решихме да му напомним, че обещание без изпълнение е все едно като дърво без корен. Поне тъй казва народът за такива случаи.

ПАНЧО

Съседът

Бях чувал, че в моя съсед никой не ходи на гости. Самият той се оплакваше и на няколко пъти ме покани — поне аз да му отида.

И един ден отидох...

Той така се ухили, че имах чувството в следващия миг ще се размаже от удоволствие.

— Като те видях — вика, — и веднага си спомних, че имам едно буре в мазата, което трябва да преместя в сайванта. То не е за сам човек, ама ти нали ще ми помогнеш? Жена, я вземи да заколиш една кокошка. Не виждаш ли какъв гостенин ни е дошъл.

И като събрахме всичките си сили, ние серабчихме бурето, пълно с царевица, и ха тука да го изтървем, ха татък да се пренъм, от почивка на почивка — занесохме го.

— И още една работа — казва — имам, ама пак за двама души. Докато жената сготви и ние ще свършим

И ме хвана за лакътя и ме заведе на улицата.

— От една седмица — казва, — стоят тука и все не ми остава време да ги прибера. Ама ти нали ще ми помогнеш?

Помогнах му, разбира се.

В продължение на два часа пренасяхме въглища и дърва до сайванта му. Отдавна не бях вършил физическа работа и накрая, като си погледнах пръстите на ръцете, видяха ми се така сплескани от тежестта на кофите, че вече се съмнявах дали ще могат да заемат нормалното си положение.

— Жена — вика отново той, — готова ли е кокошката?

И ме накара да пренасям някакви чували, пълни със зърно.

После местихме един гардероб от едната стая в другата, някакви чекмеджета сменяхме, стъкла михме и мене ми причерня на очите и не знам какъв повод намерих, за да си тръгна.

Откъде да знам дали няма да поиска да преместим и къщата.

Добри ЙОРДАНОВ

ЕПИГРАМИ

БЮРОКРАЦИЯ

Срещу нея
няма алинея.

РОДИТЕЛСКИ ГРИЖИ

Още не се е родил
Пенчо Големенски,
но вече си има
даскал по френски.

НА МЛАДИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ

Натоварихме инженерките
да ни поправят отвертките.

Борис ЦВЕТАНОВ

На синия екран

СЪБОТА, 20. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За пионерите: „Разкази за стария моряк", 10.30 „Светофар", 11.05 „Промяната" — предаване за Добруджа, 11.35 Хоров концерт, 11.45 Спортна мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.10 Детски филм: „Ние с Вулкан", 17.20 Серия „Яо" — VI епизод, 17.45 Спорт на мозайка, 18.00 Новини, 18.10 За младежта: „Мар шрути", 18.25 Мелодия на месеца, 18.30 Панорама, 19.00 Радио-телевизионно студио „Събота", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 Игрален филм, 21.50 „Мозайка" — забавна програма, 22.20 Новини, 22.35 „Вълшебницата от град Китеж" — музикален филм

НЕДЕЛЯ, 21. XI

9.30 Курс по френски език, 10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 Детски филм: „Ние с Вулкан", 11.20 „Форсайтови" (повторение на XI и XII епизод), 13.00 Информационен дневник, 13.35 За децата: „Есенна разходка", 13.30 ТВ неделя, 13.50 В света на животните: „Разходка в зоопарка", 14.20 „Мозайка" — забавна програма, 14.50 Мултфилм, 15.00 Футбол: „Левски—Спартак" —„Черноморец", В паузата — реклами, 16.40 Младежко тв състезание: „1 300 години България", 17.50 Новини, 18.00 За децата, 18.40 Тегления на извънредния тираж на спорт тото 2, 19.10 Атлас: „Калмикия", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.35 „Форсайтови": тв серия — XIII епизод, 21.25 Забавна програма, 22.05 Новини

ПОНЕДЕЛНИК, 22. XI

17.55 Обявяване на програмата, 18.00 Новини, 18.10 За децата: „Тази щастлива черна котка", 18.25 Спортен екран, 18.40 Реклами, 18.50 Строим и бдим: „Потомци" и „По беда в бран", 19.15 „Господари без маски" — съветски документален филм, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Нашето интервю, 20.40 Телевизионен театър: „Митрофан и Дормидолски" — от Иван Вазов, спектакъл на театър „Сълза и смях", 21.40 Смесен концерт, 22.00 Новини

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

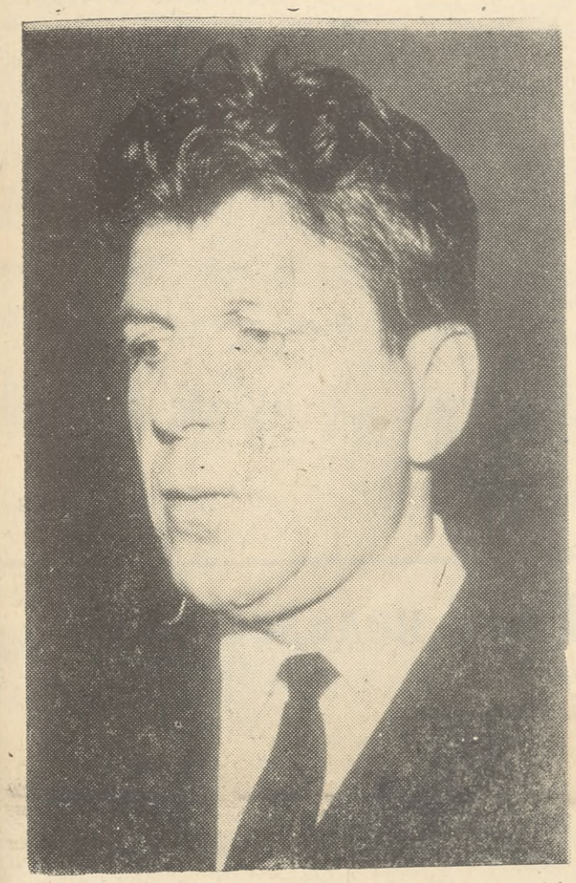
ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 128 (1904) | Силистра, вторник, 23 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРИВЕТСТВИЕ

НА ДРУГАРЯ ИВАН АБАДЖИЕВ, КАНДИДАТ-ЧЛЕН НА ПОЛИТБЮРО И СЕКРЕТАР НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ПО СЛУЧАЙ ОТКРИВАНЕТО НА УЧИТЕЛСКИЯ ИНСТИТУТ В СИЛИСТРА

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,
СТУДЕНТКИ И СТУДЕНТИ,
ДРАГИ ГРАЖДАНИ НА СИЛИСТРА,

Приемете най-пламенни и сърдечни поздрави от името на Централния комитет на партията и лично от неговия първи секретар другаря Тодор Живков.

Нека от този ден, със създаването на новия учителски институт в гр. Силистра, той да се превърне в средище за подготовка на стотици и хиляди кадри — учители, които ще се влеят в многобройната армия на българското учителство.

Нека вашият институт да разнася нашироко духа на българщината, славния дух на Българската комунистическа партия, духа на комунизма.

Другарки и другари.

Ние сме дошли тук да изразим нашата голяма радост и нашето голямо доверие към вас, преподавателите и студентите от новоизградения институт. Вие поставяте едно добро начало. Нашата родина Народна република България върви с бързи крачки напред в своето развитие. Тя изгражда мощна производствена база, създава се като силна индустриална страна, като съвременна модерна държава, с всички клонове на производството. И това се вижда по всички кътчета на България. На този бърз икономически ръст, на тази висока материал на културна трябва да съответствува и да я надвишава ръстът на духовната култура на нашия народ, на нашата младеж. Ние, българите, се славим като хора любознателни и трудолюбиви. Тази черта ни е завещана от времето на нашите герои от националноосвободителната борба, от мрачните години на фашистката робия, така ни учи и възпитава Българската комунистическа партия от първия ден на своето съществуване.

Партията и народната власт винаги са гледали с голямо уважение и са полагали непрестанни грижи за духовното израстване на народа и на младежта. Сега дойде времето партията и държавата да отделят още по-голямо внимание за нашата култура и просвета. В новия петгодишен план за развитие на НРБ се заделят огромни средства за изграждането на детски ясли и градини, висши учебни заведения, научни институти. Тепърва ще се строят и откриват стотици нови сгради. Сега става възможно, както вчера обяви на срещата с творческата и научна интелигенция в София другарят Тодор Живков, да се решават още по-добре материалното положение на редица важни професии у нас, в това число и на учителската. Държавата предвижда през годините на шестата петилетка да се обсъдят и решават много социално-икономически проблеми, за да се получи еднаквост в положението на всички отреди на българската интелигенция. Когато дойде време да станете учители, ще се възползувате от тези нови придобивки. Ние знаем, че когато партията каже нещо, тя го е предвидила, тя го е пресметнала и след като обещае, то ще стане. Сега у нас се подготвя провеждането на голяма реформа в образователната система. Дойде времето, другарки и другари, да се помисли действително за създаването на училище, което да съответствува на новия етап на развитие на нашата страна — етапа на зрялото социалистическо общество. И както знаете, от няколко години, по решение на Централния комитет на партията, се върши широка подготвителна работа в това отношение. Реформа в основното и средно образование, реформа във висшето образование. Вече е утвърден моделът на новото единно средно политехническо училище. Неговото приложение ще става през годините на тази и следващата петилетка. Всички ние добре разбираме, че ако в икономиката за преустройство са необходими една, две или три години, то в областта на образованието, за едно истинско преустройство на учебния процес, на неговото съдържание са необходими много и много години. Главният смисъл на това преустройство е училището да стане истинска ковачница на кадри за живота, за практиката — децата и младежите още от ученическата скамейка да се готвят за производството. Чрез преустройството училището ще се освободи от ненужния баласт в своите програми и учебно съдържание, ще поднася на учениците най-важното, най-съществения, необходимо за човека, който се готви да живее в двадесет и първия век.

В това отношение, скъпи студенти, вие ще бъдете облагодетелствувани, защото ще завършите този институт и ще се влеете в нашето училище във време, когато ще сме в разгара на преустройството на учебното дело. И ваш дълг е, ваше комсомолско и студентско задължение е да се готвите така, че да станете най-пламенни проповедници и реализатори за създаването на новото единно средно политехническо училище, което готви достойни граждани за социалистическото общество в нашата страна.

Преустройството на образованието не би могло да стане, ако не се оглави от учителите. Учителят е най-главната фигура в учебния процес; той е най-главната фигура в преустройството, което ще трябва да стане. Учителството е, което определя в много голяма степен гражданина на социалистическа България. И ние с голяма радост приветствуваме казаното от другаря Тодор Живков в писмото му до директора по случай юбилея на неговото родно училище в с. Правец. Каква топлота, каква сила и бащинска признателност лъха от всеки ред на това писмо. То не е обикновено писмо, написано по повод на една годишнина. С него другарят Тодор Живков се обръща към цялата общественост, към цяла България, към партийните и държавни ръководители, към младежта, към учителите действително да се направи така, че училището — този вековен институт, да заеме своето достойно място в условията на днешна и утрешна социалистическа България.

Другарки и другари,

Централният комитет на партията реши новият институт за подготовка на учители да се открие тук, в Силистра, на добруджанска земя. Това е правилно и далновидно решение. Дава се заслуженото на това трудолюбиво и патриотично българско население, живеещо тук, в Силистра, и в цяла Добруджа. С това се подчертава, че този край, който се слави с най-богати паметници на нашата история, този край, в който винаги е бликало родолюбие и революционност, сега се поставят основите на едно учебно заведение от висок ранг. Създават се прекрасни условия за издигане духовната култура в този красив и мил край на нашата родина. Ние сме напълно убедени, че както преподавателите и студентите, така и обществеността на град Силистра и Силистренски окръг, неговото ръководство — окръжният комитет на партията начело с другаря Георги Кардашев, си дават смятка, че с изграждането на този институт се увеличават не само тяхната радост и гордост, но и техните задължения. Тепърва ОК на БКП трябва да прояви упоритост, настойчивост по проблемите за развитието на института. Много е трябвало, докато той бъде създаден. Но бих казал, че истинският труд започва сега, когато институтът се намира в Силистра, когато трябва да се утвърждава, да се съревновава с другите институти в България.

Желая ви успех, добро здраве на вас, преподаватели и студенти — да се възпитавате и изграждате като истински патриоти на нашата социалистическа родина!

СРЕЩА С ПАРТИЙНИЯ И СТОПАНСКИЯ АКТИВ

НА ПОСЕЩЕНИЕ в Силистра миналата седмица бе кандидат-членът на Политбюро и секретар на ЦК на БКП Иван Абаджиев. В събота, при дружен от кандидат-члена на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, от членовете на бюрото на ОК на БКП Калин Димитров, Стан чо Николов, Яким Петков и Ганка Андреева, той разгледа Завода за организационна техника. С технологията на производството, към която другарят Иван Абаджиев проя ви особен интерес, бе запознат от директора на завода инж. Георги Георгиев.

Същия ден, в салона на ОСПС, др. Иван Абаджиев се срещна с окръжния партиен и стопански актив. Срещата бе открита и ръководена от др. Георги Кардашев. Другарят Иван Абаджиев говори за някои от най-важните въпроси, които разгледа Октомврийският пленум на ЦК на БКП тази година. В своята дълбокосъдържателна и аргументирана реч той се спря на решенията на пленума за издигане ръководната роля на партията в нашето общество, преустройството на научния фронт и висшето образование и съвременното международно положение.

По първия основен въпрос другарят Иван Абаджиев подчерта голямото значение, което отдава ЦК на БКП за издигане ролята на всеки свой член и кандидат-член в обсъждането и решаването на най-важните проблеми на партията и държавата. Ето кое е наложило изграждането на комисии към ЦК и разпределението на неговите членове и кандидат-членове в тях съобразно специалната им подготовка. По-нататък ораторът се спря на задачите на контрола, който все повече трябва да се засилва във всички области на живота. Понякога, изтъкна той, се вземат решения, които не се изпълняват. Вземат се много и прибързани, субективистични решения, които не водят до добър резултат. Решението, каза другарят Иван Абаджиев, трябва да се схваща от партийните органи и организации като литературен сценарий, в който да се вижда мястото на всеки изпълнител.

Във връзка с решението на пленума за преустройството на научния фронт и висшето образование др. Абаджиев подчерта, че единното средно политехническо училище, което ще се създаде на базата на политехническите гимназии и професионалните училища, ще готви изпълнителски кадри за живота, за практиката, и за това е необходимо да се разработят ясни концепции. Главният негов смисъл ще бъде да изчисти учебно-възпитателния процес от онова, което го обременява и усложнява, а задачата му — да се съобрази с изискванията на научно-техническата революция. Във висшите учебни заведения, каза другарят Иван Абаджиев, се предвижда обучението да става в най-тясна връзка с научните изследвания и интеграцията в науката. Занапред ще се създават единни центрове за подготовка на кадри. С реформата, която ще се извърши, ще се скъси пътят между научното откритие и неговото приложение в практиката. Ораторът наблегна на факта, че в бъдеще научна дейност ще се върши изключително в научните центрове и обединения, където се създават най-добри условия за окрупняване на научно-техническата база.

Разглеждайки въпроса за съвременното международно положение, другарят Иван Абаджиев каза, че по този въпрос на пленума другарят Тодор Живков е изнесъл обширен доклад. Две особености характеризират сега съвременната международна обстановка — от една страна, широкото настъпление на съветската външна политика за осигуряване мирно развитие на народите в света, и от друга страна — политиката, която провежда сегашното китайско ръководство, политика на антисъветизъм. Всички усилия на КПСС и съветската държава, подчерта другарят Иван Абаджиев, са насочени към мирно изграждане на Европа като континент, към разрешаване на близкоизточната криза и прекратяване войната в Южен Виетнам, Лаос и Камбоджа.

Външната политика на НР България, изтъкна ораторът, е неделима част от външната политика на Съветския съюз, на останалите социалистически страни. Тя е политика на развиване всестранните отношения на Балканския полуостров не само със социалистическите страни, но и с другите съседни нам държави — Турция и Гърция.

Накрая другарят Георги Кардашев изрази благодарност на другаря Иван Абаджиев от името на ОК на БКП, на партийния и стопанския актив, за изнесената от него информация. Другарят Георги Кардашев го увери, че Силистренската окръжна партийна организация винаги е подкрепяла, ще подкрепя и занапред мъдрата вътрешна и външна политика, която провежда ЦК на БКП начело с неговия първи секретар другаря Тодор Живков.

Никола НАНЕВ

Решенията на XXXII конгрес на БЗНС — в дела

Вчера в салона на ОНС се състоя първото следконгресно съвещание на сдружение земеделци — член на Съюза, с постигнати забележителни резултати от дружбите в чест на X конгрес на БКП. Благодарение на активната дейност на организацията и съревнованието между дружбите са получени насърчителни успехи в растение въдството и животновъдството. Другарят Чолаков наблегна на готовността на сдружените земеделци да участвуват рамо до рамо с комунистите във всенародната борба за претворяване в живота на историческите решения на X конгрес на БКП.

В своите изказвания Йордан Симеонов, председател на общинското ръководство на БЗНС и зам.-председател на ИК на ГОНС — Тутракан, Рангел Стоянов, председател на Съвета на земеделските дружби, член на бюрото на окръжното ръководство на БЗНС и зам.-председател на АПК — Силистра, и Людмил Невски, член на бюрото на окръжното ръководство на БЗНС и зам.-председател на окръжния съд, се спряха на ролята на XXXII конгрес на БЗНС, набелязал конкретните организационни и политически задачи на земеделските дружби.

Другарката Светла Даскалова разясни някои основни моменти от работата на XXXII конгрес, като изтъкна оптимистичния дух на високия съюзен форум. За пръв път в историята на страната и в живота на БЗНС, изтъкна тя, братското сътрудничество между комунисти и земеделци бе издигнато в конституционен принцип. Тази висока оценка на помощта на сдружените земеделци, която те оказват на своите братя-комунисти, има важно политическо значение. То бе единодушно отбеляза но от представителите на всички 41 страни, взели участие в работата на XXXII конгрес.

Накрая под гръмки аплодисменти др. Даскалова връчи на Сава Милков, зам.-председател на окръжното ръководство на БЗНС, ордена „9 септември 1944 година“ — III степен.

Д. ИВАНОВ

СЪОБЩЕНИЕ

Следващият брой ще излезе в петък.

ДО КОГА ЩЕ ПРОДЪЛЖАВА ТАКА?

Макар че в свиневъдната база в ТКЗС — Дулово производството да бележи ръст в сравнение с миналата година, буди тревога ниският ръст на среднодневния прираст и опасността от неизпълнение на общата продукция в края на годината. За десетмесечието прирастът е достигнал до 395 грама на ден при план 400. При това ръстът на разходите изпреварва ръста на приходите с тринадесет процента. Но въпросът тук не е в изброяването на цифри, а в изясняването на реалните причини, съдействуващи за това изоставане.

Свиневъдната база има най-напред това неудобство, че й липсва собствено възпроизводство. Получаваните прасета от десет кооперативни стопанства в окръга или са по-малко от предвидените (от ТКЗС в Секулово, Попина, Главиница), или не са изравнени както по породен състав, така и по физическо състояние. Най-често се гледа само да се предават бройки и изпълнява графикът, с което се удължава угоителният период, увеличават се материалните разходи, завишава се себестойността на продукцията. Слабости в това отношение допускат ТКЗС в с. Мерден и ТКЗС в с. Секулово. От голямо значение е специалистите от АПК да въздействуват на ръководителите от тези кооперативи да усилят работата по породния състав на майките. Защото групата на подрастващите прасета е тази, която дърпа прираста назад. При свинете за угояване той достига до 500 грама средно на ден. Много често, почти всеки месец, гледачите от базата прибягват до сортиране на малките прасенца по ръст, което също се отразява затормозяващо върху животните.

Не на последно място, а може би от първостепенно значение, е изключително неритмичното подаване на храната. Неритмично подават смесите заводите от Русе, неритмично се предава и запланувана царевица от отделните кооперативи. А когато в ежедневната дажба липсват качествени смески или свинете се хранят с едро смляна ярма, прирастът рязко спада. Такъв е случаят през месеците август и септември, когато именно поради тези причини среднодневният прираст се е движел между 250-300 грама, докато през първото полугодие резултатите са били далеч по-добри.

Въпросът за снабдяването на свинебазата редовно със смески и осигуряването й с царевица трябва да бъде на постоянно внимание на ръководството на аграрно-промишления комплекс и управителния съвет на стопанството. А като че ли този проблем още отсега се подценява. Въпреки спуснатите графици от ТКЗС — Дулово да постъпват в базата ежемесечно по 1 150 тона царевица, едва тези дни ТКЗС — Окорш е предало известни количества. А останалите стопанства като в Мерден, Секулово, Черноли? Миналата година да издължават фураж към свинебазата имаха и кооперативи, които не са в района на дуловския АПК. Сега тази грешка е отстранена. Би трябвало да се очаква, че и резултатите ще бъдат по-добри, но на практика не е така. Необходимо е да се вземат сериозни мерки за обединяване на силите, за да се осигури ритмичност в подаването на фуражите. Защото само навременното предаване на определените количества царевица ще гарантира съответно и равномерно подаване на смески от заводите на фуражна промишленост.

За неизпълнение на планувания среднодневен прираст за периода и очакваното неизпълнение на годишния план с около стотина тона, известен дял има и нарушаването на технологическата дисциплина от самите гледачи и недотам здравата организация във фермата. Има случаи, когато залагането на храната е неправилно и някои прасета се оставят да гладуват по-дълго. Срещу тези и други слабости ръководството на стопанството води непрекъсната борба. Всеки месец резултатите във фермата се разглеждат с целия колектив, посочват се недостатъците в работата, търсят се пътища за тяхното преодоляване. Защото само с успешното решаване на всички въпроси, които стоят пред ръководството на стопанството и колектива на свиневъдната база в Дулово, тя ще може да изпълнява годишните си производствени планове и на дело да участвува в изпълнение решенията на Десетия конгрес на нашата партия.

Л. БОЯНОВА

От двадесет и шест години работи като стругар в МЗ „Стомана“ Христо Иванов. Той редовно изпълнява трудовите си норми 160 на сто и е най-добър в професията.

Расте авторитетът на комсомолската организация

Пред окръжната научно-практическа конференция за издигане самодейния характер на комсомола и ръководната роля на партията

ИЗПЪЛНЕНИЕТО на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП за повратa в работата с младежта и комсомола в ДПП „Електрометал" — Силистра се извършва под непосредственото ръководство и помощ на партийната организация. През този тригодишен период партийното бюро умело подпомагаше и направляваше комсомолската организация в нейната дейност за издигане самодейния й характер. За запознаване с документите на пленума се проведоха партийни и комсомолски събрания, приеха се конкретни мероприятия. Партийното и стопанското ръководство оказват високо доверие на младите хора в предприятието, изпращайки ги на възловите места в производството. С внимание се отнасят те при издигането им на отговорни постове като бригадири, групови майстори, началници на отдели. Посредством партийните групи комсомолските дружества ежемесечно се запознават със задачите, които трябва да се решават през месеца и тримесечието. Заводският и дружествените комитети на ДКМС от своя страна провеждат редица мероприятия, способствуващи за трудовото възпитание на своите членове — поставят им временни и постоянни комсомолски поръчения, организират срещи и разговори с тях и т. н. Това спомага за благоприятното изпълнение на трудовите им норми, за повишаване производителността на труда, качеството на продукцията и тяхната квалификация, за възпитаване чувство то на любов към професията и предприятието. Незабравими ще останат проведените ритуали за приемане на младите работници в редовете на работническата класа, вечерите на младия леяр, шлосер, специалист, на качеството и др.

Партийното ръководство се стреми да създаде нормални условия за разгръщане и осъществяване на трудовите инициативи на комсомолците в предприятието. Под ръководството на партийното бюро бяха проведени състезания по професии, като челните места се заеха от комсомолците Господин Пенков и Тодор Богданов.

Все във връзка с изпълнение решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП е създаването на комсомолски личен състав. Той добре се справя със своята работа и оказва добра помощ на стопанското ръководство. Назначаванията, уволненията и наказанията на млади хора стават със съгласието на комсомолския личен състав, който поддържа близка връзка с личния състав на предприятието и стопанското ръководство. С това се повишава авторитетът на комсомолската организация и младите работници.

Вътрешноорганизационният живот на комсомолската организация широко съдействува за изпълнението на производствената програма на предприятието. Из нейните редици израснаха такива членове на ДКМС, като Георги Хотинов, Иван Великов, Господин Иванов и др., които са пример за своите другари и за безпартийните. От 30-те ударници в предприятието 12 са комсомолци, 12 младежи бяха наградени с екскурзии в чужбина и т. н.

Комсомолците все по-активно участвуват в курсовете за квалификация. От явилите се на изпит 23 работници и защитили нрavото си на по-висок разряд 18 са членове на ДКМС. Този факт достатъчно красноречиво говори, че младите хора проявяват интерес към технически те знания.

Почти всяко тримесечие изпратените членове на партията с партийни поръчения на общественa работа в комсомола дават отчет за изпълнението им пред партийното бюро и партийните групи.

Широка масово-политическа дейност разви комсомолската организация в чест на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин, Десетия партиен конгрес, 80-годишнината от основаването на БКП, разнообразни инициативи провежда и сега в чест на 90-годишнината от рождението на Георги Димитров и предстоящия XII конгрес на ДКМС. Редовно се провеждат по дружества просветни събрания от аудиторията „Младежта в социалистическата ни родина", проведоха се двубой за партията, вечери на народното творчество, походи и др. С доброволен труд се изградиха волейболно и баскетболно игрища и физкултурен салон, които подпомагат физическото закаляване на комсомолците.

С чест изпълняват високоблагородната задача на членове на комсомолските ръководства в предприятието младите комунисти Никола Кирчев, Георги Василев, Неделчо Григоров, Елман Османов, Неделчо Димитров. В комсомолската организация се утвърдиха като добри активисти инж. Марина Великова, Георги Георгиев, Васил Петров, Петър Миланов, Петко Денев. Те оказват добра помощ на дружествата на комсомола за разнообразяването на тяхната дейност.

Сега комсомолската организация, правилно насочвана и подпомагана в дейността си от комунистите, всецяло е отдала своите сили за изпълнение решенията на Десетия партиен конгрес, на Програмата на партията за изграждането на развито социалистическо общество в наша та страна.

Антон АЛЕКСАНДРОВ,
секретар на първичната партий на организация.

Момъкът от Звенимир

Един ден, след свършването на учебната година, бащата на Мюрсел от Звенимир срещнал по левъдния бригадир и началника на участъка и ги помолил:

—Другари, имам едно момче, а бе не му върви много учението, но иначе е здраво и силно. Не може ли да го вземете на работа в коларо-железарската работилница. Там го тегли, усещам го аз...

Двамата се съгласили и на другия ден старият човек довел в стопанството сина си.

— И така, другари—започнал Бекир Мехмедов, — днес ви свбрах, за да разгледаме молбата за работа на Мюрсел Мюрселов. Преди да чуем какво ще ни каже той, нека ние да му кажем нашето. Още отсега да знае, тук е трудничко. Ние ще го научим да работи, ама хич не обичаме мързеливите. Редът и дисциплината при нас са закон. Тази година той трябва занаята да хване, а догодина други ще учи и както го гледам, няма да се посрами. Вие какво ще кажете?

Едни посвили рамене и не сме ели нищо да кажат, но старият майстор-ковач бай Сами Юмеров отсякъл:

— Аз съм съгласен. Дайте го при мене момчето.

При тези думи на стария майстор лицето на Мюрсел поруменяло и той едва промълвил.

— Благодаря ви, другари...

Отначало наистина било трудно. Стараел се, но едва смогвал с тежкия чук и старите работници току го подкачали:

— Как е, Мюрсел, ще стане ли майстор от тебе?

Момчето мълчало и очите му били все в ръцете на майстора. Скоро започнал сам да дава форма на горещото желязо, а за онова, което не знаел, питал, без да се срамува. И работата ставала все по-близка и позната. Започнали да му дават и самостоятелна работа и той отлично се справял.

—Ще стане майстор Мюрсел— усмихвал се бай Сами, — добър младеж е той.

— Нашето стопанство се гордее с него — казват сега бригадирът Бекир Мехмедов и участъковият ръководител Мюмюн Расимов.

И тези думи са прави. С петгодишния си труд Мюрсел спечели сърцата на хората, с които работи. Тих и скромен, не обича да говори за себе си, но това не е най-важното. Сега вече той е майстор. Винаги отзивчив, неведнъж е ставал от сън, за да услужи на механизаторите в трудни минути. Сочат го за пример и в комсомолската организация, където той с достойнство и чест защитава доброто си име.

Из селото и в стопанския двор вие няма да срещнете вече онова плахо и неопитно момче, а е д и н млад мъж, който твърдо крачи по избрания път в живота. А когато стиснете ръцете му, ще усетите голямата им топлина и обич.

М. КОСТАДИНОВ

Време за равносметка

Неотдавна комсомолците от ТПК „Метал" в Силистра провеждоха своята отчетно-изборна конференция, на която отчетоха резултатите от своята едногодишна дейност. Какво показват те?

Това е било един труден, но плодоносен период, в работата на комсомолците. Да, наистина е имало трудни моменти. Най-напред при отделянето на отделите „Търговско обзавеждане" и „Авторемонти". Но благодарение на здравата връзка с партийната организация комсомолците от коопepацията не изостанаха в работата си. Целенасочена е била нейната дейност по изпълнението на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП, особено голямо внимание се обръща на решенията на X конгрес на БКП. Комсомолът е станал главен организатор на младежкото научно и техническо творчество. С помощта на ГК на ДКМС, партийното и стопанското ръководство на предприятието са постигнати добри успехи в това отношение. Активно се включват младежите и в обществено-политическия живот. Отличават се групите на Шинаси Шукриев, Иван Маринов и др., но все още има и такива, които живеят стихичен живот.

Сега в предприятието 40 процента от колектива са млади хора, които имат съществен дял в изпълнението на производствените планове. Комсомолци като Валентин Калинов, Георги Малчев, Д. Георгиев, М. Димов и др. редовно преизпълняват своите трудови норми, активно участвуват в живота на своите дружества. Но по отношение дейността на младежките производствени единици съществуват редица слабости, които тряба непременно да се преодолеят. Има две такива формирования, които почти не работят като младежки единици. А има и други бригади, които могат да се обособят като младежки.

Но въпреки това комсомолците работят добре. Последните две тримесечия всеки четвърти комсомолец е завоювал званието „Ударник на комунистическия труд" в социалистическото съревнование. Добре се представиха младежите и в първия етап на комсомолския отчет пред партията. Тук се работи по саратовската система. За пример като качественици са Петър Иванов, Недю Славов, Неделчо Цветков. Нужно е обаче ЗК да насочи вниманието си повече комсомолци да завоюват званието „Качественик". Не е добро положението с рационализаторите младежи. През този период не е дадено нито едно такова предложение. Някои от младежите умишлено не присъствуват на курсовете за преквалификация и е нужно да се вземат сериозни мерки. Не са редки случаите, когато млади хора нарушават технологичната и трудовата дисциплина, дават лошокачествена продукция. Едва 7 души повишават образованието си по вечерен и задочен път. Това новият ЗК трябва да има предвид в своята работа.

Не на последно място стои текучеството. Напускат мнозина, и то квалифицирани младежи, а комсомолът трябва да има решаваща дума, за да бъде то намалено до минимум.

В изградените два кръжока за идейно-политическо възпитание през миналата година не са работили добре, лекциите са били сухи и еднообразни. Не е малко обаче и направеното по тази линия. Организирана е била среща с един от цеховете на „Камъшит", организацията е била домакин на една среща-съвещание на ОК на ДКМС, проведени са излети и екскурзии в окръга и страната.

В своите изказвания комсомолците дадоха препоръки за бъдещата дейност, със загриженост споделяха несполуките в работата. Но пълноценността на взетите решения и поуките от допуснатите грешки ще проличат в работата през настоящата година, която е историческа за младежкия съюз.

Неделчо ТОДОРОВ

ДИАЛОГ

(ПЪТЕПИС)

Да пътуваш в такава нощ, макар и с влак, прав, пред прозореца в коридора, притиснат отвсякъде, е истинско удоволствие. Навън, уплашено сякаш от човешката дързост, небето беше глътнало звездите си, заедно с месечината, студени есенни капки удряха по стъклото, отляво двама веселяци се черпеха с домашна ракия и отиваха на войнишка клетва, отдясно възрастни селянки говореха за болести, някъде към платформата запяха — слушах целия този многогласен народ и ми беше гордо, че съм от него.

— Ма, аз и сега не ги спирам, пущините — продължаваше медицинската консултация, — хапове ли не щеш, праове ли... пия ги. Че и сиропи два имам...

— Ами дай и на мене ма, бул ке. Айде да се отбия, като слезем, че да ми дадеш.

— Да ти дам, ама ти имаш лумбарго, пък те са за чер дроб...

— Че аз и чер дроб имам, ка' щяло да съм човек без чер дроб? И бял си имам и всичко...

Наоколо се разсмяха. Остана сериозен само моят съсед, младо момче, отпечатило вече два-три разказа, но бабите угрижени за целия свят, не го оставиха на мира.

— Ами ти бре, момче?—обърна се към него една, с набръчкано лице и черна кърпа — Как во ти е? Булче имаш ли си, какво работиш?

Този път се усмихна и той, малко притеснено, каза купешката си професия — писател.

— У-у, мари — обади се „булката" с многото церове, — не приказвай много с него, че е от тея, дето описуват.

— А-а, нема той, нема да ни пише — примирително продължи първата. — Кво сме му направили на момчето? — И като се обърна пак към него, запита: — Ами в ТеКеЗе-то ли си?

— Аха — отвърна благосклонно „писателят".

— Че убави шуби ви дават, ма баби, я глей, я глей. Шъ кажа и на наш Петка да се запише у писателското ТеКеЗе.

Които бяха чули странния диалог, се приближиха до разговарящите и в целия коридор стана отведнъж някак още по-весело. А бабата не спираше.

— Ами имаш ли си деца?

— Имам едничко... — влезе в тон с нея съседът.

— Да ти е живичко. Ама още барем двенки, че да не обиждаш булчето си нахакерне. Моите осем бяха...

Вратата на купето се беше отворила и зад нея, незабелязана от никого, се беше изправила млада, към трийсетгодишна жена. В очите й личеше желание то да заговори, види се спътниците й от купето се бяха оказали скучни хора.

— Няма кога да ги гледаме, бабо — каза жената, — време трябва...

Но бабата не се предаде.

— Абе знам аз какво ви трябва, ама мъжете ви калпави — продължи. — Хляб месиш ли, за вода на кладенеца ходиш ли, добитък храниш ли, на меджия готвиш ли, тъчеш ли, предеш ли, какво правиш, че времето не ти стигало да си родиш деца та? А? И прането ви е с машинка, че и картофите с машинка белите...

— Но ходим на работа...

— Че ний не ходехме ли? Две те като кучка съм ги раждала, до синоря, ама ела да ги видиш. Като орли станаха. Ходели на работа биле... Че нали има детски ясли, ма, и детски градини, и сичко?

Устните на бабата се бяха свили гневно и от предишната веселост не беше останала следа. Хората наоколо усмихнато и малко сконфузено я слушаха, а младата жена се прибра в купето и притвори вратата му.

„Та-ка, та-ка, та-ка" — лудо тракаха колелата на влака, сякаш да подкрепят майката на осемте деца. Допрях чело о стъклото — да пътуваш в такава нощ, макар и притиснат отвсякъде, е истинско удоволствие, но да пътуваш с такава българка, е нещо многократно повече — мислех си. — Какъв комсомолски агитатор само е, въпреки годините...

И ми беше весело — за нейните осем сина и за младия писател с едно дете, и за младата жена, че са получили прекрасен урок по българщина

Гео ДОНЕВ

Комсомолецът Йордан Гецов работи в цех „Конопочукачен" на ф-ка „Славянка" — Тутракан. Той редовно изпълнява трудовите си норми 125 процента и е удостоен за последното тримесечие със звание то „Ударник".

Един неделен ден

Една хубава традиция се налага с всеки изминат ден — новите социалистически ритуали за утвърждаване име на новороден дете и сключване на граждански брак.

Неделя. Във фоайетата на градския народен съвет в Тутракан е особено оживено. Празнично облечени хора, усмихнати и весели, с цветя в ръцете, чакат своите близки. Започват да пристигат щастливи родители, радостни баби и дядовци, кръстници и познати. Настроението е повишено. Днес ще се утвърдят имената на три момчета и едно момиче.

Радка и Лалю Мавродиеви утвърдиха името на малката си дъщеря Димитринка, Петранка и Марин Калчеви дадоха име на своя първороден син Бисер, Емине и Хасан Кузгуновци утвърдиха името на сина си Севал, младото семейство Марийка и Коста Василеви нарекоха своя син Емил.

Идва ред на тържествената церемония. В ритуалната зала с герба на НРБ и националното знаме длъжностните лица с тържествена музика посрещат родителите и близките. Кръстницата, взела детето в ръце, заявява, че тя и родителите са решили да дадат следното име на новороденото. Длъжностното лице от своя страна казва: „В този тържествен момент вашият малък син (дъщеря) официално се утвърждава като гражданин на социалистическата ни Родина — НР България. Расти, мило детенце, здраво и весело, за радост на своите родители, за слава на нашата Родина". После бабата на внука (внучката) подава погачата, която длъжностното лице разчупва, потапя парче от нея в паничка с мед и казва: „Животът на вашето дете да бъде сладък като този мед". След това чавдарче, пионер и комсомолец поднасят на новороденото пликове с пожелания, да ги отвори, когато стане като тях, а от предприятията, където работят родителите, се поднасят подаръци и спестовна книжка на новия гражданин.

Неделният ден в градския народен съвет в Тутракан завършва със сключване на граждански брак на младото семейство Денка и Христо Стояновци под звуците на сватбен марш.

Тодор ДРАГАНОВ

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

31

— Отлично. Струва ми се, че те са ви обикнали истински. И хората са добри.

— Много добри!

— Ще ви помогна да останете при тях.

— Наистина ли? — плахо попита Марина, вдигайки към Сергей големите си сиви очи.

— Разбира се. Но и вие ще ми помогнете. Познавате ли тази жена? — Той извади от портфейла си снимка и я подаде през масата на девойката.

Марина я погледна напрегнато, но веднага с непонятно облекчение поклати глава.

— Не. Не я познавам, съвсем не я познавам.

Поразеният Сергей възрази колкото се може по-меко, едва сдържайки обхваналата го досада:

— Слушайте, Марина. Тя ви е изпратила телеграма до Волгоград, готвела се е да дойде при вас. Погледнете по-добре. Може би снимката не е много сполучлива?

— Не, не. Давам ви дума... Съвсем не я познавам. Съвсем. И... не съм получавала никаква телеграма.

Девойката говореше искрено. Беше невъзможно да се съмнява в нейните думи. Но зад всичко това Сергей усещаше страха, който я владееше, непонятния, с нищо необясним този път страх. А главното, фактите, с които разполагаше Сергей, противоречаха на думите на Марина. Но най-странното се заключаваше в това, че Сергей беше готов да се закълне, че девойката говореше истината. И, като махна с ръка, той каза:

— Щом не я познавате, значи, не я познавате. Работата изобщо е маловажна — и сам потръпна от последните си думи.

Те помълчаха, след това Сергей отново попита:

— А защо така внезапно заминахте от Волгоград?

— Повече не можех да живея сама, не можех — бързо отговори Марина. — Беше ми така тъжно! Не мислех, че... че ще остана тук. А сега ще пиша до службата, ще се уволня.

— И още не мислехте, че тук ще се появят толкова приятели — весело добави Сергей. — Георгий. И после онази девойка. Видяхме ви от прозореца.

— Ах, Тамарочка ли? — слабо се усмихна Марина.

— Навярно Георгий ви запознава?

— Не, ние... се запознахме случайно. В киното. Защото... — гласът й затрепери, в очите й се появиха сълзи и тя извед нъж в отчаяние възкликна: — Вие не ми вярвате! Вие... не вярвате на нито една моя дума!...

И Марина зарида, оборила глава на масата.

През вратата надникна разтревожената Галина Захаровна. И Сергей виновно каза:

— Вижте — плаче. С нищо не я обидих — и сам разстроен се обърна към девойката: — Марина, нима ви обидих?

Тя, скачайки неочаквано, се втурна в съседната стая. Галина Захаровна, едва не плачейки сама, побърза след нея.

Навъсеният Фьодоров изпрати Сергей до вратата.

— Честна дума, просто не зная защо тя се разплака така — смутено каза Сергей.

Фьодоров въздъхна.

— Както изглежда, тази птичка също не е успяла в живота.

Те се уговориха да се срещнат на другия ден. И така, абсолютно нищо не му се удаде да научи от Марина. Нито това, как попадна у Фьодорови, нито коя е онази жена, която й бе изпратила телеграма, нито даже коя е тази Тамара, с която Марина се запознала в киното. А в киното ли, между другото? И трябваше само да си зададе този въпрос, когато изведнъж изплува цял рой други въпроси. Всичко беше странно и непонятно в постъпките на тази девойка и в нейните думи.

На другата сутрин Саша Лобанов посрещна приятеля си с нетърпеливия въпрос:

— Как прекара вечерта на гости?

Сергей само махна с ръка.

— Все едно, че не съм бил. Злополука, старче.

Между това кабинетът се изпълваше със сътрудници. Всички бяха в течение на работата, всички жадуваха да чуят някакви новини.

Сергей започна да разказва. И с течение на разказа лицата на слушателите ставаха все по-загрижени.

Сергей завърши с неочакван въпрос, сам учудвайки се как изведнъж изплува в главата му:

— Между другото, за оригинировка по издирването на Марина Иванова е приложена ней на снимка. Къде е тя?

Този въпрос възникна у него в онзи момент, когато отново заразказва всичко, което се случи предната вечер у Фьодоров.

Разбира се, имаше снимка.

Когато тя попадна в ръцете му и Сергей за пръв път може би така внимателно, даже придирчиво се вгледа в нея, той почувствува как изведнъж затупти сърцето му.

От снимката го гледаше съвсем друго, съвсем непознато лице.

Съмнение нямаше: девойката, пристигнала у Фьодорови, не беше Марина Иванова.

Когато Сергей сподели своето откритие, всички се спогледаха мълчаливо:

— Е, знаете ли... — нито объркано, нито възмутено произнесе най-после Лобанов, — що за фокуси са това? Оказва се, че Горлина не е Горлина, Иванова — не е Иванова, и между другото — той погледна под око Сергей, — твоят Фьодоров — не е Фьодоров. Това е вече твърде много...

След минута двама сътрудници се носеха надолу по стълбите към очакващата ги пред входа кола.

А след още петнадесет минути в кабинета на Лобанов зазвъня телефонът. Един от заминалите сътрудници докладва, че в дома на Фьодоров няма никой, и те остават да дежурят. Щом се появи мнимата Марина Иванова, тя ще бъде незабавно докарана в управлението.

— Тук би трябвало да има кибернетична машина, що ли— досадно каза Лобанов. — Да заложим в нея всички тези фокуси, всички наши данни и заповядайте отговора, кой какъв е.

— Опитват се да я приложат. Засега за справочно-информационната служба — отговори Сергей.

— И при нашата е нужно. За да знаем веднага къде, кога, какво и как се е извършило и от кой. Голяма работа. Но главното все пак е да ни помага да разкриваме престъпленията. Ето виж колко факти имаме сега. Трябва само логически да ги подреди. Логически! Какво, машината не може ли да направи това?

— Навярно не може... — неуверено възрази Сергей.

— Може!

— Е, значи, не иска.

Те се спогледаха и се разсмяха.

Изпратените сътрудници се върнаха чак след два часа и доведоха със себе си ...Фьодоров.

Той беше объркан и подтиснат до такава степен, че влизайки, дори не забеляза веднага Сергей, а като го видя, изглежда не го позна веднага. Фьодоров се приближи до масата и мълчаливо постави върху нея измачкан лист, който дотогава през целия път бе стискал конвулсивно в огромната си ръка.

Сергей взе листчето и с усещането, че сега ще се стовари върху него някаква нова неприятност, прочете: „Скъпи Галина Захаровна и Степан Григориевич! Простете ми, ако можете. Аз се обърках съвсем. Подобре ще бъде да умра, отколкото да ви пиша това. Но да умра се страхувам и да живея също се страхувам. И от хората се страхувам. Но вас ви обичам. Затова и пиша. Заминавам си съвсем. И даже...". Тук бележката се прекъсваше.

Сергей, прехапвайки устни, предаде мълчаливо бележката на Лобанов.

И тъй, лъже-Марина изчезна, без да разкаже нищо, без да признае нищо.

ГЛАВА VI

ПОЯВЯВА СЕ НЯКОЙ СИ ПРОХОРОВ

Когато мина първата минута на объркване, Сергей каза на Фьодоров:

— Е, какво, Иван Григориевич, хайде да си поприказваме. Може би ще ни помогнете с нещо. Трябва да се търси вашата Марина. — Той нарочно назова девойката с това име, за да не вълнува още повече стареца.

(Следва)

Нашият рейд

ВРАГ НА УСПЕХА

Трудно ни е към кого да адресираме тези редове. Дали към ръководителите на аграрно-промишления комплекс в с. Алфатар, или към партийните и стопански ръководства на споменатата — негови членове? Защото отговорността, която те носят за високия процент безплодие сред кравите и допуснатите слабости при провеждането на осеменяването на животните в комплекса, е обща. Несъмнено за правилното протичане на този процес се намесват и редица обективни причини, но лошото е там, че те не са основните и не могат да послужат за оправдание. Твърде очебиен е фактът, че в големите ферми на ТКЗС в с. Кайнарджа само през месец октомври яловостта е достигнала 20.8 на сто при кравите и 3 на сто при юниците, в ТКЗС в с. Средище той е още по-висок — съответно 23 и 7.8 на сто, а в ТКЗС в с. Голеш от 100 крави и юници, осемнадесет са ялови. В същото време в кооперативните стопанства в селата Алфатар и Алеково процентът за безплодие е под средния за окръга. Явно е, че тук има допуснати грешки най-напред от организационен характер, които не бива да се омаловажават и да се търси несполуката другаде. Преди всичко.

ЛИПСВАШЕ ВСЯКАКВА ГОТОВНОСТ

на аграрно-промишления комплекс да осъществява осеменяването на кравите на територията на комплекса със собствени сили. В такъв дух бяха и споделените мисли на заместник-председателя и главния зоотехник. Периодът на бързия преход се е отразил доста отрицателно върху тяхната работа. Не е успято навреме да се преодолеят възникналите трудности и да се излезе от неудачите. В ТКЗС в с. Алфатар се е нало жило да отклоняват работещия зоотехник по племенните въпроси в овцевъдството от ТКЗС — Иширково, за да го изпратят на курс по осеменяване. Връщайки се, той започва работа, без да е имал всякаква практика. В останалите кооперативи осеменителите нямат здрава теоретична или практична подготовка. В с. Алеково касиерката извършва и това мероприятие, при това тя по професия е животновъд. Несъмнено при такова положение резултатите няма да бъдат добри. Този факт се вижда и отчита от ръководителите, но ние считаме, че това не е достатъчно. Повече от необходима е именно сега компетентната намеса и контролът при провеждане на осеменяването. А ето в ТКЗС в с. Алфатар не са редки случаите, когато осеменителят не се е явявал на работа във фермата, пропускали са се благоприятните моменти и това е довело голяма част от кравите да се повтарят, други да останат ялови.

Кооперативното стопанство в с. Кайнарджа до миналата година беше на първо място по получени приплоди от сто крави, а сега пак държи първо място сто, но по високия процент на безплодие. Като че ли тук е мястото да поговорим за неправилното отношение на някои специалисти от комплекса. Не можем да отминем тяхното безразличие към основните им задължения. Така въпреки изричните указания на главните специалисти от АПК да не се изнасят сухостойните крави на лагер преди лятото, в ТКЗС в с. Кайнарджа не се съобразили с тях и животните прекарват няколко месеца при хранителен режим, който не може да задоволи пълните им изисквания. Да не говорим за прилагане на по-диференцирано хранене.

Всички специалисти знаят, че от особено важно значение за нормалното протичане на родилния процес и следродилния период, а оттук и намаляване процента на безплодието, е

ПОДГОТОВКАТА НА КРАВИТЕ В СУХОСТОЙНАТА ГРУПА.

Впрочем това е и най-слабото място в профилактиката на безплодието сега. Много грешки от този род са допуснати и в стопанствата на алфатарския комплекс. Създаването на подобър режим на пълноценно хранене и гледане в тази група животни не е станало ежеднев на практика на животновъдите, защото в ТКЗС в с. Голеш, Кайнарджа, Средище едва сега се създават сухостойни групи.

Най-много ялови крави се срещат сред първотелките и ви сокомлечните. А те са поставени при еднакви условия на хранене с останалите, по-нископродуктивните. Пресушаването им се забавя и се нарушава необходимата им почивка. Това се отразява върху телесното им състояние и по-късно върху продуктивните им качества. За това считаме, че въпросът за диференцираното хранене и осигуряването на пълноценни даж би според индивидуалните качества на животното трябва да стои непрекъснато на вниманието на ръководството на АПК в с. Алфтар.

Изследването на кравите също не е на необходимото ниво. В кравефермите почти липсва организация за откриване навреме на разгонените крави. За успешното справяне с тази задача голяма роля играе прецизно водената отчетност. Но с по-голям ред в това отношение могат да се похвалят само алековци и отчасти алфатарци и животновъдите в с. Средище. Воденето на дневници, родословни книги, дневник за пресушаване в Кайнарджа и Голеш е по-рядко явление. Във фермата в с. Войново само за да се отчитат бройки, се държат маломлечни и непродуктивни крави, които трябва да се бракуват. Не са редки случаите (и в останалите кооперативни стопанства), когато ялови крави са заделени в групата на сухостойните или има абортирали крави, а се държат все още в родилното помещение. Ако се следеше старателно целият цикъл, едва ли биха се допуснали подобни грешки. Затова от само себе си се налага въпросът,

КЪДЕ СА СПЕЦИАЛИСТИТЕ,

които трябва да дирижират този процес, къде са партийните и стопански ръководители, упражняващи системен контрол върху работата.

В аграрно-промишления комплекс в с. Алфатар съществуват реални възможности да се преодолеят всички тези слабости. Успехите от миналите години показват, че рязкото повишаване яловостта сред кравите е временно явление сега. Необходимо е обаче, да се създаде много здрава организация сред работещите по осеменяването, както да се търси и помощта на специалистите от ОВЛ и окръжния народен съвет. Успешното разрешаване на въпроса за осеменяването ще позволи на животновъдите от алфатарския комплекс да поставят и здрава основа за своите бъдещи успехи в млечното говедовъдство, ще им гарантира изпълнението на производствената програма през шестата петилетка и предначертанията на Десетия конгрес на партията.

Д-р Иван ГАВАЗОВ
от ОВЛ — Силистра

Л. ИКОНОМОВА
от в. „Силистренска трибуна“

УСТРЕМЕНИ КЪМ НОВИ ЗАВОЕВАНИЯ

За високи успехи в социалистическото съревнование през третото тримесечие на тази година промкомбинат „Дръстър“ получи преходното червено знаме на Министерството на вътрешната търговия и услугите, грамота и парична награда.

Какво е извършено в предприятието и на какво се дължат постигнатите резултати?

Трябва да се изтъкне подобрената организация на труда, изпълнението на набелязаните организационно-технически мероприятия и повишената съзнателност на целия колектив в осъществяване на производствената програма. На първо място обаче следва да се подчертае всеобхватността на социалистическото съревнование, превърнало се в мощен стимулатор за всеки работник. Всичко това позволи през отчетния период да се преизпълни производствената програма по всички показатели. Значителен ръст в сравнение с миналата година бележи производителността на труда на едно лице от промишлено-производствения персонал — 4.7 на сто, а услугите на населението, един от най-важните показатели за дейността на промкомбината, са нараснали с 50.2 на сто. Намали се себестойността, която е занижена с 12.5 на сто в сравнението с миналата година, а това даде възможност да се реализира надпланова печалба от 24 000 лева.

Тези резултати станаха възможни благодарение повишената квалификация на работниците, извършващи най-вече услуги на населението. Производствениците повишиха с 8 на сто полезната използуваемост на оборудването, затова отчетоха високи трудови успехи. Значително са подобрени условията за работа. Повечето от цеховете в „Дръстър“ се намират в помещения, отговарящи на съвременното културно равнище на производство. Внедрената нова техника и курсовете за квалификация позволиха на работниците да повишат своите разряди, да станат добри специалисти и да дават високопроизводителен труд. Утвърди се хубавата практика нискоквалифицирани работници да се прикрепят към ударниците и качествениците, което им дава възможност по-бързо и самостоятелно да овладяват отделни операции особено в извършването на услугите.

Сложната битова техника навлезе във всеки дом. Това налагаше с всяка измината година да се разширява все повече периметърът на услугите. Сега вече специалисти от промкомбината ходят по домовете на гражданите и извършват поправки на домакински и електрически уреди на място. Така се облекчават трудещите се и не става претрупване с поръчки в работилниците. Перспективата е този вид услуги да се разширява най-много през годините на петилетката. В тази връзка трябва да се спомене и откриването на нови приемателни пунктове в града и селищата на окръга. През следващата година такива ще функционират и в селата на аграрно-промишления комплекс — Силистра. Преди няколко месеца бе открит нов цех за поправки на шевни машини. Ще се разширяват през идните години цеховете за химическо чистене, за метални и дърводелски услуги, за поправка на часовници и особено цехът за ремонт на електродомакински уреди. Подобрената дейност в тази насока ликвидира напълно рекламациите от страна на гражданите за лошо извършени услуги.

Друга хубава страна в работата на колектива е прилаганата система на саратовци, която значително подобри организацията на качеството. Приеманата с първо представяне продукция представлява 99.7 на сто. Редовно се изплащат премии на добрите качественици, които са най-много в цеховете за елтабла, бобинажен, автокаросерии и метални услуги.

Предвиждат се през тази петилетка капитални вложения за 620 000 лева. Ще се доразвиват непрекъснато всички цехове на промкомбината, ще бъде построен нов комплекс за дърводелски услуги. Спрямо 1970 година ръстът на промишлената продукция ще се увеличи с 29 на сто, за да достигне в края на петилетката шест милиона лева. Това са големи, задължаващи мащаби. Колективът на „Дръстър“ отсега прави всичко възможно производствената му дейност да отговаря на тези мащаби. Цеховете за автокаросерии, химическо чистене, печатница и бобинажен вече работят по плана си за следващата година. Само тези производствени колективи ще дадат до края на декември 103 000 лева надпланово.

Малко на брой са работниците на промкомбинат „Дръстър“, но техните успехи, високото им съзнание и дисциплина в изпълнението на поставените задачи ги нареждат сред челните предприятия в системата на местната промишленост.

Др. ПАНОВ

За нея може да се каже всичко хубаво...

—И РАБОТЛИВА, и чиста, и добра е Радка Златева. Старателна. Сработва се с всеки. Не прави избор на другарите си.

Слушах думите на главния зоотехник на ДСС — Силистра и

си припомних един кишав зимен ден от преди няколко години, когато трябваше да посетя дома на животновъдката. А там, в новия й дом — чистота и ред. И картини, и саксии с цветя. Усмивката на младата домакиня допълваше уюта, правеше дома й по-приветлив, гостоприемен.

Тези си качества телчарката е пренесла на работното си място. Тя сръчно почиства боксовете, където са настанени малките животни. Зарежда храната им. Бди над здравето им. И никак не е чудно, че името на Злата стана известно сред другарите й. Вместо по 756 грама тя постига от групата си по 850 грама среднодневен прираст. Телетата, за които животновъдката се грижи, са от 3—6 месеца. При нея те се оформят. Залагат се качествата на бъдещите високопродуктивни крави. Затова работата е отговорна, изисква умение, старателност.

Резултатите от труда на Злата са твърде много зависими от това, как са отгледани телетата до тримесечна възраст. Доскоро за тях не се полагаха нужните грижи. Наложи се да бъдат сменени гледачите. На тяхно място дойдоха нови хора и видът на малките телета се промени. Промени се и настроението на Радка Златева. Вместо тревога, радост пълни сърцето й, дава й сили да се справя с трудностите.

— Понякога ми дотежава—не крие телчарката преживяванията си. — Живеем в Айдемир и всеки обяд трябва да си отивам, за да наобиколя децата. Нали и двете ходят на училище. Трябва да се погрижа за обяда им, да надникна в тетрадките им. А мъжът ми, и той работи във фермата. Пагтир е. Неговото свободно време не е повече от моето.

Едно ежедневие, изпълнено с напрежение и радост от постигнатото. И с умение да помниш и изпълняваш указанията на специалистите. На хората, които са готови винаги да ти се притекат на помощ в името на общата цел.

...Наблюдавах припряната шетня на животновъдката и заедно с нея се радвах на малките телета, които протягаха главици към стопанката си. Сякаш разбираха обичта й, нежността на милувката й.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Първи в стопанството

Тази година кооператорите от звенемирската бригада на ТКЗС в с. Паисиево се радват на богата тютюнева реколта. Щедро се отплати земята за положените системни грижи. Първи от райо на звенемирци обраха тютюна, първи пристъпиха към елпезирането му и сега първи те закараха тютюневите бали в приемателния пункт. С това настъпиха и най-радостните дни за тютюнопроизводителите. Усмивките по лицата им, когато излизат от пункта, ясно говорят за постигнати добри успехи.

Първа от бригадата предаде своя тютюн звеноводката Зюмбил Османова. Тя от три декара получи 450 килограма вместо плануваните 360 и го продаде по 1,90 лева средна цена. Исма Ахмедова е стара и опитна тютюнопроизводителка. Тя очаква да получи петстотин килограма. Но радват я и досега предадените на държавата килограми. За всеки един тя е получила по 2.20 лева. А Наджет Фахрединова още с първите изкупени количества тютюн показа, че е работила много съвестно. Та малко ли са 2,30 лева средна цена?

При такова изпълнение на плановете бригадата на Бекир Мехмедов се нарежда на първо място в стопанството. Вдъхновени от постигнатите успехи, нейните членове са обещали най-късно до 15 декември да приключат с предаването на тютюна.

Методи КОСТОВ
(наш кореспондент)

Грижите по поддържането на комбайните не спират. Сега механизаторите се стремят да извършат качествен и навременен ремонт.
НА СНИМКАТА: Механизаторите Михаил Иванов и АхмедАдилов от ТКЗС в с. Главиница ремонтират вече четвъртикомбайн.

МАНИПУЛИРАТ ТЮТЮНА

Голяма е трудовата надпревара между трите звена на полевъдната бригада от тутраканското стопанство. Повече от седмица те елпезират тютюн. Над пет тона бали са готови за предаване.

Бригадирът Христо Петров и звеноводите Еленка Начева и Сюлейман Фучеджиев следят за правилното изграждане на балите. В тях трябва да се поставят само качествени листа.

Най-трудолюбиви и изпълнителни са Севда Маринова, Петър Пенчев, Айше Фучеджиева и други.

Кооператорите ще направят възможното да манипулират и предадат на държавата до 20 декември 35-те тона качествен тютюн, който са отгледали.

Живко ТРУШЕВ

През месеца на трайните насаждения

За доброто презимуване на лозята

Първи от района на АПК — Тутракан староселци започнаха резитбата и загребването на лозята. От общо 1 200 дка ще бъдат зазимени 500 дка предимно от сортовете „Болгар“ и „Димят“.

Резитбата се извършва механизирано. Машината, с която старопоселци разполагат, се обслужва от 8 кооператори. Вместо по 9 дка на ден те завършват работата в 14-15 дка. Лозарите от две звена изнасят изрязаните пръчки и подготвят терен за загребване, което също се извършва с машини.

Подготовка на лозята започнаха и кооператорите от ТКЗС — Белица. Работата в 300 дка е вече завършена.

Тревожно изостават лозарите от ТКЗС — Тутракан и ТКЗС — Малък Преславец. Тутраканци едва сега започват резитбата, а в лозята на Малък Преславец работата все още не е подхваната. Наложително е изоставащите стопанства да вземат срочни мерки за навременната подготовка на насажденията, за да постигнат по-голямо изобилие през идващата есен.

Ж. ВАСИЛЕВ

Новости техника новости

НОВ СТРОИТЕЛЕН МАТЕРИАЛ

Институтът по теоретическа и приложна механика към Чехословашката академия на науките е създал нов строителен материал, наречен гурал. Той се състои от размесена на прах пластична гума (например превърнати на прах стари автомобилни гуми) и твърда, температуроустойчива пластмаса. Технологията за производство на новия материал е аналогична на процеса на студената вулканизация.

Гурал може да се използува за асфалтиране на пътища, тротоари, перони, спортни площадки, за настилки в цехове и др. Преимуществата на такива покрития са доста — заглушаване на звука, еластичност, дълготрайност. Този материал може да се използува и като предпазващ от вибрации и като изолационен елемент. Трайността му на изтриване е примерно като тази на гранита.

ЧРЕЗ УЛТРАЗВУК

В Съветския съюз е получена много здрава стомана с високо съдържание на бор. Новата марка метал ще намери широко приложение в различните отрасли на промишлеността. На съветските учени за пръв път се удаде да обработят с ултразвуков поток разтопения метал с температура 3 000 градуса по Целзий. Съединила се по такъв начин с бора, новополучената стомана не се напуква дори и под много голямо налягане. След успешни опити на устройството, произвеждащо новата стомана, е започнало строителството на крупен промишлен комплекс.

ПЛАСТМАСОВИ ЦИГЛИ

Полските инженери Е. Монтвило и Р. Струйвонс са разработили технологията на производството на пластмасови цигли. По тази технология меки, дървесновлакнести плочки се напояват с фенол-формалдехидна смола. След това от плочките се изцежда чрез пресоване излишната течна смола и те се поставят при температура 180 градуса.

Новият материал за покривни конструкции е устойчив на всякакви дъждове, не се бои от сняг, студ и резки промени на температурата.

КАРТИНА ИЛИ ГРАМОФОННА ПЛОЧА

Може ли да се чуят гласовете на великите художници, живели преди няколко столетия! Разбира се, не — ще кажете вие. Нали тогава не е имало звукозаписващи устройства...

Когато художникът е нанасял върху платното богатството от бои, той е произнасял и някакви думи. Боите са попивали звуковите вълни. При увеличаване на отделни петна от картините могат да се видят напречни вълнообразни неравности. Именно това са застиналите звукови вълни.

Сега се водят широки изследвания за възпроизвеждане на реалните звукове от миналото — гласове, музика и др., записани случайно по повърхността или вътре в самия материал на различни предмети. Потвърждава се принципиалната възможност за възпроизвеждането на такива записи.

ГИГАНТСКИ БАРОМЕТЪР НАД ПАРИЖ

Той се състои от 665 флуорисциращи тръби с напрежение 10 000 волта, 36 трансформатора, 16 тона бетон, 6,5 тона стомана и 560 метра конструкции. Гигантският барометър е висок 188 метра и се вижда от 15 км разстояние. Той показва времето посредством изменени цветове: зеления — ясно време, синия — променливо, червения — дъжд.

ИЗТОЧНИК НА СВЕТЛИНА БЕЗ ЗАХРАНВАНЕ

„Беталайт“ — така се нарича този нов източник, който е разработен в Англия. Той представлява цилиндър-колба, вътрешната повърхност на която е покрита с фосфор. Колбата се напълва с газообразен тритий, излъчващ бета-частици. Реагирайки с фосфорното покритие, те предизвикват светене, оцветяването на което зависи от вида на използуваний фосфор. Новият източник на светлина е абсолютно надежден и срокът му за използуване е двадесет години.

СТЕРИЛИЗАТОР НА ПОЧВАТА

Лешек Велняк от Познанския политехнически институт е конструирал устройство, което значително ще облекчи труда на градинарите и овощарите. Това е електронен стерилизатор, който по термически път унищожава намиращите се в почвата вредители и семената на плевелите.

БАНИЧКИ ОТ.. ВОДОРАСЛИ

Водораслите събрали в Мексиканския залив и направените от тях банички били предложени за дегустация в Рим на членовете на консултативната комисия по белтъчините към продоволствената и селскостопанска организация на ООН. Вкусовите качества на новия вид брашно били признати за отлични. Белтъчините от водорасли могат да изиграят немалка роля в ликвидирането на днешния „белтъчинен недостатък“ в света.

РАЦИ ОТ ИНКУБАТОР

Този нов метод е разработен от професор Яковас Цукерзис във Вилнюс, който дълги години работил върху инкубирането на раците и следващото им отглеждане в басейни. Създаденото е първото промишлено стопанство за отглеждане на раци с широки щипки, към което са изградени инкубатори, бетонни басейни и изкуствени езера, където всяка година ще се излюпват по половин милион рачета. След три-четири години последните стават вече обект за промишлено производство.

СЪОБЩЕНИЕ

РАЙОННА СТАНЦИЯ НА СЪОБЩЕНИЯТА — СИЛИСТРА търси да назначи един мъж ЗА „ПАЗАЧ ВЪОРЪЖЕНА ОХРАНА“.

СПРАВКА: „Личен състав“ при пощата

СД „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ — клон СИЛИСТРА

СЪОБЩЕНИЕ

От практика е установено, че през студените зимни месеци се явява масово замръзване и спукване на водомерите. Предвид на това СТОПАНСКА ДИРЕКЦИЯ „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ — Силистра умолява всички граждани

ДА ИЗВЪРШАТ ЗАЗИМЯВАНЕТО на същите по следния начин:

ВОДОМЕРНИТЕ ШАХТИ да се затварят плътно, като за целта се направи двоен капак, изолиран със слама, сено и други материали.

ВОДОМЕРИ, монтирани под стълбища и в мази, нямащи водомерни шахти, да се обвият със зебло, юта и други подръчни материали. Вратите и прозорците на мазетата по възможност да бъдат винаги затворени.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

СРЕЩА СЪС СВЕЖИ ДАРОВАНИЯ

МНЕНИЯ И ОТЗИВИ

Имаше какво да привлече вни манието ми към първата поста новка на Силистренския театър за новия сезон. Преди всичко любопитството към новата гру па млади театрални колеги, с които навярно занапред често ще се срещаме, а може и да ра ботим. От друга страна, сезонът се открива с една немного из вестна съветска пиеса, когато сме привикнали на откриване с българска творба. И не на после дно място — вечното очакване на критика за театрален праз ник.

Веднага трябва да призная, че празникът се състоя. Зарадвах се, че присъствувах на едно представление за силата на чо вешкия дух, че се срещнах с ра ботата на млади творци, които имат място в средата на българ ския театър, че видях познати актьори в нова светлина, че вля зох в театър, където от прага се долавя хубав творчески кли мат.

Но да видим пиесата. Всъщ ност това е известната пиеса на Виктор Розов „Масовик", само че под ново заглавие и в нова редакция. Тази редакция очевид но е работа на режисьорката Маргарита Младенова и се е наложила от редица причини. На първо място ще отбележа се риозните конструктивни размест вания в творбата, които не само променят драматургическата фор ма, но и целят пренасочване на авторовите идеи. Виктор Ро зов е написал своята пиеса за издръжливостта на младите хо ра при една неблагоприятна об ществена обстановка, за среща та, сблъсъка на свежия и неподправен младежки морал с не преодолими обстоятелства. В об разите на своите герои Галина и Сергей и в тяхната неосъществе на любов авторът насочва своя упрек към определени, но вече отживени явления. И по тази ос новна своя тема (в която споме натите герои изглеждат жертви) пиесата е остаряла, вече не е правдива. След основните проме ни в обществената действител ност такъв факт на изкуството звучи неполезно. И пиесата с право бе сериозно оспорена от съветската критика. А пасивният стоицизъм на Сергей Сорокин в кръга на подробностите. Важ ното е, че в тази нова редакция, повтарям, се постигат сериозни заключения за морала на съвре менната младеж, посочват се по лезни и нужни изводи, търсят се хубави мисли, откриват се по-ши роки хоризонти на размисъл.

Освен всичко това в новата си редакция пиесата е придобила по-разчупена и рефлективна фор ма. Докато при Розов имаме една прекалено осведомителна и обстоятелствена първа част, която превръща близо половина та пиеса в експозиция, сега на мираме едно по-бързо втуряване към сърцевината на събитията. Разбира се, опитен драматург като Розов не е допуснал тази особеност на произведението си от незнание или неможене. С пренебрегването на някои ос новни сценични закономерности той е предоставил и по-сложни задачи за актьорите. Разчитал е в някои отношения на плътно и непоколебимо майсторство. Но вата редакция облекчава актьо рите в това отношение, предос тавя им по-кратки и по-действе ни откъси, помага им в първата стъпка на професионална сцена, когато още не разполагат с бо гат запас от сценични средства и приспособления.

И тук още веднъж виждам про ницателния поглед на младата режисьорка. Изобщо тя привле че подчертания ми интерес с обичта си към съветската драма тургия, с привързаността си към обществено важната проблемати ка, с желанието си да извлече от спорното максимална полза. Освен гражданската си отзивчи вост. Младенова доказа и верен усет за жанр, за ритъм на спек такъла, единство на средствата, вярна оценка на актьорския ма териал, а това са качества, твър де добре очертаващи един млад дебютант. Но най-обещаващото е, че в постановката „Малко е да си добър" няма натрапчиви пози, самоцелни увлечения, съм нителен вкус. Професионалните средства на младата режисьорка (макар и още доста плахи) не са неверни или пресилени. От нейната сцена лъха живот, вяра в истината и убеденост в бъде щето.

Разбира се, тези впечатления са подсилени от подкрепата на сценографа Нейко Нейков, също дебютант в театъра. Декорът на художника е лек, прозрачно-све тъл, скромен, но даващ възмож ност на режисьорката да сгъсти пространствата, да обедини мис лите и да постави верни идейно смислови акценти (светофара, мрежата, гумения кръг).

Намирам актьорите-дебютанти за свежи, привлекателни дарования. Въпреки обяснимото вълнение, те се представиха доб ре. Струва ми се, че Розов е имал предвид една по-топла, по земна и жизнена Галина. С по вече багри. Но и тази хладно вглъбена красавица, която под нася Ева Шаркова, ме задоволи. Намирам я еднолинейна, но възможна, убеждаваща. Също ед нотонален е Сергей. Но него вият тон е по-богат, по-съдържа телен. На места у него се доло вя и втори план — нещо, което добре препоръчва артиста Хрис то Дерменджиев. Най-богатата роля в този спектакъл е Валентин Селищев — човекът, който е ограбил чуждото щастие, его истът, устремен към върховете на кариерата, човекът, който е най-вреден за съвременното об щество. Външните данни на мла дия актьор Иван Стефанов са крайно благоприятни за ролята. Той устремно завладява внима нието на публиката, вярно очер тава героя си, без да бърза с разобличението му. Но запасът от впечатления и знания за жи вота, от сценични средства е още скромен и затова актьорът във втората половина на пред ставлението ни поднася вече ви дени неща. С доста разнообра зие в поведението актьорът Александър Петров подсказва за досегашния си опит, но при не го като че е необходимо отделя не на главното от второстепен ното. Задачата на Христина Русе ва (Тамара) е повече в сферата на очарователното присъствие, но и тя е достатъчна, за да ни накара да очакваме нова среща с младата актриса. Васил Абаджиев е нов актьор за силистрен ската публика, но аз го позна вам от други театри в други ро ли и намирам, че тук той дебю тира много успешно, с умере ност в поведението и жеста, с топлота. За жалост Елена Манче ва се откроряваше всред така ес тествено и непринудено присъст вуващите на сцената с напрегна то и неубедително поведение.

Срещата със свежите дарова ния на Силистренския театър е среща на хубави изяви и още по-хубави обещания.

Василен ВАСЕВ,
завеждащ литературно бюро при Драматичен театър „Сава Огня нов" — Русе

Запазени за векове

** ПОТОМЦИТЕ ЩЕ БЪДАТ ПРИЗНАТЕЛНИ*
** КАК СЕ СЪХРАНЯВАТ РЪКОПИСИТЕ НА В. И. ЛЕНИН*

Да се запазят ръкописите на Владимир Илич Ленин за векове, да се даде на потомците възможност да разполагат с оригиналите на неговите трудове — това е една от главните задачи на Централния партиен архив при Института по марксизъм-ленинизъм на ЦК на КПСС.

Ръкописите на хартия не са вечни. Покрай естествения процес на стареене техния живот скъсяват светлината, топлината, замърсеният въздух, прахът, микроорганизмите, насекомите..

По препоръка на учените в архива е установен строг ред на съхранение на ленинските документи. Всеки лист от оригиналите отначало се поставя между цигарена хартия, после се слага между бели корици, след което се опакова в картонена папка и поставя във вертикално положение в огнеупорна каса.

В зданието на архива е построено специално хранилище за ленинските материали. Това е камера с тънки, но необикновено здрави стени: в тях са заложени 64 тона желязо. За предпазване от влага стените са бетонирани, облицовани с оловни листове и запоени. Камерата е покрита с непронищаема броня.

В архива е оборудвана климатична инсталация. Пресният въздух се подава в хранилището след почистването му от система филтри и обезвлажняване в специални камери.

Хранилището се осветява с електрически крушки, чиято светлина се включва само по време на пребиваване на хора в него.

Години наред в музикалната школа на Силистра развиват наклонностите си много деца с изявени интереси към това изкуство.
НА СНИМКАТА: Преподавателката по пиано Лидия Кърчева и ученичката Мая Нешкова.

Априлско въстание, 1876

Когато дойде пролетта,
една череша
не се отрупа с цвят, не разцъфтя.
Тя бе превърната във топче
и гърмеше
на българския роб
със яростта.
Камбаните от звън
се пукаха тогава.
Валеше над главите
обарутен цвят.
И падаха мъже
върху пръстта корава,
и вземаха в прегръдка
цялата земя.
Като свещена клетва
и като закана
кънтяха думите
„Свобода или смърт".
Все по-високо се издигаше
Балканът
и търсеше България
към свободата път.

Младост

В полите ми се смее вятър.
И как е слънчево край мен!
Трепти в сърцето ми росата —
едва започва моят ден.

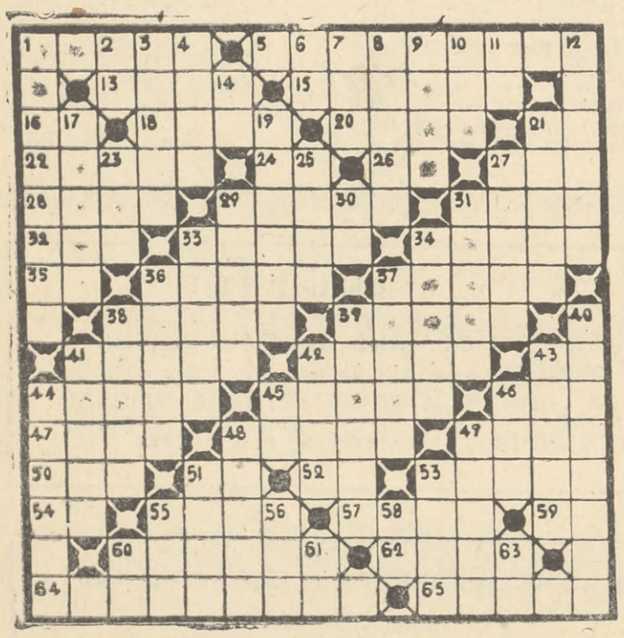
И пътищата се разплитат
пред бързащите ми нозе,
а птичи гласове ме питат:
„Ти всичко ли за път си взе!"

Какво ми трябва? Аз съм млада!
По цялата земя ще мина пеш
да видя, всичко да изстрадам.
И в моите коси ще падне скреж,

но аз зачерквам тази възраст.
(Ненужните неща тежат)
Аз бързам, бързам, бързам
и нямам време да тъжа.

Здравка КРУМОВА

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Авторът на „Рибен буквар". 5. Парализиран човек. 13. Езеро в Хабаровския край на РСФСР. 15. Сух топъл вятър в Северна Африка. 16. Китайска мярка за дължина. 18. Поръчителство върху полица. 20. Река на забравата в древногръцката митология. 21. Инициалите на виден наш писател (1863-1897). 22. Действуващо лице в балета „Лебедово езеро" от Чайковски. 24. Просякът от „Илиада". 26. Частица за съдружие в капиталистическия свят. 27. Мал кото име на известна съветска артистка, гостувала у нас с театър МХАТ. 28. Коприна вез ба или пришивка за украса на риза или сукман. 29. Наше ис торическо селище. 31. Амоняк, чийто водород е заместен с киселина. 32. Герой на Елин Пелин от „Гераците". 33. Мар ка швейцарски часовници. 34. Крайбрежна лагуна южно от Созопол. 35. Река във Великобритания. 36. Югославска фил мова студия. 37. Съдебен термин. 38. Наш боров шампоан. 39. Град в СССР, пристанище на Черно море. 41. Големи мор ски раци. 42. Италианско илюстровано списание. 43. Злато (фр.). 44. Електроди. 45. Трагедия от Шекспир. 46. Румън ски футболен отбор. 47. Араб ска телеграфна агенция. 48. Дъщеря на Зевс и Леда, прочу та с красотата си. 49. Член на древногръцко племе. 50. Робства. 51. Мярка за повърхнина. 52. Един от Спорадските ос трови. 53. Известно италианско семейство майстори на цигули от град Кремона. 54. Потвърждение. 55. Монголски ско товъдец. 57. Планина в България. 59. Приток на Дунав. 60. Вид минерал, който служи за изкуствен тор. 62. Вътрешност, пазва. 64. Отбор от „А" РФГ. 65. Сорт грозде.

ОТВЕСНО: 1. Български ре волюционер (1835-1876). 2. Френски микробиолог, сътруд ник на Пастьор. 3. Град в Япо ния. 4. Обработваемо простран ство земя. 6. Първенец. 7. Шотландски народен танц. 8. Род палми с перести листа. 9. Вид хазартна игра. 10. Град в Перу. 11. Японска мярка за течни тела. 12. Качулат папагал. 14. Музикална нота. 17. Разказ от Вазов. 19. Уред за измерване хоризонталното положение на предметите. 21. Мъжко име. 23. Провинция в Белгия. 25. Войсково подразделение. 27. Най-простото едноклетъчно животно. 29. Унгарски поет-класик (1817-1882). 30. Душа-птица в древноегипетската религия. 31. Героиня от едноименна приказка на Луис Карол. 33. Племе от тюркски произход. 34. Опера от Рахманинов. 36. Връх в Западни Родопи. 37. Град в Етиопия. 38. Старото название на нос Емине. 39. Френски архитект (1672-1742). 40. Смолиста ура нова руда, важна суровина за добиване на уран. 41. Река в Архангелска област на РСФСР. 42. Органично съединение, из ползувано в медицината като наркоза. 43. Възпаление на ухото (мн. ч.). 44. Проявител във фотографията. 45 Спортно равенство. 46. Малкото име на шведска киноартистка („Тя танцува само едно лято"). 48. Муза на лирическата поезия. 49. Единица за концентрация на радон в газове и течности (мн. ч.). 51. Малкото име на виден съветски композитор. 53. Вид поземлена собственост при феодализма. 55. Вулкан на о-в Минданао, Филипините. 56. Римски император. 58. Марка съветски самолети. 60. Инициа лите на виден италиански художник (1489-1534). 61. Песен, изпълнявана от Лили Ива нова. 63. Единица за електрическо съпротивление.

П. ЙОРДАНОВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.

спорт

Маринов от у-ще „Кирил и Методий", до 43 кг — Съби Николов — „А. С. Макаренко", до 46 кг Димитър Георгиев — „СПТУМ „Д. Ганев", до 50 кг — Свет лозар Петров — „Отец Паисий", до 54 кг — Басри Бедриев — Сградостроително у-ще, до 58 кг — Иван Захариев — у-ще по дървообработване, до 63 кг — Илия Начев — СПТУМ „Д. Ганев", до 68 — Ахмед Беев — „А. С. Макаренко", до 73 кг — Ангел Димитров — ТМТ „В. Комаров" и над 73 кг — Петър Атанасов — СПТУМ „Д. Ганев".

Наложиха се най-рутинираните борци

За всички, които обичат този народен спорт — борбата, месец ноември е плодоносен. В два последователни неделни дни на тепиха премериха сили младите борци възпитаници на спортната школа — Силистра. Резултатите от градското първенство по борба за юноши старша възраст са вече известни. На 21 ноември на тепиха дебютираха юношите — младша възраст. И този път, както се очакваше, резултатите предизвикаха много вълнение и мисли за развитие то на борбата като масов спорт, който с постановление на Министерството на народната просвета е разрешен за изучаване в редовните часове по физическа култура в училищата.

В продължение на повече от седем часа последователно премериха сили, спортна тех ника и умение 53-ма състезатели. В индивидуалното класиране се получиха следните резултати: до 40 кг — Стоян Маринов от у-ще „Кирил и Методий", до 43 кг — Съби Николов — „А. С. Макаренко", до 46 кг Димитър Георгиев — „СПТУМ „Д. Ганев", до 50 кг — Свет лозар Петров — „Отец Паисий", до 54 кг — Басри Бедриев — Сградостроително у-ще, до 58 кг — Иван Захариев — у-ще по дървообработване, до 63 кг — Илия Начев — СПТУМ „Д. Ганев", до 68 — Ахмед Беев — „А. С. Макаренко", до 73 кг — Ангел Димитров — ТМТ „В. Комаров" и над 73 кг — Петър Атанасов — СПТУМ „Д. Ганев".

Отборното класиране доби следния ред — на първо място — СПТУМ „Д. Ганев" с 36 точки. На второ място — Сградостроително у-ще с 26.5 точки. На трето място — ССТ „Добруджа" — 26.5 точки и на четвърто — ТМТ „В. Комаров" с 21.5 точки.

Тревожно е това, че някои от училищата още не са си оформили секции те по борба и не се явяват на първенствата с пълни отбори съобразно изискванията на наредбите. Особено безпокойство поражда фактът, че и сега ПГ „Климент Охридски" не представи нито един състезател, а там учат младежи предимно от града, с които тренировките могат да се водят целогодишно без прекъсвания през летните ваканции.

Р. МИХАЙЛОВ

Градско първенство по плуване

В неделя на басейна в закритата плувна зала се проведе градско средношколско първенство по плуване, като същевременно се покриха нормативите по гази дисциплина за спортния многобой „Родина".

В индивидуалното класиране на 100 м свободен стил първо място спечели Виктор Чумпилев от ПГ „Климент Охридски", следван от съотборника си Стоян Иванов. В дисциплината 100 м бруст се наложи отново Виктор Чумпилев, следван от Румен Бойчев (ПГ). На 100 м гръб първите места заеха Стоян Иванов и Огнян Иванов от същото училище.

Отборното класиране бе спечелено от ПГ „Климент Охридски" и СПТУМ „Димитър Ганев".

Г. ЛАЧЕВ

Баскетбол

Втора убедителна победа

След последния съдийски сигнал на срещата за първенство на „А" елитна баскетболна група — юноши старша възраст между отборите на „Доростол" и „Дунав" — Лом дос та противоречиви мисли ни сподходиха за играта на нашите представители въпреки победата им с 63:49. Затова потърсихме треньора на отбора Ангел Калинов и го помолихме да сподели своите изводи от мача.

„Направо казано, от играта на моите възпитаници не съм доволен. Трудно, много трудно ни беше през тези 40 мин. Противникът ни изненада с отлична подготовка и игрова дисциплина. Момчетата не бяха подценили гостите, но се получи така, че цели 30 мин. не намериха верен път към коша на дунавци. Ако има от някой да съм доволен, то това е състезателят с № 11 — Колю Георгиев. Останалите бяха под изискванията. Валери Марков и Александър Сапожников не дадоха онова, на което са способни. Иван Христов все още е плах. А младото попълнение е все още без рутина и трудно може да му се разчита. Но сред мен главна вина за слабото представяне има занижената подготовка в учебно-тренировъчната работа. Това занижаване се дължи на причини както от обективен, така и от субективен характер. През последната седмица юношите нарушиха своя тренировъчен цикъл поради повреда в електрическата инсталация на залата, многото заетост на състезателите в други мероприятия и това се оказа решаващо. Но ние имаме още много да се готвим и смятам, че в следващите мачове ще покажем чувствително завишаване на подготовката си".

И действително към изводите на треньора Калинов почти нищо не може да се прибави, освен това, че на отбора му предстои сериозна среща във Варна срещу баскетболистите на „Черно море" и там на всяка цена трябва да победи.

Иван ПЕТРОВ

ЗА ПЪРВЕНСТВО НА СЕВЕРНАТА „Б" РФГ

ЕДНО ТРЕВОЖНО РЕМИ

Не толкова лесен се оказа съботният мач на „Доростол" срещу аутсайдера „Светкавица" от Търговище. Гостите още в първите минути на срещата показаха, че са дошли с твърдото намерение да извоюват една точка от Силистра и да се измъкнат най-после от последното място. Те отстояха тази тактическа задача и постигнаха ремито.

Нашите футболисти пропуснаха много евтино възможността да победят един състав, който не само, че не ги превъзхождаше, но бе и без определе на концепция на игра. Непростимото снизходително отношение към противника, многобройните пропуски и слабата безрезултатна игра на нападателите ни са повод за един твърде сериозен размисъл, който трябва да направят и треньор, и състезатели. Време е вече да се оформи една здрава нападателна линия и да се определи твърдо мястото на заслужаващите в нея. А тези, на които се гласува това доверие, трябва да играят така, че да заслужат уважението на публиката и да я запазят, защото ако продължават безуспешните игри, стадионът все повече ще оредява.

След този мач „Доростол" се смъкна с още едно стъпало надолу и попадна отново в опасната зона.

Й. ЕНЧЕВ

На синия ЕКРАН

ВТОРНИК, 23. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За децата: „Тази щастлива черна котка", 10.25 „Строим и бдим", 10.45 Мигове: „Партизанският отряд „Народен юмрук", 11.10 Смесен концерт, 11.30 За младежта: „Маршрути", 11.45 Спортен екран, 12.00 Информационен дневник, 17.30 За пионерите: „Барабанче", 18.00 Новини, 18.05 Курс по френски език, 18.45 Прогрес: „Българска промишлена телевизия", 19.10 Реклами, 19.20 Мелодия на месеца, 19.25 „Крепост на партията" — предаване за 80-годишнината на партийната организация в Сливен, 19.55 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Отклонение" — публицистично предаване, 21.50 Музикален преглед, 22.20 Новини

СРЯДА, 24. XI

10.05 Новини, 10.10 За красиво и хармонично тяло, 10.15 За учениците: математика за VIII клас и химия за X клас, 10.50 „Страници от една хроника" — „Случка във Венеция", 11.35 Серия „Яо" — VI епизод, 12.00 Информационен дневник, 15.20 За учениците (повторение), 17.00 Курс по руски език, 17.30 Футбол: България — Испания — олимпийски отбори, в паузата новини, 19.15 Реклами, 19.30 За вашето здраве: „Настъпление на вирусите", 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Дискусия около кръглата маса, 20.50 „Фор сайтови" — XIV епизод, 21.40 „Майстори на мелодията" — филм за композитора Соловьов-Седой, 22.15 Новини

ЧЕТВЪРТЪК, 25. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За учителите: „Комбинаторика", 11.05 За учениците: (история за V клас): „Индия в древността", 11.20 Атлас: „Разказ за Калмикия", 12.00 Информационен дневник, 16.50 За учителите (повторение), 17.45 За учениците (повторение), 18.00 Новини, 18.10 Детски филм: „Пясъчното човече се намесва", 18.25 В света на животните: „Разходка из зоопарка", 18.50 За младежта: „Техниката — това голямо творчество", 19.20 Песни от Латинска Америка, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите: „Три хиляди и петстотин", 20.55 Концерт на танцовия ансамбъл „Маяковски", 21.25 „Творци и творби" — мисечен културен преглед, 22.35 Реклами, 22.45 Новини

75 години от рождението на Дочо Михайлов и Д. Дончев – Доктора

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 129 (1905) | Силистра, петък, 26 ноември 1971 г. | Цена 3 стотинки

Скъп завет, вдъхновяващ пример

ГЕОРГИ КАРДАШЕВ,

кандидат-член на ЦК на БКП, първи секретар на окръжния комитет на партията

Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора са вечно живите и верни синове на партията и народа. Техният величав подвиг и героичното им дело са частица от борбите на славната БКП, прекрасен низ, от летописа на историята на окръжната партийна организация. Те са едни от най-смелите чеда, които откърми добруджанската земя, достойни възпитаници на партията на българските комунисти.

В революционните борби те се включват в годините след Първата световна война, когато чокойска Румъния окупира Южна Добруджа. Още от ранни младини възприемат идеите на социализма. Като войници попадат под силното влияние на партията на тесните социалисти, посрещат с открити обятия Великата октомврийска социалистическа революция. Като сътрудник на Добруджанския революционен комитет във Варна Дочо Михайлов пренася важни сведения в Одеса за разположението на съглашенските сили в България. В младата съветска държава завършва пропагандистки и минно подривни курсове. Завръща се в България с твърдата вяра, че пътят на Октомври е единственият, който може да освободи народите от игото на капитала. Участвува в Септемврийското въстание във Варна.

Дочо Михайлов активно работи за провеждането на линията на Комунистическата партия в добруджанското националноосвободително движение. Съдействува за изграждането на единен антифашистки фронт. На конгреса на Вътрешната добруджанска революционна организация (ВДРО) през 1923 г. е делегат, а по-късно е избран за член на нейния ЦК. Като главен организатор на четническия апарат спечелва популярността на легендарен водач, застава смело и последователно на страната на левицата на ВДРО. Това кара десницата във ВДРО да търси начини за неговото ликвидиране.

През 1925 г. заедно с Върбан Петров е осъден от Русенския военнополеви съд под предлог, че са „подготвяли въстание за завземането на властта и установяването на съветски обществен строй в страната", че са агенти на Коминтерна и на Съветска Русия. В затвора престоява една година. Ала и това не удовлетворява агентите на българското фашистко правителство във ВДРО. Те търсят начини да го отстранят от движението. Заедно с Димитър Дончев — Доктора през 1926 година той заработва за утвърждаването на новосъздадената под ръководството на партията Добруджанска революционна организация (ДРО).

Димитър Дончев се оформя като смел борец за народни правдини по време на Първата световна война, когато попада под влиянието на тесните социалисти и идеите на Великия октомври. Взема участие във Владайското и Септемврийското въстание. Работи твърдо и последователно на страната на партията. Заради това през 1924 година е осъден задочно на година и половина затвор. Не изтърпява присъдата, почеже минава в нелегалност. Завършва едногодишна школа по марксизъм-ленинизъм и военно дело в Москва. Става главен организатор на ЦК на ДРО, а впоследствие е издигнат за организационен секретар на ЦК на ДРО. През 1931 година е привлечен на работа в Румънската комунистическа партия. Най-напред е в състава на областния комитет на партията в Кюстенджа, а след това е секретар на ЦК на РКП.

Дочо и Доктора воюваха до последния си дъх, отдадоха младостта си за щастието и свободата на родната Добруджа и Отечеството. Целият им живот е неразривно свързан с борбите на потиснатите и унижените срещу националния и социалния гнет. Те се бориха за възтържествуване на революцията, която открива пътя към новия обществен строй — социализма и комунизма.

Още приживе те завладяха умовете и сърцата на своите съвременници с чистата си любов към народа, с беззаветната си преданост на революцията. Оценката и всенародното признание, което получиха, свидетелствува за приноса и величието на тяхното дело, за утвърждаването на ДРО. Те проправиха пътя на добруджанци към свободата и щастието. Здравите им връзки с партията на българските комунисти, предаността им към идеите на комунизма, родиха обаянието и преклонението към тях. За народните маси те бяха не само олицетворение на геронизъм, а и изразители на най-съкровените им мечти. Именно това накара добруджанци да ги заобикнат.

Имената на титаните на добруджанското националноосвободително движение се превърнаха в символ на всеотдайна служба на интересите на народа. Поробителите, народните изедници, окупаторите и фашистите оросяваха родната добруджанска степ със сълзите и мъките на народа, покриваха я със знайни и незнайни гробове. Това допринесе трудещите се да се сплотят още по-здраво около Комунистическата партия и ДРО, да тръгнат на смъртен двубой с врага.

На Девети септември народът приключи кървавите страници на десетилетните борби, които ни донесоха свободата. За победата на епохалните битки много предани синове на Добруджа последваха пътя на Дочо и Доктора. Трудно е да си представим героизма на въстаналите добруджанци против фашистката тирания без техния вдъхновяващ пример, без техния скъп завет.

Партията и народното правителство по достойнство оцениха големите заслуги на двамата бойни другари и съратници в антифашистката борба. Удостоиха ги посмъртно с ордени и медали в знак на дълбока признателност. Сега училища, читалища, промишлени предприятия, кооперативни стопанства, пионерски дружини и комсомолски организации в Добруджа носят техните славни имена. Партията и трудещите се въздигнаха в Силистра величествен пантеон на падналите за свободата добруджански революционери, който ще напомня навеки на поколенията за тяхната велика саможертва в името на победата на комунизма.

Чествувайки 75-годишния юбилей от рождението на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора, ние свеждаме чела пред тяхната всеотдайност в полза на родния край и Родината. Героичното им дело живее в сърцата на признателните добруджанци и ще блести във вековете с ореола на славата и величието, записано е със златни букви в историята на борбите на партията и народа за свобода и щастие.

Колосалните постижения на социалистическа Добруджа във всички области на живота, постигнати под ръководството на БКП, са най-големият паметник в прослава на делото и подвига на Дочо и Доктора. Днес трудещите се добруджанци уверено и твърдо крачат към светлото комунистическо бъдеще, така ярко очертано в Програмата на партията, приета на нейния Десети конгрес. Те ще дадат своята дан за изграждането на развитото социалистическо общество у нас.

Претворявайки грандиозните предначертания на партията, трудещите се от нашия окръг изграждат социализма, за чиято победа обрекоха себе си докрай преданите синове на партията и народа Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора.

Момчил БОЙКИН

ГОРЕ ЧЕЛАТА!

На любимия Дочо

Жив е той, жив е!..

Тъжно забиха родни камбани:
Добруджа равна траур наметна,..
робът въздиша с'мъката сетна,
сипят се мощно люти закани.

Бърчи челото си ядно небето,
шепне в'почуда тихо гората.
Бясно вълните блъскат морето,
искат възмездие — смъртна отплата.

Подлк куршуми чело пробиха,
син добруджански подло убиха.
Младите днеска песни му пеят,
старите скрьбно в'черно жалеят.

Знаме той днес е посред борбата,
вихър, стремление към свободата.
Почит на Дочо! — робът вече каза:
подли убийци — смъртна отплата.

Горе челата млади и стари!
Дочо живее — нам в сърцата.
Бодро по пътя на свободата!
Той е пред нас със свойте другари.

15. X. 1926 г. Шумен — затвора

ФОТОИЗЛОЖБА, ПОСВЕТЕНА НА ГЕРОИТЕ

Снощи във фоайето на кино „Москва" бе открита фотоизложба, посветена на 75-годишнината от рождението на двамата беле жити добруджански революционери Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора. На тържественото откриване присъствуваха секретарят на ОК на БКП Станчо Николов, секретарят на ГК на БКП Йордан Парушев, работници от апарата на ОК и ГК на БКП, представители на масовите организации и много граждани. Кратко слово произнесе членът на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП Велю Максимов.

В единадесетте раздела на фотоизложбата с разнообразни фотоси е показано основаването на партийната организация в Силистра, различни моменти от дейността на двамата бойни другари, борбите на партията през периода на войните, през годините на революционния подем, ръководната роля на БКП, успехите на социалистическото строителство.

(СТ)

Паметна плоча в Бабук

ВЧЕРА на училището в селото, където са учили Дочо Михайлов, Тодор Бонев и Иван Стайков, бе открита паметна плоча от секретаря на ОК на БКП Калин Димитров. Пред паметника на тримата добруджански революционери тук бяха поднесени венци от името на ОК на БКП, ОК на Отечествения фронт и ОК на борците против фашизма и капитализма. Вечерта на тържествено събрание, организирано в чест на 75-годишнината от рождението на Дочо Михайлов, приветствие към бабукци поднесе другарят Калин Димитров. (СТ)

Събрания за Дочо Михайлов и Димитър Дончев

По решение на бюрото на окръжния комитет на партията в селищата на окръга се проведоха събрания, посветени на 75-годишнината от рождението на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора. За докладчици в училищата и предприятията в Силистра бяха изпратени лектори на дружеството за разпространение на политически и научни знания „Георги Кирков". В село Алфатар и в останалите села на района събранията се състояха по организации. Трудещите и учащата се младеж се запознаха с живота и революционната дейност на двамата добруджански орли, загинали за свободата на Добруджа. (СТ)

Ще носи името на Доктора

Вчерашният ден ще остане паметен за колектива на бившия промкомбинат „Текстил" — предприятието получи името на прославения добруджански революционер Димитър Дончев.

На тържественото събрание в салона на ОС на Българските профсъюзи присъствуваха Ганка Андреева, член на бюрото на ОК и първи секретар на ГК на БКП, Мария Бучкова, сестра на съратника на Дочо Михайлов, Екатерина Войку и Иванка Руденко от СР Румъния, съратнички на Доктора, изтъкнати борци против фашизма и капитализма.

Ганка Андреева прочете решението на ИК на ОНС, с което „Текстил" получи наименованието промкомбинат за текстил „Димитър Дончев", и поздрави колектива от името на бюрата на ОК и ГК на партията. (СТ)

Съобщение

Днес окръжният и градският комитети на БКП, окръжният и градският народни съвети, окръжният комитет на борците против фашизма и капитализма в Силистра организират тържествено събрание по случай

75-ГОДИШНИНАТА ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДОЧО МИХАЙЛОВ И ДИМИТЪР ДОНЧЕВ — ДОКТОРА

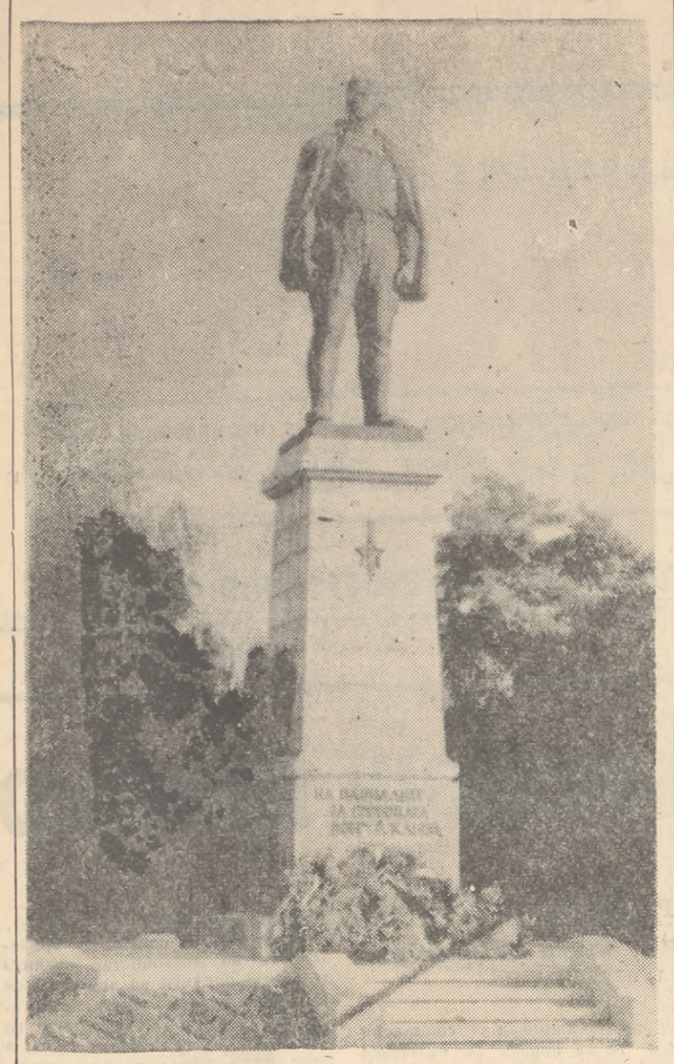
Събранието ще се състои в салона на кино „Москва" от 17 часа.

Част от четата на Димитър Дончев — Доктора. От ляво на дясно: Георги Милушев, Йордан Русев — Пламен, Доктора, Кольо Георгиев — Петака.

В БРОЯ:

II СТР. — „ИДЕИТЕ НА ОКТОМВРИ И ДОЧО МИХАЙЛОВ"
„ИЗ ЖИВОТА НА ДИМИТЪР ДОНЧЕВ – ДОКТОРА"
III СТР. — „КОМУНИСТЪТ, ЧОВЕКЪТ, БОРЕЦЪТ"
IV СТР. — „РОДЕН ЗА РЕВОЛЮЦИОНЕР"
„СТАРИЯТ БРЯСТ" – РАЗКАЗ
V СТР. — „ЗАВЕТНАТА ИМ ЦЕЛ" – ЕСЕ
VI СТР. — „ДОБРУДЖАНСКИ ВЪРХОВЕ"

Паметникът на добруджанските революционери в Силистра
Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Синове на Добруджа

На Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора

Тъжен залез над златна земя — слънцето кървава капка.
През август, време за жътва, време за плод,
един селянин страшен и беловлас
сваля своята шапка,
да почете смъртта на своя син.
Цялата земя се е превила, понесла мъката за свободата.
Тук няма буки юнашки да пеят —
запяват житата!

* * *

Дочо Михайлов — син на слънцето, син на Добруджа!
Непоетично име, но революцията
на този непокорен народ
няма по-точна рима.
Наричат го апостол и тръгват по стъпките му.
Ръце, докосвали ръцете му, сега стискат до болка
цветя.
До тях са онези, след него родените,
те мълчаливо навлизат в равнината на истината.
Този човек е една пословична легенда
като слънце, като дунавски вятър чист,
разстоянието от черните ръце, изстреляли куршума
до бронзовото величие
на един КОМУНИСТ!
Един селянин, който завинаги насели земята
с кротостта на тревите, с яростта на кръвта.
Той принадлежи на вечността и са негови дните
от рождената му дата
до края на света!

* * *

Пет години повече живя Димитър Дончев — Доктора.
Войводата, когато вече нямаше войводи.
И него Добруджа навеки ще запомни,
ще го помнят и още много народи.
Той, който видя смъртта на своя приятел,
в хиляди пъти прокълнатата Дживелска гора.
Една мъжка, желязна сълза в брадата му
се е спряла —
Над гроба на Дочо най-първата златна звезда.
Той, който надживя смъртта на Апостола,
целият дело, целият знание
и продължи завета му — в тази черна земя
да стане всеки сърп оръжие, всяка алена кърпа —
ЗНАМЕ!

* * *

За втори път земята се превива
опустяла, есенна и мокра.
Но не изрече никой тези думи:
„Отиде си Доктора".

* * *

Просто в този миг изчезва всичко
смърт и рангове, рождена дата...
Долни Добромир и Бабук стават
свещени символи на
СВОБОДАТА.

Енчо ЕНЧЕВ

ИДЕИТЕ НА ОКТОМВРИ И ДОЧО МИХАЙЛОВ

Великата октомврийска социалистическа революция е преломен момент в световната история. За първи път в живота на човечеството народът побеждава и взема политическата власт в свои ръце, става господар на съдбата си. И най-важното, революционните идеи на марксизма — развити и допълнени от гения на революцията Владимир Илич Ленин — се превръщат от теория в материална сила, доказват своята жизненост и революционна преобразяваща мощ.

Партията на тесните социалисти в България посрещна с възторг победата на социалистическата революция в Русия, широко прокламира нейните идеи, стана съоснователка на Комунистическия интернационал.

Добруджанското революционно движение, което се формира през дните на болшевизацията на партията под непосредственото влияние на Великия октомври и под ръководството на БКП, избягва много лутания и се формира в масова революционна организация на трудещите се. Основателите и строителите на тази организация — комунистите Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора, Георги Кросне в, Димитър Ганев и плеядата други революционни дейци, раснат и работят в дните и години непосредствено след победата на социалистическата революция в Русия и се възпитават от партията на българските комунисти. Затова у тях колебанията са по-малки, праволинейността по-ярко изразена. Националното и социалното освобождение за тях е неделимо. В борбата за национално освобождение те виждат пътя, по който добруджанското население ще стигне до разбирането на смисъла на социалната революция. Затова когато през 1923 година изграждат Вътрешната добруджанска революционна организация и когато поради предателството на буржоазните дейци, членуващи в нея, тя престава да служи на интересите на добруджанското население, изграждат Добруджанската революционна организация през 1925 година, те се стремят да създадат организация на трудещото се население — на работниците, селяните, занаятчиите, народната интелигенция и други — т. е. да изградят единен трудов фронт в името на националното освобождение, против икономическия гнет и политическия терор. Това бе тактиката на ленинизма, опитът на Октомври.

Най-ярък изразител на тези революционни идеи и най-последователен техен реализатор в Добруджа беше Дочо Михайлов. Марксическият му светоглед, добит от марксическите кръжоци в гимназията, става негова революционна убеденост на фронта след победата на Октомврийската революция. Затова той е активен пропагандатор на социалистическите идеи, на лозунгите на Ленин за край на войната, за мир без анексии и контрибуции, за самоопределение на народите, за социална правда. Само в организираността и последователната борба той вижда възможността за победа и току-що завърнал се от фронта през есента на 1918 г., заедно с Коста Стоев, възстановяват партийната организация в Силистра, избират окръжен комитет, организират политическа демонстрация из улиците на града в подкрепа на Октомврийската революция, основават партийни организации в редица села. Само с тази дейност на окръжния комитет на партията и на Дочо Михайлов може да се обясни широкото влияние на партията в окръга, победата й в парламентарните избори през 1920 г. и избирането на Коста Стоев за народен представител.

За Дочо Михайлов пътят в живота е вече избран — път на професионален революционер, на последователна борба в защита класовите и националните интереси на неговите братя от Добруджа, пътят на Октомврийската революция. Той е в Русе, във Варна, в Букурещ, нелегален из Добруджа, куриер до Одеса, курсист в болшевишка школа, активен деец на Добруджанския революционен комитет, пропагандатор на ленинската правда, сеяч на идеята за революционна организация. А когато по-късно се основава такава организация, той е нейният талантлив организатор, пламенен трибун и безстрашен ръководител, той е апостолът на свободата на добруджанци. Затова и с пълно основание и с чувство на дълг и отговорност той вече може да заяви: „...Да науча добруджанското население, че него вото освобождение е тясно свързано с освобождението на световната работническа класа, да го подготвя и организирам за този велик ден — това е моята задача". Кредото на един живот и на една борба е ясно и точно формулирано.

Дочо Михайлов остана докрай верен на това свое верую, на своите идеи, на трудовия народ, на революцията. Не го изплашиха нито дългите пътища, нито заканите, нито предателството, нито арестите, нито затворът, защото имаше любовта на народа, идеите на Ленин, победата и примера на Великия октомври, правдата на Съветския съюз, защото беше войник на партията.

Влиянието на Октомврийската революция върху Дочо Михайлов и добруджанското революционно движение е пряко и огромно. Без победата на социалистическата революция в Русия нито Комунистическата партия би имала това голямо влияние в Добруджа, нито революционното движение би добило такъв широк размах, нито Дочо Михайлов би могъл да стане най-ярък изразител на тежненията, идеите и борбите на трудова Добруджа. Под ръководството на Комунистическата партия идеите на Великия октомври добиха плът и кръв в дейността на Дочо Михайлов и Добруджанската революционна организация.

Делото на Дочо продължиха неговите съратници, другари по идеи и борба. Създадената от него организация на трудовите добруджанци се разрасна в масова революционна организация — смел защитник на интересите, на труда и патриотичните чувства на добруджанци. Неговата борба бе доведена до победен край — в България победи социалистическата революция, победиха идеите на Октомври, народът взе съдбините си в собствените си ръце.

Христо МАНДЖУКОВ

Из живота на Димитър Дончев — Доктора

Димитър Дончев беше много смел — бих казал, притежаваше някои качества и черти на Васил Левски. Посред бял ден се движеше из гр. Кюстенджа. А по това време той беше секретар на областния комитет на комунистическата партия и секретар на ЦК на ДРО...

Имах брат шофьор, който караше лека кола. Често пъти се случваше с нея да се придвижват из Добруджа Доктора и Даскала. Веднъж тръгват от Силистра за Добрич. Доктора се представя като румънски учител и се качва от автостанцията, намираща се в центъра на града (където сега е окръжният съд). С колата пътуват и румънски чиновници. Стигат близо до Карапелит, където ги спира жандармерийски патрул за проверка на личните паспорти. Доктора излиза много спокойно от другата страна на колата и докато се опомнят жандармите, той влиза в ниите и му се изгубват дирите. Жандармите разпитват шофьора и пътниците за този пътник и всички заявяват, че е учител-румънец. Подобна смелост той проявяваше много пъти при различни случаи.

Другарят Мильо Станчев от гр. Добрич (Толбухин) разказва за продължението на този епизод: „Беше през 1929 година. Квартирата ни се намираше в северната част на града, в безлюдна и тясна улица, удобна за нелегални. В една лятна вечер някой почука на стъклото на прозореца. Беше знак, че идва свой. Когато отворих, в рамката на вратата се очерта фигурата на Доктора. Но какво ли се е случило с него?

Оглеждах го мълчаливо, докато той се промъкна вътре и се отпусна на поднесения стол. Беше съвсем изнемощял. Лицето му — бледо, погледът — помрачен. Целият бе мокър, изкалян, измачкан. Вратовръзката отметната назад, краката подгизнали във вода, подути. Гледахме се мълчаливо няколко мига и после се разшетахме около него. Когато се преоблече с мои дрехи, хапна малко и се отпусна спокойно в леглото, с присъщата за характера си духовитост започна да разказва.

— Връщам се от Силистра. Пътувах с лека кола и трима непознати пътници. Уж бях спокоен. Но нали ги знаете сега пътищата — на всяка крачка дебнат ония псета. Близо до Карапелит ни спряха за проверка. „Не бива да се разправям с тях" — помислих си и докато проверяваха другите, лекичко се отдръпнах назад и спокойно влязох в избуялата царевица. Отначало бавно, а после с бяг тръгнах навътре в нивата. Вървях цялата нощ и на следващия ден към града. Срещах непознати хора. На едни се представях за агроном, на други за учител. Скитах гладен и изнемощял, докато хубаво се свечери и с последни сили се добрах до вашия дом..."

— — —

През 1930 г. избухна фракционна борба в Централния комитет на Румънската комунистическа партия. Оформилите се две групи създадоха паралелни централни ръководства, които поведоха безпринципна борба, с която се отслаби партията и работническата класа — цялото революционно движение. Едната група заграби ръководствата на масовите легални работнически организации и тяхната преса, като сипеше огън и жупел против другата група. От тази безпринципна борба печелеше само класовият враг. Буржоазията им ръкопляскаше и чрез своята агентура сред тях разпалваше още по-силно тази борба.

Ёдната група през 1931 г., повреме на парламентарните избори, изпрати свой представител в Силистра с цел да привлече кат окръжния комитет на партията на своя страна. Този представител беше изгонен, като му се заяви, че партията в Добруджа е единна и против разцеплението. След това изпратиха цялата група до областния комитет на партията, където Доктора ги изслушва внимателно и спокойно. Доктора е марксист-ленинец от класа и знае, че разцеплението води до отслабване на партията и цялото революционно движение и същевременно засилва позициите на буржоазията. И той им заявява, че в Добруджа партията е единна и никога няма да се разцепи. Той обяснява, че комунистите тук се водят от учението на Маркс и Ленин и от програмата и решенията на Комунистическия интернационал за единството на комунистическите партии. И че двете фракционни групи съзнателно или несъзнателно се превръщат в агенти на буржоазията. „Като се върнете в Букурещ — каза Доктора, — кажете на двете групи да намерят сили в себе си и ако има у тях още комунистическо съзнание, да ликвидират веднага фракционната борба".

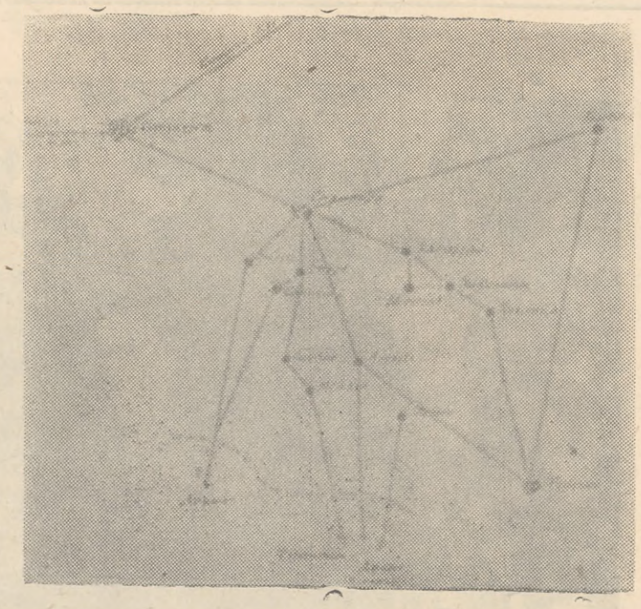
Групата не възприема предложението на Доктора и започва да заплашва. Тогава Доктора изважда пистолета си и им казва веднага да тръгнат за гарата и оттам—за Букурещ, при онези, които са ги пратили, и да им съобщят решението на партията от Добруджа.

За убедеността му в марксизма-ленинизма, правилното му прилагане на практика, по препоръка на Изпълнителния комитет на Коминтерна той беше избран в обединителния секретариат на Централния комитет на Румънската комунистическа партия.

Йордан САРАФОВ

Бюст-паметник на Димитър Дончев—Доктора в гр. Толбухин.
Снимка: Игнат АБАДЖИЕВ

Пътища (канали) на организационните и технически връзки до 1940 година, организирани от партията.

НАПРЕГНАТИ ДНИ

Дейността на Дочо Михайлов като добруджански революционер ми беше известна още като войник в казармата, където служеше и неговият брат Драган. От разказите не само на него, но и на други техни съселяни, Дочо ми стана близък, макар и да не го познавах лично. Карах Драган да му пише и да го поздравява от мене. На нашите писма Дочо отговаряше редовно.

По нареждане на Иван Георгиев аз трябваше да замина за Дживел и да се присъединя към четата, ръководена от Димитър Дончев — Доктора, с когото аз се познавах много добре. Това стана през месец март 1926 година, когато аз вече бях излязъл от варненския затвор, но полицията ме преследваше.

Иван Георгиев ми писа, че Дочо скоро ще излезе от затвора и трябват сигурни хора за охраната му от Русе до с. Дживел. На Доктора беше съобщено, че Дочо ще дойде да оглави четата. Датата не помня, но той дойде през април или май. Аз бях натоварен от Доктора охраната да бъде много добра, защото имаше опасност по пътя агентите на хаджиивановци и славиалексиевци да го ликвидират.

Дочо пристигна към обяд в гората, аз и Георги Милушев трябваше да го пресрещнем допълнително като охрана и да го заведем там, където се намираше Доктора, защото по него во нареждане мястото на срещата се менеше често — за по-голяма сигурност. Срещата между Дочо и Доктора беше много сърдечна. След кратък разговор Доктора нареди да отиде човек в селото, за да донесе приготвените дрехи за Дочо — ушити във Варна от Иван Даракчиев. Те имаха жълтозелен цвят. Още в гората Дочо и Доктора разпределиха кои от четниците с кого ще се движат за в бъдеще. Дочо предложи четата да се раздели на две групи, за по-голяма сигурност. Още същия ден вечерта ние потеглихме за границата и минахме в окупирана Добруджа...

Бих искал да разкажа за една интересна случка от съвместната ни дейност с Дочо. А именно устройване на среща от негова страна с окръжния началник на Шумен Халтъков в Дживелската гора. Дочо събра четата и ни каза какви задачи имаме да изпълняваме. Бяхме 12 човека. Възложи на мен да разпределя моя четата така, че в случай на сражение да не се избием един друг.

Чу се шум от автомобил, предният пост предаде, че колата идва. Застанах сред пътя на малък завой, за да не бъда забелязан на повече от 15-20 метра. В лявата си ръка държах карабината, а в другата — парабела. Показа се колата, аз скочих насред пътя, с вдигната ръка дадох знак колата да спре. С насочен пистолет аз наредих да слезе Халтъков.

Разговорът се водеше в мое присъствие. След около половин час Дочо извади от чантата си тетрадка, сложи индиго и с молив почна да пише „Протокол". В нея той написа датата на срещата, мястото и поетите задължения от двете страни. Халтъков даваше чест на офицерска и кавалерска дума, че няма да преследва четата, когато дойде на почивка в България, а от Дочо той искаше да не се извършват обири. Протоколът бе подписан от Дочо, Доктора и Халтъков. В началото ние повярвахме на „честната" офицерска дума на Халтъков, обаче в първото сражение с жандармерията се уверихме, че на царски офицер не може да се вярва.

На 20 август Дочо и Доктора събраха четата и ни уведомиха, че се налага една среща във Варненско с Георги Кроснев, на която трябва да отидат двамата. За охрана определиха Георги Гицов, Гено Друмев и Тодор Господжаков. Те заминаха, а ние останахме в Дживелската гора.

На 26 август сутринта Дочо с групата пристигнал и се установил там, където сега е паметникът, за да чакат Радан Токушев. Жандармите не са знаели мястото на групата, знаели са само къде се намираме ние, обаче не искали да ни нападнат — целта е била да се заловят Дочо и Доктора. Чак към 14 часа те узнават точното място. Ние виждахме, че много хора се насочват към горичката, но не знаехме накъде отиват. Чак когато се разпръснаха и образуваха фронт, разбрахме, че ще нападнат. Не след много започна откъслечна стрелба, а впоследствие се усили, трая около 10-15 минути и спря. След няколко минути се чу залп — стреляли са по Доктора, който успял да избяга. Нашата група се спусна към мястото на стрелбата, но се върнахме и поехме пътя към границата. Още не беше заляло слънцето, ние минахме границата, без да знаем какво е станало с Дочовата група. Затяхната гибел научихме чак в Алфатарската гора „Каракуз".

Вестта за убийството на Дочо се разнесе като светкавица, той се ползуваше с голям авторитет в Добруджа, обичаха го хората и всеки искаше да се срещне и разговаря с него. Аз получих нареждане веднага да замина за София и се срещна с Иван Георгиев. Пристигнах там и след няколко дни бях изпратен в Югославия и се установих в Нови Сад, докато бях извикан обратно в България. Там се срещнах с Димитър Дончев — Доктора, разговаряхме два дена и се разделихме, за да не се видим вече никога.

Петко РОЕВ

С ИМЕТО НА АПОСТОЛА

Когато завод „Хром" — Силистра се обособи като самостоятелно предприятие, в него имаше само две комсомолски дружества. Но още при първата от четно-изборна кампания едно от дружествата се раздели на две и беше учредена заводска комсомолска организация. И 82-та ще запомнят този ден на 1967 година—деня, в който те избраха за свой патрон апостола на Добруджа Дочо Михайлов. И вече четири години младостта на този завод носи с чест това свето име.

Нека не се връщаме много назад. Първият етап на комсомолския отчет пред партията. Дни на упорит труд и всеотдайност пред историческия Десети конгрес на БКП. Заводската организация се нареди на първо място в окръга и завоюва знамето на ОК на ДКМС. Нейно притежание стана и най-високото отличие на ЦК на ДКМС — почетната грамота. Но едно отличие добива своята реална стойност не само като се завоюва, а и когато успееш да го задържиш, когато успееш да докажеш стабилността на постигнатото — ето истинското признание. Затова сега силите са отново мобилизирани и целта е една — в чест на 75-годишнината от рождението на любимия патрон и XII конгрес на ДКМС комсомолците са решили да спечелят и втория етап от комсомолския отчет, а с това и цялостното съревнование.

Създадената организация е от лична. Надпреварата се води по специално разработена от ЗК на редба. Не е пропуснато нито ед но дружество, нито един комсомолец. Тук всеки ден знаят кой е най-добрият за деня, с емблемата „Първенец на седмицата" окичват гърдите си най-упорити те, най-достойните. В чест на конгреса се води и вътрешнозаводско съревнование под девиза „Комсомолски дар за комсомолския конгрес". Първият му етап бе отчетен преди заводската отчетно-изборна конференция. Показателите са и индивидуални, и групови. За активизирането на работата на комсомолските групи в предприятието е организиран и вътрешнозаводски преглед за най-добра комсомолска група, който вече дава своите положителни и радващи резултати.

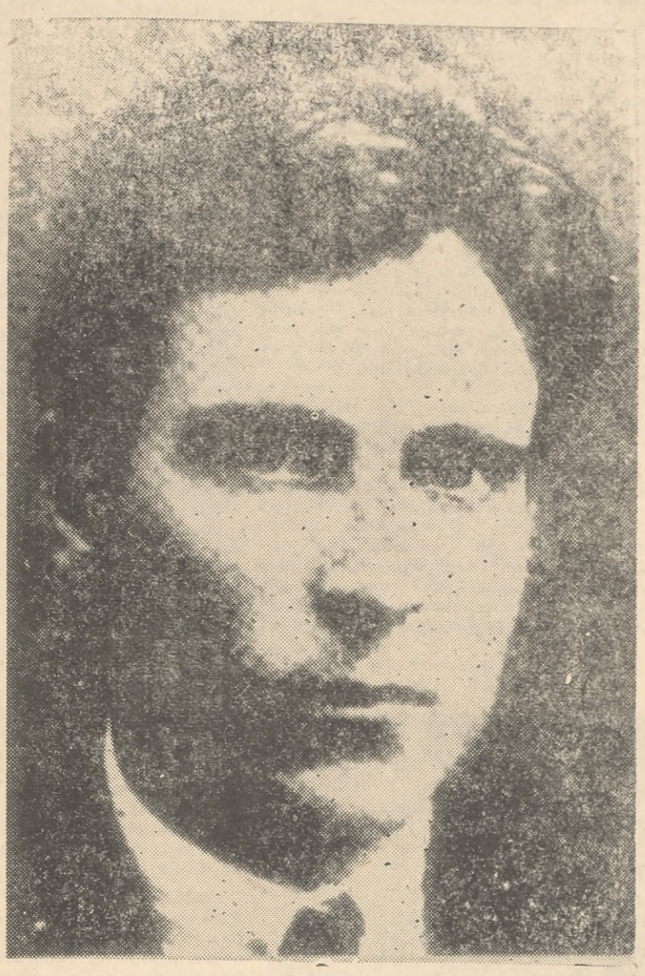
Секретарят на ЗК на ДКМС е оптимист, но неговият оптимизъм има една солидна база. Две младежки бригади има той и за две те всички говорят с уважение. На първо място в организацията е бригадата, която носи името на другия колос в добруджанското революционно движение — Димитър Дончев — Доктора. Нейните членове работят по плана за шестата петилетка от 15 ноември миналата година, а сега, точно пред годишнините на двамата герои, момчетата приключват с годишния план за 1971 година.

Животът и богатата революционна дейност на Дочо Михайлов са и един непресъхващ извор на патриотично възпитание на 120-те млади хора, които днес работят в завода. Посещенията до къщата-музей на героя в с. Бабук са традиционни; редовно се разглеждат всички материали, публикувани за него в местния и централния печат. И едва ли някой може да отрече въздействената сила на спомените и разказите на хората, които са живели и работили с този легендарен добруджанец. Но безспорно най-голямата и значима инициатива, която комсомолците от завода ще осъществят пред Дванадесетия конгрес на комсомола, това е откриването на плоча-барелеф на Дочо Михайлов в двора на завода. Тя ще стане един вечен символ на признателността на младото поколение добруджанци към великия син на тази изстрадала земя, една мълчалива клетва на продължителите на неговото светло, човешко дело.

М. ПАВЛОВ

75 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДОЧО МИХАЙЛОВ И ДИМИТЪР ДОНЧЕВ — ДОКТОРА

КОМУНИСТЪТ, ЧОВЕКЪТ, БОРЕЦЪТ

НАВЪРШВАТ СЕ 75 години от рождението на нашия голям революционер и комунист Дочо Михайлов. Човекът с голямо сърце и пословична честност, високо принципният, до смърт верният на дълга си към партията и народа. Към това всенародно чествуване аз искам да се присъединя, като разкажа някои спомени за него.

През учебната 1915/1916 година между другите младежи в силистренския пансион в Свищов дойде и Дочо Михайлов от село Бабук, Силистренско. Вечерите в пансиона, който се намираше в старите турски казарми срещу градския часовник, минаваха при особено повишено настроение. Тук на тези импровизирани културни тържества се запознах с Дочо, който никога не отсъствуваше от компанията. Обикновено той слушаше мълчаливо нашите песни и декламации, а после запяваше силно с всички, вживяваше се в тях. Когато някой разказваше весели истории за нашите надзиратели, в общия смях се откроваше смехът на Дочо. А той се смееше от сърце.

Дочо Михайлов беше човек със силно развито другарско чувство. Беше тих и мечтателен и никой тогава не подозираше, че у този романтичен младеж ще се развият такива способности и воля, които ще го издигнат на гребена на революционното добруджанско движение. Такъв си беше Дочо като ученик, такъв си остана и в революционната работа, такъв го помня и в затвора, където прекарахме заедно една година.

Дочо беше една обаятелна, обединяваща личност, със спокоен и смел характер, винаги от крит, без маска на притворство, честен и справедлив, свикнал да дели и радости, и тревоги с другарите си. Ненавиждаше дърдорковците, у него беше принцип да не се допуска противоречие между думите и делата, между убеждението и поведението. Истински комунист — неговите комунистически убеждения и морал напълно се покриваха в неговия личен и обществен живот. Мразеше користните, двуличните и егоистични хора, отвращаваше се от страхливците и подмазвачите. Уважаваше ония, които се бяха посветили на делото на комунизма, на борбата на поробените. Въпреки заеманията висок пост в добруджанското революционно движение, не проявяваше и сянка от високомерие. Неговите отношения с обикновените хора бяха съвсем непосредствени и достъпни, към всички той имаше другарски, човешки подход. Беше много общителен човек, макар на пръв поглед, поради скромността си, да изглеждаше затворен. Винаги е бил добър и интересен събеседник, защото животът му беше изпълнен с преживелици. Винаги жизнерадостен, голям оптимист, и в най-трудния момент създаваше у околните бодрост и добро настроение. По негова инициатива той организира в русенския затвор общ стол със своите другари-добруджанци, деляше с тях всичко, което имаше и получаваше отвън. Когато се събирахме около него, той ни разказваше много интересни неща. Между многото разкази, които съм чувал, някои съм запаме тил и до днес.

При обиколка из Добруджа по организаторска работа Дочо не пропускал и своето родно село Бабук. Но никога не се възползувал от случая да наруши конспиративното правило, не се обаждал на домашните си. Било по жътва. Дочо се спрял до плета на родния си дом и се загледал как около запалената лампа шетали старите му родители, без да подозират, че техният любим син е само на 20-30 крачки от тях. И въпреки това работата не му позволявала да им се обади.

Това е Дочо Михайлов. Когато делото изисква, той е твърд, волеви, смел и предан до смърт на своя дълг... Никой от четниците не узнал, че са минали край родния дом на войводата.

Времето, прекарано с Дочо в затвора, беше за нас, младежите, възпитателно от революционно гледище. Последните дни в затвора ние посветихме на оценка на дотогавашната наша дейност в добруджанското движение, за да извлечем поука за бъдещата дейност, когато Дочо щеше да бъде отново на свобода. Стигнахме до извода, че ДРО трябва да се окопае сред масите вътре в Добруджа, а после и сред емигрантските среди в България, и да се противопостави на фашистката организация ВДРО. Да потърси връзка с РКП, с останалите поробени манинства. За да заблудим добруджанските фашистки ръководители и властите, които търсеха случай да ликвидират Дочо, още преди излизането му от затвора ние пуснахме слух, че той се отказва от работа в добруджанското движение и ще си потърси друго занимание и ще се задоми. Това направихме с цел да стигне до ушите на Стефан Симеонов и Слави Алексиев — ръководителите на ВДРО.

Беше месец май, когато Дочо напусна затвора. Прощавайки се с мене, той ми каза: „Когато стегнем организацията, ще ни трябват кадри в Добруджа. Дал го няма да те оставим в затвора..." Дочо излезе и временно се установи в добруджанския квартал в Русе. Опитите на фашистките добруджански ръководители да го привлекат на своя страна не дават никакъв резултат. Той отказва категорично среща с тях и привидно си търси работа, докато един ден изчезва от Русе, за да се озове в Исперих, където се свързва с Димитър Дончев. Събират актив от честни и предани на делото добруджански дейци и обсъждат бъдещата работа. Скоро Дочо и Върбан Петров стават членове на ЦК на ДРО, като Дочо поема ръководството на четата на Доктора. Тя изпълнява възложените от ЦК на ДРО организаторски задачи, една от които е да отбива набезите на фашистки чети на ВДРО, които провокират умишлено румънските власти. С това те искат да пречат на работата на ДРО сред населението и същевременно да хвърлят своята вина на Дочо Михайлов. Но добруджанското население знаеше кой е техният истински приятел и затова застана изцяло на негова страна.

В скоро време ДРО завоюва голям авторитет, а Дочо стана неин неоспорим ръководител. И добруджанската емиграция бързо се ориентира и застана на страната на ДРО. Това вбеси главорезите от ВДРО и техните господари — правителството на Ляпчев, и те решиха да ликвидират на всяка цена Дочо. И така, когато той се връща от Добруджа, за да си отпочине с другарите си, на 26. VIII. 1926 година те биват обкръжени в гората край село Дживел и в сражението с полицията на Ляпчев бяха убити Дочо и неговите верни другари.

Дочо Михайлов загина за делото, за свободата на Добруджа.

Момчо КРУМОВ

ДОЧОВАТА ПЕСЕН

Снощи си минах мале мо
край Дживел село голямо,
край дживелските гробища,
край юнашките гробове
на Дочо, на войводата
и дочовите другари.
Дочо над гроба седеше
с'кървава свирка свиреше
и към Добруджа гледаше.
Свирката свири говори:
— Слушайте мало и голямо,
слушайте моми и момци,
слушайте роби и робини
по поля и равнини:
Стига сме робство търпели,
стига сме клели и плакали,
стига сме сълзи ронили,
стига сме кърви газили.
Клетвите ще ни оглушат.
сълзите ще ни удавят,
кървите ще ни задушат.
Ами се всички сберете,
един си други кажете
мъките още болките
и сиромашки теглила.
Че тогази всички станете,
в'ръце си мъжки стиснете
огнено-змейни мечове.
Кат вихър страшен литнете
по добруджански полета,
де има робство тиранство.
Кат буря го пометете!
Да си от робство отървем
нашите майки и бащи,
сестри и братя невръстни..
Майките от умиране,
сестрите от почерване
братята от убиване...

(Из нелегално издадената през 1936 г. стихосбирка „Крилата на Добруджа")

ГНЕЗДО ОРЛОВО

Родната къща на добруджанския апостол Дочо Михайлов. Място за поклонение, място за клетва. Нейните малки стаички са откърмили светлината и огъня, които се плисnаха по огромната изстрадала равнина, запалиха плодоносния революционен пожар.

Днес тук идват да се поклонят стотици хора — и млади, и стари. Свещено е докосването до подвига. Никола Козлево и Бабук са двата добруджански върха, по които ние мерим величието на днешния ден на тази необятна земя, мечтан и очакван от нейния син, безпределно верния на комунизма и народа борец.

Колко струва една смърт, равна на безсмъртие. Тази малка къщица няма никога да остарее. Тук още много поколения добруджанци ще скланят своите чела пред величието на едно човешко сърце, отдадено на хората, пред един вечен символ на правдата.

Из отвореното писмо

към моите и на Дочо Михайлов бойни другари, към всички добруджански революционери

Драги другари!

През последните две години се написаха най-черните страници в историята на добруджанското революционно движение, извършиха се най-тежките престъпления спрямо свободата на заробената ни родина. Революционната организация бе вмъкната във вътрешните политически борби на България, а по-късно нашият любим и дълбоко уважаван войвода — Дочо Михайлов, падна убит от братски куршум. Хората, които бяха поставени начело на организацията, скъсаха с нашите освободителни идеали, предадоха интересите на нашата борба и направиха всичко възможно да бъде вмъкната организацията ни в чужди пътища и да служи на цели и политика, нямащи нищо общо със свободата на Добруджа. Тия хора свързаха съдбата на нашата освободителна борба със съдбата на един реакционен режим — сговористката фашистка власт в България и така разложиха революционната организация и всяка смут в нашите редове.

Най-ценната отплата за загубата на нашия вожд ще дадем, като удесеторим усилията си, като изградим една мощна организация, като не оставим кътче от Добруджа, необхванато от великия идеал, на който служи Дочо...

Ако днес стеклите се обстоятелства и политическото положение ни карат да преустановим нашата въоръжена дейност и да се отдадем на градивна организаторска работа, то утре, може би поскоро, отколкото се предполага, ще дойде време, когато заробената ни родина ще поиска от нас с оръжие в ръка да се вдигнем на борба и да сложим живота си пред нейния олтар — олтара на свободата! За този ден трябва да се готвим!...

Всички под знамето на Дочо Михайлов!
Да живее нашата освободителна борба!
Да живее свободна и независима Добруджа!

От вашия боен другар:

ДИМИТЪР ДОНЧЕВ — ДОКТОРА
бивш войвода на ВДРО, настоящ военен организатор на Добруджанската Революционна Организация (ДРО)

Дочо Михайлов в Русенския затвор

В ГОРАТА

разказ

ГОРАТА беше тиха. Миришеше на изсъхнала есенна трева. Листата падаха бавно и покриваха влажната земя като златист килим. Далеч някъде се чуваха звънци, които подсказваха, че гората не е безлюдна. Изведнъж в най-непроходимата ѝ част тревожно изкряка сврака, някъде от сенчестите ѝ дъбове се показа човек, който пристъпваше плахо. От другата, от срещуположната страна, се чу заповеднически глас:

— Стой, не мърдай!

Показа се младеж на около двадесет години с пушка в ръка, в зелена униформа, с бели на вуща на краката. Пушката му беше насочена към изплашения селянин.

— Аз... при вас, момче... При Дочо идвам...

— Кой те праща? — запита въоръженият.

— Ами... селяните... комитета... От туй, близкото село съм... Дочо ме познава... Доктора и той ме знае...

Въоръженият четник сне пушката при нозе и поклати глава. Даде му знак да тръгне и го отпрати към сенчестата пътека, откъдето се показа друг, също въоръжен четник, който го присрещна и се скриха в усоето.

Двамата изминаха около сто тина метра и пред тях се откри малка полянка, където бяха насядали около тридесетина души в червени антерии и пъстри пояси. Между тях имаше и един с фес. В средата им беше седнал мъж с гъста черна брада, която вну шаваше респект и уважение. Под строгите му вежди блестяха кръглите му черни очи, които не хармонираха с мекотата си на суровия му вид. До него беше се изтегнал друг въоръжен четник, на гърдите на когото висеше бинокъл. Той беше с лице на юноша и сини очи. Под четническата му куртка се показваше чиста бяла риза. Почти русата му коса леко се навеждаше над високото му чело.

Когато новодошлият пристигна, придружен от четника, той се спря и впери очи в двамата воеводи. А четникът рапортува:

— Другарю командир, този човек твърди, че е изпратен при вас от Гюллеркьой!

Селянинът сне вехтия си калпак, изтри потта от челото си и поиска да каже нещо, но воеводата го прекъсна. Той стана, ръкува се с него и каза:

— Седни, бай Никола! Добре дошъл при нас! Ние сме стари познайници! Нали така, Докторе?!

— Така е — отговори четникът с брадата. — Бай Никола е наш човек и верен другар.

— Е, кажи сега — каза Дочо Михайлов — какво те води при нас?

— Какво да кажа, Дочо — оплака се селянинът. — От една страна граби властта, от друга — комитите. Коне отвличат, волове, овце — каквото им падне... Все със страх замръкваме. Като разбраха от комитета, че сте тук, проводиха ме при вас и ми заръчаха: „Върви, казват, при Дочо и Доктора и всичко им разкажи. Те са ни закрилата. На други не можем да се уповаваме!"

— Ти за кои комити говориш? — попита един от четниците.

— Не за вас, момчета, не за вас... За тези на Боздуганов и Слави Алексиев... За тях ми е думата...

— Ето, воеводо — обърна се един строен млад селянин към Дочо Михайлов. — Ето какви мръсотии вършат! Цялата тежест след това се стоварва върху нас, комунистите и ДРО!

Дочо Михайлов ги изслуша търпеливо, стана, усмихна се, отърси от себе си полепналата трева и започна да говори: всички млъкнаха.

— Затуй сме се събрали — рече той. — Организацията има решение на бандитизма да се сложи край. Ние с ВДРО вече нямаме нищо общо. Членовете на ВДРО се превърнаха във фашистка шайка, поддържана и финансирана от правителството на Ляпчев и покровителствувана от румънската полиция. От комунистическата партия е възложено на ДРО да води борба против бандитизма с всички средства, дори и с езика на оръжието. Трябва да знаете — в Добруджа има само една организация, която се бори за свободата на народа — ДРО.

— Ами с Курдоолу? С него какво ще правим? — попита друг селянин.

— С Курдоолу ще поговорим.

Зашумяха. Едни бяха за сурова разправа с Курдоолу, други — за по-умерени мерки. Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора ги увериха, че интересите на организацията налагат бандитите да се мерят с различен аршин.

Слънцето се скри зад високите липи. От селата и от града почнаха да се готвят да си отиват. По даден знак охраната се събра. Наредиха се в колона по един и потънаха в гъстия „Кара куз".

Вървяха безшумно. Всички мислено обсъждаха днешната среща. Изведнъж Дочо се спря, даде знак и на другите да спрат.

— Виж — обърна се той към Доктора. — По върховете на липите се вие пушек. Преди два дни ми казаха, че Курдоолу прехвърлил групата си и нападнал стадото на дядо Христо от Атмаджа. Курдоолу не знае нищо за нас и мисли, че тук той е господар. Сега е най-удобно да го изненадаме.

Доктора кимна одобрително.

— Даскале, ти и Петака ще се приближите до мястото, откъдето се издига дима. И внимателно!

След двадесетина минути „разузнавачите" се върнаха.

— Те са! Нямат охрана! Не са всичките — около десетина души са! — докладваха те.

— Някои по-разумни го напуснаха — рече Доктора.

— Тогава слушайте! — каза Дочо Михайлов. — Ще ги обкръжим! Оръжието ще се използува само по моя заповед!

Четата с двамата воеводи бавно се приближи до мястото, откъдето долиташе миризма на изгоряло месо. С едно махане на ръка четниците като пантери се хвърлиха в атака и докато бандитите разберат какво става, към тях се насочиха дулата на оръжието. Бандитите останаха като вкаменени.

— Не мърдайте! — заповяда им Дочо Михайлов. — Приберете оръжието! — нареди той на четниците.

Пръв се съвзе главатарят на бандитите Курдоолу — широкоплещест мъж, с увиснали кестеняви мустаци.

— Защо така, Дочо? — попита той.

— Така трябва, а ако се разберем, ще сменим езика.

— Е, плячката ли си делите? — подметна към бандитите Доктора.

— Храним се — отвърна един от тях. — Вие не сте ли гладни?

— Ние крадено не ядем — обади се един от четниците.

— Купили сме го — рекоха в хор бандитите.

— Престанете! — махна с ръка Курдоолу и се обърна към двамата воеводи: — Аз нямам нищо с вас и можем да се разберем. Аз също се боря...

— Срещу кого се бориш? — запита Дочо Михайлов и продължи: — Срещу народа! Ограбваш го! По-лош си към него и от най-върлите му врагове!

— Ама, Дочо, Докторе — почна с молба Курдоолу. — Нали ме познавате?!

— Защото те познаваме, затова дойдохме при теб, да се разберем! — каза Дочо Михайлов. — Оставете народа на мира и ще си отидете по домовете си невредими! Иначе ще приложим нашите закони! А който от вас иска да се бори, нека дойде с нас!

Острият поглед на Петака забеляза, че един от бандитите спуска ръката си към пояса и вади наган. Петака светкавично го хвана за ръката и наганът падна в скута на Курдоолу. Настъпи тягостно мълчание.

— Зурла! — процеди през зъби Курдоолу. — Мога ли да ти разпоря корема ей тук, пред всички, а?!

Курдоолу стана и го хвана за врата.

— Срещу кого ще стреляш? — закрещя той. — Срещу него или срещу него? — посочи Курдоолу с ръка към Дочо Михайлов и Доктора. — Ти, парцал такъв, знаеш ли какви са тези хора, а?... Братя! — каза засрамен от случилото се той. — Ето кръст. Ако отсега нататък научите, че съм крал и убивал, отрежете главата ми и на кол я набучете!

И колоната на двамата воеводи пое към мястото за нощуване.

Георги МИХАЙЛОВ

25 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДОЧО МИХАЙЛОВ И ДИМИТЪР ДОНЧЕВ — ДОКТОРА

РОДЕН ЗА РЕВОЛЮЦИОНЕР

ИМЕНАТА на тези, които съм запомнил, надминават петнадесет. А те са значително повече. Имена! По тях ние обикновено различаваме хората. Макар физически и духовно да се различаваха, те си приличаха като истински близнаци — вълнуваше ги едно и също чувство — тъгата по родния край, съдбата на техните братя и сестри, които теглеха хомота на робията. За мнозина от тях съм запазил спомени като добри граждани. Как бих могъл да забравя такива прекрасни добруджанци като Димитър Ганев, Димитър Дончев — Доктора, неговия сподвижник Йордан Русев — Пламен, когото ние наричахме Фукарата, Георги Кроснев, Петър Нейчев и брат му Кучар Нейчев, Иван Даракчиев, бай Киро Стефанов, Димитър Върбанов, Върбан Петров, Иван Стефанов, Иван Георгиев и много други.

В тежките и черни дни на хитлеристката диктатура поня кога ме налягаше униние. Тогава изваждах снимките, които бях правил като фотолюбител или ми бяха подарени, и ги разглеждах дълго. Очите, умните очи на Доктора ме погледаха и сякаш ми казваха:

— Горе главата! Не унивай! Победата е наша!

Доктора и сега е сякаш пред очите ми. Виждам го висок, снажен мъж, със здрава физика, каквато е необходима на революционера, подложен на най-различни морални и физически изпитания. Тих и скромен, мълчалив, какъвто го изисква делото на революцията, когато нейните дейци следва да бъдат дълбоко законспирирани.

Една ранна утрин, преди да настъпи лятото на 1928 година, в ателието ни на „Йоркщрасе“ и „Вилощрасе“ 44 „а“ влезе Петър Нейчев, който имаше легална служба в съветската легация, където работеше в групата на съветския икономист Варга. (Както научих след освобождението ни от фашизма, по това време той е бил твърде близък сътрудник на Георги Димитров в Западноевропейското бюро на Коминтерна). Водеше Доктора и Фукарата, които останаха няколко месеца в Берлин. През следващата година Доктора прекара също дълго време в Германия, защото беше делегат на конгреса. Това, което ще разкажа, се отнася и за двете години.

Доктора и Фукарата ни се представиха като български градинари, дошли да организират градина за производство на пъпеши в околностите на Берлин. Затова и предмет на нашия първи разговор бяха пъпешите.

Съвсем ясно ни беше за как ви градинари ставаше дума. Затова никак не се учудвахме, че само след няколко дни, останали без квартира, те ни навестиха в шивашкото ни ателие. По лицата им се четеше известна тревога. Нашите съпруги и децата ни бяха замина ли за продължително време в България. Не беше никак трудно да ги настаним в квартирата си на „Алфенс Лебенсщрасе“ 24, Доктора в моята спалня, а Фукарата — в спалнята на Велеви. Известно време на канапето в гостната нощуваше бай Киро Стефанов, а в една от малките стаи за няколко месеца и Дора Калинкова.

Каква беше причината Доктора и Фукарата да напуснат незабавно квартирата, посочена на им от Петър Нейчев? Няколко дни наред хазяйката им ги подканяла да се регистрират в полицията, но те отлагали. В деня, в който пристигнаха при нас, телефонът на хазяйката продължително иззвънял. Тя била на покупки. Доктора вдигнал слушалката. На отвъдната страна се чул дрезгав мъжки глас. С оскъдните си познания по немски Доктора разбрал, че става дума за тях двамата. Полицейският предупредил, че ако още същия ден не се регистрират, ще бъдат глобени или ще ги арестуват.

— Я, я! — отговорил на немски докторът. Сложил слушалката и без да се бави, само с очи казал на Фукарата да се готви за излизане.

— Е, как разбра, че става дума за вас и че ще ви арестуват — попитах аз Доктора.

— Та за какво друго може да мисли един полицай? Те навсякъде са едни и същи.

Макар и да спяхме в една къща, през първите дни ние рядко се срещахме с нашите квартиранти. Заедно със съдружника ми Иван Велев излизахме по работа рано и вечер късно се прибирахме. Имаше дни, когато Доктора и Фукарата нощуваха на друго място. Законите на конспирацията ни задължаваха да не проявяваме интерес. По-късно Доктора започна да се задържа по цели дни в къщи. На негов адрес пристигаха писма от Германия и вън от Германия. Учудваше ни фактът, че тези писма той обикновено четеше в тоалетната. Там видях пепел от изгорена хартия — останки от писма. Нямаше съмнение, че Доктора не желаеше да има следи от тях, затова ги гореше.

За себе си Доктора не отваряше дума. Скромен и честен. Така го помня. Станеше ли въпрос за Добруджа, за неговия роден край, той с часове ни разказваше, сякаш беше учител по география.

Този прекрасен патриот беше и отличен интернационалист. Защо изтъквам това? Защото една от главните теми на нашите разговори беше националният въпрос. Ние често говорехме каква ще бъде съдбата на Добруджа, съдбата на малцинствата в големите държави. В тези разговори той стоеше на здрави ленински позиции, на позициите на пролетарския интернационализъм. И на дело показа това. В борбата срещу румънските чокои той търсеше и намираше подкрепата на румънските комунисти.

Уроците на историята, на Септемврийското въстание от 1923 година и особено на Великата октомврийска социалистическа революция бяха научили Доктора, че не е възможно да се води борба за социално и национално освобождение без участието на всички угнетени.

Все ми се струваше, че тогавашният му контакт с Георги Димитров, посещението му в СССР бяха оказали голямо влияние за идейното му издигане и закалка. Знанията, придобити в школата, вероятно му бяха помогнали да осмисли богатия си жизнен опит на революционер. Пред нас стоеше не бившият войвода, а вече изграден, високопринципен марксист-ленинец. Смелият добруджански орел беше израснал като ръководител от нов, болшевишки тип, мъдър и зрял в решенията си, твърдо взискателен към себе си и другите.

Такъв помня и ще помня завинаги прекрасния син на Добруджа — Димитър Дончев — Доктора.

(Из спомените на Тодор Димитров Мартинов)

СРЕЩИ С ДОКТОРА

С Димитър Дончев — Доктора, видния добруджански революционер, убит на 12 септември 1931 г. край с. Войново, Силистренско, се познавам от 1923 година. След убийството на Дочо Михайлов през 1926 г. бях извикан в София в дома на д-р Петър Вичев и ми казаха, че при мен в Исперих ще дойдат Димитър Дончев и Йордан Русев (Борила), които на всяка цена трябва да снабдим с лични карти, за да могат да се придвижат до София. След идването си в Исперих потърсих Иван Кръстев от с. Завет, партиен организатор в нашия край, когото предупредих да не напуска селото, понеже се налага да се направят снимки на наши другари, които очаквахме всеки момент.

Тогава Иван Кръстев се зани маваше с фотография. Уговорихме кога да потърся по телефона Георги Петканов да донесе юргана — това ни беше паролата.

На 18 ноември 1926 г. пристигна от с. Тодор Икономово Куню Василев с каруца и ми съобщи, че докарал Димитър Дончев и го оставил у Тодор Владунов в с. Средноселци. Там Доктора и друг път е намирал сигурно убежище.

Вечерта излязох да ги посрещ на в околностите на Исперих. За по-сигурно повиках и Стоян Божков. Рано сутринта ги заведох в близката гора край Исперих, където се укриваше Доктора. Тогава се обадих в с. Завет да дойде Иван Кръстев. Сверих ме си часовниците и се уточних ме, че след един час той ще пристигне. Понеже пристигането му се забави, наложи се промяна на мястото в гората, а на мен ми поискаха обяснение защо се е получило така. Помислили си да не би да съм арестуван, или да има предателство. Но всичко мина благополучно.

С пристигането си Иван Кръстев направи най-напред снимка на Димитър Дончев. След това Доктора се обръсна и му бе направена снимка за лична карта. Аз взех снимките и отидох при секретаря на околийското управление да му съобщя, че съм изпратен от Доктора да даде две подпечатани празни лични карти. Същият изпълни поръчението на Доктора. Тогава аз разбрах, че Николов е живял във Варна и са били заедно с Доктора. Иван Кръстев попълни личните карти, а Тодор Йорданов, наш другар, служител в общината, ги подпечата и ни ги даде. Снабдени с лични карти, се отправихме за с. Никола Козлево. Когато пристигнахме там, предадох Доктора и другарите му на Георги Милушев, който ги придружава до София. Връщайки се оттам, аз подадох телеграма, че колетът е изпратен, да чакат, което означаваше, че Доктора и другарите му са заминали за София.

В същия влак пътували и агенти на полицията, които Доктора познал и те познали него. Виждайки, че могат да бъдат заловени, при влизането си в Горна Оряховица те скачат от влака и след три денонощия се върнаха отново при мен в Исперих. Заведох ги в с. Никола Козлево.

Все пак успяха да заминат за София, а оттам отиват в СССР.

След като престоя около две години в СССР, Димитър Дончев се завърна в България, за да продължи борбата.

През 1928 г. дойде при мене от Никола Козлево Руси Чобанов, който като куриер ми доне се писмо от непознат подател. Той се интересуваше за исперихския пазар, пишеше ми да обърна и прочета и на гърба. Аз разбрах. Нагрях листа на огъня и прочетох какво ми пише Доктора. С това писмо той ни викаше с Никола Георгиев (Петака) да отидем при него на среща, която той бе организирал по случай завръщането му от СССР.

Срещата стана в дома на Куню Василев. Доктора ни запозна с престоя си в Съветския съюз и с инструкциите, които са му дадени там.

Срещата стана на 8 ноември — Димитровден. При нас влезе жената на Куню Василев. Тя честити именния ден на Димитър Дончев. Взехме едно менче от огнището, с което Боян Михнев донесе вино от местната кръчма. Почерпихме се. При повторното му отиване при кръчмаря за вино той го предупреждава, че в селото е пристигнала полиция. Трябваше веднага да спасяваме Доктора. Полицаите извършиха обиск в селото. Изглежда, че предателят ги е насочил погрешно.

Това ни бе последното виждане с Доктора. Той се завърна в Добруджа и бе включен в ЦК на Румънската комунистическа партия, където работи до 1931 година. При явка беше арестуван и докаран в Силистра. Въпреки жестоките изтезания той не издаде нищо на полицията, загина като герой. Признателните добруджанци му издигнаха паметник.

Съби ПЕТРОВ,
активен борец против фашизма и капитализма

Димитър Дончев като четник

Мария ДОНЧЕВ — Болчик

На Димитър Дончев — Доктора

Смел борец бе ти за свободата.
Живота тежък, робски бе презрял,
Отдал се бе всецяло на борбата,
на добруджанския светъл идеал.

Потомък храбър бе на Караджата,
герой на добруджанските поля.
Понесе се кат вихър в борбата —
на ястреба със волните крила.

Безспир кръстосваше селата родни —
да пръскаш щедро, вредом светлина.
На Добруджа в полята равни, плодни
ти братство искаше и свобода.

В стремежа си да счупиш ти хомота
за слънцето на правдата в света,
в трънливия път към своята Голгота
ти крачеше неплашен от смъртта.

И падна ти! Злодейци теб убиха.
Но ти безсмъртен си за нас герой.
Делата ти велики ни плениха —
ние идеме след теб безброй.

И носим се победно в борбата
с вихъра на твоя дух велик.
Не ще оставим нивга тъмнината
да помрачи безсмъртния ти лик.

Поклон пред теб, учителю народни!
Ние името ти вечно ще мълвим.
На Добруджа в полята тучни, плодни
щастие и радост ще им възвестим.

Из в. „Свободна Добруджа“, брой 6, 1944 г.

Съобщение за смъртта на Димитър Дончев в съветския печат.

Старият бряст

Разказ

СЛЪНЦЕТО се бе скрило зад обръча на хоризонта. Небето беше огнено червено, сякаш някойтам, отвъд, раздухваше с огромно духало разгорещена жарава. По равната добруджанска шир узрелите жита пламтяха от залеза и от тихия ветрец поклащаха натежали класове. От тях ли, от земята ли, сякаш извираше тиха и тъжна песен. Нашепваше тя за мъката и тежката участ на хората. По пътищата към селото на керван се движеха каруци. А след тях оставаше дълга бяла опашка. В припадащия здрач приглушено отекваха хлопатарите на стада и само от време на време се обаждаше меденият звън на пиринчен звънец.

„Ще трябва да побързаме — току виж, че са дошли по-рано“ — помисли си бай Горан и шибна конете, които стреснато преминаха в тръс.

Докато приберат добитъка, да свършат това-онова и притъмня, Селото потъна в мрак. Поле ка-лека затихнаха разговорите по улиците и дворовете. Бай Горан не го свърташе на едно място. Поразтъпка се из двора и градината, в обора влиза и излиза за няколко пъти. Най-сетне се спря при конете, притури им още от прясното сено.

Тъкмо се канеше да излезе навън да провери, наблизо се чу глухо почукване. Бай Горан се ослуша, подаде глава навън и в този миг чу ясно паролата „Буря“. В първия момент се стресна, но в следващия миг се сети, че трябва да отвърне и глухо изговори „Борба“. Изпод тъмната сянка на ореха се плъзнаха два силуета и единият тихо изговори: „Влез и загаси фенера“. Гласът му се стори познат, но нямаше време за мислене. Той изпълни нареждането. Миг след това през открехнатата врата в обора влязоха двама мъже.

— Добър вечер, бай Горане. Както виждаш точно навреме — рече по-едрият и сега вече Горан позна кой е. Притвори вратата и отново запали фенера. На мъждивата светлина Горан се вгледа във втория човек и едва тогава подаде ръка на Доктора, после и на Пламен.

— Добре сте ми дошли, другари. То, нали си нямам часовник, душата ми се стегна от притеснение да чакам.

— Ние си знаем, а при нас точността е закон — рече Доктора.

— Аз съм готов, момчета. Ако кажете, може да тръгнем още сега...

— Май че не бива веднага, бай Горане. Първо, ние сме изморени — доста път блъскахме. И второ — по-добре ще е на разсъмване, когато хората се размърдат за работа. По-няма да е съмнително — каза Доктора, а другарят му одобрително кимна.

— Както решите, така ще бъде. Тогава, ако не сте гладни, елате да ви заведа да си легнете — поведе ги бай Горан навън в градината към двете купни сено...

Нощта бавно отстъпваше, под гонена от дрезгавото утро. Зорницата заговорнически премигваше отвисоко, сякаш узнала за тайните на хората, които след малко щяха да тръгнат на път. Беше време. Бай Горан изведе конете и ги впрегна в каруцата. После разбуди гостите, които, сякаш че не бяха спали, веднага пъргаво рипнаха. Качиха се в каруцата и тръгнаха.

В прохладното утро по смълчаните селски улици се понесе песента на пъстрата добруджанска каруца. Бай Горан бе опънал поводите и отвреме навреме лекичко шибваше задниците на конете. Отзад двамата, облечени в униформата на лесничеи, тихичко си разговаряха.

Пътуването напоследък от едно село до друго и особено към града ставаше все по-трудно. На всякъде искаха документи за самоличност. Смелата и героична борба на добруджанските революционери все повече всяваше страх у румънската жандармерия. Все повече укрепваше ДРО. Цяла Добруджа беше осеяна от комитети и организации. Нелегални функционери кръстосваха денем и нощем поробената земя...

Когато излязоха от широкия дол и поеха по рътдината към село Караорман, бай Горан поза пря конете и се надигна. После се обърна и каза:

— Това май че са румънски жандарми... какво ще кажете? Конете са силни...—Горан смяташе за по-разумно да свият на дясно и избягнат срещата.

— Спокойно, бай Горане! Остави конете да си вървят както досега. Няма нищо страшно — кротко рече Доктора, понакриви малко лесничейската си фуражка, извади скъпи цигари и запали.

Бавно каруцата се приближаваше към застаналите на пътя жандарми. Началникът на групата бе направил кисела физиономия и явно се готвеше да даде знак на каруцаря. Но още преди той да се обади, Доктора силно извика на румънски:

— Господин фелдфебел, можете ли да ни кажете колко е часът? Ще успеем ли за кораба за Калараш?

Онзи, виждайки служебни лица, по суровата му и намусена до преди малко физиономия се разтегна угодническа усмивка и с готовност отговори:

— Побързайте, господин лесничей, до осем и половина ще стигнете, сега е още седем — и вяло отдаде чест. А бай Горан вече беше шибнал по-силно конете и те се понесоха в силен тръс.

— Минахме... — с облекчение рече той и се обърна към двамата. — Ама как ти хрумна, бе Докторе? Аз бях решил...

— Така е, бай Горане. Според случая трябва бързо да се действува...

Бяха се изкачили на хълма, от където погледът обхващаше на далеч на юг и югозапад ширналата се хълмиста равнина. Спряха при стария бряст. Слязоха от каруцата да се поразтъпчат, а и конете да поотдъхнат.

От много години стърчеше тук този вековен бряст. Срещал е люти зими и горещи лета; бури са кършили яките му клони, жега е пърлила зелените му листа. Безброй пътници са спирали и отдъхвали през летния зной под хладната му сянка... Изправи се до бряста бай Горан — едър и силен като него, сложи длан над очите си и се вгледа далече на юг по безбрежното ширене. От широката му гръд се изтръг на глуха въздишка.

През това време Доктора също гледаше, но не в оная посока, а към далечната жандармерийска застава, в покрайнините на Силистра. Той бавно свали бинокъла, доближи се до бай Горан и прочел мъката в очите му, рече:

— Виждаш ли този бряст? Като него сме жилави ние! Горе главата! Краят е близък... — и пъргаво се метна на каруцата.

Пред портичката на една от крайните къщици на Силистра ги чакаше старият добруджански деец дядо Михал.

— Довиждане, другари — стисна силните десници на двамата „лесничеи“ бай Горан, — ако потрябвам пак, обадете се! — и пое по обратния път към село.

Петър КОЕВ

ЗАВЕТНАТА ИМ ЦЕЛ

ИМА ИМЕНА, има дати, има години, които завинаги остават в летописа на човешката история. Техният живот, техните дела и героична саможертва са в името на класата, в името на партията, в името на народа. Затова те остават завинаги в неговото съзнание, окрилят за нови победи в изграждането на социализма и комунизма.

Родени в една година, един месец, в една седмица в равна Добруджа, двамата апостоли на Добруджанското революционно движение изминават един и същи път, за да достигнат върха на своето величие и безсмъртие.

От Бабук и Долни Добромир Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора тръгват по опасните, но славни пътища на борбата. Под влиянието на тесните социалисти двамата революционери укрепват идейно, оформят своя мироглед. Четенето на марксическа литература, на в. „Работнически вестник", по времето на Първата световна война, разкрива пред тях империалистическия характер на войната. Примерът на руските работници и селяни, идеите на Великата октомврийска социалистическа революция намират благоприятна почва в сърцето и душата на Дочо Михайлов и Димитър Дончев.

Осъзнали своето място и своя дълг, те тръгват с разгневените войнишки маси и се бият по Владайските възвишения с тези, които продадоха род и Отечество, в защита на народните интереси.

След катастрофалното завършване на Първата световна война Дочо Михайлов и Димитър Дончев се включват още по-активно в организаторската и пропагандистката дейност на партията. В Силистра Дочо Михайлов поема инициативата за основаването на окръжен комитет на партията, изгражда марксически кръжоци сред работници и ученици, организира демонстрация в защита на младата Съветска република. По поръчение на Добруджанския революционен комитет във Варна със специално, високо отговорно поръчение Дочо Михайлов посещава гр. Одеса. Изпълнил по блестящ начин възложеното му поръчение, той остава в Одеса. В продължение на три месеца се учи от болшевиките на пропагандистко майсторство, изучава минноподривното дело, така необходимо за революцията. Запознал се отблизо с живота и дейността на болшевиките, борбите и победите на работниците и селяните в Съветска Русия, той се завръща в родината дълбоко убеден в идеите на Великия октомври.

Във Варна, един от центровете на Добруджанското революционно движение, Дочо Михайлов и Димитър Дончев за пръв път се срещат. Общите идеи и мечти свързват двамата революционери във вечна дружба, която нарежда имената им едно до друго в борбата за национално и социално освобождение на поробения роден добруджански край. Двамата стигат до една и съща идея, до един и същи извод — Добруджанското революционно движение трябва да се изгражда под прякото ръководство и в единство с комунистическата партия. Затова и в паметните септемврийски дни на 1923 година апостолите на Добруджа се сражават в името на работническо-селската власт, в името на социализма.

Преследвани и осъждани, в затвора и на свобода, Дочо Михайлов и Димитър Дончев участвуват с революционна страст и себеотрицанието на апостола на свободата Васил Левски в изграждането на Вътрешната добруджанска революционна организация, отстояват позициите на партията в Добруджанското революционно движение, изграждат и укрепват ДРО. Зареждат се дни и години на жестока и безмилостна борба и в огъня на борбата изгаря за свободата Дочо Михайлов през август 1926 година, а пет години по-късно и Димитър Дончев — Доктора.

Две имена, двама апостоли, достигнали върха на революционното движение, останали безсмъртни за своя народ. Днес техните имена носят кооперативни стопанства, предприятия, комсомолски дружества и пионерски организации, учителският институт.

Признателни добруджанци им издигнаха паметници. Под ръководството на партията те изграждат мечтаното от Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора социалистическо общество — величествен паметник на безсмъртното им дело.

Николай ГРИГОРОВ

„На първите кооператори от ТКЗС „Дочо Михайлов" — с. Бабук"

УЧРЕДИТЕЛИ

ЧЕТИРИДЕСЕТ дни лежи дядо Ради. Надеждата е съвсем слаба. Ето днес е неделя. Пак ще дойдат на свиждане родните — синовете, дъщерите. Внучетата ще изпълнят болничната стая. Всички ще питат: „Как си? Какво искаш, тате?" Ще го окуражават.

— Дядо Ради, тебе търсят два ма мъже от вашето село. Мно го настояват да те видят. Не раз браха тези хора, че свиждане има само след обяд, а не сутрин — промърморва малко ядосано дежурната медицинска сестра.

Възрастният човек едва-едва се надигна, погледна кои са гостите и усмивка озари лице то му.

— Петре, Атанасе! Как така, братя. Знаех си аз, че не може да ме забравите. Сядайте! Колко е хубаво, че дойдохте, окуражихте ме. Зная, че дните ми са малко, и ми е мъчно, че напускам този свят. Чувал съм, че човек в последните си дни намразява всичко наоколо. А при мене не е така — обичам всички.

Лицето на болния просветна. Петър и Атанас останаха изненадани от тази промяна. Успокоителните им думи бяха излишни и те побързаха да заговорят за друго. Разказаха му за някои новини от село, спомниха си за трудните 1946-47 години.

Побъбриха така десетина минути, докато приканващият поглед на медицинската сестра им напомни, че трябва да се разделят.

Останал сам, дядо Ради се унесе в спомени.

..1946 година. Кой ще се запише пръв в кооперативното стопанство? Чие име първо ще прочетат внуците? Жребият посочи Атанас. Четиридесет и осем семейства започват от нищо. Есента е студена, дъжд, кал. Няма подслон за животните, не им достига и храната. Цяла нощ мъжете секат дърва в гората, а жените държат фенерите, за да се вижда. И нито един не отсъствува от работа. Кърмачета та в къщи, а жените са наравно с мъжете. До сутринта дървените трупи са на строежа. Така бе дни наред. Само за месец построихме първия кооперативен обор. Каква радост беше тогава! А през време на вършитбата? Цял месец денонощно спяхме на полето. С какво нетърпение очаквахме първия хляб от кооперативната фурна?

Започнахме и силажирането, първото силажиране. Никой не бе чувал дотогава за него. Зелената царевица сечахме ръчно, с брадвички, сами газехме в ямите. Какви хора виеха там жените. И навсякъде ни съпровождаше песента, звучната добруджанска песен. Една стопанка завърши, друга извиси глас. Време на труд и песни..

Имаше и неплодородни години. Вместо печалба през 1948 година се наложи да изплащаме дългове. Но никой не каза нито една обидна дума за стопанството. Поели бяхме нов път, за нас той бе свещен... Жената ми, милата, и тя делеше несгодите с мене. Една такава дребничка, слабичка, а откъде дойде тази сила в нея? Какви години бяха тогава и колко прекрасно е всичко сега!..

На другия ден дядо Ради почина. Изпратиха го не само учредителите, а още много хора от селото. Пред всички бе Никола, същият този Никола, който през онези години развяваше знамето на първенството. Ето от тогава минаха повече от двадесет години. Оредяха техните редици. И на най-младите косите вече сребреят. Но нали те първи посяха семето на новото и подкрепиха младия му кълн. Нали те с обилна пот оросяваха земята, за да се радваме на сегашното изобилие.

Александър ДИМИТРОВ

Горди и усмихнати са техните лица. Те имат ведростта на новото и са вдъхновени от младостта. А като се прибави към това, че са сочени за пример, погледът заснява от игриви пламъчета и чувството прераства във възторг.

Неотдавна работят в монтажния цех двамата приятели Борис Желязков и Йордан Иванов, но мнозина гледат на тях с уважение и благородна завист. Защото не всеки може да бъде удостоен със званието „Ударник на комунистическия труд".

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Достойни за делото на героя

КАЙНАРДЖАНЦИ свято пазят в паметта си спомена за Димитър Дончев—Доктора. Много от по-възрастните са се срещали с него в дните на робството, когато той е идвал в селото заедно с Дочо Михайлов, за да разнася партийната правда, да повдига борческия дух на отрудените и ограбени от чуждата власт селяни, да ги организира за борба с експлоататорския строй. Най-смелите грабваха оръжието и тръгваха след него. Вливаха силите си в четите на Добруджанското революционно движение.

Подлото му убийство в гората между селата Кайнарджа и Вой ново, извършено от фашистката власт, свърза навеки името му с този красив кът на нашия окръг. В негова чест тук бе издигнат скромен паметник, пред който вече години наред признателните потомци поднасят венци от свежи цветя, а пионери и комсомолци със захлас слушат спомени и разкази за героите, дали живота си за нашата свобода.

Тази свобода, тъй дългоочаквана и желана, бе извоювана преди 27 години. Кайнарджанци се заловиха да изграждат новия живот. Съратниците на Димитър Дончев, тези, които заедно с него участвуваха в борбата, водени от най-старите комунисти Георги Чорбаджиев, Добри Пипиджиев и Марко Чорбаджиев, положиха основите на кооперативно стопанство. В него те видяха пътя, по който трябва да тръгнат, за да осъществят идеите на Доктора — идеи за изграждане на нов, справедлив и освободен от експлоатация строй.

В памет на този, който загина за свободата тук, по тези места, кайнарджанци решиха да назоват своя кооператив на неговото име, на името на Димитър Дончев. Едновременно с това те построихме първия кооперативен обор. Каква радост беше тогава! А през време на вършитбата? Цял месец денонощно спяхме на полето. С какво нетърпение очаквахме първия хляб от кооперативната фурна?

Започнахме и силажирането, първото силажиране. Никой не бе чувал дотогава за него. Зелената царевица сечахме ръчно, с брадвички, сами газехме в ямите. Какви хора виеха там жените. И навсякъде ни съпровождаше песента, звучната добруджанска песен. Една стопанка завърши, друга извиси глас. Време на труд и песни..

Имаше и неплодородни години. Вместо печалба през 1948 година се наложи да изплащаме дългове. Но никой не каза нито една обидна дума за стопанството. Поели бяхме нов път, за нас той бе свещен... Жената ми, милата, и тя делеше несгодите с мене. Една такава дребничка, слабичка, а откъде дойде тази сила в нея? Какви години бяха тогава и колко прекрасно е всичко сега!..

На другия ден дядо Ради почина. Изпратиха го не само учредителите, а още много хора от селото. Пред всички бе Никола, същият този Никола, който през онези години развяваше знамето на първенството. Ето от тогава минаха повече от двадесет години. Оредяха техните редици. И на най-младите косите вече сребреят. Но нали те първи посяха семето на новото и подкрепиха младия му кълн. Нали те с обилна пот оросяваха земята, за да се радваме на сегашното изобилие.

Особено добри резултати бяха постигнати през 1969 година, когато полевъдите получиха по 180 кг фасул от декар, по 237 кг слънчоглед, по 600 кг царевица. А доячите надоиха по 3 170 л мляко от крава. На дружбата бяха предадени надпланови количества зърно и животински продукти. За постигнатите високи резултати гърдите на 22 кооператора от Кайнарджа и съставните села бяха окичени с бронзови, сребърни и златни ордени на труда — награда за техния самоотвержен труд.

Кайнарджанци доказаха, че са достойни за името на Доктора. Те показаха на какво са способни освободените от експлоатация хора. Техният кооператив се нарежда на първите места по възнаграждението на труда. Години наред среднят годишен доход на работоспособен кооператор се движи над 1 000 лева. А миналата година беше рекордна в това отношение — 1 170 лева.

Стремежът на кооператорите е за в бъдеще успехите да бъдат още по-големи. Затова те разширяват тютюнопроизводството. През тази година от тютюн очакват значителни надпланови доходи. Разширяват трайните насаждения — лозята и кайсиевите градини. Въвеждат нова и все по-голяма механизация.

Едновременно с работата в стопанството кайнарджанци отделят сили и средства за разкрасяване на своето село, за изграждането му като селище от нов, социалистически тип. Построиха модерни и красиви сгради — училище, здравен дом, търговски дом и други. А скоро край лобното място на Димитър Дончев ще изградят красив парк за отдих на трудещите се.

Емил ПРАХОВ

С ДЪРЗОСТТА НА БОРЧЕСКОТО, ГЕРОИЧНО ИМЕ

РАЗГЛЕЖДАМ техните лица от общата групова снимка. Опит вам се да запомня изразите им. Застанал прав, поруменял и с неприкрита, възторжена гордост, началникът на монтажния цех сочи с пръст към стъклената рамка, вторачва очи в някого и фамилиарно го представя. В тяхната малка стаичка, намираща се в самия цех, отекват един през друг отмерени удари, машинни звукове, човешки говор. Разбирам, че няма да запомня никого така, защото необяснимата дързост и младежкият плам в техните погледи ги оприличават твърде много, и му предлагам да излезем навън. Той се съгласява, а очите му, шарейки припряно по стената, ми дават да разбера, че не съм видял още нищо. Окачени грижливо в бронзирани рамки, многобройните грамоти и похвали изглеждат като обща усмивка. Сред тях на централно място с чисто, открито лице и красив, надвиснал перчем се откроява мечтателният образ на млад, красив човек.

— Не зная дали тази монтаж на бригада щеше да бъде сега една от най-добрите в завод „Липа", ако нямаше такъв патрон, но съм сигурен, че докато носи името на Дочо Михайлов, тя винаги ще бъде начело, защото всеки един от тях знае с цената на колко усилия и труд бе извоювано това име през 1959 година — завършва с малко тържествен глас моят събеседник, преди да напуснем малката стаичка, превърнала се в кът.

Монтажният цех не е от много големите, но не е и малък, така че четиридесетте души свободно се разпореждат в него. Тяхната непосредствена задача е да превърнат натрупаните лакирани детайли в най-разнообразни модели. Те са онези, които придават истински смисъл и съдържание на дървото, защото раждат от него чудни и необходими потребности за нашия бит. Не зная тайната на умението и средствата, с които ръководителят на бригадата Димитър Трифонов работи, но средното изпълнение на трудовия график редовно достига тук над 150 процента. Вродената селска скромност на този човек не му позволява да говори за това, но на мен предварително ми са известни много неща за него. За това, че вече двадесет и три години той е свързан неразривно с мебелното предприятие, че е изпитал горчивините и радостите от неговото създаване до днес, че не всеки е достоен да носи такива високи отличия. Притежател на „Народен орден на труда" — бронзов, той е удостоен и с орден „Червено знаме на труда" и значката „Отличник на Министерството на горите и горската промишленост".

Когато Димитър пристига в малката дърводелска фабрика през 1949 година, нейният производствен персонал се състои от 122 души, той е 123-ият, а догарамджийската бригада, в която започва работа, наброява едва десет човека. Само след три месеца ръководството на предприятието възлага на младия мъж нейното управление.

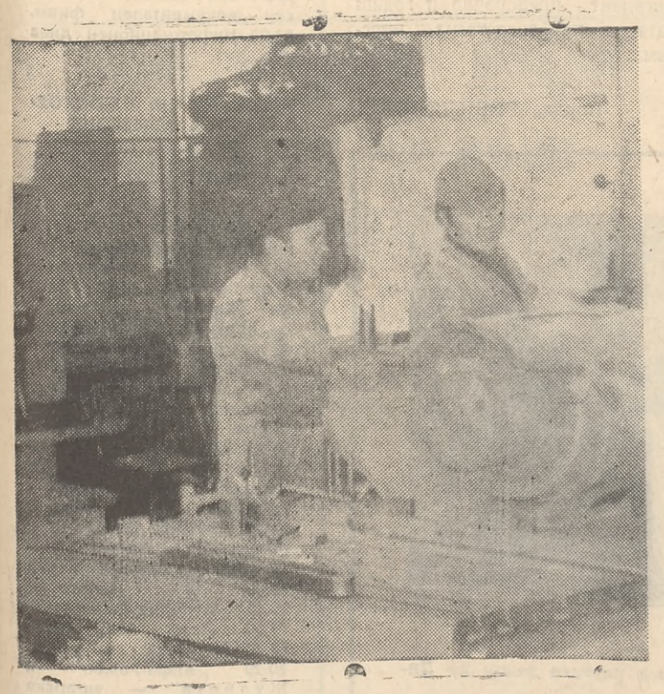
Свикнал да бъде там, където може да премери сили с трудностите, той бързо приобщава колектива към себе си и заработва с онази енергия, която превръща тази бригада в бригада за ударен комунистически труд. Щом се работи с такива хора като бай Борис, първооснователя на мебелното предприятие, дълго годишните производственици правнука на Гено Чолаков, мургавия веселяк Атанас, Неделчо и Кръстю, бригадирът може да бъде спокоен. На тях винаги може да се разчита, защото са опитни и способни за всяка операция от конвейера. А младият комунист Борис Желязков, работниците Йордан Иванов и Драгой Гебешев са техни истински последователи, които увличат със своя пример останалите.

Свързани с неподправена сърдечност и искреност в един здрав и сплотен колектив, монтажниците от мебелния завод ще посрещнат 75-годишнината от рождението на своя патрон с гордо чувство, че са достойни негови носители. А когато в деня на тържеството пристигнат в родната къща на добруджанския герой и положат свежи цветя пред неговия паметник, всеки един от тях ще даде негласно обещание, че никога няма да посрами борческото му и героично име.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ

Бригада „Дочо Михайлов" към цеха за фина керамика на промкомбинат „Камъшит" с ръководител Марина Димитрова е една от челните в предприятието и винаги преизпълнява трудовите норми.

Членовете на бригада „Дочо Михайлов" към механомонтажния цех на МЗ „Стомана" достойно носят името на добруджанския революционер. Светлата 75-годишнина от рождението на своя патрон те ще посрещнат с изпълнение на плана си за месец ноември 140 на сто.

ПРИОБЩАВАНЕ КЪМ КЛАСАТА

ЛЕК, синкав дим изпълва въздуха. Струва ти се, че потъваш в дрезгавината на лятно утро. Ако не е острият мирис на разтопен метал, на сгорещена формовъчна пръст, едва ли би разбрал, че това е обичайната атмосфера на чугунолеярния цех.

Пещите бучат непрекъснато и съскат като огнедишащи чудовища, поглъщащи силно пресни струи въздух. Работници с огромни чукове почистват изстинали вече чугунени отливки. Стъпвайки като по килим върху меката, наслоена от години рохкава формовъчна пръст по пода, формовчиците доизглаждат като скулптори сложните гънки на бъдещите отливки. Всеки е улисан в труд, всеки съсредоточено влага частица от себе си в общата дейност на бригадата, която е на почит в предприятието, защото е първа сред първите.

— Христо Бъчваров ли? Отиде към канцеларията — отвърна младият работник, когото попитах къде да открия бригадира.

И отново се наведе над формата.

След малко разговаряхме с Христо.

Леяр е от 24 години, от които 11 е прекарал в цеха на ДПП „Електрометал". По-късно Мехмед Ахмедов ще ми каже: „Бате Ристо ме накара да обикна тази мъжка професия". Не само Мехмед, а и много от по-младите има с какво да помнят опитния леяр. Той ги научи не само на тази „най-мъжка професия", но им вдъхна увереност в собствените сили. Защото пред първите трудности се стъписваха мнозина. Бяха готови да напуснат. А после оставаха. Не само от благодарност за помощта на по-опитните леяри край тях. Задържаше ги онази невидима, трайна връзка на другарски взаимоотношения, която се измерва единствено с мярката на уважение към ближния. Тревогите на колебливите бързо се стопяваха в искреността на целия колектив, чийто живот сега се оприличава на прекрасна, задружна отливка, претопена в чувството на взаимно уважение и мъжество.

За бригадата от 41 човека, калени вече в единоборството с метала, Христо може да говори дълго. Тази бригада е негова съдба. Както е съдба за всеки от колектива да завоюват с достойни дела званието бригада за комунистически труд, което носи името на прославения добруджански революционер Димитър Дончев.

Казват, че леярите не умеели да говорят много и красиво. Вместо тях говорели ръцете им. Така беше, когато определяха патрона на бригадата. Малко думи, повечето изречени със смущение, но с голям вътрешен смисъл:

— Ще направим всичко, което е по силите ни..

— Името на Димитър Дончев ни задължава..

— Трябва да докажем, че сме истински добруджанци — твърди и калени като стоманата, какъвто беше Доктора..

С какво друго, ако не с дела, могат да изразят признателността си към съратника на Дочо Михайлов леярите с мазолести ръце. Те не владеят красноречието. Кажат ли нещо, то тежи като разтопения метал в потите. Затова пък е казано от сърце и пламти с искрите на чистосърдечна искреност.

В цеха сякаш стана нещо по-особено, по-различно, отколкото бе преди. Някаква незрима десница ли напътваше всеки отделен работник, вътрешен порив към обща изява ли беше — никой не може да каже. Казаха го накрая в плановия отдел — 171 на сто изпълнение за третото тримесечие, първенци в ДПП „Електрометал". Пред 75-годишнината от рождението на Дочо Михайлов и Димитър Дончев бригадата от чугунолеярния цех затвърди успехите си, доказа, че заслужава да е бригада за комунистически труд и носи достойно името на Димитър Дончев. Три десетдневки подред леяри и формовчици се строяват в двора на предприятието. Под звуците на тържествен марш към върха на пилона се устремява червеното знаме с надпис „Бригада—първенец". В подножието на пилона стои надпис: „Знамето е издигнато от колектива на бригада „Д. Дончев" при чугунолеярния цех, постигнала най-високо постижение на трудовите норми и култура на производството".

Така ще бъде и занапред — това е твърдата дума на тези мъже със стоманени мишци и горещи сърца.

Откъде дойдоха те? В мечтите си за прекрасното бъдеще на Добруджа Дочо и Доктора виждаха добруджанския селяк приобщен към работническата класа, в неговото морално израстване на създател, творец на новата биография на нашия край.

Петър Василев дойде от селото на Дочо Михайлов. Простите на Бабук още го примамват, идват в сънищата му, но металът го плени по-силно. Той дванадесет години спори с него и доказва на какво са способни истинските мъже.

Най-добрият качественик в цеха Петър Миланов често ходи в родното си село Сокол. Може би от него щеше да стане добър механизатор, но го увлече леярството.. Боботят тракторите, плуват в пшеничната шир комбайни. Петър стрива едър клас в шепата си, помирисва го и вдъхва с пълни гърди аромата на пресен хляб, примесен с мириса на метал, оставил дълбоки следи по ръцете му. И после пак се връща в цеха.

Мехмед Ахмедов въобще не беше мислил да става леяр. На много места опита, но никъде не се задържа. Обичаше дунавския простор, затова постъпи в драгажния флот. След това дойде при леярите. Искаше после да напусне, но остана. Какво го задържа?

— Не знам — казва Мехмед, — то не се казва с думи. Не е лесно да си леяр, но с хора като нашата бригада планина може да се измести.. Просто е приятно да се работи..

Тежкият труд създава радост, удовлетворение. В това трябва да се търси разковничето на успехите, на колективната сила. То е в приобщаването към работническата класа, в съзнанието, че всеки от тях е частица от армията по заводи и фабрики, създаваща материални блага за хората. Това създава гордост у всеки и разтупква сърцето под пилона, когато мислено се обещава: „Ще бъда достоен член на бригада „Д. Дончев".

Др. ПАНОВ

ДОБРУДЖАНСКИ ВЪРХОВЕ

Струва ми се, че Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора са наистина добруджански върхове в най-точния смисъл на думата.

Защото за нас, добруджанци, техните имена се намират в една вечна и неделима цялост. Трудно, много трудно е да ги отделим едно от друго. Те така са слети, че всякога и винаги ги поставяме на една висота, в началото на всеки ред.

Може би и затова техните бойни другари в миналото просто ги назоваваха: Дочо и Доктора. Това вече съвсем ясно предопределя тяхното равенство в борбата за свободата на родния добруджански край и Отечеството. И в това няма нищо чудно. Животът им, героичното им дело са покрити със славата и величието на един истински подвиг, трайно вселил се в сърцата и душите на признателните поколения. На тези, които ги обграждат с безмерна обич. На тези, които превърнаха великата им саможертва в името на свободата и щастието на трудещите се в легенда, предавана по неписан закон от стари на млади.

Още от младини прегърнаха идеите на партията на българските комунисти и до края на своя борчески живот твърдо и последователно ги отстояваха, въпреки превратностите на моментите и ситуациите на борбата за радостта и щастието на трудещите се добруджанци. За разителният пример на Великата октомврийска социалистическа революция избистри още по-ясно техния кръгозор, показа им верния път към победата на справедливия социален строй. Прекарвайки известно време в първата работническо-селска държава в света, те още по-точно и ясно прозряха пътищата към победата на революцията. На онази революция, която сриза из основи стария, вече никому ненужен строй, разкрива, чертае с уверена ръка прекрасното комунистическо бъдеще, даряващо трудовите хора със свобода и хляб, с дълбока вяра и надежда в уреждането на собствените съдбини.

С оръжие в ръка воюваха в редиците на въстаниците от Септември 1923 година против врагове на народа, сражавайки се смело и самоотвержено в щурма срещу настъпващия фашизъм. Получили първата идейна и бойна закалка на непоколебими борци, по препоръка на партията се включват в добруджанското национално-освободително движение, за да го спасят от буржоазната върхушка, която го тласка в руслото на своите разбирания, просмукани от продажната политика на управляващата буржоазия. Битката с десните сили в движението е дълга, упорита, последователна и целенасочена. За да издържиш, нужни са много усилия, знания по марксизъм, увереност в правотата на подетото дело.

Тяхната няколкогодишна дейност сред добруджанското население от двете страни на границата се увенчава с успех. Двамата изтъкнати дейци на партията спечелват стотици привърженици на справедливата кауза. Имената им стават най-популярните сред поробените добруджанци, те ги произнасят с умиление и благоговение.

Техните съвременници — приятелите и враговете им — правилно са схващали големия идейно-политически заряд на тяхното величаво дело, на борбата им за укрепването на добруджанската революционна организация, създадена и направлявана от партията на българските комунисти. Мислите и думите на Дочо и Доктора, предаността им към интересите на трудещите се сливаха в едно. Поради това добруджанци последваха техния път в борбата за свобода и щастие, подеха светлия им живот като скъпо завещание, като знаме и зов за борба до пълна победа.

Те изгоряха в огъня на битката за свободата на поробена Добруджа, заставайки под високо развятото знаме на партията. С това навеки обезсмъртиха имената и подвига си в борбата за тържеството на светлите комунистически идеали. Единството на идеите и решимостта да се посветят на една, колкото трагична, толкова и оптимистична битка, ги направи истински приятели и другари, верни съратници в разгара на младостта им. Тяхната основна задача бе да воюват до последната си капка кръв за свободата на поробения роден край.

Ненапразно дейността им стана легенда, ненапразно те бродеха из поруганата родна шир, както на времето Левски кръстосваше България, за да буди съзнанието на поробените, да ги зове на борба за смъкването на тиранията. Колкото и да ги отдалечаваше епохата от мрачните дни на османското иго, в известни моменти те следваше да действуват като апостола на свободата Васил Левски, като него да се борят. Затова много пъти явките им са ставали в потайни нощи, в гори и христалаци, скрити от погледа на врагове те..

И днес, толкова години след тяхната гибел, образите им са живи в народната памет. Напразни останаха усилията на фашистите да ги изличат от съзнанието на трудещите се. В епохата на социализма възродена и обновена Добруджа им построи паметници, обезсмърти за поколенията подвига им. Осъществява делото, за което те паднаха, възславя титаничната им борба, предвестница на свободата.

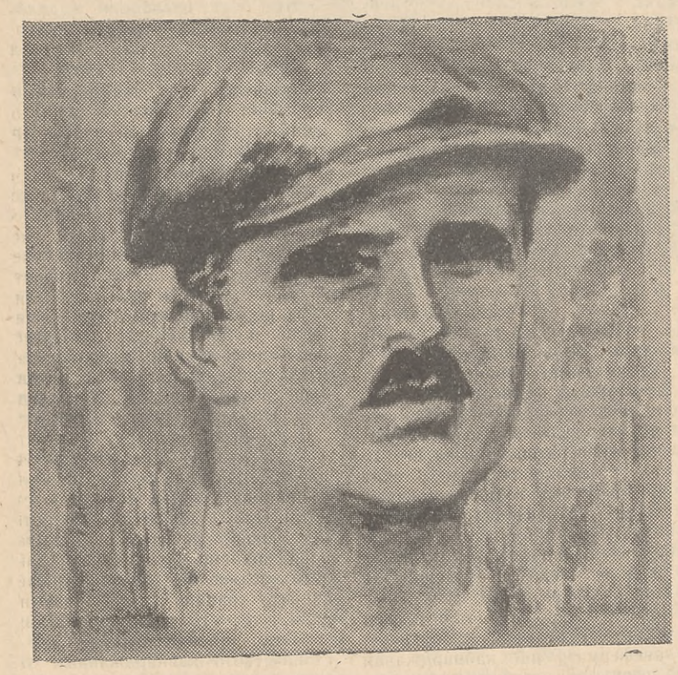
Вълчо РАДЕВ

Композиция „Добруджански революционери". Художник: Георги КУРТЕВ

„А там, където скърцат ръждиви окови, където зловещо свисти бичът на свирепия палач и се слага върху изнемощелите плещи на трудолюбивия селянин, където гладът и мизерията впиват костеливи ръце и изтръгват живи сърца; където помръква веселият смях и глъч на спретнатата селска мома и секва гласът на медения кавал... там отиде той и сред тях, и чрез тях заживя нов живот..."

Димитър ГАНЕВ

„Димитър Дончев — Доктора" Худ. Георги КОВАЧЕВ

ЩАСТИЕТО НА ДОЧО

Първият добруджански войвода и организатор на ДРО — Дочо Михайлов — не познавах лично. Той беше загинал още през лятото на 1926 година край село Дживел в бой с фашистко-полицейските шайки на тогавашното българско правителство. Но за нас той бе жив, по-жив от живите. Името му не слизаше от устата ни. Да слушаме за Дочо, за подвизите на четата му, за неговата смелост и безстрашие, за тъжния и героичен край на живота му, беше най-голямото ни желание. Ето, връщаме се с Петко от седенки. Полунощ отдавна е минало. Селото спи.. Но ние и тази вечер се отбиваме у тях. Влизаме безшумно в обора, запалваме газеничето и се навеждаме да четем „Отвореното" писмо на Доктора. Аз чета, а Петко се е надвесил над мене и е разперил полушубката си да затули светлината. Чувствувам как трепери дъхът му. Той не може да се въздържи и по едно време избухва:

— Скъпо ще ни заплатят за Дочо! И ония оттатък, и тия тук — скърца със зъби той и стиска голям пистолет, който своевременно бе измъкнал изпод яслата.

Героичният завършек на Дочовия живот беше за нас върхoвен идеал. Да умрем за свободата на Добруджа като Дочо, беше най-съкровеното ни желание... Ще се вдигне Добруджа, ще се развеят над нея хиляди червени знамена, на тях ще грее непременно ликът на Дочо, ще литнем ние към тях, за да умрем със смъртта на Дочо — тъй младежко ни въображение рисуваше добруджанската революция...

...На новика на въстаналата „Майка-робиня" непременно ще се отзова и аз, куршумът ще пронижe гърдите ми, ще замлъкне сърцето ми като сърцето на войводата, изстрадали бащи ще изкопаят край цветисти синори моя гроб, верни другари ще понесат безжизнения ми труп, покрит с червеното знаме на ДРО, на гърдите ми ще грее хубавият, строгият лик на Дочо... — тъй пишех по онова време, аз в поемата си — „Моята желана смърт", която бях посветил на изгората си — Руска Д. Генчева (сега моя жена), с която тогава общата борба ни беше срещнала. И аз я призовавах в поемата си да вървим докрай по пътя на войводата. „Сами без дом, за дом на хиляди бездомни ний двама с тебе ще умрем" — именно „ще умрем" защото така е направил войводата. И ние не бихме били негови верни другари, ако не последвахме примера му. И ние се мъчехме да свикнем с мисълта за смъртта. Трябваше непременно да се преодолее страхът от смъртта. Трепериш ли за кожата си, мило ли ти е за белия свят, значи, не си готов за делото, зелен си още...

„Дроистът" трябваше да бъде безстрашен и мъжествен като войводата, готов да изпълни и най-рискованата задача. Поняка кога, макар и не нарочно, ние „изпробвахме" готовността и безстрашието на някои хора от организацията с такива задачи. Аз дори си мисля, че като „млади док" още другарите „изпробваха" и моето безстрашие. Защо тряб ваше именно аз да отнеса оръжието на презграничния канал от село до града? Натовариха ме с пушки и пистолети, подпъхнати под дрехите ми така, че не можех да се превия.

— Един ще туриш в джеба си, готов за всеки случай — шепне ми Петко и ми подава един заряден пистолет. Страшно ми е, но се мъча да прикрия страха си. По пътя до града ми беше по-лесно, но в града — вървя по улиците като на сън. Вятърът свисти край ушите ми, а струва ми се, че ме опипват хиляди агентски ръце. Но задачата изпълних и се завърнах горд в село.

— Защо ще се страхуваш? — дума ми Петко. — Та ние сме „курбан-поколение" и без това. Ние трябва да открием пъртина за другите и да си отидем.

И ние наистина смятахме себе си за обречени. Никой от нас нито за минутка не допуска ше, че ще надживее деня на победата. Мечтата бе да се умре в боя като войводата. Тази мисъл тъй се беше врязла в душите ни, че днес още биват моменти, когато мъката от несбъдната мечта присвива сърцето ми..

Такова силно въздействие упражняваше на времето върху нас името и делото на легендарния добруджански войвода — Дочо Михайлов.

Аз помня с каква обич и вълнение произнасяхме името му по нашите тайни събрания! В полумрака на стаичките със затулени прозорци се открояват съсредоточените лица на възрастни, бащи, дядовци хора. Тук са бай Пенчо, Вълчо Атанасов, дядо Еню.. Те са затаили дъх, да не изпуснат нито една дума от тъжния и героичен разказ за войводата. И сега ми се, че извършваме някакъв тайнствен клетвен оброк, при който тия честни и страдащи хора слагат доверчиво в името на Дочо съдбата си в мои ръце. А в очите им свети остра като ханджар решителност. Вълнението задавя гърлото ми и устните ми едва пошепват последните думи: „...ние, живите, трябва да отмъстим за Дочо и да доведем докрай делото на нашия непрежалим брат-войвода".

Доколко образът на войводата беше залепнал в душите на добруджанци, най-добре личеше от факта, че народът сам беше сечинил песни за него, хубави, трогателни, бунтовни песни, които се пееха по сборове и седенки на селата на цяла Добруджа и най-вече в борческия Силистрен ски край — родния край на Дочо.

Веднъж замръкнах в село Касакал (сега с. Минково), Добричко, прибрах се да нощувам у сестра си Величка, омъжена там. Вечерта направиха седянка. По едно време една девойка запя. Смълчаха се всички. Заслушах и аз. Девойката нареждаше:

Снощи си минах, мале мо,
край Дживел село голямо,
край дживелските гробища,
край юнашките гробове
на Дочо, на войводата
и Дочовите другари...

Това беше една от „Моите песни за Дочо", която ЦК на ДРО издаде нелегално през 1934 години. Как силно се радвах, че и аз съм втикнал едно цвете от венеца от легенди, спомени, разкази и песни, които добруджанци бяха изплели на своя войвода...

Значките с лика на Дочо, които бяха разпространени през 1928 година, бяха най-ценното украшение на младите „дроисти". А в нашето село можеше да се види дори как буен момък тропа на хорото, а на ревера на палтото му свети гордият лик на Дочо. Чувствуваше се, че в централното ръководство на „Младо ДРО" работят такива буйни и ентусиазирани хора.

Денят 26 август, в който през 1926 година бе убит Дочо, биваше всяка година личен ден за организациите на ДРО. През тоз ден събирахме групите и дълго им разказвахме за живота и делото на войводата, за неговите завети, четяхме пламенните позиви на ЦК, поставяхме през нощта на видни места червени знамена.

Хората на този ден биваха мълчаливи, съсредоточени в себе си. Всеки от нас беше готов в името на Дочо да изпълни и най-тежката задача, която организацията би му възложила.

Тъй жив, обичан и следван беше Дочо и след смъртта си. Когато през 1966 година по случай 40 години от неговата гибел посетихме лобното му място, аз видях как някогашните негови сподвижници — бай Рашко, Иван Григоров и други смели четници от неговата чета, сега стари хора, се тресяха от плач, коленичили до неговия паметник...

Не! Най-голямото човешко щастие не се крие никъде другаде. Най-голямото щастие за човека е народното признание. Да те признае народът за свой роден син и в един върховен момент да чуеш, макар над гроба си, задушевния глас на родината: „Сине мой" — ето най-голямото щастие!

Дочо постигна това щастие.

Николай МИНЧЕВ

КОГАТО КОЛЕНИЧИМ...

(есе)

ЛИЦАТА ИМ са в паметта ми. В паметта ми са и светлите им съдби, изтъкани от всеотдайност. Дочо е мой връстник, разстреляли са го на тридесет и една година — „на попрището жизнено в средата" по мярката на Данте Алигиери. Когато животът е толкова хубав, че ако можеш, би прегърнал целия свят... Дочо прегърна идеята и смъртта — заради хората.

Другият е Димитър Дончев, с очи на обречен. Другояче не може да гледа никой, след великия оброк пред олтаря на свободата. И се сещам:

Има думи неизказани докрай,
има песни пети пред смъртта и недовършени,
има синове на моя роден край
като млади явори от бурята прекършени.

Бабук и Долни Добромир сега са тъжни села, въпреки новото в тях, въпреки усмивките на хората и припряната детска глъчка, въпреки всичко — защото са неизлечимо осиротели.

Тъжна е заедно с тях цяла България. Червеният цвят от кръвта на синовете й е лумнал в листата на есенните гори и вятърът го разнася по целия свят. Земята, която Дочо и Доктора биха орали, ги е прикътала в своите пазви — за да останат вечни. За да се пее песента:

Какви е деца раждала,
раждала, ражда и днеска
българска майка юнашка...

И ние вървим по нея като нестинари, омагьосани от жаждата си за живот...

Ще има заря. В подзвездната вис ракетите ще цъфтят като рани. Ще има глас:

— Дочо Михайлов...

— Димитър Дончев...

Други гласове ще отвърнат: „Загинал геройски като комунист..." И тези мигове ще се повтарят в златна Добруджа.

Милиони неща са ги дърпали към живота, но са се скъсали, както се късат корабни въжета в страшна буря. И е останало само великото — идеята за свобода и независимост. Подобна на пламък по цвят, кървава като зората. Те са останали нейни.

При едно бягство от румънските окупатори ужасена майка захвърлила своето пеленаче. А когато привечер се върнала и го потърсила, очите му били изкълвани от гарвани.

За да няма изкълвани детски очи, за да няма скръб и неправда, за да няма глад и нещастия — ТЕ принадлежат на Свободата.

Ще има заря. Ще свири тръба, звездите като очи ще поети ще гледат смаяно. Коленичил народ на малката грешна земя... Но нека се наведем и я целунем — защото там е кръвта им, а нейното име е Всеотдайност към комунизма!

Гео ДОНЕВ

Достоен рапорт

В навечерието на 75-годишнината от рождението на двамата добруджански революционери тъкачна бригада „Дочо Михайлов" от промкомбинат „Текстил" рапортува, че е изпълнила предсрочно производствения си план за месец ноември. Радостното чувство бе съпроводено с възторжено вълнение и гордост — текстилците от червената смяна достойно ще честуват празника на своя патрон.

Под ръководството на секционния майстор Марин Михалев те произведоха надплановa продукция за 17 000 лева и предадоха наднормено количество нови жакардови изделия. По примера на старите тъкачки Елена Чобанова, Ангелина Жекова, Недялка Енчева и младите ударнички Николинка Тодорова, Кръстинка Чуколова и Жечка Добрева работиха всички от бригадата.

Вдъхновени от делото и името на Дочо Михайлов, те дадоха твърдо обещание, че ще изпълнят предсрочно и годишната си производствена програма.

Йордан ЗЕБИЛЯНОВ

С вдъхновението на героя

С чест се готвят да посрещнат светлите годишнини, които предстоят, и пионерите от дружина „Димитър Дончев — Доктора" от училище „Кирил и Методий" в Силистра. И естествено тази, която най-много ги вълнува, е най-близката светла дата — 75-годишнината от рождението на техния патрон.

Пионерите се готвиха за този празник отдавна. По градската радиоуредба беше направено предаване за техните дела, а по училищната те сами си подготвиха предаване за Димитър Дончев. Запланувано е да се проведе и колопоход до неговото лобно място в гората до село Войново и до къщата-музей на апостола Дочо Михайлов в село Бабук. Новосформираните експедиционни отряди ще вземат участие в похода по стъпките на четата на добруджанския орел до Никола Козлево, който ще се проведе през месец април 1972 година.

В дружината тачат светлата памет и на всички паднали за народна свобода герои. Отрядите в VI „а", VI „в" и V „а" клас редовно посещават гроба на Иван Стайков, посещения са направени и до родното село на Никола Петров — Караджата и паметника на съветските летци в Иширково. На тези свети места те се запознават със светлия живот на народните си нове, дали живота си за днеш, в които днес живеем, учат се от техния пример.

В чест на 54-годишнината от ВОСР и 50 години от образуването на Ленинската пионерска организация в дружината прове доха есенен спортен празник, по ложиха венци пред паметника на добруджанските революционери в Силистра. Усилено се готвят тук да посрещнат и XII конгрес на ДКМС. Всеки отряд е поел обещание да издири членове на СНМ и да проведе срещи с тях. Наистина интересно ще бъде да се запознаеш с първите години на младежкия съюз, на който те са утрешни членове. Ще бъдат издирени също така и герои на труда, носители на орден „Георги Димитров", строителите на нова Добруджа, които пък да направят пионерите свидетели на днешния трудов подвиг. Съвсем скоро ще започнат и срещите с първите ремсисти.

С шестхващ темп продължава работата за достойно посрещане и на 90 години от рождението на патрона на ДПО „Септемврийче" Георги Димитров. Миналата година дружината се представи отлично в прегледа „Млади димитровци по димитровски път" и беше отличена с награда на ЦС на ДПО „Септемврийче". Тази година те не мислят да отстъпят от постигнатото. Готвят се викторина и рецитал за Г. Димитров.

Децата знаят сега много повече за легендарния крайцер „Аврора" след организираната по тяхна инициатива среща с Г. Бартев, изучават историята на театъра, техни гости са артисти от местния театър.

Не може всичко да се изброи в няколко реда. Но и това, което е направено, показва, че пионерите от дружина „Димитър Дончев" са верни на заветите на своя патрон, достойно носят неговото име.

Е. ЖЕЧЕВ

Откриването на паметника пред родната къща на Димитър Дончев — Доктора в с. Долни Добромир.

На синия екран

ЧЕТВЪРТЪК, 25. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За учителите: „Комбинаторика", 11.05 За учениците: (история за V клас): „Индия в древността", 11.20 Атлас: „Разкази за Калмикия", 12.00 Информационен дневник, 16.50 За учителите (повторение), 17.45 За учениците (повторение), 18.00 Новини, 18.10 Детски филм: „Пясъчното човече се намесва", 18.25 В света на животните: „Разходка из зоопарка", 18.50 За младежта: „Техниката — това голямо творчество", 19.20 Песни от Латинска Америка, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите: „Три хиляди и петстотин", 20.55 Концерт на танцовия ансамбъл „Маяковски", 21.25 Мигове, 21.55 „Творци и творби" — месечен културен преглед, 22.35 Реклами, 22.45 Новини.

ПЕТЪК, 26. XI

9.55 Обявяване на програмата, 10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 „Песни на морето" — румънски игрален филм, 11.35 „Господари без маски" — съветски документален филм, 12.00 Информационен дневник.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА, 27. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За пионерите: „Барабанче", 10.40 „Захари Жандов" — творчески портрет, 11.30 Концерт на танцовия ансамбъл „Маяковски", 11.50 Спорт на мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.30 Серия „Яо" — VII епизод, 16.55 За младежта: „Маршрути" — „С лодки по Искъра", 17.10 Спортна мозайка, 17.20 Новини, 17.30 Футбол: ЦСКА „Септемврийско знаме" — „Славия", в паузата — реклами, 19.15 Панорама, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 „Алфа-Ромео" и Жулиета" — унгарска кинокомедия, 21.50 „Песен моя, обич моя" — творчески портрет на з. а. Йосиф Цанков, 22.20 Новини, 22.35 Филми на голямия екран, 22.55 Из оперети на Йохан Щраус

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Тедефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА“, ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА“, ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 130 (1906) | Силистра, събота, 27 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

Верни синове на партията и народа

Тържествено събрание в Силистра по случай 75-годишнината от рождението на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора

Любовта и признателността към двамата дейци на партията и на революционното движение в Добруджа, пламенните патриоти и истинските комунисти Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора, събра снощи в салона на кино „Москва“ в Силистра синове и дъщери на народа, отдали своята младост за победата на Деветосептемврийската социалистическа революция у нас, активни борци против фашизма и капитализма, борили се безстрашно за светлия ден на свободата, съратници и другари на двамата апостоли на Добруджа, окрилени от светлата надежда, че са работили за бъдещето на своя народ и Родина, за щастието и благоденствието на експлоатираните и онеправданите, че са отдали своите сили и енергия за възтържествуването на новия обществен строй — социализма и комунизма. Да честват величавото дело — пример и знаме за поколенията — дойдоха членове и кандидат-членове на ОК и ГК на БКП, членове на ИК на ОНС и ГНС, обществени и културни дейци, ръководители на обществени и масови организации, работници от промишлени предприятия, учащи се, гости от други окръзи на страната. В салона са също така Иванка Руденко и Екатерина Войку — съратнички на Доктора, от СР Румъния.

На украсената с много зелени и цветя сцена се откроява портретът с образите на двамата бойни другари Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора, загинали в битката с враговете на народа, искрените и верните приятели на великата съветска страна. Поставен сред червено и трицветно знамена, той символизира нерушимата дружба, единство и братство с великия Съветски съюз, с Комунистическата партия на Съветския съюз.

В 17 часа, посрещнати с ръкопляскания и продължителни скандирания „БКП—БКП!“, в деловия президиум на тържеството заемат места другарите Георги Кардашев — кандидат-член на ЦК и първи секретар на ОК на БКП, Калин Димитров, Станчо Николов и Яким Петков — секретари на ОК на БКП, Вельо Максимов — член на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, Ганка Андреева — член на бюрото на ОК и първи секретар на ГК на БКП, членовете на бюрото на ОК на БКП Иван Русанов, Тодорка Гроздева и Атанас Киров, кандидат-членовете на бюрото на ОК на БКП Дянка Велева, Ангел Върбанов, Руси Славов, председателят на ОР на БЗНС Александър Чолаков, председателят на ОК на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов, гостите от братска Румъния Иванка Руденко и Екатерина Войку, изтъкнати борци против фашизма и капитализма и др. Пионери поднасят цветя на членовете на деловия президиум.

Тържественото събрание бе открито от др. Ганка Андреева.

Доклад „Дочо Михайлов и Димитър Дончев — верни синове на партията и народа“ прочете др. Георги Кардашев. В дългогодишните борби на партията и трудещите се против фашизма и капитализма, каза той, Силистренски окръг има свой принос. Стотици верни синове на Добруджа, ръководени от славната Българска комунистическа партия, се бориха самоотвержено и храбро за победата на светлите комунистически идеали. По-нататък др. Георги Кардашев се спря на живота и революционната дейност на двамата пламенни патриоти, неразривно свързали съдбата си с борбите на нашия народ срещу националния и социалния гнет, за победата на революцията, за щастието и благоденствието на експлоатираните и онеправданите. Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора, продължи той, още от ранни младини възприемат идеите на социализма. Като войници попадат под силното влияние на партията на тесните социалисти, посрещат с открити обятия Великата октомврийска социалистическа революция. Дочо и Доктора воюваха до последния си дъх, отдадоха младостта си за щастието и своБодата на родната Добруджа и Отечеството. Още приживе те завладяха умовете и сърцата на своите съвременници с чистата си любов към народа, с беззаветната си преданост на революцията. Оценката и всестранното признание, които получиха, свидетелствуват за приноса и величието на тяхното дело, за утвърждаването на ДРО. Здравите им връзки с партията на българските комунисти, предаността им към идеите на комунизма родиха обаянието и преклонението към тях.

Разглеждайки Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора като изразители на най-съкровените мечти за свобода на народните маси в Добруджа, др. Георги Кардашев подчерта, че имената на титаните на добруджанското национално-освободително движение се превърнаха в символ на всеотдайна служба на интересите на народа. Бесният фашистки терор, сълзите и мъките не можаха да сломят волята на добруджанци за победа. Те ги накараха още по-здраво да се сплотят около Комунистическата партия и ДРО, да тръгнат на смъртен двубой с врага. Добруджанци се вдъхновяваха от героичния пример на Дочо и Доктора, от техния скъп завет.

На Девети септември народът приключи кървавите страници на десетилетните борби, за които загинаха и много предани синове на Добруджа. Партията и народното правителство, подчерта др. Георги Кардашев, оцениха високо големите заслуги на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора в антифашистката борба. Удостоиха ги посмъртно с ордени и медали в знак на дълбока признателност. Училища, читалища, промишлени предприятия, кооперативни стопанства, пионерски дружини и комсомолски организации в Добруджа носят техните славни имена.

Днес, изтъкна др. Георги Кардашев, трудещите се добруджанци уверено и твърдо крачат към светлото комунистическо бъдеще. За 27 години народна власт, под ръководството на ЦК на Българската комунистическа партия, те изградиха величествените основи на социализма в Добруджа. Силистренски окръг коренно измени своя облик. След историческия Априлски пленум на ЦК на БКП, под бащинските грижи на ЦК начело с др. Тодор Живков, той се превърна от аграрно-промишлен в промишлено-аграрен район на страната. Разви се неговата промишленост и селското стопанство, културата и изкуството. Особено са характерни успехите му в областта на селското стопанство. По средни добиви на царевица от декар окръгът се нарежда на едно от първите места в страната през петата петилетка.

Колосалните постижения на социалистическа Добруджа във всички области на живота, постигнати под ръководството на Българската комунистическа партия, са най-големият паметник в прослава на делото и подвига на Дочо и Доктора. Добруджанци, заяви др. Георги Кардашев, твърдо крачат към светлото комунистическо бъдеще, така ярко очертано в Програмата на партията, приета на нейния Десети конгрес. Те ще дадат своята дан за изграждането на развито социалистическо общество у нас.

Докладът на др. Георги Кардашев бе изслушан с голямо внимание и изпратен с продължителни ръкопляскания.

Приветствие поднесе Иванка Руденко.

След това бе прочетено писмото на др. Петре Борила, съратник на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора, до окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма.

Прочетени бяха и: решението на Секретариата на ЦК на БКП за построяване паметник на Димитър Дончев — Доктора; решението на изпълнителния комитет на окръжния народен съвет за наименуване полувисшия учителски институт в Силистра на името на Дочо Михайлов и на промкомбинат „Текстил“ на името на Димитър Дончев— Доктора; заповедта на Министерството на горите и опазването на природната среда за обявяване за исторически обекти лобните им места; решението на ЦС на БТС за еженодно организиране на национален туристически поход „По стъпките на добруджанските революционери“ с маршрут с. Никола Козлево, Шуменско — Силистра.

Събранието, което бе организирано от името на ОК и ГК на БКП, окръжния и градския народни съвети, окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма, изпрати поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Тържественото събрание завърши с богата литературно-музикална програма.

Никола НАНЕВ

ДЪЛБОКА ПРИЗНАТЕЛНОСТ

ВЧЕРА от името на окръжните и градски комитети на БКП, ДКМС и Отечествения фронт, на окръжния и градския народни съвети, на окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма и други бяха поднесени венци пред паметника на Димитър Дончев — Доктора край с. Войново, пред паметника на добруджанските революционери и паметника на Съветската армия в Силистра. Това бе израз на тяхната дълбока признателност и уважение към безсмъртното дело на двамата добруджански революционери, отдали живота си за свободата на Добруджа, за идеалите на комунизма. (СТ)

ПИСМО

НА ДР. ПЕТРЕ БОРИЛА ДО ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БОРЦИТЕ ПРОТИВ ФАШИЗМА И КАПИТАЛИЗМА

ЛЮБИМИ ДРУГАРИ,

Благодаря Ви от сърце за поканата, която ми изпратихте да присъствувам на събранието по случай 75-годишнината на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора. Съжалявам твърде много, че моята тежка болест ме задържа на легло в болницата и не мога да дойда, но всички мои мисли ще бъдат близко до Вас в деня 26 ноември.

Много се радвам за това честване и Ви поздравявам за неговото организиране. Голямо задоволство е, че 75-годишнината от рождението на Дочо и Доктора се провежда в условията на свободата, за която те се бориха и дадоха живота си. Но ме обхваща и една голяма мъка, мислейки си, че и те биха могли да бъдат живи, радвайки се заедно с нас за нашите постижения, ако българската и румънската реакция не ги беше унищожила толкова преждевременно.

Аз живях и се борих много години заедно с Дочо и Доктора, бяхме приятели и другари, опознах ги, уважавах ги и ги обичах. Спомням си за тях като за едни чудесни другари, отдадени тялом и духом на народа. Познавам ги като дейци, които в тежките условия на преследване, в нелегалност, носеха словото на партията сред експлоатираните и подтиснатите маси. Познавам ги и като безстрашни борци с оръжие в ръка.

Дочо и Доктора посветиха целия си живот на борбата против социалното и националното подтисничество, против шовинизма и национализма. Животът направи така, че тези двама борци, истински комунисти-интернационалисти, да бъдат унищожени — Дочо от българската олигархия, а Доктора — от румънската.

Колко възвишено е, другари, да видиш, че идеалът, на който посветиха живота си Дочо и Доктора, победи и че днес румънският и българският народ строят социализма — съкровената тяхна мечта. Тяхната жертва, достигнала до най-възвишената саможертва, не отиде напразно. Колко чудесно е, че ние, техните другари и приятели, както и техните продължители, можем да видим осъществена целта, за която те живяха, бореха се и умряха!

Аз Ви пожелавам, драги другари, нови и големи успехи в построяването на социализма! Дочо и Доктора живеят в нашите спомени и споменът за тях ще ни съпътствува в строителството на социализма.

Прегръщам Ви всички, другари и приятели, желая Ви успех, здраве и щастие!

18. XI. 1971 г.

ВАШ: ПЕТРЕ БОРИЛА

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

Преизпълниха годишните планове

ТРУДОВИЯТ колектив на ПК „Строителни изделия“ се готви да посрещне достойно предстоящия пленум на ОК на БКП по въпросите на строителството. Стегнатата организация на работа и разгорялото се социалистическо съревнование дадоха богати плодове. За първото полугодие на тази година предприятието стана носител на преходното червено знаме на Министерството на строежите и строителните материали и ЦС на българските профсъюзи. С радостна равносметка приключи и деветмесечието — колективът стана първенец и носител на преходното червено знаме на ГК на БКП в Силистра.

Работниците и служителите от „Строителни изделия“ утвърдиха още повече постигнатите резултати. Те рапортуваха, че са изпълнили годишната си производствена програма от 960 000 лева. Особено се отличиха в социалистическата надпревара бригадата на Енчо Хотинов и индивидуалните първенци Кръстьо Желев, носител на „Народен орден на труда“ — златен, Тодор Славов и Иван Стоянов, носители на „Народен орден на труда“—бронзов, Войко Калушев, Койчо Йорданов, Димитър Проданов, Божко Русев и др.

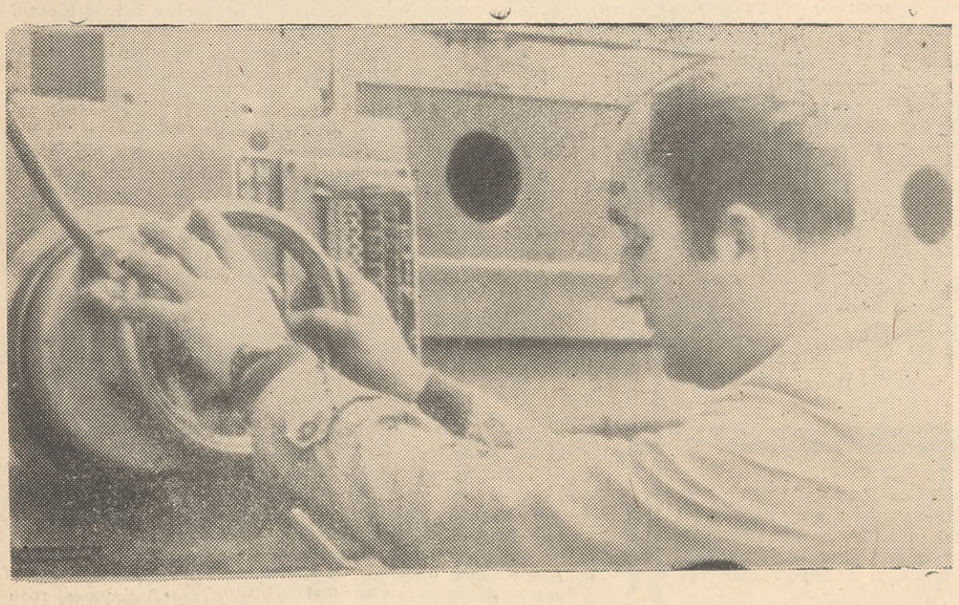
Сега колективът е насочил усилията си в повишаване качеството на бетоновите изделия и е обещал до края на годината да произведе надпланова продукция за 120 000 лева.

Вълчо КОКОНОВ

* * *

ЕКИПАЖИТЕ и работниците от Дунавски драгажен флот — Силистра решиха твърдо да осигурят необходимите инертни материали за строителството в нашия окръг. За изпълнението на тази отговорна задача се набелязаха нужните мероприятия, които довеждоха до редовно преизпълнение на производствените планове по месеци и тримесечия. В чест на пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството колективът разгърна масово социалистическото съревнование и сега рапортува с открито чело: годишната програма е изпълнена с 45 дни предсрочно, като са добити 351 000 куб. м пясък и баластра. В благородната надпревара особено се отличиха екипажите на дълбачка „Струма“, моторен кораб „Доростол“ и на всички подемни съдове. До края на декември ще бъдат осигурени още 35 000 куб. м инертни материали за разгърнатото строителство през следващата година.

Иван ДИМОВ

Ръководителят на монтажния цех в завод „Стомана“ Георги Петров изпълнява своите трудови норми — 140 на сто и за последното тримесечие е носител на званието „Най-добър в професията“.

Полезна среща

По инициатива на редакцията на в. „Силистренска трибуна“ и партийното ръководство на аграрно-промишления комплекс „Дунав“ на 25 ноември в Тутракан се проведе среща-семинар с дописниците и кореспондентите от селищата на агрокомплекса.

Срещата бе открита и ръководена от кандидат-члена на бюрото на ОК на БКП др. Ангел Върбанов. Зам.-председателят на аграрно-промишления комплекс Александър Петков запозна присъствуващите с близките задачи и перспективи на АПК „Дунав“, като обърна особено внимание на предстоящите мероприятия по внедряването на промишлените методи и технологии в селското стопанство.

Първият секретар на ГК на партията др. Иван Георгиев говори пред участниците в срещата за развитието на промишлеността, строителството, транспорта, търговията и за социално-битовите придобивки в град Тутракан. Представител на редакцията на окръжния вестник говори за журналистическите жанрове, използувани в съвременния социалистически печат.

Това бе една полезна среща, която ще допринесе за подобряване на работата на нещатните сътрудници на окръжния вестник от района на АПК „Дунав“, за по-пълно отразяване на живота и трудовите дела на хората от този район на окръга.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

През месеца на трайните насаждения

С амбиция за нови постижения

Месецът на трайните насаждения, обхващащ времето от 10 ноември до 10 декември, навлезе вече в своята решителна фаза. И наистина по традиция това са дните, които се използуват от стопаните за последните грижи преди настъпването на зимния сезон.

В овощните градини на Комплексната опитна станция — Силистра болшинството от практическите мероприятия са вече към своя край. Подготвени са площите за засаждането на нови насаждения за установяване на най-подходящи сортоподложни комбинации при кайсиите.

В настоящия сезон се работи и по разработване на корекционни насаждения. Освен това създава се маточна градина от проценни кайсиеви сортове и елити. Заложен е и питомник за производство на посадъчен материал от най-перспективните кайсиеви сортове.

Цялата тази дейност се извършва под прякото ръководство на колектив от научни работници и специалисти.

Върху площ от около 600 декара се вършат и редица сезонни дейности, обезпечаващи поддръжката на насажденията. Завършено е пръскането с бордолезов разтвор. Още в края на октомври беше завършено зазимяването на дръвчетата, което ще ги предпази от повреди, причинявани от дивеча.

Разбира се, не на последно място по важност е и една друга дейност на колектива на Комплексната опитна станция — да оказва методична помощ на кооперативните стопанства при създаването на големите кайсиеви масиви в рамките на агрокомплексите.

Р. МИХАЙЛОВ

ПРЕДСРОЧНО-НАДПЛАНОВО

КОЛЕКТИВЪТ на месокомбинат „Родопа“ навлезе с хубав старт в шестата петилетка. Подобрената организация на производството, повишената трудова дисциплина и масовото социалистическо съревнование, обхванало всеки работник и служител в предприятието, доведоха до значително преизпълнение на плана по всички показатели. Така беше в течение на цялата година. Предсрочно приключи третото тримесечие, а десетмесечната производствена програма бе реализирана още през първите дни на октомври. Постигнатите резултати вдъхновиха бригадите по цехове на още по-упорит труд за преизпълнение и на годишния план.

Стопанското, партийното и административно ръководства набелязаха конкретни мероприятия, работниците поеха допълнителни обещания и месокомбинатът ще изпълни годишната си производствена задача на 5 декември. До края на годината на народното стопанство ще бъде дадена надпланова продукция за 520 000 лева.

Димитър ИВАНОВ

* * *

ШИРОКА и разнообразна е дейността на СП „Комунални услуги“ в с. Ст. Караджа. През тази година колективът насочи своето внимание не само върху изпълнението на плановете в различните отрасли, а и върху качеството на извършваните услуги. Всеобхватността на социалистическото съревнование между отделните цехове и работници даде ползотворни резултати. Предприятието отчете, че е изпълнило предсрочно годишната си производствена програма от 230 000 лева. С хубави постижения се отличиха цеховете с отговорници Николай Киряков, Михаил Добрев, Марийка Иванова и с групови отговорници Георги Акпунарлиев, Марин Моков, Георги Донев и др.

В сравнение с миналата година сферата на услугите значително се разшири, подобри се качеството и предприятието реализира надпланова печалба от 8 000 лева. Сега усилията на колектива са насочени за преизпълнение на обещанията в чест на VII конгрес на българските профсъюзи.

Трифон КУТЕВ

* * *

СРЕД останалите бригади в ТПК „Съединение“ — Тутракан най-ярко се откроява с ритмичността в работата си бригадата за дамска шивашка конфекция с ръководителка Стефка Узунска. От началото на годината досега тя е винаги сред първите. Радостта на работническите от колектива към края на годината е особено голяма, тъй като те с чест рапортуваха, че са изпълнили годишния си план 186 на сто, произвеждайки надпланова продукция за 16 000 лева. С подчертано голям ентусиазъм се трудиха Марийка Георгиева, Елена Ангелова, Йорданка Стоянова, Мария Петкова и Николинка Куцарова, които редовно изпълняват трудовите си норми над 125 на сто. До края на годината бригадата е обещала да реализира надпланово производство за още 12 000 лева.

Тодор ДРАГАНОВ

Партийното ръководство на комсомола — в центъра на вниманието на партийните организации

ИЗМИНАХА четири години от провеждането на Декемврийския пленум на ЦК на БКП за работа та с младежта и комсомола. При ложени в практиката, неговите ре шения дадоха плодоносни резул тати и в района на общинския партиен комитет в с. Секулово.

Три са основните задачи, кои то си е поставил той в своя пер спективен план за 1971 г. — по вишаване ефективността от пар тийното ръководство на иконо мата на селското стопанство, по добряване марксистко-ленинска та подготовка на комунистите и издигане на по-високо ниво пар тийното ръководство на комсомо ла. На последната задача комите тът обръща особено голямо вни мание, отнася се с необходимото разбиране. През месец март той приема оценка за изпълнение ре шенията на окръжния комитет на партията по този въпрос от фев руари 1970 година. Обсъждат го на свои събрания и първичните партийни организации. И основа телен е изводът, че навременната и конкретна помощ на окръж ния комитет на партията внася це ленасоченост в дейността на об щинския партиен комитет по пар тийното ръководство на комсомо ла. Чувствува се

ПРИНОСЪТ НА КОМУНИСТИТЕ

и грижата им комсомолските дру жества да се развият като истин ски самодейни и самостоятелни организационни единици. В об щинския и дружествените коми тети на комсомола работят с пар тийно поръчение 16 млади кому нисти. През сегашната отчетно-изборна кампания те ще достиг нат 25. Този факт се посреща с одобрение и се оценява от об щинския комитет на комсомола като важен момент за активизи ране комсомолската дейност през следващата година. С любов и признателност разказва за помощ та, която получава от четирима та партийни членове в дружестве ния комитет, комсомолската сек ретарка в с. Грънчарово Станка Славова. Те са стълбът в ръковод ството на дружеството. Без да съг ласува своите планове с тях, тя не провежда никакви мероприя тия. И с право Славова с възхи щение говори за онази качестве на разлика, която е почувствувала в живота на дружеството след провеждането на Декемврийския пленум на ЦК на БКП. Тук кому нистите имат най-близки впечат ления за работата на комсомола, осъществена е ежедневна връзка между партийното бюро и дру жествения комитет, осигурена е взаимна информираност по пред стоящите задачи, партийните чле нове живеят с тревогите и успе хите на своята утрешна смяна. Затова комсомолското дружество в с. Грънчарово е организацион но най-добре, много пъти е на граждавано по различни поводи и случаи, а положителният му опит е предмет на изучаване в общинската комсомолска органи зация. Добра дейност развиват също така и комсомолските дру жества при ремонтната ра ботилница и цеха на промкомбинат „Камъшит" в с. Секулово. Претенции могат да се предявят обаче към комсомолските дружества в села та Скала и Прохлада. Тук сами ят състав на партийните органи зации не позволява участието на всички комунисти в преустройст вото на комсомолската дейност. Затова правилна е ориентировка та на общинския партиен комитет да приеме повече комсомол ци за комунисти в техните редо ве, които ще се включат с цялата си енергия в работата на ком сомолските дружества.

Главният двигател на този сло жен процес на преустройство на партийното ръководство на ком сомола се явява

ОБЩИНСКИЯТ ПАРТИЕН КОМИТЕТ

Тази година той е изслушал две оценки за състоянието на комсомолските дружества на свои заседания. Взел е правилни и действени решения. Повикал е на отчет ръководствата на две първични партийни организации. С негова намеса обучението на комсомолския и партийния актив се извършва съвместно. Членове те на общинския партиен комитет редовно присъствуват на за седания на дружествените коми тети и вземат активно участие по обсъжданите въпроси. На събра ния на комсомолските дружества много често присъствуват цели те партийни бюра, а на партий ни събрания — дружествените ко митети. По този начин младите хора се учат на ред, изучават опита на партийните организации.

Под ръководството на партий ния комитет за десетте месеца на тази година са приети 18 мла ди комунисти и са подготвени до кументите за встъпване в партия та на още 8 комсомолци. На про светни събрания в Скала и Про хлада отново са разгледани те зисите на др. Тодор Живков и решенията на Декемврийския пле нум на ЦК на БКП за работата с младежта и комсомола. Орга низирани са няколко предавания по радиоуредбата за комсомол ските дружества-първенци. От об хванатите 132 жители на района до 40-годишна възраст да пови шават образованието си във ве черните училища и техникуми 50 са членове на ДКМС.

Голямо доверие се оказва на членовете на комсомола в обще ствените организации. От 30 съ ветници, избрани в последните избори за народни съвети, съдии и съдебни заседатели, 9 са ком сомолци, а от 13 членове на уп равителния съвет на ТКЗС 6 са на младежка възраст. Наскоро ще бъде открита ритуална зала за сключване на граждански бра кове. Общинският народен съвет е завел на отчет младите семей ства и следи за тяхното укреп ване. Много младежи са членове на постоянните комисии към съ вета и участвуват активно в хиги енизирането, благоустрояването и озеленяването на селата. Изпъл нителният комитет на общинския народен съвет подготвя сесия за работата с младежта.

Изградени са 6 младежки про изводствени единици, от които особено впечатление правят кра векомплексът и бригадата за ком плексна механизация. Кра векомплексът, където от 30 ра ботници 22 са комсомолци, по стигна резултати в снижаване се бестойността на кравето мляко, които имат национално значение. Колективът му е награден с гра мота и парична награда от ЦК на ДКМС.

Младежите от района се рад ват на добра материална база — открити са и обзаведени с всичко необходимо два клуба на механизатора, изградени са спортни игрища по волейбол и футбол, закупени са тенис-маси и шахове.

За патриотичното и интернацио налното възпитание на младежта са проведени в чест на Десетия партиен конгрес и 80-годишнина та от основаването на БКП сре щи с активни борци против фа шизма и капитализма, посещения на лобните места на Дочо Ми хайлов и Иван Стайков, литератур ни четения за Христо Ботев и Н. Й. Вапцаров, викторини, чита телски конференции и др. От делно са проведени събрания на тема: „Естетиката на младежта в нашия бит", срещи с дейци на окръжния съвет за изкуство и кул тура по използуването на ритуа лите. Активно участвуват комсо молците в художествената само дейност, в изградените лектории и кръжоци за политическа про света.

Разбира се, съществуват и мно го неразрешени въпроси в рабо тата с младежта и комсомола, които се виждат и оценяват от общинския партиен комитет и първичните партийни организа ции. Трудност представлява на пример работата с младите се мейства. След женитбата си ак тивността на комсомолците нама лява. Това особено се отнася за младите семейства от турски про изход. Слабости се допускат в хода на комсомолската учебна година. Незадоволителна е създа дената материална база за раз гръщане на техническото творче ство и майсторство сред младеж та и др.

Безспорно постигнатите поло жителни резултати в работата с младежта и комсомола тук имат комплексен характер. Те са възнаграждение за труда и упо ритостта не само на партийните организации, но и на комсомол ските дружества. Те са един ху бав старт за осъществяване на една по-широка програма, която ще позволи да се извърши онзи поврат в партийното ръководст во на комсомола, за който става дума в тезисите на др. Тодор Живков.

Денчо РАШКОВ,
Недю ХРИСТОВ,
от окръжния комитет на партията

Никола НАНЕВ,
от редакцията на в. „Силистренска трибуна"

Пред окръжната научно-практическа конференция за издигане самодейния характер на комсомола и ръководната роля на партията

Баба Бяла на 70 години

В град Дулово неотдавна бе тържествено честувана 70-годишнината от рождението на баба Бяла — майката на парти занина-герой Никола Петров — Караджата. На юбиляра бяха поднесени поздравления и цветя от името на организации, колек тиви, близки и познати.

Дълбоко в паметта на хората от този край са се запазили скъпи спомени от миналото на нейния пълен със страдания живот. Израсла и възпитана в селско семейство, още от мал ка тя проявява трудолюбие и скромност. Свързала по-късно съдбата си с бедния момък Пе тър Николов, младото семейст во заживява в беднотия и не доимък. Поради големите труд ности те отиват да живеят при многолюдното семейство на нейните родители. Тук се ражда техният любим син Кольо.

Настъпват тежки години за българския народ. Младият обу щарски работник Никола Петров търси щастието си в Русе, Со фия. Като се връща в отпуск, баба Бяла с изненада открива промените в него. Радостта ня ма граници, когато слуша руски те песни, които пее Кольо. Той често говори за Русия, за бъ дещия свободен живот. Баба Бя ла и дядо Петър не се изненад ват, когато научават, че синът им е станал партизанин. Колко безсънни нощи и тревожни мис ли по съдбата на любимия син! Тежки дни настъпват за баба Бяла и дядо Петър. Разпити и инквизиции в кметството и по лицейското управление!

Много пъти полицията поста вя на изпитание чувствата на партизанската майка. Облечени цивилно, като нейния син, поли цаи изненадващо се показват в градината или двора, за да раз берат реакцията на баба Бяла. Но майчиното сърце устоява, не трепва и не казва нищо.

С колко радост и вълнение баба Бяла посреща съветските войски! Вечерта офицерите са по канени на вечеря у семейството на дядо Черню — баща й. През цялото време партизанска та майка е при тях. Спомня си руските песни, които е пял ней ният син, разказите му за но вия живот в Съветския съюз. Мислено си представя сина си и се топи от радост, че народът се освободи от тежкото тегло, че скоро ще се върне нейният Кольо. Но той не се върна! Загина геройски в една акция в село Якоруда. Вестта за това покруси любящото майчино сърце и тя завинаги завърза чер ната забрадка.

След Деветосептемврийската победа семейството на баба Бя ла участвува активно в строителството на социализма. Срещите на партизанската майка с организа ции и колективи се превръщат в истински празници и са скро мен принос в патриотичното въз питание на трудещите се и осо бено на младежта.

Ранчо ПАВЛОВ

В чест на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин експедиционният отряд „Георги Бенковски" от училище „А. С. Макаренко" се свърза с музея при крайцера „Аврора" и се запозна с Генадий Павлович Бартев, старши научен сътрудник при крайцера, капитан първи ранг от запаса.

Неотдавна той беше скъп гост на своите малки приятели от Силистра. Посрещнат с хляб и сол от пионерите, той слуша техните песни и стихотворения, приветствията и пожеланията им и разказа за своето участие във Великата отечествена война и освобождаването на град Силистра през септември 1944 година.

НА СНИМКАТА: Поднасяне на свежи цветя на скъпия гост.

Те станаха пионери

Неотдавна на тържествен пионерски сбор 25 третокласници от училище то в село Ножарево бяха приети в редовете на ДПО „Септемврийче". Със сери озни и съсредоточени лица децата повтаряха думи те на свещената пионерска клетва. Пионерите от седми клас и комсомолци те от осми клас им завързаха червените връз ки. Изнесена беше богата литературна програма, пя ха се много български и съветски революционни песни.

Ахмед ДЕМИРОВ

Когато поръченията се изпълняват добросъвестно

Комисията за народен контрол в завод „Хром" — Сили стра винаги е изпълнявала доб ре задачите, поставени от пар тийната организация. В своя та дейност през настоящата годи на тя се е ръководила предим но от решенията на бюрото на ОК на БКП от февруари 1970 година и от решенията на Яну арското съвещание.

В комисията членуват дълго годишни служители и работни ци на предприятието, познава щи добре работата на завода, и много от тях вече са добили опит и знания в контролната дейност. В плановете на коми сията винаги залягат главни мо менти от дейността на предприя тието и основните показатели за изпълнение на производстве ните задачи.

През настоящата година ко мисията за народен контрол в завода е извършила над 10 ос новни проверки, от които по важна е проверката по допълни телните резерви за надпланова продукция, констатирани от ин спекцията за държавен контрол. Комисията установява, че бла годарение на добрата организа ция в предприятието е произве дена значителна допълнителна продукция. Извършена е про верка по складовото стопанство за материали и готова продук ция. Комисията е констатирала, че материалите се съхраняват добре, но по опаковането на го товите изделия се допускат сла бости, за отстраняването на ко ито са направени съответните предложения. При извършена та проверка по охраната на тру да е констатирано, че трудови те злополуки през настоящата година са се увеличили в срав нение с миналата година, осо бено в шлайфовото отделение, дължащи се предимно на неусъ вършенствувана технология и на невнимание от страна на работниците.

Извършената проверка по технологичната дисциплина и качеството на продукцията в но вооткрития алуминиев цех по казала, че въпреки писаната технология в цеха, същата не отговаря на машинното оборуд ване, което до известна степен е старо. Направени са предло жения да се търси помощта на специалистите и с помощта на административното и техническо ръководство да се подобри качеството на произведената продукция.

В своята работа комисията винаги е спазвала някои прин ципни положения. Така напри мер при започването на всяка проверка членовете предвари телно се подготвят, изучават ус ловията за работа, нормативни документи, както и технология та и отчитането на продукция та.

На какво се дължи успехът и авторитетът на комисията за народен контрол в завод „Хром"? Основното се състои в това, че са създадени предпо ставки от партийното и стопан ското ръководство, които се от насят с необходимото внимание и своевременно реагират на предложенията на комисията. Това внимание е израз на дове рие към органите на контрола, което ги стимулира в по-нататъшната им дейност. Въпреки че работата е на обществени на чала и се извършва в извън работно време, това не пречи на членовете на комисията да из вършват проверките съзнателно и задълбочено.

Комисията за народен контрол в този състав и с попълването й с нови народни контрольори — добри специалисти, технолози и лаборанти, при създадени те условия и завоюван авторитет, подкрепата, която й оказва партийното бюро, и методическата помощ от инспекцията за държавен контрол, ще бъде още по-добър помощник на пар тийното и административното ръководство за изпълнение на производствените задачи.

Важна съставна част от про верките, това е гласността на резултатите от тях. Досега те са се изнасяли предимно на партийни събрания, а по-малко пред целия колектив. Наложи телно е за в бъдеще поне веднъж на тримесечие при отчита не на плана пред целия колек тив да се изнася информация за цялостната дейност на коми сията за народен контрол.

Иван РАЙКОВ

Есенно есе

Тази година есента е малко неспокойна, духат силни ветрове, объркани и поривисти, тъжни и самотни. По покривите дрънчат ламарини, тротоарите и денем, и нощем лъщят от кратките пориви на дъждовете. Но нито един път не валя истински дъжд, както му прилича, такъв есенен — спокоен и тих, сив и мокър като небето. Занизаха се като низ от златни листа есенните дни, уморени, натежали от предчувствие за сняг, за зима. Слънцето едва забележимо се усмих ва и къпе лъчите си в реката и като че ли в нейните бистри води беше изгряло друго слънце. И червеният му цвят сякаш се слива с ярко обагрените листа на дърветата наоколо. Добруджа изпрати горещото лято и посрещна хладната есен. Заедно с лятото си отидоха и неговите весели гости, които неспирно огласяха гори, поля и ливади, пресекна се тяхната песен и те на дълги върволици отлитнаха далеч на юг, в топлите страни. Осиротялите есенни нощи станаха по-глухи и мрачни. Слънцето, което доскоро грееше така силно, сега избяга далеч и земята едва доловимо усеща неговата усмивка и топлина. То ту се покаже, ту се скрие в някой облак, а някога, като се скрие, не се показва с дни и седмици и ни се струва иска да каже:

— Хе, хе, без мен закъде. Но все пак тая есен, тая златна есен крие нещо хубаво, някакви неприсъщи за другите сезони неща. Тръгнеш ли по равните поля, които мъглата привечер обгръща, ще видиш далеч, далеч черни точки. Бързат, ходят насам-натам и вятърът едва доловимо ще ти донесе нещо като шепот:

— Хайде по-бързо, че ще завали може би дъжд, може би сняг. Това са те хората, неуморимите хора на Добруджа, които ден след ден преобразяват природата и я правят още по-красива, още по-привлекателна. А ти вървиш и си мислиш, че те някога са разоравали тази пръст с примитивното рало и куци кравички, а сега нестихващо те гони грохотът на машините, които превръщат зелените целини в големи благодатни полета. Високо в небето се вият черни птици и вещаят есен, проливни дъждове, поледици, сняг. Стопаните се връщат вечер късно преуморени от работа, седят до топлите огнища и оживено разговарят за онова, което им предстои утре, което светлата съдба им отреди, за деня, който беше отминал, труден и чист.

Това е, драги читателю, есента над равна Добруджа, този чуден кът от нашата хубава страна — БЪЛГАРИЯ.

Христо МАРИНОВ
Донка ДИМИТРОВА

Среща с героя

Преди известно време в с. Алфатар се проведе среща на трите поколения комунисти, комсомолци и пионери от района. На нея присъствуваха и прославеният партизански ко мандир Стою Неделчев — Чочоолу и неговият боен другар от съпротивително то движение К. Милчев, Игнат Димитров, председател на окръжната кон тролно-ревизионна коми сия на БКП, Йордан Нейков, първи секретар на РК на БКП, Стоян Геор гиев, секретар на РК на БКП, много кооператори и гости.

Срещата бе открита от Йордан Нейков, който из рази задоволството на на селението на района от по сещението на героя. Сек ретарят на РК на ДКМС Керанка Вълева запозна присъствуващите с книга та на Чочоолу „Боят на стана". В продължение на час и половина, бурно ак ламиран от своите слуша тели, спомени разказа и о. з. генерал Стою Недел чев.

На скъпия гост бяха за дадени много въпроси, на които той отговори изчер пателно. Игнат Димитров говори за връзката на до бруджанските революцио нери със съпротивително то движение в старозагор ския край.

Пионерите от Алфатар обявиха генерал Чочоолу за почетен член на своята организация, приветствия му поднесоха комсомолци те и младите комунисти от района.

Георги Ц. ДИМИТРОВ

С много неизвестни

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

32

И всички присъствуващи раз браха това. И още всички раз браха, че сега двамата трябва да останат насаме, защото само със Сергей Фьодоров ще бъде откровен докрай.

Излизайки от кабинета, Ло банов погледна с надежда и тревога Сергей, като че ли каз вайки му: „Е, старче, постарай се, направи нещо, нали сам виждаш какво става".

Фьодоров седеше до масата, безволно отпуснал ръце на ко ленете си, и гледаше мрачно към пода.

Когато вратата след Лобанов се затвори, Сергей запали бав но цигара и каза:

— Преди всичко, как Мари на попадна при вас? Разкаже те ми подробно отдавна ли сте познати?

Фьодоров поклати глава.

— Съвсем не бяхме познати.

— Ами как тогава?

— Ами ето така. Отдалеч трябва да започна...

Фьодоров с въздишка измък на от разпечатания пакет цига ра, после драсна силно кибрите ната клечка и жадно всмукна.

— Работата е такава. След войната срещнах един човек. Някога заедно отбивахме при съдите си. Защо беше затво рен, не си спомням. И тъй, зна чи, получи се, че се срещнахме с него след десет години и той ме позна веднага. И като ме позна, тогава ми напомни за моето бягство. Изплаших се ужасно. Е, мисля си, край. Свърши се със свободата. Но той ми каза: така и така, каз ва, аз не се готвя да те издам, сам се намъчих, зная цената на свободата. С една дума, жи вей си, казва, както си живееш. Само че ми помогни също. Ти, значи, попадна в затруднено положение, е, и аз попаднах. Не знам на кого е по-зле. И раз каза, че бил женен. Жена му се случила цяла вещица. От нея и избягал. Тя останала във Волгоград с дъщерята, а той заминал в Москва... Наста нил се, значи, той в Москва, на дъщеря си пари, изпраща. Но от едно се страхува до смърт: да не би жена му да научи къде е. „Нека — казва — мисли, че тук, в Борск, жи вея. Писмата си до нея ще из пращам на тебе, а ти й ги пре пращай, за да няма на плика московски печат. А аз ще й дам твоя адрес, ти ми изпра щай нейните писма в Москва, до поискване. Нали няма да те затрудни това?" Разбира се, съгласих се. Аз, знаете ли, и на това не бих се съгласил. Но се страхувах страшно мно го от него. Макар че той се оказа безвреден човек и за тези години нито веднъж не ми напомни за моето положе ние. А и съвсем не се виждах ме. Само писмата им преместв ах от един плик в друг и из пращах. А какво си пишеха те, аз, разбира се, не знай.

— На какъв адрес препра щахте неговите писма? — по пита Сергей, все повече зайнте ресован от разказа.

— Изпращах ги до нейната леля Агрипина Иванова Вла сова. С прибавка: „За Марина". Тя също, значи, е Марина.

— А нима тя не виждаше, че почеркът е различен? — от ново попита Сергей. — В пис мото и на плика.

— Почеркът беше един — поклати глава Фьодоров. — Той ми изпращаше и втори плик с адреса.

„Ето това е конспирация" — помисли Сергей. И като не се сдържа, попита отново:

— Илиза, че вие не знаехте и фамилното й име, и адреса й? И неговия адрес ли също не знаехте?

— Така излиза. Бъркотия, разбира се. Ама мен какво ме интересуваше. Както ме помо ли, така и правех.

За някакъв си миг Сергей изведнъж се усъмни в неговата искреност. Нима Фьодоров не е знаел защо е било нужно всичко това? Ами че това е мно го странно.

— ... А после умря дъщеря им — продължи между това Фьодоров. — Писмата станаха по-малко. Помислих, че той със сем ще престане да й пише. Ама не. Пишеше все пак. А не отдавна получавам от него пис мо за себе си. Моли ме да прие ма при себе си една девойка. Попаднала е, казва, в голяма беда. И си нямала никого на света. Нека, казва, поживее при тебе, а там ще видим. Девойка та е добра, пишеше, тиха, скромна. Много, казва, ми е жал за нея. Ето така и пристигна Мариночка...

— Как се нарича този чо век?

— Нарича се Семьон Трофи мович. А фамилното име — Прохоров.

— И излиза, че не знаете адреса му? — за всеки случай още веднъж уточни Сергей. — И къде работи също?

— Нищо не зная. Да върви по дяволите. — Фьодоров мах на с ръка. — Да би могло са мо Мариночка да се намери.

„Не, съвсем не трябва да върви по дяволите — помисли Сергей. — Трябва срочно да установим кой е този Прохоров. Тогава навярно и при Марина, ще стигнем. Тоест сега не вече при Марина, а дявол знае при кого".

Успокоявайки криво-ляво Фьо доров, обещавайки да направи всички необходими справки за изчезналата, Сергей се сбогува със стареца.

Сега една мисъл не му дава ше покой. Тя възникна в онзи момент, когато Фьодоров назо ва името на жената на Прохо ров. Дявол да го вземе, как още вчера не му хрумна тази ми съл! Впрочем събитията се раз виха така стремително и неочак вано, че това бе напълно обяс нимо: нали до тази сутрин Сер гей бе уверен, че у Фьодоров живее Марина Иванова. Имен но тя! А за това научи едва вчера. Кога можеше да възник не тази мисъл? Но сега Сер гей беше почти уверен в своя та догадка. И ако това е така, то събитията приемаха нов, къ де по-опасен обрат.

Ето защо не успя да се затво ри вратата след Фьодоров, когато Сергей позвъни на де журния и го помоли да пора ча срочно разговор с Москва, след това се обади на Лобанов.

Когато той влезе в кабине та, видя, че Сергей разглежда внимателно някакви снимки, сложени на масата.

— Какво ново? — бързо по пита той, приближавайки към масата.

— Виж сам — глухо отгово ри Сергей, без да откъсва очи от снимките.

(Следва)

ТЕХНОЛОГИЯ НА БЪДЕЩЕТО

ТЮТЮНЕВАТА култура със своите широки възможности за получаването на значителни дохо ди от нея с всяка измината годи на се налага все повече и повече в нашия окръг. През шестата петилетка площите на ориентал ския и едролист тютюн ще нараснат. Това налага да се преми не и към такава технология на отглеждане и манипулиране, кои то биха спомогнали да се снижат материалните и трудови разходи до минимум. В това отноше ние особено перспективен е ме тодът на безнизовото сушене. Макар че е все още във фа зата на изпитването, този метод показва много положителни тен денции. В нашия окръг той бе възприет от кооперациите в ТКЗС — Дулово. Това беше и поводът на нашата беседа с председателя на кооперативно то стопанство Иван Николов.

— Най-напред бих искал да споделя мисли върху това, кое то ни накара да започнем строе жа на сушилнята за безнизово сушене. Както винаги ние преди всичко се интересуваме от икономическата страна на въп роса, т. е. от печалбата. А мето дът обещаваше, че ще бъде го ляма. Затова най-напред се за познахме със същия тип сушил ни в с. Добрич, Хасковски окръг. Не пропуснахме да се допитаме и до самите хора, до производи телите. Всички те се изказаха въодушевено за новата техноло гия на сушене, даже и не по мисляха за връщане назад. Това ни окуражи и тази година започнахме със строежа на шестнадесет клетки. От тях четири вече са оборудвани напълно, а по време на кампанията работеше само една. Ние успяхме да я заредим три пъти. Но и това беше достатъчно, за да се убедим, че правилният път е там, в прилагането на новите технологии. Изсушихме два тона многокаче ствен тютюн. Тук има прекрасни възможности да се получи първокласна продукция. По всичко личи, че за в бъдеще почти ще изчезнат белите забрадки от тютюневите ниви. Ето една съвсем проста сметка в полза на този извод. Тютюноберачката от ранни зори, докато напечеше слънцето, обираше най-много 25-30 низи. Следващите й часове бяха заангажирани пак с тютюна. С безнизовото сушене тези грижи се избягват. Още на полето кооператорката бере листата в малки палети, които след това се изнасят с трактора и наредени в голяма палета-майка, се вкарват в клетката за изсушаване. Оттук нататък грижата се поема от технолога, кой то съвсем отговорно и внимател но трябва да следи за поддържане на благоприятен темпера турен режим и нажълтяването на тютюневите листа. Жените вместо да нижат, сега са свободни да отидат на друга работа. Не заангажирани с низането, само до обяд те могат да оберат двойно повече тютюн. Нашият, макар и много малък, опит от тази година ни убеди, че производителността на труда се увели чава почти четирикратно, а себестойността на получения тютюн е снижена с около 40 на сто. И на най-непросветения в та зи област би станало ясно, че едва ли би се намерила по-рен табилна култура от тютюна. Ето това е основното, което ни накара да започнем строежа на сушилнята за безнизово сушене.

Новата технология ще даде възможност на дуловските кооператори да увеличат значител но площите на тютюна през идната година. Затова те сега бър зат да довършат и останалите клетки на сушилнята. През 1972 година очакваното производство е 160 тона сух тютюн. В сво ята работа те имат за пръв помощник колектива от научни работници от Института по тютю на в град Пловдив. Скоро група от специалисти ще посети коопе ративното стопанство в гр. Дулово и ще помогне на ръководството на стопанството най-добре да се справи с все още не напълно изяснените въпроси по технологията, организацията на труда и ефективността на ново то производство.

Л. ИКОНОМОВА

НА ДЕЛАТА ИМ МЕРИЛО СА ВИСОКИТЕ УСПЕХИ

ЗА НАЙ-ДОБРИ постижения в съревнованието през третото тримесечие на тази година Колегиумът на Министерството на горите и опазване на природната среда съвместно с изпълнителното бюро на ЦК на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост определиха силистренското горско стопанство за национален първенец, присъждайки му преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦСПС, а също и парична награда от 1 000 лева.

РАБОТНИЦИТЕ и служители те от Горско стопанство—Силистра спечелиха заслужено високите награди. Техните производствени успехи бяха значителни още в края на полугодието, но най-ярко се изразиха през трето то тримесечие, когато плановете и обещанията бяха чувствително преизпълнени по всички пока затели. Това е радостен, ползотворен резултат от всеобхватността на социалистическото съревнование, с пламъка на който горе реше всеки член от единадесетте комплексни бригади.

Когато се говори за постиженията на един колектив като критерий за цялостната му дейност, специалистите обикновено вземат производителността на труда и себестойността на продукцията. Тези показатели в сто панството са значително преизпълнени. Средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал бележи пре изпълнение с 8,38 на сто, себестойността на сто лева стокова продукция е снижена с 3,05 лева и по този показател е реализирана икономия от 18 000 лева. Ръстът на рентабилността е увеличен с 11,10 пункта, надпланова та печалба възлиза на 90 000 лева.

Тези прекрасни резултати са плод на техническия прогрес, на пълната мобилизация на силите за осъществяване решенията на Десетия партиен конгрес, на високото съзнание в изпълнението на поставените производствени задачи. Колективът на стопанст вото бе един от първите в стра ната, който внедри механизация та на трудоемките процеси. Машинният парк нараства с всяка измината година. Сега в дърво добива се използуват 33 моторни трион а, 5 трактора „Универсал“, 5 трактора „Беларус“ за извозва не на трупите и три крана „ПГ-0,5“ за механизирано това рене. Те облекчават значително работата на горските работници и повишават производителността на труда. В сравнение с минала та година механизираната сеч се е увеличила с 3,31, извозване то с 16,86 и механизираното то варене със 7,66 на сто. За всичко това голям дял имат механи заторите Иван Чобанов, Стоян Събев и Нено Костов, допринесли най-много за бързото внедряване на механизацията в селско то стопанство.

За отбелязване е, че всички единадесет съревноваващи се бригади от горско-техническите участъци „Дунав“, „Каракуз“ и Силистра са постигнали високи трудови резултати. Все пак най-пълно и ефикасно използуваха механизацията бригадите на Иван Дечев, Марин Христов и Галиб Ибрямов, които заеха чел ните места в съревнованието, постигайки средно изпълнение 122 на сто.

Големи са постиженията на стопанството в осъществяването на лесокултурните мероприятия. Върху земите на ТКЗС — Сребърна и Попина бяха залесени 856 дка високопроизводителни тополови гори, в което се от личиха горските надзиратели Величко Филипов и Георги Бра тоев. Бяха създадени 360 дка орехови насаждения от ценни, облагородени сортове, които да доха висок процент на прихва щане благодарение грижите на надзирателите Димитър Димов и Димитър Иванов. За доиз граждането на лесопарка „Ореха гора“ се създадоха 400 дка млади гори. Бе направено ландшафтно залесяване на пътни те магистрали край Сребърна и Алеково, осигурява се оптима лен прираст на насажденията, продължава селекцията на ценни дървета, съкращава се срокът за производство на качествена строителна дървесина. Успешно беше проведена борбата с вредителите на горите чрез пръскане със само лети и аерозолни машини, чувствително се подобри опазването на ловното стопанство. Всичко това позволи да се преизпълни планът и за разните видове странична дейност.

Успехите на колектива не са случайни. Те са плод не на временни фактори в дейността му, а на задълбочена органи заторска работа, на масовост на социалистическото съревнование, на високото съзнание и отговорността, която чувствува всеки работник и служител в осъществяването на поставените му задачи. Стопанството и преди е печелило преходни червени знамена, но сега за пръв път бе определено за национален първенец. Това е заслужена награда за колектива, който се труди неуморно и продължава да умножава успехите си за истинска радост на всички.

Драгомир ПАНОВ

ОСНОВАТЕЛНА ТРЕВОГА

ОСТАВАТ броени дни до Деня на търговските работници, до края на първата година от нова та петилетка. Естествено, всеки празник се среща с повишено настроение и изпълнени планове. Как ще посрещнат своя празник търговските работници от ОКС — Силистра? Как ще приключат първата година от шестата петилетка? За да пресметнат сво ите сили и възможности, да об съдят колективно какво може да се направи до края на годината, по инициатива на ИК на ОКС на 18 ноември в салона на Образцово читалище „Доростол“ — Силистра се бяха събрали пред седателите и главните счетоводители на потребителните коопе рации от окръга.

Много възможности са изпуснати, планът в търговията на дребно и общественото хранене изостава от графика. Особено тревожно е положението през изтеклия месец и половина на четвъртото тримесечие. Замест-ник-председателят на ИК на ОКС Иван Петров в своя отчет за изпълнението на обещанията за четвъртото тримесечие обрисува тревожната картина. Към края на десетмесечието изоста ването от графика в търговията на дребно е 571 000 лева. Към 15 ноември това изоставане е нараснало на 839 000 лева. Тревожно е положението и в обще ственото хранене, където изоста ването от 260 000 лева за десетмесечието до петнадесети ноември се е увеличило на 360 000 лева.

Малко са потребителните кооперации като тези в Главиница, Белица и Сребърна, в които работата с кадрите и снабдяването на магазините и заведенията за обществено хранене са добре поставени и планът за стокообо рота е в график.

Отчетено бе, че не е удържано на дадената дума за реализи ране на обещанията, поети за третото тримесечие и изминалия период от четвъртото. Не е на необходимата висота работата с търговските работници в потребителните кооперации. Не е направено всичко за по-пълното зареждане на магазините със стоки. Не всички стоки, които ги има в едровите складове, са доставени в магазините, не са изтеглени от ДСП „Булгарплод“ договорираните количества зеленчукови консерви и плодови конфитюри, туршиите. Не са създадени нормални условия за работа на търговските работни ци за през зимата.

За изкупвателната дейност на потребителните кооперации направи отчет зам.-председателят на ИК на ОКС Мико Николов.

Той изтъкна, че макар в този раздел потребителните кооперации да са в по-изгодни позиции и планът по изкупуването да се изпълнява, то и тук има изоставащи. Не изпълняват плана за изкупуване на яйцата потребителните кооперации в селата Алеково, Голеш, Н. Черна, Ст. Караджа, гр. Тутракан. Изостават също така в изкупуване на птици те потребителните кооперации в селата Алфатар, Ситово, Срацимир. Главиница и Зафирово. В други пък потребителни кооперации недостатъчно се полагат грижи за изкупуване на други селскостопански произведения от личното стопанство на кооператорите, ка то орехи, вълна и др.

В изказванията на взелите уча стие в работата на съвещанието председатели на потребителни кооперации, както и в обобщението на председателя на ИК на ОКС Йордан Георгиев, пролича общата загриженост за достойното посрещане на Деня на търговските работници, за приемане на екстрени мерки за успешното изпълнение на годишния план.

И не е късно, ако се положат всички усилия, макар че всеки пропуснат ден трудно може да се навакса, да се направи всичко възможно за изпълнение на плана за четвъртото тримесечие. За това са необходими повече търсещи се стоки в магазините и разгръщане на социалистическото съревнование, по-високо особено сега в навечерието на празника на търговските работни ци и на Нова година. Но за това трябва да се поработи с по-големи усилия както от страна на ръководствата на потребителните кооперации, така и от всич ки търговски работници.

Михаил ТОМОВ

Иванка Тодорова работи в търговската мрежа повече от петнадесет години. Сега тя е на щанда за обувки в универсалния магазин в Силистра, където най-учтиво посреща многобройните купувачи от града и окръга.

ПРЕИЗПЪЛНЯВАТ ЛИЧНИЯ СИ ПЛАН

Зимата все по-често напомня за себе си. Ако посетите кравефермата в гр. Тутракан, ще ви направи впечатление, че ръковод ството е помислило навреме за гледачите, за стаите, в които те отдъхват през свободното си време. В тях има печки, леглата са снабдени с бельо и одеяла.

Животновъдите се стремят да оправдаят тези грижи. Между тях с най-добри резултати се очертават Мара Цветкова и Никола Калдарев, преизпълнили личните си планове за десетмесечието. Нещо повече — година та за тях е вече приключила, тъй като са надоили от групите си плануваното за 12 месеца мляко. След първенците се нареждат още Цветана Тошева, Велико Добрев, Георги Маджаров и други.

Успехите на най-добрите доячи се дължат преди всичко на голямото им трудолюбие и дисциплина. Помещението, в което са настанени кравите, за които те се грижат, е винаги добре почистено, постелята за животните подменена.

Преизпълнявайки личните си планове, те ще допринесат за реализиране на годишната програма в кравефермата.

Тодор ДРАГАНОВ

ЗАДАЧА С ГОЛЯМО ЗНАЧЕНИЕ

НАРЕД с многото задачи за разрешаване, които стоят пред ТКЗС — с. Сокол, ръководството обръща голямо внимание за укрепване на финансово-икономическото състояние на стопанството. Тази година това придобива по-голямо значение, защото предстои да се покриват заеми от минали години в размер на 166 000 лева. Също така ръководството си е поставило за цел да не допусне излишно отчисление от заработката на кооператорите, което миналата година е било 10 процента.

За осъществяването на това ръководството е набелязало реди ца мероприятия, за изпълнението на които е работено системно и планомерно. Обърнато е голямо внимание на обработката на културите за семепроизводство, в резултат на което се очаква от хибридната царевица СК-4 да се получи надпланова продукция за 80 000 лева, от зеленчуковите култури — 50 000 лева. От основ ните култури — пшеница, царевица, слънчоглед и други, също се очаква надпланова продукция. Така например запланувано е от царевицата да се получи сред но на декар по 450 кг, но в резултат на положените грижи се очаква над 500 кг, с което ще се реализират 25 000 лева в повече.

Ръководството на стопанството тази година положи големи грижи за срочното прибиране на продукцията и нейното съхраняване. Бяха подобрени условията и работата на площадките, за царевицата бяха направени специални кошове, а сушилните през цялото време на кампанията бяха в изправност.

Изключително внимание бе от делено и за строгото следене на материалните разходи. На всички ръководители на производствени звена беше възложена задача та лично да ги следят и при най-малкото превишаване на сигнализират ръководството, да подобрят организацията на рабо тата, да вземат всички необходи ми мерки за правилното и целесъобразното им използуване. В резултат на това например при пшеницата — незавършеното про изводство — разходите се снижиха с пет лева на декар в сравнение с миналата година. Такова снижение има и при оста налите основни култури. Всичко това ще доведе до получаването на повече и по-евтина селско стопанска продукция, което от своя страна ще увеличи доходите на стопанството и кооператорите и ще спомогне за финансовото укрепване на кооператива.

Стопанството разполага с голям машинно-тракторен парк. Грижливото и редовното поддържане на тракторите, комбайните, автомобилите и другите машини, дестеливото изразходване на горивно-смазочните материали е друг важен резерв за икономическото укрепване на стопанството и това не е отбягнало от вниманието на ръководството. По различни поводи са водени беседи с механизаторите, ремонтните работници и обслужващия персонал за значението на редовните грижи към машините и е упражняван системен контрол в това отношение. Всичко това даде своите положителни резултати — през лятната и есенната кампании не се получиха сериозни аварии и не бяха допуснати престои, които да нарушат ритмичния ход на работата.

Вследствие на тази организаторска работа по предварителни сметки ще могат да се погасят заемите от минали години, ще се сведе до минимум отчислението от заработката на кооператорите и ще се постави на здрави основи финансово-икономическото състояние на ТКЗС.

Али РИЗОВ

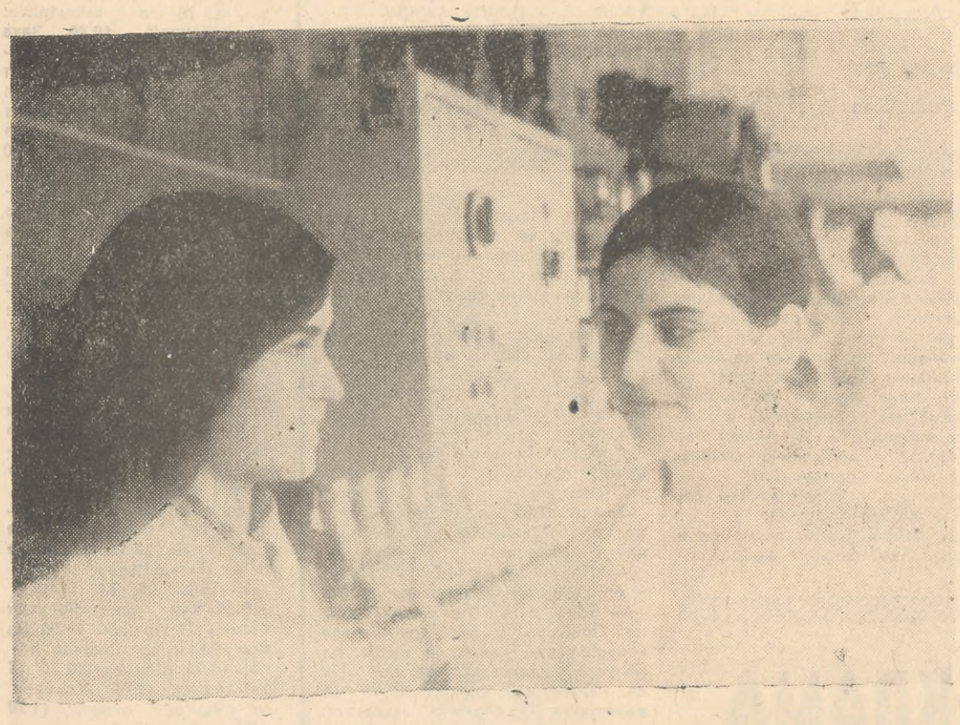
ПОМОЩНИЦИ

Кооператорите от с. Добруджанка изостанаха с правилното съхранение на царевичната реколта. Доскоро на площадката в стопанския двор на бригадата златееха купища кочани.

На помощ на кооператорите се притекоха служителите от ГТП „Здрава храна“ — Силистра. Под ръководството на Йордан Еленчев те напълниха в чували 24 тона царевица, която бе извозена в пункта на „Зърнени храни“ в с. Кайнарджа.

С добрата си работа се отличиха Милка Тодорова, Ненчо Димитров, Славка Стоянова и други.

Якуб ЯКУБОВ

Дневно в силистренския цех за газирани напитки се пълнят по 40 000 бутилки с най-различни безалкохолни питиета.

НА СНИМКАТА: Технологът Маринка Михалева и началничката на смяна Тодорка Христова пред автоматичната поточна линия за газирани напитки.

Вакуумният цех на КК „Нектар“ обработваше на ден по 150 тона късни домати. Сега се произвеждат мармелади и конфитюри от други видове суровини.

НА СНИМКАТА: С постъпилата продукция отлично се справя сама Наджия Салимова.

УВЕРЕНОСТ, РОДЕНА В ДЕЛНИЦИТЕ

ОТ ПРЪВ ПОГЛЕД ежедневието на производствениците от бригада „Дочо Михайлов“ в механомонтажния цех на машиностроителния завод „Стомана“ — Силистра може да се стори монотонно и скучно. Край „прес хобела“ и струговете мъжете са съсредоточили вниманието си в работата. Големите корпуси на „Калерган—10“, които са пристигнали за механична обработка, не са детска работа. Само човек с дългогодишен опит може да манипулира върху тях. Едно единствено отклонение от технологичното изискване може да ги направи негодни за по-нататъшна обработка.

Но бригадирът Димо Димитров Маринов е спокоен за хода на работата. И аргументите му са необорими. Наистина хубаво е да работиш с производственици от ранга на Христо Стоянов, на Георги Димитров и др., които имат зад гърба си по 20-25 години трудов стаж в предприятието.

Те са стожерът на бригадата всеки път, когато се усвоява ново производство. Оценили вещи ната им, край работното им мяс то току се навъртат „юнгите“ на бригада „Дочо Михайлов“. Ето Ванката — Иван Петров, е от една година сред своите колеги, но опитът, с който вече разполага, се дължи преди всичко на ветераните.

Далеч в неприятните спомени остана онова време, когато всеки криеше скъпернически „майсторлъка“ си, когато бяха нужни две-три години, за да усвоиш елементарни неща. В бригада „Дочо Михайлов“ днес е чест да предадеш опита и зна нията си на своя по-млад коле га, да го направиш пълноценен в професията.

С ритъма на работата тук, в механомонтажния цех, денят преваля неусетно. И когато сва ля работната си дреха, всеки един от седемнадесетте души мимоходом прави своята малка равносметка. Прави я и бригадирът Димо Димитров Маринов. А своето мнение той не обича да крие:

— С тези хора само работа ми дайте — казва той. — Ето, вземете плана за октомври — 140 на сто изпълнение постигнах ме в производството. А за брак при нас не се говори. Непростимо е да нарушаваме цикъла на поточността. Нали колкото детайли получим, толкова трябва и да предадем. Отливките са скъпи. Стотици килограми чугун поглъща всеки един, а това струва народна пара.

Бригада „Дочо Михайлов“ от машиностроителния завод „Стомана“ — Силистра си има и други традиции. Всички знаят за пословичната сдруженост, която съществува и в извън работното време. Някой да помоли за услуга — притичват всички. Та нали хем по-бързо ще свърши работата, хем отново ще бъдат заедно, така както са си свикнали от 1966 г., годината на основаването на бригадата.

Ето че неусетно преваля и този месец. А влезем ли в декември — 1971-ва я пиши отми нала. Някъде краят на календар ната година поражда тревога. Щурмуват се планове, поставят се извънредни часове и задължения. Но в бригадата за механична обработка при цех „Механомонтажен“ не разчитат на тези несигурни средства.

— Планът за ноември не е проблематичен. Очакванията ни за изпълнението са някъде към 140 на сто. Продукция има и качеството е редовно — пояснява бригадирът.

А той говори с думите на истината. Думи, на които не може да не се вярва.

Р. МИХАЙЛОВ

ГАРАЖ под наем.
„ЛОВЕЧ“ 6 — Силистра

ОСА

ХУМОР ☆ САТИРА ☆ ХУМОР

1 процент = на колко?

Условието на горната задачка, изразено чрез заглавието, е по силите само на икономистите. Обикновено те се занимават с такива изчисления — да намерят на какво се равнява един процент от общата произведена продукция.

Качественият показател на тази произведена продукция в кооперацията е 99 на сто, и то с първо представяне. Саратовската система е станала основен метод в дейността на всички работници, но ние не за това искаме да ви разкажем. Ще си позволим да насочим погледа ви зад процента 1 на сто.

Какво се крие зад него?

Доста работи има зад тази цифра.

И тези неща се изразяват с 1 500 блузи за износ, които са спрени поради лошо качество. Изразяват се и с лошопроизведените модели 3 304, 2 650 и 2 649, за което виновниците са глобени.

От казаното дотук може да се направи изводът, че цифрата 1 има доста широк гръб. Защото зад този гръб се крият не само посочените недостатъци. Там си стоят на сянка голямата липса на технологична и конструктивна документация за производството на телена оградна мрежа, за стенни кабъри, юргани и дюшеци. Пак там — зад гърба на цифрата 1 — е скрит и предупредителният акт за изготвяне на инструкция за контролната работа при готовата продукция. Все зад същата цифра са и рекламациите от ВТП „Коопимпекс" и санциите, наложени за некачествена продукция.

Изясни ли ви се сега условието на задачката!

Разбрахте ли какво се крие зад цифрата 1!

Просто чувствуваме, че губите вече търпение. Искате да разберете за кое предприятие става дума, нали! Ако не сте успели да се досетите, ще ви съобщим — това е ТПК „Добруджанка".

ПАНАЙОТ

Борис Рябикин

Какво е нужно на човека

Аз реших твърдо да се обезпеча с всичко необходимо. За да бъда здрав. Относно това съвременната наука дава най-точни указания: и количествени, и качествени. Няма само препоръки — с какво да се започне.

Като помислих малко, реших да започна с желязо. После мога же да премина и към други, по-редки елементи от таблицата на Менделеев.

От солиден справочник проче тох, че най-много желязо се съдържа във варени кокошки и сушени праскови. Това ме накара да се позамисля. Какво да въведа в порциона? Реших така: в четните дни — кокошка, в нечетните — праскови.

Преминах към калий. Съвършено баснословно количество от това вещество, оказва се, е побрала в себе си скромната целина. Не ми отърваше да се храня ежедневно с кокошки и аз я поставих в менюто си в понеделник.

Внушителна доза калций, много необходим елемент, се съдържаше в морковите и минерална та вода. Значи, моркови с минерална вода? Какво да се прави — науката го изискваше.

От периодичната таблица на Менделеев оставаха същински дреболии: магнезий, фосфор...

— Какво правиш? — в ужас закрещя жена ми, когато видя как отгризвам главичките на кибритените клечки.

— Нищо особено. Нима не знаеш, че при напрегната умствена работа на човек е нужен фосфор?

Тя изтръгна от мене кибритената кутия и я изхвърли през прозореца.

— Аз знам какво е нужно на човек — заяви жена ми с фелдмаршалски тон.

И, както винаги, беше права.

На рождения си ден поях чих подарък. Точно това, което е нужно на човек.

Гири.

(Превод от руски)

Усмивки

— Ти не можеш да си представиш как трудно преживявам. Та представи си, моята жена по-рано е била омъжена за милионер.

— Ти си добре. Моята и сега мисли, че е омъжена за милионер.

* * *

Мъжът говори сърдито на жена си:

— Защо всеки път, когато аз те попитам нещо, ти ми отвръщаш на въпроса с въпрос?

— Нима действително правя така? — пита жената...

Дядо белобради

(нов вариант)

Дядо белобради
ряпа взе да вади.
Ала тя инат е,
хич се и не клати.
Та почна старика
за помощ да вика.

В миг се там явява
бабата болнава.
Дърпат с дядо двама
ряпата голяма,
пъшкат и пухтят, но
пак безрезултатно.

А не искат с плана
те да изостанат,
та се съвещават
и след час решават
в помощ да повикат
внучката Иглика.

Внучката — среднистка,
идва и се киска.
Ала не е щура
да ти тегли ряпа.
Щото маникюра
ще се изпоцапа.

От понеделник по екраните

БЯГ

СЪВЕТСКИ ДВУСЕРИЕН ЦВЕТЕН ФИЛМ

От понеделник зрителите в Силистра ще имат възможност да се срещнат с една нова творба на съветското киноизкуство — филма „Бяг", продукция на „Мосфилм". Оценен високо от критиката, получил одобрението на милиони зрители, филмът наистина поставя изключително важни житейски проблеми, които вълнуват, подтикват към размисъл.

...Бягат. В панически страх бягат от Крим последните защитници на стара царска Русия. Бягат под мощния щурм на Червената армия бивши генерали и полковници, бивши министри и губернатори, бивши „светила" и „идоли" на публиката.

Бивши, бивши, бивши...

Над Крим като пурпурни слънца в късната есен на 1920 година засияват червените знамена на победата. По разкаляната, изранена от конски копита земя възторжено тътне маршът на освободителите, на истинските защитници на родината...

Родината... Какво е тя за онези, които заради престъпления, неприемане или неразбиране на революционните преобразования в нея напущат пределите ѝ?!

За бившия министър на търговията Корзухин, изпечен спекулант и циник, тя е там, където му е осигурено охолно и приятно съществуване. С изнесените от Русия ценности той бързо се урежда в Париж и отново става силен на деня. Нещо повече, за собствено удоволствие той заменя жена си Серафима с Люска — любовницата на генерал Чарнота...

За генералите Худов и Чарнота, след извършените от тях престъпления, родината вече изобщо не съществува, родината вече изобщо не съществува такава, каквато би могла да ги приеме, такава, каквато и те биха могли да я приемат... В тесните криви улички на Цариград Чарнота ще предлага унизително на сергия „руски" сувенири, а Худов, подтискан от мизерията и призраците на миналото, ще извърви дългия, мъчителен път към осъзнаване на случилото се...

Но наред с тези емигранти, обречени да останат завинаги „бивши", има други, които не могат да се примирят със съдбата на безотечественици. Сред тях са приват-доцентът Голубков и изгонената Серафима. След мъчителни колебания и лутане те откриват единствения верен и спасителен път, пътя към родината...

Филмът е създаден по мотиви от произведенията на М. Булгаков.

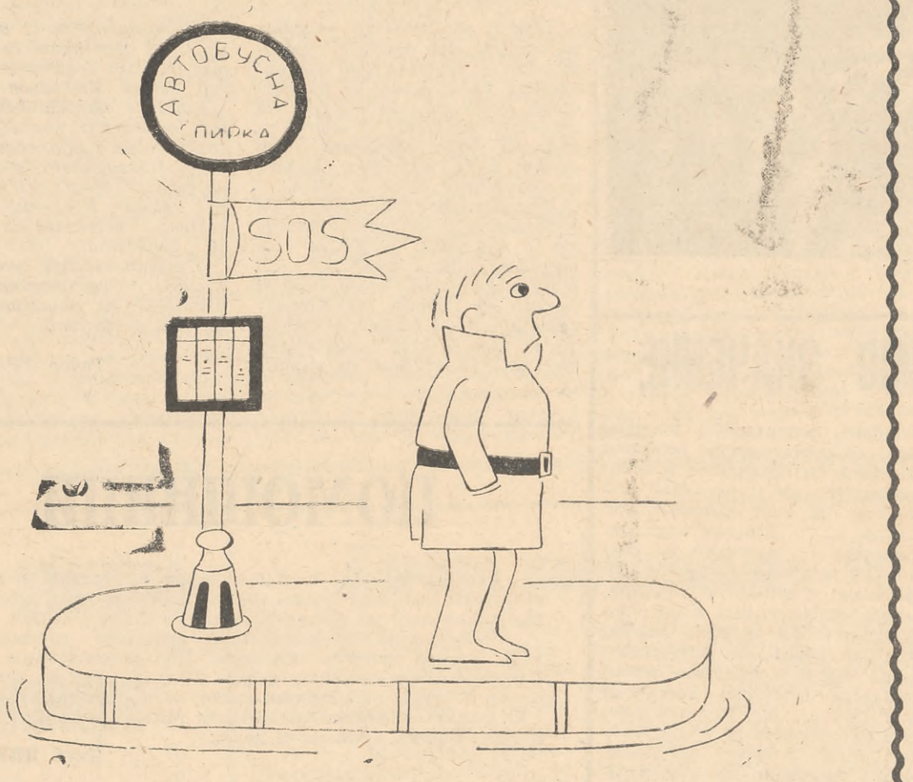
Сценаристи са известните на нашите зрители Ал. Алов и Вл. Наумов.

В ролите участвуват: Людмила Савелиева, Алексей Баталов, Михаил Улянов, Владимир Басов, Олег Ефремов, Евгений Евстигнеев и др.

Кадър от филма „Бяг".

СТЕФАН ТРИЧКОВ

БЕЗ ДУМИ

СЛУХ

Нека таз година пак
дойде зимата със сняг,
нека на парцали пада —
всичко имаме във склада:
ватенки, ушанки пъстри,
ръкавици с топли пръсти.
А пък някои чудни хора,
продължават да мърморят,
че едва през февруари,
печки щели да докарат,
а през март пък — кюнци прави —
до тогаз — живот и здраве...

Без да искам туй дочух,
кой знай, може да е слух...

Борислав КОНСТАНТИНОВ

КУЧЕШКА РАБОТА

Ловният съвет се събра и реши да бъде отпусната още една щатна бройка за ловджийско куче, тъй като ловът на яребици изоставаше.

Председателят на дружеството отбра едно куче с добре загладен косъм и го откупи. Другите кучета, като го видяха, изръмжаха:

— А-у, а-у-у, идеш да ни ядеш хляба, значи.

— Как ще ви ям хляба — запремига кучето, — като за мене е отпусната специална щатна бройка.

— Не си признаваш, значи — казаха пак кучетата и му прегризаха гърлото.

Председателят на дружеството купи ново куче, но и то беше изядено. Всеки ден в кучкарника постъпваха все нови и нови кучета, но всички умираха с прегризано гърло.

Най-после председателят купи едно хилаво куче със златен нашийник около врата и го доведе в кучкарника. Нашите кучета не му задоха резонния въпрос, а всички станаха от пейката, на която бяха насядали, и го помолиха да седне където си избере. Не че имаха симпатии специално към хилавите кучета, а защото бяха научили от хорските кучета, че това не бил какъв да е пес, а някакъв родни на на кучето на техния пряк началник.

Добри ИОРДАНОВ

На синия екран

СЪБОТА, 27. XI

10.00 Новини. 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За пионерите: „Барабанче", 10.40 „Захари Жандов" — творчески портрет, 11.30 Концерт на танцовия ансамбъл „Маяковски". 11.50 Спорт на мозайка, 12.00 Информационен дневник, 16.30 Серия „Яо" — VII епизод, 16.55 За младежта: „Маршрути" — „С лодки по Искъра", 17.10 Спортна мозайка, 17.20 Новини, 17.30 Футбол: ЦСКА „Септемврийско знаме" — „Славия", в паузата — реклами, 19.15 Панорама, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.20 „Алфа-Ромео" и Жулиета" — унгарска кинокомедия, 21.50 „Песен моя, обич моя" — творчески портрет на з. а. Йосиф Цанков, 22.20 Новини, 22.35 Филми на голямия екран, 22.55 Из оперети на Йохан Щраус

НЕДЕЛЯ, 28. XI

9.25 Курс по френски език, 9.55 Новини, 10.00 За красиво и хармонично тяло, 10.05 Шахмат, 10.25 ТТ за децата, 11.05 Усмивки от старите ленти, 11.20 „Форсайтови" (повторение на 13-и и 14-и епизод), 13.00 Информационен дневник, 13.30 ТВ неделя, 13.35 Унгарска кинокомедия. 15.05 В света на животните, 15.30 Футбол: „Тракия" — „Левски — Спартак", 17.00 Теглене на поредния тираж на спорт тото 2, 17.40 Хумористични миниатюри, 18.00 Новини, 18.10 Детски филм, 18.50 Атлас, 19.30 „Александър Жендов" — художник на българ. пролетариат, 20.00 По света и у нас, 20.35 „Форсайтови" — 15-и епизод, 21.25 „Светов на естрада" — пее Серджо Ендриго, 22.00 Новини

ПОНЕДЕЛНИК, 29. XI

17.35 Към развито социалистическо общество, 18.00 Новини, 18.10 За децата: „Художникът Почти вълшебник", 18.25 Спортен екран, 18.40 За Народната армия — гостува ни военната киностудия, 19.00 Реклами, 19.10 „Господари без маска" — „Най-богатият човек в света" — първа част, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Телевизионен театър, 21.50 Концерт на Хора на софийските учителки, 22.00 Новини.

ВСИЧКО Е КАТО НА РЕКЛАМА

разказ от Алберто Моравия

Аз лягам да спя в 12 часа през нощта — така вече е наредено — спя до обяд, т. е. 12 часа непрекъснато вместо предишните 7 или 8. Започнах да спя по 12 часа не защото съм преуморена или болна, това е просто начин да убия половината време, определено за живот. По-рано по това време аз ставах, обличах се и започвах своя ден. Сега, само при мисълта за това какво ме чака, ми се иска да се унеса. Затова вместо да стана, запалвам нощната лампичка, хвърляща в кръг светлина, приповдигам се на лакти и обмислям какво да глътна: тук до мен, под лампичката, има цяла аптека — бутилки и бутилчици, флакончета, кутийки, пакетчета, наркотични средства, успокояващи хапчета, всички видове сънотворно. Взимам няколко хапчета, гася светлината, свивам се на кравай, опъвам одеялото над главата и скоро заспивам. Спя до обяд, а ставайки веднага, взимам няколко успокоителни таблетки, за да пребивавам в следващите дванадесет часа, оставащи до полунощ, в състояние на полусън — полубодърстване. Така и ходя цял ден — затлена и всекидневните си работи изпълнявам като управлявана машина, автоматично, без да мисля. Впрочем, ако мисля, то е винаги за едно и също: за това, че при моя начин на живот няма защо да размишлявам, тъй като моят начин на живот е точно копие или имитация на известна схема. Но тук изглежда трябва да обясня какво имам предвид.

Това започна веднъж след обяда у нас, в гостната. Мъжът ми разглеждаше някакво илюстровано списание, в ръката му димеше цигара, на масичката зад креслото стоеше чашка с кафе. Аз също седях в кресло и пушех, поглеждайки към децата. Имам две: Патриция на 5 години и Раниеро — на 6; те играеха до краката ми на килима. Мъжът ми е млад човек, силен, здрав, уравновесен, красив. Той е на 35 години, архитект е и в своята област е достигнал големи успехи. Аз съм красива жена, млада, на двадесет и седем години. Децата ми са очарователни. Квартирата е прекрасна, съвременна, много удобна, елегантно обзаведена. И времето в този ден беше отлично; слънчев лъч, проникващ през прозореца, позлатяваше бледорусите глави на децата, подчертаваше яркостта на мебелите. С удоволствие гледах към малките, мъжа си и чувствувах, че съм създадена за семеен живот, че нищо по-хубаво не ми трябва.

В този момент мъжът ми подаде списанието и каза:

— Ха де, погледни. Да проверим колко си наблюдателна. Кажи, какво ти напомня тази картинка?

Аз виквам на децата:

— Тихо, укротете се! Нима не виждате, че татко и мама четат!

След това взех списанието, разгледах картинката. Това беше цветна реклама на известна марка цигари. На нея беше показано семейство от четири човека: баща, майка и две деца — момиченце и момченце. Бащата много приличаше на моя мъж, майката на мен, а децата на моите деца; същите пози, същото изражение на лицата, и като че ли невероятно портретно сходство. Ако не се считат някои подробности, облеклото и обстановката също бяха еднакви. И накрая, още един жесток детайл: ние с мъжа ми пушехме същите цигари, които реклами раше картинката. Не знам какво ме разтърси. Аз, според мен, даже отслабнах в лицето, сгърчих се, вцепених се — толкова настръхнах — сякаш някой нека нен се е втурнал в къщи и грубо е нарушил нашето уединение. Известно време продължавах да гледам децата и мъжа си, но вече без усмивка и без умиление, не мърдайки, не казвайки нито дума. След това помислих за себе си, че сега сходството с рекламната картинка не е така пълно: появи се един реален детайл — моето огорчение. В същото време ми дойде на ум, че на другата картинка този реален детайл може да стане някак си измислен: от някакви рекламни съображения майката могат да я дадат на фона на всеобщото благодушие, с огорчено изражение на лицето.

Така за пръв път в съзнанието ми влезе мисълта, че моят живот, каквото и да направя, винаги ще бъде копие от нещо друго. От какво? Трудно е да се каже. Изглежда, от нещо такова, което в случая е намерило отражение в рекламната картинка, в други случаи може да се изрази и нещо друго. Тази мисъл ме потресе. Изпуснах списанието на пода, извиних се, казах, че няма значение как се чувствувам и бързо излязох от стаята. През нощта за пръв път се опитах да удължа съня с помощта на сънотворно — и така тръпна...

От този момент аз живея под властта на тази натрапчива идея, със съзнанието, че животът ми е нереален и само имитира нещо, към което аз нямам никакво отношение, което не ме засяга. Аз както преди обичам своя мъж и не ми се искаше да скривам от него тревогата си, затова се връщам към наболелия въпрос.

Казвам например:

— Мислиш ли кой си ти сега? Може би ще кажеш: млад, блестящ архитект, който пътува със своята мила женичка в колата си за Фреджене? Нищо подобно! Погледни този плакат, рекламиращ автомобил от същата марка, каквато е нашата! В действителност ти само имитираш това, което там е нарисувано!

Мъжът ми със свойственото си тъповато благоразумие отговаря:

— А мен какво ме засяга? Само да се добера по-скоро до морето и да отдъхна малко далеко от града!

Аз държа на своето:

— Да, морето... Както на картинките, рекламиращи морските курорти!

— А мен какво ме засяга? Само да вдъхна целебния морски въздух, да се любувам на безметежната морска шир, да слушам вълнуващия тътнеж на прибоя, да чувствувам на кожата си благотворните, топли слънчеви лъчи, опиянен от свежестта на бриза... Нима считаш, че всички тези усещания са само „имитация"?

— Да, мили, да! Ти, бедният, даже не забелязваш, че говориш със същите думи, каквито можеш да прочетеш на всяка реклама на туристическа компания.

— Върви по дяволите! Ставаш маниячка...

— Ти сигурно мислиш, че това е оригинално? Нищо не може да бъде по-шаблонно! Умната реклама би коментирала твоя безсилен гняв така: „Младият блестящ архитект винаги се сърди много, когато неговата разбираща жена му обръща внимание на това, че той се намира под властта на нашата реклама. Младият блестящ архитект е прав. Той съвсем не се намира под властта на нашата реклама, той се ползува от нашите стоки, защото те са най-хубави в света. Гневът му е напълно оправдан и за лишен път подчертава доброкачествеността на нашата продукция!"

Мъжът ми, успокоявайки се, започва да ме увещава:

— Е, добре, пошегувахме се и толкова. Ако нашият живот, целият наш живот, всъщност се оказва само имитация на промишлената реклама, това би било непосилно. Според мен, ти изпадаш в крайност, правиш рисковани обобщения...

Аз веднага парирам:

— Кой ти е казал, че ние само имитираме промишлената реклама? Ние я имитираме само в тези действително не такива вече частни случаи, когато тя ни се мярка пред очите. В останалото време ние не просто копираме рекламните картинки, ние сме под пълното влияние на тези, които изготвят статии за нас, приспособяваме се към техния светоглед.

— Ако разбереш това, ще трябва да признаеш, че се терзая ненапразно: почти всичко, практически всичко, каквото ние правим, ни е подсказано от някого.

— Хайде, излишно е да си блъскаш главата! Нима би се противила на природните закони, би ли заявила: не искам да ям, да пия, да спя, да обичам, да появявам на света, да умирам и т. н. ...

— Но имитацията, за която говоря аз, съвсем не е от категорията на естествените явления! Затова се и бунтувам, че всъщност от самите нас зависи ще пусне ли корени или не. Не е възможно да се бунтуваш срещу природата — най-малкото така, както против себе си.

Там е работата, че ние можем да се възпротивим на тази проклета имитация!

— По какъв начин?

Аз се разсмях, поклатих глава:

— Това далеч не е така лесно. Понякога у мен се появява изкушението, както се казва, да напусна действителността. Но аз, например, помислих, че е възможна друга крайност: представих си се по шорти и с риза за колониален образец на някакъв пустинен бряг, да речем, на остров Пасхи. Наоколо по плешивите склонове на планината, навсякъде стърчат грамадни, тайнствени, зловещи глави от сив, шуплест камък, а аз, малко, странно същество, сама сред тях! Но в същия ден ходих на кино, и как мислиш, какво видях? Документален филм за остров Пасхи, в който жена, много приличаща на мен, в същите шорти и същата риза, бродеща сред грамадни, сивокаменни глави. Не, всичко не е така лесно... Засега съм измислила само един изход.

— Какъв?

— Сам знаеш какъв: хипнотични средства, успокоителни таблетки, препарати против безсъние. За да спя, спя, спя...

— Ти казваш: „да спя"? Е, хайде, повдигни глава, погледни там, по-високо, по-високо, вън на онова табло с реклама на сънотворно! Това си ти, ти лежиш в своята уютна постеля, скривайки се под одеяло. Ти лежиш и спиш, ти, ти, ти!

(Превод от руски)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович" — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — — 32-01. Индекс 21 425.

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ВЕСТНИК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА" Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА ВЕСТНИК „СВЕТЛИНА", ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗЛИЗА НА 10 АВГУСТ 1934 ГОДИНА, И НА ВЕСТНИК „СВОБОДНА ДОБРУДЖА", ОСНОВАН НА 18 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Год. XVI (XXVII) брой 131 (1907) | Силистра, вторник, 30 ноември 1971 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕДСРОЧНО ИЗПЪЛНЕНИ ГОДИШНИ ПЛАНОВЕ

1 500 000 лева повече

След постигнатите значителни успехи за десетмесечието и единадесетмесечието, малкият колектив на ДСО „Териториално снабдяване" — клон Силистра рапортува, че е пре изпълнил предсрочно годишната си производствена програма. При план за годината 13 100 000 лева, той отчете 13 175 000 лева и до края на годината е обещал да предаде 1 500 000 лева в повече. Тези значителни резултати са плод на съзнателното отношение на всички работници и служители и най-вече на редовното водене и отчитане на социалистическото съревнование.

Още в предконгресното съревнование за постигнати добри успехи клонът се нареди на второ място в страната, а за второто тримесечие бе награден с преходното „Червено знаме" на Министерството на снабдяването и държавните резерви. За третото тримесечие той отново бе завоювал призовите места в обединението.

Най-голям дял за това се пада на Дамян Дамянов и Йоско Костов, началници, на склад № 2 „Метали и метални изделия", които редовно са изпълнявали месечните си планове 125 процента. Чувствителни успехи по преизпълнение на плана за стокооборота имат също така началниците на складове Кольо Караколев, Георги Стоянов, Господин Великов, Руси Илиев и други. Оптимистичният завършек на първата година от шестата петилетка вдъхновява още повече колектива на ДСО „Териториално снабдяване" — клон Силистра за претворяване на дело решенията на Десетия конгрес на нашата партия.

Н. ПАНАЙОТОВ

ЗА ТЕКСТИЛЦИТЕ — ГОДИНАТА ЗАВЪРШИ

Радостната вест, която спо ходи вчера трудовия колектив на завод „Добруджа", сякаш ускори ритъма на многобройните тъкачни станове. Тя дойде като награда за непрекъсващия труд на всички производственици от текстилното предприятие. Годишната производствена програма бе предсрочно изпълнена. При план за общата промишлена продукция 3 121 000 лева заводът отчете 3 139 000 лева.

Неуморно се трудиха тъкачките от зелената смяна под ръководството на дългогодишния сменен майстор Гарабед Бедросян, които постигнаха най-добри производствени резултати. Благородната надпревара в социалистическото съревнование спечели пета бригада от синя смяна със секционен майстор Курти Торлаков. Тя изпълни плана за последния месец със 109.2 процента и предаде висококачествена продукция. С ентусиазъм и високо съзнание се трудиха пета бригада от зелена смяна със секционен майстор Велико Алмаджиев.

Вдъхновен от този забележителен успех, трудовият колектив на предприятието е обещал да произведе до края на годината продукция за 20 000 лева. Добрата организация на труда, непрекъснатото повишаващата се квалификация на тъкачките и производствениците са сигурен залог, че те ще навлязат във втората година на шестата петилетка с чувство на достойно изпълнен дълг.

И. ТОДОРОВ

ПЛАНЪТ ЗА ПРИРАСТА НЕ СЕ ИЗПЪЛНЯВА

В ТКЗС — СРАЦИМИР се отглеждат около 3 900 свини. За тях се грижат пет гледачи. Повечето от тях са дългогодишни. Имат опит в отглеждането на животни. Но защо в тази свиноферма планът за прираста не се изпълнява? „Животните се отглеждат при лоши условия — споделя главният зоотехник на стопанството.—Мястото не е подходящо. Фермата се намира в самото село, а трябва да бъде отдалечена от населено място и пътища". Той добави, че местността, където е разположена ферма та, постоянно е подложена на течение. Това причинява боледуване на животните и спъва развитието им.

Бригадирът на свинефермата Неделчо Иванов заявя ви, че гледачите работят при лоши условия. „От дълги години съм бригадир на тази ферма, но стая за почивка все още няма. Аз ако съм на тяхно място, един ден не бих работил тук". При това положение много ясно е, че ще има текучест во сред свиневъдите.

Но наред с тези недостатъци има и други причини за изоставане в работата. Най-главната от тях е неритмичното хранене на животните. През летните месеци, когато резултатите биха могли да бъдат най-добри, те са много ниски. Средният дневен прираст това лято не надвиши 300 грама. Тогава свинете се хранеха с мухлясала царевица. Дажбените таблици не се спазваха. Смеските не бяха пълноценни. Всички тези слабости са от чисто субективен и организационен характер. За съхраняване на царевицата нямаше достатъчни кошове, а една част от тази, която беше на зър ноплощадката, се развали. При непълноценното хранене на животните, разбира се, не могат да се очакват добри резултати. Храненето на свинете се подобри едва през месец септември, когато започна да се използва цехът за обработване на фуражите. Средният дневен прираст тогава достигна 437 грама.

Още през следващия месец обаче той отново чувствително се снижи. Главният зоотехник на стопанството търси причината във влошаване на времето. Разбира се, това не може да бъде оправдание. А в резултат на слабата работа в края на десетмесечието вместо заплануваните 574 200 кг бяха получени 474 703 кг прираст. Средният дневен график за прираста бе снижен с 87 грама.

Сега, в сравнение с предните месеци, макар че работата във свинефермата значително е подобре на, резултатите не са много радващи. Изпълнението на плана за прираста за този месец е под съмнение. Дори и да се получи заплануваната продукция, изостаналостта от предишните месеци няма да може да се компенсира. Самите специалисти от стопанството сочат, че годишният план за прираста няма да се изпълни най-малко със сто тона.

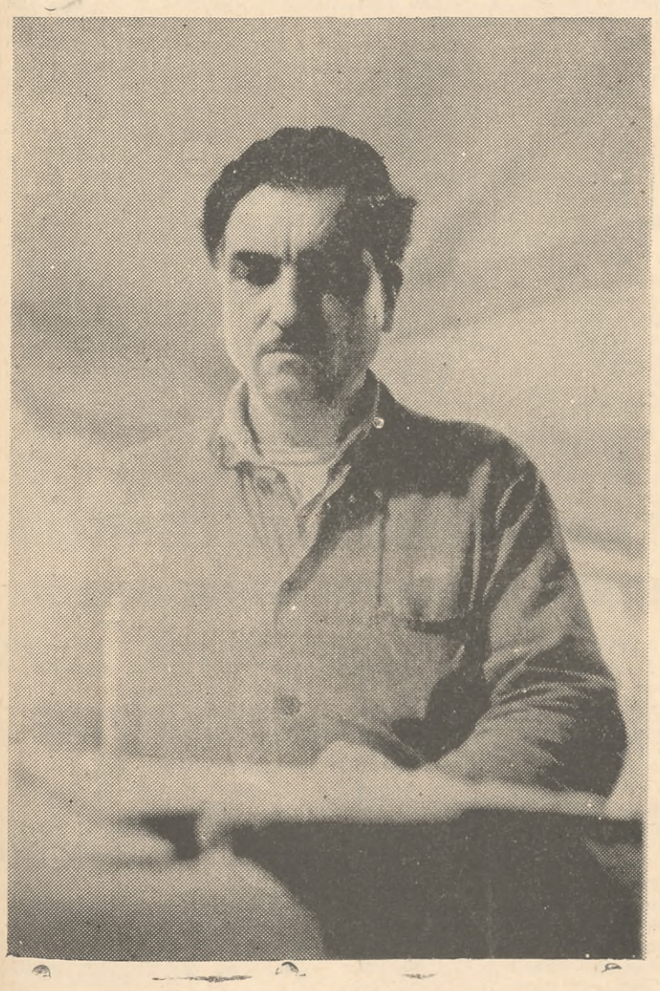
З. СЕЛЯМЕДОВ

При висока активност

Тези дни комсомолците от района на АПК — Алфатар са в особено напрежение. Провеждат се, при специално внимание от страна на партийните ръководства, отчетно-изборните конференции на общинските организации на ДКМС. Проведени са вече отчетите в Средище и Алеково. На първата конференция присъствува и кандидат-членът на ЦК и първи секретар на ОК на БКП Георги Кардашев.

Отчетите и изборите преминават при голяма активност от страна на комсомолците.

Гео ДОНЕВ

Георги Неделчев е ръководител на бригада за комунистически труд в цех „Дограма" на промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан. Неговата бригада изпълнява своите трудови норми над 154 на сто и работи със собствен качествен щем пъл.

През месеца на трайните насаждения

Използуват всеки подходящ ден

За три хиляди и сто декара овощни градини и 736 дка лозя се грижат кооператорите от ситовското стопанство. Те използуваха всеки подходящ есенен ден и можаха добре да подготвят насажденията за зимата.

Най-напред лозарите от централното село приключиха своята работа. Те извършиха резитба и загребаха 360 дка лозя. Бригадирът Димитър Крумов бе настойчив и взискателен. Затова поставената задача бе изпълнена в определения срок. Не изостанаха и стопаните от другите села. И в лозята на Искра, Нова Попина и Поляна окончателното зазимяване на насажденията е завършено.

Всички овощни градини са изорани. Околостеблено са окопани 1 600 декара. Най-много грижи градинарите полагат за младите насаждения, които са изцяло подготвени за зимните дни. Стволовете на фиданките, застрашени от гризачи, са обвити с подръчни материали. Всички градини са напръскани с бордолезов разтвор. Това ще допринесе твърде много за правилното извеждане на борбата с неприятелите им.

През тази есен в района на ТКЗС — Ситово се създават 250 дка нови кайсиеви насаждения. За тази цел на територията на с. Поляна площите бяха навреме подготвени. Набавен бе необходимият материал. Сто два десет и пет декара са вече засадени. Създадената организация ще помогне при подходящи климатични условия да бъдат засадени останалите декари.

Овощарите от Искра и Поляна се справят най-добре с всяка поставена задача.

Навременните грижи, които ситовци полагат за трайните насаждения, ще помогнат за доброто им презимуване.

Ст. ГЕОРГИЕВА

В пресовия цех на завод „Хром" работи производственикът Костадин Върбанов. Той е постоянен ударник в цеха и редовно изпълнява трудовите си норми 120 на сто.

ЗАНЯТИЯТА ПО ГРАЖДАНСКА ОТБРАНА

При добра организация и дисциплина

Проведеното обучение по десетчасовата програма през последните три учебни години допринесе за поддържане и разширяване подготовката на населението по гражданска отбрана. От сложното международно положение се налага подготовката на населението за защита от оръжията за масово поразяване да се поддържа на нивото на съвременните изисквания. Имайки предвид това, през периода 1971-1975 учебни години се провежда много разделно задължително обучение в нашата страна. Целта на това е поддържането и разширяването на подготовката на населението по гражданска отбрана в съответствие с плановете на предприятията, учрежденията за получаване на задължителен минимум от знания и умения по оказване на самопомощ и взаимопомощ в огнището на поражението.

Обучението на населението се води по четири раздела. Първият е обща подготовка. Вторият — санитарна подготовка, третият — гледане на филми, отразяващи нападение с оръжия за масово поразяване и защитата от тях, а последният раздел се състои само от практически занятия. В това обучение са обхванати две трети от населението на град Силистра. Занятията започнаха успешно и повечето от предприятията проведоха първите занимания. Много добра организация създадоха партийните и административните ръководства и щабовете на гражданска отбрана в ДСП „Топливо", ОКС, ТПК „Девети септември" и други. Голямо разбиране прояви ръководството на СПП, като измени работното време и осигури 95 процента от работниците и служителите да гледат прожектираните филми с тематика по гражданска отбрана. Похвала заслужават и предприятията ДТП „Търговия на дребно", завод „Липа", промкомбинат „Камъшит" и други.

Началото е обнадеждаващо и има всички предпоставки занятията по гражданската отбрана да се провеждат при още по-добра организация и ред.

Васил КОЖУХАРОВ

СВЕДЕНИЕ

за хода на най-важните селскостопански работи към 26 ноември т. г. в АПК и ТКЗС

АПК и ТКЗС	Загребване лозя в %	Обща продукция яйца в %	Обща продукция кр. мляко в %
Айдемир	15	95	94
Калипетрово	0	х	85
Бабук	0	90	80
Иширково	16	х	94
Смилец	30	92	95
Срацимир	0	х	81
ДСС-Силистра	0	х	94
АПК-Силистра	10	93	89
Алфатар	0	69	102
Алеково	100	59	93
Кайнарджа	41	75	76
Голеш	20	х	76
Средище	0	63	91
АПК-Алфатар	37	67	86
Ситово	100	89	88
Сребърна	0	81	97
Попина	56	96	86
Добротица	28	91	93
АПК-Ситово	42	88	87
Главиница	х	94	89
Паисиево	100	97	99
Сокол	0	97	96
Зафирово	80	73	75
Ст. Караджа	80	86	91
ДЗС „Я. Заб."	х	104	98
АПК-Главиница	74	91	89
Тутракан	3	89	82
М. Преславец	0	125	88
Белица	57	105	98
Нова Черна	100	121	84
АПК-Тутракан	52	108	86
Дулово	100	х	91
Межден	25	71	82
Окорш	0	85	83
Секулово	100	99	92
Чернолик	78	110	93
ДЗС-Окорш	х	х	78
АПК-Дулово	74	100	89
Всичко за окр.	36	91	88

Разногласия и трудности в отношенията между САЩ и Япония

„САЩ и Япония вземат курс към сблъсък" („Нюзуик") — такива и други подобни заглавия се появяват в американския буржоазен печат, с чиято помощ Вашингтон се опитва да разпали антияпонска истерия.

В „страната на изгряващото слънце" се подготвят да отвърнат по същия начин: даващите тон монополистични японски вестници говорят за „офанзива на Никсън срещу Япония" („Никхон кейдзай"), дават обширни цитати от декларации на председателя на Японската търговска камара Шигео Нагано, който заявил, че Вашингтон бил обявил война на Токио, макар и тя засега да не се е водела с оръжие.

Какво е станало? Къде се крият причините за това ледено охлаждане на многовъзхваляваните „специални отношения" между Япония и САЩ?

Преди всичко неотдавнашният икономически удар, който Вашингтон нанесе на своя японски партньор и съперник, разстрои окачествяваните досега както от Никсън, така и от Сато като „уравновесени и солидни" отношения между главната сила на империализма и третата по големина индустриална държава в света. Защото: оповестената на 15 август от президента Никсън „нова икономическа политика", в основата на която лежи 10-процентно мито върху вноса, цели доста очевидно да разгроми японската офанзива в износа.

Фактически САЩ, които през следвоенните години систематически реставрираха монополистичната структура на Япония и превърнаха островната империя в гигантска изходна и снабдителна база на своите агресии, не отрекоха насоченото срещу Япония острие на своите мерки. Поради крайно ниското ниво на японските надници работещите за износа японски индустриални отрасли буквално бяха залели вътрешния пазар на САЩ с текстилни произведения, електронни уреди, автомобили и т. н. и увеличиха трудностите на разтърсваното от криза американско стопанство.

Макар че „японската опасност" беше съзнателно драматизирана от пропагандата на САЩ, за да могат да стоварят вината за икономическата рецесия върху „външни сили", стратегията на Япония в износа беше наистина много успешна: през 1970 година 30,7 % от общия износ на Япония отиде в Съединените щати, като от 1966 година пасивният търговски баланс на САЩ постоянно се влошаваше.

Ето защо ограниченията за вноса, направени от Никсън (които всъщност се целят с митото върху вноса), изправят японската индустрия и външна търговия пред сложни проблеми. Сигурно ще се ускори осезателното вече спадане на японската конюнктура в много стопански отрасли, между които в корабостроенето, а металургичното производство рязко намаля.

И ако сега дори и сред влиятелни среди в Япония — като се абстрахираме от Сато и неговите привърженици — все повече политици искат японската политика да се освободи от гибелното влияние на САЩ, това е само една скъпо платена поука.

Фактите доказват, че експанзионистичното поведение на Вашингтон спрямо собствените му съюзници води до избухването на нови противоречия, чието нататъшно изостряне е съвсем възможно. Що се отнася до Япония, както изглежда има пълно право цитираният от „Юнайтед стейтс нюз енд уърлд рипорт" дипломат: „Можем да се сбогуваме с времената, когато японците само се усмихваха и бяха съгласни с всичко, което им предлагаме." Или—както се изрази вестникът на едната буржоазия „Ню Йорк таймс": „Днес американци и японци са във всяко отношение по-отдалечени едни от други, от когато и да било след края на Втората световна война."

Д-р Клаус ЩАЙНИГЕР

Пред окръжната научно-практическа конференция за издигане самодейния характер на комсомола и ръководната роля на партията

Отговорът е — няма невъзможни неща

☆ **В единството с силата им**

☆ **Комсомолско дружество за пример**

ТРЪГНАХ с известно предубеждение за село Грънчарово. Не предполагах, че именно тук едно комсомолско дружество се е наложило с дейността си и държи първенството в общинската комсомолска организация в с. Секулово.

Работата му е била занемарена преди няколко години, но решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП проникват в сърцето на всеки комунист, накарват го да се замисли. Намират се и скептици, които заявяват: „Младежта ли — тя е непоправима! Беше то... някога!"

Партийната организация направила много за укрепване на комсомолското дружество. Всеки неин член получил поръчение да помага на комсомолците с каквото може. Комунисти и комсомолци се хванали ръка за ръка, за да разсеят недоверието към младите хора. Те заедно разисквали по наболелите проблеми в събранията, били неотлъчни в труда и успехите. Кооператорите посрещали с одобрение това. Съветвали комсомолците: „Бъдещето е ваше, подгответе се за него!"

И днес комунистите не само учат на хубаво членовете на ДКМС, но с тях и те се тревожат за несполуките. Затова никак не се изненадах от обясненията на някои от партийните членове, които заявиха, че комсомолците са техни деца, които са длъжни да възпитат правилно, за да станат добри комунисти.

Дружеството укрепва организационно, радва се на здрава дисциплина. Редовно се провеждат събранията му — организационни и просветни. Работата му се планира всяко тримесечие. Проявих интерес към неговите планове — харесаха ми. В тях се записват по 2-3 основни задачи и мероприятия за изпълнението им. Поставят се срокове и отговорници. Към края на тримесечието се прави отчет и се приема план за следващото тримесечие. Комсомолската секретарка Станка Славова и останалите членове на дружествения комитет, четирима от които са комунисти, поддържат ежедневна връзка с комсомолците, наравно с тях участвуват в осъществяването на отделни инициативи и мероприятия.

От три-четири години насам комсомолската учебна година в селото се изпълва с по-друго съдържание. И да са изграждани учебни звена преди това, било е формално, работата им не е довеждана докрай. А сега политическата учебна година в дружеството се организира целенасочено, съобразена е с желанието на членовете на ДКМС, за пропагандистка в учебното звено е изпратена младата членка на партията, учителката Гинка Колева. Занятията в кръжока протичат при добър ред и дисциплина.

На просветните събрания на комунистите се канят и членовете на ДКМС. Както комунистите, така и комсомолците са навреме запознавани с най-важните партийни и правителствени решения и документи. Често са случаите, когато на партийни събрания комсомолската секретарка докладва пред комунистите за състоянието на работата в дружеството.

Място, където се събират членовете на ДКМС, е комсомолският клуб. В Грънчарово той е по-скромно обзаведен, но е много посещаван. Тук се водят спорове за спорта, изкуството, любовта. Малко село е Грънчарово, но не му липсват волейболно и футболно игрища, тенис на маса, шах.

Художествената самодейност има славни традиции. Изградени са вокална група и танцова трупа, които миналата година са посетили селата Скала, Прохлада, Върбино, Межден, Окорш, и са изнесли пред населението им хубави програми.

Много е направено за патриотичното и интернационалното възпитание на младото поколение. В чест на различни годишнини и дати са организирани посещения на лобни места, екскурзии из страната, викторини. С първенците-комсомолци например са посетени Преслав, Плиска, Мадара.

Запътва се Станка Славова за бащиния си дом след работа и се отбива при тая или прионая девойка, за да сподели мисли за комсомолската работа, плановете си за бъдещето. При младежите ще поседне тя на полето или в стопанския двор, при младите учители в училището. Не изпуска ни седенки, ни трудови дни. Тя е моторът на комсомолското дружество.

Никола НАНЕВ

Достойни за бъдещето

Отчети и избори в комсомола

Неотдавна се проведе отчетно-изборната конференция на комсомолската организация в завод „Добруджа" — Силистра. В нея работа взеха участие представители на ръководството на предприятието, на партийната организация, гости.

Доклад за едногодишната дейност на комсомолците прочете секретарят на ЗК на ДКМС Никола Димитров. В него бяха засегнати всички въпроси, вълнували младежите през отчетния период, дадена беше оценка за успехите и несполуките в работата.

Добре се представиха младите хора от това предприятие в съревнованието, организирано в чест на X конгрес на партията. Всички работиха активно за преизпълнение на трудовите си норми, за подобряване качеството на продукцията и повишаване квалификацията на младите кадри. Отчитането на поръченията за първия етап на комсомолския отчет пред партията стана тържествено и резултатът беше отличен — текстилците от Силистра изпълниха дадената пред партията дума.

Радостни са постиженията и в навечерието на заводската конференция. За деветмесечието на тази година при план 6 194 000 метра са произведедни 6 207 000 метра плат. Качеството на продукцията при план 99 процента първо качество възлиза на 99,57 на сто. А като се има предвид, че младежите са преобладаваща част от работническия колектив, то техният дял е неоспорим. Голямо значение за този успех има високата съзнателност на комсомолците, тяхното чувство за отговорност в масово разгърналото се съревнование. Освен за Десетия конгрес на БКП тук беше организирана надпревара и в чест на деня на патрона на организацията Христо Ботев. В нея бяха включени няколко младежки производствени единици, а най-добре се представи бригадата на Салим Мехмедов. Комсомолците от тази бригада изпълниха плана да деветмесечието 103 процента и достигнаха качество 99,8 на сто.

Не на последно място в доклада се постави въпросът за повишаване квалификацията и подготовката на кадри за бъдещото разширение на завода. В края на септември в предприятието постъпиха на работа 20 момичета от окръга. Грижата за тях е голяма. Веднага с постъпването им ЗК на ДКМС изгради при тях комсомолско дружество, разяснено им беше с какво ще се занимават тук, какви са задачите и перспективите на завода, непрекъснато се следи за повишаване на тяхното умение в работата.

В областта на политическата работа се отчете ефективността на новите форми за политическа просвета. Редовно са се посещавали занятията, организирани са редица срещи, митинги, чествувания на бележити дати. С гордост се отчете, че авторитетът на членовете на ДКМС в стопанския съвет расте. Добра оценка се даде на художествената самодейност, на успехите на театралния колектив, на проведените политически двубои.

В изказванията на комсомолците и решенията, които бяха взети, особено внимание се обръща на организационното укрепване на дружествата, за строго изпълнение на поставените задачи, за повишаване на чувството за отговорност. Предложено беше да се изгради бюро за работа с малцинствата, тъй като голяма част от работничките са девойки-туркини. Ще бъде сключено шефство с текстилната фабрика „Ленин" в град Дунаевци, СССР, което е част от програма та за създаване на дружески връзки с младежи от великата братска страна.

Конференцията се превърна във важен момент от подготовката за достойно посрещане на XII конгрес на ДКМС и 90-годишнината от рождението на Георги Димитров.

Георги НИКОЛОВ

Пред отчетните конференции на съветите на жените

В изпълнение решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП преди три години се проведе национална конференция на жените и се обособи женското движение като самостоятелен орган в системата на Отечествения фронт. За изтеклия тригодишен период градските и общинските съвети на жените през месец декември ще отчетат своята дейност като органи, на които са предоставени специфичните проблеми на трудещите се жени от окръга.

На основание решенията на Юлския пленум и правилника на националната конференция на съветите на жените се предоставя осъществяване идейно-политическата работа сред жените и упражняване контрол над държавните и ведомствени организации, дейността на които е свързана с проблемите на жените-майки и труженички.

Женското движение е в системата на Отечествения фронт и оттук произтича необходимостта от най-активната помощ в подготовката на общинските конференции. С прякото съдействие на комитетите на Отечествения фронт за делегатки на общинските конференции трябва да се избират най-дейните жени, изявили се като добри производственички и общественички. Главно място в отчетните материали трябва да заемат проблемите на жените като участнички в материалното производство.

Много активна и своевременна помощ в подготовката на конференциите оказва окръжният съвет на българските професъюзи. По инициатива на женкомисията при ОС на БПС в градовете на окръга се проведоха срещи с председателите на женсъветите за обсъждане подготовката на конференциите и от 1 до 15 декември във всички предприятия и учреждения ще се проведат разширени събрания с участието на профкомитетите и стопанските ръководства, на които ще се обсъдят проблемите на жените.

Главно място на тия събрания ще заемат въпросите на квалификацията и преквалификацията на жените от всички отрасли на промишлеността, търговията и селското стопанство, причините за нежеланието на голяма част от жените да повишат своите знания. Наред с това трябва да се изтъкнат и грижите на ръководствата и профкомитетите за създаване на по-благоприятни условия за трудова и обществена изява на жените-работнички, специалистки, служителки и кооператорки. Не трябва да се подценяват въпросите по охраната на женския труд, спазването на нормативните актове, отнасящи се за женатамайка, облекчаване на женския труд, свързан с решаване проблемите на бита. Трябва да се поставят въпроси, свързани преди всичко с увеличаване производителността на труда, от една страна, и създаване условия за изпълнение функциите на жените като майки, от друга.

Проблемите на жените през отчетната кампания не бива да се поставят самоцелно, а главно като се изхожда от обстоятелството, че половината от работната ръка както в селското стопанство, така и в промишлеността са жени и степента на тяхната квалификация и производителност на труда ще дава пряко отражение върху изпълнението на стопанските задачи в окръга.

Неотдавна бюрото на ОК на БКП прие програма за издигане ролята и мястото на жените в обществения и стопански живот на окръга. Този документ задължава държавните и ведомствените органи и те трябва да се заемат с решаването на редица проблеми, засягащи жената-майка и труженичка. Задължението на всички жени е да отговорят с дела на грижите на партията за издигане ролята на жените в социалното управление на окръга.

Приетата програма ще послужи и като изходно начало за разработване система от мероприятия и решения на местните органи по поставените проблеми. Те ще послужат и като ориентир на конференциите за мястото на съветите, за мобилизиране на всички жени в обществено-икономическия и политическия живот на окръга.

Милка ГИНЕВА,
председател на ОС на жените

Комсомолката Кера Колева работи от шест години в хлебопроизводството на ТПК „Мир" в Силистра. Тя е активна комсомолка и отлична работничка.

Чествуване патрона на бригадата

Една от бригадите при цех „Чугунолеярен" в ДПП „Електрометал" — Силистра носи името на добруджанския революционер Димитър Дончев. По случай 75-та годишнина от неговото рождение в бригадата се проведоха редица културно-масови мероприятия. Работниците се запознаха с живота и делото на своя патрон, проведоха се излети, вечер на младия леяр.

За ознаменуване годишнината цялата бригада проведе просветно събрание при паметника край с. Войново, на което Неделчо Григоров — секретар на комсомолското дружество, разказа пред членовете на бригадата за живота и дейността на Димитър Дончев. Положен бе венец. Колективът, носещ името на добруджанския революционер, е пример за всички бригади в предприятието. Той е обещал да бъде винаги в първите редици на социалистическото съревнование по изпълнение на производствените задачи. Това се доказва и на дело: знамето „Бригада първенец" е издигано най-много в негова чест.

Сега всички сили и средства са хвърлени за изпълнение на плана за четвъртото тримесечие на настоящата година. Всеки месец трудовите норми се изпълняват над 180 процента.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Членът на партията Мария Дичева работи от пет години в леярския цех на промкомбината „Трансмариска" — Тутракан. Тя редовно изпълнява трудовите си норми 130 процента и е постоянен ударник на предприятието.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

Из нравите на Запада

ЧУВСТВУВАЙТЕ СЕ КАТО У ДОМА СИ!

Между американските войски, разположени в ГФР, се намират и 28 000 войници-негри. Журналисти от американската телевизионна компания АВС решили да проверят дали не се подлагат те там на расова дискриминация. Заедно с войниците-негри Джими Арчи, Бредфорд Барк и Ралф Липсите отишли в един от съвременните нощни барове на Виндзор-клуб. Директорът на клуба ведната изгонил войниците, заявявайки, че негрите нямат право да посещават това заведение. Един келнер от клуба доверително пояснил: „Ако ние ги пуснем, тук ще почнат да идват само черни и заведението ще пропадне". В другите заведения са ги посрещали по същия начин. Само в клуба „Блоу ап" са ги пуснали, но само заради това, че служителите на бара взели журналистите за хора от криминалната полиция, облечени в цивилно облекло...

ТЕ ЩЕ ЗАПОЧНАТ С ТОЯГИ

Ракетният полк от английската армия, дислоциран в ГФР, получил заповед за преместване в Северна Ирландия. Личният състав на полка срочно бил обучен за боравене с... полицейски тояги. Офицерите от полка посрещнали тази преквалификация без всякакъв ентусиазъм, а операцията по предислокацията нарекли „връщане към каменния век".

ПРИЯТНОТО С ПОЛЕЗНОТО

Жителката на Чикаго Ингрид Фаус поискала от мъжа си пари, за да заплати процедурите, които й помагали да отслабне и да стане по-стройна. Вместо пари, мъжът й дал... работа в собствената си кантора, която се занимавала с доставката на вестници. „Аз избрах за нея най-трудния маршрут с многочислени клиенти на горните етажи по домовете" — разказва мистър Фаус. За кратък срок Ингрид отслабнала със седем килограма и освен това спечелила доста пари от своята работа.

РЕКОРДИ, РЕКОРДИ...

Английската студентка Лин да Хау постигнала знаменит успех: тя е преодоляла 180 метра за 38 минути и 11 секунди... бутайки с носа си грахово зърно. Рекордьорката е получила титлата „Принцесата на граха".

КОЙ КОГО?

Австралиецът Лео Самсон, който още през 1968 година се хванал на бас с един бизнесмен за 40 хиляди долара, че ще изяде... един автомобил, все още довършва някои части. Неотдавна той е обявил, че ще приключи с това „блюдо" към края на 1972 година.

С МНОГО НЕИЗВЕСТНИ

АРКАДИЙ АДАМОВ

ПОВЕСТ

33

Да, нямаше съмнение. Догадката на Сергей се потвърди. Снимката на търсената Марина Иванова от Волгоград напълно съвпадаше със снимката на убитата в хотела жена. Към приятелите гледаше едно и също лице. А документите на тази жена... се оказаха в онази, която бе изпратил при Фьодоров неизвестният засега Прохоров.

Сергей предаде бързо на Лобанов разказа на Фьодоров.

— Но как са могли да попаднат в тази девойка документите на Иванова? — попита Лобанов. — Чрез Прохоров ли? А как са могли да попаднат те в него?

— Тя е негова жена, ето как — убедено каза Сергей. — Той е убил жена си, бившата.

— Възможно е да е така — съгласи се Лобанов.

— И й подложил чужди документи — добави Сергей.

— Хрумна ми една идея! — изведнъж възкликна Лобанов. — Гениална идея!

— Е-е...

— Какво ще дадеш? Ще дадеш ли почетна грамота?

— Хайде, дяволите да те вземат! Ще те пенсионирам. Говори по-скоро.

— Ах, така ли? Та ти знаеш ли от кого ще се лишиш?

— И вече с друг, тържествуващ тон Лобанов обяви: — И тъй, слушай, докато съм още тук. В тази девойка ее оказаха документите на Иванова, а в Иванова се оказаха документите... на Нина Горлина. Разбираш ли?

Сергей погледна изумено приятеля си.

— Излиза...

— Именно!

— Трябва да проверим това. Къде са материалите по следствието на Горлина? Там трябва да има нейна снимка.

— Сега ще помолим да ги донесат — каза Лобанов, спускайки се към телефона. — Макар че не си спомням за тази снимка.

Той даде кратки указания на Жаткин и не успя да постави слушалката, когато телефонът иззвъня отново. Дежурният доложи на Сергей.

— Другарю подполковник, на кабела е Москва.

— Идвам.

Сергей стана от масата.

— Защо ти е Москва? — заинтересува се Лобанов.

— Нека установят срочно личността на Прохоров.

— И да го задържат!

— Това вече ще бъде по тяхно усмотрение. Може би си струва отначало да се наблюдава.

— Само да не го изпуснем. Изглежда хитър.

— Да не са малки. МУР ще се заеме.

Сергей не се върна скоро. В кабинета си той завари Жаткин. Надвесил се над масата, Володя, заедно с Лобанов, разглеждаше снимки. Като видя влизащия Сергей, Лобанов попита:

— Защо се забави толкова дълго?

— Между другото, телефонирах във Волгоград. Помолих да съберат срочно сведения за Иванова, за нейния бивш мъж, за леля й. Първите данни ще имаме чак довечера. И от Москва също. Имаш поздрав от Гаранин и от Волгоград — от Проворов.

— Така. Заработи машината — доволно потри ръце Лобанов.

— А ние тук засега се лъбуваме на една ваша позната — засмя се Жаткин.

— Именно на една — с ударение потвърди Лобанов. — Можеш също да й се полюбуваш. — И той премести към Сергей лежащите на масата снимки. — Аз не сбърках. Не бяха приложили нейната снимка. Дошла на следващия ден. Но моето гениално откритие, както следваше и да се очаква, се потвърди.

Сергей погледна снимките.

— Така.

— Излиза — прекъсна го Лобанов, — че девойката, живяла у Фьодоров, и касиерката, избягала от Москва — са едно и също лице. И още, че нейният паспорт и този на Иванова са разменени.

Сергей кимна и замислено добави:

— И всичко това е направил Прохоров...

— Толкова ли си сигурен? — попита Лобанов. — Сега си спомних изведнъж едно шумно дело. Съдеха един убиец. И ето пред съда той се опита да се измъкне от отговорност. При това с такъв способ. Заяви, че убиецът не е той, а друг човек. И измисли някой си Вадик, с когото уж случайно се запознал. Питат го: „А как у вас се оказаха вещите на убития?". „Даде ми ги Вадик" — отговаря. „А оръдието на убийството?". „Също Вадик — каза — ми го даде". „А защо в къщата, където живееше убитият, са видели вас, а не Вадик?". „Той ме изпрати отначало на разузнаване". „Защо на мястото на убийството са останали само следи от вашите обувки?". „Вадик заповяда да си сменим обувките" — отговаря.

— Наивно — усмихна се Сергей.

— Разбира се. — Лобанов махна с ръка. — Но защо си спомних това? Този неизвестен Прохоров... Това не е ли вариантът с Вадик?

— В какъв смисъл?... Ах, ти мислиш...

Сергей съсредоточено погледна приятеля си.

— Да, мисля — кимна Лобанов. — Ти казваш „наивно". А онова, което ти разказа Фьодоров, не е ли наивно?

— Или много хитро.

Володя Жаткин местеше разтревожен поглед от единия на другия и не се осмеляваше да се намеси в разговора.

— Правилно: или много хитро — съгласи се Лобанов. — Така би могъл да хитрува Прохоров, ако той съществува. Но може и... Виж. Хайде да изключим засега Прохоров. Да поставим на негово място Фьодоров. Горлина извършва крупна кражба и пристига при Фьодоров. Той сам я снабдява с документите на Иванова, които е напълно възможно да позна ва. В края на краищата тя може би е негова бивша жена. Нали не знаем още нищо за него. И цялата схема става къде по-проста и между другото, по-достоверна.

— Твоята аналогия страда от един дефект — като помисли, възрази Сергей. — Едно нещо е измисленият Вадик, друго — Прохоров. Той е лежал в затвора. Значи, можем да получим от архива неговото дело. Лесно е да научим също така бил ли е мъж на Иванова. И въобще кой й е бил мъж. Трябва само да попитаме Волгоград, което аз, между другото, вече направих. Не, Прохоров е реална фигура.

— Но доколко е причастен към това дело?

— Ще видим. Ясно е едно, трябва да намерим Прохоров.

— Но и да не забравяме Фьодоров.

— Съгласен съм.

И така, в делото изплува нова фигура — Прохоров. Разединените звена започнаха да се свързват. Но двете главни линии все още не се пресичаха. Условно бяха могли да се обозначат така: линия Прохоров — Фьодоров — убийството на Иванова и кражбата на Горлина и линия Семьонов — Алек — мошеничествата, ограбването във влака с използуването на приспивателно и тайнственият куфар от Средна Азия. Тези две линии засега се съединяваха не от хората, а само от едно обстоятелство: и там, и тука бе използуван един метод — приспивателно.

По първата линия предстоеше да включат Москва, тъй като бе напълно възможно Прохоров да е там. На МУР също така ще помогнат сведенията от Волгоград за Иванова и нейния бивш мъж.

— И ние можем да помогнем с нещо — завърши Сергей. — Една нишка се насочва към Прохоров и оттук, от Борск. Фьодоров...

— Вярно! — мигновено поде Жаткин. — Как мислите, Алексадър Матвеевич?

Да, една нишка се насочваше от Фьодоров към този неизвестен Прохоров.

— Това е идея — отговори Лобанов. — И ако той се съгласи, тогава край, Фьодоров отпада. Само че нещо се съмнявам. Според мен, няма да се съгласи. Ще намери причина.

— Тогава още повече трябва да опитаме! — разпалено възкликна Жаткин.

— Но това можеш да му предложиш само ти — обърна се Лобанов към Сергей. — У вас се създадоха приятелски отношения.

— Да, трябва да опитаме — съгласи се Сергей. — Само че не трябва да го викаме отново при нас. Ще отида при него. — Той погледна часовника. — Има време. А след обяд трябва да се заемем с Алек. Докато бъда при Фьодоров, ти се свържи с Москва и предай относно Прохоров.

На това се и споразумяха.

...Сергей се радваше на неочакваната разходка.

Какво наистина бе непонятно в това, което се откри? Взел е този Прохоров — именно Прохоров, а съвсем не Фьодоров — и е подменил документите на двете жени, за да обърка следите. Трябвало е да се скрие Горлина. За това са били нужни чужди документи. Прохоров ги е откраднал от своята бивша жена. А нея е решил да убие. Защо? Пари не й е пращал повече, дъщеря му умряла. Връзката е могла и съвсем да се прекъсне. А не се е прекъснала. Писмата са вървели. Това също е учудвало Фьодоров. Защо на Прохоров изведнъж е потрябвало да се избави от тази жена? Може би тя го е шантажирала или заплашвала с шантаж? Сергей си спомни тъмните, малко учудени очи на снимката, скритата усмивка в ъгълчетата на устата... Или просто е знаела нещо за него и е могла да го съобщи?

(Следва)

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на строителството

Двусменната работа – на преден план

В приетата програма на ОК на БКП за подготовката и провеждането на предстоящия пленум по състоянието и задачите на строителството през годините на шестата петилетка намират място много обещания на колективите от строителството и строителната промишленост на територията на окръга. Наред с другите пред приятия колективът на Строително управление е обещал да разгори социалистическото съревнование и в чест на пленума да организира приемането на призив от челните бригади за преизпълнение на годишната строителна програма с десет дни предсрочно. В това направление бяха разработени редица мероприятия. В помощ на това бе и решението на партийния комитет правилно да се използува тежката строителна механизация, като се осигури двусменна работа на кулокрановете. Макар и с известно закъснение на 18 ноември ръководството на СУ реши първият обект, на който да се организира двусменна работа, да бъде седеметажният жилищен блок „Толбухин“ с капацитет 56 апартамента и строителна площ 760 кв. м. На този обект при годишен план 192 000 за десетмесечието бяха реализирани само 53 000 лева. Работите на обекта започнаха късно и вина за това имат ГНС, който не осигури навреме строителна площадка, а също така и СУ. Ръководството на управлението отклони бригада през юли на друга работа и впоследствие не създаде необходимата организация на обекта.

Какво показват проверките? На строителството на жилищен блок „Толбухин“ работи основната бригада на Атанас Аджемов от 30 работника, към която са придадени 18 работника с бригадир Борис Каранванов. Предвидено е работно време за първа смяна от 6 до 12 и от 13 до 15 часа и за втора смяна от 9 до 12 и от 13 до 18 часа. На практика обаче бригадите все още не работят по това разписание. Тук не може да се говори за напълно двусменна работа, а само за 50 на сто от времето със застъпване. Това изисква поне в началото да се създаде такава организация и поточност при извършването на строителните работи и най-вече при използуването на кулокрана, за да не си пречат двете бригади при неговата дейност. Работниците от обекта получават топла храна от стола на общежитието на СУ. Предвидената почивка от 12 до 13 часа е недостатъчна. Настъпват зимните месеци и е целесъобразно предвиденото работно време да претърпи промяна, като първа смяна работи от 6,30 до 12 и от 13,30 до 16 часа, а втора — от 8,30 до 12 и от 13,30 до 18 ч. През месец бригадите трябва да се сменят по това работно време.

За паралелно извършване на бетонови, кофражни, зидарски и други строителни дейности е нужно да се уеднаквят бройките на работниците в двете бригади. Предвиденото осветление е недостатъчно и трябва да се измести основно по дължината на сградата. Първа необходимост е доставката на строителен дървен материал и метален кофраж за още една плоча. Извършеното в това направление е недостатъчно.

Необходимо е за оперативно ръководство на обекта да се определи и помощен технически ръководител, тъй като техният никът Христо Ганчев има да отговаря и за други обекти. При една добра и стегната организация ще може да се изградят третият и четвърти етаж, с което ще се усвоят около 40 000 лева от задачата до края на годината.

На първо време през зимния сезон този начин на работа трябва да намери приложение и на останалите обекти — жилищен блок „Аврора“ 5, ТПК „Добруджанка“ и жилищен блок „Русалка“, където се използува останалата тежка механизация. За целта инспекцията по труда към ОНС трябва да окаже съдействие по набирането на допълнителна работна ръка, а СУ да преустрои подкрановия път за обекта жилищен блок „Аврора“ 5 и още отсега да осигури необходимото запасяване с тухли.

Ръководството на СУ заедно с партийния комитет следва да направи всичко необходимо предвиденото мероприятие час по-скоро да се осъществи как то е замислено и да не се оставят двете светещи точки на кулокрана след 17 часа да показват на гражданството как не трябва да става това. Кулокрановете светят, а никой не работи около тях.

Атанас ДИМИТРАНОВ

Готови за зимата

За кооперативните стада от овцефермата в село Старо село се грижат десетина опитни овчари. Заесени ли се, те веднага започват приготовленията за зимния период. Отремонтират помещенията, варосват ги, поправят всички повредени съоръжения. Добре са се погрижили и за набавянето на фуража. Грубите и сочни фуражи са вече складирани край овчарниците, а цветклови рязанки продължават да превозват и сега.

Задружен колектив са тези овчари. Петко Стоянов и Марин Порданов така са сраснали с работата си, с такава съзнателност и обич се отнасят към задълженията си, че специалистите могат да бъдат спокойни за фермата — тук винаги всичко ще бъде в ред. Ето и сега през този период овчарите проявяват още по-големи грижи към самите животни. Та нали само след по-малко от месец те очакват първите агнета.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Рентабилно ли е птицевъдството?

НА ТОЗИ ВЪПРОС главният зоотехник на АПК — Тутракан, Марин Маринов отговаря така: „Зависи в кое стопанство, как се заемат с тази задача“.

И, наистина, прелистваме отчетите за яйцата и птичето месо на стопанствата от аграрно-промишления комплекс „Дунав“, сравняваме цифрите за себестойността, рентабилността на едно с друго стопанство и се уверяваме в правотата на неговите думи.

Общо взето изхранването на птиците в района на комплекса е поставено на високо равнище. Ръководството на комплекса осигурява за тях значителни количества заводски смески от гр. Русе. Богати на белтъчни вещества са и извареното бито мляко, което се осигурява на птиците, а също така и сечени моркови, кръмно цвекло и зелената люцерна, давани през лятото. Средно от носачка за десетмесечието в агрокомплекса са получени 180 яйца. Очертават се перспективи до края на годината носливостта да достигне 205-210 яйца от носачка. Аграрно-промишленият комплекс „Дунав“ преизпълни своя план за периода, като вместо договорираните 6 030 000 броя яйца предаде на държавата към 1 ноември 6 612 000 броя. Плановата себестойност е 6,30 лв., а е постигната 5,79 лв.

Птичарниците в стопанствата на агрокомплекса са потегнати и отоплени за зимата. Тези дни се извърши преместване на птиците в зимните помещения и този фактор, безспорно, оказва временно влияние върху носливостта. Но с преместването на птиците в затоплените помещения започва и храненето със затоплена храна, дрождирана, с добавка на микроелементи. За затопляне на отделните птичарници се използуват калорифери.

Според увереният на ръководството, взети са всички необходими мерки и АПК „Дунав“ предвижда да преизпълни своя план за яйцата с 1 100 000 броя до края на годината. Създават се реални условия през идущата година да се поеме план с около 15 процента по-голям от тазгодишния. И такава задача ще е по силите им. Кокошките се отглеждат на 7 места в района, но се създават условия да се концентрират 35 000 броя птици в два птичарника в село Белица, като в с. М. Преславец ще останат само носачките за разплод. Докато се създаде обаче такава материална база за концентриране на птицевъдството, отделните птицеферми в стопанствата на аграрно-промишления комплекс трябва с пълно натоварване да изпълняват своите задачи по отглеждането на птиците и изпълнението на плана за яйцата.

Как се изпълнява сега тази задача в отделните стопанства?

Челници в съревнованието са хората от птицефермата на ТКЗС — Нова Черна със зоотехник Ангел Георгиев. Следват птицегледачите от ТКЗС — Белица, където е зоотехник Лилияна Ганева. Това стопанство е постигнало най-ниска себестойност в АПК. Тук получават 100 броя яйца при 4,08 лева разходи. Преизпълнили са си годишния план за яйцата и птичарите с бригадир Кольо Бабаяшев в ТКЗС — М. Преславец. При тях себестойността е 4,90 лева.

Макар и поставена при еднакви материални условия с останалите птичарници, работата в птицефермата на ТКЗС — Тутракан не върви. Нещо повече, докато в останалите стопанства един главен зоотехник е и по говедовъдството, и по овцевъдството, и по птицевъдството, то в ТКЗС — Тутракан Теменужка Петрова е зоотехник-отговорник само на птицефермите. Има и още двама бригадири. Най-близко е и ръководството на АПК до това стопанство. Но в ТКЗС — Тутракан организацията на труда в птицефермите е незадоволителна. Птицегледачите се сменяват често, птиците не се гледат добре. Оттук идва и неизпълнението на плана за яйцата, а себестойността на 100 яйца е най-висока — 8,18 лв. Вероятността ТКЗС — Тутракан да не си изпълни плана за яйцата е голяма.

И ние сме напълно съгласни, че при една и съща база, но при различен подход към работата, при различни грижи за птиците, ще бъдат различни и резултатите, различен и процентът на рентабилността от птицевъдството.

Михаил ТОМОВ

Потребителната кооперация разширява своята дейност

Макар че главнишката потребителна кооперация получава значително ежегодно напрежение на плана, търсенето на нови производствени мощности е характерно за ръководството ѝ. И никак не ни учудва фактът, че сега тук си поставят задача с откриването на новия сладкарски цех да произвеждат над 10 вида сухи сладкарски изделия и да ги разнасят със собствени транспортни средства до сладкарниците в окръга. Ще увеличат 2 пъти и производството на листи за баници. А новият цех, функциониращ от 15 октомври т. г., вече осигурява закуски и сладкарски изделия за селата от Главинишката, Соколската, Зафировската, М. Преславската, Ст. Караджовската и Паисиевската общини. Капацитетните възможности на новия цех позволяват да се изработват закуски и сладкарски изделия за задоволяване нуждите на 30 000 души. Цехът е снабден с яйцебиячка, тестомесачна фонден машина. До края на годината ще бъдат доставени в него още ел. блашор, фрейзер за сладолед, кифлонавивачка и др. Изпратени са да се специализират в хранително-вкусовата промишленост отговорниците за произвеждането на сладките и закуските.

Наред със задачите и грижите за разширяване обема на производството се изпълняват ежедневните задачи за осигуряване на потребителите от района на обслужваните селища с необходимите стоки. А това е една от най-важните предпоставки за ритмичното изпълнение на плана.

Успешно върви изпълнението на плановите показатели и през последното тримесечие от годината. За това спомагат значителните мерки отговорниците на търговските обекти през всяка седмица веднъж да посещават седровите складове на ДСО „Търговия на едро“ в Тутракан за заделяне и получаване на стоки. Нововъведението да се доставят стоките на потребителните кооперации от работниците на едровите складове на ДСО „Търговия на едро“ с техни коли в Тутракан не издържа на изпитанието и ръководството на главнишката потребителна кооперация своевременно се ориентира към предишния начин на доставяне—по инициатива и с транспортни средства на потребителната кооперация. Това спомогна за ритмичното изпълнение на стокооборота в търговията на дребно. Взети са също така всички необходими мерки за навременно получаване на туршиите и топлите дрехи за зимата.

Няма съмнение, че годишният план за стокооброта в търговията на дребно 1 700 000 лева и в общественото хранене за 430 000 лева, както и за промишлената дейност, ще бъде преизпълнен и колективът от главнишката потребителна кооперация ще заеме и тази година едно от челните места в социалистическото съревнование.

Михаил ТОДОРОВ

Ръцете на Атие Мухаремова сръчно изплитат поредното кошче. В цех „Ракита“ на промкомбинат „Камъшит“ — клон Сокол тя работи от неговото създаване и за последното тримесечие е удостоена със званието „качественик“.

Ръководителят на смяна във фабрика „Славянка“ Иван Събев редовно проверява произвежданите плоскости. Затова продукцията е без всякакви дефекти и рекламации към предприятието изобщо няма.

При високи изисквания

И кооператорите от ножаревската бригада започнаха елпезирането на тютюна. При тях тази важна задача се изпълнява под ръководството на отговорника по тютюнопроизводство Руфад Ахмедов, имащ богат опит в професията си. Денковете се правят от Садък Руфадов и Шафкед Рамаданов, като се държи твърде много за качеството при изработването им.

Ножаревци са обещали да приключат с предаването на тютюна до 20 декември. Създадената организация за манипулиране и изкупуване на продукцията ще съдействува за срочното изпълнение на това мероприятие.

Д. МЕХМЕДОВ

Радостни дни за овчарите

Ноемврийските дни донесоха радост за овчарите от с. Калугерене. Във фермата се родиха първите агнета, чийто брой все повече нараства.

Шабан Наимов, Сали Халилов, Хасан Хюсеинов и другарите им се грижат с любов за малките животни. За тях навреме бяха подготвени подходящи помещения. Набавено бе достатъчно количество люцерново сено и смески.

Овцевъдите очакват да добият 1 300 агнета от 930-те овце, които отглеждат. Своите успехи младите животновъди от Калугерене посвещават на предстоящия XII конгрес на ДКМС.

Ахмед ДЕМИРОВ

Нови мощности в производството

С построяването на новите цехове в завод „Добруджа“ се внедряват и нови машинни мощности. Неотдавна бяха пуснати в действие два струга, фреза, автоматична ножовка, електрокари за вътрешнозаводски транспорт, бобинарки и други. А нашкоро в мерачния цех на предприятието заработиха и четири нови „Прегледно-измервателни машини“, чието монтиране бе завършено в много кратък срок от групата монтьори в завода под ръководството на механика Велико Радев. Направено бе изменение в задвижващото устройство на машината, което улесни много дейността на работничките от този отдел. Досега окачествителките от мерачния отдел по чистваха и измерваха плата по ръчния способ, а това бе свързано с много напрежение и усилия. Сега една от същите окачествителки за 8 часа проверява и описва по осем хиляди метра плат, или два пъти повече от преди. Преимуществото на тази машина е и това, че на осветителния екран може да се наблюдават и най-малките дефекти, допуснати при тъкането. Тя измерва плата на дължина и ширина и неговото придвижване става не както досега с груби и тежки колички, а с хидравлични такива.

Денят на пускането на новите машини се превърна в истински празник за петте производственички, работещи в този участък. Улеснени с тази модерна техника, те обещаха да се отблагодарят за това с нови трудови успехи.

Георги НИКОЛОВ

Вести от Полша

МИНЬОРИТЕ от Полша са дали обещание през тази година да добият 900 хиляди тона въглища над плана. Този почин е подет и от останалите труде щи се в различни отрасли на полската индустрия. Те са обещали да дадат надпланова продукция през тази година — 250 хил. т кокс, 110 хил. т чугун и толкова стомана, 75-80 хиляди тона прокат и др. Колективите на циментовите предприятия са се задължили да произведат 100 хиляди тона цимент извън плана.

* * *

Полските жилищно-строителни кооперации през миналата петилетка са построили 415 хиляди апартамента. Още по-висок ще бъде строителният темп през тази петилетка. Планира се, че през този период кооперациите ще построят повече от половин милион жилища. Към 1975 година кооперативните жилища ще съставляват около четвърт от целия жилищен фонд на градовете и селата от градски тип в Полша.

ТЪРСИ СЕ шофьорска книжка
Справка: бул. „Ленин“ 3 а, Тодор Петров

ДСО „БУЛГАРПЛОД“ – КК „НЕКТАР“ – СИЛИСТРА
ИМА НУЖДА от 100 работнички.
Постъпване веднага.

Съобщение
ОКРЪЖНОТО ПОМОЩНО УЧИЛИЩЕ „САВА ДОБРОПЛОДНИ“ – СИЛИСТРА
търси да назначи:
ЖЕНА за кухнята, по чл. 64
ЖЕНА за чистачка
МЪЖЕ за обща работа (може и пенсионери) – 2
СПРАВКА: тел. 28-73
От дирекцията

Новости техника новости

НАСЕЛЕНИЕТО НА ЗЕМЯТА

Получени са нови интересни данни за числеността на населението на нашата планета. Към средата на тази година хората на земята са били 3 700 000 000 души. Това е със 74 милиона повече, отколкото миналата година. Учените смятат, че за едно денонощие населението на земята се увеличава с 200 000 човека, което прави 142 души в минута. Най-голям прираст на населението—48 милиона годишно — се отбелязва в страните на Азия.

ПЛАЗМЕНА ПЕЩ ЗА ТОПЕНЕ НА СТОМАНА

В института за ядрени изследвания в Сверк (Полша) е завършило строителството на плазмена пещ за топене на стомана и други метали. Топенето се извършва под въздействието на плазмени струи, чиято темпера тура е 12-15 хиляди градуса. Качеството на стоманата, получена в такава пещ, е много по-високо, отколкото на онази, добита по обикновен начин. Конструкцията на пещта и цялата апаратура е изработена от полски специалисти.

СИЛНА БУРЯ НАД МАРС

В края на септември върху планетата Марс се разразила силна прашна буря. Тя обхванала южното полукълбо на планетата, продължила около месец и поло вина и едва тогава започнала да утихва. Учените направили извода, че това е най-силната от всички бури, които са били регистрирани на Марс.

НОВ МАТЕРИАЛ ЗА ОПАКОВКА

В Швеция е разработен нов вид пластмаса за опаковка. Нейното главно достойнство се състои в това, че под действието на слънчевите лъчи само за два месеца тя се превръща в прах. Много е възможно това да позволи избавянето от планините смет, които сега задръстват градовете, да стане ефикасно. Защото всички известни досега пластмаси в най-добрия случай се разрушават едва след пет години.

НАДУВЕН САМОЛЕТ

В Америка се е появил нов вариант на надувния „гумен“ самолет. Само за шест минути той може да бъде изваден от специалната опаковка, да бъде сглобен и надут. Авторите на новата конструкция считат, че тяхната нова рожба ще може да бъде използувана при избавянето на попаднали в бедствие пилоти. За тази цел е достатъчно да бъде хвърлен парашут с куфар, в който има надувен самолет. Новият вид въздушно превозно средство може да лети без прекъсване пет и половина часа, развивайки скорост от 100 км/ч и вземайки на борда си само един пътник.

ПСИХИЧЕСКИ ЗАБОЛЯВАНИЯ ИЛИ РАК?

След петнадесетгодишни изследвания учените дошли до извода, че хората, страдащи от психически заболявания, рядко боледуват от злокачествени тумори. По-рядко боледуват от рак, според мнението на гръцки учени, болните от шизофрения. Предполага се, че това е свързано по някакъв начин с ниското съдържание на серотонин у болните от шизофрения. А в злокачествените тумори серотонинът по правило е винаги в голямо количество.

НЕИЗВЕСТЕН МИНЕРАЛ

Нов минерал, несрещан преди в природата, е намерен от кандидата по геолого-минералогични те науки към института по геология и геофизика от Сибирския филиал на АН в СССР. А. Ножкин, изследвайки северните райони на Енисейския басейн до изворите на реката Нойба, обърнал внимание на сив, външно с нищо незабележим камък. Ножкин е опитен геолог, но в началото, а и после, не можал да определи находката.

Сега вече стана известно, че това е нов вид минерал от рода на бариевите, който е наречен „усовит“ в чест на академик М. А. Усов. Новият минерал не е срещан досега в нито едно място на планетата.

ВМЕСТО БЕТОННА ОСНОВА

Обикновено големите станове и машини се поставят върху специални фундаменти, за да се намали шумът и вибрацията. Тази работа е доста скъпа.

В експерименталния научно-изследователски институт по металорежещи машини в СССР с този въпрос се занимавал изобретателят Е. Ривин. В резултат на неговите изследвания се появило ново разработено устройство, позволяващо да се отстранят колебанията, които възникват при работата на стана. Ролята на солиден фундамент започнали да изпълняват малки виброизолиращи опори, които поглъщат различните колебания. Предложението на изобретателя дало такъв значителен ефект, че се пристъпило към серийно производство на виброизолиращи опори. Новото изобретение на съветския специалист било високо оценено от патентните фирми на Англия и Франция.

* * *

В град Гданск се строи ново, голямо пристанище, което ще може да приеме съдове с водоизместимост 100 хиляди тона. Предвижда се, че през 1985 година през новото пристанище ще преминат 30 милиона тона товари. Такова количество товари днес обработват всички полски пристанища, взети заедно.

В УНИСОН С НОВИТЕ ИЗИСКВАНИЯ

За осъществяване на проблемите, поставени от решенията на Десетия партиен конгрес за развитието на културата и изкуството, бяха наложителни редица промени в стила и метода на работа. Беше необходимо преустройство в дейността на съветите за изкуство и култура, в организацията на цялостния културен живот. Така възникнаха координационните съвети за изкуство и култура при аграрно-промишлените комплекси.

В Ситово той започна своята работа от 1 септември т. г. Съветът прие свой план за работа през четвъртото тримесечие на настоящата година. Той беше изработен по указание на окръжния съвет за изкуство и култура и въз основа на неговия план. По този план се предвиждат проверки и оказване помощ на управителните съвети на народните читалища и библиотеките, на общинските съвети за изкуство и култура, програмните комисии, художествената самодейност и кинообслужването. Направената проверка показа, че не всичко в работата на читалищата е в ред. По настояване на координационния съвет всяка библиотека ще започне прочистване на книжния фонд, което да завърши до края на годината. Във връзка с провеждането на националния преглед за най-добро читалище на специално заседание бяха приети конкретни мероприятия за работата с книгата. Тяхното отчита не ще стане в края на годината, когато ще приключи и прегледът. Предвижда се във всяка библиотека да бъдат изградени литературни кръжоци, различни клубове, кръжоци по народно творчество. Тези кръжоци ще работят по една обща програма. В чест на Втория конгрес на българската култура ще бъдат организирани разнообразни прояви.

Тревожи ни положението с художествената самодейност. Има читалища, към които изобщо не функционират състави. Причината се търси обикновено в липсата на помощ от страна на общественото. По този въпрос читалищните секретари не работят достатъчно настойчиво. Сега с помощта на координационния съвет започват работа много само дейни колективи. Грижа на съвета е да се осигурят кадри за ръководители на тези колективи.

Една от основните задачи на координационния съвет за изкуство и култура е да работи за привличането на повече дейци в областта на културата и изкуството. Вниманието ни е насочено преди всичко към младежта (този въпрос беше поставен и от XI конгрес на комсомола). Координационният съвет отблизо следи участието на младежите в дейността на народните читалища, утвърдили се като центрове на културния живот в отделните селища. Във връзка с указанието на Комитета за изкуство и култура всяка библиотека ще покани за свои колективни читатели цели комсомолски дружества.

Във всяка своя дейност координационният съвет отделя голямо внимание на работата с масовите организации и най-вече с комсомола. Във връзка с класово-партийното възпитание на младежта, нейното навлизане в света на книгата, изкуството, приобщаването ѝ към истинските ценности на съвременната литература съвместно с общинските комитети на комсомола ще бъдат организирани най-разнообразни прояви: вечери, чествувания, срещи, тематични четения, обсъждане на книги. Чрез тях младите хора ще имат възможност да се срещнат със съвременни творци на перото и музиката, да обменят мисли, кои то ги вълнуват.

Изграждането на аграрно-промишлените комплекси създава възможност за по-широко и активно общуване в сферата на културния живот на селищата от района. Обмяната на опит трябва да се осъществява не само чрез взаимни посещения, но и чрез централни радиопредавания. Необходимостта от централен радиовъзел за целия агрокомплекс е налице; пред окръжната станция на съобщенията се прави предложение за неговото откриване.

Всички тези инициативи целят стабилизирането на координационния съвет за изкуство и култура, превръщането му от експеримент в солидна форма на ръководство на културния живот. Предстои ни огромна съзидателна работа, много търсения за умножаване постиженията на културния фронт.

Красимира ОРЛОЕВА,
секретар на координационния съвет на общинските съвети за изкуство и култура в аграрно-промишления комплекс — Ситово

Културен пост

Замлъкналата радиоуредба

Смяташе се, че това се дължи на липсата на квалифициран работник за програмен ръководител. От 1 ноември т. г. най-после е назначен подходящ човек, но предавания няма. И положително още дълго време няма да има... И високоговорителите в Алфатар ще мълчат!

Всъщност бедата не е в програмната комисия, която докато радиоуредбата е била в изправност, е работила задоволително. Не е правилно да се вини за липсата на предавания и препредавания на програмата на Българското радио нито досегашният програмен ръководител, нито новият. Истината е, че дейността на една радиоуредба зависи и от изправността на техниката, от нейните възможности.

Апаратурата на радиоуредбата в Алфатар е стара, морално износена и не отговаря на съвременните изисквания. При това има и големи повреди, които при работа оказват влияние то си върху качеството на предаванията и тяхната чистота. А в това четирихилядно селище слушателите на радиоточки са над 700 и те са лишени от радиопредавания поради ремонта на електроинсталацията и линиите за радиоуредбата.

Вината?

Тя е сумативна, споделена вина. Тук се вижда недостатъчната настойчивост от страна на ИК на СОНС — Алфатар за доставянето на нова радиоуредба; липсата на грижа за намирането на подходящо помещение за студио, за съоръжаването на това студио с монтажна маса и комплект от два (поне) еднакви магнетофона, шкаф за съхраняване на фонотека...

Вярно е, че алфатарският съвет е поставял въпроса за доставката на нова радиоуредба. Но колко убедително е поставян!... За това говори като че ли и нерешаването на другите технически въпроси, за които но отговорност окръжната станция на съобщенията.

В момента техническото състояние на замлъкналата радиоуредба е следното: старата, неизправна апаратура е монтирана в пощата; линиите в момента са в ремонт, който не се знае дали ще приключи навреме, за да могат до края на годината да се осъществяват пълноценни радиопредавания, адресирани до всеки дом, до всяко учреждение в селището.

...А Алфатар е районен център, за който е необходимо да съществува една радиоуредба, която да служи за пример на останалите двадесет и едно села на района, да бъде образцово поддържана в техническо отношение, за да бъде образец и с излъчваните си в програмата материали.

Любомир КОНСТАНТИНОВ

Постижения и слабости

Състояние на здравната профилактика в Нова Черна

Нова Черна е едно от големите и хубави села на окръга. За да бъде такова, то има всички условия: плодородна земя, развити интензивни отрасли в селското стопанство, значителна механизация, трудолюбиви кооператори.

Разположено от двете страни на пътя от Русе за Силистра, селото бързо изгражда и оформя своя център, увеличава жилищния фонд от нови хигиенични домове с голямото съдействие на общинския народен съвет.

Неотдавна сътрудници на хигиенично-епидемиологичния институт — Силистра проведоха бригадно обследване на селото, като се постараха да подпомогнат общинския народен съвет в оценката на дейността му по профилактиката на населението. В хода на обследването бяха проверени производствени, комунално-битови и хранителни обекти, детските профилактични и учебни заведения. Навсякъде беше констатиран стремеж за по-добро поддържане на трудовата, битова и обществена хигиена, желание да се осигури по-високо ниво в хигиеничното обслужване на населението.

Заедно с това обаче бяха установени и известни пропуски и нарушения, които контрастират с постигнатото и пречат да се даде определено положителна оценка на санитарно-хигиенното дело в селото. Ремонтната работилница на ТКЗС, макар и годноприета за целта, се оказа без вентилационни устройства в съответните работни помещения. Обезопасяването на труда не е съобразено с изискванията. Текущата хигиена не удовлетворява. Санитарни пропуски бяха установени в някои комунално-битови обекти: бръснарския салон, сметището, обществените отходни места. Направена бе бележка на ръководството на селкоопа по обзавеждането на кухнята в ресторанта, както и за необходимостта от точно спазване на сроковете за съхранение на продукти в хладилната камера.

Тревожи фактът, че раждаемостта в селото спада. Докато през 1968-69 година тя е достигала 24 на хиляда, за 1970 година и, по предварителни данни, за тази година тя спада до 16.5 на хиляда. Обезпокоително спадане на процентите! Затова буди недоумение споделеното от завеждащия общинската здравна служба и местната акушерка, че срещат значителни трудности при трудоустрояването на жените-бъдещи майки в ТКЗС.

Тези констатации водят до извода, че санитарно-хигиенните проблеми — трудови, жилищно-комунални и битови — са неразривно свързани с необходимостта от издигане на здравната култура на населението и преди всичко на общоселския актив.

Положителният начин, по който реагираха отделните местни ръководители, загрижеността, с която взеха отношение към санитарно-хигиенните оценки на бригадата, дават основание за увереност, че всички санитарни пропуски и нарушения на територията на селото ще бъдат отстранени в кратък срок.

Д-р Недко НЕДКОВ

Нашите дописници ни пишат

ПРАВДА. Наскоро към основното училище в селото бе открита паралелка за вечерно образование, в която се записаха да завършат осмокласното си образование двадесет и двама души. Радостно впечатление прави желанието на всички да усвояват пълноценно материала още в процеса на неговото преподаване.

Учителите от своя страна също правят необходимото за доброто онагледяване на материала по отделните дисциплини, правейки го достъпен за разбиране и усвояване.

В селото по този начин са създадени условия да завършат основното си образование млади хора, за да бъдат по-пълноценни със своя труд в различни сектори на производството.

Г. ГЕОРГИЕВ

НОЖАРЕВО. Неотдавна в селото се проведе една навременна среща, в която взеха участие родители, учители, ученици. Нейната цел беше още веднъж да се заговори за преустройството на учебното дело в светлината на партийните решения.

Директорът на училището Любомир Димитров говори за задълженията на родителите при възпитанието на децата, за отговорността им в осъществяването на отговорните задачи.

След срещата за родителите беше подготвена интересна програма.

А. АХМЕДОВ

Абонирайте се за

„Силистренска трибуна“!

И през следващата година ВЕСТНИКЪТ ЩЕ ИНФОРМИРА СВОИТЕ ЧИТАТЕЛИ ЗА ЦЯЛОСТНИЯ ОБЩЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧЕСКИ, СТОПАНСКИ И КУЛТУРЕН ЖИВОТ В ОКРЪГА.

В него ще намирате отговор на редица въпроси, които ви вълнуват.

Целогодишен абонамент: 3,12 лева

За музикалното възпитание на подрастващите в Силистра години наред положителна роля играе Детската музикална школа към Образцовото народно читалище „Доростол“.

НА СНИМКАТА: Преподавателят по акордеон Георги Томов и ученичката Виолета Енчева.

На синия екран

ВТОРНИК, 30. XI

10.00 Новини, 10.05 За красиво и хармонично тяло, 10.10 За децата, 10.25 За вашето здраве, 10.55 Музика и танци на народите, 11.25 „Господари без маски“ (повторение), 11.55 Мелодия на месеца, 12.00 Информационен дневник, 18.00 Новини, 18.10 Курс по френски език, 18.40 За пионерите: „Шега“ — куклена сценка, 19.05 Концерт на хор „Мадригал“, 19.20 За младежта, 19.45 Мелодия на месеца, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 „Атомният пламък“ — съв. филм за Курчатов, 21.30 „Измамници“ — публицистично предаване, 21.55 Симфоничен концерт, 22.15 Реклами 22.25 Новини

СРЯДА, 1. XII

9.55 Новини, 10.00 За красиво и хармонично тяло, 10.05 За учениците 11.05 Серия „Яо“, 11.30 Мелодия на месеца, 11.35 „Към развито социалистическо общество“ 12.00 Информационен дневник, 17.00 За учениците, 18.00 Новини, 18.10 За децата, 19.05 На спортни теми, 19.15 Воронежки ритми и мелодии, 19.30 За младежта: „Територия на свободното време“, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Дискусия около кръглата маса, 20.50 „Форсайтови“ — XVI епизод, 21.40 „Втората специалност на интерниста“ — публ. предаване, 22.05 На ши именити музикални педагози — н. а. Панка Палишек, 22.35 Новини

ЧЕТВЪРТЪК, 2. XII

9.00 Новини, 9.05 За красиво и хармонично тяло, 9.10 За учителите, 9.50 За учениците, 10.55 Прогрес: „Българска промишлена телевизия“, 11.10 Атлас, 12.00 Информационен дневник, 16.15 За учителите, 16.55 За учениците, 18.00 Новини, 18.10 Детски филм, 18.30 В света на животните, 19.00 Клуб Електрон 19.20 „Господари без маски“ — „Най-богатият човек в света“ — втора част, 19.50 Лека нощ, деца!, 20.00 По света и у нас, 20.30 Семена в браздите: „Научни методи и технология в селското стопанство“, 20.50 Народна музика и танци, 21.10 „Рожденият ден на Захари“ — тв драматизация, 21.40 Забавна програма, 22.20 Новини

спорт

ПОБЕДА НА ЧУЖД ТЕРЕН

В неделя силистренските баскетболисти — юноши старша възраст гостуваха в град Варна на отбора на „Черно море“ за мач от първенството на „А“ елитна група. След двете си поредни победи нашите представители пристигнаха с твърдото намерение за добро представяне и вземане на така ценните две точки.

Отборът на домакините „Черно море“ влизаше в този мач с един добър атестат от представяне в предните две срещи. Категорична победа над отбора на „Дунав“ — Лом и минимална загуба в София от републиканския шампион ЦСКА „Септемврийско знаме“.

На съдийската бригада от Бургас треньорът на „Доростол“ Ангел Калинов противопостави на противника стартовата петорка — Кольо Георгиев, Иван Христов, Иво Манчев, Валери Марков и Александър Сапожников. С отлична и вдъхновена защита нашите момчета още в първите минути взеха инициативата в своите ръце и подкрепени от многобройните силистренци — студенти и ученици във Варна, сигурно водиха в резултата до края на първата част, която завърши 37:34. През това време много от нашите основни състезатели натрупаха по 3 и 4 фала и това наложи Калинов да вкара в игра и останалите състезатели — Иван Динков, Стоян Георгиев, Георги Веселинов. През втората част на мача отново нашите представители водиха играта, като успяха да извоюват и крайната победа със 75:58. Ако трябва да се посочат имена, които са играли най-добре, това са всички, целият отбор, който от първата до последната секунда на мача воюва волево, настойчиво, с много желание и амбиция. Но над всички в този мач се откроиха Валери Марков и Колю Георгиев. Марков беше борен и под двата коша, безмилостно, точно обстрелваше коша на противника и в крайна сметка в протокола срещу неговото име са записани 38 точки. Но тепърва на отбора на „Доростол“ му предстои трудната задача — срещата с републиканския шампион ЦСКА „Септ. знаме“ — София. След като в неделя, 5 декември, в Силистра ще гостуват баскетболистите на „Дунав“ — Русе, то на 12 декември в София ще се проведе генералното сражение за първо място в групата в залата на ЦСКА „Септ. знаме“.

Иван ПЕТРОВ

Спортна стрелба

Турнир за купата на крайдунавските градове

В събота и неделя на стрелбището в Силистра се проведе турнир за купата на крайдунавските градове по стрелкова подготовка, който бе посветен на 12-ия конгрес на ДКМС и на предстоящата отчетно-изборна конференция на окръжната комсомолска организация. В него взеха участие отборите на Силистра, Русе и Видин.

В първата дисциплина 3Х20 с малокалибрена пушка на първо място при мъжете се класира Цанко Настев от Русе, следван от Христо Петров (Сс) и Валери Каменов (Вд). Със същото оръжие в дисциплината 60 изстрела лежешком за жени най-добре се представиха силистренските състезателки Мариана Маринова и Димитричка Радева, следвани от русенката Румяна Шеева. Юношите се състезаваха на същото упражнение и най-много точки набра Зарко Павлов (Сс), следван от русенците Милен Димитров и Златко Димитров.

Първо място в крайното комплексно класиране по класическа стрелба завоюваха отборите на Русе, следвани от Силистра и Видин.

В последния ден на турнира бе проведена и военно-приложната стрелба, като тук с най-добри постижения се наложиха силистренските стрелци.

Краен комплексен победител и носител на купата на крайдунавските градове стана силистренските състезатели, следвани от стрелците на Русе и Видин, които получиха лични и отборни награди.

З. ТОДОРОВ

ВЕСТИ

В събота се проведе последният кръг от есенния полусезон за първенство на Североизточ на зона по футбол. Футболистите на „Доростол“ — 2 кв. Калипетрово загубиха последната си среща като гости от „Спортист“ — Ген. Тошево с 5:1.

* * *

Юношите на „Доростол“ — старша възраст победиха в неделя футболистите на „Септември“ — Тервел с 13:1. Тази голяма победа е резултат на много добрата спортна форма, в която се намират нашите състезатели.

За първенство на Североизточна „Б“ РВГ

Доростолци се представиха добре

От 25 до 28 ноември в спортната зала „Дръстър“ се проведе вторият турнир от есенния полусезон на Североизточната „Б“ републиканска група по волейбол. Първият се състоя в град Варна. След изиграването на последните срещи с най-много точки се поздравиха отборите на „Черно море“ и „Доростол“.

Нашите момчета, въпреки че за първа година играят в групата, се представиха сравнително добре и в двубоите с най-важните си съперници успяха да спечелят важни и заслужени победи. Така още първия ден бе победен отборът на „Черноломец“ — Попово с резултат 3:1. Втората среща, въпреки че загубихме с 1:3 от отбора на „Химик“ — Девня, мобилизира още повече нашите състезатели и последваха нови две победи срещу отбора на „Червена звезда“ — Дулово и „ЖСК — Спартак“ — Варна с по 3:0. За постигнатите победи дял се пада както на треньора на отбора Сидеров, така и на състезателите от целия отбор.

В Силистра бе изиграна и срещата, валидна за първо и второ място, между отборите на „Черно море“ и „Локомотив“ — Горна Оряховица. В един двубой, който напомни за всичките красоти на, съвременния волейбол, състезателите на „Черно море“ успяха убедително да разрешат спора в своя полза и да оглавят таблицата на временното класиране. Ето как изглежда тя:

1. Черно море	14	41- 5	27
2. Локомотив ГО	14	38-11	26
3. Етър	14	30-23	23
4. Химик	14	30-27	21
5. Доростол	14	20-28	20
6. ЖСК-Спартак	14	21-32	18
7. Черноломец	14	19-33	18
8. Черв. звезда	14	2-42	14

Георги РАЙЧЕВ

В Северната „Б“ РФГ

„ДОРОСТОЛ“ СЕ КАТЕРИ НАГОРЕ

Проведеният 15-ти кръг се характеризира с много ниска резултатност и с четири ремита. След победата си над „Чавдар“ — Троян отборът на „Волов“ се откъсна чувствително напред и петте точки разлика му гарантират първото място за есенния полусезон, макар че остават да се играят още два кръга. След изиграните срещи в този кръг станаха и някои размествания в челото на таблицата. „Локомотив“ — Горна Оряховица попадна на пето място, изместен от „Бдин“, „Кърпачев“ и „Академик“.

Силистренските футболисти се представиха учудващо добре в този кръг. Те победиха като гости „Добруджа“ и се прехвърлиха на 12-то място. Толбухинци, макар че първи откриха резултата, трябваше да преклонят глава пред посърцатата и съдържателна игра на „Доростол“, който чрез голове на Добрев и Стефанов затвърдява крайната победа на 2:1. Много полезен в този мач се оказа Гълъбинов, убедително доказващ, че е нужен като десен краен нападател на нашия отбор.

Класирането придоби следния вид:

		гр	т
1.	„Волов“	28: 9	24
2.	„Бдин“	18: 6	19
3.	„Кърпачев“	26:15	19
4.	„Академик“	19:11	19
5.	„Локомотив“ ГО	12: 9	19
6.	„Чавдар“	23:22	16
7.	„Локомотив“ Рс	16:17	16
8.	„Металург“	24:20	15
9.	„Локомотив“ Мз	21:18	15
10.	„Лудогорец“	18:20	15
11.	„Септ. слава“	17:23	14
12.	„Доростол“	21:20	13
13.	„Добруджа“	16:16	13
14.	„Анг. Кънчев“	16:22	13
15.	„Левски“	13:22	11
16.	„Раковски“	11:21	11
17.	„Дунав“	11:28	9
18.	„Светкавица“	12:25	8

И. ЕНЧЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: улица „Партений Павлович“ — 3. Телефони: главен редактор — 28-28, заместник-главен редактор — 32-29, отговорен секретар — 39-55, партиен отдел — 32-01, икономически отдел — 32-11, селскостопански отдел — 58-48, култура и бит — 32-40, кореспонденти и писма на читатели — 59-48, коректори — 31-32, администрация — 32-01. Индекс 21 425.